BREVIARIUM ROMANUM,

DECRETO SACROSANCTI CONCILII
TRIDENTINI RESTITUTUM,

S. PII V. PONT. MAX.

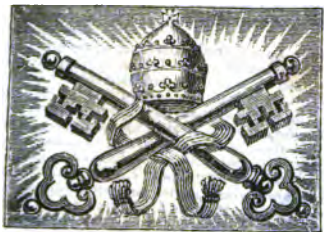
JUSSU EDITUM,

ET

LEMENTIS VIII. ET URBANI PP. VIII.
AUCTORITATE RECOGNITUM.

IS LOCIS INTERPOSITIS OFFICIIS
SANCTORUM ANGLIÆ.

PARS AUTUMNALIS.

PERMISSU SUPERIORUM
EDIDIT F. C. HUSENBETH, MISS. APOST.

NORVICI,
EX TYPOGRAPHIA BACON ET KINNEBROOK.
M.D.CCC.XXX.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

EX DECRETORUM REGISTRO S. RITUUM CONGREGATIONIS HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENTIA.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam sæculares quam Regulares, addere Kalendariis etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorum ritum, neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu *ubi* asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitimè ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti, etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omninò consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omninò servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis Pii V. respectivè.

Factum demùm relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ Sigilli.

T. Tegrimius Episc. Assis. Secret.

EADEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodò constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de cæteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus à SS. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii contentis. Die 11. Augusti 1691. et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

J. Vallemannus S. R. C. Secretarius.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demissè supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cùm multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit à Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo Duplici vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadrag. Adventus, Vigil. et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus.

Secundum. An dies impeditus Festo Duplici, vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici, vel Semiduplici translato; quemadmodùm dicitur responsum fuisse olim à Sac. Congregatione, quòd scilicet Festum Duplex, vel Semiduplex etiam translatum, nec non dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum

possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit.

Ad Primum. Negativè, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadrag. Quatuor Temporum, Vigil. sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundùm Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum. Affirmativè

Ad Tertium. Negativè in omnibus.

Et ità declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit, die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

B. Inghirami Sac. Rit. Congreg. Secret.

DE ANNO ET EJUS

PARTIBUS.

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies verò trecentos sexaginta quinque, et ferè sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUOD dictum est, Annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et ferè sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cùm ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem ...jam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solùm Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, à qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quòd à Concilio ad xij. Kal. Aprilis fuerat constitutum; et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua cavetur, ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis à propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij. Kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris, sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne à xij. Kal. Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (utì mos est) continuari debere, præterquam

in centesimis annis qui quamvis Bissextiles anteà semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transfigerentur; quartus verò quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissextiles non sint, anno verò 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente, idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuò conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint, juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et à Feria quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusivè, sancta Synodus solemnitates nuptiarum prohibet; in aliis verò temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. *(detractis prius x. diebus) usque ad annum* 1700. *exclusivè.*

c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f
e d	c	b	A	g f	e	d	c	b A	
g	f	e	d e	b	A	g	f e	d	

Usus hujus tabellæ hic est. Anno correctionis 1582. post Idus Octobris (detractis priùs x. diebus) tribuatur littera c, primæ cellulæ, et sequenti anno 1583. littera b, secundæ, et anno 1584. dentur litteræ A g. tertiæ cellulæ, et sic deinceps, aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit,

quam annus 1700. dabit litteram Dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis, si verò duplex, Bissextilis, et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario à principio anni usque ad Festum S. Mathiæ Apostoli: inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni. Exempli gratia: Sit invenienda littera Dominicalis anno 1587. numera ab anno 1582. quem tribue primæ litteræ c. usque ad annum 1587. tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587. in litteram d. quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis, d, annusque communis est, cùm littera simplex occurrat. Rursùs sit investiganda littera Dominicalis anno 1616. numera ab anno 1582. ùt dictum est, usque ad annum 1616. redeundo ad principium tabellæ, postquàm eam percurreris, pervenie sque ad duas hasce litteras c, b. septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cùm duplex littera occurrat, superiorque littera c, Dominicam diem indicabit à principio anni illius usque ad Festum sancti Mathiæ, inferior autem b, in reliqua parte anni.

TABULA PASCHALIS, ANTIQUA REFORMA

A N.		Cyclus Epact.	L D	Sept.	Dies Cin	Pasch	Ascen	Pentec	Cor. Chr.	Dna p.P
16		xxiij		Jan.	Feb.	Mar	Ap.	Maii	Maii	
5		xxij	d	18	4	22	30	10	21	28
		xxj	e	19	5	23	1 M.	11	22	28
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28
		xviij	A	22	8	26	4	14	25	28
10		xvij	b	23	9	27	5	15	26	27
		xvj	c	24	10	28	6	16	27	27
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27
		xiij	f	27	13	31	9	19	30	27
15		xij	g	28	14	1 Ap	10	20	31	27
4		xj	A	29	15	2	11	21	1 Ju.	27
		x	b	30	16	3	12	22	2	26
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26
1		viij	d	1 Fe.	18	5	14	24	4	26
		vij	e	2	19	6	15	25	5	26
9		vj	f	3	20	7	16	26	6	26
		v	g	4	21	8	17	27	7	26
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26
6		iij	b	6	23	10	19	29	9	25
		ij	c	7	24	11	20	30	10	25
14		j	d	8	25	12	21	31	11	25
3		*	e	9	26	13	22	1 Jn.	12	25
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25
11		xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25
		xxvij	A	12	1 Ma	16	25	4	15	25
19	25	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24
8	xxv	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24
			d	15	4	19	28	7	18	24
			e	16	5	20	29	8	19	24
			f	17	6	21	30	9	20	24
			g	18	7	22	31	10	21	24
			A	19	8	23	1 Ju.	11	22	24
			b	20	9	24	2	12	23	23
			c	21	10	25	3	13	24	23

TABULA PASCHALIS.

Dom. Litt.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
D	23,	18 Jan.	4 Feb.	22 Mar.
	22,21,20,19,18,17,16,	25 Jan.	11 Feb.	29 Mar.
	15,14,13,12,11,10.9,	1 Feb.	18 Feb.	5 April.
	8,7,6,5,4,3.2,	8 Feb	25 Feb.	12 April.
	1,*29,28,27,26,25,25,24	15 Feb.	4 Mar.	19 April.
E	23,22,	19 Jan.	5 Feb.	23 Mar.
	21,20,19,18,17,16,15,	26 Jan.	12 Feb.	30 Mar.
	14,13,12,11,10,9,8,	2 Feb.	19 Feb.	6 April.
	7,6,5,4,3,2,1,	9 Feb.	26 Feb.	13 April.
	*29,28,27,26, 25,25,24.	16 Feb.	5 Mar.	20 April.
F	23,22,21,	20 Jan.	6 Feb.	24 Mar.
	20,19,18,17,16,15,14,	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.
	13,12,11,10,9,8,7,	3 Feb.	20 Feb.	7 April.
	6,5,4,3,2,1,	10 Feb.	27 Feb.	14 April.
	29,28,27,26, 25,25,24.	17 Feb.	6 Mar.	21 April.
G	23,22,21,20,	21 Jan.	7 Feb.	25 Mar.
	19,18,17,16,15,14,13,	28 Jan.	14 Feb.	1 April.
	12,11,10,9,8,7,6,	4 Feb	21 Feb.	8 April.
	6,5,4,3,2,1,*29,	11 Feb	28 Feb.	15 April.
	28,27,26,25, 25,24.	18 Feb.	7 Mar.	22 April.
A	23,22,21,20,19,	22 Jan.	8 Feb.	26 Mar.
	18,17,16,15,14,13,12,	29 Jan.	15 Feb.	2 April.
	11,10,9,8,7,6,5,	5 Feb.	22 Feb.	9 April.
	4,3;2,1,*29,28,	12 Feb.	1 Mar.	16 April.
	27,26,25, 25,24.	19 Feb.	8 Mar.	23 April.
B	23,22,21,20,19,18,	23 Jan.	9 Feb.	27 Mar.
	17,16,15,14,13,12,11,	30 Jan.	16 Feb.	3 April.
	10,9,8,7,6,5,4,	6 Feb.	23 Feb.	10 April.
	3,2,1,*29.28,27,	13 Feb.	2 Mar.	17 April.
	26,25, 25,24.	20 Feb.	9 Mar.	24 April.
C	23,22,21,20,19,18,17,	24 Jan.	10 Feb.	28 Mar.
	16,15,14,13,12,11,10,	31 Jan	17 Feb.	4 April.
	9,8,7,6,5,4,3,	7 Feb.	24 Feb.	11 April.
	2,1,*29,28,27,26,25.	14 Feb.	3 Mar.	18 April.
	25,24.	21 Feb.	10 Mar.	25 April.

NOVA REFORMATA.

Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominicæ inter Pent. et Advent.	Prima Dominica Adventus.
30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Novem.
7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Novem.
8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Decem.
9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
23 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
16 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Decem.
10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
31 Maii	10 Junii	Junii	24	2
4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Decem.
11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Novem.
12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Novem.
13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA.

Ann. Dni.	Litt. Dom.	Aur num.	Epact	Septuagesima.		Dies Ciner.		Pascha.
1830	c	7	vj	7	Feb.	24	Feb.	11 April.
1831	b	8	xvij	30	Jan.	16	Feb.	3 April.
1832	A g	9	xxviij	19	Feb.	7	Mar.	22 April.
1833	f	10	ix	3	Feb.	20	Feb.	7 April.
1834	e	11	xx	26	Jan.	12	Feb.	30 Mar.
1835	d	12	j	15	Feb.	4	Mar.	19 April.
1836	c b	13	xij	31	Jan.	17	Feb.	3 April.
1837	A	14	xxiii	22	Jan.	8	Feb.	26 Mar.
1838	g	15	iv	11	Feb.	28	Feb.	15 April.
1839	f	16	xv	27	Jan.	13	Feb.	31 Mar.
1840	e d	7	xxvj	16	Feb.	4	Mar.	19 April.
1841	c	18	vii	7	Feb.	24	Feb	11 April.
1842	b	19	xviij	23	Jan.	9	Feb.	27 Mar.
1843	A	1	•	12	Feb.	1	Mar.	16 April.
1844	g f	2	xj	4	Feb.	21	Feb.	7 April.
1845	e	3	xxij	19	Jan.	5	Feb.	23 Mar.
1846	d	4	iij	8	Feb.	25	Feb.	12 April.
1847	c	5	xiv	31	Jan.	17	Feb.	4 April.
1848	b A	6	xxv	20	Feb.	8	Mar.	23 April.
1849	g	7	vj	4	Feb.	21	Feb.	8 April.
1850	f	8	xvij	27	Jan.	13	Feb.	31 Mar.
1851	e	9	xxviij	16	Feb	5	Mar.	20 April.
1852	d c	10	ix	8	Feb.	25	Feb.	11 April.
1853	b	11	xx	23	Jan.	9	Feb.	27 Mar.
1854	A	12	j	12	Feb.	1	Mar.	16 April.
1855	g	13	xij	4	Feb.	21	Feb.	8 April.
1856	f e	14	xxiij	20	Jan.	6	Feb.	23 Mar.
1857	d	15	iv	8	Feb.	25	Feb.	12 April.
1858	c	16	xv	31	Jan.	17	Feb.	4 April.
1859	b	17	xxvj	20	Feb.	9	Mar.	24 April
1860	A g	18	vij	4	Feb.	21	Feb.	8 April.
1861	f	19	xviij	27	Jan.	13	Feb.	31 Mar.
1862	e	1	•	16	Feb.	5	Mar.	20 April.

FESTORUM MOBILIUM.

Ann. Dni.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictio.	Dn. post Pen.	Prima Dnica. Advent.
1830	20 Maji	30 Maji	10 Junii	3	25	28 Nov.
1831	12 Maji	22 Maji	2 Junii	4	26	27 Nov.
1832	31 Maji	10 Junii	21 Junii	5	24	2 Dec.
1833	16 Maji	26 Maji	6 Junii	6	26	1 Dec.
1834	8 Maji	18 Maji	29 Maji	7	27	30 Nov.
1835	28 Maji	7 Junii	18 Junii	8	24	29 Nov.
1836	12 Maji	22 Maji	2 Junii	9	26	27 Nov.
1837	4 Maji	14 Maji	25 Maji	10	28	3 Dec.
1838	24 Maji	3 Junii	14 Junii	11	25	2 Dec.
1839	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.
1840	28 Maji	7 Junii	18 Junii	13	24	29 Nov.
1841	20 Maji	30 Maji	10 Junii	14	25	28 Nov.
1842	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.
1843	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.
1844	16 Maji	26 Maji	6 Junii	2	26	1 Dec.
1845	1 Maji	11 Maji	22 Maji	3	28	30 Nov.
1846	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.
1847	13 Maji	23 Maji	3 Junii	5	26	28 Nov.
1848	1 Junii	11 Junii	22 Junii	6	24	3 Dec.
1849	17 Maji	27 Maji	7 Junii	7	26	2 Dec.
1850	9 Maji	19 Maji	30 Maji	8	27	1 Dec.
1851	29 Maji	8 Junii	19 Junii	9	24	30 Nov.
1852	20 Maji	30 Maii	10 Junii	10	25	28 Nov.
1853	5 Maji	15 Maii	26 Junii	11	27	27 Nov.
1854	25 Maji	4 Junii	15 Junii	12	25	3 Dec.
1855	17 Maji	27 Maji	7 Junii	13	26	2 Dec.
1856	1 Maji	11 Maji	22 Maji	14	28	30 Nov.
1857	21 Maji	31 Maji	11 Junii	15	25	29 Nov.
1858	13 Maji	23 Maji	3 Junii	1	26	28 Nov.
1859	2 Junii	12 Junii	23 Junii	2	23	27 Nov.
1860	17 Maji	27 Maji	7 Junii	3	26	2 Dec.
1861	9 Maji	19 Maji	30 Maji	4	27	1 Dec.
1862	29 Maji	8 Junii	19 Junii	5	24	30 Nov.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
*	A	Kal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI. dupl.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani. duplex, cum Commemoratione Octavarum.
xxviij	c	iij	3	Oct. S. Joannis Apostoli. dup. cum Commem. Oct. SS. Innocentium.
xxvij	d	Prid.	4	Octava SS. Innocentium. duplex.
xxvj	e	Non.	5	Octava S. Thomæ Cant. dp. et vig. Epiph. cum Cm. S. Telesphori P. M.
25. xxv	f	viij	6	EPIPH. DOMINI. duplex.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.
xxiij	A	vj	8	De Octava.
xxij	b	v	9	De Octava.
xxj	c	iv	10	De Octava.
xx	d	iij	11	De Octava. et Cm. S. Hygini P. M.
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviij	f	Non.	13	Octava Epiphaniæ. duplex. Dom. ij. post Ep. SS. Nom. Jesu. dp.
xvij	g	xix	14	Hilarii Episcopi et Confessoris. semiduplex, cum Commemor. S. Felicis Presb. et martyris.
xvj	A	xviij	15	Pauli primi Eremitæ. duplex. cum Commemor. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvij	16	Marcelli Papæ et martyris. semid.
xiv	c	xvj	17	Antonii Abbatis. duplex.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. duplex. et Comm. S. Priscæ virginis et mart.
xij	e	xiv	19	Wolstani Ep. et Conf. duplex. cum Com. SS. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum martyrum.
xj	f	xiij	20	Fabiani et Sebastiani mart. duplex.
x	g	xij	21	Agnetis virginis et mart. duplex.
ix	A	xj	22	Vincentii et Anastasii mart. semid.
viij	b	x	23	Raymundi de Penn. Confes. sem. Com. S. Emerentianæ V. M.
vij	c	ix	24	Timothei Episcopi et mart. semid.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli Apostoli. dupl.
v	e	vij	26	Polycarpi Episcopi et mart. semid.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi Episcopi et Confessoris. duplex.
iij	g	v	28	Agnetis secundò.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii Epis. et Conf. dup.
j	b	iij	30	Martinæ virg. et mart. duplex.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci Confessoris. duplex.

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies	Mensis.	
xxix	d	Kal.	1	Ignatii Episcopi et martyris. semid.
xxviij	e	iv	2	PURIFICATIO B. MARIÆ virginis. duplex.
xxvij	f	iij	3	Blasii Episcopi et martyris.
25 xxvj	g	Prid.	4	Andreæ Corsini Episcopi et Confessoris. duplex.
xxv xxiv	A	Non.	5	Agathæ virginis et mart. duplex.
xxiij	b	viij	6	Dorotheæ virginis et martyris.
xxij	c	vij	7	Romualdi Abbatis. duplex.
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha Confess. duplex.
xx	e	v	9	Apolloniæ virginis et martyris.
xix	f	iv	10	Scholasticæ virg. duplex.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	Valentini Presbyteri et martyris.
xiv	d	xv	15	Faustini et Jovitæ martyrum.
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis Episcopi et martyris.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. dupl.
vj	e	vij	23	Vigilia.
v	f	vj	24	MATHIÆ Apostoli. duplex.
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij*	27	
j	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. et festum Sancti Mathiæ celebratur 25. Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est, die 24. et die 25. et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem, ùt si in Januario littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g &c. et littera f bis servit 24. 25.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
•	d	Kal	1	David Episcopi et Conf. duplex.
xxix	e	vj	2	Ceaddæ Episcopi et Conf. duplex.
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	Casimiri Confessoris semidup. cum Com. S. Lucii Papæ et mart.
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid	6	
xxiv	c	Non	7	Thomæ de Aquino Confessoris, et Ecclesiæ Doctoris. duplex. et Commemoratio. SS. Perpetuæ et Felicitatis martyrum.
xxiij	d	viij	8	Felicis Episcopi et Conf. duplex.
xxij	e	vij	9	Franciscæ viduæ Romanæ. duplex.
xxj	f	vj	10	Quadraginta Martyrum. semidup.
xx	g	v	11	Joannis de Deo Confessoris. dupl.
xix	A	iv	12	Gregorii Papæ, Confessoris, et Ecclesiæ Doctoris duplex. • Feria sexta post Dominicam Passionis. Officium Septem Dolorum B. Mariæ Virginis. duplex.
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid	14	
xvj	d	Idib	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii Episcopi et Confess. semid.
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	JOSEPH Confessoris duplex.
xj	b	xiij	20	Cuthberti Episc. et Conf. duplex.
x	c	xij	21	Benedicti Abbatis. duplex.
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO B. MARIÆ, Virginis. duplex.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
•	f	Prid	31	

APRILIS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.		Dies Mensis.	
xxix	g	Kal.	1	
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula Confes. duplex.
xxvij	b	iij	3	Richardi Episcopi et Conf. duplex.
25. xxvj	c	Prid.	4	Isidori Episcopi et Confes. duplex.
xxv xxiv	d	Non.	5	Vincentii Ferrerii Confes, duplex
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	Leonis Papæ, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris. duplex.
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Hermenegildi martyris. semidup.
xv	f	xviij	14	Tiburtii, Valeriani, et Maximi mart.
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	Aniceti Papæ et martyris.
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	Anselmi Episcopi et Conf. duplex.
vij	g	x	22	Soteris et Caii Pontificum et martyrum. semiduplex.
vj	A	ix	23	GEORGII Martyris Angliæ Patroni. duplex.
v	b	viij	24	Fidelis Mart. duplex. cum Cm. Oct S. Georgii.
iv	c	vij	25	Marci Evangelistæ. duplex.
iij	d	vj	26	Cleti et Marcellini Pontific. et martyrum. semiduplex, cum Com. Oct. S. Georgii.
ij	e	v	27	De Octava.
j	f	iv	28	De Octava. cum Com. S. Vitalis martyris.
*	g	iij	29	Petri martyris. duplex. cum Com. Oct. S. Georgii.
xxix	A	Prid.	30	Octava S. Georgii. duplex.

MAIUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
xxviij	b	Kal.	1	PHILIPPI et JACOBI Apostol. duplex.
xxvij	c	vj	2	Athanasii Episcopi et Conf. dupl.
xxvj	d	v	3	INVENT. S. CRUCIS. dup. Com. SS. Alexandri et Soc. MM.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ viduæ. duplex.
xxiv	f	iij	5	Catharinæ Senensis virg. duplex.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis ante portam Latinam. dup.
xxij	A	Non.	7	Stanislai Episcopi et martyris. dup.
xxj	b	viij	8	Apparitio S. Michaëlis Archang. dup.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni Episcopi et Confessoris. duplex.
xix	d	vj	10	Antonini C. P. sem. Com. SS. Gordiani et Epimachi MM.
xviij	e	v	11	Pii Quinti Papæ et Conf. duplex.
xvij	f	iv	12	Nerei, Achillei, et Domitillæ virg. atque Pancratii martyrum. semid.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Bonifacii martyris.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Ubaldi Episcopi et Confess. semid.
xij	d	xvj	17	Paschalis Baylon Confes. duplex.
xj	e	xv	18	Venantii Martyris. duplex.
x	f	xiv	19	Dunstani Episcopi et Conf. duplex. cum Com. S. Pudentianæ virg.
ix	g	xiij	20	Bernardini Senensis Confess. semid.
viij	A	xij	21	Petri Cœlestini Papæ et Conf. dup.
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	Aldhelmi Episcopi et Conf. duplex. cum Com. S. Urbani Papæ et mart.
iij	f	vij	26	AUGUSTINI Episcopi et Confessoris Anglorum Apostoli. dupl. cum Cm. S. Eleutherii Papæ et martyris.
ij	g	vj	27	Philippi Nerii Confessoris. dupl. cum Com. Oct. S. Augustini, et S. Joannis Papæ et martyris.
j	A	v	28	De Octava.
*	b	iv	29	De Octava.
xxix	c	iij	30	De Octava. Com. S. Felicis P. M.
xxviij	d	Prid.	31	De Octava. cum Com. S. Petronillæ virginis.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
xxiij	e	Kal.	1	De Octava S. Augustini.
2ixxiij	f	iv	2	Octava S. Augustini. duplex, cum Commem. SS. Marcellini, Petri atque Erasmi martyrum.
iiixxiv	g	iij	3	Mariæ Magdalenæ de Pazzis virginis. duplex.
xxiij	A	Prid.	4	Francisci Caracciolo Conf. duplex.
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Norberti Episcopi et Confess. dup.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Gulielmi Episcopi et Conf. duplex.
xviij	f	v	9	Primi et Feliciani martyrum.
xvij	g	iv	10	Margaritæ Reginæ Scotiæ. semid.
xvj	A	iij	11	Barnabæ Apostoli. duplex.
xv	b	Prid.	12	Joannis à S. Facundo Confess. dup. cum Com. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii martyrum.
xiv	c	Idib.	13	Antonii de Padua Confessoris. dup.
xiij	d	xviij	14	Basilii Magni Episc. et Conf. dup.
xij	e	xvij	15	Viti, Modesti, atq. Crescentiæ mart.
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci et Marcelliani martyrum.
viij	b	xiij	19	Julianæ de Falconeriis virginis. duplex cum Commemoratione SS. Gervasii et Protasii mart.
vij	c	xij	20	Silverii Papæ et martyris.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Albani Angliæ Protomartyris. dup. cum Com. S. Paulini Ep. et Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ duplex.
ij	A	vij	25	Gulielmi Abbatis Conf. duplex. cum Com. Oct. S. Joannis Bapt.
j	b	vj	26	Joannis et Pauli mart. duplex. cum Comm. Oct. Nativ. S. Joannis.
*	c	v	27	De Octava Nativitatis S. Joannis.
xxix	d	iv	28	Leonis Papæ et Confessoris. semid. cum Com. Octavæ. et Vigiliæ.
xxviij	e	iij	29	PETRI et PAULI Apost. duplex.
xxvij	f	Prid.	30	Comm. S. Pauli Apostoli. duplex. cum Com. Oct. Nativ. S. Joannis.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
xxvj	g	Kal.	1	Oct. S. Joan. Bapt. dp. Cm. Oct. Apos.
25 xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. V. dp. Cm. Oc. Apos. et SS. Processi et Martiniani MM.
xxiv	b	v	3	De Octava.
xxiij	c	iv	4	De Octava.
xxij	d	iij	5	De Octava.
xxj	e	Prid.	6	Octava Apostol. Petri et Pauli.
xx	f	Non.	7	Translationis S. Thomæ Cantuariensis Episcopi et Martyris, dup.
xix	g	viij	8	Elisabeth Reginæ Portugalliæ. sem.
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum mart. ac SS. Rufinæ et Secundæ martyrum. semidup.
xvj	c	v	11	Pii Papæ et martyris.
xv	d	iv	12	Joan. Gualberti Ab. dup. Cm. SS. Naboris et Felicis MM.
xiv	e	iij	13	Anacleti Papæ et martyris. semid.
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ C. P. D. duplex
xij	g	Idib.	15	Swithuni Episcopi et Conf. dup.
xj	A	xvij	16	Cm. B. M. V. de Monte Carmelo. dup.
x	b	xvj	17	Osmundi Episcopi et Conf. dup.
ix	c	xv	18	Camilli Conf. dup. Cm. S. Symphorosæ cum septem Filiis MM.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo Confessoris dup.
vij	e	xiij	20	Hieron. Æmil. Conf. dup. Com. S. Margaritæ V. M.
vj	f	xij	21	Henrici Imperatoris Conf. semid. cum Com. S. Praxedis virginis.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ. duplex.
iv	A	x	23	Apollinaris Ep. et Mart. dup. cum Com. S. Liborii Epis. et Conf.
iij	b	ix	24	Alexii Conf. semiduplex, cum Com. Vigiliæ et S. Christinæ virg. et ma.
ij	c	viij	25	JACOBI Apostoli. dup. et Com. S. Christophori mart. in Laud. tant.
j	d	vij	26	ANN. Matris B. MARI. duplex.
	e	vj	27	Pantaleonis martyris.
xxix	f	v	28	Nazarii, Celsi, et Victoris P. M. ac Innocentii P. C. semid.
xxviij	g	iv	29	Marthæ V. sem. Com. SS. Felicis P. Simplicii, Faust. et Beatricis MM.
xxvij	A	iij	30	Abdon et Sennen martyrum.
25 xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Confessoris. duplex.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
xxv xxiv	e	Kal.	1	Petri ad Vinc. dp. Cm. **SS. Mach. MM**
xxiij	d	iv	2	**Stephani Papæ et martyris.** semid.
xxij	c	iij	3	**Inventio S. Stephani Protomart.** sem.
xxj	f	Prid.	4	Dominici Confessoris. **duplex.**
xx	g	Non.	5	Dedicatio B. Mariæ ad Nives. **dupl.**
xix	A	viij	6	Transfig. Domini. **dup.** et Com. **SS. Xysti Papæ, Felicissimi, &c. m.**
xviij	b	vij	7	Cajetani C. **dp.** Cm. **S. Donati Ep. M.**
xvij	c	vj	8	**Cyriaci, Largi, et Smaragdi m. sem.**
xvj	d	v	9	**Vigilia.** et Com. **S. Romani m.**
xv	e	iv	10	LAURENTII martyris. **duplex.**
xiv	f	iij	11	**De Octava S. Laurentii.** et Com. **SS. Tiburtii et Susannæ mart.**
xiij	g	Prid.	12	Claræ virg. **dup.** cum Com. **Oct.**
xij	A	Idib.	13	**De Oct.** Com. **ss. Hippol. et Cass. MM.**
xj	b	xix	14	**De Oct.** Com. **Vig.** et **S.** Eusebii **Con.**
x	c	xviij	15	ASSUMPT. B. MARIÆ virg. **dup.** * **Dominica infra Octav. Assumpt.** **Fest. S.** Joachim Confess. **duplex.** cum Com. **Dominicæ.** et **Oct.**
ix	d	xvij	16	Hyacinthi Conf. **dup.** cum Com. **Oct. Assumptionis. et S. Laurentii.**
viij	e	xvj	17	**Oc. S. Laurentii.** dp. Cm. **Oc. Assum.**
vij	f	xv	18	**De Oct.** et Com. **S. Agapiti mart.**
vj	g	xiv	19	**De Octava.**
v	A	xiij	20	Bernardi Abb. **dup.** cum Com. **Oct.**
iv	b	xij	21	Joannæ Fran. V. **dup.** Com. **Oct.**
iij	c	xj	22	**Oct. Assumpt. B. M.** dp. cum Com. **SS. Timothei, Hippolyti et Sym. m.**
ij	d	x	23	Philippi Benitii C. **dup.** Com. **Vig.**
j	e	ix	24	BARTHOLOMÆI Apost. **dupl.** Romæ celebratur die 25.
*	f	viij	25	**Ludovici Regis Conf.** sem. Rom. 26.
xxix	g	vij	26	**Zephyrini Papæ et martyris.**
xxviij	A	vj	27	Josephi Calasanctii à Matre Dei Confessoris. **duplex.**
xxvij	b	v	28	Augustini Epis. Conf. et Eccl. Doct. **dup.** et Com. **S. Hermetis mart.**
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Bapt. **dup.** et Com. **S. Sabinæ martyris.**
25 xxv	d	iij	30	Rosæ à S. Mariæ virg. Liman **dup.** cum Com. **SS. Felicis, &c. mart.**
xxiv	e	Prid.	31	Aidani Episcopi et Conf. **duplex.**

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
xxiij	f	Kal.	1	Raymundi Nonnati C. dup. Com. S. Ægidii Ab. et SS. XII. Fratrum MM.
xxij	g	iv	2	Stephani Regis Hung. Conf. semid.
xxj	A	iij	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	Laurentii Justiniani Conf. semid.
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	NATIV. B. MARIÆ Virg. dup. et Com. S. Adriani m. in Laud. tan. * Dominica infra Octavam. Festum SS. Nominis B. Mariæ. duplex.
xv	g	v	9	De Octava B. Mariæ. et Commem. S. Gorgonii martyris.
xiv	A	iv		Nicol. de Tolent. C. dupl. Com. Oct.
xiij	b	iij	11	De Oct. Com. SS. Proti et Hyac. MM.
xij	c	Prid.	12	De Octava.
xj	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviij	14	Exaltat. S. Crucis. dup. cum Com. Octavæ Nativitatis B. V. Mariæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. V. Mariæ. dup. cum Comm. S. Nicomedis mart.
viij	g	xvj	16	Cornelii et Cyp. PP. MM. sem. Com. SS. Euphemiæ, &c. MM.
vij	A	xv	17	Impressio Stig. S. Francisci.
vj	b	xiv	18	Josephi à Cupertino Confes. dup.
v	c	xiij	19	Januarii Ep. et Socior. mart. dup.
iv	d	xij	20	Eustachii et Sociorum mart. dup. et Commemoratio Vigiliæ.
iij	e	xj	21	MATTHÆI Apost. et Evang. dup.
ij	f	x	22	Thomæ à Villanova Episc. et Conf. dp. cum Cm. SS. Mauritii et Soc. m.
j	g	ix	23	Lini Papæ et martyris semid. et Comm. S. Theclæ virg. et mart.
*	A	viij	24	Fest. B. V. Mariæ de Mercede. dup.
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	Cypriani et Justinæ martyrum.
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani mart. semid.
25 xxvj	e	iv	28	Wenceslai Ducis et mart. semid.
xxv xxiv	f	iij	29	DEDICATIO SANCTI MICHAELIS Archangeli duplex.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi Presbyteri, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, duplex.

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Litterae Dom.	Dies Mensis.		
				Domin. prima Oct. Festum SS. Rosarii B. Virginis Mariæ. dup.
xxij	A	Kal.	1	Remigii Epis. et Conf. semid. ad lib.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum. duplex.
xx	c	v	3	Thomæ Hereford. Ep. et Conf. dup.
xix	d	iv	4	Francisci Confessoris. duplex.
xviij	e	iij	5	Placidi et Sociorum martyrum.
xvij	f	Prid.	6	Brunonis Confessoris. duplex.
xvj	g	Non.	7	Marci Papæ et Confessoris. cum Commemor. SS. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleii martyrum.
xv	A	viij	8	Birgittæ viduæ. duplex.
xiv	b	vij	9	Dionysii, Rustici, et Eleutherii martyrum. semiduplex.
xiij	c	vj	10	Paulini Episcopi et Conf. duplex.
xij	d	v	11	Francisci de Borgia Conf. semid.
xj	e	iv	12	Wilfridi Episcopi et Conf. duplex.
x	f	iij	13	EDWARDI Regis Conf. duplex.
ix	g	Prid.	14	Callisti Papæ et Mart. duplex. cum Com. Oct. S. Edwardi.
viij	A	Idib.	15	Teresiæ virg. duplex. cum Com. Octavæ S. Edwardi.
vij	b	xvij	16	De Octava.
vj	c	xvj	17	Hedwigis viduæ. semid. cum Com. Octavæ S. Edwardi.
v	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ. duplex.
iv	e	xiv	19	Petri de Alcantara Conf. duplex. cum Com. Octavæ S. Edwardi.
iij	f	xiij	20	Octava S. Edwardi. duplex.
ij	g	xij	21	Ursulæ et Soc. virg. et mart. dup.
j	A	xj	22	Joannis Cantii Confessoris. duplex.
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Joannis de Beverlaco Epis. et Conf. dup. cum Com. SS. Chrysanthi et Dariæ martyrum.
xxvij	e	vij	26	Evaristi Papæ et martyris.
xxvj	f	vj	27	Vigilia.
25 xxv	g	v	28	SIMONIS et JUDÆ Apost. dup.
xxiv	A	iv	29	Bedæ Confessoris. duplex.
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia.

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis		
xxj	d	Kal.	1	FEST. OMNIUM SANC. dup.
xx	e	iv	2	Com. Omn. Fid. Defunc. duplex. et de Octava Omnium Sanctorum.
xix	f	iij	3	Winefridæ virg. et mart. dup. cum Com. Oct. Omnium Sanctorum.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Ep. et Conf. dup. cum Com. Oct. et SS. Vitalis et Agricolæ mart.
xvij	A	Non.	5	De Octava.
xvj	b	viij	6	De Octava.
xv	c	vij	7	De Octava.
xiv	d	vj	8	Oct. Omn. Sanctorum. dup. et Com. Sanc. Quatuor Coronat. mart.
xiij	e	v	9	Dedicatio Basilic. Salvatoris. dupl. et Com. S. Theodori martyris.
xij	f	iv	10	Andr. Avellini Confessoris. duplex. cum Com. SS. Tryphonis, Respicii et Nymphæ martyrum.
xj	g	iij	11	Martini Episcopi et Confes. dupl. et Commem. S. Mennæ martyris.
x	A	Prid.	12	Martini Papæ et martyris. semid.
ix	b	Idib.	13	Didaci Confessoris. semiduplex.
viij	c	xviij	14	Erconwaldi Episc. et Conf. duplex.
vij	d	xvij	15	Gertrudis Virginis. duplex.
vj	e	xvj	16	Edmundi Episc. et Conf. duplex.
v	f	xv	17	Hugonis Episcopi et Conf. duplex.
iv	g	xiv	18	Ded. Basilicarum Petri et Pauli. dp.
iij	A	xiij	19	Elisabeth viduæ. dupl. cum Com. S. Pontiani Papæ et martyris.
ij	b	xij	20	Edmundi Regis Confessoris. duplex.
j	c	xj	21	Præsentatio B. M. Virginis. dup.
*	d	x	22	Cæciliæ virginis et martyris. dup
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ et mart. duplex. cum Com. S. Felicitatis mart.
xxviij	f	viij	24	Joannis à Cruce Confessoris. dup. cum Com. S. Chrysogoni mart.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ virginis et martyris. dup.
25. xxvj	A	vj	26	Felicis de Valois Confess. duplex. cum Com. S. Petri Ep. et mart.
xxv xxiv	b	v	27	Gregorii Thaumaturgi Ep. et Con. dp.
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia. et Com. S. Saturnini mart.
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ Apost. duplex.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies Mensis.		
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	Bibianæ virginis et martyris. sem.
xviij	A	iij	3	Francisci Xaverii Confess. duplex.
xvij	b	Prid.	4	Petri Chrysologi Ep. et Conf. dup. Com. S. Barbaræ virg. et mart.
xvj	c	Non.	5	Birini C. P. dupl. Com. S. Sabbæ, Ab.
xv	d	viij	6	Nicolai Episcopi et Confess. dupl.
xiv	e	vij	7	Amorosii C. P. D. duplex.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. M. Virg. dup.
xij	g	v	9	De Octava.
xj	A	iv	10	De Oct. Com. S. Melchiadis P. M.
x	b	iij	11	Damasi P. C. sem. Com. Octavæ.
ix	c	Prid.	12	De Octava.
viij	d	Idib.	13	Luciæ V. M. dup. Com. Octavæ.
vij	e	xix	14	De Octava.
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ. dp.
v	g	xvij	16	Eusebii Ep. mart. semid.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	THOMÆ Apostoli. duplex.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia.
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI. duplex.
25 xxv	c	vij	26	STEPHANI Protomart. duplex. cum Commem. Octavæ Nativit.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS Apostoli et Evang. duplex. cum Commem. Octav.
xxiij	e	v	28	SS. INNOCENT. mart. duplex. cum Commem. Octavarum.
xxij	f	iv	29	THOMÆ Cant. Ep. et mart. dp. cum Com. Oct. Nativ. tantum.
xxj	g	iij	30	De Dominica infra Oct. Nativitatis vel de Octava Nativitatis. cum Commem. aliarum Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31	SILVESTRI Papæ et Conf. dup. cum Commem. Octavarum.

Hæc Epacta 19. nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero. xix.

DUÆ TABELLÆ
EX RUBRICIS
GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda verò, quomodò Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deindè legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clarè videbitur, quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis, et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus, quia si ad eum tam Duplex, quàm Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet, 1. Translatio de primo Officium de secundo. Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cùm in his Regulis dicitur, De primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ùt Duplex prædictum: cùm de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ùt Dominica prædicta:

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

In quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout suprà in Rubricis.

Nativitas Domini.

Festum S. Thomæ Cantuariensis.

Epiphaniæ Domini.

Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Festum S. Georgii.
Nativitas sancti Joannis Baptistæ.
Festum SS. Apostolorum Petri et Pauli.
Assumptio B. Mariæ virginis
Festum Omnium Sanctorum
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS.

In quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantùm.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Conceptio, Purificatio, Annuntiatio, Nativitas } B. Mariæ.
Natalitia duodecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festa S. Stephani Protomart. et SS. Innocentium.
Festum S. Joseph.
Inventio sanctæ Crucis.
Festum S. Augustini Anglorum Apostoli.
Festum sancti Laurentii.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
Festum S. Edwardi Regis Confessoris.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis, quæ numquam omittantur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione: et tunc de iis fit semper Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ
Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM,

Quæ aliis duplicibus minoribus præferentur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festa Septem Dolorum, Visitatio, Fest. de Monte Carmelo, Fest. ad Nives, Fest. Nominis, Festum de Mercede, Fest. SS. Rosarii, Presentatio } B. Mariæ
Conversio S. Pauli Apostoli.
Cathedra S. Petri, utraque.
Festum sancti Joannis ante Portam Latinam.

Apparitio S. Michaëlis Archangeli.
S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Albani Angliæ protomartyris.
Translatio S. Thomæ Cantuariensis.
Festum S. Annæ matris B. V. Mariæ.
Festum S. Petri ad Vincula.
Festum S. Joachim Confessoris.
Festum Decollationis S. Joannis Baptistæ.
Festum SS. Ursulæ et Soc. VV. MM.
Festum S. Edmundi Regis martyris.
Patronorum minùs principalium.
Feriæ majores, de quibus semper fit Commemoratio
Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum,
Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE

	Vigilia.	Feria major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex,	Semiduplex.	Dies Octavæ	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Dup. j. Clas. et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Dup. ij. Classis	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Dup. per ann.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Oct.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex, ..	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex, ...	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sab.	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major, ..	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia, ...	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, Offic. de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minùs digno.
8. Offic. de digniori, translatio de minus digno.

Notandum, quòd Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, et omnium Sanctorum transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantùm de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit à Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et à Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusivè, et à die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideò quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, et de eis fiat Officium Semiduplex: nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si verò in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Ves-

peris et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria ij. Rogationum ac Vigiliis in Laudibus tantùm. Si verò aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit; nec etiam in Laudibus.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quæcumque.
Dn.m.seu j.et ij.cl.cu.	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dn. min. seu per ann.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ Classis	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ Clas.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patron. seu Titulus Ec	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annu. maj	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annu. min	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de seq.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commem. de præcedenti.
6. Totum de digniori commemoratio de minus digno

Simplex, et S. Maria in Sabb. Feria et Vigil. non concurrunt.

Notandum, quòd in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis, et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ Classis; quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantùm Commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ Classis, seu Patronus vel Titulus

aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ sancti Joannis.

Cùm plures fiunt Commemorationes servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de semiduplici, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APERI Domine os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab omnibus vanis, perversis, et alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma; ut dignè, attentè, ac devotè hoc Officium recitare valeam, et exaudiri merear ante conspectum divinæ Majestatis tuæ. Per Christum Dominum nostrum.
℟. Amen.

Domine, in unione illius divinæ intentionis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persolvo.

ORATIONEM SEQUENTEM DEVOTE POST OFFICIUM RECITANTIBUS LEO PAPA X. DEFECTUS ET CULPAS IN EO PERSOLVENDO EX HUMANA FRAGILITATE CONTRACTAS INDULSIT.

SACROSANCTÆ et individuæ Trinitati, crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimæ et gloriosissimæ semperque virginis Mariæ fœcundæ integritati, et omnium Sanctorum universitati sit sempiterna laus, honor, virtus et gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Beata viscera Mariæ virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium. ℟. Et beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Pater noster. Ave Maria.

ABSOLUTIONES

ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

In primo Nocturno, et pro ij. et v. Feria,

Absolutio.

EXAUDI Domine Jesu Christe preces servorum tuorum, et miserere nobis: qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

Benedictiones.

Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. R. Amen.

Unigenitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur.

Spiritus sancti gratia illuminet sensus et corda nostra.

In secundo Nocturno, et pro iij. et vj. Feria,

Absolutio.

IPSIUS pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum.

R. Amen.

Benedictiones.

4 Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. R. Amen.

5 Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ.

6 Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris.

In tertio Nocturno, et pro Feria iv. et Sabbato,

Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen.

Benedictiones.

7 Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. R. Amen.

8 Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

9 Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus ipse, vel ipsa intercedat pro nobis ad Dominum.

Quando sunt plures, dicitur,

Quorum, vel Quarum festum colimus, ipsi, vel ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit

Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine superiùs in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur

1 **Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.**
2 **Divinum auxilium.**
3 **Ad societatem.**

In Officio trium Lectionum quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit

1 **Evangelica lectio.**
2 **Divinum auxilium.**
3 **Ad societatem.**

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit

1 **Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.**
2 **Cujus**, vel **Quorum.**
3 **Ad societatem.**

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER
HEBDOMADAM,
CUM
ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

DOMINICA AD MATUTINUM.
ANTE MATUTINUM, ET OMNES HORAS, PRÆTERQUAM AD COMPLETORIUM, DICITUR SECRETO:

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum: adveniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos à malo, Amen.

AVE Maria, gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, ch... ac in fine Completorii dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem, omnipotentem, Creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum: qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus: descendit ad inferos: tertia die resurrexit à mortuis: ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: indè venturus est judicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam: sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam. Amen.

Deindè clara voce dicitur Versus.

DOMINE labia mea aperies. R. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

V. **Deus in adjutorium meum intende. R. Domine ad adjuvandum me festina. Gloria Patri, et**

Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in sæcula sæculorum, Amen. Alleluia.

Sic dicitur **Alleluia.** ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad adventum.

Invitatorium. **Adoremus Dominum, Qui fecit nos.**

Repetitur **Adoremus Dominum, qui fecit nos.**

PSALMUS 94.

VENITE, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro: præoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei. Adoremus Dominum, qui fecit nos.

Quoniam Deus magnus Dominus, et Rex magnus super omnes deos: quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse conspicit. Qui fecit nos.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus ejus: venite adoremus, et procidamus ante Deum, ploremus coram Domino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster: nos autem populus ejus, et oves pascuæ ejus. Adoremus Dominum, qui fecit nos.

Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et viderunt opera mea. Qui fecit nos.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, et dixi, Semper hi errant corde: ipsi vero non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam. Adoremus Dominum, qui fecit nos. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto: Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in sæcula sæculorum, Amen. Qui fecit nos.

Adoremus Dominum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris

HYMNUS.

NOCTE surgentes vigilemus omnes,
Semper in psalmis meditemur; atque
Voce concordi Domino canamus
Dulciter hymnos:
Ut pio Regi pariter canentes,
Cum suis Sanctis mereamur aulam
Ingredi cœli, simul et perennem
Ducere vitam.
Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti

Spiritu, cujus resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adventum.

HYMNUS.

PRIMO die, quo Trinitas
Beata mundum condidit,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa liberat.

Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocyùs:
Et nocte quæramus Deum
Propheta sicut præcipit.

Nostras preces ut audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et expiatos sordibus
Reddat Polorum sedibus.

Ut, quique sacratissimo
Hujus diei tempore
Horis quietis psallimus,
Donis beatis muneret.

Jam nunc Paterna claritas,
Te postulamus affatim,
Absint faces libidinis,
Et omnis actus noxius.

Ne fœda sit, vel lubrica
Compago nostri corporis,
Ob cujus ignes ignibus
Avernus urat acriùs.

Mundi Redemptor, quæsumus,
Tu probra nostra diluas;
Nobisque largus commoda
Vitæ perennis conferas.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne seculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. Servite Domino.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic; * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in secula seculorum. Amen.

Hic Versus, Gloria, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodiè genui te.

Postula à me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

DOMINE quid multiplicati sunt qui tribulant me! * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ, * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me,

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: * sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè: * sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo lavabo per singulas noctes

lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur et erubescant valdè velociter.

Per Annum, Antiphona. Servite Domino in timore, et exultate ei cum tremore.

Antiphona. Deus judex justus.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus in te speravi: * salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

Nequando rapiat ùt leo animam meam, * dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus si feci istud, *, si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam meritò ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge Domine in ira tua: * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: * et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus judicat populos.

Judica me Domine secundùm justitiam meam, * et secundùm innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutorium meum à Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit; * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam; * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundùm justitiam ejus: *

psallam nomini Domini Altissimi.

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis quoniam visitas eum!

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 9.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te: * psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum: * infirmabuntur, et peribunt à facie tua.

Quoniam fecisti judicium meum et causam meam: * sedisti super thronum qui judicas justitiam.

Increpasti Gentes, et periit impius: * nomen eorum delesti in æternum, et in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem: * et civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu: * et Dominus in æternum permanet.

Paravit in judicio thronum suum: * et ipse judicabit orbem terræ in æquitate, judicabit populos in justitia.

Et factus est Dominus refugium pauperi: * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum: * quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

Psallite Domino, qui habitat in Sion: * annuntiate inter Gentes studia ejus:

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: * non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Dominus judicia faciens: * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes Gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine, non confortetur homo: * judicentur Gentes in conspectu tuo.

Constitue Domine legislatorem super eos: * ut sciant Gentes quoniam homines sunt.

Ut quid Domine recessisti longè, * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, incenditur pauper: * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ: * et iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator, * secundùm multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia tua à facie ejus: * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movebor à generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem: * rapere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum: * inclinabit se, et cadet cùm dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus; * avertit faciem suam ne videat in finem.

Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua: * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requiret.

Vides, quoniam tu laborem et dolorem consideras: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper; * orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris et maligni: * quæretur peccatum illius, et non invenietur.

Dominus regnabit in æternum, et in sæculum s

culi: * peribitis Gentes de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus: * præparationem cordis eorum audivit auris tua.

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultrà magnificare se homo super terram.

PSALMUS 10.

IN Domino confido: quomodò dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Per Annum, Antiphona. Deus judex justus, fortis et longanimis, numquid irascetur per singulos dies?

Antiphona. Tu Domine.

PSALMUS 11.

SALVUM me fac Domine, quoniam defecit sanctus: * quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: * labia dolosa, in corde et corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt, * quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum, et gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta: * argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

Tu Domine servabis nos, et custodies nos * à generatione hac in æternum.

In circuitu impii ambulant: * secundùm altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

PSALMUS 12.

USQUEQUO Domine oblivisceris me in finem? * usquequò avertis faciem tuam à me?

Quamdiu ponam consilia

in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini Altissimi.

PSALMUS 13.

DIXIT insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolosè agebant, * venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt, * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione justa est, consilium inopis confudistis: * quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cùm averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

PSALMUS 14.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad

usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc: * non movebitur in æternum.

Per Annum, Ana. **Tu Domine servabis nos, et custodies nos.** V. **Memor fui nocte nominis tui Domine.** R. **Et custodivi legem tuam.**

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur, **Pater noster.** secretò V. **Et ne nos inducas in tentationem.** R. **Sed libera nos à malo.**

ABSOLUTIO.

EXAUDI Domine Jesu Christe preces servorum tuorum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. **Amen.**

V. **Jube domne benedicere.** Benedictio. **Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus.** R. **Amen.**

Deindè leguntur Lectiones cum Responsoriis, ùt in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione, Benedictio. **Unigenitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur.** R. **Amen.**

Pro tertia Lectione, Benedictio. **Spiritus sancti gratia illuminet sensus et corda nostra.** R. **Amen**

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. **Bonorum meorum.**

PSALMUS 15.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te.* Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * posteà accelerauerunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei: * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam à dextris est mihi ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectati-

eius in dextera tua usque in finem.

Per Annum, Antiphona. Bonorum meorum non indiges, in te speravi, conserva me Domine.

Antiphona. **Propter verba.**

PSALMUS 16.

EXAUDI Domine justitiam meam: * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat: * oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me: * à facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt: * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge Domine, præveni eum, et supplanta eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine à paucis de terra divide eos in vita eorum: * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis: * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: * satiabor cùm apparuerit gloria tua.

Per Annum, Antiphona. **Propter verba labiorum tuorum, ego custodivi vias duras.**

Antiphona. **Diligam te.**

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Antiphona incipit à primo Versu Psalmi: et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantùm inchoata, si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo.

PSALMUS 17.

DILIGAM te Domine fortitudo mea: * D

minus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Deus meus adjutor meus, * et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meæ, * et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum, * et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis: * et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me: * præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum, * et ad Deum meum clamavi:

Exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspectu ejus introivit in aures ejus.

Commota est, et contremuit terra: * fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus: et ignis à facie ejus exarsit: * carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit cœlos, et descendit: * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, et volavit: * volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus: * tenebrosa aqua in nubibus aëris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, * grando et carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam: * grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos: * fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua, Domine, * ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accepit me: * et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: * quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ, * et factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: * salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam, * et secundùm puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini, * nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo: * et justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo: * et observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam: * et secundùm puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris: * et cum perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies: * et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine: * Deus meus illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: * protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtute: * et posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum, * et super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuisti, ùt arcum æreum, brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ: * et dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem: * et disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam illos: * et non convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum: * et supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum,* nec exaudivit eos.

Et comminuam eos ùt pulverem ante faciem venti: * ùt lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi: * constitues me in caput Gentium.

Populus, quem non cognovi, servivit mihi: * in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi, * filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt à semitis suis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, * et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus qui das vindictas mihi, et subdis populos sub me, * liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: * à viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: * et nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes Regis ejus, et faciens misericordiam Christo suo David, * et semini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Antiphona. Diligam te Domine virtus mea. V. Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine. R. Deus meus illumina tenebras meas. Pater noster secreto. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo.

ABSOLUTIO.

IPSIUS pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. R. Amen. V. Jube domne benedicere. Benedictio. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. R. Amen.

Pro V. Lectione, Benedictio. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. R. Amen.

Pro VI. Lectione, Benedictio. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. R. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. Non sunt loquelæ.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * à summo cœlo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab-

occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Per Annum, Antiphona. Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundùm cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi, quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus et erecti sumus.

Domine salvum fac regem, * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Per Annum, Antiphona. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Antiphona. Domine.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ùt clibanum i

nis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Per Annum, Ana. Domine in virtute tua lætabitur rex.

V. Exaltare Domine in virtute tua. R. Cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Pater noster, secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen.

V. Jube domne benedicere. Benedictio. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. R. Amen.

Pro octava Lectione, Benedictio. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. R. Amen.

Pro nona Lectione, Benedictio. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. R. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post nonam Lectionem in omnibus Dominicis et Festis tantùm; in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur nonus, seu tertium Respons.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli, et universæ potestates.

Tibi Cherubim et Seraphim: incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia.

Patrem immensæ majestatis.

Venerandum tuum verum, et unicum Filium,

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis acu-

leo: aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum: et in sæculum sæculi.

Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine: miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi: non confundar in æternum.

AD LAUDES. V.

DEUS, in adjutorium meum intende. ℟. Domine ad adjuvandum me festina. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. Alleluia.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Antiphona. Alleluia.

PSALMUS 92.

DOMINUS regnavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc; à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine: * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, * à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris, * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra: * servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Populus ejus, et oves pascuæ ejus: * introite portas ejus in confessione; atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, * et usque in generationem et generationem veritas ejus.

PSALMUS 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, et invia, et inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea, * et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea, * et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur, Gloria Patri.

PSALMUS 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam, * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent Gentes: * quoniam judicas populos in æquitate, et Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terræ.

Gloria Patri, et Filio.

Per Annum, Antiphona. Alleluia, alleluia.

Antiphona. Tres pueri.

Canticum trium puerorum. Danielis 3. c.

BENEDICITE omnia opera Domini Domino, * laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino: * benedicite cœli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt Domino: * benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite sol et luna Domino: * benedicite stellæ cœli Domino.

Benedicite omnis imber et ros Domino: * benedicite omnes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis et æstus

Domino: * **benedicite frigus et æstus Domino.**

Benedicite rores et pruina Domino: * **benedicite gelu et frigus Domino.**

Benedicite glacies et nives Domino: * **benedicite noctes et dies Domino.**

Benedicite lux et tenebræ Domino: * **benedicite fulgura et nubes Domino.**

Benedicat terra Dominum: * **laudet et superexaltet eum in secula.**

Benedicite montes et colles Domino: * **benedicite universa germinantia in terra Domino.**

Benedicite fontes Domino: * **benedicite maria et flumina Domino.**

Benedicite cete, et omnia quæ moventur in aquis, Domino: * **benedicite omnes volucres cœli Domino.**

Benedicite omnes bestiæ et pecora Domino: * **benedicite filii hominum Domino.**

Benedicat Israël Dominum: * **laudet et superexaltet eum in secula.**

Benedicite sacerdotes Domini Domino: * **benedicite servi Domini Domino.**

Benedicite spiritus et animæ justorum Domino: * **benedicite sancti et humiles corde Domino.**

Benedicite Anania, Azaria, Misaël Domino: * **laudate et superexaltate eum in secula.**

Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu: * **laudemus et superexaltemus eum in secula.**

Benedictus es Domine in firmamento cœli: * **et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in secula.**

Hic non dicitur, **Gloria Patri**, neque **Amen.** In aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, Ant. **Tres pueri jussu regis in fornacem missi sunt, non timentes flammam ignis, dicentes: Benedictus Deus.**

Antiphona. **Alleluia.**

PSALMUS 148.

LAUDATE Dominum de cœlis: * **laudate eum in excelsis.**

Laudate eum omnes Angeli ejus: * **laudate eum omnes virtutes ejus.**

Laudate eum sol et luna: * **laudate eum omnes stellæ et lumen.**

Laudate eum cœli cœlorum: * **et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini:**

Quia ipse dixit, et facta sunt, * **ipse mandavit, et creata sunt.**

Statuit ea in æternum, et in seculum seculi: * **præceptum posuit, et non præteribit.**

Laudate Dominum de terra: * **dracones, et omnes abyssi.**

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * **quæ faciunt verbum ejus:**

Montes, et omnes colles: * **ligna fructifera, et omnes cedri:**

Bestiæ, et universa pecora: * serpentes, et volucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes populi: * principes, et omnes judices terræ.

Juvenes, et virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Hic non dicitur, Gloria Patri.

PSALMUS 149.

CANTATE Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: * et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur, Gloria Patri.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro: * laudate eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.

Gloria Patri, et Filio.

Per Annum, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, à Dominicâ iij. post Pentecosten usque ad Adventum.

Capitulum. *Apoc.* 7. c.

BENEDICTIO, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, virtus, et fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum. Amen.

R. Deo gratias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proxi-

miorem Kalendis Octobris.

HYMNUS.

ECCE jam noctis tenuatur umbra,
Lux et auroræ rutilans coruscat;
Supplices rerum Domino canora
Voce precemur.
Ut reos culpæ miseratus, omnem
Pellat angorem, tribuat salutem,
Donet et nobis bona sempiternæ
Munera pacis.
Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

Per Annum, V. Dominus regnavit decorem induit. R. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

A Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adventum.

HYMNUS.

ÆTERNE rerum Conditor,
Noctem diemque qui regis,
Et temporum das tempora,
Ut alleves fastidium.
Nocturna lux viantibus
A nocte noctem segregans,
Præco diei jam sonat,
Jubarque solis evocat.
Hoc excitatus lucifer
Solvit polum caligine,
Hoc omnis erronum cohors
Viam nocendi deserit.
Hoc nauta vires colligit,
Pontique mitescunt freta;
Hoc, ipse petra Ecclesiæ
Canente, culpam diluit.
Surgamus ergo strenuè,
Gallus jacentes excitat,
Et somnolentos increpat,
Gallus negantes arguit.
Gallo canente spes redit,
Ægris salus refunditur,
Mucro latronis conditur,
Lapsis fides revertitur.
Jesu labantes respice,
Et nos videndo corrige;
Si respicis, labes cadunt,
Fletuque culpa solvitur.
Tu lux refulge sensibus,
Mentisque somnum discute;
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvamus tibi.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne seculum. Amen.

Per Annum, V. Dominus regnavit, decorem induit. R. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Canticum Zachariæ.
Lucæ 1. g.

BENEDICTUS Dominus Deus Israël,* quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis,* in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum,* qui à seculo sunt prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis n

tris: * et de manu omnium qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitavit nos oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri, et Filio.

Deindè dicitur Ana. et Oratio propria: et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum simplex, fit de eo Commem. Postremò (si id tempus requirit) fiunt Commem. de sancta Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Commem. secundùm illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ùt infrà in Vesperis Sabbati. 147.

In fine, si discedendum sit à Choro, dicitur Antiphona. Salve Regina. Ut habetur infrà post Completorium. 148.

DOMINICA.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo. ℣. Deus in adjutorium. ùt suprà. 17.

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet à nocentibus.
Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia:
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.
Ut, cùm dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne seculum. Amen.

In Dominicis per Annum. Ana. Alleluia.

PSALMUS 53.

DEUS in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrex

erunt adversùm me, * et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Sequens Psalmus, Confitemini Domino, dicitur tantùm in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, ùt in Psalterio.

PSALMUS 117.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus; * quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israël quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum: * quoniam in sæculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum: * et exaudivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor: * non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor: * et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Domino, * quàm confidere in homine:

Bonum est sperare in Domino, * quàm sperare in principibus.

Omnes gentes circuierunt me: * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me: * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis: * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut caderem: * et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea, et laus mea Dominus: * et factus est mihi in salutem.

Vox exultationis, et salutis * in tabernaculis justorum.

Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me, * dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam: * et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus: * et morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ, ingressus in eas confitebor Domino: * hæc porta Domini, justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam

exaudisti me: * et factus es mihi in salutem.

Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes: * hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud: * et est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus: * exultemus, et lætemur in ea.

O Domine salvum me fac, ô Domine, benè prosperare: * benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus, et illuxit nobis.

Constituite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi: * Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me: * et factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus.

PSALMUS 118.

BEATI immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testimonia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad custodiendas justificationes tuas.

Tunc non confundar, * cùm perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quòd didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Domine: * doce me justificationes tuas.

In labiis meis: * pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor: * et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me: * et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos: * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas:

tu, * in omni tempore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium, et contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversùm me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea: * vivifica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me, * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantùm, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii

QUICUMQUE vult salvus esse: * ante omnia opus est ut teneat Catholicam fidem.

Quam nisi quisque integram inviolatamque servaverit: * absque dubio in æternum peribit.

Fides autem Catholica hæc est: * Ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in Unitate veneremur.

Neque confundentes personas: * neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii: * alia Spiritus sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spiritus sancti una est divinitas: * æqualis gloria, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Filius: * talis Spiritus sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius: * increatus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius: * immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius: * æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres æterni: * sed unus æternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi: * sed unus increatus, et unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius: * omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes: * sed unus omnipotens.

Ità Deus Pater, Deus Filius: * Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ità Dominus Pater, Dominus Filius: * Dominus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Domini: * sed unus est Dominus.

Quia sicut singillatim unamquamque personam Deum ac Dominum confiteri Christiana veritate compellimur: * ità tres Deos aut Dominos dicere, Catholica religione prohibemur.

Pater à nullo est factus: * nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est: * non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre et Filio: * non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres Filii: * unus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil priùs aut posteriùs, nihil majus aut minùs: * sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, et coæquales.

Ità ut per omnia, sicut jam suprà dictum est: * et unitas in Trinitate; et Trinitas in unitate veneranda sit.

Quicumque vult ergo salvus esse: * ità de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem: * ut incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus et confiteamur: * quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Patris ante secula genitus: * et homo est ex substantia matris in seculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: * ex anima rationali, et humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundùm divinitatem: * minor Patre secundùm humanitatem.

Qui licèt Deus sit, et homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione Divinitatis in carnem: * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omninò non confusione substantiæ: * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo: * ità Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos: * tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cœlos sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis: * indè venturus est judicare vivos et mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: * et redituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica: * quam nisi quisque fideliter, firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. *d.*

REGI sæculorum immortali et invisibili, soli Deo honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

R. Deo gratias.

R. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis, et repetitur, Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. V. Qui sedes ad dexteram Patris. R. Miserere nobis. V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. R. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. V. Exurge Christe, adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, sed tunc dicto R. brevi, dicitur Dominus vobiscum. Et Oratio D mine Deus omnipotens. ut infrà. 26.

KYRIE eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò usque ad V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. Credo in Deum. secretò usque ad V. Carnis resurrectionem. R. Vitam æternam, Amen. V. Et ego ad te Domine clamavi. R. Et manè oratio mea præveniet te. V. Repleatur os meum laude. R. Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. V. Domine averte faciem tuam à peccatis meis. R. Et omnes iniquitates meas dele. V. Cor mundum crea in me Deus. R. Et spiritum rectum innova in visceribus meis. V. Ne projicias me à facie tua. R. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. V. Redde mihi lætitiam salutaris tui. R. Et spiritu principali confirma me. V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cœlum et terram.

Deindè Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo, et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideò precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaëlem

Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur **vobis fratres**, et **vos fratres**, dicatur **tibi pater**, et **te pater**.

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignare Domine die isto. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri Domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. ℟. Quemadmodum speravimus in te. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti: tua nos hodiè salva virtute: ut in hac die ad nullum declinemus peccatum: sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes, et opera. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat, in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

℟. Amen.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Benedicamus Domino.

℟. Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Posteà Hebdomadarius dicit ℣. Pretiosa in conspectu Domini. ℟. Mors sanctorum ejus. Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

SANCTA Maria, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum: ut nos mereamur ab eo adjuvari et salvari: qui vivit et regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutorium meum intende. ℟. Domine ad adjuvandum me festina. Et dicitur ter: ultimò additur, Gloria Patri.

Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Respice in servos tuos Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum. R. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige. V. Gloria Patri R. Sicut erat.

Oremus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificare, regere et gubernare dignare, Domine Deus Rex cœli et terræ, hodiè corda et corpora nostra, sensus, sermones, et actus nostros in lege tua, et in operibus mandatorum tuorum: ut hic, et in æternum te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis et regnas in secula seculorum. R. Amen.

V. Jube domne benedicere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis, et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusivè.

Lectio brevis. 2. Thess. 3. b

DOMINUS autem dirigat corda et corpora nostra in charitate Dei, et patientia Christi. Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo gratias.

Post Lectionem brevem dicitur, V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cœlum et terram. V. Benedicite. R. Deus, Benedictio. Dominus nos benedicat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perducat æternam: et Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

IN FERIALI OFFICIO AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo. V. Deus in adjutorium. ut suprà. 17.

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet à nocentibus.

Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia:
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.

Ut, cùm dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne seculum. Amen.

Per Annum, Antiphona. Beati qui ambulant.

PSALMUS. 53.

DEUS in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Post Psalmum. Deus in nomine tuo. loco Psalmi Confitemini. dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundùm Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantùm tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

AD te Domine levavi animam meam: * Deus meus in te confido non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes: * supervacuè.

Vias tuas Domine demon-

stra mihi: * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine, * et misericordiarum tuarum, quæ à seculo sunt.

Delicta juventis meæ: * et ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in judicio: * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini, misericordia et veritas, * requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meus, quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israël, * ex omnibus tribulationibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

JUDICA me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: * et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me Domine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: * et complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis: * et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi ecclesiam malignantium: * et cum impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas: * et circumdabo altare tuum Domine.

Ut audiam vocem laudis, * et enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ, * et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis Deus animam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam:

In quorum manibus iniquitates sunt: * dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: * redime me, et miserere mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclesiis benedicam te Domine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi deerit, * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

DEUS Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longè à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris à me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os

meum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defensionem meam conspice.

Erue à framea Deus animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum:

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avertit faciem suam à me: * et cùm clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dominum: * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus: * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 30.

Deinde dicitur

PSALMUS 118.

BEATI immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.

Beati qui scrutantur testes

timonia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad custodiendas justificationes tuas.

Tunc non confundar, * cùm perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Domine: * doce me justificationes tuas.

In labiis meis, * pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor: * et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me: * et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos: * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium et contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversùm me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea: * vivifica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me: * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri,* cùm dilatasti cor meum.

Per Annum, Ana. **Beati qui ambulant in lege tua Domine.**

Capitulum. ***Zachariæ* 8.*d*.**

PACEM et veritatem diligite, ait Dominus omnipotens. R. **Deo gratias.** R. br. **Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis.** et repetitur **Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.** V. **Qui sedes ad dexteram Patris.** R. **Miserere nobis.** V. **Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.** R. **Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.** V. **Exurge Christe, adjuva nos.** R. **Et libera nos propter nomen tuum.**

KYRIE eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. V. **Et ne nos inducas in tentationem.** R. **Sed libera nos à malo. Credo in Deum.** secretò V. **Carnis resurrectionem.** R. **Vitam æternam. Amen.** V. **Et ego ad te Domine clamavi.** R. **Et manè oratio mea præveniet te.** V. **Repleatur os meum laude. Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.** V. **Domine averte faciem tuam à peccatis meis. Et omnes iniquitates meas dele.** V. **Cor mundum crea in me Deus.** R. **Et spiritum rectum innova in visceribus meis.** V. **Ne projicias me à facie tua.** R. **Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.** V. **Redde mihi lætitiam salutaris tui.** R. **Et spiritu principali confirma me.**

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur **Adjutorium nostrum.** et **Confiteor Deo,** &c. ut infrà. **36.**

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiùs positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces, et sequentes dicuntur flexis genibus.

V. **Eripe me Domine ab homine malo.** R. **A viro iniquo eripe me.** V. **Eripe me de inimicis meis, Deus meus.** R. **Et ab insurgentibus in me libera me.** V. **Eripe me de operantibus iniquitatem.** R. **Et de viris sanguinum salva me.** V. **Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi.** R. **Ut reddam vota mea de die in diem.** V. **Exaudi nos Deus salutaris noster.** R. **Spes omnium finium terræ, et in mari longè.** V. **Deus in adjutorium meum intende. Domine ad adjuvandum me festina.** V. **Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis.** R. **Miserere nobis.** V. **Benedic anima mea Domino.** R. **Et omnia quæ intra me sunt, n**

mini sancto ejus. ℣. Benedic anima mea Domino: ℟. Et noli oblivisci omnes retributiones ejus. ℣. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitates tuas. ℣. Qui redimit de interitu vitam tuam. ℟. Qui coronat te in misericordia et miserationibus. ℣. Qui replet in bonis desiderium tuum. ℟. Renovabitur, ut aquilæ, juventus tua. ℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deindè Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus sanctis, et vobis fratres, quia peccavi nimis cogitatione, verbo, et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideò precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Deindè repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater. Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignare Domine die isto. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri Domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. ℟. Quemadmodùm speravimus in te. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti: tua nos hodiè salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera,

Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
V. Benedicamus Domino.
R. Deo gratias.

Deindè in Choro legitur Martyrologium. Et quandò dicenda est Prima de beatà Maria, præponitur lectioni Martyrologii. Posteà Hebdomadarius dicit, V. Pretiosa in conspectu Domini. R. Mors sanctorum ejus. Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

SANCTA Maria, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo adjuvari et salvari, qui vivit et regnat in secula seculorum.
R. Amen.
V. Deus in adjutorium meum intende. R. Domine ad adjuvandum me festina. Et dicitur ter: ultimò additur, Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Respice in servos tuos Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum. R. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige. V. Gloria Patri. R. Sicut erat.

Oremus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificare, regere et gubernare dignare, Domine Deus Rex cœli et terræ, hodiè corda et corpora nostra, sensus, sermones, et actus nostros in lege tua, et in operibus mandatorum tuorum: ut hic, et in æternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis et regnas in secula seculorum. R. Amen. V. Jube domne benedicere. Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusivè.

Lectio brevis. *2 Thess. 3. b.*

DOMINUS autem dirigat corda et corpora nostra in charitate Dei, et patientia Christi. Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo gratias.

Post Lectionem brevem, dicitur. V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cœlum et terram. V. Benedicite. R. Deus. Benedictio. Dominus nos benedicat, et ab omni malo defendat, et ad vitam per-

ducat æternam: et Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

IN FESTIS.

Per Annum.

Post Psalmum. Deus in nomine tuo. dicuntur tantùm Psalmi. Beati immaculati. et Retribue. 33. Deindè Ant. competens, et reliqua, ùt suprà in Dominica. 27. Sed in Duplicibus, et infra Octav. non dicuntur Preces. Dicto. Benedicamus Domino. dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est. Posteà legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur V. Pretiosa. cum reliquis ùt suprà. 37.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave Maria. Deus in adjutorium. 17.

HYMNUS.

NUNC sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessionem personent,
Flammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne seculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Alleluia.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me.

PSALMUS.

LEGEM pone mihi Domine viam justificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam, * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua, * et non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum: * quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua Domine, * salutare tuum secundùm eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: * quia in judiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam

semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine: * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: * et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: * et exercebar in justificationibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea: * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi iniquè agebant usquequaque: * à lege autem tua non declinavi.

Memor fui judiciorum tuorum à sæculo Domine: * et consolatus sum.

Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ: * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui Domine: * et custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisivi.

Portio mea Domine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserere mei secundùm eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: * et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus: * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: * et legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi, * super judicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te: * et custodientium mandata tua.

Misericordia tua Domine plena est terra: * justificationes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo Domine, * secundùm verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri, et argenti.

Manus tuæ fecerunt

et plasmaverunt me: * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, et lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi Domine quia æquitas judicia tua: * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, * secundùm eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te: * et qui noverunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar. Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis, à iij. post Pentecosten usque ad Adventum. Responsoria brevia similiter, et quæ sequuntur, in feriali Officio.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. *e.*

DEUS charitas est, et qui manet in charitate, in Deo manet, et Deus in eo. R. br. Inclina cor meum Deus, * In testimonia tua. Inclina. V. Averte oculos meos, ne videant vanitatem: in via tua vivifica me. R. In testimonia tua. Gloria Patri. R. Inclina cor. V. Ego dixi, Domine miserere mei. R. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me Domine in semitam mandatorum tuorum.

Capitulum. *Jerem.* 17. *b.*

SANA me Domine, et sanabor: salvum me fac, et salvus ero: quoniam laus mea tu es.

R. breve. Sana animam meam, * Quia peccavi tibi. Sana. V. Ego dixi, Domine miserere mei. R. Quia. Gloria Patri. Sana. V. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. R. Neque despicias me Deus salutaris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Domine Deus virtutum converte nos. R. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. V. Exurge Christe, adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus Orat. conveniens

AD SEXTAM.
Pater noster. Ave Maria.
Deus in adjutorium. 17.

HYMNUS.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore manè illuminas,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.
Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Alleluia.
In feriali Officio per Annum, Ana. Adjuva me.

PSALMUS.

DEFECIT in salutare tuum anima mea: * et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes: Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruina: * justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui: * quando facies de persequentibus me judicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes, * sed non ùt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * inique persecuti sunt me, adjuva me.

Paulò minùs consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericordiam tuam vivifica me: * et custodiam testimonia oris tui.

In aeternum Domine, * verbum tuum permanet in coelo.

In generationem et generationem veritas tua: * fundasti terram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat dies: * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est: * tunc fortè periissem in humilitate mea.

In aeternum non obliviscar justificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me: * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

QUOMODO dilexi legem tuam Domine: * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in aeternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: * quia mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohi-

bui pedes meos: * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi: * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

Juravi, et statui, * custodire judicia justitiae tuae.

Humiliatus sum usquequaque Domine: * vivifica me secundùm verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: * et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper: * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi: * et de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in aeternum: * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in aeternum, * propter retributionem.

INIQUOS odio habui: * et legem tuam dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me maligni: * et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium tuum, et vivam: * et non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis: * quia injusta cogitatio eorum.

Praevaricantes reputavi omnes peccatores terrae: * ideò dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: * à judiciis enim tuis timui.

Feci judicium et justitiam: * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum: * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum: * et in eloquium justitiae tuae.

Fac cum servo tuo secundùm misericordiam tuam: * et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi Domine: * dissipaverunt legem tuam.

Ideò dilexi mandata tua * super aurum et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: * omnem viam iniquam odio habui.

Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. *Galat.* 6.

ALTER alterius onera portate, et sic adimplebitis legem Christi.

R. breve. In æternum Domine, * Permanet verbum tuum. In æternum. V. In seculum seculi veritas tua. R. Permanet. Gloria Patri. In æternum. V. Dominus regit me, et nihil mihi deerit. R. In loco pascuæ ibi me collocavit.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Adjuva me, et salvus ero Domine.

Capitulum. Alter alterius onera portate.

R. br. Benedicam Dominum, * In omni tempore. Benedicam. V. Semper laus ejus in ore meo. R. In omni. Gloria Patri. Benedicam. V. Dominus regit me, et nihil mihi deerit. R. In loco pascuæ ibi me collocavit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Domine Deus virtutum converte nos. R. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. V. Exurge Christe, adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio conventus.

AD NONAM.

Pater noster. Ave Maria. Deus in adjutorium. 17.

HYMNUS.

RERUM Deus tenax vigor
Immotus in te permanens,
Lucis diurnæ tempora
Successibus determinans.

Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam decidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet gloria.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne seculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Alleluia.

In feriali Officio per Annum, Ant. Aspice in me.

PSALMUS.

MIRABILIA testimonia tua: * ideò scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: * et intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum: * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere mei, * secundùm judicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundùm eloquium tuum: * et non dominetur mei omnis injustitia.

Redime me à calumniis hominum: * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum: * et

ce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodierunt legem tuam.

Justus es Domine: * et rectum judicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua: * et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: * et servus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, et contemptus: * justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua justitia in æternum: * et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me: * mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: * intellectum da mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo, exaudi me Domine: * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac: * ut custodiam mandata tua.

Prævéni in maturitate, et clamavi: * quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculò: * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericordiam tuam Domine: * et secundùm judicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu Domine: * et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis: * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Judica judicium meum, et redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

Longè à peccatoribus salus: * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine: * secundùm judicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me: * à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, et tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas: * in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis: * et à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum: * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi: * super judicia justitiæ tuæ.

P**ax multa diligentibus legem tuam: * et non est illis scandalum.**

E**xpectabam salutare tuum Domine: * et mandata tua dilexi.**

C**ustodivit anima mea testimonia tua: * et dilexit ea vehementer.**

S**ervavi mandata tua, et testimonia tua: * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.**

A**ppropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.**

I**ntret postulatio mea in conspectu tuo: * secundùm eloquium tuum eripe me.**

E**ructabunt labia mea hymnum, * cùm docueris me justificationes tuas.**

P**ronuntiabit lingua mea eloquium tuum: * quia omnia mandata tua æquitas.**

F**iat manus tua, ut salvet me; * quoniam mandata tua elegi.**

C**oncupivi salutare tuum Domine: * et lex tua meditatio mea est.**

V**ivet anima mea, et laudabit te: * et judicia tua adjuvabunt me.**

E**rravi, sicut ovis quæ periit: * quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.**

Ana. **Alleluia, alleluia, allel.**

Capitulum. 1 *Cor. 6. d.*

E**MPTI enim estis pretio magno. Glorificate et portate Deum in corpore vestro.**

R. br. **Clamavi in toto corde meo, * Exaudi me Domine. Clamavi. V. Justificationes tuas requiram. R. Exaudi. Gloria Patri. Clamavi. V. Ab occultis meis munda me Domine. R. Et ab alienis parce servo tuo.**

In feriali Officio per Annum, Antiphona. **Aspice in me, et miserere mei Domine.** Capitulum. **Empti enim estis.** ut suprà.

R. br. **Redime me Domine, * Et miserere mei. Redime. V. Pes enim meus stetit in via recta. R. Et miserere. Gloria Patri. Redime. V. Ab occultis meis munda me, Domine. R. Et ab alienis parce servo tuo.**

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur **Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.** secretò. V. **Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Domine Deus virtutum converte nos. R. Et ostende faciem tuam et salvi erimus. V. Exurge Christe, adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Oremus.** Orat. conveniens.

Vesperæ in Dominica et in Feriis habentur inferiùs post Laudes Sabbati **125.**

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster, Ave Maria. Credo. V. Domine labia mea aperies. ut suprà. Invitatorium. Venite Exultemus Domino, Psalmus. Jubilemus Deo salutari nostro. ut suprà. 2.

HYMNUS.

SOMNO refectis artubus,
Spreto cubili surgimus:
Nobis, Pater, canentibus
Adesse te deposcimus.

Te lingua primùm concinat,
Te mentis ardor ambiat:
Ut actuum sequentium
Tu, sancte, sis exordium.

Cedant tenebræ lumini,
Et nox diurno sideri.
Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labascat munere.

Precamur iidem supplices,
Noxas ut omnes amputes,
Et ore te canentium
Lauderis omni tempore.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum: Hymni verò tam ad Matutinum, quàm ad Laudes et Vesperas, et Antiphonæ Nocturnorum, ut infrà.

Ant. Dominus defensor.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea; * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes; * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam

à me: * ne declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

PSALMUS 27.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne sileas à me: * nequando taceas à me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundùm opera eorum, * et secundùm nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundùm opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ: * et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Antiphona. Dominus defensor vitæ meæ.

Antiphona. Adorate.

PSALMUS 28.

AFFERTE Domino filii Dei: * afferte Domino filios arietum:

Afferte Domino gloriam et honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit: * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute: * vox Domini in magnificentia.

V ox Domini confringentis cedros: * et confringet Dominus cedros Libani.

E t comminuet eas tamquam vitulum Libani: * et dilectus quemadmodum filius unicornium.

V ox Domini intercidentis flammam ignis: * vox Domini concutientis desertum, et commovebit Dominus desertum Cades.

V ox Domini præparantis cervos, et revelabit condensa: * et in templo ejus omnes dicent gloriam.

D ominus diluvium inhabitare facit: * et sedebit Dominus Rex in æternum.

D ominus virtutem populo suo dabit: * Dominus benedicet populo suo in pace.

PSALMUS 29.

E XALTABO te Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

D omine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

D omine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me à descendentibus in lacum.

P sallite Domino sancti ejus: * et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Q uoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

A d vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

E go autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

D omine in voluntate tua: * præstitisti decori meo virtutem.

A vertisti faciem tuam à me, * et factus sum conturbatus.

A d te Domine clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Q uæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

N umquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

A udivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

C onvertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia:

U t cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Antiphona. Adorate Dominum in aula sancta ejus.

Antiphona. In tua justitia.

PSALMUS 30.

I N te Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

I nclina ad me aurem tuam: * accelera ut eruas me.

E sto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii: * ut salvum me facias.

Q uoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum, * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacuè.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, et lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, * et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valdè, * et timor notis meis.

Qui videbant me foràs fugerunt à me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversùm me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversùs justum iniquitatem, * in superbia, et in abusione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ * à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudisti vocem orationis meæ, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus: * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: * exultatio mea erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eorum constringe, * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate justi, * et gloriamini omnes recti corde.

Antiphona. **In tua justitia libera me Domine.**

Antiphona. **Rectos decet.**

PSALMUS 32.

EXULTATE justi in Domino: * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * benè psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et judicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt: * et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium: * reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet: * cogitationes cordis ejus in generationem et generationem.

Beata gens, cujus est Dominus Deus ejus, * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus: * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram:

Qui finxit singillatim corda eorum: * qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem: * et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: * in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum: * et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Ut eruat à morte animas eorum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum: * quoniam adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum: * et in nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos: * quemadmodum speravimus in te.

PSALMUS 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac

num, * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxtà est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Rectos decet collaudatio.

Antiphona. Expugna.

PSALMUS 34.

JUDICA Domine nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum: * et exurge in adjutorium mihi.

Effunde frameam, et conclude adversus eos, qui persequuntur me: * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur et revereantur, * quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur, * cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciem venti: * et Angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ et lubricum: * et Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: * supervacuè exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus, quem ignorat: et captio, quam abscondit, apprehendat eum: * et in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino: * et delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent: * Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus: * egenum et pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui, * quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: * sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cùm mihi molesti essent, * induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam, * et oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacebam: * quasi lugens et

contristatus sic humiliabar.

Et adversum me lætati sunt, et convenerunt, * congregata sunt super me flagella, et ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione: * frenduerunt super me dentibus suis.

Domine quando respicies? * restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in ecclesia magna, * in populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi iniquè: * qui oderunt me gratis, et annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur: * et in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti Domine, ne sileas: * Domine ne discedas à me.

Exurge et intende judicio meo, * Deus meus, et Dominus meus in causam meam.

Judica me secundùm justitiam tuam Domine Deus meus, * et non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ: * nec dicant: Devoravimus eum.

Erubescant et revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione et reverentia, * qui magna loquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justitiam meam, * et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, * tota die laudem tuam.

PSALMUS 35.

DIXIT injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conspectu ejus: * ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus, * noluit intelligere ut benè ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo, * astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

Domine in cœlo misericordia tua: * et veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei: * judicia tua abyssus multa.

Homines et jumenta salvabis Domine: * quemadmodùm multiplicasti misericordiam tuam Deus.

Filii autem hominum: * in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ: * et torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons

vitæ: * et in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te, * et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ: * et manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Antiphona. Expugna impugnantes me.

Antiphona. Revela.

PSALMUS 36.

NOLI æmulari in malignantibus: * neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam fœnum velociter arescent: * et quemadmodùm olera herbarum citò decident.

Spera in Dno, et fac bonitatem: * et inhabita terram, et pasceris in divitiis ejus.

Delectare in Domino: * et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, et spera in eo: * et ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, et judicium tuum tamquam meridiem: * subditus esto Domino, et ora eum.

Noli æmulari in eo, qui prosperatur in via sua: * in homine faciente injustitias.

Desine ab ira, et derelinque furorem: * noli æmulari ut maligneris.

Quoniam qui malignantur exterminabuntur: * sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccator: * et quæres locum ejus, et non invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram: * et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum: * et stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum: * quoniam prospicit quod veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores: * intenderunt arcum suum,

Ut dejiciant pauperem et inopem: * ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum: * et arcus eorum confringatur.

Meliùs est modicum justo, * super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur: * confirmat autem justos Dominus.

Novit Dominus dies immaculatorum: * et hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur: * quia peccatores peribunt.

Inimici verò Domini mox ût honorificati fuerint et exaltati: * deficientes, quemadmodùm fumus deficient.

Mutuabitur peccator, et non solvet: * justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hereditabunt terram: * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur: * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur: * quia Dominus supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui: * et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miseretur, et commodat: * et semen illius in benedictione erit.

Declina à malo, et fac bonum: * et inhabita in sæculum sæculi.

Quia Dominus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur: * et semen impiorum peribit.

Justi autem hereditabunt terram: * et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditabitur sapientiam, * et lingua ejus loquetur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius: * et non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum: * et quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus: * nec damnabit eum cum judicabitur illi.

Expecta Dominum, et custodi viam ejus: * et exaltabit te, ut hereditate capias terram: * cum perierint peccatores videbis.

Vidi impium superexaltatum, * et elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, et ecce non erat: * et quæsivi eum, et non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem: * quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: * reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem justorum à Domino: * et protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos: * et eruet eos à peccatoribus, et salvabit eos: quia speraverunt in eo.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: * non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, * à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: *

tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: * et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum et humiliatus sum nimis: * rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * et gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei: * adversùm me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longè steterunt: * et vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam: * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speravi: * tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * et dum commoventur pedes mei: super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt et confirmati sunt super me: * et multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: * ne discesseris à me.

Intende in adjutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

Antiphona. Revela Domino viam tuam.

Per Annum, V. Domine in cœlo misericordia tua. R. Et veritas tua usque ad nubes.

Pro uno Martyre, V. Gloria et honore coronasti eum Domine. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyribus, V. Lætamini in Domino, et exultate justi. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, V. Amavit eum Dominus; et ornavit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Pro una Sancta, V. Specie tua, et pulchritudine tua. R. Intende, prosperè procede, et regna.

AD LAUDES.

V. Deus in adjutorium

meam intende, ut suprà. 17.

Antiphona. Miserere.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate mea; * et à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco; * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci; * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cùm judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti; * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor; * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiam; * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis; * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus; * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua; * et spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui; * et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas; * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperies; * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus; * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion; * ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta; * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Ant. Miserere mei Deus.

Antiphona. Intellige.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo; * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi et videbo; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus; * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ùt scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Antiphona. Intellige clamorem meum Domine.

Antiphona. Deus Deus meus ad te de luce vigilo.

Psalmus idem, supra. 18.

Antiphona. Conversus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ *Cap. 12.*

CONFITEBOR tibi Domine, quoniam iratus es mihi: * conversus est furor tuus, et consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus, * fiducialiter agam, et non timebo:

Quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris: * et dicetis in illa die: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Notas facite in populis adinventiones ejus: * mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino quoniam magnificè fecit: * annuntiate hoc in universa terra.

Exulta, et lauda habitatio Sion: * quia magnus in medio tui sanctus Israël.

Antiphona. Conversus est furor tuus Domine, et consolatus es me.

Ant. Laudate Dominum de cœlis. Psalmus idem. 19.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Capitulum. *Rom.* 13. *d.*

NOX præcessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis: sicut in die honestè ambulemus.

HYMNUS.

SPLENDOR Paternæ gloriæ
De luce lucem proferens,
Lux lucis, et fons luminis,
Diem dies illuminans:
Verusque sol illabere,
Micans nitore perpeti,
Jubarque sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus.
Votis vocemus et Patrem,
Patrem potentis gratiæ,
Patrem perennis gloriæ,
Culpam releget lubricam.
Confirmet actus strenuos:
Dentes retundat invidi:
Casus secundet asperos:
Agenda rectè dirigat.
Mentem gubernet et regat:
Sit pura nobis castitas:
Fides calore ferveat:
Fraudis venena nesciat.
Christusque nobis sit cibus,
Potusque noster sit fides:
Læti bibamus sobriam
Profusionem Spiritus.
Lætus dies hic transeat:
Pudor sit ùt diluculum:
Fides velut meridies:
Crepusculum mens nesciat.
Aurora lucem provehit,
Cum luce nobis prodeat
In Patre totus Filius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repleti sumus manè misericordia tua. ℟. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus Antiphona. Benedictus Dominus Deus Israël.

In Feriis Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur, post Antiphonam ad Benedictus, et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, aliis temporibus non dicuntur.

KYRIE eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Ego dixi, Domine miserere mei. ℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi. ℣. Convertere Domine usquequò. ℟. Et deprecabilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. ℟. Quemadmodùm speravimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur justitiam. ℟. Et sancti tui exultent. ℣. Domine salvum fac Regem. ℟. Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te. ℣. Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ. ℟. Et rege eos et extolle illos usque in æternum. ℣. Memento congregationis tuæ. ℟. Quam possedisti ab initio. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundantia in turribus tuis. ℣. Oremus pro fidelibus

defunctis. R. **Requiem æternam dona eis Domine; et lux perpetua luceat eis.** V. **Requiescant in pace.** R. **Amen.** V. **Pro fratribus nostris absentibus.** R. **Salvos fac servos tuos, Deus meus sperantes in te.** V. **Pro afflictis et captivis.** R. **Libera eos Deus Israël ex omnibus tribulationibus suis.** V. **Mitte eis Domine auxilium de sancto.** R. **Et de Sion tuere eos.** V. **Domine exaudi orationem meam.** R. **Et clamor meus ad te veniat.**

Deindè dicitur

PSALMUS 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri, et Filio.

In Vesperis ejus loco dicitur Psalm. Miserere. 57.

Finito Psalmo, dicitur V. **Domine Deus virtutum converte nos.** R. **Et ostende faciem tuam, et salvi erimus.** V. **Exurge Christe, adjuva nos.** R. **Et libera nos propter nomen tuum.** V. **Domine exaudi orationem meam.** R. **Et clamor meus ad te veniat.** V. **Dominus vobiscum.** R. **Et cum spiritu tuo.**

Deindè dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de sancta Maria, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laudibus quàm in Vesperis fit sequens Comm. de Cruce.

Ana. **Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.** V. **Omnis terra adoret te, et psallat tibi.** R. **Psalmum dicat nomini tuo Domine.**

Oremus. Oratio

PERPETUA nos, quæsumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

Quæ commem. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantùm Officio.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum, Invitatorium. **Jubilemus Deo, * Salutari nostro.** Psalmus. **Venite exultemus.** ut. suprà. 2.

HYMNUS.

CONSORS Paterni luminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canendo rumpimus:
Assiste postulantibus.

Aufer tenebras mentium,
Fuga catervas dæmonum,
Expelle somnolentiam,
Ne pigritantes obruat.

Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Ut prosit exorantibus,
Quod præcinentes psallimus

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Ut non delinquam.

PSALMUS 38.

DIXI: Custodiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, * cùm consisteret peccator adversùm me.

Obmutui, et humiliatus sum, et silui à bonis: * et dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: * notùm fac mihi Domine finem meum:

Et numerum dierum meorum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * et substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas, * omnis homo vivens.

Verumtamen in imagine pertransit homo: * sed et frustrà conturbatur.

Thesaurizat: * et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? * et substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti: * amove à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: * verumtamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine, et deprecationem meam: * auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas: quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, * et ampliùs non ero.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fæcis.

D

Et statuit super petram pedes meos, * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt; * et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, et locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam, * à concilio multo.

Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me: * misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me: * Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur, et revereantur simul, qui quærunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsùm et revereantur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent, et lætentur super te omnes quærentes te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus: * qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dominus solicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris.

Antiphona. Ut non delinquam in lingua mea.

Antiphona. Sana.

PSALMUS 40

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem, * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum. * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultationis, et confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Antiphona. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Antiphona. Eructavit.

PSALMUS 43.

DEUS auribus nostris audivimus, * patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus quod operatus es in diebus eorum, * et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos: * afflixisti populos, et expulisti eos:

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * et brachium eorum non salvavit eos:

Sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui: * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, * et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: * et gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos: * et odientes nos confudisti.

In Deo laudabimur tota die: * et in nomine tuo confitebimur in sæculum.

Nunc autem repulisti et confudisti nos: * et non egredieris Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: * et qui oderunt nos diripiebant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escarum: * et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio: * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: * subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem Gentibus: * commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est, * et confusio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis, et obloquentis, * à facie inimici, et persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te: * et iniquè non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum: * et declinasti semitas nostras à via tua:

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * et cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expandimus manus nostras ad deum alienum.

Nonne Deus requiret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: * æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis Domine? * exurge, et ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis, * oblivisceris inopiæ nostræ et tribulationis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: * conglutinatus est in terrâ venter noster.

Exurge Domine, adjuva nos: * et redime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua, et pulchritudine tua: * intende, prosperè procede, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent: * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione: * adducentur in templum Regis.

P ro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

M emores erunt nominis tui: * in omni generatione et generationem.

P roptereà populi confitebuntur tibi in æternum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona. Eructavit cor meum verbum bonum.

Antiphona. Adjutor.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

P roptereà non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

S onuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

F luminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

D eus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculò.

C onturbatæ sunt gentes et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

D ominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

V enite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

A rcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

V acate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

D ominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes plaudite manibus: * jubilate Deo in voce exultationis.

Q uoniam Dominus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

S ubjecit populos nobis: * et gentes sub pedibus nostris.

E legit nobis hereditatem suam: * speciem Jacob, quam dilexit.

A scendit Deus in jubilo: * et Dominus in voce tubæ.

P sallite Deo nostro, psallite: * psallite Regi nostro, psallite.

Q uoniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapientèr.

R egnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

P rincipes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Antiphona. Adjutor in tribulationibus.

Aña. Magnus Dominus.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cùm suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ùt parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * et distribuite domos ejus: ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc omnes gentes: * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

Quique terrigenæ, et filii hominum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam: * et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: * aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? * iniquitas calcanei mei circumdabit me:

Qui confidunt in virtute sua: * et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: * et laborabit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit sapientes morientes: * simul insipiens, et stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas: * et sepulchra eorum domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie, et progenie: * vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honore esset, non intellexit: * comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis: * et posteà in ore suo complacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino: * et auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cùm acceperit me.

Ne timueris cùm dives factus fuerit homo: * et cùm multiplicata fuerit gloria domus ejus.

Quoniam cùm interierit, non sumet omnia: * neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur: * confitebitur tibi cùm benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum: * et usque in æternum non videbit lumen.

Homo cùm in honore esset, non intellexit: * comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dominus, et laudabilis nimis.

Antiphona. Deus deorum.

PSALMUS 49.

DEUS deorum Dominus locutus est: * et vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum: * ex Sion species decoris ejus.

Deus manifestè veniet: * Deus noster, et non silebit.

Ignis in conspectu ejus exardescet: * et in circuitu ejus tempestas valida.

Advocabit cœlum desursùm, * et terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos ejus: * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus: * quoniam Deus judex est.

Audi populus meus, et loquar: Israel, et testificabor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos: * neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum, * jumenta in montibus et boves.

Cognovi omnia volatilia cœli: * et pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum? * aut sanguinem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: * eruam te, et honorificabis me.

Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam: * et projecisti sermones meos retrorsùm.

Si videbas furem, currebas cum eo: * et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitia: * et lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebaris, et adversùs filium matris tuæ ponebas scandalum: * hæc fecisti, et tacui.

Existimasti iniquè quòd ero tui similis: * arguam te, et statuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum: * nequando rapiat et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: * et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSALMUS 51.

QUID gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate?

Tota die injustitiam cogitavit lingua tua: * sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem, * iniquitatem magis quàm loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, * lingua dolosa.

Proptereà Deus destruet te in finem, * evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo: * et radicem tuam de terra viventium.

Videbunt justi, et timebunt, et super eum ridebunt et dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adjutorem suum;

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: * et prævaluit in vanitate sua. *

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in æternum: et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum quia fecisti: * et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Antiphona. Deus deorum Dominus locutus est.

Per Annum, V. Immola Deo sacrificium laudis. R. Et redde Altissimo vota tua.

Pro uno Martyre, V. Posuisti Domine super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, V. Exultent justi in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitia.

Pro Confessore Pontifice, V. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, V. Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur judicium.

Pro una Sancta, V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES.

Ant. Dele Domine iniquitatem meam. Psalmus. Miserere, ut supra 57.

Antiphona. Salutare.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea, * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Antiphona. Salutare vultus mei, et Deus meus.

Antiphona. Ad te de luce vigilo, Deus. Psalm. Deus Deus meus, ut supra, 17.

Ant. Cunctis diebus.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b.

EGO dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de manè usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad manè, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De manè usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non exspectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego

hodie; * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dominè salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Antiphona. Cunctis diebus vitæ nostræ salvos nos fac Domine.

Ant. Omnes Angeli ejus laudate Dominum de cœlis.

Psalmus. Laudate Dominum de cœlis. 19.

Capitulum. *Rom.* 13. *b.*

NOX præcessit, dies autem appropinquavit; abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis: sicut in die honestè ambulemus.

HYMNUS.

ALES diei nuntius
Lucem propinquam præcinit:
Nos excitator mentium,
Jam Christus ad vitam vocat.
Auferte, clamat, lectulos,
Ægro sopore desides:
Castique, recti, ac sobrii.
Vigilate, jam sum proximus
Jesum ciamus vocibus,
Flentes, precantes, sobrii;
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum vetat.
Tu Christe somnum discute,
Tu rumpe noctis vincula,
Tu solve peccatum vetus,
Novumque lumen ingere.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne seculum. Amen.

℣. Repleti sumus manè misericordia tua. ℟. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Erexit nobis Dominus cornu salutis, in domo David pueri sui.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, 59.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. In manu tua Domine, * Omnes fines terræ. Psalmus Venite, exultemus. 2.

HYMNUS.

RERUM Creator optimè
Rectorque noster, aspice,
Nos à quiete noxia
Mersos sopore libera.
Te, sancte Christe, poscimus,
Ignosce culpis omnibus;
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus,
Mentes manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum præcipit,
Paulusque gestis censuit.
Vides malum, quod fecimus,
Occulta nostra pandimus:
Preces gementes fundimus.
Dimitte quod peccavimus.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne seculum. Amen.

Ant. Avertit Dominus.

PSALMUS 52.

DIXIT insipiens in corde suo: * Non est Deus.
Corrupti sunt, et abom

Misit de cœlo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam,* et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ:* et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara: * exurgam diluculò.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Antiphona. Quoniam in te confidit anima mea.

Antiphona. Justa judicate.

PSALMUS 57.

SI verè utique justitiam loqui mini: * recta judicate filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: * in terra injustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores à vulva, erraverunt ab utero: * locuti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitudinem serpentis: * sicut aspidis surdæ, et obturantis aures suas,

Quæ non exaudiet vocem incantantium: * et venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: * molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens: * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera, quæ fluit, auferentur: * supercecidit ignis, et non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur justus cùm viderit vindictam: * manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo: Si utique est fructus justo: * utique est Deus judicans eos in terra.

PSALMUS 58.

ERIPE me de inimicis meis Deus meus: * et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine: * sine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge in occursum meum, et vide: * et tu Domine Deus virtutum, Deus Israël.

Intende ad visitandas omnes Gentes: * non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam: et famem patientur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum: * quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericordia ejus præveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: * et depone eos protector meus Domine:

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: * et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob: * et finium terræ.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes: * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si verò non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * et exultabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus * et refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia mea.

Antiphona. **Justa judicate filii hominum.**

Antiphona. **Da nobis.**

PSALMUS 59

DEUS repulisti nos, et destruxisti nos: * iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem: * ut fugiant à facie arcus:

Ut liberentur dilecti tui: salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: * Lætabor, et partibor

Sichimam: et convallem tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses, * et Ephraïm fortitudo capitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumeam extendam calceamentum meum: * mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos: * et non egredieris Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ana. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Antiphona. Nonne Deo.

PSALMUS 61.

NONNE Deo subjecta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus: * susceptor meus, non movebor ampliùs.

Quousque irruitis in hominem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclinato et maceriæ depulsæ?

Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: * ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.

Verumtamen Deo subjecta esto anima mea: * quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvator meus: * adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea: * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus adjutor noster in æternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: * divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est, et tibi Domine misericordia; * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus orationem meam cùm deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ùt gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum; * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Antiphona. Nonne Deo subjecta erit anima mea?

Antiphona. Benedicite.

PSALMUS 65.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo quàm terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum: * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos exami-

nasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam: * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum. * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam à me.

PSALMUS 67.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei: * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, * turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, et judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitare facit unius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cùm egredereris in conspectu populi tui, * cùm pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim cœli distillaverunt à facie Dei Sinaï, * à facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: * et infirmata est, tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum euangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive deal-

babuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidiè: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi: * et Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris:

Ut intingatur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus, * ingressus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Prævenerunt principes conjuncti psallentibus: * in medio juvencularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Deo Domino: * de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolescentulus, * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum: * principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto: * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: * psallite Domino:

Psallite Deo, qui ascendit super cœlum cœli, * ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo super Israël, * magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ, * benedictus Deus.

Antiphona. Benedicite Gentes Deum nostrum.

Per Annum, V. Deus vitam meam annuntiavi tibi. R. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Pro uno Martyre. V Magna est gloria ejus in salutari tuo. R. Gloriam et mag-

num decorem impones super eum.

Pro pluribus Martyribus, V. Justi autem in perpetuum vivent. R. Et apud Dominum est merces eorum.

Pro Confessore Pontifice, V. Tu es sacerdos in æternum. R. Secundùm ordinem Melchisedech.

Pro Confessore non Pontifice, V. Lex Dei ejus in corde ipsius. R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pro una Sancta, V. Elegit eam Deus, et præelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD LAUDES,

Antiph. Ampliùs lava me Domine ab injustitia mea.

Psalmus. Miserere. 56.

Antiphona. Te decet.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, * spes omnium finium terræ, et in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timebunt qui habitant terminos à signis tuis: * exitus matutini et vesperè delectabis.

Visitasti terram et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ità est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: * et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti: * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Antiphona. Te decet hymnus Deus in Sion.

Antiphona. Labia mea laudabunt te in vita mea, Deus meus. Psalmus. Deus Deus meus, * ad te. 18.

Ana. Dominus judicabit.

Canticum Annæ.

I. *Reg*. 2.

EXULTAVIT cor meum in Domino, * et exaltatum est cornu meum in Deo meo:

Dilatatum est os meum super inimicos meos: * quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ùt est Dominus: neque enim est alius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, * gloriantes:

Recedant vetera de ore vestro: * quia Deus scientiarum Dominus est, et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, * et infirmi accincti sunt robóre.

Repleti priùs, pro panibus se locaverunt: * et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: * et quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat et vivificat, * deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit, et ditat, * humiliat, et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, * et de stercore elevat pauperem:

Ut sedeat cum principibus, * et solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terræ: * et posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servabit, et impii in tenebris conticescent: * quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus: * et super ipsos in cœlis tonabit:

Dominus judicabit fines terræ, et dabit imperium regi suo, * et sublimabit cornu Christi sui.

Antiphona. **Dominus judicabit fines terræ.**

Ana. **Cœli cœlorum laudate Deum.** Psalmus. Laudate **Dominum de cœlis. 19.**

Capitulum. *Rom.* 13. *d.*

NOX præcessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis: sicut in die honestè ambulemus.

HYMNUS.

NOX, et tenebræ, et nubila,
Confusa mundi, et turbida:
Lux intrat, albescit polus:
Christus venit: discedite.

Caligo terræ scinditur
Percussa solis spiculo,
Rebusque jam color redit
Vultu nitentis sideris.

Te Christe, solùm novimus:
Te mente pura, et simplici,
Flendo, et canendo, quæsumus,
Intende nostris sensibus.

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgentur tua:
Tu vera lux cœlestium
Vultu sereno illumina.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. **Repleti sumus manè**

misericordia tua. R. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. De manu omnium qui oderunt nos, libera nos Domine.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria, 58.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Dominum qui fecit nos, * Venite adoremus. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

HYMNUS.

NOX atra rerum contegit
Terræ colores omnium:
Nos confitentes poscimus
Te, juste judex cordium.

Ut auferas piacula,
Sordesque mentis abluas:
Donesque, Christe, gratiam,
Ut arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia,
Quam culpa mordet noxia:
Obscura gestit tollere,
Et te, Redemptor, quærere.

Repelle tu caliginem
Intrinsecùs quàm maximè,
Ut in beato gaudeat
Se collocari lumine.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Antiphona. Domine Deus.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac Deus: * quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi: * et non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè: * quæ non rapui, tunc exolvebam.

Deus tu scis insipientiàm meam: * et delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te Domine, * Domine virtutum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam: * et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * et factus sum illis in parabolam.

Adversùm me loquebantur qui sedebant in porta: * et in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te Domine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, * in veritate salutis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua. * secundùm multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, * et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: * improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit: * et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel: * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: * et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cùm cantico: * et magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo super vitulum novellum: * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes et lætentur: * quærite Deum, et vivet anima vestra:

Quoniam exaudivit pauperes Dominus: * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * et ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et hereditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam: * et qui

ligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

PSALMUS 69.

DEUS in adjutorium meum intende: * Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur, et revereantur, * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsùm, et erubescant, * qui volunt mihi mala:

Avertantur statim erubescentes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus, et pauper sum: * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu: * Domine ne moreris.

Ant. Domine Deus in adjutorium meum intende.

Antiphona. Esto mihi.

PSALMUS 70.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum: * ut salvum me facias,

Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui:

Quoniam tu es patientia mea Domine: * Domine spes mea à juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis: et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: * tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis: * cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: * et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

Dicentes: Deus dereliquit eum persequimini, et comprehendite eum: * quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris à me: * Deus meus in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ: * operiantur confusione, et pudore qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo: * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam: * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in po-

tentiæ Domini: * Domine memorabor justitiæ tuæ solius.

Deus docuisti me à juventute mea: * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua,

Et usque in senectam et senium: * Deus ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est:

Potentiam tuam, et justitiam tuam Deus usque in altissima, quæ fecisti magnalia: * Deus quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas: et conversus vivificasti me: * et de abyssis terræ iterùm reduxisti me:

Multiplicasti magnificentiam tuam: * et conversus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israël.

Exultabunt labia mea cùm cantavero tibi: * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: * cùm confusi et reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 71.

DEUS judicium tuum Regi da: * et justitiam tuam filio Regis:

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo: * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari usque ad mare: * et à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes: * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ munera offerent: * reges Arabum, et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes servient ei:

Quia liberabit pauperem à potente: * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super I[illegible]

num fructus ejus: * et florebunt de civitate sicut fœnum terræ:

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: *omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel: * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ana. Esto mihi Domine in Deum protectorem.

Ana. Liberasti virgam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: * et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt, * et cum hominibus non flagellabuntur:

Ideò tenuit eos superbia,* operti sunt iniquitate et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam:* iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum: * et lingua eorum transivit in terra.

Ideò convertetur populus meus hic: * et dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: Quomodò scit Deus, * et si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas:

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam, Narrabo sic: * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc,* labor est ante me.:

Donec intrem in sanctuarium Dei: * et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos dum allevarentur.

Quomodò facti sunt in desolationem, subitò defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt: * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te: *et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo spem meam:

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

PSALMUS 73.

UT quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi, et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta: * et nos non cognoscet amplius.

Usquequò Deus improperabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante secula: * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum. * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Antiphona. Liberasti virgam hereditatis tuæ.

Ana. Et invocabimus.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cùm accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: * terra tremuit et quievit,

Cùm exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Et invocabimus nomen tuum Domine.

Antiphona. Tu es Deus.

PSALMUS 76.

VOCE mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: * et non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum, et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei: * turbatus sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: * et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus: * aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, * à generatione in generationem?

Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * et in adinventionibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph.

Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: * et timuerunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum: * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt: * vox tonitrui tui in rota:

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commota est et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

PSALMUS 77

ATTENDITE popule meus legem meam: * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os

meum: * loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus et cognovimus ea: * et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum,* in generatione altera

Narrantes laudes Domini, et virtutes ejus, * et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob: * et legem posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis: * ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascentur, et exurgent, * et narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur operum Dei: * et mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum: * generatio prava et exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor suum: * et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum: * conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei: * et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, * et mirabilium ejus, quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti,* in campo Taneos.

Interrupit mare, et perduxit eos: * et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei: * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: * et adaquavit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra: * et deduxit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: * in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis: * ut peterent escas animabus suis.

Et malè locuti sunt de Deo: * dixerunt: numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ,*et torrentes inundaverunt.

Numquid et panem poterit dare, * aut parare mensam populo suo?

Ideò audivit Dominus, et distulit: * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israël.

Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutari ejus:

Et mandavit nubibus desuper, * et januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo: * cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de cœlo: * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes: * et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: * circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum: * et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, * et electos Israël impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc: * et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærebant eum: * et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum: * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei:

Cor autem eorum non erat rectum cum eo: * nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum: * et non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam: * et non accendit omnem iram suam:

Et recordatu esta quia caro sunt: * spiritus vadens, et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in inaquoso?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum: * et sanctum Israël exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus ejus, * die qua redemit eos de manu tribulantis,

Sicut posuit in Ægypto signa sua, * et prodigia sua in campo Taneos:

Et convertit in sanguinem flumina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos: * et ranam, et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum: * et labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum: * et moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum: * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ: * indignationem, et iram, et tribulationem: immissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit à morte animabus eorum: * et jumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti: * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum: * et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt: * et inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israël.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum: * et testimonia ejus non custodierunt.

Et averterunt se, et non servaverunt pactum: * quemadmodùm patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis: * et in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, et sprevit: * et ad nihilum redegit valdè Israël.

Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: * et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum: * et hereditatem suam sprevit.

Juvenes eorum comedit ignis: * et virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: * et viduæ eorum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph: * et tribum Ephraïm non elegit:

Sed elegit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum in terra, * quam fundavit in sæcula.

Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium: * de post fœtantes accepit eum,

Pascere Jacob servum suum, * et Israël hereditatem suam:

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Antiphona. Tu es Deus qui facis mirabilia.

Antiphona. Propitius esto.

PSALMUS 78.

DEUS venerunt Gentes in hereditatem tuam polluerunt templum san-

tem tuum: * posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cæli: * carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem: * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequò Domine irasceris in finem: * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non noverunt: * et in regna quæ nomen tuum non invocaverunt:

Quia comederunt Jacob: * et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiæ tuæ: * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui Domine libera nos: * et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:

Ne fortè dicant in Gentibus: ubi est Deus eorum? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris,

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: * introëat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: * improperium ipsorum, quod exprobraverunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pascuæ tuæ, * confitebimur tibi in sæculum:

In generationem et generationem * annuntiabimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

QUI regis Israël, intende: * qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, * manifestare coram Ephraim, Benjamin, et Manasse.

Excita potentiam tuam, et veni, * ut salvos facias nos.

Deus converte nos: * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Domine Deus virtutum, * quousque irascêris super orationem servi tui?

Cibabis nos pane lacrymarum: * et potum dabis nobis in lacrymis in mensura?

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: * et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum converte nos: * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Vineam de Ægypto transtulisti: * ejecisti Gentes, et plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radices ejus, et implevit terram

Operuit montes umbra ejus: * et arbusta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus: * et vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

Exterminavit eam aper de silva: * et singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum convertere: * respice de cœlo, et vide, et visita vineam istam.

Et perfice eam, quam plantavit dextera tua: * et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni, et suffossa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ: * et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus à te, vivificabis nos: * et nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum converte nos: * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Antiphona. **Propitius esto peccatis nostris Domine.**

Per Annum, V. **Gaudebunt labia mea, cùm cantavero tibi.** R. **Et anima mea, quam redemisti.**

Pro uno Martyre, V. **Gloria et honore coronasti eum Domine.** R. **Et constituisti eum super opera manuum tuarum.**

Pro pluribus Martyribus V. **Lætamini in Domino, et exultate justi.** R. **Et gloriamini omnes recti corde.**

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice, V. **Amavit eum Dominus, et ornavit eum.** R. **Stolam gloriæ induit eum.**

Pro una Sancta, V. **Specie tua, et pulchritudine tua** R. **Intende, prosperè procede, et regna.**

AD LAUDES,

Ana. **Tibi soli peccavi, Domine miserere mei.** Psalmus. **Miserere mei. 57.**

Antiphona. **Domine.**

PSALMUS 89.

DOMINE, refugium factus es nobis: * à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra et orbis: * à sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem: * et dixisti convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies hesterna, quæ prætenit.

Et custodia in nocte, quæ pro nihilo habentur eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat, et transeat vespere decidat, induret, arescat.

Quia defecimus in ira tua, * et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo:* sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * et in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni:* et amplius eorum, labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo:* et corripiemur.

Quis novit potestatem iræ tuæ: * et præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: * et eruditos corde in sapientia.

Convertere Domine usquequò? * et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordia tua: * et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in opera tua: * et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos: * et opus manuum nostrarum dirige.

Antiphona. Domine refugium factus es nobis.

Ana. In matutinis meditabor in te. Psalmus. Deus Deus meus, 17.

Antiphona. Cantemus. Canticum Moysi *Exodi* 15.

CANTEMUS Domino: gloriosè enim magnificatus est, * equum et ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem:

Iste Deus meus, et glorificabo eum: * Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare:

Electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro.* Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos:

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens: * congregatæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea:

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine! * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia!

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra, * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti:

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui:

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuæ, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine:

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tuæ: * Dominus regnabit in æternum et ultrà.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus et equitibus ejus in mare: * et reduxit super eos Dominus aquas maris:

Filii autem Israël ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Antiphona. Cantemus Domino gloriosè.

Ana. In sanctis ejus laudate Deum: Psalmus Laudate Dominum de cœlis. 19.

Capitulum. *Rom.* 13. *d.*

NOX præcessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis: sicut in die honestè ambulemus.

HYMNUS.

LUX ecce surgit aurea:
Pallens facessat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Errore traxit devio.

Hæc lux serenum conferat,
Purosque nos præstet sibi:
Nihil loquamur subdolum:
Volvamus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculive peccent lubrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculator adstat desuper,
Qui nos diebus omnibus,
Actusque nostros prospicit
A luce prima in vesperum.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repleti sumus manè misericordia tua. ℟. Exultavimus, et delectati sumus.

AdBenedictus, Ant
In sanctitate se
Domino, et liberabi
inimicis nostris.
Preces, quando
sunt, habentur s
secunda Feria. 59.

FERIA SEX
Ad Matutinu
Invitatorium. A d
Dominum, * Quonia
fecit nos. Psalmus.
exultemus. 2.

HYMNUS.

TU Trinitatis Uni
Orbem potente
regis,
Attende laudis canti
Quod excubantes psa
Nam lectulo consu
Noctis quieto tempo
Ut flagitemus omniu
A te medelam vulne
Quo fraude quidqu
monum
In noctibus deliquim
Abstergat illud coelit
Tuae potestas gloriae.
Ne corpus adstet sord
Nec torpor instet cor
Nec criminis contagi
Tepescat ardor spirit
Ob hoc Redempto
sumus,
Reple tuo nos lumine
Per quod dierum circ
Nullis ruamus actibu
Praesta, Pater piis
Patrique compar Uni
Cum Spiritu Paraclit
Regnans per omne
lum. Amen.
℣. Exultate.

cos eorum humiliassem: * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * et erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti: * et de petra melle saturavit eos.

PSALMUS 81.

DEUS stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos dijudicat.

Usquequò judicatis iniquitatem: * et facies peccatorum sumitis?

Judicate egeno, et pupillo: * humilem, et pauperem justificate.

Eripite pauperem: * et egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: * movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini: * et sicut unus de principibus cadetis.

Surge Deus judica terram: * quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

Antiphona. Exultate Deo adjutori nostro.

Antiphona. Tu solus.

PSALMUS 82.

DEUS, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque compescaris Deus:

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt; * et qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium: * et cogitaverunt adversùs sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: * et non memoretur nomen Israël ultrà.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversùm te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumæorum et Ismahelitæ:

Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian, et Sisaræ: * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ùt stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, * et Zebee et Salmana.

Omnes principes eorum: * qui dixerunt, Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos ù rotam: * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui comburit silvam: * et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tua: * et in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: * et quærent nomen tuum, Domine.

Erubescant, et conturbentur in sæculum sæculi: * et confundantur, et pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi Dominus: * tu solus Altissimus in omni terra.

PSALMUS 83.

QUAM dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine,* in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam:* auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui:

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Antiphona. Tu solus Altissimus super omnem terram.

Antiphona. Benedixisti.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Domine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster: * et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam à generatione in generationem.

Deus tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam:

Et super sanctos suos* et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius

ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: * justitia, et pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est:* et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit:* et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

INCLINA Domine aurem tuam, et exaudi me:* quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis, et mitis, * et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Domine orationem meam:* et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te: * quia exaudisti me,

Non est similis tui in diis Domine: *et non est secundùm opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti venient, et adorabunt coram te Domine:*et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua: * lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me: * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator et misericors,* patiens, et multæ misericordiæ et verax,

Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur:* quoniam tu Domine adjuvisti me, et consolatus es me.

Antiphona. Benedixisti Domine terram tuam.

Antiphona. Fundamenta ejus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis:* diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum; * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber,

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar, * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et manè oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam à me.

Pauper sum ego, et in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum, et proximum: * et notos meos à miseria.

Antiph. Fundamenta ejus in montibus sanctis.

Antiphona. Benedictus.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Domini * in æternum cantabo.

In generationem et gene-

rationem, * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In æternum misericordia ædificabitur in cœlis: * præparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis, juravi David servo meo: * usque in æternum præparabo semen tuum

Et ædificabo in generationem, et generationem * sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine: * etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum quis similis tibi? * potens es Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundasti: * Aquilonem et mare tu creasti.

Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt: * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua: * justitia et judicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia et veritas præcedent faciem tuam, * beatus populus, qui scit jubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die: * et in justitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es: * et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra, * et sancti Israël Regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti: * posui adjutorium in potente: et exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: * oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus: * et odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso: * et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me. Pater meus es tu. * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam: * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: * et in judiciis meis non ambulaverint;

Si justitias meas profanaverint: * et mandata mea non custodierint.

Visitabo in virga iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: * neque nocebo in veritate mea:

Neque profanabo testamentum meum: * et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: * semen ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in æternum: * et testis in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti et despexisti: * distulisti Christum tuum.

Avertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus. * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eum: * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus: * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus: * perfudisti eum confusione.

Usquequò Domine avertis in finem: * exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia. * numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem: * eruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, * sicut jurasti David in veritate tua?

Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum, * (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui Domine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum. * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

DEUS ultionum Dominus: * Deus ultionum liberè egit.

Exaltare qui judicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores Domine: * usquequò peccatores gloriabuntur:

Effabuntur, et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt: * et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduam, et advenam interfecerunt: * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet? * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine: * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * et hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * paulominùs habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justi: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * et Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Antiphona. Benedictus Dominus in æternum.

Antiphona. Cantate.

PSALMUS 95.

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes

gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Ana. Cantate Domino, et benedicite nomini ejus.

Per Annum, V. Intret oratio mea in conspectu tuo Domine. R. Inclina aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, V. Po-

suisti Domine super caput ejus. ℞. Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exultent justi in conspectu Dei. ℞. Et delectentur in lætitia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℞. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditabitur sapientiam. ℞. Et lingua ejus loquetur judicium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ℞. Deus, in medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES,

Ant. Spiritu principali confirma cor meum Deus.

Psalmus. Miserere mei. 57.

Antiphona. In veritate.

PSALMUS 142.

DOMINE exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi: * et anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velociter exaudi me Domine: * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me: * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam: * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum Domine, vivificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * quoniam ego servus tuus sum.

Antiphona. In veritate tua exaudi me Domine.

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. Psal. Deus Deus meus, ad te. 18.

Antiphona. Domine.

Canticum Habacuc. *Cap.* 3

DOMINE audivi auditionem tuam, * et timui.

Domine opus tuum, * in

medio annorum vivifica illud
In medio annorum notum facies: * cùm iratus fueris, misericordiæ recordaberis.
Deus ab Austro veniet, * et sanctus de monte Pharan:
Operuit cœlos gloria ejus: * et laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ùt lux erit: * cornua in manibus ejus:
Ibi abscondita est fortitudo ejus: * ante faciem ejus ibit mors.
Et egredietur diabolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.
Aspexit, et dissolvit Gentes: * et contriti sunt montes sæculi.
Incurvati sunt colles mundi, * ab itineribus æternitatis ejus.
Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ, * turbabuntur pelles terræ Madian.
Numquid in fluminibus iratus es Domine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?
Qui ascendes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum: * juramenta tribubus quæ locutus es:
Fluvios scindes terræ: viderunt te, et doluerunt montes: * gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocem suam: * altitudo manus suas levavit.
Sol, et luna steterunt in habitaculo suo: * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.
In fremitu conculcabis terram: * et in furore obstupefacies Gentes.
Egressus es in salutem populi tui: * in salutem cum Christo tuo:
Percussisti caput de domo impii: * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.
Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, * venientibus ùt turbo, ad dispergendum me.
Exultatio eorum: * sicut ejus, qui devorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.
Audivi, et conturbatus est venter meus: * à voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis, * et subter me scateat.
Ut requiescam in die tribulationis: * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit: * et non erit germen in vineis.
Mentietur opus olivæ: * et arva non afferent cibum.
Abscindetur de ovili pecus: * et non erit armentum in præsepibus.
Ego autem in Domino gaudebo: * et exultabo in Deo Jesu meo.
Deus Dominus fortitudo mea: * et ponet pedes meos quasi cervorum.

Lt super excelsa mea deducet me victor; * in psalmis canentem.

Ant. Domine audivi auditum tuum, et timui.

Ant. In tympano et choro, in chordis et organo laudate Deum. Psalmus laudate Dominum de cœlis. 19.

Capitulum. *Rom.* 13. d

NOX præcessit, dies autem appropinquavit abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis: sicut in die honestè ambulemus.

HYMNUS.

ÆTERNA Cœli gloria,
Beata spes mortalium,
Summi Tonantis Unice,
Castæque proles Virginis.
Da dexteram surgentibus,
Exurgat et mens sobria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer,
Præitque solem nuntius:
Cadunt tenebræ noctium:
Lux sancta nos illuminet.
Manensque nostris sensibus,
Noctem repellat sæculi,
Omnique fine temporis
Purgata servet pectora.
Quæsita jam primùm Fides
In corde radices agat;
Secunda spes congaudeat,
Qua major extat Charitas.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Repleti sumus manè misericordia tua. R. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Per viscera misericordiæ Dei nostri visitavit nos oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur suprà in Feria secunda. 59.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Dominum Deum nostrum, * Venite adoremus. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

HYMNUS.

SUMMÆ Parens clementiæ,
Mundi regis qui machinam,
Unius et substantiæ,
Trinusque personis Deus.
Nostros pius cum canticis
Fletus benignè suscipe;
Ut corde puro sordium
Te perfruamur largius.
Lumbos, jecurque morbidum
Flammis adure congruis;
Accincti ut artus excubent
Luxu remoto pessimo.
Quicumque ut horas noctium
Nunc concinendo rumpimus
Ditemur omnes affatim
Donis beatæ patriæ.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Antiphona Quia mirabilia

PSALMUS 97.

CANTATE Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit:

Salvabit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ Domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi: * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus: * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile et sanctum est: * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus: * quoniam sanctum est.

Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudiebas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Antiphona. Quia mirabilia fecit Dominus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubilate. hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Offic. de S. Maria, et ejus loco dicitur Antiphona et Psalmus Bonum est confiteri Domino.

Antiphona. Jubilate.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra: * servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Populus ejus, et oves pascuæ ejus: * introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, * et usque in generationem et generationem veritas ejus.

VEL PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Domino: * et psallere nomini tuo Altissime.

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam: * et veritatem tuam per noctem.

In decachordo, psalterio: * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me Domine in factura tua: * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua Domine! * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ:

Vir insipiens non cognoscet: * et stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum: * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem:

Ut intereant in sæculum sæculi: * tu autem Altissimus in æternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: * et dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: * et senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: * et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florebit: * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: * et benè patientes erunt, ut annuntient:

Quoniam rectus Dominus Deus noster, * et non est iniquitas in eo.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM e[t] judicium * cantab[o] tibi Domine:

Psallam, et intelligam i[n] via immaculata, * quand[o] venies ad me.

Perambulabam in inno[-] centia cordis mei, * in me[-] dio domus meæ.

Non proponebam ante ocu[-] los meos rem injustam: * fac[i-] entes prævaricationes odiv[i].

Non adhæsit mihi cor pr[a-] vum: * declinantem à m[e] malignum non cognosceba[m].

Detrahentem secretò prox[i-] mo suo, * hunc persequeba[r].

Superbo oculo, et insati[a-] bili corde, * cum hoc n[on] edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum :* ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam :* qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ : * ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Antiphona. **Jubilate Deo omnis terra.** Vel Ant. **Bonum est confiteri Domino.**

Antiphona. **Clamor meus.**

PSALMUS 101.

DOMINE exaudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me : * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me adversum me jurabant,

Quia cinerem tamquam panem manducabam, * et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ et indignationis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes : * et memoriale tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens misereberis Sion : * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus : * et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, * et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion : * et videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium : * et non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera : * et populus qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dominus de cœlo in terram aspexit :

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion no-

men Domini: * et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, * et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti: * et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt: * et semen eorum in sæculum dirigetur.

PSALMUS 102.

BENEDIC anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ùt aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Do minus: * et judicium omni bus injuriam patientibus,

Notas fecit vias sua Moysi, * filiis Israël vo luntates suas.

Miserator, et misericor Dominus: * longanimis, e multùm misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundùm peccat nostra fecit nobis: * neque secundùm iniquitates no stras retribuit nobis.

Quoniam secundùm alti tudinem cœli à terra: corroboravit misericordian suam super timentes se.

Quantum distat ortus al occidente: * longè fecit nobis iniquitates nostras.

Quomodò miseretùr pate filiorum, misertus est Do minus timentibus se: quoniam ipse cognovit f gmentum nostrum.

Recordatus est quoniai pulvis sumus: * homo sicu fœnum dies ejus, tamquai flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pe transibit in illo, et non sul sistet: * et non cognosc ampliùs locum suum.

Misericordia autem D mini ab æterno, * et usq in æternum super timent eum.

Et justitia illius in fili filiorum, * his qui serva testamentum ejus:

Et memores sunt mand

torum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam : * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus : * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus, * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus : * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Antiphona. Clamor meus ad te veniat Deus.

Antiphona. Benedic.

PSALMUS 103.

BENEDIC anima mea Domino : * Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti : * amictus lumine sicut vestimento :

Extendens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus : * et ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam : * non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt montes : et descendunt campi * in locum, quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur : * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus : * inter medium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestiæ agri : * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitabunt : * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : * de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, * et herbam servituti hominum :

Ut educas panem de terra : * et vinum lætificet cor hominis :

Ut exhilaret faciem in oleo : * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit : * illic passeres nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum : * montes excelsi cervis : petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempora : * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes bestiæ silvæ.

Catuli leonum rugientes,

misericordias Do...

...secundum peccat...

...retribuit nobis.

...secundum altitudinem...

...misericordia...

...super timentes se.

omnibus dominabitur.
Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.
Benedicite Domino omnes virtutes ejus, * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.
Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.
Clamor meus ... Deus.
Benedic.

locum, quem fundasti eis.
Terminum posuisti, quem non transgredientur: * neque convertentur operire terram.
Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquæ.
Potabunt omnes bestiæ agri: * expectabunt onagri in siti sua.
Super ea volucres cœli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.
Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra,
...roducens fœnum jumen... et herbam servituti ...
... panem de ter... vinum lætificet ...
...laret faciem in ... panis cor hominis
... ligna cam... ...ant, quas ... passeres
... ex cateo... ... cervis ... ...ciis.
... ...ora: *
... ... facta
... ...
... ...ortes,

ut rapiant, * et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt: * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quàm magnificata sunt opera tua Domine: * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur: * et renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum: * lætabitur Dominus in operibus suis:

Qui respicit terram, et facit eam tremere: * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum: * ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terra, et iniqui ita ut non sint: * benedic anima mea Domino.

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Domino, et invocate nomen ejus: * annuntiate inter Gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei: * narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus: * lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confirmamini: * quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus, quæ fecit: * prodigia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: * in universa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testamenti sui: * verbi quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraham: et juramenti sui ad Isaac:

Et statuit illud Jacob in præceptum: * et Israël in testamentum æternum:

Dicens, Tibi dabo terram Chanaan: * funiculum hereditatis vestræ.

Cùm essent numero brevi, * paucissimi et incolæ ejus:

Et pertransierunt de gente in gentem; * et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis: * et corripuit pro eis reges.

Nolite tangere christos meos: * et in prophetis meis nolite malignari.

Et vocavit famem super terram: * et omne firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum: * in servum venumdatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus, ferrum pertransiit animam ejus, * donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum: * misit rex, et solvit eum: Princeps populorum, et dimisit eum.

Constituit eum dominum domus suæ: * et principem omnis possessionis suæ:

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum: * et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Ægyptum: * et Jacob accola fuit in terra Cham.

Et auxit populum suum vehementer: * et firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum ut odirent populum ejus: * et dolum facerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum: * Aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, * et prodigiorum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscuravit: * et non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem: * et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas: * in penetralibus regum ipsorum.

Dixit, et venit cœnomyia: * et cinifes in omnibus finibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem: * ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum: * et contrivit lignum finium eorum.

Dixit et venit locusta, et bruchus, * cujus non erat numerus:

Et comedit omne fœnum in terra eorum: * et comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra eorum: * primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro: * et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectione eorum: * quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, et venit coturnix: * et pane cœli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: * abierunt in sicco flumina:

Quoniam memor fuit verbi sancti sui, * quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum

in exultatione, * et electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones Gentium: * et labores populorum possederunt:

Ut custodiant justificationes ejus, * et legem ejus requirant.

Antiphona. Benedic anima mea Domino.

Antiphona. Visita nos.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini: * auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati, qui custodiunt judicium, * et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: * visita nos in salutari tuo:

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ: * ut lauderis cum hereditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris: * injuste egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: * non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum: * ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exiccatum est: * et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium: * et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus: * et laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: * et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto: * et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum: * et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris: * Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan: * et operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb: * et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam, * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos: * si non Moyses electus

ejus stetisset in confractione in conspectu ejus:

Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos: * et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus, et murmuraverunt in tabernaculis suis: * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos: * ut prosterneret eos in deserto:

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus: * et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor: * et comederunt sacrificia mortuorum:

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit: * et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam, * in generationem et generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis: * et vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis: non disperdiderunt Gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commisti sunt inter Gentes, et didicerunt opera eorum: et servierunt sculptilibus eorum: * et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * et filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem, * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum: * et fornicati sunt in adinventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum: * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus Gentium: * et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum: * sæpè liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo: * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cùm tribularentur: * et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui: * et pœnituit eum secundùm multitudinem misericordiæ suæ.

Et dedit eos in misericordias, * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster: * et congrega nos de nationibus:

Ut confiteamur nomini sancto tuo: * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo et usque in sæculum: et dicet omnis populus: Fiat, fiat.

men Domini: * et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, * et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti: * et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt: * et semen eorum in sæculum dirigetur.

PSALMUS 102.

BENEDIC anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ùt aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriam patientibus,

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multùm misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundùm peccata nostra fecit nobis: * neque secundùm iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundùm altitudinem cœli à terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodò miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet ampliùs locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et memores sunt mand

torum ipsius; * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus, * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Antiphona. Clamor meus *ad te veniat* Deus.

Antiphona. Benedic.

PSALMUS 103.

BENEDIC anima mea Domino: * Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti: * amictus lumine sicut vestimento:

Extendens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: * et ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt montes: * et descendunt campi * in locum, quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur: * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestiæ agri: * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

Producens fœnum jumentis, * et herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra: * et vinum lætificet cor hominis:

Ut exhilaret faciem in oleo: * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit: * illic passeres nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum: * montes excelsi cervis: petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempora: * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiæ silvæ.

Catuli leonum rugientes,

ut rapiant, * et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt: * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quàm magnificata sunt opera tua Domine: * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur: * et renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum: * lætabitur Dominus in operibus suis:

Qui respicit terram, et facit eam tremere: * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum: * ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terra, et iniqui ita ut non sint: * benedic anima mea Domino.

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Domino, et invocate nomen ejus: * annuntiate inter Gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei: * narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus: * lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confirmamini: * quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus, quæ fecit: * prodigia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: * in universa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testamenti sui: * verbi quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraham: et juramenti sui ad Isaac:

Et statuit illud Jacob in præceptum: * et Israël in testamentum æternum:

Dicens, Tibi dabo terram Chanaan: * funiculum hereditatis vestræ.

Cùm essent numero brevi, * paucissimi et incolæ ejus:

Et pertransierunt de gente in gentem, * et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis: * et corripuit pro eis reges.

Nolite tangere christos meos: * et in prophetis meis nolite malignari.

Et vocavit famem super terram: * et omne firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum: * in servum venumdatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus, ferrum pertransiit animam ejus, * donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum: * misit rex, et solvit eum: Princeps populorum, et dimisit eum.

Constituit eum dominum domus suæ: * et principem omnis possessionis suæ:

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum: * et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Ægyptum: * et Jacob accola fuit in terra Cham.

Et auxit populum suum vehementer: * et firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum ut odirent populum ejus: * et dolum facerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum: * Aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, * et prodigiorum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscuravit: * et non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem: * et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas: * in penetralibus regum ipsorum.

Dixit, et venit cœnomyia: * et cinifes in omnibus finibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem: * ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum: * et contrivit lignum finium eorum.

Dixit et venit locusta, et bruchus, * cujus non erat numerus:

Et comedit omne fœnum in terra eorum: * et comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra eorum: * primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro: * et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectione eorum: * quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, et venit coturnix: * et pane cœli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: * abierunt in sicco flumina:

Quoniam memor fuit verbi sancti sui, * quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum

in exultatione, * et electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones Gentium: * et labores populorum possederunt:

Ut custodiant justificationes ejus, * et legem ejus requirant.

Antiphona. Benedic anima mea Domino.

Antiphona. Visita nos.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini: * auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati, qui custodiunt judicium, * et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: * visita nos in salutari tuo:

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ: * ut lauderis cum hereditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris: * injustè egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: * non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum: * ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exiccatum est: * et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium: * et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus: * et laudaverunt laudem ejus.

Citò fecerunt, obliti sunt operum ejus: * et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto: * et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum: * et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris: * Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan: * et operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb: * et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam, * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos: * si non Moyses electus

ejus stetisset in confractione in conspectu ejus:

Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos: * et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus, et murmuraverunt in tabernaculis suis: * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos: * ut prosterneret eos in deserto:

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus: * et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor: * et comederunt sacrificia mortuorum:

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit: * et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam, * in generationem et generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis: * et vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis: non disperdiderunt Gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commisti sunt inter Gentes, et didicerunt opera eorum: et servierunt sculptilibus eorum: * et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * et filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem, * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum: * et fornicati sunt in adinventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum: * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus Gentium: * et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum: * sæpè liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo: * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cùm tribularentur: * et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui: * et pœnituit eum secundùm multitudinem misericordiæ suæ.

Et dedit eos in misericordias, * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster: * et congrega nos de nationibus:

Ut confiteamur nomini sancto tuo: * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo et usque in sæculum: et dicet omnis populus: Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici; * et de regionibus congregavit eos.

A solis ortu, et occasu, * ab Aquilone, et mari.

Erraverunt in solitudine in inaquoso: * viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes, et sitientes, * anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur: * et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam: * ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem: * et animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitate, et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei: * et consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum: * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur: * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis: * et vincula eorum disrupit.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus, * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas æreas: * et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum: * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum: * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur: * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum et sanavit eos: * et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, * facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, * et mirabilia ejus in profundo.

Dixit, et stetit spiritus procellæ: * et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, et descendunt usque ad abyssos: * anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti

sunt sicut ebrius: * et omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: * et de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram: * et siluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt quia siluerunt: * et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum:

Et exaltent eum in ecclesia plebis: * et in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum,* et exitus aquarum in sitim:

Terram fructiferam in salsuginem, * à malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum: * et terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes: * et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas:* et fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis: * et jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt: * et vexati sunt à tribulatione malorum, et dolore.

Effusa est contemptio super principes: * et errare fecit eos in invio, et non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia: * et posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, et lætabuntur: * et omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, et custodiet hæc,* et intelliget misericordias Domini?

Antiphona. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ana. Confitebor Domino.

PSALMUS 107

PARATUM cor meum Deus, paratum cor meum:* cantabo, et psallam in gloria mea.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara:* exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua: * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus et super omnem terram gloria tua: * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, et exaudi me: * Deus locutus est in sancto suo

Exultabo, et dividam Sichimam,* et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, et meus est Manasses: * et Ephraïm susceptio capitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ..

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exibis Deus in virtutibus nostris.

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSALMUS 108

DEUS laudem meam ne tacueris * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me: * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * et odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem: * et diabolus stet à dextris ejus.

Cùm judicatur, exeat condemnatus: * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani: * et uxor ejus vidua

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent: * et ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: * et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor: * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: * et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum: * pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, * et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, * et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: * et sicut zona qua semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: * et qui loquuntur mala adversùs animam meam.

Et tu Domine, Domine fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus et pauper ego sum: * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cùm declinat, ablatus sum: * et excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à jejunio: * et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me Domine Deus meus, * salvum me fac secundùm misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices: * qui insurgunt in me, confundantur: servus autem tuus lætabitur.

Induantur qui detrahunt mihi, pudore: * et operiantur sicut diploïde confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo: * et in medio multorum laudabo eum:

Quia astitit à dextris pauperis: * ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

Antiphona. Confitebor Domino nimis in ore meo.

℣. Per Annum, V. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

Pro beata Maria, V. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

AD LAUDES,

Ana. Benignè fac in bona voluntate tua Domine. Psalmus. Miserere mei Deus. 57.

Antiphona Bonum est.

PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Domino: * et psallere nomini tuo, Altissime.

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam: * et veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio: * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me Domine in factura tua: * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua Domine! * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet: * et stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum: * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem:

Ut intereant in sæculum sæculi: * tu autem Altissimus in æternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: * et dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: * et senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: * et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florebit: * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: * et bene patientes erunt, ut annuntient:

Quoniam rectus Dominus Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confiteri Domino.

Ana. Metuant Dominum omnes fines terræ. Psalmus. Deus Deus meus, * ad te. 18.

Ana. Date magnitudinem.

Canticum Moysi.
Deut. 32.

AUDITE cœli quæ loquor, * audiat terra verba oris mei.

Concrescat ut pluvia doctrina mea, * fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super gramina: * Quia nomen Domini invocabo:

Date magnificentiam Deo nostro. * Dei perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia:

Deus fidelis et absque ulla iniquitate, justus et rectus. * Peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus.

Generatio prava atque perversa. * Hæccine reddis Domino, popule stulte et insipiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possedit te, et fecit, et creavit te?

Memento dierum antiquorum, * cogita generationes singulas:

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi; * majores tuos, et dicent tibi.

Quando dividebat Altissimus Gentes: * quando separabat filios Adam,

Constituit terminos populorum * juxta numerum filiorum Israël.

Pars autem Domini, populus ejus: * Jacob funiculus hereditatis ejus.

Invenit eum in terra deserta, * in loco horroris, et vastæ solitudinis:

Circumduxit eum, et docuit: * et custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, * et super eos volitans,

Expandit alas suas, et assumpsit eum, * atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram: * ut comederet fructus agrorum.

Ut sugeret mel de petra, * oleumque de saxo durissimo.

Butyrum de armento, et lac de ovibus, * cum adipe agnorum, et arietum filiorum Basan:

Et hircos cum medulla tritici, * et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus,

et recalcitravit, * incrassatus, impinguatus, dilatatus,

Dereliquit Deum factorem suum: * et recessit à Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis alienis, * et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis et non Deo, * diis, quos ignorabant:

Novi recentesque venerunt, * quos non coluerunt patres eorum.

Deum, qui te genuit, dereliquisti, * et oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus, et ad iracundiam concitatus est: * quia provocaverunt eum filii sui et filiæ.

Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, * et considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est, * et infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, * et irritaverunt in vanitatibus suis;

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, * et in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, * et ardebit usque ad inferni novissima;

Devorabitque terram cum germine suo, * et montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala, * et sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame, et devorabunt eos aves morsu amarissimo:

Dentes bestiarum immittam in eos, * cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, et intùs pavor, * juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixi, Ubinam sunt? * cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli: * ne fortè superbirent hostes eorum;

Et dicerent: Manus nostra excelsa, et non Dominus fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, et sine prudentia. * Utinam saperent, et intelligerent, ac novissima providerent.

Quomodo persequatur unus mille, * et duo fugent decem millia?

Nonne ideò, quia Deus suus vendidit eos, * et Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ùt dii eorum: * et inimici nostri sunt judices.

De vinea Sodomorum, vinea eorum, * et de suburbanis Gomorrhæ:

Uva eorum uva fellis, * et botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorum, * et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt

apud me: * et signata in thesauris meis?

Mea est ultio, * et ego retribuam in tempore, * ut labatur pes eorum:

Juxtà est dies perditionis, * et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, * et in servis suis miserebitur:

Videbit quòd infirmata sit manus, et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam?

De quorum victimis comedebant adipes, * et bibebant vinum libaminum:

Surgant, et opitulentur vobis, * et in necessitate vos protegant.

Videte quòd ego sim solus, * et non sit alius Deus præter me:

Ego occidam, et ego vivere faciam: percutiam, et ego sanabo, * non est qui de manu mea possit eruère.

Levabo ad cælum manum meam, et dicam: * Vivo ego in æternum:

Si acuero ùt fulgur gladium meum, * et arripuerit judicium manus mea:

Reddam ultionem hostibus meis, * et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, * et gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum, * et de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate Gentes populum ejus, * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur:

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * et propitius erit terræ populi sui.

Antiphona. Date magnitudinem Deo nostro.

Ana. In cymbalis benesonantibus laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dominum de cœlis 20.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOX præcessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis: sicut in die honestè ambulemus.

HYMNUS.

AURORA jam spargit polum,
Terris dies illabitur,
Lucis resultat spiculum:
Discedat omne lubricum.
Phantasma noctis exulet,
Mentis reatus corruat:
Quidquid tenebris horridum
Nox attulit culpæ, cadat.
Ut manè quod nos ultimum
Hic deprecamur cernui;
Cum luce nobis effluat,
Hoc dum canore concrepat.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repleti sumus manè misericordia tua. ℟. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Illuminare Domine his, qui in tenebris sedent: et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur suprà in Feria secunda. 59.

DOMINICA

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave Maria. Deus in adjutorium. 17.

Ant. Dixit Dominus.

PSALMUS 109.

DIXIT Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: * confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis.

Antiphona. Fidelia.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in seculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

Ut det illis hereditatem gentium: * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in seculum seculi: * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus: * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in seculum seculi.

Antiphona. Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in seculum seculi.

Antiphona. In mandatis.

PSALMUS 111.

BEATUS vir, qui timet Dominum: * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

Gloria et divitiæ in domo ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et miserator, et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio: * quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus: * ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus, * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

Antiphona. In mandatis ejus cupit nimis.

Ana. Sit nomen Domini.

PSALMUS 112.

LAUDATE pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Suscitans à terra inopem, * et de stercore erigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Antiphona. Sit nomen Domini benedictum in sæcula.

Antiphona. Nos qui vivimus.

PSALMUS 113.

IN exitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de populo barbaro:

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordanis conversus est retrorsùm.

Montes exultaverunt ut arietes: * et colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare quòd fugisti: * et tu Jordanis, quia conversus es retrorsùm?

Montes exultastis sicut arietes, * et colles sicut agni ovium.

A facie Domini mota est terra, * à facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum, * et rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis: * sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua, et veritate tua: * nequando dicant Gentes: Ubi est Deus eorum?

Deus autem noster in cœlo: * omnia quæcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium, argentum, et aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur: * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient: * nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt: pedes habent et non ambulabunt: * non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël speravit in Domino: * adjutor eorum et protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: * adjutor eorum et protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: * adjutor eorum et protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: * et benedixit nobis.

Benedixit domui Israël, * benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus, qui timent Dominum, * pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos: * super vos, et super filios vestros.

Benedicti vos à Domino, * qui fecit cœlum, et terram.

Cœlum cœli Domino: * terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te Domine: * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedicimus Domino.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

LUCIS Creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis novæ,
Mundi parans originem:
Qui manè junctum vesperi
Diem vocari præcipis,
Illabitur tetrum chaos,
Audi preces cum fletibus.
Ne mens gravata crimine,
Vitæ sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis illigat.
Cœleste pulset ostium:
Vitale tollat præmium:
Vitemus omne noxium:
Purgemus omne pessimum.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne seculum. Amen.

V. Dirigatur Domine oratio mea. R. Sicut incensum in conspectu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo V. dicitur à Dominica iij. post Pentecosten usque ad Adventum. Capitulum verò prædictum dicitur in eisdem Dominicis. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Similiter et V. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut suprà, quando fit Officium de Dominica.

Canticum B. Mariæ Virginis. *Lucæ* 1. *e*

MAGNIFICAT * anima mea Dominum.

E t exultavit spiritus meus * in Deo salutari meo.

Q uia respexit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Q uia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

E t misericordia ejus à progenie in progenies * timentibus eum.

F ecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

D eposuit potentiam de sede, * et exultavit humiles.

E surientes implevit bonis: * et divites dimisit inanes.

S uscepit Israel puerum suum, * recordatus misericordiæ suæ.

S icut locutus est ad patres nostros, * Abraham, et semini ejus in sæcula.

G oria Patri, et Filio.

Deindè dicitur Antiphona, et Oratio propria.

FERIA SECUNDA.

Ad Vesperas.

Antiphona. Inclinavit.

PSALMUS 114.

DILEXI quoniam exaudict Dominus * vocem orationis meæ.

Q uia inclinavit aurem suam mihi: * et in diebus meis invocabo.

C ircumdederunt me dolores mortis: * et pericula inferni invenerunt me.

T ribulationem et dolorem inveni: * et nomen Domini invocavi.

O Domine libera animam meam: * misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

C ustodiens parvulos Dominus: * humiliatus sum et liberavit me.

C onvertere anima mea in requiem tuam: * quia Dominus benefecit tibi.

Q uia eripuit animam meam de morte, * oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

P lacebo Domino * in regione vivorum.

Antiphona. Inclinavit Dominus aurem suam mihi.

Antiphona. Credidi.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi.

Calicem salutaris accipiam * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et *filius* ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Antiphona. Credidi, propter quod locutus sum.

Antiphona. Laudate.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in æternum.

Antiphona. Laudate Dominum omnes Gentes.

Antiphona. Clamavi.

Canticum Graduum

PSALMUS 119.

AD Dominum cùm tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * et à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ: * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiphona. Clamavi, et exaudivit me.

Antiphona. Undè veniet.

PSALMUS 120.

LEVAVI oculos meos in montes, * undè veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum, * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiphona. **Undè veniet auxilium mihi.**

Capitulum. **2. *Cor*. 1.**

BENEDICTUS Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra:

HYMNUS.

IMMENSE cœli conditor,
Qui mixta ne confunderent,
Aquæ fluenta dividens,
Cœlum dedisti limitem.
Firmans locum Cœlestibus,
Simulque terræ rivulis;
Ut unda flammas temperet,
Terræ solum ne dissipent.
Infunde nunc, piissime,
Donum perennis gratiæ:
Fraudis novæ ne casibus
Nos error atterat vetus.
Lucem Fides adaugeat:
Sic luminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta proterat,
Hanc falsa nulla comprimant.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

V. **Dirigatur Domine oratio mea.** R. **Sicut incensum in conspectu tuo.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Magnificat anima mea Dominum, quia respexit Deus humilitatem meam.**

In Feriis Quatuor Temporum, et Vigiliarum, quæ jejunantur, post Anam ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

KYRIE eleison. Christe eleison, Kyrie eleison. **Pater noster.** totum dicitur clara voce. V. **Et ne nos inducas in tentationem.** R. **Sed libera nos à malo.** V. **Ego dixi, Domine miserere mei.** R. **Sana animam meam, quia peccavi tibi.** V. **Convertere Domine usquequò.** R. **Et deprecabilis esto super servos tuos.** V. **Fiat misericordia tua Domine super nos.** R. **Quemadmodùm speravimus in te.** V. **Sacerdotes tui induantur justitiam.** R. **Et sancti tui exultent.** V. **Domine salvum fac Regem.** R. **Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.** V. **Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ.** R. **Et rege eos et extolle illos usque in æternum.** V. **Memento congregationis tuæ.** R. **Quam possedisti ab initio.** V. **Fiat pax in virtute tua.** R. **Et abundantia in turribus tuis.** V. **Oremus pro fidelibus defunctis.** R. **Requiem æternam dona eis Domine et lux perpetua luceat eis.** V. **Requiescant in pace.** R. **Amen.** V. **Pro fratribus nostris absentibus.** R. **Salvos fac servos tuos Deus meus sperantes in te.**

V. **Pro afflictis et captivis.** R. **Libera eos Deus Israël ex omnibus tribulationibus suis.** V. **Mitte eis Domine auxilium de sancto.** R. **Et de Sion tuere eos.** V. **Domine exaudi orationem meam.** R. **Et clamor meus ad te veniat.**

Deinde dicitur Psalm. **Miserere. 56.** et in fine, **Gloria Patri.**

Finito Psalmo, dicitur V. **Domine Deus virtutum converte nos.** R. **Et ostende faciem tuam, et salvi erimus.** V. **Exurge Christe, adjuva nos.** R. **Et libera nos propter nomen tuum.** V. **Domine exaudi orationem meam.** R. **Et clamor meus ad te veniat.** V. **Dominus vobiscum.** R. **Et cum spiritu tuo.**

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dnica. præcedenti, ùt habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesp. in Officio feriali ùt hic in Psalterio. Hymni verò ab Oct. Pentec. usque ad Advent. Antiphonæ autem ad Magnificat, eisdem temporibus

FERIA TERTIA.
Ad Vesperas.

Ant. **In domum Domini.**

PSALMUS 121

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ùt civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, * testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: * et abundantia diligentibus te:

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te:

Propter domum Domini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

Antiphona. **In domum Domini lætantes ibimus.**

Antiphona. **Qui habitas.**

PSALMUS 122

AD te levavi oculos meos, * qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum: * in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ità oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: * quia multùm repleti sumus despectione:

Quia multùm repleta est anima nostra: * oppro-

brium abundantibus, et despectio superbis.

Antiphona. Qui habitas in cœlis, miserere nobis.

Antiphona. Adjutorium.

PSALMUS 123.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cùm exurgerent homines in nos, * fortè vivos deglutissent nos:

Cùm irasceretur furor eorum in nos: * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, * qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium:

Laqueus contritus est, * et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Antiphona. Benefac.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus: * et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac Domine bonis: * et rectis corde.

Declinantes autem obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

Antiphona. Benefac Domine bonis et rectis corde.

Antiphona. Facti sumus.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione: * portantes manipulos suos.

Antiphona. Facti sumus sicut consolati.

Capitulum 2. Cor. 1. d

BENEDICTUS Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, pater miseri-

consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

TELLURIS alme Conditor,
Mundi solum qui separans,
Pulsis aquæ molestiis,
Terram dedisti immobilem.
Ut germen aptum proferens
Fulvis decora floribus,
Fœcunda fructu sisteret,
Pastumque gratum redderet.
Mentis perustæ vulnera
Munda virore gratiæ;
Ut facta fletu diluat,
Motusque pravos atterat.
Jussis tuis obtemperet;
Nullis malis approximet:
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis ictum nesciat.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigatur Domine oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Preces, si dicendæ sint, dicuntur suprà in Vesperis Feriæ secundæ 130.

FERIA QUARTA.

Ad Vesperas.

Ana. Non confundetur.

PSALMUS 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis antè lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ità filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Antiphona. Non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.

Antiphona. Beati.

PSALMUS 127.

BEATI omnes, qui timent Dominum, * qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.

Antiphona. Beati omnes qui timent Dominum.

Antiphona. Sæpè.

PSALMUS 128.

SÆPE expugnaverunt me à juventute mea, * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnaverunt me à juventute mea: * etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum: * confundantur et convertantur retrorsùm omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, * quod priusquam evellatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manipulos colligit:

Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

Ant. Sæpè expugnaverunt me à juventute mea.

Antiphona. De profundis

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si inquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Antiphona. De profundis clamavi ad te Domine.

Antiphona. Speret.

PSALMUS 130.

DOMINE non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre sua, * ità retributio in anima mea.

Speret Israël in Domino, * ex hoc nunc, et usque in seculum.

Antiphona. Speret Israël in Domino.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Domini nostri JesuChristi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

CŒLI Deus sanctissime Qui lucidas mundi plagas

Candore pingis igneo,
Augens decoro lumine:
Quarto die qui flammeam
Dum solis accendis rotam;
Lunæ ministras ordinem,
Vagosque cursus siderum.
Ut noctibus, vel lumini,
Diremptionis terminum,
Primordiis et mensium
Signum dares notissimum.
Expelle noctem cordium:
Absterge sordes mentium:
Resolve culpæ vinculum:
Everte moles criminum.
Præsta Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigatur Domine oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona, Respexit Dominus humilitatem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur suprà in Vesp. Feriæ secundæ. 130.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Antiphona. Et omnis.

PSALMUS 131.

MEMENTO Domine David, * et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei:

Si dedero somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem,

Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: * invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam: * tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam: * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonia mea hæc, quæ docebo eos:

Et filii eorum usque in sæculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi: * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam: * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: * et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: * super ipsum autem efflorebit sanctificatio meo.

Antiphona. Et omnis mansuetudinis ejus.

Antiphona. Ecce.

PSALMUS 132.

ECCE quàm bonum, et quàm jucundum * habitare fratres in unum:

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in sæculum.

Ana. Ecce quàm bonum, et quàm jucundum habitare fratres in unum.

Antiphona. Omnia.

PSALMUS 134.

LAUDATE nomen Domini: * laudate servi Dominum.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus: * psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus est Dominus, * et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus fecit in cœlo, et in terra, * in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ: * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis: * qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in medio tui Ægypte: * in Pharaonem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas: * et occidit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, * et omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hereditatem, * hereditatem Israël populo suo.

Domine nomen tuum in æternum: * Domine memoriale tuum in generationem et generationem.

Quia judicabit Dominus populum suum: * et in servis suis deprecabitur.

Simulacra Gentium argentum, et aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur: * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient: * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël benedicite

Domino: * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Levi benedicite Domino: * qui timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, * qui habitat in Jerusalem.

Ant. Omnia quaecumque voluit Dominus fecit.

Ant. Quoniam in aeternum.

PSALMUS 135.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Confitemini Deo deorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Confitemini Domino dominorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui facit mirabilia magna solus: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui fecit coelos in intellectu: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Solem in potestatem diei: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Lunam et stellas in potestatem noctis: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israël de medio eorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

In manu potenti, et brachio excelso: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiones: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Et eduxit Israël per medium ejus: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem, et virtutem ejus in mari Rubro: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum suum per desertum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Qui percussit reges magnos: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Et occidit reges fortes: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhaeorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Et Og regem Basan: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hereditatem: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Hereditatem Israël servo suo: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimi-

cis nostris: * quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli: * quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino dominorum: * quoniam in æternum misericordia ejus.

Antiphona. Quoniam in æternum misericordia ejus.

Ana. Hymnum cantate.

PSALMUS 136.

SUPER flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus: * cùm recordaremur Sion:

In salicibus in medio ejus, * suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, * verba cantionum:

Et qui abduxerunt nos: * Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodò cantabimus canticum Domini, * in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Jerusalem, * oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, * si non meminero tui:

Si non proposuero Jerusalem, * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Domine filiorum Edom, * in die Jerusalem.

Qui dicunt: Exinanite, exinanite, * usque ad fundamentum in ea.

Filia Babylonis misera, * beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

Beatus, qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

Ana. Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Capitulum. 2 Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

MAGNÆ Deus potentiæ,
Qui fertili natos aqua
Partim relinquis gurgiti,
Partim levas in aëra.
Demersa lymphis imprimens,
Subvecta cœlis erigens,
Ut stirpe ab una prodita,
Diversa repleant loca.
Largire cunctis servulis,
Quos mundat unda sanguinis,
Nescire lapsus criminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum deprimat:
Nullum efferat jactantia:
Elisa mens ne concidat:
Elata mens ne corruat.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

V. Dirigatur Domine oratio mea. R. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fac Deus potentiam in brachio tuo: disperde superbos, et exalta humiles.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur suprà in Vesp. Feriæ secundæ, 130.

FERIA SEXTA.

Ad Vesperas,

Antiphona. In conspectu.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti, super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine, omnes reges terræ: * qui audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: et alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in sæculum; opera manuum tuarum ne despicias.

Ant. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

Antiphona. Domine.

PSALMUS 138.

DOMINE probasti me, et cognovisti me: * tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè: * semitam meam, et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia, novissima, et antiqua: * tu formasti me; et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: * confortata est, et non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? * et quò à facie tua fugiam?

Si ascendero in cœlum, tu illic es: * si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, * et habitavero in extremis maris:

Etenim illuc manus tua deducet me: * et tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forsitan tenebræ conculcabunt me: * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, et nox sicut

dies illuminabitur: * sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es; * mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto; * et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores: * viri sanguinum declinate à me:

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine oderam: * et super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via æterna.

Antiphona. Domine probasti me, et cognovisti me.

Antiphona. A viro iniquo.

PSALMUS 139.

ERIPE me Domine ab homine malo: * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

C onfitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.
Antiphona. A viro iniquo libera me Domine.
Antiphona. Domine.
PSALMUS 140

DOMINE clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamavero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone Domine, custodiam ori meo: * et ostium circumstantiæ labiis meis.
Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me, * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ judices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.
Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: * et à scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.
Antiphona. Domine clamavi ad te, exaudi me.
Antiphona. Portio mea.
PSALMUS 141

VOCE mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:
Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.
In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.
In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.
Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.
Periit fuga à me: * et non est qui requirat animam meam.
Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.
Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.
Libera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.
Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.
Ant. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

HOMINIS superne Conditor,
Qui cuncta solus ordinans,
Humum jubes producere
Reptantis et feræ genus.
Et magna rerum corpora,
Dictu jubentis vivida,
Per temporum certas vices
Obtemperare servulis.
Repelle, quod cupidinis
Ciente vi, nos impetit,
Aut moribus se suggerit,
Aut actibus se interserit.
Da gaudiorum præmia,
Da gratiarum munera,
Dissolve litis vincula,
Adstringe pacis fœdera.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigatur Domine oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Deposuit potentes, sanctos persequentes; et exaltavit humiles Christum confitentes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur suprà in Vesp. Feriæ secundæ, 180.

SABBATO.

Ad Vesperas.

Antiphona. Benedictus.

PSALMUS 143

BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea, et refugium meum: * susceptor meus, et liberator meus:

Protector meus, et in ipso speravi: * qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Domine inclina cælos tuos, et descende: * tange montes, et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissipabis eos: * emitte sagittas tuas, et conturbabis eos:

Emitte manum tuam de alto, eripe me, et libera me de aquis multis: * de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: * et dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi: * in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: * qui redemisti David servum tuum de gladio maligno: eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: * et dextera eorum, dextera iniquitatis:

Quorum filii, sicut novellæ plantationes * in juventute sua.

Filiæ eorum compositæ: * circumornatæ ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, * eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fœtosæ abundantes in egressibus suis: * boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus: * neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: * beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

Antiphona. **Benedictus Dominus Deus meus.**

Ana. **Per singulos dies.**

PSALMUS 144

EXALTABO te Deus meus Rex: * et benedicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dominus et laudabilis nimis: * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua: * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt: * et justitia tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus: * patiens, et multùm misericors.

Suavis Dominus universis: * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: * et gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium sæculorum: * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt: * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine: * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Propè est Dominus omnibus invocantibus eum: * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet: et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum, et in seculum seculi.

Ant. Per singulos dies benedicam te, Domine.

Antiphona. Laudabo.

PSALMUS 145.

LAUDA anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: * qui fecit cœlum et terram, mare, et omnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos: Dominus illuminat * cæcos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet: * et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generationem et generationem.

Antiphona. Laudabo Deum meum in vita mea.

Antiphona. Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dominum quoniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

Ædificans Jerusalem Dominus: * dispersiones Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos corde: * et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum: * et omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster et magnus virtus ejus: * et sapientiæ ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus: * humilians autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione: * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit cœlum nubibus: * et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum: * et herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum: * et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum: * et in eis qui sperant super misericordia ejus.

Antiphona. Deo nostro jucunda sit laudatio.

Antiphona. Lauda.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: * et judicia sua non manifestavit eis.

Antiphona. Lauda Jerusalem Dominum.

Capitulum. *Rom.* 11. *d.*

O Altitudo divitiarum sapientiæ et scientiæ Dei: quàm incomprehensibilia sunt judicia ejus, et investigabiles viæ ejus!

HYMNUS.

JAM sol recedit igneus:
Tu lux perennis Unitas,
Nostris beata Trinitas
Infunde lumen cordibus.
Te manè laudum carmine,
Te deprecamur vespere:
Digneris, ut te supplices
Laudemus inter Cœlites.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

V. Vespertina oratio ascendat ad te Domine. R. Et descendat super nos misericordia tua.

Capitulum. O altitudo, dicitur in Vesperis Sabbati, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, cum Hymno et V. sequenti. Ana. ad Magnificat dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes Commemor. communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO

De Cruce in feriali tantum Officio.

Ad Vesp. et Laudes, Ana. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster. V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. R. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Oremus. Oratio.

PERPETUA nos, quæsumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

COMMEMORATIONES

Communes, sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria quando non dicitur ejus Offic. parvum.

Ad Vesp. et Laudes, Ana. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. ℣. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus. Oratio.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiphona Petrus Apostolus, et Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine. ℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Laudes, Antiphona Gloriosi principes terræ, quomodò in vita suâ dilexerunt se, ità et in morte non sunt separati. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oremus. Oratio.

DEUS, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: et coapostolum ejus Paulum tertiò naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede; ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat Commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius; et ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, et Laudes, Ana. Da pacem Domine in diebus nostris, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus. Oratio.

DEUS, à quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. ℣. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secretò Pater noster.
Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ùt dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.
Dictæ Commemorationes, seu Suffragia dicuntur à Octava Pentecost. usque ad Adventum, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.
Quando dicitur Officium Beatæ Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit V. **Jube domne benedicere.** Benedictio. **Noctem quietam, et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens.** R. Amen.

Lectio brevis. 1. *Pet.* 5. a
FRATRES, Sobrii estote, et vigilate: quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret: cui, resistite fortes in fide. Tu autem Domine miserere nobis. R. **Deo gratias.**

Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. **Qui fecit cœlum et terram.** Pater noster, dicit. totum secretò.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres; quia peccavi nimis cogitatione, verbo, et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideò precor beatum Mariam semper virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MISEREATUR tui omnipotens Deus: et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur **vobis fratres** et **vos fratres**, dicatur, **tibi pater** et **te pater.**

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam æternam. R. Amen.

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. R. Amen.

Et facta absolutione, dicitur V.

CONVERTE nos Deus salutaris noster. R. **Et averte iram tuam à nobis.**
V. **Deus in adjutorium meum intende.** R. **Domine ad adjuvandum me festina.**
Gloria Patri. Sicut era

Antiphona. Miserere.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cùm clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

PSALMUS 30.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii: * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum, * redemisti me Domine Deus veritatis.

PSALMUS 90.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, et dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, et decem millia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutare meum.

PSALMUS 133.

ECCE nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini:

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri,

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Miserere mihi Domine, et exaudi orationem meam.

HYMNUS.

TE lucis ante terminum, Rerum Creator poscimus, Ut pro tua clementia Sis præsul et custodia.

Procul recedant somnia, Et noctium phantasmata; Hostemque nostrum comprime, Ne polluantur corpora.

Præsta, Pater piissime, Patrique compar Unice, Cum Spiritu Paraclito Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. *Jerem* 14. *b*

TU autem in nobis es Domine, et nomen sanctum tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos Domine Deus noster. R. Deo gratias.

R. br. In manus tuas Domine, * Commendo spiritum meum. In manus. V. Redemisti nos Domine Deus veritatis. Commendo. Gloria Patri. In manus tuas. V. Custodi nos Domine ut pupillam oculi. R. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Lucæ 2.

NUNC dimittis servum tuum Domine, * secundum verbum tuum in pace:

Quia viderunt oculi mei, * salutare tuum,

Quod parasti, * ante faciem omnium populorum,

Lumen ad revelationem Gentium, * et gloriam plebis tuæ Israël. Gloria Patri.

Antiphona. Salva nos Domine vigilantes, custodi nos dormientes: ut vigile-

mus cum Christo, et requiescamus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas: quæ in feriali Officio, et in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

KYRIE eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Credo in Deum. secretò. ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam æternam. Amen. ℣. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu. ℟. Laudemus, et superexaltemus eum in secula. ℣. Benedictus es Domine in firmamento cœli. ℟. Et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. ℣. Benedicat et custodiat nos omnipotens et misericors Dominus. ℟. Amen. ℣. Dignare Domine nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri Domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. ℟. Quemadmodum speravimus in te. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

VISITA, quæsumus Domine, habitationem istam, et omnes insidias inimici ab ea longè repelle: Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per Dominum.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. Benedictio. Benedicat et custodiat nos omnipotens et misericors Dominus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. ℟. Amen. Et non dicitur Fidelium animæ, sed immediatè dicitur sequens Antiphona.

A primis Vesperis Festi SS. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Antiphona.

SALVE Regina, mater misericordiæ, vita, dulcedo, et spes nostra salve. Ad te clamamus exules, filii Hevæ. Ad te suspiramus gementes et flentes in hac lacrymarum valle. Eja ergo advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Maria.

℣. **Ora pro nobis sancta Dei genitrix.** ℟. **Ut digni efficiamur promissionibus Christi.**

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui gloriosæ Virginis matris Mariæ corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu sancto cooperante præparasti: da, ut cujus commemoratione lætamur, ejus pia intercessione ab instantibus malis, et à morte perpetua liberemur. Per eumdem Christum Dominum nostrum. ℟. **Amen.**

℣. ***Divinum auxilium maneat semper nobiscum.*** ℟. **Amen.**

Deindè dicitur secretò **Pater noster. Ave Maria,** et **Credo.**

Sic dicitur Completorium per annum.

Si post Completorium immediatè sequatur Matutinum, tunc his dicatur, **Pater noster. Ave Maria.** et **Credo,** quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, et ante Matutinum iterùm repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est à Choro, sed si immediatè post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando terminata aliqua Hora, discedendum est à Choro: et tunc post ℣. **Fidelium animæ.** et **Pater noster,** secretò, dicitur ℣. **Dominus det nobis suam pacem.** ℟. **Et vitam æternam,** Amen.

Deinde prædicta Antiphona, et in fine **Divinum auxilium maneat semper nobiscum.** ℟. **Amen.**

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, aliòquin in fine ultimæ Horæ. Post alias verò Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantùm **Pater noster,** secretò.

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO
Proximo Kalendis Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Cùm audisset Job nuntiorum verba, sustinuit patienter, et ait: Si bona suscepimus de manu Domini, mala autem quare non sustineamus? in omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum aliquid contra Dominum locutus est.

DOMINICA I.
Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio j. *Cap.* 1.

VIR erat in terra Hus, nomine Job, et erat vir ille simplex, et rectus, ac timens Deum, et recedens à malo: Natique sunt ei septem filii, et tres filiæ. Et fuit possessio ejus septem millia ovium, et tria millia camelorum, quingenta quoque juga boum, et quingentæ asinæ, ac familia multa nimis: eratque vir ille magnus inter omnes Orientales.

℟. Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineamus? * Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ità factum est: sit nomen Domini benedictum. ℣. Nudus egressus sum de utero matris meæ, et nudus revertar illuc. Dominus.

Lectio ij.

ET ibant filii ejus, et faciebant convivium per domos, unusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis. Cùmque in orbem transissent dies convivii, mittebat ad eos Job, et sanctificabat illos, consurgensque diluculo offerebat holocausta pro singulis. Dicebat enim: Ne fortè peccaverint filii mei, et benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciebat Job cunctis diebus.

℟. Antequam comedam suspiro, et tamquam inundantes aquæ, sic rugitus meus: quia timor quem timebam, evenit mihi: et quod verebar, accidit: nonne dissimulavi? nonne silui? nonne quievi? * Et venit super me indignatio. ℣. Ecce non est auxilium mihi in me, et necessarii quoque mei recesserunt à me. Et.

Lectio iij.

QUADAM autem die cùm venissent filii Dei ut assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam

Satan. Cui dixit Dominus: Unde venis? Qui respondens, ait: Circuivi terram, et perambulavi eam. Dixitque Dominus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei similis in terra, homo simplex, et rectus, ac timens Deum, et recedens à malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Job frustrà timet Deum? nonne tu vallasti eum, ac domum ejus, universamque substantiam per circuitum, operibus manuum ejus benedixisti, et possessio ejus crevit in terra? Sed extende paululùm manum tuam, et tange cuncta quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi.

℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, et subvertere nititini amicum vestrum? Verumtamen quæ cogitastis explete. ℣. Quod justum est, judicate: et non invenietis in lingua mea iniquitatem. Verumtamen. Gloria Patri. Verumtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moralium sancti Gregorii Papæ.

Lectio IV. *Lib.* 2. *cap.* 1.

SCRIPTURA sacra mentis oculis quasi quoddam speculum opponitur, ut interna nostra facies in ipsa videatur. Ibi etenim fœda, ibi pulchra nostra cognoscimus, ibi sentimus quantum proficimus, ibi à profectu quàm longè distamus. Narrat autem gesta sanctorum, et ad imitationem corda provocat infirmorum; dumque illorum victricia facta commemorat, contra vitiorum prælia debilia nostra confirmat: fitque verbis illius, ut eò mens minùs inter certamina trepidet, quò ante se positos, tot virorum fortium triumphos videt.

℟. Induta est caro mea putredine, et sordibus pulveris cutis mea aruit, et contracta est: Memento mei Domine, quoniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velociùs transierunt, quàm à texente tela succiditur, et consumpti sunt absque ulla spe. Memento.

Lectio V.

NONNUMQUAM verò non solùm nobis eorum virtutes asserit, sed etiam casus innotescit: ut et in victoria fortium, quod imitando arripere, et rursùm videamus in lapsibus, quid debeamus timere. Ecce enim Job describitur tentatione auctus, sed David tentatione prostratus: ut et majorum virtus spem nostram foveat, et majorum casus ad cautelam nos humilitatis accingat: quatenùs, dum illa gaudentes sublevant, ista metuentes premant, et audientis animus illinc spei fiducia, hinc

humilitate timoris erudiatis; nec temeritate superbiat; quia formidinem premitur: nec pressus timore desperet, quia ad spei fiduciam virtutis exemplo roboratur.

R. Paucitas dierum meorum finietur brevi; dimitte me Domine, ut plangam paulùlum dolorem meum, Antequam vadam ad terram tenebrosam, et opertam mortis caligine. V. Manus tuæ Domine fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu, et sic repentè præcipitas me? Antequam.

Lectio vj.

Lib. 1. *Moral. cap.* 1.

VIR erat in terra Hus, nomine Job. Idcircò sanctus vir ubi habitaverit, dicitur, ut ejus meritum virtutis exprimatur, Hus namque quis nesciat, quòd sit in terra Gentilium? Gentilitas autem eò obligata vitiis extitit, quò cognitionem sui conditoris ignoravit. Dicatur itaque, ubi habitaverit: ut hoc ejus laudibus proficiat; quòd bonus inter malos fuit. Neque enim valdè laudabile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravioris culpæ est, inter bonos bonum non esse, ità immensi est præconii, bonum etiam inter malos extitisse.

R. Non abscondas me Domine à facie tua: manum tuam longè fac à me: Et formido tua non me terreat. V. Corripe me Domine in misericordia, non in furore tuo, ne fortè ad nihilum redigas me. Et formido. Gloria Patri. Et.

R. vij. Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec pertranseat furor tuus Domine, nisi tu, qui solus es Deus? Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei. V. Numquid sicut dies hominis, dies tui, ut quæras iniquitatem meam; cùm sit nemo, qui de manu tua possit eruere? Et constituas.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria. Plena.

Infra Hebdomadam Feria iv. post ij. et iij. Lectionem dicitur ij. et iij. Responsorium Feriæ secundæ sequentis.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 1. c

CUM autem quadam die filii et filiæ ejus comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogeniti, nuntius venit ad Job, qui diceret:

ret: Boves arabant, et asinæ pascebantur juxta eos, et irruerunt Sabæi, tuleruntque omnia, et pueros percusserunt gladio, et evasi ego solus ut nuntiarem tibi. Cùmque adhuc ille loqueretur, venit alter, et dixit: Ignis Dei cecidit è cœlo, et tactas oves puerosque consumpsit, et effugi ego solus ut nuntiarem tibi.

℟ Versa est in luctum cithara mea, et organum meum in vocem flentium: Parce mihi Domine: nihil enim sunt dies mei. ℣ Cutis mea denigrata est super me, et ossa mea aruerunt. Parce.

Lectio ij.

SED et illo adhuc loquente, venit alius, et dixit: Chaldæi fecerunt tres turmas, et invaserunt camelos, et tulerunt eos, nec non et pueros percusserunt gladio, et ego fugi solus ut nuntiarem tibi. Adhuc loquebatur ille, et ecce alius intravit, et dixit: Filiis tuis et filiabus vescentibus et bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti, repentè ventus vehemens irruit à regione deserti, et concussit quatuor angulos domus, quæ corruens oppressit liberos tuos, et mortui sunt, et effugi ego solus ut nuntiarem tibi.

℟ Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui, Et calamitas quam patior, in statera. ℣ Quasi arena maris hæc gravior appareret: unde et verba mea dolore sunt plena. Et.

Lectio iij.

TUNC surrexit Job, et scidit vestimenta sua, et tonso capite corruens in terram, adoravit, et dixit: Nudus egressus sum de utero matris meæ, et nudus revertar illuc. Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit ità factum est: sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

℟ Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, et subvertere nititmini amicum vestrum? Verumtamen quæ cogitastis, explete. ℣ Quod justum est, judicate, et non invenietis in lingua mea iniquitatem. Verumtamen. Gloria Patri. Verumtamen.

Responsoria hujus ij. Feriæ dicuntur etiam in secunda Feria Hebd. sequentis.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio i. *Cap.* 2.

FACTUM est autem, cùm quadam die venissent filii Dei, et starent coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, et staret in conspectu ejus, ut diceret Dominus ad Satan: Unde venis? Qui re-

spondens, ait: Circuivi terram, et perambulavi eam. Et dixit Dominus ad Satan: Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei similis in terra, vir simplex et rectus, ac timens Deum, et recedens à malo, et adhuc retinens innocentiam? Tu autem commovisti me adversùs eum, ut affligerem eum frustrà. Cui respondens Satan, ait: Pellem pro pelle, et cuncta quæ habet homo, dabit pro anima sua: alioquin mitte manum tuam, et tange os ejus, et carnem, et tunc videbis quòd in faciem benedicat tibi.

℟. Induta est. ut in ij. Nocturno Dominicæ præcedentis. 153.

Lectio ij.

DIXIT ergo Dominus ad Satan: Ecce in manu tua est, verumtamen animam illius serva. Egressus igitur Satan à facie Domini, percussit Job ulcere pessimo: à planta pedis usque ad verticem ejus: qui testa saniem radebat, sedens in sterquilinio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo, et morere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? In omnibus his non peccavit Job labiis suis.

℟. Paucitas dierum. 154.

Lectio iij.

IGITUR audientes tres amici Job omne malum quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, et Baldad Suhites, et Sophar Naamathites. Condixerant enim, ut pariter venientes visitarent eum, et consolarentur. Cùmque elevassent procul oculos suos, non cognoverunt eum; et exclamantes ploraverunt, scissisque vestibus sparserunt pulverem super caput suum in cœlum. Et sederunt cum eo in terra septem diebus et septem noctibus, et nemo loquebatur ei verbum: videbant enim dolorem esse vehementem.

℟. Non abscondas. 154.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 3.

POST hæc aperuit Job os suum, et maledixit diei suo, et locutus est: Pereat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est: Conceptus est homo. Dies ille vertatur in tenebras, non requirat eum Deus desuper, et non illustretur lumine. Obscurent eum tenebræ, et umbra mortis, occupet eum caligo, et involvatur amaritudine.

℟. Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec pertranseat furor tuus, Domine, nisi tu qui solus es Deus,

Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei. Numquid sicut dies hominis, dies tui: ut quæras iniquitatem meam, cum sit nemo, qui de manu tua possit eruere? Et constituas.

Lectio ij.

NOCTEM illam tenebrosus turbo possideat, non computetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus. Sit nox illa solitaria, nec laude digna: Maledicant ei qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare Leviathan: Obtenebrentur stellæ caligine ejus: expectet lucem, et non videat, nec ortum surgentis auroræ: Quia non conclusit ostia ventris, qui portavit me, nec abstulit mala ab oculis meis.

Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui, Et calamitas quam patior, in statera. V. Quasi arena maris hæc gravior appareret, unde et verba mea dolore sunt plena. Et.

Lectio iij.

QUARE non in vulva mortuus sum, egressus ex utero non statim perii? Quare exceptus genibus? cur lactatus uberibus? Nunc enim dormiens silerem, et somno meo requiescerem? Cum regibus et consulibus terræ, qui ædificant sibi solitudines: Aut cum principibus qui possident aurum, et replent domos suas argento: Aut sicut abortivum absconditum non subsisterem, vel qui concepti non viderunt lucem.

R. Quare detraxistis sermonibus veritatis, ad increpandum verba componitis, et subvertere nititini amicum vestrum? Verumtamen quæ cogitastis explete. V. Quod justum est, judicate, et non invenietis in lingua mea iniquitatem. Verumtamen, Gloria Patri, Verumtamen.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap. 4.*

RESPONDENS autem, Eliphaz Themanites, dixit: Si cœperimus loqui tibi, forsitan molestè accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit? Ecce docuisti multos, et manus lassas roborasti: Vacillantes confirmaverunt sermones tui, et genua trementia confortasti: nunc autem venit super te plaga, et defecisti: tetigit te, et conturbatus es. Ubi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, et perfectio viarum tuarum?

R. Si bona suscepimus, ut in primo Nocturno Dominicæ præcedentis. 152.

Lectio ij.

RECORDARE, obsecro te, quis umquam innocens periit? aut quando recti deleti sunt? Quin potius vidi

eos, qui operantur iniquitatem, et seminant dolores, et metunt eos, flante Deo periisse, et spiritu iræ ejus esse consumptos. Rugitus leonis, et vox leænæ, et dentes catulorum leonum contriti sunt. Tigris periit, eò quòd non haberet prædam, et catuli leonis dissipati sunt.

℟. Antequam. 152.

Lectio ij.

PORRO ad me dictum est verbum absconditum, et quasi furtivè suscepit auris mea venas susurri ejus. In horrore visionis nocturnæ, quando solet sopor occupare homines, pavor tenuit me, et tremor, et omnia ossa mea perterrita sunt: Et cùm spiritus me præsente transiret, inhorruerunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscebam vultum, imago coram oculis meis, et vocem quasi auræ lenis audivi. Numquid homo Dei comparatione justificabitur, aut factore suo purior erit vir? Ecce qui serviunt ei, non sunt stabiles, et in angelis suis reperit pravitatem.

℟. Quare detraxistis. 153.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 6

RESPONDENS autem Job, dixit: Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui: et calamitas, quam patior, in statera. Quasi arena maris hæc gravior appareret: unde et verba mea dolore sunt plena: Quia sagittæ Domini in me sunt: quarum indignatio ebibit spiritum meum, et terrores Domini militant contra me.

℟. Induta est. 153.

Lectio ij.

NUMQUID rugiet onager cùm habuerit herbam? aut mugiet bos cùm ante præsepe plenum steterit? Aut poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum affert mortem? Quæ priùs nolebat tangere anima mea, nunc præ angustia cibi mei sunt.

℟. Paucitas dierum. 154.

Lectio iij.

QUIS det ut veniat petitio mea: et quod expecto, tribuat mihi Deus! Et qui cœpit, ipse me conterat: solvat manum suam, et succidat me? Et hæc mihi sit consolatio, ut affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti. Quæ est enim fortitudo mea, ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter agam? Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est. Ecce, non est auxilium mihi in me, et necessarii quoque mei recesserunt à me.

℟. Non abscondas. 154.

SABBATO.
De libro Job.
Lectio j. *Cap.* 7.

MILITIA est vita hominis super terram: et sicut dies mercenarii, dies ejus. Sicut servus desiderat umbram, et sicut mercenarius praestolatur finem operis sui: Sic et ego habui menses vacuos, et noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam: Quando consurgam? et rursum exspectabo vesperam, et replebor doloribus *usque* ad tenebras.

℞. Quis mihi tribuat. 156.

Lectio ij.

INDUTA est caro mea putredine, et sordibus pulveris cutis mea aruit, et contracta est. Dies mei velocius transierunt quàm à texente tela succiditur, et consumpti sunt absque ulla spe. Memento quia ventus est vita mea, et non revertetur oculus meus ut videat bona. Nec aspiciet me visus hominis: oculi tui in me, et non subsistam.

℞. Utinam appenderentur. 157.

Lectio iij.

SICUT consumitur nubes, et pertransit, sic qui descenderit ad inferos, non ascendet. Nec revertetur ultrà in domum suam, neque cognoscat eum ampliùs locus ejus. Quapropter et ego non parcam ori meo, loquar in tribulatione spiritus mei: confabulabor cum amaritudine animae meae. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedisti me carcere?

℞. Quare detraxistis. 157.

Ad Magnificat, Ant.

In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum aliquid contra Deum locutus est.

DOMINICA II.
Septembris.
In primo Nocturno.
De libro Job.
Lectio j. *Cap.* 9.

ET respondens Job ait: Verè scio quod ità sit, et quòd non justificetur homo compositus Deo. Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere unum pro mille. Sapiens corde est, et fortis robore: quis restitit ei, et pacem habuit? Qui transtulit montes, et nescierunt hi quos subvertit in furore suo.

℞. Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineamus? * Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ità factum est: sit nomen Domini benedictum. ℣. Nudus egressus sum de utero matris meae, et nudus revertar illuc. Dominus.

Lectio ij.

QUI commovet terram de loco suo, et columnae ejus concutiuntur. Qui praecipit Soli, et non oritur

et stellas claudit quasi sub signaculo. Qui extendit cœlos solus, et graditur super fluctus maris. Qui facit Arcturum, et Oriona, et Hyadas, et interiora Austri. Qui facit magna, et incomprehensibilia, et mirabilia, quorum non est numerus. R. Antequam comedam, suspiro, et tamquam inundantes aquæ, sic rugitus meus: quia timorem quem timebam, evênit mihi, et quod verebar, accidit: nonne dissimulavi? nonne silui? nonne quievi? Et venit super me indignatio. V. Et non est auxilium mihi in me, et necessarii quoque mei recesserunt à me. Et.

Lectio iij.

Si venerit ad me, non videbo eum: si abierit, non intelligam. Si repentè interroget, quis respondebit ei? vel quis dicere potest: Cur ità facis? Deus, cujus iræ nemo resistere potest, et sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergo sum, ego ut respondeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui etiam si habuero quippiam justum, non respondebo, sed meum judicem deprecabor. Et cùm invocantem exaudierit me, non credo quòd audierit vocem meam. In turbine enim conteret me, et multiplicabit vulnera mea etiam sine causa. R. Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, et subvertere nitimini amicum vestrum? V. Verumtamen quæ cogitastis, explete. V. Quod justum est, judicate, et non invenietis in lingua mea iniquitatem. Verumtamen. Gloria Patri. Verumtamen.

In secundo Nocturno.

Ex Libro Moralium sancti Gregorii Papæ.

Lectio iv.

Lib. 9. cap. 5.

VERE scio quòd ità sit, et quod non justificabitur homo compositus Deo. Homo quippe Deo non compositus justitiam percipit, compositus amittit: quia quisquis se auctori bonorum comparat, bono se, quod acceperat, privat. Qui enim accepta bona sibi arrogat, suis contra Deum donis pugnat. Undè ergo despectus erigitur, dignum est ut erectus indè destruatur. Sanctus autem vir, quia omne virtutis nostræ meritum, esse vitium conspicit, si ab interno arbitro districtè judicetur, rectè subjungit: Si voluerit contendere cum eo, non poterit respondere ei unum pro mille. R. Induta est caro mea putredine, et sordibus pulveris cutis mea aruit, et contracta est: Memento mei Domine, quoniam ventus est vita mea. Dies mei velociùs transierunt, quàm à texente

tela succiditur, et consumpti sunt absque ulla spe. Memento.

Lectio v.

IN Scriptura sancta millenarius numerus pro universitate solet intelligi. Hinc etenim Psalmista ait: Verbi, quod mandavit in mille generationes: cùm profectò constet, quòd ab ipso mundi exordio usque ad Redemptoris adventum per Evangelistam non ampliùs quàm septuaginta et septem propagines numerentur. Quid ergo in millenario numero, nisi ad proferendam novam sobolem perfecta universitas praescitae generationis exprimitur? Hinc et per Joannem dicitur: Et regnabunt cum eo mille annis: quia videlicet regnum sanctae Ecclesiae universitatis perfectione solidatur.

Paucitas dierum meorum finietur brevi: dimitte me Domine, ut plangam ululum dolorem meum, Antequam vadam ad terram tenebrosam, et opertam mortis caligine. V. Manus tuae Domine fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu, et sic repentè praecipitas me? Antequam.

Lectio vj.

QUIA verò monas decies multiplicata in denarium ducitur, denarius per semetipsum ductus in centenarium dilatatur: qui rursùs per denarium ductus, in millenarium tenditur: cùm ab uno incipimus, ut ad millenarium veniamus, quid hoc loco unius appellatione, nisi benè vivendi initium: quid millenarii numeri amplitudine, nisi ejusdem bonae vitae perfectio designatur? Cum Deo autem contendere, est, non ei tribuere, sed sibi gloriam suae virtutis arrogare. Sed sanctus vir conspiciat, quia ei qui summa jam dona percepit, si de acceptis extollitur, cuncta quae acceperat, amittit.

℟. Non abscondas me Domine à facie tua: manum tuam longè fac à me: Et formido tua non me terreat. V. Corripe me Domine in misericordia, non in furore tuo, ne fortè ad nihilum redigas me. Et formido. Gloria Patri. Et formido.

℟. vij. Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec pertranseat furor tuus Domine, nisi tu, qui solus es Deus? Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei. V. Numquid sicut dies hominis, dies tui, ut quaeras iniquitatem meam, cùm sit nemo, qui de manu tua possit eruere? Et constituas.

℟. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: Plena est omnis terra

gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.
De libro Job.

Lectio i. *Cap.* 27.

ADDIDIT quoque Job assumens parabolam suam, et dixit: Vivit Deus, qui abstulit judicium meum, et omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam. Quia donec superest halitus in me, et spiritus Dei in naribus meis, non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. Absit à me ut justos vos esse judicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea. ℟. Versa est. 115.

Lectio ii.

JUSTIFICATIONEM meam, quam cœpi tenere, non deseram: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea. Sit ut impius inimicus meus, et adversarius meus quasi iniquus. Quæ est enim spes hypocritæ, si avarè rapiat, et non liberet Deus animam ejus? Numquid Deus audiet clamorem ejus, cùm venerit super eum angustia? Aut poterit in Omnipotente delectari, et invocare Deum omni tempore? ℟. Utinam. 155.

Lectio iii.

DOCEBO vos per ma num Dei quæ omni potens habeat, nec abscon dam. Ecce, vos omnes no stis, et quid sine causa van loquimini? Hæc est par hominis impii apud Deum et hereditas violentorum quam ab Omnipotente sus cipient. Si multiplicati fue rint filii ejus, in gladi erunt, et nepotes ejus no saturabuntur pane. Qui reli qui fuerint ex eo, sepelien tur in interitu, et viduæ i lius non plorabunt. ℟. Quare detraxistis. 1

FERIA TERTIA.
De libro Job.

Lectio i. *Cap.* 28.

SAPIENTIA ubi inv tur? et quis est locu telligentiæ? Nescit pretium ejus, nec inve in terra suaviter viven Abyssus dicit: Non me: et mare loquitur: est mecum. Non dabit rum obrizum pro ea, pendetur argentum in mutatione ejus. Non c retur tinctis Indiæ c bus, nec lapidi sardo pretiosissimo, vel sapp ℟. Induta est. 153.

Lectio ii.

NON adæquabit aurum vel vi nec commutabuntur vasa auri? Excelsa et nentia non memorab comparatione ejus:

tur autem sapientia de occultis. Non adæquabitur ei topazius de Æthiopia, nec tincturæ mundissimæ componetur. Undè ergo sapientia venit? et quis est locus intelligentiæ? Abscondita est ab oculis omnium viventium, volucres quoque cœli latet. Perditio et mors dixerunt: Auribus nostris audivimus famam ejus.

R. Paucitas dierum. 154.

Lectio iij.

DEUS intelligit viam ejus; et ipse novit locum illius. Ipse enim fines mundi intuetur: et omnia, quæ sub cœlo sunt, respicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appendit in mensura. Quando ponebat pluviis legem, et viam procellis sonantibus. Tunc vidit illam, et narravit, et præparavit, et investigavit. Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: et recedere à malo, intelligentia.

R. Non abscondas. 154.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 31.

PEPIGI fœdus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine. Quam enim partem haberet in me Deus desuper, et hæreditatem Omnipotens de excelsis? Numquid non perditio est iniquo, et alienatio operantibus injustitiam? Nonne ipse considerat vias meas, et cunctos gressus meos dinumerat? Si ambulavi in vanitate, et festinavit in dolo pes meus: Appendat me in statera justa, et sciat Deus simplicitatem meam.

R. Quis mihi tribuat. 156.

Lectio ij.

SI declinavit gressus meus de via, et si secutum est oculos meos cor meum, et si manibus meis adhæsit macula: Seram, et alius comedat: et progenies mea eradicetur. Si deceptum est cor meum super muliere, et si ad ostium amici mei insidiatus sum: Scortum alterius sit uxor mea, et super illam incurventur alii. Hoc enim nefas est, et iniquitas maxima. Ignis est usque ad perditionem devorans, et omnia eradicans genimina.

R. Utinam. 157.

Lectio iij.

SI contempsi subire judicium cum servo meo, et ancilla mea, cùm disceptarent adversùm me: Quid enim faciam, cùm surrexerit ad judicandum Deus? et cùm quæsierit, quid respondebo illi? Numquid non in utero fecit me, qui et illum operatus est: et formavit me in vulva unus? Si negavi, quod volebant, pauperibus, et oculos viduæ expectare feci: Si comedi buccellam meam solus, et non comedit pupillus ex ea: Quia ab infan

mea, crevit mecum miseratio: et de utero matris meæ egressa est mecum.

R. Quare detraxistis. 157.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 38.

RESPONDENS autem Dominus Job de turbine, dixit: Quis est iste involvens sententias sermonibus imperitis? Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, et responde mihi. Ubi eras quando ponebam fundamenta terræ? Indica mihi, si habes intelligentiam. Quis posuit mensuras ejus, si nosti? vel quis tetendit super eam lineam? Super quo bases illius solidatæ sunt? aut quis demisit lapidem angularem ejus? Cùm me laudarent simul astra matutina, et jubilarent omnes filii Dei?

R. Si bona suscepimus. 152.

Lectio ij.

QUIS conclusit ostiis mare, quando erumpebat quasi de vulva procedens: Cùm ponerem nubem vestimentum ejus, et caligine illud quasi pannis infantiæ obvolverem: Circumdedi illud terminis meis, et posui vectem, et ostia: Et dixi: Usque huc venies, et non procedes ampliùs, et hic confringes tumentes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepisti diluculo, et ostendisti auroræ locum suum? Et tenuisti concutiens extrema terræ, et excussist impios ex ea?

R. Antequam comedam 152.

Lectio iij.

RESTITUETUR ut lutum signaculum, et stabit sicut vestimentum: Auferetur ab impiis lux sua, e brachium excelsum confringetur. Numquid ingressus e profunda maris, et in novissimis abyssi deambulasti Numquid apertæ sunt tib portæ mortis, et ostia tenebrosa vidisti? Numquid considerasti latitudinem terræ indica mihi, si nosti, omnia in qua via lux habitet, e tenebrarum quis locus sit Ut ducas unumquodque a terminos suos, et intelliga semitas domus ejus.

R. Quare detraxistis. 153.

FERIA SEXTA

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 40.

RESPONDENS au Dominus Job de tu bine, dixit: Accinge si vir lumbos tuos: interro bo te, et indica mihi. Nu quid irritum facies judi cium meum: et conde nabis me, ut tu justifice Et si habes brachium si Deus, et si voce simili nas? Circumda tibi de rem, et in sublime eri re, et esto gloriosus, et s ciosis induere vestibus.

R. Induta est caro. 153.

Lectio ij.

DISPERGE superbos in furore tuo, et respiciens omnem arrogantem humilia. Respice cunctos superbos, et confunde eos, et contere impios in loco suo. Absconde eos in pulvere simul, et facies eorum demerge in foveam: Et ego confitebor quòd salvare te possit dextera tua. Ecce, Behemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos comedet; Fortitudo ejus in lumbis ejus, et virtus illius in umbilico ventris ejus.

R. Paucitas dierum. 154.

Lectio iij. *Cap.* 42.

RESPONDENS autem Job Domino, dixit: Scio quia omnia potes, et nulla te latet cogitatio. Quis est iste, qui celat consilium absque scientia? Ideò insipienter locutus sum, et quæ ultra modum excederent scientiam meam. Audi, et ego loquar: interrogabo te, et responde mihi. Auditu auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te. Idcircò ipse me reprehendo, et ago pœnitentiam in favilla et cinere.

R. Non abscondas. 154.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 42. b.

POSTQUAM autem locutus est Dominus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanitem: Non

Iratus est furor meus in te, et in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum sicut servus meus Job. Sumite ergo vobis septem tauros, et septem arietes, et ite ad servum meum Job, et offerte holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orabit pro vobis: faciem ejus suscipiam ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

R. Quis mihi tribuat. 156.

Lectio ij.

ABIERUNT ergo Eliphaz Themanites, et Baldad Suhites, et Sophar Naamathites, et fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, et suscepit Dominus faciem Job. Dominus quoque conversus est ad pœnitentiam Job, cùm oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quæcumque fuerant Job, duplicia. Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, et universæ sorores suæ, et cuncti qui noverant eum priùs; et comederunt cum eo panem in domo ejus: et moverunt super eum caput, et consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum: Et dederunt ei unusquisque ovem unam, et inaurem auream unam.

R. Utinam appenderentur. 157.

Lectio iij.

DOMINUS autem benedixit novissimis Job magis quàm principio ejus. Et facta sunt ei quatuordecim millia ovium, et sex millia camelorum, et mille juga boum, et mille asinæ. Et fuerunt ei septem filii, et tres filiæ. Et vocavit nomen unius Diem, et nomen secundæ Cassiam, et nomen tertiæ Cornustibii. Non sunt autem inventæ mulieres speciosæ sicut filiæ Job in universa terra: deditque eis pater suus hereditatem inter fratres earum. Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, et vidit filios suos, et filios filiorum suorum, usque ad quartam generationem: et mortuus est senex, et plenus dierum. R. Quare detraxistis. 157.

SABBATO

Ante Dominicam tertiam Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Ne reminiscaris Domine delicta mea, vel parentum meorum; neque vindictam sumas de peccatis meis.

DOMINICA III.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Tobiæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

TOBIAS ex tribu et civitate Nephthali (quæ est in superioribus Galilææ supra Naasson, post viam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens civitatem Sephet) cùm captus esset in diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captivitate tamen positus, viam veritatis non deseruit, ita ut omnia, quæ habere poterat, quotidiè concaptivis fratribus, qui erant ex ejus genere, impertiret. Cùmque esset junior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere.

R. Peto Domine, ut de vinculo improperii hujus absolvas me, aut certè desuper terram eripias me: * Ne reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum, neque vindictam sumas de peccatis meis: quia eruis sustinentes te Domine. V. Omnia enim judicia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericordia et veritas: et nunc Domine memento mei. Ne.

Lectio ij.

DENIQUE cùm irent omnes ad vitulos aureos, quos Jeroboam fecerat rex Israël, hic solus fugiebat consortia omnium, sed pergebat in Jerusalem ad templum Domini, et ibi adorabat Dominum Deum Israël, omnia primitiva sua et decimas suas fideliter offerens, ita ut in tertio anno proselytis et advenis ministraret omnem decimationem. Hæc et his similia secundùm legem Dei puerulus observabat. Cùm verò factus

esset vir, accepit uxorem Annam de tribu sua, genuitque ex ea filium, nomen suum imponens ei, quem ab infantia timere Deum docuit, et abstinere ab omni peccato.

Omni tempore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dirigat: Et in omni tempore consilia tua in ipso permaneant. Inquire ut facias quæ placita sunt illi in veritate, et in tota virtute tua. Et in omni.

Lectio iij.

IGITUR cùm per captivitatem devenisset cum uxore sua, et filio, in civitatem Niniven cum omni tribu sua (cùm omnes ederent ex cibis Gentilium) iste custodivit animam suam, et numquam contaminatus est in escis eorum. Et quoniam memor fuit Domini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salmanasar regis, et dedit illi potestatem quocumque vellet ire, habens libertatem quæcumque facere voluisset. Pergebat ergo ad omnes qui erant in captivitate, et monita salutis dabat eis.

Memor esto fili, quoniam pauperem vitam gerimus: Habebis multa bona, si timueris Deum. In mente habeto eum, et cave nequando præteriens præcepta ejus. Habebis multa. Gloria Patri. Habebis.

In secundo Nocturno

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. 9. de jejunio vij. mensis.

Lectio iv.

SCIO quidem, dilectissimi, plurimos vestrum ita in iis, quæ ad observantiam Christianæ fidei pertinent, esse devotos, ut nostris cohortationibus non indigeant admoneri. Quod enim dudum et traditio decrevit, et consuetudo firmavit; nec eruditio ignorat, nec pietas prætermittit. Sed quia sacerdotalis officii est, erga omnes Ecclesiæ filios curam habere communem, in id quod et rudibus prosit, et doctis, quos simul diligimus, pariter incitamus: ut jejunium, quod nobis septimi mensis recursus indicit, fide alacri per castigationem animi et corporis celebremus.

Sufficiebat nobis paupertas nostra, ut divitiæ computarentur: numquam fuisset pecunia ipsa, pro qua misisti filium nostrum. Baculum senectutis nostræ. Heu me fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum! Baculum senectutis.

Lectio v.

IDEO enim ipsa continentiæ observantia quatuor est assignata temporibus, ut in idipsum totius anni redeunte decursu, cognosceremus nos indesinenter pu-

rificationibus indigere: semper que esse nitendum, dum hujus vitæ varietate jactamur, ut peccatum, quod fragilitate carnis et cupiditatum pollutione contrahitur, jejuniis atque eleemosynis deleatur. Esuriamus paululum dilectissimi, et aliquantulum, quod juvandis possit prodesse pauperibus, nostræ consuetudini subtrahamus.

℟. Benedicite Deum cœli, et coram omnibus viventibus confitemini ei: * Quia fecit vobiscum misericordiam suam. ℣. Ipsum benedicite, et cantate illi: et enarrate omnia mirabilia ejus. Quia.

Lectio vj

DELECTETUR conscientia benignorum fructibus largitatis: et gaudia tribuens quo es lætificandus, accipies. Dilectio proximi, dilectio Dei est, qui plenitudinem legis et Prophetarum in hac gemina charitatis unitate constituit: ut nemo ambigeret, Deo se offerre, quod homini contulisset, dicente Domino Salvatore, cum de alendis juvandisque pauperibus loqueretur: Quod uni eorum fecistis, mihi fecistis. Quarta igitur et sexta feria jejunemus: Sabbato verò apud beatum Petrum Apostolum vigilias celebremus: cujus nos meritis et orationibus credimus adjuvandos: ut miseri-cordi Deo jejunio nostro et devotione placeamus.

℟. Tempus est ut revertar ad eum, qui misit me: * Vos autem benedicite Deum, et enarrate omnia mirabilia ejus. ℣. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem. Gloria Patri. Vos autem.

℟. vij. Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, et defecimus, timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: * Domine miserere. ℣. Peccavimus cum patribus nostris, injuste egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

℟. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus, Deus, Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria. Plena.

Infra Hebd. Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. Respons. j. Noct. Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobiæ.

Lectio j. *Cap.* 2.

POST hæc verò, cum esset dies festus Domini, et factum esset prandium bonum in domo Tobiæ, di-

xit filio suo: Vade, et adduc aliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum. Cùmque abiisset, reversus nuntiavit ei, unum ex filiis Israël jugulatum jacere in platea. Statimque exiliens de accubitu suo, relinquens prandium, jejunus pervenit ad corpus, tollensque illud portavit ad domum suam occultè, ut, dum sol occubuisset, cautè sepeliret eum.

℞. Peto Domine. 166.

Lectio ii.

ARGUEBANT autem eum omnes proximi ejus, dicentes: Jam hujus rei causa interfici jussus es, et vix effugisti mortis imperium, et iterùm sepelis mortuos? Sed Tobias plus timens Deum, quàm regem, rapiebat corpora occisorum, et occultabat in domo sua, et mediis noctibus sepeliebat ea. Contigit autem, ut quadam die fatigatus à sepultura, veniens in domum suam, jactasset se juxta parietem, et obdormisset, et ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora inciderent super oculos ejus, fieretque cæcus. Hanc autem tentationem ideò permisit Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ ejus, sicut et sancti Job.

℞. Omni tempore. 167.

Lectio iii.

NAM, cùm ab infantia sua semper Deum timuerit, et mandata ejus custodierit, non est contristatus contra Deum quòd plaga cæcitatis evenerit ei, sed immobilis in Dei timore permansit, agens gratias Deo omnibus diebus vitæ suæ. Nam sicut beato Job insultabant reges, ita isti parentes et cognati ejus irridebant vitam ejus, dicentes: Ubi est spes tua, pro qua eleemosynas et sepulturas faciebas? Tobias verò increpabat eos, dicens: Nolite ità loqui, quoniam filii sanctorum sumus, et vitam illam expectamus, quam Deus daturus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo.

℞. Memor esto. 167.

FERIA TERTIA.

De libro Tobiæ.

Lectio i. *Cap. 2. & et 3.*

ANNA verò uxor ejus ibat ad opus textrinum quotidiè, et de labore manuum suarum victum, quem consequi poterat, deferebat. Unde factum est, ut hœdum caprarum accipiens detulisset domi: Cujus, cùm vocem balantis vir ejus audisset, dixit: Videte, ne fortè furtivus sit, reddite eum dominis suis, quia non licet nobis aut edere ex furto aliquid, aut contingere.

℞. Sufficiebat nobis. 167.

Lectio ij.

AD hæc uxor ejus irata respondit: Manifestè vana facta est spes tua; et eleëmosynæ tuæ modò apparuerunt. Atque his et aliis hujuscemodi verbis exprobrabat ei. Tunc Tobias ingemuit, et cœpit orare cum lacrymis dicens: Justus es Domine, et omnia judicia tua justa sunt: et omnes viæ tuæ, misericordia, et veritas, et judicium. Et nunc Domine memor esto mei, et ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum.

℟. Benedicite Deum. 168.

Lectio iij.

QUONIAM non obedivimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, et captivitatem, et mortem, et in fabulam, et in improperium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos. Et nunc Domine magna judicia tua, quia non egimus secundùm præcepta tua, et non ambulavimus sincèriter coram te. Et nunc Domine secundùm voluntatem tuam fac mecum: et præcipe in pace recipi spiritum meum: expedit enim mihi mori magis quàm vivere.

℟. Tempus est. 168.

FERIA QUARTA.

Quatuor Temp. Septembris.

Lectio sancti Evangelii secundùm Marcum.

Lectio j. *Cap.* 9. *c*

IN illo tempore: Respondens ùnus de turba dixit ad Jesum: Magister attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. *cap.* 38 *in Marc.* 9.

DÆMONIACUM hunc, quem descendens de monte Dominus sanavit, Marcus quidem surdum mutumque, Matthæus verò lunaticum fuisse commemorat. Significat autem èos, de quibus scriptum est: Stultus ùt luna mutatur. Qui numquam in eodem statu permanentes, nunc ad hæc, nunc ad illa vitia mutati, crescunt atque decrescunt. Qui muti sunt non confitendo fidem: surdi, nec ipsum aliquatenùs veritatis audiendo sermonem. Spumant autem, cum stultitia tabescunt. Stultorum namque, et languentium, atque hebetum est, spumas salivarum ex ore dimittere. Strident dentibus cum iracundiæ furore flammescunt: arescunt, cùm otio torpente languescunt, et nullis virtutis industria confortati enerviter vivunt.

℟. Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt

et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram. Domine miserere. Peccavimus cum patribus nostris, injustè egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio ij.

QUOD autem ait: Et dixi discipulis tuis ut ejicerent illum, et non potuerunt: latenter Apostolos accusat, cùm impossibilitas curandi interdum non ad imbecillitatem curantium, sed ad eorum qui curandi sunt fidem referatur, dicente Domino. Fiat tibi secundùm fidem tuam. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero! quamdiu vos patiar? Non quòd tædio superatus sit, mansuetus ac mitis, qui non aperuit sicut agnus coram tondente os suum, nec in verba furoris erupit: sed quò in similitudinem medici, si ægrotum videat contra sua præcepta se gerere, dicat: Usquequò accedam ad domum tuam? quousque artis meæ perdam industriam, me aliud jubente, et te aliud perpetrante!

℟. Omni tempore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dirigat: Et in omni tempore consilia tua in ipso permaneant. ℣. Inquire ut facias quæ placita sunt illi in veritate, et in tota virtute tua. Et in omni.

Lectio iij.

ET dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione et jejunio. Dum docet Apostolos, quomodò dæmon nequissimus debeat expelli, omnes instituit ad vitam: ut scilicet noverimus, gravissima quæque vel immundorum spirituum vel hominum tentamenta, jejuniis et orationibus esse superanda: iram quoque Domini, cùm in ultionem nostrorum scelerum fuerit accensa, hoc remedio singulari posse placari. Jejunium autem generale est, non solùm abescis, sed et à cunctis illecebris abstinere carnalibus, immò ab omnibus vitiorum continere se passionibus. Sic et oratio generalis non in verbis solùm est, quibus divinam clementiam invocamus; verùm etiam in omnibus, quæ in obsequium nostri Conditoris fidei devotione gerimus.

℟. Memor esto fili, quoniam pauperem vitam gerimus: Habebis multa bona, si timueris Deum. ℣. In mente habeto eum, et cave nequando prætermittas præcepta ejus. Habebis. Gloria Patri. Habebis.

Ad Benedictus, Antiphona. Hoc genus dæmoniorum in nullo potest exire, nisi in oratione et jejunio.

Deindè dicuntur Preces, ut in Psalterio. 158.

Lectio ij.

AD hæc uxor ejus irata respondit: Manifestè vana facta est spes tua, et eleëmosynæ tuæ modò apparuerunt. Atque his et aliis hujuscemodi verbis exprobrabat ei. Tunc Tobias ingemuit, et cœpit orare cum lacrymis dicens: Justus es Domine, et omnia judicia tua justa sunt: et omnes viæ tuæ, misericordia, et veritas, et judicium. Et nunc Domine memor esto mei, et ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum.

℞. **Benedicite Deum. 168.**

Lectio iij.

QUONIAM non obedivimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, et captivitatem, et mortem, et in fabulam, et in improperium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos: Et nunc Domine magna judicia tua, quia non egimus secundùm præcepta tua, et non ambulavimus sinceriter coram te. Et nunc Domine secundùm voluntatem tuam fac mecum: et præcipe in pace spiritum meum: expedit mihi mori magis quam vivere.

FERIA QUARTA.

Quatuor Temp. Septembris

Lectio sancti Evangelii secundùm Marcum.

Lectio j. *Cap. 9. c*

IN illo tempore: Respondens unus de turba dixit ad Jesum: Magister attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. cap. 38 in Marc. 9.

DÆMONIACUM hunc, quem descendens de monte Dominus sanavit, Marcus quidem surdum mutumque, Matthæus verò lunaticum fuisse commemorat. Significat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutatur. Qui numquam in eodem statu permanentes, nunc ad hæc, nunc ad illa vitia mutati, crescunt atque decrescunt. Qui muti sunt non confitendo fidem: surdi, nec ipsum aliquatenùs veritatis audiendo sermonem. Spumant autem, cum stultitia tabescunt. Stultorum namque, et languentium, atque hebetum est, spumas salivarum ex ore dimittere. Strident dentibus cum iracundiæ furore flammescunt: arescunt, cùm otio torpente languescunt, et nulla virtutis industria confortati enerviter vivunt.

℞. **Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt**

et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: * Domine miserere. ℣. Peccavimus cum patribus nostris, injustè egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio ij.

QUOD autem ait: Et dixi discipulis tuis ut ejicerent illum, et non potuerunt: latenter Apostolos accusat, cùm impossibilitas curandi interdum non ad imbecillitatem curantium, sed ad eorum qui curandi sunt fidem referatur, dicente Domino: Fiat tibi secundùm fidem tuam. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos patiar? Non quòd tædio superatus sit, mansuetus ac mitis, qui non aperuit sicut agnus coram tondente os suum, nec in verba furoris erupit: sed quò in similitudinem medici, si ægrotum videat contra sua præcepta se gerere, dicat: Usquequò accedam ad domum tuam? quousque artis meæ perdam industriam, me aliud jubente, et te aliud perpetrante?

℟. Omni tempore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dirigat: * Et in omni tempore consilia tua in ipso permaneant. ℣. Inquire ut facias quæ placita sunt illi in veritate, et in tota virtute tua. Et in omni.

Lectio iij.

ET dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione et jejunio. Dum docet Apostolos, quomodò dæmon nequissimus debeat expelli, omnes instituit ad vitam: ut scilicet noverimus, gravissima quæque vel immundorum spirituum vel hominum tentamenta, jejuniis et orationibus esse superanda: iram quoque Domini, cùm in ultionem nostrorum scelerum fuerit accensa, hoc remedio singulari posse placari. Jejunium autem generale est, non solùm ab escis, sed et à cunctis illecebris abstinere carnalibus, immò ab omnibus vitiorum continere se passionibus. Sic et oratio generalis non in verbis solùm est, quibus divinam clementiam invocamus; verùm etiam in omnibus, quæ in obsequium nostri Conditoris fidei devotione gerimus.

℟. Memor esto fili, quoniam pauperem vitam gerimus: * Habebis multa bona, si timueris Deum. ℣. In mente habeto eum, et cave nequando præterrmittas præcepta ejus. Habebis. Gloria Patri. Habebis.

Ad Benedictus, Antiphona. Hoc genus dæmoniorum in nullo potest exire, nisi in oratione et jejunio.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalterio. 58.

Oratio.

MISERICORDIÆ tuæ remediis, quæsumus Domine, fragilitas nostra subsistat: ut quæ sua conditione atteritur, tua clementia reparetur. Per Dominum nostrum.

Et dicitur per Hebdomadam tantum.

Ad Vesperas, si est de Feria, dicuntur Preces Feriales, 130. cum Oratione Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

De libro Tobiæ.

Lectio i. *Cap.* 12.

VOCAVIT ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus? Me duxit et reduxit sanum, pecuniam à Gabelo ipse recepit, uxorem ipse me habere fecit, et dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit, meipsum à devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cœli, et bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si fortè dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

R. Peto, Domine. 166.

Lectio ii.

ET vocantes eum, pater scilicet et filius, tulerunt eum in partem: et rogare cœperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occultè: Benedicite Deum cœli, et coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei revelare et confiteri honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna, magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna à morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccata, et facit invenire misericordiam et vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ.

R. Omni tempore. 167.

Lectio iii.

MANIFESTO ergo vobis veritatem, et non abscondam à vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te. Et nunc misit me Dominus ut curarem te, et Sa-

ram uxorem illi tui à dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, et trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. ℟. Memor est. 167.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j. *Cap. 7. ℟.*

N illo tempore: Rogabat Jesum quidam de Pharisæis ut manducaret cum illo Et ingressus domum Pharisæi discubuit. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ. *Hom. 33 in Evang post init.*

QUEM Pharisæus de falsa justitia præsumens, nisi Judaicum populum: quem peccatrix mulier ad vestigia Domini veniens et plorans, nisi conversam Gentilitatem designat? Quæ cum alabastro venit, unguentum fudit, retrò secus pedes Domini stetit, lacrymis pedes rigavit, capillis tersit, eosdemque quos infundebat et tergebat pedes osculari non destitit. Nos ergo, nos illa mulier expressit, si toto corde ad Dominum post peccata redeamus, si ejus pœnitentiæ luctus imitemur. Quid namque unguento, nisi bonæ odor opinionis exprimitur? Unde et Paulus dicit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco. ℟. Sufficiebat. 167.

Lectio ij.

SI ergo recta opera agimus, quibus opinionis bonæ odore Ecclesiam respergamus, quid in Domini corpore, nisi unguentum fundimus? Sed secus pedes Jesu mulier stetit: contra pedes enim Domini stetimus cum in peccatis positi ejus itineribus resistebamus; Sed si ad veram pœnitentiam post peccata convertimur, jam retrò secus pedes stamus: quia ejus vestigia sequimur, quem impugnabamus. Lacrymis mulier pedes ejus rigat: quod nos quoque veraciter agimus, si quibuslibet ultimis membris Domini per compassionis effectum inclinamur, si sanctis ejus in tribulatione compatimur, si eorum tristitiam, nostram putamus. ℟. Benedicite Deum. 168.

Lectio iij.

CAPILLIS ergo pedes Domini tergimus, quando sanctis ejus, quibus ex charitate compatimur, etiam ex his, quæ nobis superfluunt, miseremur: quatenus sic mens per compassionem doleat, ut etiam larga manus affectum doloris ostendat. Rigat namque lacrymis Redemptoris pedes, sed capillis

suis, non tergit, qui utrumque proximorum doleri compatitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi superflua sunt, non miseretur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem doloris tribuit: sed non ministrando quæ desunt, vim doloris minimè abscindit. Osculatur mulier pedes, quos tergit: quod nos quoque plenè agimus, si studiosè diligimus, quos ex largitate continemus: ne gravis nobis sit necessitas proximi: ne ipsa nobis ejus indigentia, quam sustentatur, fiat onerosa: et cùm manus necessaria tribuit, animus à dilectione torpescat.

R. Tempus, 168.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mulier, quæ erat in civitate peccatrix, stans retrò secus pedes Domini lacrymis cœpit rigare pedes ejus, et capillis capitis sui tergebat, et deosculabatur pedes ejus, et unguento ungebat.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalt. 58. Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut observationes sacras annua devotione recolentes, et corpore tibi placeamus, et mente. Per Dominum.

Et dicitur per Horas dumtaxat.

In Vesp. nisi fiat de Festo novem Lectionum, dicuntur Preces feriales, 150, et fit com. Dominicæ præcedentis.

SABBATO
Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio I. Cap. 13.

IN illo tempore: Dicebat Jesus turbis hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invenit. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 31. in evangelia.

DOMINUS ac Redemptor noster per Evangelium suum aliquando verbis, aliquando rebus loquitur, aliquando aliud verbis, atque aliud rebus; aliquando autem hoc verbis, quod rebus. Duas etenim res ex Evangelio fratres audistis, ficulneam infructuosam, et mulierem curvam: et utrique rei est pietas impensa. Illud autem dixit per similitudinem: istud egit per exhibitionem. Sed hoc significat ficulnea infructuosa, quod mulier inclinata: et hoc ficulnea reservata, quod mulier erecta.

R. Tribulationes. 168.

Lectio II.

QUID arbor fici nisi humanam naturam designat? Quid mulier inclinata, nisi eamdem naturam significando denuntiat? Quæ et benè plantata est, sicut ficus, et benè creata, sicut mulier, sed in culpam pro-

pria sponte lapsa, neque fructum servat operationis, neque statum rectitudinis. Ad peccatum quippe ex voluntate corruens, quia fructum obedientiæ ferre noluit, statum rectitudinis amisit. Quæ ad Dei similitudinem condita, dum in sua dignitate non perstitit, quod plantata vel creata fuerat servare contempsit. Tertiò dominus vineæ ad ficulneam venit, quia naturam generis humani ante legem, sub lege, sub gratia expectando, admonendo, visitando requisivit. ℟. Omni tempore. 167.

Lectio III.

VENIT ante legem, quia per naturalem intellectum quid unusquisque exemplo sui, qualiter ergà proximum agere debuisset, innotuit. Venit in lege, quia præcipiendo docuit. Venit post legem per gratiam, quia pietatis suæ præsentiam exhibendo monstravit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conqueritur: quia quorumdam pravorum mentes nec inspirata lex naturalis corrigit, nec præcepta erudiunt, nec incarnationis ejus miracula convertunt. Quid verò per cultorem vineæ, nisi præpositorum ordo exprimitur? Qui dum præsunt Ecclesiæ, nimirùm Dominicæ vineæ curam gerunt. ℟. Memor esto. 187.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illuminare, Domine, iis qui in tenebris sedent, et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 58.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui per continentiam salutarem corporibus mederis et mentibus: majestatem tuam supplices exoramus; ut pia jejunantium deprecatione placatus, et præsentia nobis subsidia tribuas, et futura. Per Dominum nostrum.

Et dicitur per Horas diei tantùm.

SABBATO
Ante Dominicam quartam Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adonai Domine Deus magne et mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminæ, exaudi preces servorum tuorum.

DOMINICA IV.
Septembris.

In primo Nocturno

Incipit liber Judith.

Lectio I. Cap. 1. et 2.

ARPHAXAD itaque, rex Medorum, subjugaverat multas gentes imperio suo, et ipse ædificavit civitatem potentissimam, quam appellavit Ecbatanis, ex lapidibus quadratis et sectis: fecit muros ejus in altitudinem cubito-

Lectio ii.

A D hæc uxor ejus irata respondit: Manifestè vana facta est spes tua, et eleëmosynæ tuæ modò apparuerunt. Atque his et aliis hujuscemodi verbis exprobrabat ei. Tunc Tobias ingemuit, et cœpit orare cum lacrymis dicens: Justus es Domine, et omnia judicia tua justa sunt: et omnes viæ tuæ, misericordia, et veritas, et judicium. Et nunc Domine memor esto mei, et ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum.

℟. Benedicite Deum. 168.

Lectio iij.

QUONIAM non obedivimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, et captivitatem, et mortem, et in fabulam, et in improperium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos. Et nunc Domine magna judicia tua, quia non egimus secundùm præcepta tua, et non ambulavimus sincèriter coràm te. Et nunc Domine secundùm voluntatem tuam fac mecum: et præcipe in pace recipi spiritum meum: expedit enim mihi mori magis quàm vivere.

℟. Tempus est. 168.

FERIA QUARTA Quatuor Temp. Septembris

Lectio sancti Evangelii secundùm Marcum.

Lectio j. *Cap.* 9. *c*

IN illo tempore: Respondens unus de turba dixit ad Jesum: Magister attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. *cap.* 38 *in Marc.* 9.

DÆMONIACUM hunc, quem descendens de monte Dominus salvavit, Marcus quidem surdum mutumque, Matthæus verò lunaticum fuisse commemorat. Significat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutatur. Qui numquam in eodem statu permanentes, nunc ad hæc, nunc ad illa vitia mutati, crescunt atque decrescunt. Qui muti sunt non confitendo fidem: surdi, nec ipsum aliquatenùs veritatis audiendo sermonem. Spumant autem, cum stultitia tabescunt. Stultorum namque, et languentium, atque hebetum est, spumas salivarum ex ore dimittere. Strident dentibus cum iracundiæ furore flammescunt: arescunt, cùm otio torpentes languescunt, et nulla virtutis industria confortati enerviter vivunt.

℟. Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt

et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: Domine miserere. ℣. Peccavimus cum patribus nostris, injustè egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio ij.

QUOD autem ait: Et dixi discipulis tuis ut ejicerent illum, et non potuerunt: latenter Apostolos accusat, cùm impossibilitas curandi interdum non ad imbecillitatem curantium, sed ad eorum qui curandi sunt fidem referatur, dicente Domino. Fiat tibi secundùm fidem tuam. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos patiar? Non quòd tædio superatus sit, mansuetus ac mitis, qui non aperuit sicut agnus coram tondente os suum, nec in verba furoris erupit: sed quò in similitudinem medici, si ægrotum videat contra sua præcepta se gerere, dicat: Usquequò accedam ad domum tuam? quousque artis meæ perdam industriam, me aliud jubente, et te aliud perpetrante?

℟. Omni tempore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dirigat: Et in omni tempore consilia tua in ipso permaneant. ℣. Inquire ut facias quæ placita sunt illi in veritate, et in tota virtute tua. Et in omni.

Lectio iij.

ET dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione et jejunio. Dum docet Apostolos, quomodò dæmon nequissimus debeat expelli, omnes instituit ad vitam: ut scilicet noverimus, gravissima quæque vel immundorum spirituum vel hominum tentamenta, jejuniis et orationibus esse superanda: iram quoque Domini, cùm in ultionem scelerum nostrorum fuerit accensa, hoc remedio singulari posse placari. Jejunium autem generale est, non solùm ab escis, sed et à cunctis illecebris abstinere carnalibus, immò ab omnibus vitiorum continere se passionibus. Sic et oratio generalis non in verbis solùm est, quibus divinam clementiam invocamus; verùm etiam in omnibus, quæ in obsequium nostri Conditoris fidei devotione gerimus.

℟. Memor esto fili, quoniam pauperem vitam gerimus: Habebis multa bona, si timueris Deum. ℣. In mente habeto eum, et cave nequando prætermittas præcepta ejus. Habebis. Gloria Patri. Habebis.

Ad Benedictus, Antiphona. Hoc genus dæmoniorum in nullo potest exire, nisi in oratione et jejunio.

Deindè dicuntur Preces ut in Psalterio. 158. 1

Oratio.

MISERICORDIÆ tuæ remediis, quæsumus Domine, fragilitas nostra subsistat: ut quæ sua conditione atteritur, tua clementia reparetur. Per Dominum nostrum.

Et dicitur per Horas tantum.

Ad Vesperas, sicut in die Feria, dicuntur Preces Feriales, 130. cum Oratione Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

De libro Tobiæ.

Lectio i. *Cap.* 12.

VOCAVIT ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei! aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus? Me duxit et reduxit sanum, pecuniam à Gabelo ipse recepit, uxorem ipse me habere fecit, et dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit, meipsum à devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cœli, et bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si fortè dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

℟. Peto Domine. 166.

Lectio ij.

ET vocantes eum, pater scilicet et filius, tulerunt eum in partem: et rogare cœperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occultè: Benedicite Deum cœli, et coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei revelare et confiteri honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna, magis quàm thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna à morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccata, et facit invenire misericordiam et vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ.

℟. Omni tempore. 167.

Lectio iij.

MANIFESTO ergo vobis veritatem, et non abscondam à vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te. Et nunc misit me Dominus ut curarem te, et Sa-

ram uxorem filii tui à dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Mensor est. 167.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j. *Cap. 7. f.*

IN illo tempore: Rogabat *Jesum* quidam de Pharisæis ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discubuit. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ. *Hom. 33. in Evang post init.*

QUEM Pharisæus de falsa justitia præsumens, nisi Judaicum populum: quem peccatrix mulier ad vestigia Domini veniens et plorans, nisi conversam Gentilitatem designat? Quæ cum alabastro venit, unguentum fudit, retrò secus pedes Domini stetit, lacrymis pedes rigavit, capillis tersit, eosdemque quos infundebat et tergebat pedes osculari non destitit. Nos ergo, nos illa mulier expressit, si toto corde ad Dominum post peccata redeamus; si ejus pœnitentiæ luctus imitemur. Quid namque unguento, nisi bonæ odor opinionis exprimitur? Unde et Paulus dicit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco. Sufficiebat. 167.

Lectio ij.

SI ergo recta opera agimus, quibus opinionis bonæ odore Ecclesiam respergamus, quid in Domini corpore, nisi unguentum fundimus? Sed secus pedes Jesu mulier stetit: contra pedes enim Domini stetimus cum in peccatis positi ejus itineribus renitebamur; Sed si ad veram pœnitentiam post peccata convertimur, jam retrò secus pedes stamus: quia ejus vestigia sequimur, quem impugnabamus. Lacrymis mulier pedes ejus rigat: quod nos quoque veraciter agimus, si quibuslibet ultimis membris Domini per compassionis affectum inclinamur, si sanctis ejus in tribulatione compatimur, si eorum tristitiam, nostram putamus. R. Benedicite Deum. 168.

Lectio iij.

CAPILLIS ergo pedes Domini tergimus, quando sanctis ejus, quibus ex charitate compatimur, etiam ex his quæ nobis superflua sunt, miseremur: quatenus sic mens per compassionem doleat, ut etiam larga manus affectum doloris ostendat. Rigat namque lacrymis Redemptoris pedes, sed capill

suis, non tergit, qui utcumque proximorum dolori compatitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi superflua sunt, non miseretur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem doloris tribuit: sed non ministrando quæ desunt, vim doloris minimè abscindit. Osculatur mulier pedes, quos tergit: quod nos quoque plenè agimus, si studiosè diligimus, quos ex largitate continemus: ne gravis nobis sit necessitas proximi: ne ipsa nobis ejus indigentia, quæ sustentatur, fiat onerosa: et cùm manus necessaria tribuit, animus à dilectione torpescat.

℟. Tempus, 168.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mulier, quæ erat in civitate peccatrix, stans retrò secus pedes Domini lacrymis cœpit rigare pedes ejus, et capillis capitis sui tergebat, et deosculabatur pedes ejus, et unguento ungebat.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalt. 58. Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut observationes sacras annua devotione recolentes, et corpore tibi placeamus, et mente. Per Dominum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

In Vesp. nisi fiat de Festo novem Lectionum, dicuntur Preces feriales, 150, et Oratio Dominicæ præteritæ.

SABBATO

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio I. Cap. 13.

IN illo tempore: Dicebat Jesus turbis hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invenit. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 31. in evangelia.

DOMINUS ac Redemptor noster per Evangelium suum aliquando verbis, aliquando rebus loquitur: aliquando aliud verbis, atque aliud rebus: aliquando autem hoc verbis, quod rebus. Duas etenim res ex Evangelio fratres audistis: ficulneam infructuosam, et mulierem curvam: et utrique rei est pietas impensa. Illud autem dixit per similitudinem: istud egit per exhibitionem. Sed hoc significat ficulnea infructuosa, quod mulier inclinata: et hoc ficulnea reservata, quod mulier erecta.

℟. Tribulationes, 168.

Lectio II.

QUID arbor fici nisi humanam naturam designat? Quid mulier inclinata, nisi eamdem naturam significando denuntiat? Quæ et benè plantata est sicut ficus, et benè creata sicut mulier, sed in culpam pro-

prima sponte lapsa, neque fructum servat operationis, nec quod statum rectitudinis. Ad peccatum quippe ex voluntate corruens, quia fructum obedientiæ ferre noluit, statum rectitudinis amisit. Quæ ad Dei similitudinem condita, dum in sua dignitate non persistit, quod plantata vel creata fuerat servare contempsit. Tertiò dominus vineæ ad ficulneam venit, quia naturam generis humani ante legem, sub lege, sub gratia expectando, admonendo, visitando requisivit. ℟. Omni tempore. 167.

Lectio iii.

VENIT ante legem, quia per naturalem intellectum quid unusquisque exemplo sui, qualiter erga proximum agere debuisset, innotuit. Venit in lege, quia præcipiendo docuit. Venit post legem per gratiam, quia pietatis suæ præsentiam exhibendo monstravit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conqueritur: quia quorumdam pravorum mentes nec inspirata lex naturalis corrigit, nec præcepta erudiunt, nec incarnationis ejus miracula convertunt. Quid verò per cultorem vineæ, nisi præpositorum ordo exprimitur? Qui dum præsunt Ecclesiæ, nimirùm Dominicæ vineæ curam gerunt. ℟. Memor esto. 167.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illuminare Domine his qui in tenebris sedent, et dirige pedes nostros in viam pacis Deus Israel.

Deinde dicuntur Preces, ùt in Psalterio. 58.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui per continentiam salutarem corporibus mederis et mentibus: majestatem tuam supplices exoramus; ut pia jejunantium deprecatione placatus, et præsentia nobis subsidia tribuas, et futura. Per Dominum nostrum.

Et dicitur per Horas diei tantùm.

SABBATO

Ante Dominicam quartam Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adonai Domine Deus magne et mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminæ, exaudi preces servorum tuorum.

DOMINICA IV.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio i. *Cap. 1. et 2.*

ARPHAXAD itaque rex Medorum subjugaverat multas gentes imperio suo, et ipse ædificavit civitatem potentissimam, quam appellavit Ecbatanis, ex lapidibus quadratis et sectis: fecit muros ejus in altitudinem cubi

runt septuaginta: et in latitudinem cubitorum triginta: turres verò ejus posuit in altitudinem cubitorum centum. Per quadrum verò earum latus utrumque vicenorum pedum spatio tendebatur, posuitque portas ejus in altitudinem turrium: et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui, et in gloria quadrigarum suarum.

℟. Adonai Domine Deus magne et mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminæ nostræ. * Exaudi preces servorum tuorum. ℣. Benedictus es Domine, qui non derelinquis præsumentes de te, et de sua virtute gloriantes humilias. Exaudi.

Lectio ii.

ANNO igitur duodecimo regni sui Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive civitate magna, pugnavit contra Arphaxad, et obtinuit eum in campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphraten, et Tigrim, et Jadason in campo Erioch regis Elicorum. Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor, et cor ejus elevatum est: et misit ad omnes, qui habitabant in Cilicia, et Damasco, et Libano, et ad gentes quæ sunt in Carmelo, et Cedar, et inhabitantes Galilæam in campo magno Esdrelon, et ad omnes qui erant in Samaria, et trans flumen Jordanem usque ad Jerusalem, et omnem terram Jesse, quousque perveniatur ad terminos Æthiopiæ.

℟. Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: * Ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: Domine miserere. ℣. Peccavimus cum patribus nostris, injustè egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio iii.

AD hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor rex Assyriorum: qui omnes uno animo contradixerunt, et remiserunt eos vacuos, et sine honore abjecerunt. Tunc indignatus Nabuchodonosor rex adversus omnem terram illam, juravit per thronum et regnum suum quòd defenderet se de omnibus regionibus his. Anno tertiodecimo Nabuchodonosor regis, vigesima et secunda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se. Vocavitque omnes majores natu, omnesque duces et bellatores suos, et habuit cum eis mysterium consilii sui: dixitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugaret imperio.

℟. Benedicat te Dominus in

virtute sua, qui perte ad nihilum redegit inimicos nostros: Ut non deficiat laus tua de ore hominum. ℣. Benedictus Dominus, qui creavit coelum et terram: quia hodiè nomen tuum ita magnificavit. Ut. Gloria. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi, de Elia et jejunio. Lectio iv. Cap. 9.

POTENTES vinum prohibentur bibere, ne cùm biberint, obliviscantur sapientiam. Denique bibebant vinum in ebrietate potentes, qui Holoferni principi militiæ regis Assyriorum sé tradere gestiebant; sed non bibebat femina Judith, jejunans omnibus diebus viduitatis suæ, præter festorum dierum solemnitates. His armis munita processit, et omnem Assyriorum circumvênit exercitum. Sobrii vigore consilii abstulit Holofernis caput, servavit pudicitiam, victoriam reportavit.

℟. Nos alium Deum nescimus præter Dominum, in quo speramus: Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam à genere nostro. ℣. Indulgentiam ipsius fusis lacrymis postulemus, et humiliemus illi animas nostras. Qui.

Lectio v.

HÆC enim succincta jejunio in castris prætendebat alienis: illu vino sepultus jacebat, ut ictum vulneris sentire non posset. Itaque unius mulieris jejunium innumeros stravit exercitus Assyriorum. Esther quoque pulchrior facta est jejunio: Dominus enim gratiam sobriæ mentis augebat. Omne genus suum, id est, totum populum Judæorum à persecutionis acerbitate liberavit, ita ut regem sibi faceret esse subjectum.

℟. Dominator Domine cœlorum et terræ: creator aquarum, Rex universæ creaturæ, Exaudi orationem servorum tuorum. ℣. Tu Domine, cui humilium semper et mansuetorum placuit deprecatio. Exaudi.

Lectio vi.

ITAQUE illa, quæ triduò jejunavit continuo, et corpus suum aqua lavit, plus placuit, et vindictam retulit: Aman autem, dum se regali jactat convivio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietatis exolvit. Est ergo jejunium reconciliationis sacrificium, virtutis incrementum, quod fecit etiam feminas fortiores augmentó gratiæ. Jejunium nescit fœneratorem, non sortem fœnoris novit: non redolet usuras mensa jejunantium: etiam ipsis jejunium convivis dat gratiam. Dulciores post famem epulæ fiunt, quæ assiduitate fastidio sunt, et diuturna continuatione

vilescunt. Condimentum ei- bi jejunium est. Quantò avidior appetentia, tantò esca jucundior.

℟. Domine Deus, qui conteris bella ab initio, eleva brachium tuum super Gentes, quæ cogitant servis tuis mala: * Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutem eorum in virtute tua: cadat robur eorum in iracundia tua. * Et dextera. Gloria Patri. Et dextera.

℟. ij. Conforta me Rex, sanctorum principatum tenens: * Et da sermonem rectum et benè sonantem in os meum. ℣. Domine Rex universæ potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da sermonem.

℟. iij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Feria iv. hujus Hebd. post ij. et iij. Lectionem dicitur ij. et iij. ℟. primi Nocturni Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap. 4.*

FILII Israël, qui habitabant in terra Juda, timuerunt valdè à facie Holofernis. Tremor et horror invasit sensus eorum, ne hoc faceret Jerusalem et templo Domini, quod fecerat cæteris civitatibus et templis earum. Et miserunt in omnem Samariam per circuitum usque Jericho: et præoccupaverunt omnes vertices montium: et muris circumdederunt vicos suos, et congregaverunt frumenta in præparationem pugnæ.

℟. Adonai Domine. 176.

Lectio ij.

SACERDOS etiam Eliachim scripsit ad universos, qui erant contra Esdrelon, quæ est contra faciem campi magni juxta Dothaïn, et universos, per quos viæ transitus esse poterat, ut obtinerent ascensus montium, per quos via esse poterat ad Jerusalem, et illic custodirent, ubi angustum iter esse poterat inter montes. Et fecerunt filii Israël secundùm quod constituerat eis sacerdos Domini Eliachim. Et clamavit omnis populus ad Dominum instantia magna, et humiliaverunt animas suas in jejuniis et orationibus, ipsi et mulieres eorum.

℟. Tribulationes. 176.

Lectio iij.

ET induerunt se sacerdotes ciliciis, et infantes prostraverunt contra faciem templi Domini, et altare Domini operuerunt cilicio: et clamaverunt ad Dominum

Deum Israël unanimiter, ne darentur in prædam infantes eorum, et uxores eorum in divisionem, et civitates eorum in exterminium, et sancta eorum in pollutionem, et fierent opprobrium Gentibus. Tunc Eliachim, sacerdos Domini magnus, circuivit omnem Israel, allocutusque est eos, dicens: Scitote quoniam exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in jejuniis et orationibus in conspectu Domini.

℟. Benedicat te. 176.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio i. *Cap.* 8.

ET factum est, cùm audisset hæc verba Judith vidua, quæ erat filia Merari, filii Idox, filii Joseph, filii Oziæ, filii Elaï, filii Jamnor, filii Gedeon, filii Raphaïm, filii Achitob, filii Melchiæ, filii Enan, filii Nathaniæ, filii Salathiël, filii Simeon, filii Ruben: et vir ejus fuit Manasses, qui mortuus est in diebus messis hordeaceæ: instabat enim super alligantes manipulos in campo; et venit æstus super caput ejus, et mortuus est in Bethulia civitate sua, et sepultus est illic cum patribus suis. Erat autem Judith relicta ejus vidua jam annis tribus, et mensibus sex.

℟. Nos alium Deum. 177.

Lectio ij.

ET in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur: et habens super lumbos suos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ suæ, præter sabbata, et neomenias, et festa domus Israël. Erat autem eleganti aspectu nimis, cui vir suus reliquerat divitias multas, et familiam copiosam, ac possessiones armentis boum, et gregibus ovium plenas. Et erat hæc in omnibus famosissima, quoniam timebat Dominum valdè, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum.

℟. Dominator. 177.

Lectio iij.

HÆC itaque cùm audisset, quoniam Ozias promisisset quòd transacto quinto die traderet civitatem, misit ad presbyteros Chabri, et Charmi. Et venerunt ad illam, et dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, ut tradat civitatem Assyriis, si intra quinque dies non venerit vobis adjutorium? Et qui estis vos, qui tentatis Dominum?

℟. Domine Deus. 178.

FERIA QUARTA.

De libro Judith.

Lectio i. *Cap.* 10.

FACTUM est autem, cùm cessasset clamare ad Dominum, surrexit de loco in quo jacuerat prostrata,

Dominum. Vocavitque abram suam, et descendens in domum suam, abstulit à se cilicium, et exuit se vestimentis viduitatis suæ, et lavit corpus suum, et unxit se myro optimo, et discriminavit crinem capitis sui, et imposuit mitram super caput suum, et induit se vestimentis jucunditatis suæ, induitque sandalia pedibus suis, assumpsitque dextraliola, et lilia, et inaures, et annulos, et omnibus ornamentis suis ornavit se. Cui etiam Dominus contulit splendorem. ℟ Conforta me Rex, sanctorum principatum tenens: *Et da sermonem rectum et benè sonantem in os meum. ℣ Domine Rex universæ potestatis, converte consilium eorum super eos. Et.

Lectio ij.

FACTUM est autem, cùm descenderet montem, circa ortum diei occurrerunt ei exploratores Assyriorum, et tenuerunt eam, dicentes: Undè venis? aut quò vadis? Quæ respondit: Filia sum Hebræorum, ideò ego fugi à facie eorum, quoniam futurum agnovi, quòd dentur vobis in deprædationem, pro eo quòd contemnentes vos, noluerunt ultrò tradere seipsos ut invenirent misericordiam in conspectu vestro. ℟ Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, et defecimus, timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: *Domine miserere. ℣ Peccavimus cum patribus nostris, injustè egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio iij.

DIXERUNTQUE illam ad tabernaculum Holofernis, annuntiantes eam. Cumque intrasset ante faciem ejus, statim captus est in suis oculis Holofernes. Dixeruntque ad eum satellites ejus: Quis contemnat populum Hebræorum, qui tam decoras mulieres habent, ut non pro his meritò pugnare contra eos debeamus? Videns itaque Judith Holofernem sedentem in conopæo, quod erat ex purpura, et auro, et smaragdo, et lapidibus pretiosis intextum, et cùm in faciem ejus intendisset, adoravit eum, prosternens se super terram. ℟ Benedicat te Dominus in virtute sua, qui per te ad nihilum redegit inimicos nostros. *Ut non deficiat laus tua de ore hominum. ℣ Benedictus Dominus qui creavit cœlum et terram, quia hodiè nomen tuum ita magnificavit. Ut non deficiat. Gloria Patri. Ut non.

FERIA QUINTA.

Si hæc fuerit ultima Hebdomada Septembris, hac nocte ponitur liber Esth-

cum sua historia, ùt infrà in Dominica v. hujus mensis, 183. et legitur de eo etiam duobus sequentibus diebus. Quòd si hoc triduo non occurrat Feria, in qua possint poni Responsoria, eo anno omittuntur.

Si verò non fuerit ultima Hebdomada, leguntur sequentes Lectiones.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 12. c

ET factum est in quarto die Holofernes fecit cœnam servis suis, et dixit ad Vagao eunuchum suum; Vade, et suade Hebræam illam ut spontè consentiat habitare mecum. Fœdum est enim apud Assyrios, si femina irrideat virum, agendo ut immunis ab eo transeat. Tunc introivit Vago ad Judith, et dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum ut honorificetur ante faciem ejus, ut manducet cum eo, et bibat vinum in jucunditate. Cui Judith respondit: Quæ ego sum, ut contradicam domino meo? Adonai Domine. 176.

Lectio ij. *Cap.* 13.

UT autem serò factum est, festinaverunt servi illius ad hospitia sua, et conclusit Vagao ostia cubiculi, et abiit. Erant autem omnes fatigati à vino: eratque Judith sola in cubiculo. Porrò Holofernes jacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. Dixitque Judith puellæ suæ ut staret foris ante cubiculum, et observaret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lacrymis, et labiorum motu in silentio, dicens: Confirma me Domine Deus Israël, et respice in hac hora ad opera manuum mearum, ut, sicut promisisti, Jerusalem civitatem tuam erigas: et hoc quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam. ℟. Tribulationes. 176.

Lectio iij.

ET cùm hæc dixisset, accessit ad columnam, quæ erat ad caput lectuli ejus, et pugionem ejus, qui in ea ligatus pendebat, exolvit. Cùmque evaginasset illum, apprehendit comam capitis ejus, et ait: Confirma me Domine Deus in hac hora. Et percussit bis in cervicem ejus, et abscidit caput ejus, et abstulit conopœum ejus à columnis, et evolvit corpus ejus truncum. Et post pusillum exivit et tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, et jussit ut mitteret illud in peram suam. ℟ Benedicat te. 176.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 15.

CUMQUE omnis exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens et consilium ab

eis, et solo tremore et metu agitati, fugæ præsidium sumunt, ita ut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinato capite relictis omnibus, evadere festinabant Hebræos, quos armatos super se venire audiebant, fugientes per vias camporum et semitas collium. Videntes itaque filii Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clangentes tubis, et ululantes post ipsos.

R. Nos alium Deum. 177.

Lectio ij.

MISIT itaque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israël. Omnis itaque regio, omnisque urbs electam juventutem armatam misit post eos, et persecuti sunt eos in ore gladii, quousque pervenirent ad extremitatem finium suorum. Reliqui autem qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum: et prædam, quam fugientes Assyrii reliquerant, abstulerunt, et onustati sunt valdè

R. Dominator. 177.

Lectio iij.

JOACIM autem summus Pontifex, de Jerusalem venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis, ut videret Judith. Quæ cùm exisset ad illum, benedixerunt eam omnes una voce, dicentes: Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri, quia fecisti viriliter, et confortatum est cor tuum, eò quòd castitatem amaveris, et post virum tuum alterum nescieris: ideò et manus Domini confortavit te, et ideò eris benedicta in æternum. Et dixit omnis populus: Fiat, fiat.

R. Domine Deus. 178.

SABBATO.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap. 16. c.*

ET factum est post hæc, omnis populus post victoriam venit in Jerusalem adorare Dominum: et mox ùt purificati sunt, obtulerunt omnes holocausta, et vota, et repromissiones suas. Porrò Judith universa vasa bellica Holofernis, quæ dedit illi populus, et conopœum, quod ipsa sustulerat de cubili ipsius, obtulit in anathema oblivionis.

R. Conforta me Rex. 180.

Lectio ij.

ERAT autem populus jucundus secundùm faciem sanctorum, et per tres menses gaudium hujus victoriæ celebratum est cum Judith. Post dies autem illos unusquisq; rediit in domum suam, et Judith magna facta est in Bethulia, clarior erat universa terræ Israël. Erat etiam virtuti castitas adjuncta, ita ut non cognosceret virum omnibus diebus vitæ suæ ex quo defunctus est Manasses vir ejus. Erat autem

diebus festis præcedens cum magna gloria.
R. Tribulationes. 180.

Lectio iij.

MANSIT autem in domo viri sui annos centum quinque, et dimisit abram suam liberam, et defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bethulia. Luxitque illam omnis populus diebus septem. In omni autem spatio vitæ ejus non fuit qui perturbaret Israël, et post mortem ejus annis multis. Dies autem victoriæ hujus festivitatis, ab Hebræis in numero sanctorum dierum accipitur, et colitur à Judæis ex illo tempore usque in præsentem diem.
R. Benedicat te. 180.

SABBATO.

ante Dnicam. v. Septembris.
Ad Magnificat, Ana.
Domine Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, et non est qui possit tuæ resistere voluntati.

DOMINICA V.

Septembris.
In primo Nocturno.
Incipit liber Esther.

Lectio j. *Cap.* 1.

IN diebus Assueri, qui regnavit ab India usque Æthiopiam super centum viginti septem provincias, quando sedit in solio regni sui, Susan civitas regni ejus exordium fuit. Tertio igitur anno imperii sui fecit grande convivium cunctis principibus, et pueris suis, fortissimis Persarum et Medorum inclytis, et præfectis provinciarum coram se, ut ostenderet divitias gloriæ regni sui, ac magnitudinem atque jactantiam potentiæ suæ, multo tempore, centum videlicet et octoginta diebus.
R. Domine mi Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, et non est qui possit resistere voluntati tuæ: * Libera nos propter nomen tuum. V. Exaudi orationem nostram, et converte luctum nostrum in gaudium. Libera nos.

Lectio ij.

CUMQUE implerentur dies convivii, invitavit omnem populum, qui inventus est in Susan, à maximo usque ad minimum: et jussit septem diebus convivium præparari in vestibulo horti, et nemoris, quod regio cultu et manu consitum erat. Et pendebant ex omni parte tentoria aërei coloris, et carbasina ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis, atque purpureis, qui eburneis circulis inserti erant, et columnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei et argentei, super pavimentum smaragdino et pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat.
R. Conforta me Rex, san-

ctorum principatum tenens: * Et da sermonem rectum et benè sonantem in os meum. ℣. Domine Rex universæ potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da sermonem.

.... Lectio iij.

BIBEBANT autem qui invitati erant, aureis poculis, et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, ùt magnificentia regia dignum erat, abundans, et præcipium ponebatur. Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, præponens mensis singulos de principibus suis ut sumeret unusquisque quod vellet. Vasthi quoque regina fecit convivium fœminarum in palatio, ubi rex Assuerus manere consueverat.

℟. Spem in alium numquam habui, præterquam in te Deus Israël: * Qui irasceris, et propitius eris: et omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. ℣. Domine Deus creator cœli et terræ, respice ad humilitatem nostram. Qui irasceris. Gloria Patri. Qui irasceris.

In secundo Nocturno

Ex libro Officiorum sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio iv. *Lib* 3. *cap*. 15.

QUID Esther regina, nonne ut populum suum periculo erueret (quod erat decorum atque honestum) morti se obtulit, nec immitis regis trepidavit furorem? ipse quoque rex Persarum ferox atque tumido corde, tamen decorum judicavit, indici insidiarum, quæ sibi paratæ forent, gratiam repræsentare, populumque liberum à servitute eripere, eruere neci, nec parcere neci ejus, qui tam indecora suasisset. Denique quem secundum à se, ac præcipium inter omnes amicos haberet, cruci tradidit, quòd dehonestatum se ejus fraudulentis consiliis animadvertisset.

℟. Memento mei Domine Deus in bonum: * Et ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, et in ceremoniis ejus. ℣ Recordare mei Domine Deus meus. Et ne deleas.

Lectio v. *Cap*. 16.

EA enim amicitia probabilis, quæ honestatem tuetur, præferenda sanè opibus, honoribus, potestatibus; honestati verò præferri non solet, sed honestatem sequi. Qualis fuit Jonathæ, qui pro pietate nec offensam patris, nec salutis periculum refugiebat. Qualis fuit Achimelech, qui pro hospitalis gratiæ officiis necem potiùs sibi, quàm proditionem fugientis amici subeundam arbitrabatur. Nihil igitur præferendum honestati: quæ tamen n

amicitiæ studio prætereatur, etiam hoc Scriptura admonet.

℟ Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes noluut recipere fugam nostram: * Domine miserere. ℣ Peccavimus cum patribus nostris, injustè egimus, iniquitatem fecimus. Domine miserere.

Lectio vj.

UNTenim plerœque Philosophorum quæstiones: Utrùm amici causa quisquam contra patriam sentire, necne debeat, ut amico obediat: Utrùm oporteat ut fidem deserat, dum indulget atque intendit amici commoditatibus. Et scriptura quidem ait: Clava, et gladius, et sagitta ferrata: sic homo est testimonium dans falsum adversùm amicum suum. Sed considera quid astruat. Non testimonium reprehendit dictum in amicum: sed falsum testimonium. Quid enim si Dei causa, quid si patriæ cogatur aliquis dicere testimonium? Numquid præponderare debet amicitia religioni, præponderare charitati vitium?

℟ Benedicat te Dominus in virtute sua, qui per te ad nihilum redegit inimicos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hominum: ℣. Benedictus Dominus, qui creavit cœlum et terram, quia hodiè nomen tuum ita magnificavit. Ut non deficiat. Gloria. Ut non.

℟. vij. Nos alium Deum nescimus præter Dominum, in quo speramus: * Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam à genere nostro. ℣. Indulgentiam ipsius fusis lacrymis postulemus, et humiliemus illi animas nostras. Qui non.

℟. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

Feria iv. hujus Hebd. post ij. et iij. Lectionem dicitur ij. et iij. ℟. primi Nocturni hujus Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 2.

ERAT vir Judæus in Susan civitate, vocabulo Mardochæus, filius Jaïr, filii Semeï, filii Cis, de stirpe Jemini, qui translatus fuerat de Jerusalem eo tempore, quo Jechoniam regem Juda Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat, qui fuit nu-

tritius filiæ fratris suæ Edissæ, quæ altero nomine vocabatur Esther: et utrumque parentem amiserat: pulchra nimis, et decora facie. Mortuisque patre ejus ac matre, Mardochæus sibi adoptavit in filiam.

℟. Domine mi Rex. 183.

Lectio ij.

CUMQUE percrebruisset regis imperium, et juxta mandatum illius multæ pulchræ virgines adducerentur Susan, et Egeo traderentur eunucho: Esther quoque inter ceteras puellas ei tradita est, ut servaretur in numero feminarum. Quæ placuit ei, et invenit gratiam in conspectu illius. Et præcepit Eunucho, ut accelerarct mundum muliebrem, et traderet ei partes suas, et septem puellas speciosissimas de domo regis, et tam ipsam quàm pedissequas ejus ornaret atque excoleret. Quæ noluit indicare ei populum et patriam suam: Mardochæus enim præceperat ei, ut de hac re omninò reticeret: qui deambulabat quotidiè ante vestibulum domus, in qua electæ virgines servabantur, curam agens salutis Esther.

℟. Conforta me Rex. 183.

Lectio iij.

EVOLUTO autem tempore per ordinem, instabat dies, quo Esther filia Abiil fratris Mardochæi, quam sibi adoptaverat in filiam, deberet intrare ad regem. Quæ non quæsivit muliebrem cultum, sed quæcumque voluit Egeus Eunuchus custos virginum, hæc ei ad ornatum dedit. Erat enim formosa valdè, et incredibili pulchritudine, omnium oculis gratiosa et amabilis videbatur. Ducta est itaque ad cubiculum regis Assueri mense decimo, qui vocatur Tebeth, septimo anno regni ejus. Et adamavit eam rex plus quàm omnes mulieres, habuitque gratiam et misericordiam coram eo super omnes mulieres, et posuit diadema regni in capite ejus, fecitque eam regnare in loco Vasthi.

℟. Spem in alium. 184.

FERIA TERTIA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 3.

POST hæc, rex Assuerus exaltavit Aman filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag, et posuit solium ejus super omnes principes, quos habebat. Cunctique servi regis, qui in foribus palatii versabantur, flectebant genua, et adorabant Aman: sic enim præceperat eis imperator. Solus Mardochæus non flectebat genu, neque adorabat eum. Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii præsidebant: Cur præter cete-

ros non observas mandatum regis?

R. Momento mei. 184.

Lectio ij.

CUMQUE hoc crebriùs dicerent, et ille nollet audire, nuntiaverunt Aman, scire cupientes utrùm perseveraret in sententia: dixerat enim eis se esse Judæum. Quod cùm audisset Aman, et experimento probasset quòd Mardochæus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valdè, et pro nihilo duxit in unum Mardochæum mittere manus suas.

R. Tribulationes. 185.

Lectio iij.

AUDIERAT enim quòd esset gentis Judææ: magisque voluit omnem Judæorum, qui erant in regno Assueri, perdere nationem. Mense primo (cujus vocabulum est Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est sors in urnam, quæ Hebraïcè dicitur phur, coram Aman, quo die et quo mense gens Judæorum deberet interfici: et exivit mensis duodecimus, qui vocatur Adar.

R. Benedicat te. 185.

FERIA QUARTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 4.

QUÆ cùm audisset Mardochæus, scidit vestimenta sua, et indutus est sacco, spargens cinerem capiti: et in platea mediæ civitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, et hoc ejulatu usque ad fores palatii gradiens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. In omnibus quoque provinciis, oppidis ac locis, ad quæ crudele regis dogma pervenerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejunium, ululatus, et fletus; sacco et cinere multis pro strato utentibus. Ingressæ autem sunt puellæ Esther, et Eunuchi, nuntiaveruntque ei. Quod audiens consternata est: et vestem misit, ut ablato sacco, induerent eum: quam accipere noluit. Accitoque Athach eunucho, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei ut iret ad Mardochæum, et disceret ab eo cur hoc faceret.

R. Nos alium Deum nescimus præter Dominum, in quo speramus: * Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam à genere nostro. V. Indulgentiam ipsius fusis lacrymis postulemus, et humiliemus illi animas nostras. Qui.

Lectio ij.

EGRESSUSQUE Athach, ivit ad Mardochæum stantem in platea civitatis ante ostium palatii: qui indicavit ei omnia, quæ acciderant, quomodò Aman promi-

sisset, ut in thesauros regis pro Judæorum nece inferret argentum. Exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susan, dedit ei, ut reginæ ostenderet, et moneret eam, ut intraret ad regem, et deprecaretur eum pro populo suo. Regressus Athach, nuntiavit Estheromnia, quæ Mardochæus dixerat. Quæ respondit ei, et jussit ut diceret Mardochæo: Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub ditione ejus sunt, norunt provinciæ, quòd sive vir, sive mulier, non vocatus, interius atrium regis intraverit, absque ulla cunctatione statim interficiatur: nisi fortè rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ, atque ità possit vivere. Ego igitur quomodò ad regem intrare potero, quæ triginta jam diebus non sum vocata ad eum?
℟. Conforta me. 183.

Lectio iij.

QUOD cùm audisset Mardochæus, sursùm mandavit Esther, dicens: Ne putes quòd animam tuam tantùm liberes, quia in domo regis es præ cunctis Judæis: si enim nunc silueris, per aliam occasionem liberabuntur Judæi: et tu, et domus patris tui, peribitis. Et quis novit utrùm idcircò ad regnum veneris, ut in tali tempore parareris? Rursùmque Esther hæc Mardochæo verba mandavit. Vade et congrega omnes Judæos, quos in Susan repereris, et orate pro me. Non comedatis, et non bibatis tribus diebus, et tribus noctibus, et ego cum ancillis meis similiter jejunabo, et tunc ingrediar ad regem contra legem faciens, non vocata, tradensque me morti et periculo. Ivit itaque Mardochæus, et fecit omnia, quæ ei Esther præceperat.
℟. Spem in alium. 184.

FERIA QUINTA.
De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 5.

DIE autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, et stetit in atrio domus regiæ, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. Cùmque vidisset Esther reginam stantem, placuit oculis ejus, et extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens osculata est summitatem virgæ ejus. Dixitque ad eam rex: Quid vis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris: dabitur tibi. At illa respondit: Si regi placet, obsecro ut venias ad me hodiè, et Aman tecum, ad convivium quod paravi.

Statimque rex, Vocate, inquit, citò Aman, ut Esther obediat voluntati.
R. Domine mi Rex. 183.

Lectio ij.

EGRESSUS est itaque illo die Aman lætus et alacer. Cùmque vidisset Mardochæum sedentem ante fores palatii, et non solùm non assurexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valdè: et dissimulata ira, reversus in domum suam, convocavit ad se amicos suos et Zares uxorem suam: et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum, filiorumque turbam, et quanta eum gloria super omnes principes et servos suos rex elevasset. Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocavit ad convivium cum rege præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. Et cùm hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardochæum Judæum sedentem ante fores regias.
R. Conforta me rex. 183.

Lectio iij

RESPONDERUNTQUE ei Zares uxor ejus, et ceteri amici: Jube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos, et dic manè regi ut appendatur super eam Mardochæus, et sic ibis cum rege lætus ad convivium. Placuit ei consilium, et jussit excelsam parari crucem.
R. Spem in alium. 184.

FERIA SEXTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap. 6.*

NOCTEM illam duxit rex insomnem, jussitque sibi afferri historias et annales priorum temporum. Quæ cùm illo præsente legerentur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat quomodò nuntiasset Mardochæus insidias Bagathan et Thares eunuchorum, regem Assuerum jugulare cupientium. Quod cùm audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris ac præmii Mardochæus consecutus est? Dixerunt ei servi illius ac ministri: Nihil omninò mercedis accepit. Statimque rex: Quis est, inquit, in atrio? Aman quippè interius atrium domus regiæ intraverat, ut suggereret regi, et juberet Mardochæum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatum. Responderunt pueri: Aman stat in atrio. Dixitque rex: Ingrediatur.
R. Memento mei. 184.

Lectio ij.

CUMQUE esset ingressus ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat? cogitans autem in corde suo Aman, et reputans quòd nullum alium rex, nisi se, vellet honora-

re, respondit: Homo, quem rex honorare cupit, debet indui vestibus regiis, et imponi super equum, qui de sella regis est, et accipere regium diadema super caput suum, et primus de regiis principibus ac tyrannis teneat equum ejus, et per plateam civitatis incedens clamet, et dicat: Sic honorabitur, quemcumque voluerit rex honorare.

R. Tribulationes. 185.

Lectio iij.

DIXITQUE ei rex: Festina, et sumpta stola et equo, fac, ùt locutus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palatii. Cave, ne quidquam de his, quæ locutus es, prætermittas. Tulit itaque Aman stolam et equum, indutumque Mardochæum in platea civitatis, et impositum equo præcedebat, atque clamabat: Hoc honore condignus est, quemcumque rex voluerit honorare. Reversusque est Mardochæus ad januam palatii: et Aman festinavit ire in domum suam, lugens et operto capite: narravitque Zares uxori suæ, et amicis omnia quæ evenissent sibi.

R. Benedicat te. 185.

SABBATO.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 7.

INTRAVIT itaque rex et Aman, ut biberent cum regina. Dixitque ei rex etiam secunda die, postquam vino incaluerat: Quæ est petitio tua Esther ut detur tibi? et quid vis fieri? Etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. Ad quem illa respondit: Si inveni gratiam in oculis tuis ô rex, et si tibi placet, dona mihi animam meam pro qua rogo, et populum meum pro quo obsecro. Traditi enim sumus ego et populus meus, ut conteramur, jugulemur, et pereamus. Atque utinam in servos et famulas venderemur, esset tolerabile malum, et gemens tacerem: nunc autem hostis noster est, cujus crudelitas redundat in regem.

R. Nos alium Deum. 185.

Lectio ij.

RESPONDENSQUE Rex Assuerus ait: Quis est iste, et cujus potentiæ, ut hæc audeat facere? Dixitque Esther: Hostis et inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illicò obstupuit, vultum regis ac reginæ ferre non sustinens. Rex autem iratus surrexit, et de loco convivii intravit in hortum arboribus consitum. Aman quoque surrexit ut rogaret Esther reginam pro anima sua, intellexit enim à rege sibi paratum malum.

R. Conforta me Rex. 183.

Lectio iij.

QUI cùm reversus esset de horto nemoribus consito, et intrasset convivii locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo jacebat Esther, et ait: Etiam reginam vult opprimere, me præsente, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, et statim operuerunt faciem ejus. Dixitque Harbona, unus de eunuchis; qui stabant in ministerio regis: En lignum, quod paraverat Mardochæo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eum in eo. Suspensus est itàque Aman in patibulo quod paraverat Mardochæo: et regis ira quievit.
R. Spem in alium. 184.

SABBATO

Ante Dominicam j. Octob.
Ad Magnificat, Ana.
Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua et in præceptis suis, et faciat pacem Dominus Deus noster.

DOMINICA I.

Octobris.
In primo Nocturno.
Incipit liber primus Machabæorum.
Lectio j. *Cap.* 1.

ET factum est, postquam percussit Alexander Philippi Macedo, qui primus regnavit in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium regem Persarum, et Medorum, constituit prælia multa, et obtinuit omnium munitiones, et interfecit reges terræ. Et pertransiit usque ad fines terræ: et accepit spolia multitudinis Gentium: et siluit terra in conspectu ejus. Et congregavit virtutem, et exercitum fortem nimis: et exaltatum est, et elevatum cor ejus: Et obtinuit regiones gentium, et tyrannos, et facti sunt illi in tributum. Et post hæc decidit in lectum, et cognovit quia moreretur. Et vocavit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti à juventute: et divisit illis regnum suum, cùm adhuc viveret.
R. Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem in diebus vestris: * Concedat vobis salutem, et redimat vos à malis. V. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ij.

ET regnavit Alexander annis duodecim, et mortuus est. Et obtinuerunt pueri ejus regnum, unusquisque in loco suo: et imposuerunt omnes sibi diademata post mortem ejus, et filii eorum post eos annis multis, et multiplicata sunt

mala in terra. Et exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romæ obses: et regnavit in anno centesimo trigesimo septimo regni Græcorum.

℟. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo, * Dominus Deus noster. ℣. Det vobis cor omnibus ut colatis eum, et faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iij.

IN diebus illis exierunt ex Israël filii iniqui, et suaserunt multis, dicentes: Eamus, et disponamus testamentum cum Gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, invenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et destinaverunt aliqui de populo, et abierunt ad regem: et dedit illis potestatem ut facerent justitiam Gentium. Et ædificaverunt gymnasium in Jerosolymis secundùm leges Nationum. Et fecerunt sibi præputia, et recesserunt à testamento sancto, et juncti sunt Nationibus, et venumdati sunt ut facerent malum.

℟. Congregati sunt inimici nostri, et gloriantur in virtute sua: contere fortitudinem illorum Domine, et disperge illos: * Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua, et destrue eos protector noster Domine. Ut cognoscant. Gloria Patri. Ut cognoscant.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio iv.

Lib. 1. *cap.* 40.

FORTASSE aliquos bellica defixos gloria tenet, ut putent solam esse præliarem fortitudinem: et ideò me ad ista deflexisse, quia illa nostris deforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos sterneret cum populis suis! Deindè cùm adversùm Gabaonitas urgeret prælium, et vereretur ne nox impediret victoriam, magnitudine mentis et fidei clamavit: Stet sol: et stetit, donec victoria consummaretur. Gedeon in trecentis viris de ingenti populo et acerbo hoste revexit triumphum. Jonathas adolescens virtutem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicorum ne timueritis, memores estote quomodò salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamemus in cœlum, et miserebitur nostri Deus noster. ℣. Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaoni, et exercitui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

QUID de Machabæis loquar? Sed priùs de populo dicam patrum: qui cùm essent parati ad repugnandum pro templo Dei, et pro legitimis suis, dolo hostium die lacessiti Sabbati, maluerunt vulneribus offerre nuda corpora, quàm repugnare, ne violarent Sabbatum. Itaque omnes læti se obtulerunt morti. Sed Machabæi considerantes quòd hoc exemplo gens omnis posset perire, Sabbato etiam, cùm ipsi in bellum provocarentur, ulti sunt innocentium necem fratrum suorum. Undè posteà stimulatus rex Antiochus, cùm bellum accenderet per duces suos Lysiam, Nicanorem, Gorgiam, ita cum Orientalibus suis et Assyriis attritus est copiis, ut quadraginta et octo millia in medio campi à tribus millibus prosternerentur.

℟. Congregatæ sunt Gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignoramus quid agere debeamus: * Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. ℣. Tu scis quæ cogitant in nos: quomodò poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos? Domine.

Lectio vj.

VIRTUTEM ducis Judæ Machabæi de uno ejus milite considerate. Namque Eleazarus, cùm superemimentem ceteris elephantem lorica vestitum regia advertisset, arbitratus quòd in eo esset rex, cursu concito in medium legionis se proripuit: et abjecto clypeo, utraque manu interficiebat, donec perveniret ad bestiam, atque intravit sub eam, et subjecto gladio interemit eam. Itaque cadens bestia oppressit Eleazarum, atque ità mortuus est. Quanta igitur virtute animi primò, ut mortem non timeret, deinde, ut circumfusus legionibus inimicorum, in confertos rueretur hostes, medium penetraret agmen, et contempta morte ferocior, abjecto clypeo, utraque manu vulneratæ molem bestiæ subiret ac sustineret, pòst infra ipsam succederet, quò pleniori feriret ictu: cujus ruina inclusus, magis quàm oppressus, suo est sepultus triumpho.

℟. Tua est potentia, tuum regnum Domine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Domine in diebus nostris. ℣. Creator omnium Deus, terribilis et fortis, justus et misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da pacem.

℟. vij. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduerunt montes ab eis: * Et fortitudo Gentium dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valdè, et fortis:

et appropiavit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et fortitudo.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

Infra Hebd. Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lect, dicitur ij. et iij. R. sequentis Feriæ secundæ.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in sequentibus Dominicis, usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 1. c.

ET paratum est regnum in conspectu Antiochi, et cœpit regnare in Terra Ægypti, ut regnaret super duo regna. Et intravit in Ægyptum in multitudine gravi, in curribus, et elephantis, et equitibus, et copiosa navium multitudine: et constituit bellum adversùs Ptolemæum regem Ægypti: et veritus est Ptolemæus à facie ejus, et fugit, et ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit civitates munitas in Terra Ægypti, et accepit spolia Terræ Ægypti.

R. Dixit Judas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, et vade, libera fratres tuos, in Galilæam: ego autem, et Jonathas frater tuus, ibimus in Galaaditim: * Sicut fuerit voluntas in cœlo, sic fiat: V. Accingimini filii potentes, et estote parati: quoniam meliùs est nobis mori in bello, quàm videre mala gentis nostræ, et sanctorum. Sicut.

Lectio ij.

ET convertit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centesimoet quadragesimo tertio anno: et ascendit ad Israël, et ascendit Jerosolymam in multitudine gravi. Et intravit in sanctificationem cum superbia, et accepit altare aureùm, et candelabrum luminis, et universa vasa ejus, et mensam propositionis, et libatoria, et phialas, et mortariola aurea, et velum, et coronas, et ornamentum aureum quod in facie templi erat: et comminuit omnia.

R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino: * Et facta est lætitia magna in populo. V. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum. Et facta.

Lectio iij.

ET accepit argentum, et aurum, et vasa concupiscibilia: et accepit thesau-

ros occultos quos invenit: et sublatis omnibus abiit in terram suam. Et fecit cædem hominum, et locutus est in superbia magna. Et factus est planctus magnus in Israël, et in omni loco eorum: et ingemuerunt principes, et seniores: virgines, et juvenes infirmati sunt, et speciositas mulierum immutata est. Omnis maritus sumpsit lamentum: et quæ sedebant in thoro maritali, lugebant: et commota est terra super habitantes in ea, et universa domus Jacob induit confusionem.

R. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum: * Qui magna fecit in Israël, et victoriam dedit illis Dominus omnipotens. V. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino. Qui. Gloria Patri. Qui.

Responsoria hujus ij. Feriæ repetuntur in aliis secundis Feriis usque ad Dominicam j. Novembris.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 2.

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Joannis, filii Simeonis, sacerdos ex filiis Joarib ab Jerusalem, et consedit in monte Modin: et habebat filios quinque, Joannem, qui cognominabatur Gaddis: et Simonem, qui cognominabatur Thasi: et Judam, qui vocabatur Machabæus: et Eleazarum, qui cognominabatur Abaron: et Jonathan, qui cognominabatur Apphus. Hi viderunt mala, quæ fiebant in populo Juda, et in Jerusalem.

R. Hic est fratrum amator, et populi Israël: * Hic est qui multùm orat pro populo, et universa sancta civitate Jerusalem. V. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Hic est.

Lectio ij.

ET dixit Mathathias: Væ mihi, ùt quid natus sum videre contritionem populi mei, et contritionem civitatis sanctæ, et sedere illic, cùm datur in manibus inimicorum? Sancta in manu extraneorum facta sunt: templum ejus sicut homo ignobilis. Vasa gloriæ ejus captiva abducta sunt: trucidati sunt senes ejus in plateis, et juvenes ejus ceciderunt in gladio inimicorum. Quæ gens non hereditavit regnum ejus, et non obtinuit spolia ejus?

R. Tu Domine universorum, qui nullam habes indigentiam, voluisti templum tuum fieri in nobis: * Conserva domum istam immaculatam in æternum Domine. V. Tu elegisti Domine Domum istam ad in-

vocandum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis et obsecrationis populo tuo. Conserva.

Lectio iij.

ET scidit vestimenta sua Mathathias, et filii ejus, et operuerunt se ciliciis, et planxerunt valdè. Et venerunt illuc qui missi erant à rege Antiocho, ut cogerent eos qui confugerant in civitatem Modin immolare, et accendere thura, et à lege Dei discedere. Et multi de populo Israël consentientes accesserunt ad eos: sed Mathathias et filii ejus constanter steterunt.

R. Aperi oculos tuos Domine, et vide afflictionem nostram: circumdederunt nos Gentes ad puniendum nos: * Sed tu Domine extende brachium tuum, et libera animas nostras. V. Affige opprimentes nos, et contumeliam facientes in superbiam: et custodi partem tuam. Sed tu Domine. Gloria Patri. Sed tu Domine.

Resp. hujus iij. Feriæ repetuntur in aliis tertiis Feriis usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 2. b.*

ET respondit Mathathias, et dixit magna voce: Et si omnes Gentes regi Antiocho obediant, ut discedat unusquisque à servitute legis patrum suorum, et consentiat mandatis ejus: ego et filii mei, et fratres mei, obediemus legi patrum nostrorum. Propitius sit nobis Deus: non est nobis utile relinquere legem, et justitias Dei: non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis nostræ mandata, ut eamus altera via.

R. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduerunt montes ab eis: * Et fortitudo Gentium dissipata est. V. Erat enim exercitus magnus valdè, et fortis: et appropiavit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et.

Lectio ij.

ET ùt cessavit loqui verba hæc, accessit quidam Judæus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in civitate Modin, secundùm jussum regis: et vidit Mathathias, et doluit, et contremuerunt renes ejus, et accensus est furor ejus secundùm judicium legis, et insiliens trucidavit eum super aram: sed et virum, quem Rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore, et aram destruxit, et zelatus est legem, sicut fecit Phinees Zambri filio Salomi.

R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis: et de-

dicaverunt altare Domino: Et facta est lætitia magna in populo. V. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum. Et facta.

Lectio iij.

ET exclamavit Mathathias voce magna in civitate, dicens: Omnis, qui zelum habet legis statuens testamentum, exeat post me. Et fugit ipse, et filii ejus in montes, et reliquerunt quæcumque habebant in civitate. Tunc descenderunt multi quærentes judicium, et justitiam in desertum: et sederunt ibi ipsi, et filii eorum, et mulieres eorum, et pecora eorum: quoniam inundaverunt super eos mala. R. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum: Qui magna fecit in Israël: et victoriam dedit illis Dominus omnipotens. V. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino. Qui. Gloria Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 2. f.*

ET appropinquaverunt dies Mathathiæ moriendi, et dixit filiis suis: Nunc confortata est superbia, et castigatio, et tempus eversionis, et ira indignationis. Nunc ergo, ô filii, æmulatores estote legis, et date animas vestras pro testamento patrum vestrorum, et mementote operum patrum, quæ fecerunt in generationibus suis: et accipietis gloriam magnam, et nomen æternum. Abraham nonne in tentatione inventus est fidelis, et reputatum est ei ad justitiam? Joseph in tempore angustiæ suæ custodivit mandatum, et factus est dominus Ægypti. Phinees pater noster, zelando zelum Dei, accepit testamentum sacerdotii æterni.

R. Adaperiat Dominus. 191.

Lectio ij.

JESUS, dum implevit verbum, factus est dux in Israël. Caleb, dum testificatur in Ecclesia, accepit hereditatem. David in sua misericordia consecutus est sedem regni in secula. Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in cœlum: Ananias, et Azarias, et Misaël credentes liberati sunt de flamma. Daniël in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. Et ità cogitate per generationem, et generationem: quia omnes, qui sperant in eum, non infirmantur. Et à verbis viri peccatoris ne timueritis: quia gloria ejus stercus et vermis est: hodiè extollitur, et cras non invenietur: quia conversus est in terram suam, et cogitatio ejus periit.

R. Exaudiat Dominus. 192.

Lectio iij.

VOS ergo filii confortamini, et viriliter agite in lege, quia in ipsa gloriosi eritis. Et ecce Simon frater vester, scio quòd vir consilii est, ipsum audite semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis viribus à juventute sua, sit vobis princeps militiæ, et ipse aget bellum populi. Et adducetis ad vos omnes factores legis: et vindicate vindictam populi vestri. Retribuite retributionem Gentibus, et intendite in præceptum legis. Et benedixit eos, et appositus est ad patres suos.

℟. Congregati sunt. 192.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 2. *g et* 3.

DEFUNCTUS est Mathathias anno centesimo et quadragesimo sexto: et sepultus est à filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin, et planxerunt eum omnis Israël planctu magno. Et surrexit Judas, qui vocabatur Machabæus, filius ejus pro eo: et adjuvabant eum omnes fratres ejus, et universi qui se conjunxerant patri ejus, et præliabantur prælium Israël cum lætitia. Et dilatavit gloriam populo suo. Et persecutus est iniquos, perscrutans eos, et qui conturbabant populum suum, eos succendit flammis: et repulsi sunt inimici ejus præ timore ejus, et omnes operarii iniquitatis conturbati sunt: et directa est salus in manu ejus.

℟. Impetum. 192.

Lectio ij.

ET exacerbabat reges multos, et lætificabat Jacob in operibus suis, et in sæculum memoria ejus in benedictione. Et perambulavit civitates Juda, et perdidit impios ex eis, et avertit iram ab Israël. Et nominatus est usque ad novissimum terræ, et congregavit percuntes. Et congregavit Apollonius Gentes, et à Samaria virtutem multam et magnam, ad bellandum contra Israël. Et cognovit Judas, et exiit obviàm illi: et percussit, et occidit illum: et ceciderunt vulnerati multi, et reliqui fugerunt. Et accepit spolia eorum: et gladium Apollonii abstulit Judas, et erat pugnans in eo omnibus diebus.

℟. Congregati sunt. 193.

Lectio iij.

ET cecidit timor Judæ, ac fratrum ejus, et formido super omnes Gentes in circuitu eorum. Et pervenit ad regem nomen ejus: et de prœliis Judæ narrabant omnes Gentes. Ut audivit autem rex Antiochus sermones istos, iratus est animo:

et misit, et congregavit exercitum universi regni sui, castra fortià valdè, et aperuit ærarium suum, et dedit stipendia exercitui in annum: et mandavit illis ut essent parati ad omnia.
R Tua est potentia. 198.

SABBATO.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 3. f*

ET vidit Judas, et fratres ejus, quia multiplicata sunt mala, et exercitus applicabant ad fines eorum: et cognoverunt verba regis, quæ mandavit populo facere in interitum et consummationem; et dixerunt unusquisque ad proximum suum: Erigamus dejectionem populi nostri, et pugnemus pro populo nostro, et sanctis nostris. Et congregatus est conventus ut essent parati in prælium; et ut orarent, et peterent misericordiam, et miserationes. Et Jerusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis ejus: et sanctum conculcabatur: et filii alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: et ablata est voluptas à Jacob, et defecit ibi tibia et cithara.
R. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduerunt montes ab eis: * Et fortitudo Gentium dissipata est. V. Erat enim exercitus magnus valdè, et fortis, et appropiavit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et.

Lectio ij.

ET congregati sunt, et venerunt in Maspha contra Jerusalem: quia locus orationis erat in Maspha antè in Israël. Et jejunaverunt illa die, et induerunt se ciliciis, et cinerem imposuerunt capiti suo, et disciderunt vestimenta sua: et expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulacrorum suorum; et attulerunt ornamenta sacerdotalia, et primitias, et decimas; et suscitaverunt Nazaræos, qui impleverant dies: et clamaverunt voce magna in cœlum, dicentes: Quid faciemus istis, et quò eos ducemus? et sancta tua conculcata sunt, et contaminata sunt, et sacerdotes tui facti sunt in luctum, et in humilitatem. Et ecce Nationes convenerunt adversum nos ut nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. Quomodò poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adjuves nos?
R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino: * Et facta est lætitia magna in populo. V. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum. Et facta

Lectio iij.

ET tubis exclamaverunt voce magna. Et post hæc constituit Judas duces populi, tribunos, et centuriones, et pentacontarchos, et decuriones. Et dixit his, qui ædificabant domos, et sponsabant uxores, et plantabant vineas, et formidolosis, ut redirent unusquisque in domum suam secundùm legem. Et moverunt castra, et collocaverunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas: Accingimini, et estote filii potentes, et estote parati in manè, ut pugnetis adversùs nationes has, quæ convenerunt adversùs nos disperdere nos, et sancta nostra: quoniam meliùs est nos mori in bello, quàm videre mala gentis nostræ, et sanctorum. Sicut autem fuerit voluntas in cœlo, sic fiat.

R. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum: * Qui magna fecit in Israël, et victoriam dedit illis Dominus omnipotens. V. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino. Qui magna. Gloria Patri. Qui magna.

Ad Magnificat, Antiphona. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduerunt montes ab eis, et fortitudo Gentium dissipata est.

DOMINICA II.
Octobris.
In primo Nocturno.
De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 4. c*

DIXIT autem Judas, et fratres ejus: Ecce contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare sancta, et renovare. Et congregatus est omnis exercitus, et ascenderunt in montem Sion. Et viderunt sanctificationem desertam, et altare profanatum, et portas exustas, et in atriis virgulta nata sicut in saltu, vel in montibus, et pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, et planxerunt planctu magno, et imposuerunt cinerem super caput suum. Et ceciderunt in faciem super terram, et exclamaverunt tubis signorum, et clamaverunt in cœlum.

R. Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem in diebus vestris: * Concedat vobis salutem, et redimat vos a malis. V. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ij.

TUNC ordinavit Judas viros, ut pugnarent adversùs eos, qui erant in arce, donec emundarent sancta,

Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei, et mundaverunt sancta, et tulerunt lapides contaminationis in locum immundum. Et cogitavit de altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret. Et incidit illis consilium bonum ut destruerent illud: ne fortè illis esset in opprobrium, quia contaminaverunt illud Gentes, et demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret Propheta, et responderet de eis.

℟. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo, * Dominus Deus noster. ℣. Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, et faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iij.

ET acceperunt lapides integros secundum legem, et ædificaverunt altare novum, secundùm illud quod fuit priùs: et ædificaverunt sancta, et quæ intra domum erant intrinsecùs: et ædem et atria sanctificaverunt. Et fecerunt vasa sancta nova, et intulerunt candelabrum, et altare incensorum, et mensam in templum. Et incensum posuerunt super altare, et accenderunt lucernas, quæ super candelabrum erant, et lucebant in templo. Et posuerunt super mensam panes, et appenderunt vela, et consummaverunt omnia opera, quæ fecerant.

℟. Congregati sunt inimici nostri, et gloriantur in virtute sua: contere fortitudinem illorum, Domine, et disperge illos: * Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua, et destrue eos protector noster Domine. Ut cognoscant. Gloria Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lectio iv.

Lib. 18. *c.* 45.

POSTQUAM gens Judæa cœpit non habere Prophetas, procul dubio deterior facta est, eo scilicet tempore quo se sperabat, instaurato templo, post captivitatem, quæ fuit in Babylonia, futuram esse meliorem. Sic quippè intelligebat populus ille carnalis, quod prænuntiatum est, per Aggæum Prophetam, dicentem: Magna erit gloria domus istius novissimæ plus quàm primæ. Quod de novo Testamento dictum esse paulò superiùs demonstravit; ubi ait apertè Christum promittens: Et movebo omnes Gentes: et veniet desideratus cunctis Gentibus.

R. Impetum inimicorum ne timueritis: memores estote, quomodò salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamemus in cœlum, et miserebitur nostri Deus noster. V. Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaoni, et exercitui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

TALIBUS enim electis Gentium, domus Dei ædificatur per Testamentum novum lapidibus vivis, longè glorioior, quàm templum illud fuit, quod à rege Salomone constructum est, et post captivitatem instauratum. Propter hoc ergo nec Prophetas ex illo tempore habuit illa gens: sed multis cladibus afflicta est ab alienigenis regibus, ipsisque Romanis, ne hanc Aggæi Prophetiam in illa instauratione templi opinaretur impletam. Non multò enim post, advenien te Alexandro, subjugata est: quando etsi nulla facta est vastatio, quoniam non sunt ausi ei resistere, et ideò placatum facillimè subditi receperunt: non erat tamen gloria tanta domus illius, quanta fuit in suorum regum libera potestate

R. Congregatæ sunt Gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignoramus quid agere debeamus: * Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. V. Tu scis quæ cogitant in nos: quomodò poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos? Domine Deus.

Lectio vi.

DEINDE Ptolemæus Lagi filius post Alexandri mortem captivos indè in Ægyptum transtulit: quos ejus successor Ptolemæus Philadelphus benevolentissimè indè dimisit: per quem factum est, ut Septuaginta interpretum Scripturas haberemus. Deindè contriti sunt bellis, quæ in Machabæorum libris explicantur. Post hæc capti à rege Alexandriæ Ptolemæo, qui est appellatus Epiphanes, indè ab Antiocho rege Syriæ multis et gravissimis malis ad idola colenda compulsi: templumque ipsum repletum sacrilegis superstitionibus Gentium: quod tamen dux eorum strenuissimus Judas, qui etiam Machabæus dictus est, Antiochi ducibus pulsis ab omni illa idolatriæ contaminatione mundavit.

R. Tua est potentia, tuum regnum Domine, tu es super omnes Gentes: * Da pacem Domine in diebus nostris. V. Creator omnium Deus, terribilis, et fortis, justus et misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da pacem.

R. vij. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduerunt montes ab eis: * Et fortitudo Gentium dissipata est. V. Erat enim exercitus magnus valdè, et fortis: et appropiavit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 4. f.*

ANTE matutinum surrexerunt quinta et vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centesimi quadragesimi octavi anni: et obtulerunt sacrificium secundùm legem super altare holocaustorum novum, quod fecerunt: Secundùm tempus et secundùm diem, in qua contaminaverunt illud Gentes, in ipsa renovatum est in canticis, et citharis, et cinyris, et in cymbalis. Et cecidit omnis populus in faciem, et adoraverunt, et benedixerunt in cœlum eum, qui prosperavit eis. R. Dixit Judas. 194.

Lectio ij.

ET fecerunt dedicationem altaris diebus octo, et obtulerunt holocausta cum lætitia et sacrificium salutaris, et laudis. Et ornaverunt faciem templi coronis aureis et scutulis: et dedicaverunt portas, et pastophoria, et imposuerunt eis januas. Et facta est lætitia in populo magna valdè, et aversum est opprobrium Gentium. Et statuit Judas, et fratres ejus, et universa ecclesia Israël, ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo, à quinta et vigesima die mensis Casleu, cum lætitia et gaudio. R. Ornaverunt. 194.

Lectio iij.

ET ædificaverunt in tempore illo montem Sion, et per circuitum muros altos, et turres firmas, nequando venirent Gentes, et conculcarent eum sicut anteà fecerunt. Et collocavit illic exercitum, ut servarent eum, et munivit eum ad custodiendam Bethsuram, ut haberet populus munitionem contra faciem Idumææ. R. In hymnis. 195.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 5.*

ET factum est, ùt audierunt Gentes in circuitu, quia ædificatum est altare et sanctua-

rium sicut priùs, iratæ sunt valdè: et cogitabant tollere genus Jacob, qui erant inter eos, et cœperunt occidere de populo, et persequi. Et debellabat Judas filios Esau in Idumæa, et eos qui erant in Acrabathane, qui circumsedebant Israëlitas, et percussit eos plaga magna. Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, et in scandalum, insidiantes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in turribus: et applicuit ad eos, et anathematizavit eos, et incendit turres eorum igni cum omnibus, qui in eis erant.

R. Hic est fratrum. 195.

Lectio ij

ET transivit ad filios Ammon, et invenit manum fortem, et populum copiosum, et Timotheum ducem ipsorum: et commisit cum eis prælia multa, et contriti sunt in conspectu eorum, et percussit eos: et cepit Gazer civitatem, et filias ejus, et reversus est in Judæam. Et congregatæ sunt Gentes quæ sunt in Galaad adversùs Israëlitas, qui erant in finibus eorum, ut tollerent eos: et fugerunt in Datheman munitionem. R. Tu Domine. 195.

Lectio iij

ET miserunt litteras ad Judam, et fratres ejus, dicentes: Congregatæ sunt adversùm nos Gentes per circuitum, ut nos auferant: et parant venire, et occupare munitionem, in quam confugimus: et Timotheus est dux exercitus eorum. Nunc ergo veni, et eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt: et captivas duxerunt uxores eorum, et natos, et spolia, et peremerunt illic ferè mille viros.

R. Aperi oculos. 196.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j *Cap. 5. f.*

IN diebus, quibus erat Judas, et Jonathas in terra Galaad, et Simon frater ejus in Galilæa contra faciem Ptolemaïdis, audivit Josephus Zachariæ filius, et Azarias princeps virtutis, res benè gestas, et prælia quæ facta sunt, et dixit: Faciamus et ipsi nobis nomen, et eamus pugnare adversùs Gentes, quæ in circuitu nostro sunt. Et præcepit his, qui erant in exercitu suo, et abierunt Jamniam.

R. Refulsit sol. 196.

Lectio ij

ET exivit Gorgias de civitate, et viri ejus obviam illis in pugnam. Et fugati sunt Josephus et Azarias usque in fines Judææ:

et ceciderunt illo die de populo Israël ad duo millia viri, et facta est fuga magna in populo: quia non audierunt Judam, et fratres ejus, existimantes fortiter se facturos. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israël.

R. Ornaverunt faciem. 196.

Lectio iij.

ET viri Juda magnificati sunt valdè in conspectu omnis Israël, et Gentium omnium, ubi audiebatur nomen eorum. Et *convenerunt* ad eos fausta *acclamantes*. Et exivit Judas, et fratres ejus, et expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est: et percussit Chebron et filias ejus: et muros ejus et turres succendit igni in circuitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenarum, et perambulabat Samariam. In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prælium.

R. In hymnis. 197.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 6.

ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, et audivit esse civitatem Elymaïdem in Perside nobilissimam, et copiosam in argento, et auro, templumque in ea locuples valdè: et illic velamina aurea, et loricæ, et scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnavit primus in Græcia. Et venit, et quærebat capere civitatem, et deprædari eam; et non potuit, quoniam innotuit sermo his, qui erant in civitate: et insurrexerunt in prælium, et fugit indè, et abiit cum tristitia magna, et reversus est in Babyloniam. Et venit qui nuntiaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Juda: et quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, et fugatus est à facie Judæorum.

R. Adaperiat. 200.

Lectio ij.

ET invaluerunt armis, et viribus, et spoliis multis, quæ ceperunt de castris, quæ exciderunt: et quia diruerunt abominationem, quam ædificaverat super altare, quod erat in Jerusalem, et sanctificationem, sicut priùs, circumdederunt muris excelsis, sed et Bethsuram civitatem suam. Et factum est ùt audivit rex sermones istos, expavit, et commotus est valdè: et decidit in lectum, et incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. Et erat illic per dies multos: quia renovata

est in eo tristitia magna et arbitratus est se mori.

℟. Exaudiat Dominus. 201.

Lectio ij.

ET vocavit omnes amicos suos: et dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, et concidi, et corrui corde præ solicitudine: et dixi in corde meo: In quantam tribulationem deveni, et in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum, qui jucundus eram et dilectus in potestate mea! Nunc verò reminiscor malorum, quæ feci in Jerusalem: unde et abstuli omnia spolia aurea et argentea, quæ erant in ea, et misi auferre habitantes Judæam sine causa. Cognovi ergo quia propterea invenerunt me mala ista: et ecce pereo tristitia magna in terra aliena.

℟. Congregati sunt. 201.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 7.

ANNO centesimo quinquagesimo primo exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma, et ascendit cum paucis viris in civitatem maritimam, et regnavit illic. Et sedit Demetrius super sedem regni sui: et venerunt ad eum viri iniqui et impii ex Israël, et Alcimus dux eorum, qui volebat fieri sacerdos. Et accusaverunt populum apud regem, dicentes: Perdidit Judas, et fratres ejus, omnes amicos tuos, et nos dispersit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, et videat exterminium omne, quod fecit nobis, et regionibus regis: et puniat omnes amicos ejus, et adjutores eorum.

℟. Impetum. 202.

Lectio ij.

ET elegit rex ex amicis suis Bacchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, et fidelem regi: et misit eum ut videret exterminium quod fecit Judas: sed et Alcimum impium constituit in sacerdotium, et mandavit ei facere ultionem in filios Israël. Et surrexerunt, et venerunt cum exercitu magno in terram Juda: et miserunt nuntios, et locuti sunt ad Judam, et ad fratres ejus verbis pacificis in dolo. Et non intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno.

℟. Congregatæ sunt. 202.

Lectio iij.

ET convenerunt ad Alcimum et Bacchidem congregatio Scribarum requirere quæ justa sunt: et primi, Assidæi, qui erant in filiis Israël: et exquirebant ab eis pacem. Dixerunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. Et locutus est cum eis verba pacifica: et juravit illis,

dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris. Et crediderunt ei. Et comprehendit ex eis sexaginta viros, et occidit eos in una die secundùm verbum, quod scriptum est: Carnes sanctorum tuorum, et sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Jerusalem, et non erat qui sepeliret.

R. Tua est potentia. 202.

SABBATO.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 8.

ET audivit Judas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, et acquiescunt ad omnia, quæ postulantur ab eis: et quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, et quia sunt potentes viribus. Et audierunt prælia eorum, et virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, et duxerunt sub tributum: et quanta fecerunt in regione Hispaniæ, et quòd in potestatem redegerunt metalla argenti et auri quæ illic sunt, et possederunt omnem locum consilio suo, et patientia: locaque quæ longè erant valde ab eis, et reges qui supervenerant eis ab extremis terræ, contriverunt, et percusserunt eos plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis. R. Refulsit sol. 196.

Lectio ij.

ET elegit Judas Eupolemum filium Joannis filii Jacob, et Jasonem filium Eleazari, et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam, et societatem: et ut auferrent ab eis jugum Græcorum, quia viderunt quòd in servitutem premerent regnum Israël. Et abierunt Romam viam multam valdè, et introierunt curiam, et dixerunt: Judas Machabæus, et fratres ejus, et populus Judæorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem, et pacem, et conscribere nos socios et amicos vestros. Et placuit sermo in conspectu eorum. Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis æreis, et miserunt in Jerusalem, ut esset apud eos ibi memoriale pacis, et societatis.

R. Ornaverunt. 196.

Lectio iij.

BENE sit Romanis, et genti Judæorum in mari, et in terra in æternum: gladiusque et hostis procul sit ab eis. Quòd si institerit bellum Romanis priùs, aut omnibus sociis eorum in omni dominatione eorum: auxilium feret gens Judæorum, prout tempus dictaverit, corde pleno: et præliantibus non dabunt neque subministrabunt triticum, arma, pecuniam, naves, sicut placuit Roma-

nis: et custodient mandata eorum, nihil ab eis accipientes. Similiter autem et si genti Judæorum priùs acciderit bellum, adjuvabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit.
R. In hymnis, 197.
Ad Magnificat, Ant.
Lugebat autem Judam Israël planctu magno, et dicebat: Quomodò cecidisti potens in prælio, qui salvum faciebas populum Domini?

DOMINICA III.
Octobris.
In primo Nocturno.
De libro primo Machabæorum.
Lectio j. *Cap.* 9.

INTEREA ut audivit Demetrius quia cecidit Nicanor, et exercitus ejus in prælio, apposuit Bacchidem, et Alcimum rursùm mittere in Judæam, et dextrum cornu cum illis. Et abierunt viam, quæ ducit in Galgala, et castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: et occupaverunt eam, et peremerunt animas hominum multas. In mense primo anni centesimi et quinquagesimi secundi, applicuerunt exercitum ad Jerusalem: et surrexerunt, et abierunt in Beream viginti millia virorum, et duo millia equitum. Et Judas posuerat castra in Laïsa, et tria millia viri electi cum eo: et viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt, et timuerunt valdè, et multi subtraxerunt se de castris, et non remanserunt ex eis nisi octingenti viri.
R. Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem in diebus vestris, * Concedat vobis salutem, et redimat vos à malis. V. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ij.

ET vidit Judas quòd defluxit exercitus suus, et bellum perurgebat eum, et confractus est corde: quia non habebat tempus congregandi eos, et dissolutus est. Et dixit his, qui residui erant: Surgamus, et eamus ad adversarios nostros, si poterimus pugnare adversùs eos. Et avertebant eum dicentes: Non poterimus, sed liberemus animas nostras modò, et revertamur ad fratres nostros, et tunc pugnabimus adversùs eos: nos autem pauci sumus. Et ait Judas: Absit istam rem facere ut fugiamus ab eis: et si appropiavit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, et non inferamus crimen gloriæ nostræ. Et movit exercitus de castris, et steterunt illis obviàm: et divisi sunt equites in duas partes,

et fundibularii et sagittarii præibant exercitum, et primi certaminis omnes potentes.

R. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo, * Dominus Deus noster. V. Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, et faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iij.

BACCHIDES autem erat in dextro cornu, et proximavit legio ex duabus partibus, et clamabant tubis: exclamaverunt autem et hi, qui erant ex parte Judæ, etiam ipsi, et commota est terra à voce exercituum: et commissum est prælium à manè usque ad vesperam. Et vidit Judas, quòd firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris, et convenerunt cum ipso omnes constantes corde: et contrita est dextera pars ab eis, et persecutus est eos usque ad montem Azoti. Et qui in sinistro cornu erant, viderunt quòd contritum est dextrum cornu, et secuti sunt post Judam, et eos, qui cum ipso erant, à tergo: et ingravatum est prælium, et ceciderunt vulnerati multi ex his, et ex illis. Et Judas cecidit, et ceteri fugerunt. Et Jonathas et Simon tulerunt Judam fratrem suum, et sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in civitate Modin. Et fleverunt eum omnis populus Israël planctu magno.

R. Congregati sunt inimici nostri, et gloriantur in virtute sua: contere fortitudinem illorum Domine, et disperge illos: * Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. V. Disperge illos in virtute tua, et destrue eos protector noster Domine. Ut cognoscant. Gloria Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio iv.

Lib. 1. *c.* 41.

QUIA fortitudo non solùm secundis rebus, sed etiam adversis probatur, spectemus Judæ Machabæi exitum. Is enim post victum Nicanorem, regis Demetrii ducem, securior adversus viginti millia exercitus regis, cum octingentis viris bellum adorsus, volentibus his cedere, ne multitudine opprimerentur, gloriosam magis mortem, quàm turpem fugam suasit. Ne crimen, inquit, nostræ relinquamus gloriæ. Ità commisso prælio, cùm à primo ortu diei in vesperam dimicaretur, dextrum cornu, in quo validissimam manum advertit hostium, aggressus facilè avertit. Sed dum fugientes se-

quitur, à tergo vulneri locum præbuit: itaque gloriosiorem triumphis mortem invenit.

R. Impetum inimicorum ne timueritis, memores estote, quomodò salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamemus in cœlum, et miserebitur nostri Deus noster. V. Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaoni, et exercitui ejus in mari Rubro. Et.

Lectio v.

QUID Jonathan fratrem ejus alterum, qui cum parva manu adversùs exercitus regios pugnans, desertus à suis, et cum duobus tantùm relictus, reparavit bellum, avertit hostem, fugitantes suos ad societatem revocavit triumphi? Habes fortitudinem bellicam, in qua non mediocris honesti ac decori forma est, quòd mortem servituti præferat, ac turpitudini. Quid autem de martyrum dicam passionibus! Et ne longiùs evagemur, non minorem de superbo rege Antiocho Machabæi pueri revexerunt triumphum, quàm parentes proprii: siquidem illi armati, isti sine armis vicerunt.

R. Congregatæ sunt Gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignoramus quid agere debeamus: * Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. V. Tu scis quæ cogitant in nos: quomodò poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos, Domine.

Lectio vj.

STETIT invicta septem puerorum cohors regiis cincta legionibus: defecerunt supplicia, cesserunt tortores, non defecerunt martyres. Alius corium capitis exutus, speciem mutaverat, virtutem auxerat. Alius linguam jussus amputandam promere, respondit: Non solos Dominus audit loquentes, qui audiebat Moysen tacentem. Plus audit tacitas cogitationes suorum, quàm voces omnium. Linguæ flagellum times, flagellum sanguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamavit in Abel.

R. Tua est potentia, tuum regnum Domine: tu es super omnes gentes: * Da pacem Domine in diebus nostris. V Creator omnium Deus, terribilis et fortis, justus et misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da.

R. vij. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduerunt montes ab eis: * Et fortitudo Gentium dissipata est. V. Erat enim exercitus magnus valde, et fortis: et appropiavit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et fortitudo.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum:

Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 9. *c*

ET congregati sunt omnes amici Judæ, et dixerunt Jonathæ: Ex quo *frater tuus* Judas defunctus *est, vir* similis ei non est, *qui exeat* contra inimicos nostros Bacchidem, et eos, qui inimici sunt gentis nostræ. Nunc itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in principem et ducem ad bellandum bellum nostrum. Et suscepit Jonathas tempore illo principatum, et surrexit loco Judæ fratris sui. Et cognovit Bacchides, et quærebat eum occidere. ℟. Dixit Judas. 194.

Lectio ij.

ET cognovit Jonathas et Simon frater ejus, et omnes, qui cum eo erant: et fugerunt in desertum Thecuæ, et consederunt ad aquam lacus Asphar. Et cognovit Bacchides, et die Sabbatorum venit ipse, et omnis exercitus ejus trans Jordanem. Et Jonathas misit fratrem suum ducem populi, et rogavit Nabuthæos amicos suos, ut commodarent illis apparatum suum, qui erat copiosus. Et exierunt filii Jambri ex Madaba, et comprehenderunt Joannem, et omnia quæ habebat, et abierunt habentes ea. ℟. Ornaverunt faciem. 194.

Lectio iij.

POST hæc verba, renuntiatum est Jonathæ, et Simoni fratri ejus, quia filii Jambri faciunt nuptias magnas, et ducunt sponsam ex Madaba filiam unius de magnis principibus Chanaan cum ambitione magna. Et recordati sunt sanguinis Joannis fratris sui: et ascenderunt et absconderunt se sub tegumento montis. Et elevaverunt oculos suos, et viderunt: et ecce tumultus, et apparatus multus: et sponsus processit, et amici ejus, et fratres ejus obviam illis cum tympanis, et musicis, et armis multis. Et surrexerunt ad eos ex insidiis, et occiderunt eos, et ceciderunt vulnerati multi, et residui fugerunt in montes: et acceperunt omnia spolia eorum. ℟. In hymnis. 195.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 12.

ET vidit Jonathas quia tempus eum juvat, et elegit viros, et misit eos Romam statuere

et renovare cum eis amicitiam: et ad Spartiatas, et ad alia loca misit epistolas secundùm eamdem formam: et abierunt Romam, et intraverunt curiam, et dixerunt: Jonathas summus sacerdos, et gens Judæorum miserunt nos, ut renovaremus amicitiam et societatem secundùm pristinum. Et dederunt illis epistolas ad ipsos per loca, ut deducerent eos in terram Juda cum pace.

R. Hic est fratrum. 195.

Lectio ij.

ET hoc est exemplum epistolarum, quas scripsit Jonathas Spartiatis: Jonathas summus sacerdos et seniores gentis, et sacerdotes, et reliquus populus Judæorum, Spartiatis fratribus salutem. Jam pridem missæ erant epistolæ ad Oniam summum sacerdotem ab Ario, qui regnabat apud vos, quoniam estis fratres nostri, sicut rescriptum continet, quod subjectum est. Et suscepit Onias virum, qui missus fuerat, cum honore; et accepit epistolas, in quibus significabatur de societate et amicitia.

R. Tu Domine. 195.

Lectio iij.

NOS, cùm nullo horum indigeremus, habentes solatio sanctos libros, qui sunt in manibus nostris, maluimus mittere ad vos renovare fraternitatem, et amicitiam, ne forte alieni efficiamur à vobis: multa enim tempora transierunt, ex quo misistis ad nos. Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus solemnibus, et ceteris, quibus oportet, memores sumus vestri in sacrificiis quæ offerimus, et in observationibus, sicut fas est, et decet meminisse fratrum.

R. Aperi oculos. 196.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 12. *f.*

ET cum cogitasset Tryphon regnare Asiæ, et assumere diadema, et extendere manum in Antiochum regem: timens ne forte non permitteret eum Jonathas, sed pugnaret adversus eum, quærebat comprehendere eum, et occidere. Et exurgens abiit in Bethsan. Et exivit Jonathas obviam illi cum quadraginta millibus virorum electorum in prælium, et venit Bethsan. Et vidit Tryphon quia venit Jonathas cum exercitu multo ut extenderet in eum manus, et timuit. Et excepit eum cum honore, et commendavit eum omnibus amicis suis, et dedit ei munera: et præcepit exercitibus suis ut obedirent ei, sicut sibi.

R. Refulsit sol. 196.

Lectio ij.

ET dixit Jonathæ: Ut quid vexasti universum populum: cùm bellum nobis non sit? Et nunc remitte eos in domos suas: elige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, et veni mecum Ptolemaïdam, et tradam eam tibi, et reliqua præsidia, et exercitum, et universos præpositos negotii, et conversus abibo: proptereà enim veni. Et credidit ei, et fecit sicut dixit: et dimisit exercitum, et abierunt in terram Juda. Retinuit autem secum tria millia virorum: ex quibus remisit in Galilæam duo millia, mille autem venerunt cum eo.
℟. Ornaverunt faciem. 196.

Lectio iij.

UT autem intravit Ptolemaïdam Jonathas, clauserunt portas civitatis Ptolemenses: et comprehenderunt eum, et omnes, qui cum eo intraverant, gladio interfecerunt. Et misit Tryphon exercitum et equites in Galilæam, et in campum magnum, ut perderent omnes socios Jonathæ. At illi cum cognovissent quia comprehensus est Jonathas, et periit, et omnes, qui cum eo erant, hortati sunt semetipsos, et exierunt parati in prælium. Et videntes hi, qui insecuti fuerant, quia pro anima res est illis, reversi sunt: illi autem venerunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxerunt Jonathan, et eos, qui cum ipso fuerant, valdè.
℟. In hymnis. 197.

FERIA QUINTA.
De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 13.

ET audivit Simon quòd congregavit Tryphon exercitum copiosum ut veniret in terram Juda, et attereret eam. Videns quia in tremore populus est, et in timore, ascendit Jerusalem, et congregavit populum: et adhortans dixit: Vos scitis quanto ego, et fratres mei, et domus patris mei, fecimus pro legibus, et pro sanctis, prælia, et angustias quales vidimus: horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israël, et relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. Vindicabo itaque gentem meam, et sancta, natos quoque nostros, et uxores: quia congregatæ sunt universæ Gentes conterere nos inimicitiæ gratia.
℟. Adaperiat Dominus. 208.

Lectio ij.

ET accensus est spiritus populi simul ut audivit sermones istos: et responderunt voce magna dicen-

tes; Tu es dux noster loco Judæ et Jonathæ fratris tui: pugna prælium nostrum: et omnia, quæcumque dixeris nobis, faciemus. Et congregans omnes viros bellatores, acceleravit consummare universos muros Jerusalem, et munivit eam in gyro. Et misit Jonathan filium Absalomi, et cum eo exercitum novum, in Joppen, et ejectis his, qui erant in ea, remansit illic ipse. Et movit Tryphon à Ptolemaida cum exercitu multo, ut veniret in terram Juda, et Jonathas cum eo in custodia. Simon autem applicuit in Addus contra faciem campi.

℟. Exaudiat Dominus. 209.

Lectio iij.

ET ut cognovit Tryphon quia surrexit Simon loco fratris sui Jonathæ: et quia commissurus esset cum eo prælium, misit ad eum legatos, dicens: Pro argento, quod debebat frater tuus Jonathas in ratione regis, propter negotia, quæ habuit, detinuimus eum. Et nunc mitte argenti talenta centum, et duos filios ejus obsides, ut non dimissus fugiat à nobis, et remittemus eum. Et cognovit Simon quia cum dolo loqueretur secum, jussit tamen dari argentum, et pueros: ne inimicitiam magnam sumeret ad populum Israël, dicentem: Quia non misit ei argentum, et pueros, proptereà periit. Et misit pueros, et centum talenta: et mentitus est, et non dimisit Jonathan.

℟. Congregati sunt. 209.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 14. *b*

ET auditum est Romæ quia defunctus esset Jonathas: et usque in Spartiatas: et contristati sunt valdè. Ut audierunt autem quòd Simon frater ejus factus esset summus sacerdos loco ejus, et ipse obtineret omnem regionem, et civitates in ea, scripserunt ad eum in tabulis æreis, ut renovarent amicitias et societatem quam fecerant cum Juda et cum Jonatha fratribus ejus. Et lectæ sunt in conspectu Ecclesiæ in Jerusalem. Et hoc exemplum epistolarum, quas Spartiatæ miserunt.

℟. Impetum. 210.

Lectio ij.

SPARTIANORUM principes, et civitates, Simoni Sacerdoti magno, et senioribus, et sacerdotibus, et reliquo populo Judæorum, fratribus, salutem. Legati, qui missi sunt ad populum nostrum, nuntiaverunt nobis de vestra gloria et honore, ac lætitia: et gavisi sumus in introitu eorum. Et scripsimus quæ ab eis erant dicta in conciliis populi sic: Nu-

menius Antiochi, et Antipater Jasonis filius, legati Judæorum, venerunt ad nos, renovantes nobiscum amicitiam pristinam. Et placuit populo excipere viros gloriosè, et ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris, ut sit ad memoriam populo Spartiatarum. Exemplum autem horum scripsimus Simoni magno Sacerdoti.

R. Congregatæ. 210.

Lectio iij.

POST hæc autem misit Simon Numenium Romam, habentem clypeum aureum magnum, pondo mnarum mille, ad statuendam cum eis societatem. Cùm autem audisset populus Romanus sermones istos dixerunt: Quam gratiarum actionem reddemus Simoni, et filiis ejus? Restituit enim ipse fratres suos, et expugnavit inimicos Israël ab eis, et statuerunt ei libertatem, et descripserunt in tabulis æreis, et posuerunt in titulis in monte Sion.

R. Tua est potentia. 210.

SABBATO.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 16, c

SIMON autem, perambulans civitates, quæ erant in regione Judææ, et solicitudinem gerens earum, descendit in Jericho ipse, et Mathathias filius ejus, et Judas, anno centesimo septuagesimo septimo, mense undecimo: hic est mensis Sabath. Et suscepit eos filius Abobi in munitiunculam, quæ vocatur Doch, cum dolo, quam ædificavit: et fecit eis convivium magnum, et abscondit illic viros. Et cùm inebriatus esset Simon, et filii ejus, surrexit Ptolemæus cum suis, et sumpserunt arma sua, et intraverunt in convivium, et occiderunt eum, et duos filios ejus, et quosdam pueros ejus. Et fecit deceptionem magnam in Israël, et reddidit mala pro bonis.

R. Refulsit sol. 196.

Lectio ij.

ET scripsit hæc Ptolemæus, et misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium, et traderet ei regionem, et civitates eorum, et tributa. Et misit alios in Gazaram tollere Joannem: et tribunis misit Epistolas, ut venirent ad se, et daret eis argentum, et aurum, et dona. Et alios misit occupare Jerusalem, et montem templi. Et præcurrens quidam, nuntiavit Joanni in Gazara, quia periit pater ejus, et fratres ejus, et quia misit te quoque interfici.

R. Ornaverunt faciem. 196.

Lectio iij.

UT audivit autem, vehementer expavit: et comprehendit viros, qui ve-

nerant perdere eum, et occidit eos: cognovit enim quia quærebant eum perdere. Et cetera sermonum Joannis, et bellorum ejus, et bonarum virtutum quibus fortiter gessit, et ædificii murorum quos extruxit, et rerum gestarum ejus: ecce hæc scripta sunt in libro dierum sacerdotii ejus, ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum. ℟. In hymnis. 197.

Ad Magnificat, Ant. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis: nec vos deserat in tempore malo Dominus Deus noster.

DOMINICA IV. Octobris.

In primo Nocturno.

Incipit liber secundus Machabæorum.

Lectio i. *Cap.* 1.

FRATRIBUS, qui sunt per Ægyptum, Judæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Jerosolymis, Judæi, et qui in regione Judææ, et pacem bonam. Benefaciat vobis Deus, et meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, et Isaac, et Jacob servorum suorum fidelium: et det vobis cor omnibus ut colatis eum, et faciatis ejus voluntatem corde magno, et animo volenti. Adaperiat cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem. Exaudiat orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Et nunc hic sumus orantes pro vobis.

℟. Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem in diebus vestris: * Concedat vobis salutem, et redimat vos à malis. ℣. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ii.

FACTURI igitur quinta et vigesima die mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis, ut et vos quoque agatis diem scenopegiæ, et diem ignis, qui datus est quando Nehemias ædificato templo et altari obtulit sacrificia. Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri sacerdotes, qui tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occultè absconderunt in valle, ubi erat puteus altus et siccus, et in eo contutati sunt eum, ita ut omnibus ignotus esset locus.

℟. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo, * Dominus Deus noster. ℣. Det vobis cor omnibus ut colatis eum, et faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iii.

CUM autem præterissent anni multi, et placuit Deo ut mitteretur Nehemias à rege Persidis: nepotes sacerdotum illorum qui absconderant, misit ad requirendum ignem, et sicut narraverunt nobis, non invenerunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos haurire, et afferre sibi; et sacrificia, quæ imposita erant, jussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superposita. Utque hoc factum est, et tempus affuit quo sol refulsit, qui priùs erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarentur.

℟. Congregati sunt inimici nostri, et gloriantur in virtute sua: contere fortitudinem illorum Domine, et disperge illos: * Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua, et destrue eos protector noster *Domine*. Ut cognoscant. Gloria Patri. Ut cognoscant.

In secundo Nocturno.

Ex Tractatu sancti Joannis Chrysostomi super Psalmum quadragesimum tertium.

Lectio iv.

DEUS auribus nostris audivimus; patres nostri annuntiaverunt nobis opus, quod operatus es in diebus eorum. Hunc Psalmum dicit quidem Propheta, dicit autem non ex persona propria, sed ex persona Machabæorum, narrans et prædicens quæ futura erant illo tempore. Tales enim sunt Prophetæ; omnia tempora percurrunt, præsentia, præterita, futura. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, et quid fecerint, necessarium est primum dicere, ut sint apertiora quæ in argumento dicuntur. Hi enim, cùm invasisset Judæam Antiochus qui dictus est Epiphanes, et omnia devastasset, et multos qui tunc erant, à patriis institutis resilire coëgisset, permanserunt illæsi ab illis tentationibus.

℟. Impetum inimicorum ne timueritis, memores estote, quomodò salvi facti sunt patres nostri; * Et nunc clamemus in cœlum, et miserebitur nostri Deus noster. ℣. Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaoni et exercitui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

ET quando grave quidem bellum ingruebat, nec quidquam possent facere quod prodesset, se abscondebant; nam hoc quoque fecerunt Apostoli: non enim semper apparentes in media irruebant pericula, sed nonnumquam, et fugientes, et

latentes secedebant. Postquam autem parum respiraverunt tamquam generosi quidam catuli ex antris exilientes, et è latebris emergentes, statuerunt non se amplius solos servare, sed etiam alios quoscumque possent, et civitatem et omnem regionem obeuntes, collegerunt quotquot invenerunt adhuc sanos et integros; et multos etiam qui laborabant et corrupti erant, in statum pristinum redegerunt, eis persuadentes redire ad legem patriam.

R. Congregatæ sunt Gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignoramus quid agere debeamus. Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. V. Tu scis quæ cogitant in nos: quomodò poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos. Domine.

Lectio vj.

DEUM enim dicebant esse benignum et clementem, nec umquam adimere salutem, quæ proficiscitur ex pœnitentia. Hæc autem dicentes, habuerunt delectum fortissimorum virorum. Non enim pro uxoribus, liberis, et ancillis, patriæque eversione et captivitate, sed pro lege et patria republica pugnabant. Eorum autem dux erat Deus. Cum ergo aciem dirigerent, et suas animas

prodigerent, fundebant ad
versarios, non armis fide
tes, sed loco omnis arma
turæ, pugnæ causam suff
cere ducentes. Ad bellun
autem euntes non tragœ
dias excitabant, non pæan
canebant, sicut nonnulli f
ciunt: non adsciverunt sibi
cines, ut fit in aliis castris
sed Dei superne auxilium
invocabant, ut adesset
opem ferret, et manum
præberet, propter quem
bellum gerebant, pro cu
jus gloria decertabant.

R. Tua est potentia, tuun
regnum Domine: tu es su
per omnes gentes: Da pa
cem Domine in diebus no
stris. V. Creator omnium
Deus terribilis et fortis
justus et misericors. Da pa
cem. Gloria Patri. Da.

R. vij. Refulsit sol in cly
peos aureos, et resplendue
runt montes ab eis. E
fortitudo Gentium dissipat
est. V. Erat enim exercitu
magnus valde, et fortis
et appropiavit Judas, e
exercitus ejus in prælic
Et.

R. viij. Duo Seraphim cla
mabant alter ad alterum
Sanctus, sanctus, sanctu
Dominus Deus Sabaoth
Plena est omnis ter
gloria ejus. V. Tres sur
qui testimonium dant i
cœlo, Pater, Verbum, e
Spiritus sanctus: et hi tr
unum sunt. Sanctus. Glo
ria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 2.*

INVENITUR autem in descriptionibus Jeremiæ Prophetæ, quod jussit eos ignem accipere qui transmigrabant, ut significatum est, et ut mandavit transmigratis; et dedit illis legem, ne obliviscerentur præcepta Domini, et ut non exerrarent mentibus videntes simulacra aurea, et argentea, et ornamenta eorum; et alia hujusmodi dicens, hortabatur ne legem amoverent à corde suo.

℟. Dixit Judas. 194.

Lectio ij.

ERAT autem in ipsa scriptura, quomodò tabernaculum et arcam jussit Propheta divino responso ad se facto comitari secum, usquequò exiit in montem, in quo Moyses ascendit, et vidit Dei hereditatem; et veniens ibi Jeremias, invenit locum speluncæ, et tabernaculum, et arcam, et altare incensi, intulit illuc, et ostium obstruxit; et accesserunt quidam simul, qui sequebantur, ut notarent sibi locum; et non potuerunt invenire.

℟. Ornaverunt faciem. 194.

Lectio iij.

UT autem cognovit Jeremias, culpans illos, dixit: Quod ignotus erit locus, donec congreget Deus congregationem populi, et propitius fiat: et tunc Dominus ostendet hæc, et apparebit majestas Domini, et nubes erit, sicut et Moysi manifestabatur, et sicut cum Salomon petiit ut locus sanctificaretur magno Deo, manifestabat hæc. Magnificè etenim sapientiam tractabat: et ut sapientiam habens, obtulit sacrificium dedicationis, et consummationis templi.

℟. In hymnis. 195.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 2.*

IGITUR cùm sancta civitas habitaretur in omni pace, leges etiam adhuc optimè custodirentur propter Oniæ pontificis pietatem, et animos odio habentes mala, fiebat ut et ipsi reges et principes locum summo honore dignum ducerent, et templum maximis muneribus illustrarent: ita ut Seleucus Asiæ rex de redditibus suis præstaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes. Simon autem de tribu Benjamin præpositus templi constitutus, contendebat, obsistente sibi principe sacerdotum, iniquum aliquid in civitate moliri.

℟. Hic est fratrum. 195.

Lectio ij.

SED cùm vincere Oniam non posset, venit ad Apollonium Tharseæ filium, qui eo tempore erat dux Cœlesyriæ, et Phœnicis: et nuntiavit ei, pecuniis innumerabilibus plenum esse ærarium Jerosolymis, et communes copias immensas esse, quæ non pertinent ad rationem sacrificiorum: esse autem possibile sub potestate regis cadere universa. Cumque retulisset ad regem Apollonius de pecuniis quæ delatæ erant, ille accitum Heliodorum, qui erat super negotia ejus, misit cum mandatis ut prædictam pecuniam transportaret. Statimque Heliodorus iter est aggressus, specie quidem quasi per Cœlesyriam et Phœnicen civitates esset peragraturus, re vera autem regis propositum perfecturus.
R. Tu Domine. 193.

Lectio iij.

SED cum venisset Jerosolymam, et benigne a summo sacerdote in civitate esset exceptus, narravit de dato indicio pecuniarum: et cujus rei gratia adesset, aperuit: interrogabat autem si vere hæc ita essent. Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc et victualia viduarum et pupillorum: quædam verò esse Hircani Tobiæ, viri valde eminentis, in his quæ detulerat impius Simon: universa autem argenti talenta esse quadringenta, et auri ducenta. Decipi verò eos, qui credidissent loco, et templo, quod per universum mundum honoratur, pro sui veneratione et sanctitate omnino impossibile esse.
R. Aperi oculos. 196.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 3. d.

HELIODORUS autem, quod decreverat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præsens. Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis evidentiam, ita ut omnes, qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem et formidinem converterentur. Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus: isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit. Qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea. R. Refulsit sol. 198.

Lectio ij.

ALII etiam apparuerunt duo juvenes virtute decori, optimi gloria, speciosique amictu: qui circumsteterunt eum, et ex utraque parte flagellabant, sine intermissione multis

plagis verberantes. Subitò autem Heliodorus concidit in terram, eumque multa caligine circumfusum rapuerunt, atque in sella gestatoria positum ejecerunt. Et is, qui cum multis cursoribus et satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur, nullo sibi auxilium ferente, manifesta Dei cognita virtute. Et ille quidem per divinam virtutem jacebat mutus, atque omni spe et salute privatus.

℟. Ornaverunt faciem. 106.

Lectio iij.

CONSIDERANS autem summus sacerdos, ne forte rex suspicaretur malitiam aliquam ex Judæis circa Heliodorum consummatam, obtulit pro salute viri hostiam salutarem. Cumque summus sacerdos exoraret, iidem juvenes eisdem vestibus amicti astantes, Heliodoro dixerunt: Oniæ sacerdoti gratias age: nam propter eum Dominus tibi vitam donavit. Tu autem à Deo flagellatus, nuntia omnibus magnalia Dei et potestatem. Et his dictis, non comparuerunt.

℟. In hymnis. 106.

FERIA QUINTA.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octobris, in tribus sequentibus diebus leguntur Lect. Dnicæ, et Feriæ ij. iij. ejusdem Hebdomadæ: si fuerint impeditæ eo anno, omittuntur illæ Lect. quæ his diebus legi non possunt. Si verò in sequenti Hebd. hæ Lect. in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequentibus Feriis ejusdem Hebdomadæ juxta ordinem, historiæ et martyrii Machabæorum.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 4.

SIMON autem prædictus pecuniarum et patriæ delator, malè loquebatur de Onia, tamquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc, et ipse fuisset incentor malorum: provisoremque civitatis ac defensorem gentis suæ, et æmulatorem legis Dei, audebat insidiatorem regni dicere. Sed, cum inimicitiæ in tantum procederent, ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent: considerans Onias periculum contentionis, et Apollonium insanire, utpotè ducem Cœlesyriæ et Phœnicis, ad augendam malitiam Simonis, ad regem se contulit, non ut civium accusator, sed communem utilitatem apud semetipsum universæ multitudinis considerans. ℟. Adaperiat. 216.

Lectio ij.

VIDEBAT enim sine regali providentia impossibile esse, pacem rebus dari, nec Simonem posse cessare

à stultitia sua. Sed post Seleuci vitæ excessum, cum suscepisset regnum Antiochus, qui Nobilis appellabatur, ambiebat Jason frater Oniæ summum sacerdotium: adito rege, promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, et ex redditibus aliis talenta octoginta, super hæc promittebat et alia centum quinquaginta, si potestati ejus concederetur gymnasium et ephebiam sibi constituere, et eos, qui in Jerosolymis erant, Antiochenos scribere.

R. Exaudiat Dominus. 216.

Lectio iij.

QUOD cum rex annuisset, et obtinuisset principatum, statim ad Gentilem ritum contribules suos transferre cœpit. Et amotis his, quæ humanitatis causa Judæis a regibus fuerant constituta, per Joannem patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia et societate functus est legatione, legitima civium jura destituens, prava instituta sanciebat.

R. Congregati sunt. 217.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 5.

EODEM tempore Antiochus secundam profectionem paravit in Ægyptum. Contigit autem per universam Jerosolymorum civitatem videre per dies quadraginta per aera equites discurrentes, auratas stolas habentes, et hastis quasi cohortes armatos, et cursus equorum per ordines digestos, et congressiones fieri cominus, et scutorum motus, et galeatorum multitudinem gladiis districtis, et telorum jactus, et aureorum armorum splendorem, omnisque generis loricarum. Quapropter omnes rogabant in bonum monstra converti.

R. Impetum. 217.

Lectio ij.

SED cum falsus rumor exisset, tamquam vita excessisset Antiochus, assumptis Jason non minus mille viris, repente aggressus est civitatem: et civibus ad murum convolantibus, ad ultimum apprehensa civitate, Menelaus fugit in arcem. Jason vero non parcebat in cæde civibus suis, nec cogitabat prosperitatem adversum cognatos malum esse maximum, arbitrans hostium et non civium se trophæa capturum. Et principatum quidem non obtinuit, finem vero insidiarum suarum confusionem accepit, et profugus iterum abiit in Ammanitem.

R. Congregati sunt. 218.

Lectio iij.

AD ultimum, in exitium sui conclusus ab Areta Arabum tyranno, fugiens

civitate in civitatem, omnibus odiosus, ut refuga legum, et execrabilis, ut patriæ et civium hostis, in Ægyptum extrusus est: et qui multos de patria sua expulerat, peregrè periit, Lacedæmonas profectus, quasi pro cognatione ibi refugium habiturus: et qui insepultos multos abjecerat, ipse et illamentatus et insepultus abjicitur, sepultura neque peregrina usus, neque patrio sepulchro participans. ℟. Tua est potentia. 218.

SABBATO.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 6.*

SED non post multum temporis misit rex Antiochus senem quemdam Antiochenum, qui compelleret Judæos ut se transferrent à patriis et Dei legibus: contaminare etiam quod in Jerosolymis erat templum, et cognominare Jovis Olympii: et in Garizim, prout erant hi, qui locum inhabitabant, Jovis hospitalis. Pessima autem et universis gravis erat malorum incursio: nam templum luxuriis et comessationibus Gentium erat plenum, et scortantium cum meretricibus: sacratisque ædibus mulieres se ultrò ingerebant, intrò ferentes ea, quæ non licebat. ℟. Refulsit. 196.

Lectio ij.

ALTARE etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur. Neque autem sabbata custodiebantur, neque dies solemnes patrii servabantur, nec simpliciter Judæum se esse quisquam confitebatur. Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: et cum Liberi sacra celebrarentur, cogebantur hedera coronati Libero circuire. Decretum autem exiit in proximas Gentilium civitates, suggerentibus Ptolemæis, ut pari modo et ipsi adversus Judæos agerent, ut sacrificarent: eos autem, qui nollent transire ad instituta Gentium, interficerent: erat ergo videre miseriam. ℟. Ornaverunt faciem. 196.

Lectio iij.

DUÆ enim mulieres delatæ sunt natos suos circumcidisse: quas, infantibus ad ubera suspensis, cum publicè per civitatem circumduxissent, per muros præcipitaverunt. Alii verò, ad proximas coëuntes speluncas, et latenter sabbati diem celebrantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensi sunt, eo quòd vererentur propter religionem et observantiam, manu sibimet auxilium ferre. Obsecro autem eos, qui hunc librum lecturi sunt, ne ab-

horrescant propter adversos casus, sed reputent, ea quæ acciderunt, non ad interitum, sed ad correptionem esse generis nostri. R. In hymnis. 197.

SABBATO

Ante Dominicam V. Octobris nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit Kalendis Novembris.

Ad Magnificat, Ant. Tua est potentia, tuum regnum Domine, tu es super omnes gentes: da pacem Domine in diebus nostris.

DOMINICA V.

Octobris.

In primo Nocturno

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 6.

IGITUR Eleazarus unus de primoribus Scribarum, vir ætate provectus, et vultu decorus, aperto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare. At ille gloriosissimam mortem magis quàm odibilem vitam complectens, voluntariè præibat ad supplicium. Intuens autem quemadmodum oporteret accedere, patienter sustinens, destinavit non admittere illicita propter vitæ amorem. Hi autem qui astabant iniqua miseratione commoti, propter antiquam viri amicitiam, tollentes eum secretò rogabant afferri carnes, quibus vesci ei licebat, ut simularetur manducasse, sicut rex imperaverat, de sacrificii carnibus: ut hoc facto à morte liberaretur: et propter veterem viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem.

R. Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem in diebus vestris. Concedat vobis salutem, et redimat vos à malis. V. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ij.

AT ille cogitare cœpit ætatis ac senectutis suæ eminentiam dignam, et ingenitæ nobilitatis canitiem, atque à puero optimæ conversationis actus: et secundum sanctæ et à Deo conditæ legis constituta, respondit citò, dicens, præmitti se velle in infernum. Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere: ut multi adolescentium arbitrantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum: et ipsi propter meam simulationem, et propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur, et per hoc maculam atque execrationem meæ senectuti conquiram. Nam etsi in præsenti tempore suppliciis hominum eripiar

sed manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effugiam. Quamobrem fortiter vita excedendo, senectute quidem dignus apparebo: adolescentibus autem exemplum forte relinquam, si prompto animo ac fortiter pro gravissimis ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis confestim ad supplicium trahebatur.

R. Exaudiat Dominus orationes vestras: et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo, * Dominus Deus noster. V. Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, et faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iij. *Cap. 7.*

CONTIGIT autem, et septem fratres una cum matre sua apprehensos compelli à rege edere contra fas carnes porcinas, flagris et taureis cruciatos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid quaeris, et quid vis discere à nobis? parati sumus mori magis, quam patrias Dei leges praevaricari. Iratus itaque rex jussit sartagines, et ollas aeneas succendi: quibus statim succensis, jussit ei, qui prior fuerat locutus, amputari linguam, et cutem capitis abstrahi, summas quoque manus ejus et pedes ei praescindi, ceteris ejus fratribus et matre inspicientibus. Et cum jam per omnia inutilis factus esset, jussit ignem admoveri, et adhuc spirantem torreri in sartagine, in qua cum diu cruciaretur, ceteri unà cum matre invicem se hortabantur mori fortiter.

R. Congregati sunt inimici nostri, et gloriantur in virtute sua: contere fortitudinem illorum, Domine, et disperge illos: * Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. V. Disperge illos in virtute tua, et destrue eos protector noster Domine. Ut cognoscant. Gloria Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregorii Nazianzeni.

Lectio iv.

Orat. 20. de Machab.

ELEAZARUS primitiae eorum, qui hic ante Christum sunt passi, quemadmodum post Christum Stephanus. Is vir, et sacerdos et senex, canus pilis, canus et prudentia, prius quidem pro populo sacrificabat et orabat, nunc autem semetipsum hostiam obtulit Deo perfectissimam ad totius populi expiationem, faustum certaminis initium, ad quod loquens pariter ac tacens cohortabatur. Obtulit autem et filios septem, suae fructus disciplinae, hostiam viventem, sanctam, beneplacitam

Deo, omni legali sacrificio splendidiorem et puriorem: quæ sunt enim filiorum, ad patrem referri, æquissimum ac justissimum est.

R. Impetum inimicorum ne timueritis: memores estote quomodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamemus in cœlum, et miserebitur nostri Deus noster. V. Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaoni et exercitui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio V.

IBI tum generosi et magnanimi pueri, generosæ matris nobilis proles, gloriosi veritatis propugnatores, Antiochi temporibus excelsiores, veri Mosaicæ legis discipuli, paternorum rituum observantissimi, numerus apud Hebræos laudabilis, et propter septenariæ quietis mysterium venerabilis, unum tantum spiritum unum spectantes, unum illud ad vitam iter agnoscentes, ut mortem Dei causa susciperent: non minus animis fratres quàm corporibus, inter se mutuæ mortis æmuli: ô rem admirandam! tormenta quasi thesauros præripientes, pro magistra lege pericula subeuntes: qui non magis illata formidabant, quàm relicta requirebant, unum illud veriti, ne tyrannus à pœnis desisteret, ne quis ipsorum sine coronæ præmio discederet, ne inviti fratres a fratribus alienis sejungerentur, et ne in eo discrimine cruciationis erepti, mala victoria superarentur.

R. Congregatæ sunt Gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignoramus quid agere debeamus: * Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. V. Tu scis quæ cogitant in nos: quomodo poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos? Domine Deus.

Lectio VI.

ERAT ibi fortis et generosa mater, puerorum simul ac Dei amans, cujus materna viscera quadam naturæ consuetudine dilaniabantur. Non enim filiorum, qui in tormentis erant, miserebatur, sed timore angebatur, ne non ea susciperent: neque magis eos, qui è vita migraverant, desiderabat, quàm precabatur ut reliqui cum illis conjungerentur: de quibus filiis magis quàm de mortuis erat sollicita. Horum enim dubium erat certamen, at illorum securus vitæ exitus: atque illos quidem jam Deo adjunxerat, de his verò, quomodo eos Deus susciperet, laborabat. O virilem animum in corpore muliebri! O admirabilem magnanimitatem!

R. Tua est potentia, tuum regnum Domine: tu es super omnes gentes: * Da pacem Domine in diebus nostris. V. Creator omnium Deus, terribilis et fortis, justus et misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da.

R. vij. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduerunt montes ab eis: * Et fortitudo Gentium dissipata est. V. Erat enim exercitus magnus valde, et fortis: et appropiavit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et fortitudo.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. *Cap. 7. b.*

Mortuo itaque illo primo hoc modo, sequentem deducebant ad illudendum: et cute capitis ejus cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret priusquam toto corpore per membra singula puniretur. At ille respondens patria voce, dixit: Non faciam. Propter quod et iste, sequenti loco primi tormenta suscepit: et in ultimo spiritu constitutus, sic ait: Tu quidem scelestissime in præsenti vita nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. Post hunc tertius illuditur, et linguam postulatus cito protulit, et manus constanter extendit: et cum fiducia ait: E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero. Ita ut rex, et qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus.

R. Dixit Judas. 104.

Lectio ij.

Et hoc ita defuncto, quartum vexabant similiter torquentes. Et cum jam esset ad mortem, sic ait: Potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectio ad vitam non erit. Et cum admovissent quintum, vexabant eum. At ille respiciens in eum, dixit: Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis: noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum. Tu autem patienter sustine, et videbis magnam potestatem ipsius,

qualiter te, et genus tuum torquebit. Post hunc ducebant sextum: et is mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, peccantes in Deum nostrum, et digna admiratione facta sunt in nobis: tu autem ne existimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaveris.

℟. Ornaverunt faciem. 194.

Lectio ij.

SUPRA modum autem mater mirabilis, et bonorum memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens, bono animo ferebat, propter spem quam in Deum habebat: singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia; et femineæ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos: Nescio qualiter in utero meo apparuistis: neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam, et singulorum membra non ego ipsa compegi, sed enim mundi Creator, qui formavit hominis nativitatem, quique omnium invenit originem, et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges ejus.

In Hymnis. 195.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 7. c.

ANTIOCHUS autem contemni se arbitratus, simul et exprobrantis voce despecta, cum adhuc adolescentior superesset, non solum verbis hortabatur, sed et cum juramento affirmabat se divitem et beatum facturum, et translatum a patriis legibus amicum habiturum, et res necessarias ei præbiturum. Sed ad hæc cum adolescens nequaquam inclinaretur, vocavit rex matrem, et suadebat ei, ut adolescenti fieret in salutem. Cum autem multis eum verbis esset hortatus, promisit suasuram se filio suo. Itaque inclinata ad illum, irridens crudelem tyrannum, ait patria voce: Fili mi, miserere mei, quæ te in utero novem mensibus portavi, et lac triennio dedi, et alui, et in ætatem istam perduxi.

℟. Hic est fratrum. 195.

Lectio ij.

PETO, nate, ut aspicias ad cœlum et terram, et ad omnia quæ in eis sunt, et intelligas, quia ex nihilo fecit illa Deus, et hominum genus: ita fiet, ut non timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, ut in illa miseratione

tione cum fratribus tuis te recipiam. Cum hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem sustinetis? Non obedio præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. Tu verò, qui inventor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manum Dei. Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur. Et si nobis propter increpationem et correptionem Dominus Deus noster modicum iratus est: sed iterum reconciliabitur servis suis.

Tu Domine. 195.

Lectio iij.

TU autem, ô scelestè et omnium hominum flagitiosissime, noli frustrà extolli vanis spebus in servos ejus inflammatus. Nondum enim omnipotentis Dei, et omnia inspicientis judicium effugisti. Nam fratres mei, modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: tu verò judicio Dei justas superbiæ tuæ pœnas exsolves. Ego autem, sicut et fratres mei, animam et corpus meum trado pro patriis legibus: invocans Deum maturiùs genti nostræ propitium fieri, teque cum tormentis et verberibus confiteri, quòd ipse est Deus solus. In me verò et in fratribus meis desinet Omnipotentis ira, quæ in per omne genus nostrum justè superducta est. Tunc rex accensus ira, in hunc super omnes crudelius desævit, indignè ferens se derisum. Et hic itaque mundus obiit, per omnia in Domino confidens. Novissimè autem post filios et mater consumpta est.

℟. Aperi oculos. 196.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. *Cap.* 8. c.

CONSTITUIT autem Nicanor, ut regi tributum, quod Romanis erat dandum, duo millia talentorum, de captivitate Judæorum suppleret: statimque ad maritimas civitates misit, convocans ad coëmptionem Judaicorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talento distracturum: non respiciens ad vindictam, quæ eum ab Omnipotente esset consecutura. Judas autem ubi comperit, indicavit his, qui secum erant, Judæis, Nicanoris adventum. Ex quibus quidam formidantes et non credentes Dei justitiæ, in fugam vertebantur: alii verò si quid eis supererat vendebant, simulque Dominum deprecabantur, ut eriperet eos ab impio Nicanore.

℟. Refulsit sol. 196.

Lectio II.

CONVOCATIS autem Machabæus septem millibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque metuerent inique venientium adversum se hostium multitudinem, sed fortiter contenderent, ante oculos habentes contumeliam, quæ loco sancto ab his injustè esset illata; itemque et ludibrio habitæ civitatis injuriam, adhuc etiam veterum instituta convulsa. Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul et audaciæ: nos autem in omnipotente Domino, qui potest et venientes adversum nos, et universum mundum uno nutu delere, confidimus. Admonuit autem eos et de auxiliis Dei, quæ facta sunt erga parentes: et quod sub Sennacherib centum octoginta quinque millia perierint.

R. Ornaverunt. 196.

Lectio III.

HIS verbis constantes effecti sunt, et pro legibus et patria mori parati. Constituit itaque fratres suos duces utrique ordini, Simonem, et Josephum, et Jonathan, subjectis unicuique millenis et quingentis. Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adjutorii Dei, in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore. Et facto sibi adjutore Omnipotente, interfecerunt super novem millia hominum: majorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. Pecuniis verò eorum, qui ad emptionem ipsorum venerant, sublatis, ipsos itaque usquequè persecuti sunt, sed reversi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseveraverunt insequentes. Arma autem ipsorum, et spolia congregantes, sabbatum agebant: benedicentes Dominum, qui liberavit eos in isto die, misericordiæ initium stillans in eos. Post sabbatum verò debilibus, et orphanis, et viduis diviserunt spolia: et residua ipsi cum suis habuere.

R. In hymnis. 197.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio I. *Cap.* 9.

EODEM tempore Antiochus inhonestè revertebatur de Persida. Intraverat enim in eam, quæ dicitur Persepolis, et tentavit expoliare templum, et civitatem opprimere: sed multitudine ad arma concurrente, in fugam versi sunt: et ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret. Et cum venisset circa Ecbatanam, recognovit quæ erga

Nicanorem et Timotheum gesta sunt. Elatus autem in ira, arbitrabatur se injuriam illorum, qui se fugaverant, posse in Judæos retorquere: ideoque jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, cælesti eum judicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est se venturum Jerosolymam, et congeriem sepulchri Judæorum eam facturum.

℟. Adaperiat Dominus. 224.

Lectio ij.

SED qui universa conspicit Dominus Deus Israël percussit eum insanabili et invisibili plaga. Ut enim finivit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, et amara internorum tormenta, et quidem satis juste, quippe qui multis, et novis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo à sua malitia cessaret. Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans animo in Judæos, et præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, et gravi corporis collisione membra vexari.

℟. Exaudiat Dominus. 225.

Lectio iij.

ISQUE qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, et montium altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contestans: ita ut de corpore impii vermes scaturirent, ac viventis in doloribus carnes ejus effluerent, odore etiam illius et fœtore exercitus gravaretur. Et qui paulò antè sidera cœli contingere se arbitrabatur, eum nemo poterat propter intolerantiam fœtoris portare.

℟. Congregati sunt. 225.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 10.*

MACHABÆUS autem, et qui cum eo erant, Domino se protegente, templum quidem, et civitatem recepit: aras autem, quas alienigenæ per plateas extruxerant, itemque delubra demolitus est. Et purgato templo aliud altare fecerunt: et de ignitis lapidibus igne concepto, sacrificia obtulerunt post biennium, et incensum, et lucernas, et panes propositionis posuerunt. Quibus gestis, rogabant Dominum prostrati in terram, ne amplius talibus malis inciderent: sed et, si quando peccassent, ut ab ipso mitius corriperentur, et non barbaris ac blasphemis hominibus traderentur. Qua die autem templum ab alieni-

gentis pollutum fuerat, contigit eodem die purificationem fieri, vigesima quinta mensis, qui fuit Casleu. R. Impetum. 226.

Lectio v.

At Timotheus, qui prius a Judæis fuerat superatus, convocato exercitu peregrinæ multitudinis, et congregato equitatu Asiano, advenit quasi armis Judæam capturus. Machabæus autem, et qui cum ipso erant, appropinquante illo deprecabantur Dominum, caput terra aspergentes, lumbosque ciliciis præcincti, ad altaris crepidinem provoluti, ut sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, et adversariis adversaretur, sicut lex dicit. Et ita post orationem, sumptis armis, longius de civitate procedentes, et proximi hostibus effecti, resederunt. R. Congregatæ sunt. 226.

Lectio vi.

Primo autem solis ortu utrique commiserunt; isti quidem victoriæ et prosperitatis sponsorem cum virtute Dominum habentes; illi autem ducem belli animum habebant. Sed cum vehemens pugna esset, apparuerunt adversariis de cælo viri quinque in equis, frenis aureis decori, ducatum Judæis præstantes, ex quibus duo, Machabæum medium habentes, armis suis circumseptum incolumem conservabant; in adversarios autem tela et fulmina jaciebant, ex quo et cæcitate confusi, et repleti perturbatione cadebant. Interfecti sunt autem viginti millia quingenti, et equites sexcenti. Timotheus vero confugit in Gazaram præsidium munitum, cui præerat Chæreas. R. Tua est. 227.

SABBATO.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 15.

Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi a Deo affuturum. Et hortabatur suos ne formidarent ad adventum nationum, sed in mente haberent adjutoria sibi facta de cælo, et nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam victoriam. Et allocutus eos de Lege et prophetis, admonens etiam certamina quæ fecerant prius, promptiores constituit eos; et ita animis eorum erectis simul ostendebat Gentium fallaciam, et juramentorum prævaricationem. Singulos autem illorum armavit, non clypei et hastæ munitione, sed sermonibus optimis, et exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod universos lætificavit. R. Refulsit sol. 196.

Lectio ij.

ERAT autem hujuscemodi visus: Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum et benignum, verecundum visu, modestum moribus, et eloquio decorum, et qui à puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Judæorum: Post hoc apparuisse et alium virum, ætate et gloria mirabilem, et magnitudinis habitudine circa illum. Respondentem vero Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, et populi Israël: hic est, qui multùm orat pro populo, et universa sancta civitate, Jeremias Propheta Dei. Extendisse autem Jeremiam dexteram, et dedisse Judæ gladium aureum, dicentem: Accipe sanctum gladium munus à Deo, in quo dejicies adversarios populi mei Israël.

℟. Operuerunt. 196.

Lectio iij.

EXHORTATI itaque Judas sermonibus bonis valdè, de quibus extolli posset impetus, et animi juvenum confortari, statuerunt dimicare et confligere fortiter: ut virtus de negotiis judicaret, eò quòd civitas sancta et templum periclitarentur. Erat enim pro uxoribus, et filiis, itemque pro fratribus, et cognatis minor sollicitudo: maximus vero et primus pro sanctitate timor erat templi. Sed et eos, qui in civitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his, qui congressuri erant.

℟. In hymnis. 197.

SABBATO

Ante Dominicam primam Novembris.

Ad Magnificat, Ant.

Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, et plena erat omnis terra majestate ejus, et ea quæ sub ipso erant, replebant templum.

DOMINICA I.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechielis Prophetæ.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar, aperti sunt cæli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachin, factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, et ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone: et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus: et de medio ejus quasi species electri, id est, de medio ignis:

R. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replebant templum. V. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea.

Lectio ij.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: et hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: et facies et pennas per quatuor partes habebant. Junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non revertebantur cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur. R. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. V. Qui regis Israël, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

SIMILITUDO autem vultus eorum facies hominis, et facies leonis a dextris ipsorum quatuor: facies autem bovis a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennæ eorum extentæ desuper: duæ pennæ singulorum jungebantur, et duæ tegebant corpora eorum: et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertebantur cum ambularent. R. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster. V. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Gloria Patri. Non.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorii Papæ in Ezechielem Prophetam.

Lectio iv. Lib. 1. Hom. 2.

USUS Prophetici locutionis est, ut prius personam, tempus locumque describat, et postmodum dicere mysteria prophetiæ incipiat: quatenus ut veritatem solidius ostendat, ante historiæ radicem figat, et post fructus spiritus per signa et allegorias proferat. Ezechiel itaque ætatis suæ tempus indicat, dicens: Et factum est in trigesimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denuntians adjunxit: Cum essem in medio captivorum juxta flumen Chobar

aperti sunt cæli, et vidi visiones Dei. Tempus insinuat, subdens: In quinta mensis: ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachim. Qui ut benè personam indicet, etiam genus narrat, cum subditur: Et factum est verbum Domini ad Ezechielem, filium Buzi, sacerdotem.

R. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen Domini. V. Prædicabunt populis fortitudinem meam, et annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota die.

Lectio vij.

SED prima quæstio nobis oritur, cur is qui nihil adhuc dixerat, ita exorsus est, dicens: Et factum est in trigesimo anno. Et namque sermo conjunctionis est: et scimus quia non conjungitur sermo subsequens, nisi sermoni præcedenti. Qui igitur nihil dixerat, cur dicit: Et factum est? cum non sit sermo cui hoc quod incipit, subjungat? Qua in re pensandum est, quia sicut nos corporalia, sic Prophetæ sensu spiritalia aspiciunt: eisque et illa sunt præsentia, quæ nostræ ignorantiæ absentia videntur. Unde fit, ut in mente Prophetarum ita conjuncta sint exterioribus interiora, quatenus simul utraque videant, simulque in eis fiat et intus verbum quod audiunt, et foris quod dicunt.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, et armis tuæ potentiæ protege nos semper. V. Libera Domine Deus Israël clamantes ad te. V. Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio viij.

PATET igitur cur is qui nihil dixerat, inchoavit, dicens: Et factum est in trigesimo anno: quia hoc verbum quod foris protulit, illi verbo quod intus audierat, conjunxit. Continuavit ergo verba quæ protulit, visioni internæ: et idcirco incipit, dicens: Et factum est. Subjunxit enim hoc quod exterius loquebatur, ac si et illud foris sit, quod intus viderat. Hoc autem quod dicitur, quia in trigesimo anno spiritum prophetiæ accepit, indicat aliquid nobis considerandum: videlicet quia juxta rationis usum, doctrinæ sermo non suppetit, nisi in ætate perfecta. Unde et ipse Dominus anno duodecimo ætatis suæ in medio doctorum in templo sedens, non docens, sed interrogans voluit inveniri.

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quæsivimus bona, et ecce turbatio:

vimus Domino peccata nostra; Non in perpetuum obliviscaris nos. ℣. Peccavimus, impiè gessimus, iniquitatem fecimus, Domine, in omnem justitiam tuam. Non in. Gloria Patri. Non in.

℟. vij. Laudabilis populus, Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël. ℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem.

℟. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth: Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

Infra Hebd. Feria ij. dicuntur Resp. ibi assignata, in Sabbato autem dicitur ℟. Laudabilis. ij. et iij. Feria ij. sequentis.

Resp. hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis usque ad Adventum.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiële Propheta.

Lectio j. Cap. ij.

Et audivi loquentem ad me, et dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israël, ad gentes apostatrices, quæ recesserunt a me: ipsi et patres eorum prævaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et filii dura facie, et indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Si fortè vel ipsi audiant, et si fortè quiescant, quoniam domus exasperans est: et scient quia Propheta fuerit in medio eorum.

℟. Redemit populum suum, et liberavit eum: et venient, et exultabunt in monte Sion, et gaudebunt de bonis Domini super frumento, vino, et oleo: Et ultrà non esurient. ℣. Eritque anima eorum quasi hortus irriguus. Et ultrà.

Lectio ij.

Tu ergo fili hominis, ne timeas eos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli et subversores sunt tecum, et cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas, et vultus eorum ne formides, quia domus exasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si fortè audiant, et quiescant: quoniam irritatores sunt.

℟. Angustiæ mihi sunt undique, et quid eligam ignoro: Melius est mihi incidere in manus hominum, quàm derelinquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem

terram non egeris, non effugiam manus vestras. Melius.

Lectio iij.

TU autem fili hominis, audi quæcumque loquor ad te: et noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum, et comede quæcumque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involutus liber: et expandit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris: et scriptæ erant in eo lamentationes, et carmen, et væ.

℟. Misit Dominus Angelum suum, et conclusit ora leonum: Et non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in me. ℣. Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam, animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et non. Gloria Patri. Et non.

Resp. hujus ij. Feriæ repetuntur in aliis ij. Feriis usque ad Adventum.

FERIA TERTIA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. Cap. 3.

ET dixit ad me: Fili hominis, quodcumque inveneris comede: comede volumen istud, et vadens loquere ad filios Israël. Et aperui os meum, et cibavit me volumine illo: et dixit ad me: Fili hominis, venter tuus comedet, et viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. Et comedi illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hominis, vade ad domum Israël, et loqueris verba mea ad eos.

℟. A facie furoris tui Deus conturbata est omnis terra: Sed miserere Domine, et ne facias consummationem. ℣. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum. Sed miserere.

Lectio ij.

NON enim ad populum profundi sermonis et ignotæ linguæ tu mitteris ad domum Israël: neque ad populos multos profundi sermonis et ignotæ linguæ, quorum non possis audire sermones: et si ad illos mitteris, ipsi audirent te. Domus autem Israël nolunt audire te: quia nolunt audire me. Omnis quippe domus Israël attrita fronte est, et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valentiorem faciebus eorum, et frontem tuam duriorem frontibus eorum. Ut adamantem, et ut silicem dedi faciem tuam: ne timeas eos, neque metuas à facie eorum: quia domus exasperans est.

℟. Civitatem istam tu circumda Domine, et Angeli tui custodiant muros ejus. Exaudi Domine populum tuum cum misericordia. ℣. Avertatur furor tuus,

Domine, à populo tuo, et à civitate sancta tua. Exaudi.

Lectio iij.

ET dixit ad me: Fili hominis, omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, et auribus tuis audi: Et vade, ingredere ad transmigrationem, ad filios populi tui, et loqueris ad eos, et dices eis: Hæc dicit Dominus Deus: Si fortè audient, et quiescant. Et assumpsit me spiritus, et audivi post me vocem commotionis magnæ: Benedicta gloria Domini de loco suo, et vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, et vocem rotarum sequentium animalia, et vocem commotionis magnæ. ℟. Genti peccatrici, populo pleno peccato miserere, Domine Deus. ℣. Esto placabilis super nequitiam populi tui. Domine Deus. Gloria Patri. Domine.

Resp. hujus iij. Feriæ repetuntur in aliis tertiis Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUARTA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. *Cap.* 7.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Et tu fili hominis, hæc dicit Dominus Deus terræ Israël: Finis venit, venit finis super quatuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immittam furorem meum in te, et judicabo te juxta vias tuas: et ponam contra te omnes abominationes tuas. Et non parcet oculus meus super te, et non miserebor: sed vias tuas ponam super te, et abominationes tuæ in medio tui erunt, et scietis quia ego Dominus. ℟. Indicabo tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dominus requirat à te: Facere judicium et justitiam, et sollicitum ambulare cum Deo tuo. ℣. Spera in Domino, et fac bonitatem, et inhabita terram. Facere.

Lectio ij.

HÆC dicit Dominus Deus: Afflictio una, afflictio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilavit adversum te: ecce venit. Venit contritio super te, qui habitas in terra: venit tempus, propè est dies occisionis, et non gloriæ montium. Nunc de propinquo effundam iram meam super te, et complebo furorem meum in te: et judicabo te juxta vias tuas, et imponam tibi omnia scelera tua. Et non parcet oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, et abominationes tuæ in medio tui erunt: et scietis quia ego sum Dominus percutiens.

℟. Angustiæ mihi sunt undique, et quid eligam ignoro: Melius est mihi inci-

dere in manus hominum, quàm derelinquere legem Dei mei. V. Si enim hoc egero, mors mihi est; si autem non egero, non effugiam manus vestras. Meliùs.

Lectio iij.

ECCE dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, germinavit superbia; iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, et non ex populo, neque ex sonitu eorum; et non erit requies in eis. Venit tempus, appropinquavit dies: qui emit, non lætetur; et qui vendit, non lugeat: quia ira super omnem populum ejus. Quia qui vendit, ad id quod vendidit, non revertetur, et adhuc in viventibus vita eorum.

R. Misit Dominus Angelum suum, et conclusit ora leonum: * Et non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in me. V. Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et non. Gloria. Et.

Responsoria hujus iv. Feriæ repetuntur in aliis iv. Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUINTA.

De Ezechiële Propheta.

Lectio j. *Cap.* 13.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, vaticinare ad Prophetas Israël, qui prophetant: et dices prophetantibus de corde suo: Audite verbum Domini: Hæc dicit Dominus Deus: Væ Prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes in desertis, Prophetæ tui Israël erant. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israël, ut staretis in prælio in die Domini. Vident vana, et divinant mendacium, dicentes: Ait Dominus: cum Dominus non miserit eos: et perseveraverunt confirmare sermonem.

R. Vidi Dominum. 234.

Lectio ij.

NUMQUID non visionem cassam vidistis, et divinationem mendacem locuti estis? et dicitis: Ait Dominus: cùm ego non sim locutus. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana, et vidistis mendacium: ideò ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus. Et erit manus mea super prophetas, qui vident vana, et divinant mendacium: in consilio populi mei non erunt, et in scriptura domus Israël non scribentur, nec in terram Israël ingredientur: et scietis quia ego Dominus Deus. Eò quod deceperint populum meum, dicentes: Pax, et non est pax: et ipse ædificabat pa-

rietem, illi autem liniebant eum luto absque paleis. R. Aspice Domine, 234.

Lectio iij.

Dic ad eos, qui liniunt absque temperatura, quod casurus sit: erit enim imber inundans, et dabo lapides prægrandes desuper irruentes, et ventum procellæ dissipantem. Siquidem ecce cecidit paries: numquid non dicetur vobis: Ubi est litura, quam linistis? Propterea hæc dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam spiritum tempestatum in indignatione mea, et imber inundans in furore meo erit: et lapides grandes in ira in consumptionem. Et destruam parietem, quem linistis absque temperamento. R. Aspice Domine. 234.

FERIA SEXTA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. *Cap. 15.*

Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, quid fiet de ligno vitis ex omnibus lignis nemorum, quæ sunt inter ligna silvarum? Numquid tolletur de ea lignum, ut fiat opus; aut fabricabitur de ea paxillus, ut dependeat in eo quodcumque vas? Ecce igni datum est in escam: utramque partem ejus consumpsit ignis, et medietas ejus redacta est in favillam: numquid utile erit ad opus? Etiam cum esset integrum, non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis devoraverit, et combusserit, nihil ex eo fiet operis? R. Super muros. 235.

Lectio ij.

Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quomodo lignum vitis inter ligna silvarum, quod dedi igni ad devorandum, sic tradam habitatores Jerusalem. Et ponam faciem meam in eos: de igne egredientur, et ignis consumet eos: et scietis quia ego Dominus, cum posuero faciem meam in eos; et dedero terram inviam et desolatam: eo quod prævaricatores extiterint, dicit Dominus Deus. R. Muro tuo. 235.

Lectio iij. *Cap. 16.*

Et factus est sermo Domini ad me dicens: Fili hominis, notas fac Jerusalem abominationes suas, et dices: Hæc dicit Dominus Deus Jerusalem: Radix tua, et generatio tua de terra Chanaan: pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec involuta pannis. Non pepercit super te oculus ut faceret tibi unum de his, misertus tui: sed projecta es super faciem terræ

in abjectione animæ tuæ, in die qua nata es. ℣. Sustinuimus. 235.

SABBATO.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. Cap. 19

ET tu assume planctum super principes Israël, et dices: Quare mater tua leæna inter leones cubavit, in medio leunculorum enutrivit catulos suos? Et eduxit unum de leunculis suis, et leo factus est: et didicit capere prædam, hominemque comedere. Et audierunt de eo Gentes, et non absque vulneribus suis ceperunt eum: et adduxerunt eum in catenis in Terram Ægypti. Quæ cùm vidisset quoniam infirmata est, et periit expectatio ejus: tulit unum de leunculis suis, leonem constituit eum. Qui incedebat inter leones, et factus est leo: et didicit prædam capere, et homines devorare: didicit viduas facere, et civitates eorum in desertum adducere: et desolata est terra, et plenitudo ejus à voce rugitus illius. ℟. Laudabilis. 236.

Lectio ij.

ET convenerunt adversùs eum Gentes undique de provinciis, et expanderunt super eum rete suum, in vulneribus earum captus est. Et miserunt eum in caveam, in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis: miseruntque eum in carcerem, ne audiretur vox ejus ultra super montes Israël. Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est: fructus ejus, et frondes ejus creverunt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ solidæ in sceptra dominantium, et exaltata est statura ejus inter frondes: et vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum. ℟. Angustiæ mihi. 236.

Lectio iij.

ET evulsa est in ira, in terramque projecta, et ventus urens siccavit fructum ejus: marcuerunt, et arefactæ sunt virgæ roboris ejus: ignis comedit eam. Et nunc transplantata est in desertum, in terra invia et sitienti. Et egressus est ignis de virga ramorum ejus, qui fructum ejus comedit: et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Planctus est, et erit in planctum. ℟. Misit Dominus. 237.

SABBATO

Ante Dominicam. ij. Novemb.

Ad Magnificat, Ana.

Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia domina Gentium: non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

Si November habeat quinque Dominicas, tunc IJ. Dominica leguntur sequentes Lectiones de Ezechiele.

le: si verò habuerit tantùm quatuor, Dominica iij. legitur liber Danielis positus in iij. Dominica, et Sabbato ad Magnificat dicetur Ana. Muro tuo. 240. et duabus sequentibus Dominicis leguntur Prophetæ minores.

DOMINICA II.
Novembris.
In primo Nocturno.
De Ezechiële Propheta.
Lectio j. *Cap. 21.*

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, pone faciem tuam ad Jerusalem, et stilla ad sanctuaria, et propheta contra humum Israël: et dices terræ Israël: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, et ejiciam gladium meum de vagina sua, et occidam in te justum et impium. Pro eo autem quòd occidi in te justum et impium, idcircò egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilonem: ut sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium meum de vagina sua irrevocabilem.

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replebant templum. ℣. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea quæ.

Lectio ij.

ET tu fili hominis ingemisce in contritione lumborum, et in amaritudinibus ingemisce coram eis. Cùmque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro auditu: quia venit, et tabescet omne cor, et dissolventur universæ manus, et infirmabitur omnis spiritus, et per cuncta genua fluent aquæ: ecce venit, et fiet, ait Dominus Deus. Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis propheta, et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Loquere: Gladius, gladius exacutus est, et limatus. Ut cædat victimas, exacutus est: ut splendeat, limatus est: qui moves sceptrum filii mei, succidisti omne lignum. Et dedi eum ad levigandum, ut teneatur manu: iste exacutus est gladius, et iste limatus est, ut sit in manu interficientis.

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina, Deus meus, aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis Israël, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

CLAMA et ulula fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in

cunctis ducibus Israel qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo meo; idcirco plaude super femur, quia probatus est: et hoc, cum sceptrum subverterit, et non erit, dicit Dominus Deus. Tu ergo fili hominis propheta, et percute manu ad manum, et duplicetur gladius, ac triplicetur gladius interfectorum: hic est gladius occisionis magnae, qui obstupescere eos facit, et corde tabescere, et multiplicat ruinas.

℞. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus. Non est. Gloria Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Hieronymi Presbyteri in Ezechielem Prophetam.

Lectio iv.

Lib. 7. in Ezech. cap. 21.

QUIA supra dixerat: Ipsi dicunt ad me: Numquid non per parabolas loquitur iste? et apertam populus flagitabat sententiam; idcirco quod Dominus per metaphoram, sive parabolam, et, ut alii vertere, proverbium est locutus, nunc manifestius loquitur: saltum Nageb, et Darom, et Theman, eadem Jerusalem, et templum illius, sancta sanctorum, et omnem terram Judaeae, luminaribusque quae continuit, [illegible] intelligi gladium devorantem, qui eductus sit de vagina sua, ut interficiat justum et impium. Hoc est enim lignum viride, et lignum aridum. Unde et Dominus: Si in ligno, ait, viridi tanta faciunt, in arido quid facient? ℞. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen Domini. ℣. Praedicabunt populis fortitudinem meam, et annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota.

Lectio v.

PRIMUM dixerat: Vaticinare, vel stilla ad Austrum, Africum, et Meridiem, et ad saltum Meridiani. Quod quia videbatur obscurum, et dicta Prophetae populus non intelligebat, nunc eundem posuit manifestius, saltum Meridiani esse Jerusalem: et omnes in ea cunctas arbores, ad quarum radices securis posita sit, intelligit habitatores ejus, gladiumque interpretatur pro incendio. Tertio jubetur Propheta, ut tacentibus illis, nec interrogantibus cur ista vaticinatus sit, faciat per quod interrogetur, et respondeat quae Dominus locutus sit

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Domine, et armis tuæ potentiæ protege nos semper. * Libera, Domine Deus Israël, clamantes ad te. V. Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio vj.

INGEMISCE, inquit, ejulare non levi voce, neque dolore moderato, sed in contritione lumborum, ut gemitus tuus ex animi visceribus et amaritudine animi proferatur. Et hæc facies coram eis, ut, cùm te interrogaverint, cur tanto gemitu contereris, et quid tibi mali acciderit, ut sic ingemiscas, tu eis meo sermone respondeas: Idcircò plango, et doleo cordis mei dolore, quia non valeo, quia auditus, qui semper meis auribus insonuerat, opere completur, et venit, imminens, videlicet Babylonii furentis exercitus, qui cùm venerit, et vallaverit Jerusalem, tunc tabescit omne cor, et dissolventur universæ manus, ut occupante pavore mentes hominum, nullus audeat repugnare.

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quæsivimus bona, et ecce turbatio, cognovimus Domine peccata nostra: * Non in perpetuum obliviscaris nos. V. Peccavimus, impiè gessimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem justitiam tuam. Non in. Gloria Patri. Non in.

R. vij. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens, Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël. V. Beata gens cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. *Cap.* 33.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis loquere ad filios populi tui, et dices ad eos: Terra cùm induxero super eam gladium, et tulerit populus terræ virum unum de novissimis suis, et constituerit eum super se speculatorem: et ille viderit gladium venientem super terram, et cecinerit buccina, et annuntiaverit populo: audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, et non se observaverit, veneritque gladius, et tulerit eum:

sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum buccinæ audivit, et non se observavit; sanguis ejus in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam salvabit. R. Redemit populum. 236.

Lectio ij.

QUOD si speculator viderit gladium venientem, et non insonuerit buccina, et populus se non custodierit, veneritque gladius, et tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram. Et tu fili hominis, speculatorem dedi te domui Israël: audiens ergo ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex me. Si me dicente ad impium: Impie, morte morieris: non fueris locutus ut se custodiat impius à via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram. R. Angustiæ. 236.

Lectio iij.

SI autem annuntiante te ad impium ut à viis suis convertatur, non fuerit conversus à via sua: ipse in iniquitate sua morietur: porrò tu animam tuam liberasti. Tu ergo fili hominis dic ad domum Israël: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ, et peccata nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabescimus: quomodò ergo vivere poterimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impii, sed ut convertatur impius à via sua, et vivat. Convertimini, convertimini à viis vestris pessimis: et quare moriemini domus Israël? R. Misit Dominus. 237.

FERIA TERTIA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. *Cap.* 34.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis propheta de pastoribus Israël: propheta, et dices pastoribus: Hæc dicit Dominus Deus: Væ pastoribus Israël, qui pascebant semetipsos: nonne greges à pastoribus pascuntur? Lac comedebatis, et lanis operiebamini, et quod crassum erat occidebatis, gregem autem meum non pascebatis. Quod infirmum fuit non consolidastis, et quod ægrotum non sanastis, quod confractum est non alligastis, et quod abjectum est non reduxistis, et quod perierat non quæsistis: sed cum austeritate imperabatis eis, et cum potentia. R. A facie furoris. 237.

Lectio ij.

ET dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor: et factæ sunt in devorationem omnium bestiarum

rum agri, et dispersæ sunt. Erraverunt greges mei in cunctis montibus, et in universo colle excelso, et super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. Propterea, pastores audite verbum Domini: Vivo ego, dicit Dominus Deus: quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapinam, et oves meæ in devorationem omnium bestiarum agri, eò quòd non esset pastor, neque enim quæsierunt pastores mei gregem meum, sed pascebant pastores semetipsos, et greges meos non pascebant: propterea pastores audite verbum Domini.
℟. Civitatem istam, 237.

Lectio iij.

HÆC dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, et cessare faciam eos ut ultrà non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos: et liberabo gregem meum de ore eorum, et non erit ultrà eis in escam. Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oves meas, et visitabo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum: sic visitabo oves meas, et liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis et caliginis.
℟. Genti peccatrici, 238.

FERIA QUARTA.

De Ezechiële Propheta.

Lectio j. *Cap.* 40.

IN vigesimo quinto anno transmigrationis nostræ, in exordio anni, decima mensis, quarto decimo anno postquam percussa est civitas: in ipsa hac die facta est super me manus Domini, et adduxit me illuc. In visionibus Dei adduxit me in terram Israël, et dimisit me super montem excelsum nimis, super quem erat quasi ædificium civitatis vergentis ad Austrum. Et introduxit me illuc. ℟. Indicabo, 238.

Lectio ij.

ET ecce, vir, cujus erat species quasi species æris, et funiculus lineus in manu ejus, et calamus mensuræ in manu ejus: stabat autem in porta. Et locutus est ad me idem vir: Fili hominis vide oculis tuis, et auribus tuis audi, et pone cor tuum in omnia quæ ego ostendam tibi, quia ut ostendantur tibi, adductus es huc: annuntia omnia, quæ tu vides, domui Israël.
℟. Angustiæ mihi, 238.

Lectio iij.

ET ecce murus forinsecus in circuitu domus undique, et in manu viri cala-

mus mensuræ sex cubitorum, et palmo: et mensus est latitudinem ædificii calamo uno, altitudinem quoque calamo uno. Et venit ad portam, quæ respiciebat viam Orientalem, et ascendit per gradus ejus: et mensus est limen portæ calamo uno latitudinem, id est, limen unum calamo uno in latitudine.
R. Misit Dominus. 239.

FERIA QUINTA.
De Ezechiele Propheta.
Lectio j. *Cap.* 41.

Et introduxit me in templum, et mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, et sex cubitos latitudinis inde, latitudinem tabernaculi. Et latitudo portæ, decem cubitorum erat: et latera portæ, quinque cubitis hinc, et quinque cubitis inde: et mensus est longitudinem ejus quadraginta cubitorum, et latitudinem viginti cubitorum. Et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portæ duos cubitos: et portam, sex cubitorum: et latitudinem portæ, septem cubitorum.
R. Vidi Dominum. 242.

Lectio ij.

Et mensus est longitudinem ejus viginti cubitorum, et latitudinem ejus viginti cubitorum ante faciem templi: et dixit ad me: Hoc est sanctum sanctorum. Et mensus est parietem domus sex cubitorum: et latitudinem lateris quatuor cubitorum undique per circuitum domus. Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria: et erant eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus in lateribus per circuitum, ut continerent, et non attingerent parietem templi.
R. Aspice Domine. 242.

Lectio iij.

Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam, et in cœnaculum templi deferebat per gyrum: idcirco latius erat templum in superioribus: et sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium. Et vidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatio: et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum, et erat interior domus in lateribus domus.
R. Aspice Domine. 243.

FERIA SEXTA.
De Ezechiele Propheta.
Lectio j. *Cap.* 43.

Et duxit me ad portam quæ respiciebat ad viam Orientalem. Et ecce gloria Dei Israël ingrediebatur per viam Orientalem: et vox erat ei quasi vox aquarum multarum, et terra splendebat à majestate ejus. Et vidi visionem se-

eumdem speciem quam videram, quando venit ut disperderet civitatem: et species secundùm aspectum, quem videram juxta fluvium Chobar: et cecidi super faciem meam. Et majestas Domini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem. Et elevavit me spiritus, et introduxit me in atrium interius: et ecce repletà erat gloria Domini domus.

R. Super muros. 243.

Lectio ii.

ET audivi loquentem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me, dixit ad me: Fili hominis, locus solii mei, et locus vestigiorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israël in æternum: et non polluent ultrà domus Israël nomen sanctum meum, ipsi et reges eorum, in fornicationibus suis, et in ruinis regum suorum, et in excelsis. Qui fabricati sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos: et murus erat inter me et eos: et polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus quas fecerunt: propter quod consumpsi eos in ira mea.

R. Muro tuo. 244.

Lectio iii.

NUNC ergo repellant procul fornicationem suam, et ruinas regum suorum à me: et habitabo in medio eorum semper. Tu autem fili hominis, ostende domui Israël templum, et confundantur ab iniquitatibus suis, et metiantur fabricam: et erubescant ex omnibus quæ fecerunt. Figuram domus, et fabricæ ejus exitus, et introitus, et omnem descriptionem ejus, et universa præcepta ejus, cunctumque ordinem ejus, et omnes leges ejus ostende eis, et scribes in oculis eorum; ut custodiant omnes descriptiones ejus, et præcepta illius, et faciant ea.

R. Sustinuimus. 244.

SABBATO,

De Ezechiële Propheta.

Lectio i. *Cap.* 47.

ET convertit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebantur subter limen domus ad Orientem: facies enim domus respiciebat ad Orientem: aquæ autem descendebant in latus templi dextrum ad Meridiem altaris. Et eduxit me per viam portæ Aquilonis, et convertit me ad viam foris portam exteriorem, viam quæ respiciebat ad Orientem: et ecce aquæ redundantes à latere dextro.

R. Laudabilis. 236.

Lectio ii.

CUM egrederetur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu

suam, et mensus est mille cubitos: et traduxit me per aquam usque ad talos. Rursumque mensus est mille, et traduxit me per aquam usque ad genua. Et rursum mensus est mille, et traduxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torrentem quem non potui pertransire; quoniam intumuerant aquæ profundi torrentis, qui non potest transvadari. R. Augustiæ. 236.

Lectio iij.

ET dixit ad me: Certè vidisti, fili hominis. Et eduxit me, et convertit ad ripam torrentis. Cumque me convertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte. Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad tumulos sabuli Orientalis, et descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, et exibunt, et sanabuntur aquæ. Et omnis anima vivens, quæ serpit, quocumque venerit torrens, vivet: et erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquæ istæ, et sanabuntur, et vivent omnia, ad quæ venerit torrens. R. Misit Dominus 237.

SABBATO

Ante Dnicam. iij. Novemb.

Ad Magnificat, Ant.

Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, et armis tuæ potentiæ protege nos semper.

DOMINICA III.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Danielis Prophetæ.

Lectio j. Cap. 1.

ANNO tertio regni Joakim regis Juda, venit Nabuchodonosor rex Babylonis in Jerusalem, et obsedit eam; et tradidit Dominus in manu ejus Joakim regem Juda, et partem vasorum domus Dei; et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui, et vasa intulit in domum thesauri dei sui. Et ait rex Asphenez præposito eunuchorum ut introduceret de filiis Israël, et de semine regio et tyrannorum, pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eruditos omni sapientia, cautos scientia, et doctos disciplina, et qui possent stare in palatio regis, ut doceret eos litteras, et linguam Chaldæorum.

R. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum, et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replebant templum. V. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea quæ.

Lectio ij.

ET constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis, et de vino

unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis, postea starent in conspectu regis. Fuerunt ergo inter eos de filiis Juda, Daniël, Ananias, Misaël, et Azarias. Et imposuit eis præpositus eunuchorum nomina: Danieli, Baltassar: Ananiæ, Sidrach: Misaëli, Misach: et Azariæ, Abdenago. Proposuit autem Daniël in corde suo, ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potus ejus: et rogavit eunuchorum præpositum ne contaminaretur. Dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu principis eunuchorum. ℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis Israël, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi oculos tuos.

Lectio iij.

Et ait princeps eunuchorum ad Daniëlem: Timeo ego dominum meum regem, qui constituit vobis cibum et potum: qui si viderit vultus vestros macilentiores præ ceteris adolescentibus coævis vestris, condemnabitis caput meum regi. Et dixit Daniël ad Malasar, quem constituerat princeps eunuchorum super Daniëlem, Ananiam, Misaëlem, et Azariam: Tenta nos obsecro servos tuos diebus decem, et dentur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum: et contemplare vultus nostros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio: et sicut videris, facies cum servis tuis. Qui audito sermone hujuscemodi, tentavit eos diebus decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores, et corpulentiores præ omnibus pueris, qui vescebantur cibo regio. ℟. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: * Non est, qui consoletur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est. Gloria Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Athanasii Episcopi, ad Virgines.

Lib. 2. de Virginitate, post initium.

Lectio iv.

Si accedant aliqui, et dicant tibi, ne frequenter jejunes, ne imbecillior fias; ne credas illis, neque attendas. per illos enim inimicus hæc suggerit. Reminiscere ejus quod scriptum est, quod cùm traderentur, et Daniël, et alii adolescentuli captivi ducti

sent à Nabuchodonosor rege Babylonis, jussitque esset ut de ipsius mensa regia comederent, et de vino biberent: Daniel et tres pueri illi noluerunt pollui ex mensa regis, sed dixerunt eunucho, qui eos curandos susceperat: Da nobis de seminibus terræ, et vescemur. Quibus ait eunuchus: Timeo ego regem, qui constituit vobis cibum et potum; ne forte facies vestræ appareant regi squalidiores præ ceteris pueris qui regia mensa aluntur, et puniat me.

℟. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: * Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen Domini. ℣. Prædicabunt populis fortitudinem meam, ut annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota.

Lectio v.

CUI dixerunt illi: Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de seminibus. Et dedit eis legumina ad vescendum, et aquam ad bibendum: et introduxit eos in conspectu regis, et viste sunt facies ipsorum speciosiores præter ceteros pueros, qui regiæ mensæ cibis nutriebantur. Vides ne quid faciat jejunium? Morbos sanat, distillationes corporis exiccat, dæmones fugat, pravas cogitationes expellit, mentem clariorem reddit; cor mundum efficit, corpus sanctificat, denique ad thronum Dei hominem sistit. Et ne putes hæc temerè dici, habes hujus rei testimonium in Evangelio à Salvatore prolatum. Cùm enim quæsivissent discipuli, quonam modo immundi spiritus ejicerentur, respondit Dominus: Hoc genus non ejicitur, nisi in oratione et jejunio.

℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, et armis tuæ potentiæ protege nos semper: * Libera Domine Deus Israël clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. Libera Domine.

Lectio vj.

QUISQUIS igitur ab immundo spiritu vexatur, si hoc animadvertat, et hoc pharmaco utatur, jejunio, inquam, statim spiritus malus oppressus abscedet, vim jejunii metuens. Valdè enim dæmones oblectantur crapula et ebrietate et corporis commodis. Magna vis in jejunio, et magna ac præclara fiunt per illud: alioqui unde homines tam mirifica præstarent, et signa per eos fierent, et sanitatem infirmis per ipsos largiretur Deus, nisi planè ob exercitationes spirituales, et humilitatem

animi, et conversationem bonam. Jejunium enim Angelorum cibus est: et qui eo utitur, ordinis Angelici censendus est.

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quæsivimus bona, et ecce turbatio, cognovimus Domine peccata nostra: * Non in perpetuum obliviscaris nos. V. Peccavimus, impiè gessimus, iniquitatem fecimus, Domine in omnem justitiam tuam. Non in. Gloria Patri. Non in.

R. vij. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël. V. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem Dominus.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De Daniële Propheta.

Lectio j. *Cap. 2. c.*

TU rex videbas, et ecce quasi statua una grandis: statua illa magna, et statura sublimis stabat contra te, et intuitus ejus erat terribilis. Hujus statuæ caput ex auro optimo erat, pectus autem et brachia de argento, porrò venter et fœmora ex ære. Tibiæ autem ferreæ, pedum quædam pars erat ferrea, quædam autem fictilis. Videbas ità, donec abscissus est lapis de monte sine manibus: et percussit statuam in pedibus ejus ferreis et fictilibus, et comminuit eos. Tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, æs, argentum, et aurum, et redacta quasi in favillam æstivæ areæ, quæ rapta sunt vento: nullusque locus inventus est eis: lapis autem, qui percusserat statuam, factus est mons magnus, et implevit universam terram.

R. Redemit populum. 236.

Lectio ij.

HOC est somnium: interpretationem quoque ejus dicemus coram te, rex. Tu rex regum es: et Deus cœli regnum, et fortitudinem, et imperium, et gloriam dedit tibi: et omnia, in quibus habitant filii hominum, et bestiæ agri: volucres quoque cœli dedit in manu tua, et sub ditione tua universa constituit: tu es ergo caput aureum. Et post te consurget regnum aliud minus te argenteum: et regnum tertium aliud æreum, quod

imperabit universæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quomodò ferrum comminuit et domat omnia, sic comminuet et conteret omnia hæc.

R. **Angustiæ mihi. 236.**

Lectio iij.

PORRO quia vidisti pedum et digitorum partem testæ figuli, et partem ferream: regnum divisum erit, quod tamen de plantario ferri orietur secundum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte ferreos, et ex parte fictiles: ex parte regnum erit solidum, et ex parte contritum. Quòd autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebuntur quidem humano semine, sed non adhærebunt sibi, sicuti ferrum misceri non potest testæ. In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus cœli regnum, quod in æternum non dissipabitur, et regnum ejus alteri populo non tradetur: comminuet autem et consumet universa regna hæc: et ipsum stabit in æternum.

Misit Dominus. 237.

FERIA TERTIA.

De Daniële Propheta.

Lectio i. *Cap. 3. b.*

PRONUNTIANSQUE Nabuchodonosor rex, ait eis: Verène Sidrach, Misach, et Abdenago deos meos non colitis, et statuam auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphoniæ, omnisque generis musicorum, prosternite vos, et adorate statuam quam feci: quòd si non adoraveritis, eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentis: et quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea?

R. **A facie furoris. 237.**

Lectio ij.

RESPONDENTES Sidrach, Misach, et Abdenago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, ô rex, liberare. Quòd si noluerit, notum sit tibi rex, quia deos tuos non colimus, et statuam auream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore: et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago: et præcepit, ut succenderetur fornax septuplum quàm succendi consueverat.

R. **Civitatem istam. 237.**

Lectio iij.

ET confestim viri illi vincti cum bracceis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus missi sunt in me-

-dium fornacis ignis ardentis. Nam jussio regis urgebat, fornax autem succensa erat nimis. Porrò viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdenago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdenago ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabant in medio flammæ laudantes Deum, et benedicentes Domino.

R. Genti peccatrici. 238.

FERIA QUARTA.

De Daniele Propheta.

Lectio j. *Cap.* 4. c.

RESPONDIT Baltassar, et dixit: Domine mi, somnium his, qui te oderunt, et interpretatio ejus hostibus tuis sit. Arborem quam vidisti sublimem atque robustam, cujus altitudo pertingit ad cœlum, et aspectus illius in omnem terram: et rami ejus pulcherrimi, et fructus ejus nimius, et esca omnium in eâ, subter eam habitantes bestiæ agri, et in ramis ejus commorantes aves cœli: Tu es rex, qui magnificatus es, et invaluisti: et magnitudo tua crevit, et pervenit usque ad cœlum, et potestas tua in terminos universæ terræ. R. Indicabo. 238.

Lectio ij.

QUOD autem vidit rex vigilem, et sanctum descendere de cœlo, et dicere: Succidite arborem, et dissipate illam, attamen germen radicum ejus in terra dimittite, et vinciatur ferro et ære in herbis foris, et rore cœli conspergatur, et cum feris sit pabulum ejus, donec septem tempora mutentur super eum: Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ pervenit super dominum meum regem: Ejicient te ab hominibus, et cum bestiis ferisque erit habitatio tua, et fœnum ut bos comedes, et rore cœli infunderis.

R. Angustiæ mihi. 238.

Lectio iij.

SEPTEM quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quòd dominetur Excelsus super regnum hominum, et cuicumque voluerit, det illud. Quòd autem præcepit ut relinqueretur germen radicum ejus, id est arboris: regnum tuum tibi manebit, postquam cognoveris potestatem esse cœlestem. Quam ob rem rex consilium meum placeat tibi, et peccata tua eleëmosynis redime, et iniquitates tuas misericordiis pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis. Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem.

R. Misit Dominus. 239.

FERIA QUINTA.
De Daniële Propheta.
Lectio j. *Cap.* 5.

BALTASSAR rex fecit grande convivium optimatibus suis mille: et unusquisque secundùm suam bibebat ætatem. Præcepit ergo jam temulentus ut afferrentur vasa aurea et argentea, quæ asportaverat Nabuchodonosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerusalem, ut biberent in eis rex et optimates ejus, uxoresque ejus, et concubinæ. Tunc allata sunt vasa aurea, et argentea quæ asportaverat de templo, quod fuerat in Jerusalem: et biberunt in eis rex et optimates ejus, uxores et concubinæ illius. Bibebant vinum, et laudabant deos suos aureos, et argenteos, æreos, ferreos, ligneosque et lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulæ regiæ: et rex aspiciebat articulos manus scribentis. Tunc facies regis commutata est, et cogitationes ejus conturbabant eum:
R. Vidi Dominum. 249.

Lectio ij.

IGITUR introductus est Daniël coram rege. Ad quem præfatus rex ait: Tu es Daniël de filiis captivitatis Judæ, quem adduxit pater meus rex de Judæa? Audivi de te, quoniam spiritum deorum habeas: et scientia, intelligentiaque ac sapientia ampliores inventæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, et interpretationem ejus indicarent mihi: et nequiverunt sensum hujus sermonis dicere. Porrò ego audivi de te, quòd possis obscura interpretari, et ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, et interpretationem ejus indicare mihi: purpura vestieris, et torquem auream circa collum tuum habebis, et tertius in regno meo princeps eris. Ad quæ respondens Daniël ait coram rege: Munera tua sint tibi, et dona domus tuæ alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, et interpretationem ejus ostendam tibi.
R. Aspice Domine. 250.

Lectio iij.

HÆC est autem scriptura, quæ digesta est, Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretatio sermonis. Mane: numeravit Deus regnum tuum, et complevit illud. Thecel: appensus es in statera, et inventus es minùs habens. Phares: divisum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc jubente rege indutus est Da-

nisi purpura, et circumdata est torques aurea collo ejus: et prædicatum est de eo quòd haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldæus. Et Darius Medus successit in regnum annos natus sexaginta duos. ℟. Aspice Domine, quia. 250.

FERIA TERTIA.

De Danièle Propheta.

Lectio j. *Cap. 6. c.*

VIRI ergo illi curiosius inquirentes, invenerunt Danièlem orantem et obsecrantem Deum suum. Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret quemquam de diis et hominibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo juxta decretum Medorum atque Persarum, quod prævaricari non licet. Tunc respondentes dixerunt coram rege: Danièl de filiis captivitatis Juda, non curavit de lege tua, et de edicto quod constituisti: sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est: et pro Danièle posuit cor ut liberaret eum, et usque ad occasum solis laborabat ut erueret illum. Viri autem illi intelligentes regem, dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum quod constituerit rex, non liceat immutari. ℟. Super muros. 251.

Lectio ij.

TUNC rex præcepit, et adduxerunt Danièlem, et miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Danièl: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. Allatusque est lapis unus, et positus est super os laci: quem obsignavit rex annulo suo, et annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Danièlem. Et abiit rex in domum suam, et dormivit incœnatus, cibique non sunt allati coram eo, insuper et somnus recessit ab eo. Tunc rex primo diluculo consurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: appropinquansque lacui, Danièlem voce lacrymabili inclamavit, et affatus est eum: Danièl serve Dei viventis, Deus tuus, cui tu servis semper, putasne valuit te liberare à leonibus?

℟. Muro tuo. 251.

Lectio iij.

ET Danièl regi respondens ait: Rex in æternum vive: Deus meus misit Angelum suum, et conclusit ora leonum, et non nocuerunt mihi: quia coram eo justitia inventa est

in me: sed et coram te, rex, delictum non feci. Tunc vehementer rex gavisus est super eo, et Danielem praecepit educi de lacu: eductusque est Daniel de lacu, et nulla læsio inventa est in eo, quia credidit Deo suo. Jubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusaverant Danielem: et in lacum leonum missi sunt, ipsi et filii, et uxores eorum: et non pervenerunt usque ad pavimentum laci, donec arriperent eos leones, et omnia ossa eorum comminuerunt. R. Sustinuimus. 252.

SABBATO.

De Daniele Propheta.

Lectio j. *Cap.* 9.

IN anno primo Darii filii Assueri de semine Medorum, qui imperavit super regnum Chaldæorum: anno uno regni ejus, ego Daniel intellexi in libris numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Jeremiam Prophetam, ut complerentur desolationis Jerusalem septuaginta anni. Et posui faciem meam ad Dominum Deum meum rogare et deprecari in jejuniis, sacco, et cinere. Et oravi Dominum Deum meum, et confessus sum, et dixi: Obsecro Domine Deus magne et terribilis, custodiens pactum et misericordiam diligentibus te, et custodientibus mandata tua. Peccavimus, iniquitatem fecimus, impiè egimus, et recessimus: et declinavimus à mandatis tuis, ac judiciis. R. Laudabilis populus. 236.

Lectio ij.

ADHUC me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus sanctorum. R. Angustiæ mihi. 238.

Lectio iij.

SCITO ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterùm ædificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt: et rursùm ædificabitur platea, et muri

in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium: et erit in templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem, et finem perseverabit desolatio.
℟. Misit Dominus, 237.

Ad Magnificat, Ant. Qui cœlorum contines thronum, et abyssos intueris, Domine Rex regum, montes ponderas, terram palmo concludis: exaudi nos Domine in gemitibus nostris.

DOMINICA IV.
Novembris.
In primo Nocturno;
Incipit liber Osee Prophetæ.
Lectio j. Cap. 1.

VERBUM Domini, quod factum est ad Osee filium Beeri, in diebus Oziæ, Joathan, Achaz, Ezechiæ regum Juda, et in diebus Jeroboam filii Joas regis Israël. Principium loquendi Domino in Osee: et dixit Dominus ad Osee: Vade, sume tibi uxorem fornicationum, et fac tibi filios fornicationum, quia fornicans fornicabitur terra à Domino. Et abiit, et accepit Gomer filiam Debelaim: et concepit, et peperit ei filium.
℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus. * Et ea, quæ sub ipso erant, replebant templum. ℣. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea quæ.

Lectio ij.

ET dixit Dominus ad eum: Voca nomen ejus Jezrahel: quoniam adhuc modicum, et visitabo sanguinem Jezrahel super domum Jehu, et quiescere faciam regnum domus Israël. Et in illa die conteram arcum Israël in valle Jezrahel. Et concepit adhuc, et peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus, Absque misericordia: quia non addam ultrà misereri domui Israël, sed oblivione obliviscar eorum. Et domui Juda miserebor, et salvabo eos in Domino Deo suo: et non salvabo eos in arcu, et gladio, et in bello, et in equis, et in equitibus.
℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis Israël, intende, qui de-

ducis velut ovem Joseph; Aperi oculos tuos.

Lectio iij.

ET ablactavit eam, quæ erat Absque misericordia. Et concepit, et peperit filium. Et dixit: Voca nomen ejus: Non populus meus, quia vos non populus meus, et ego non ero vester. Et erit numerus filiorum Israël quasi arena maris, quæ sine mensura est, et non numerabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis: Non populus meus vos: dicetur eis: Filii Dei viventis. Et congregabuntur filii Juda, et filii Israël pariter: et ponent sibimet caput unum, et ascendent de terra: quia magnus dies Jezrahel.

R. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster. V. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est. Gloria Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lectio iv.

Lib. 18, *cap.* 28.

OSEE Propheta quantò profundiùs quidem loquitur, tantò operosiùs penetratur. Sed aliquid inde sumendum est, et hic ex nostra promissione ponendum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis, Non populus meus vos, vocabuntur et ipsi filii Dei vivi. Hoc testimonium propheticum de vocatione populi Gentium, qui prius non pertinebat ad Deum, etiam Apostoli intellexerunt.

R. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: * Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen Domini. V. Prædicabunt populis fortitudinem meam, et annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota die.

Lectio v.

ET quia ipse quoque populus Gentium spiritaliter est in filiis Abrahæ, ac per hoc rectè dicitur Israël; propterea sequitur, et dicit: Et congregabuntur filii Juda, et filii Israël in idipsum, et ponent sibimet principatum unum, et ascendent à terra. Hoc si adhuc velimus exponere, eloquii prophetici obtundetur sapor. Recolatur tamen lapis ille angularis, et duo illi parietes, unus ex Judæis, alter ex Gentibus: ille nomine filiorum Juda, iste nomine filiorum Israël; eidem uni principatui suo in idipsum innitentes, et ascendentes agnoscantur in terra.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, et armis tuæ potentiæ protege nos semper. * Libera Do-

mine Deus Israël clamantes ad te. V. Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio vj.

ISTOS autem carnales Israëlitas, qui nunc nolunt credere in Christum, posteà credituros, id est, filios eorum (nam utique isti in suum locum moriendo transibunt) idem Propheta testatur, dicens: Quoniam diebus multis sedebunt filii Israël sine rege, sine principe, sine sacrificio, sine altari, sine sacerdotio, sine manifestationibus. Quis non videat, nunc sic esse Judæos?

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quæsivimus bona, et ecce turbatio: cognovimus Domine peccata nostra: * Non in perpetuum obliviscaris nos. V. Peccavimus, impiè gessimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem justitiam tuam. Non in. Gloria Patri. Non in.

R. vij. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël. V. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem Dominus.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.
De Osee Propheta.

Lectio j. *Cap.* 4.

AUDITE verbum Domini filii Israël, quia judicium Domino cum habitatoribus terræ: non est enim veritas, et non est misericordia, et non est scientia Dei in terra. Maledictum, et mendacium, et homicidium, et furtum, et adulterium inundaverunt, et sanguis sanguinem tetigit. Propter hoc lugebit terra, et infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, et in volucre cæli: sed et pisces maris congregabuntur.

R. Redemit populum. 236.

Lectio ij.

VERUMTAMEN unusquisque non judicet: et non arguatur vir: populus enim tuus sicut hi, qui contradicunt sacerdoti. Et corrues hodiè, et corruet etiam propheta tecum: nocte tacere feci matrem tuam. Conticuit populus meus, eò quòd non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: et oblita es

legis Dei tui, obliviscar filiorum tuorum et ego.
℟. Angustiæ mihi. 236.
Lectio iij.

SECUNDUM multitudinem eorum sic peccaverunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. Peccata populi mei comedent, et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum. Et erit sicut populus, sic sacerdos: et visitabo super eum vias ejus, et cogitationes ejus reddam ei. Et comedent, et non saturabuntur: fornicati sunt, et non cessaverunt: quoniam Dominum dereliquerunt in non custodiendo.
℟. Misit Dominus. 237.

FERIA TERTIA.

Incipit Joël Propheta.
Lectio j. *Cap.* 1.

VERBUM Domini, quod factum est ad Joël filium Phatuël. Audite hoc senes, et auribus percipite omnes habitatores terræ: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? Super hoc filiis vestris narrate, et filii vestri filiis suis, et filii eorum generationi alteræ. Residuum erucæ comedit locusta, et residuum locustæ comedit bruchus, et residuum bruchi comedit rubigo.
℟. A facie furoris. 237.
Lectio ij.

EXPERGISCIMINI ebrii, et flete, et ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam periit ab ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam, fortis et innumerabilis: dentes ejus ut dentes leonis: et molares ejus ut catuli leonis. Posuit vineam meam in desertum, et ficum meam decorticavit: nudans spoliavit eam, et projecit, albi facti sunt rami ejus.
℟. Civitatem istam. 237.
Lectio iij.

PLANGE quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. Periit sacrificium et libatio de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini. Depopulata est regio, luxit humus: quoniam devastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. Confusi sunt agricolæ, ululaverunt vinitores super frumento, et hordeo, quia periit messis agri.
℟. Genti peccatrici. 238.

FERIA QUARTA.

De Joële Propheta.
Lectio j. *Cap.* 3.

IN diebus illis, et in tempore illo, cùm convertero captivitatem Juda et Jerusalem: congregabo omnes Gentes, et deducam eas in vallem Josaphat: et disceptabo cum eis ibi super populo meo, et hereditate mea Israël, quos disperserunt in nationibus, et terram meam diviserunt. Et super populum meum mise-

runt fortem: et posuerunt puerum in prostibulo, et puellam vendiderunt pro vino ut biberent.

R. Indicabo tibi. 238.

Lectio ij.

VERUM quid mihi et vobis Tyrus et Sidon, et omnis terminus Palæsthinorum? numquid ultionem vos reddetis mihi? et si ulciscimini vos contra me, citò velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum: Argentum enim meum et aurum tulistis: et desiderabilia mea et pulcherrima intulistis in delubra vestra. Et filios Juda, et filios Jerusalem vendidistis filiis Græcorum: ut longè faceretis eos de finibus suis. Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos: et convertam retributionem vestram in caput vestrum.

R. Angustiæ mihi. 238.

Lectio iij.

ET vendam filios vestros et filias vestras in manibus filiorum Juda, et venumdabunt eos Sabæis genti longinquæ, quia Dominus locutus est. Clamate hoc in Gentibus, sanctificate bellum, suscitate robustos: accedant, ascendant omnes viri bellatores. Concidite aratra vestra in gladios, et ligones vestros in lanceas. Infirmus dicat: Quia fortis ego sum. Erumpite, et venite omnes Gentes de circuitu, et congregamini, ibi occumbere faciet Dominus robustos tuos. Consurgant, et ascendant Gentes in vallem Josaphat: quia ibi sedebo ut judicem omnes Gentes in circuitu.

R. Misit Dominus 220.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBA Amos, qui fuit in pastoribus de Thecuë, quæ vidit super Israël in diebus Oziæ regis Juda, et in diebus Jeroboam filii Joas regis Israël, ante duos annos terræmotus. Et dixit: Dominus de Sion rugiet, et de Jerusalem dabit vocem suam: et luxerunt speciosa pastorum, et exsiccatus est vertex Carmeli.

R. Vidi Dominum. 258.

Lectio ij.

HÆC dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, et super quatuor non convertam eum: eò quòd trituraverint in plaustris ferreis Galaad. Et mittam ignem in domum Azaël, et devorabit domos Benadad. Et conteram vectem Damasci: et disperdam habitatorem de campo idoli, et tenentem sceptrum de domo voluptatis: et transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus.

R. Aspice Domine. 258.

Lectio iij.

HÆC dicit Dominus: Super tribus sceleribus Gazæ, et super quatuor non convertam eum: eò quòd transtulerint captivitatem perfectam, ut concluderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ, et devorabit ædes ejus. Et disperdam habitatorem de Azoto, et tenentem sceptrum de Ascalone: et convertam manum meam super Accaron, et peribunt reliqui Philisthinorum, dicit Dominus Deus.

R. Aspice Domine quia. 259.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdias Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VISIO Abdiæ. Hæc dicit Dominus Deus ad Edom: Auditum audivimus à Domino, et legatum ad Gentes misit: Surgite, et consurgamus adversùs eum in prælium. Ecce parvulum dedi te in Gentibus: contemptibilis tu es valdè. Superbia cordis tui extulit te habitantem in scissuris petrarum, exaltantem solium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis detrahet me in terram? Si exaltatus fueris ut aquila, et si inter sidera posueris nidum tuum: indè detraham te, dicit Dominus.

R. Super muros. 260.

Lectio ij.

SI fures introissent ad te, si latrones per noctem, quomodò conticuisses? nonne furati essent sufficientia sibi? Si vindemiatores introissent ad te, numquid saltem racemum reliquissent tibi? Quomodò scrutati sunt Esau, investigaverunt abscondita ejus? Usque ad terminum emiserunt te: omnes viri fœderis tui illuserunt tibi: invaluerunt adversùm te viri pacis tuæ: qui comedunt tecum, ponent insidias subter te: non est prudentia in eo.

R. Muro tuo. 260.

Lectio iij.

NUMQUID non in die illa, dicit Dominus, perdam sapientes de Idumæa, et prudentiam de monte Esau? Et timebunt fortes tui à Meridie, ut intereat vir de monte Esau. Propter interfectionem, et propter iniquitatem in fratrem tuum Jacob, operiet te confusio, et peribis in æternum. In die, cùm stares adversùs eum, quando capiebant alieni exercitum ejus, et extranei ingrediebantur portas ejus, et super Jerusalem mittebant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis.

R. Sustinuimus. 261.

SABBATO.

Incipit Jonas Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

ET factum est verbum Domini ad Jonam filium Amathi, dicens: Surge, et vade in Niniven civitatem grandem, et p[illegible]

dica in ea: quia ascendit malitia ejus coram me. Et surrexit Jonas, ut fugeret in Tharsis à facie Domini; et descendit in Joppen, et invenit navem euntem in Tharsis: et dedit naulum ejus, et descendit in eam, ut iret cum eis in Tharsis à facie Domini. Dominus autem misit ventum magnum in mare: et facta est tempestas magna in mari, et navis periclitabatur conteri.
R. Laudabilis. 236.

Lectio ij.

ET timuerunt nautæ, et clamaverunt viri ad deum suum: et miserunt vasa quæ erant in navi, in mare, ut alleviaretur ab eis: et Jonas descendit ad interiora navis, et dormiebat sopore gravi. Et accessit ad eum gubernator, et dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? surge, invoca Deum tuum, si fortè recogitet Deus de nobis, et non pereamus. Et dixit vir ad collegam suum: Venite, et mittamus sortes, et sciamus quare hoc malum sit nobis; et miserunt sortes, et cecidit sors super Jonam.
R. Angustiæ mihi. 236.

Lectio iij.

ET dixerunt ad eum: Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua? et quò vadis? vel ex quo populo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, et Dominum Deum cœli ego timeo, qui fecit mare et aridam. Et timuerunt viri timore magno, et dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? (cognoverunt enim viri quòd à facie Domini fugeret, quia indicaverat eis.) Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, et cessabit mare à nobis? quia mare ibat et intumescebat. Et dixit ad eos: Tollite me, et mittite in mare, et cessabit mare à vobis: scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos.
R. Misit Dominus. 237.

SABBATO
Ante Dominicam v. Novembris.

Ad Magnificat, Ana.
Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: tota die et nocte non tacebunt laudare nomen Domini.

DOMINICA V.
Novembris.

In primo Nocturno.
Incipit Michæas Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBUM Domini quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diebus Joathan, Achaz, et Ezechiæ regum Juda, quod vidit super Samariam, et Jerusalem. Audite populi omnes, et at-

tendat terra, et plenitudo ejus: et sit Dominus Deus vobis in testem, Dominus de templo sancto suo. Quia ecce Dominus egredietur de loco suo; et descendet, et calcabit super excelsa terræ.

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus: Et ea quæ sub ipso erant, replebant templum. ℣. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea.

Lectio ij.

ET consumenter montes subtus eum: et valles scindentur sicut cera à facie ignis, et sicut aquæ quæ decurrunt in præceps. In scelera Jacob omne istud, et in peccatis domus Israël. Quod scelus Jacob? nonne Samaria? et quæ excelsa Judæ? nonne Jerusalem? et ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea: et detraham in vallem lapides ejus, et fundamenta ejus revelabo.

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi; * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis Israël, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

ET omnia sculptilia ejus concidentur, et omnes mercedes ejus comburentur igne, et omnia idola ejus ponam in perditionem: quia de mercedibus meretricis congregata sunt, et usque ad mercedem meretricis revertentur. Super hoc plangam, et ululabo: vadam spoliatus, et nudus: faciam planctum velut draconum, et luctum quasi struthionum. Quia desperata est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tetigit portam populi mei usque ad Jerusalem.

℟. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est. Gloria Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Basilii Magni in Psalmum trigesimum tertium.

Lectio iv.

CUM te appetitus invaserit peccandi, velim cogites horribile illud et intolerabile Christi tribunal, in quo præsidebit judex in alto et excelso throno: adstabit autem omnis creatura, ad gloriosum illius conspectum contremiscens. Adducendi etiam nos sumus singuli, eorum quæ in vita gesserimus, ra-

tionem redditurus. Mox illis qui multa mala in vita perpetrarint, terribiles quidam et deformes assistent angeli, igneos vultus præ se ferentes, atque ignem spirantes, ex re propositi et voluntatis acerbitatem ostendentes, nocti vultu similes, propter mœrorem et odium in humanum genus.

R. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: * Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen Domini. V. Prædicabunt populis fortitudinem meam, et annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota.

Lectio v.

AD hæc cogites profundum barathrum, inextricabiles tenebras, ignem carentem splendore, urendi quidem vim habentem, sed privatum lumine: deindè vermium genus venenatum immittens, et carnem vorans, inexplebiliter edens, neque umquam saturitatem sentiens, intolerabiles dolores corrosione ipsa infigens. Postremò, quod suppliciorum omnium gravissimum est, opprobrium illud et confusionem sempiternam. Hæc time, et hoc timore correptus, animam à peccatorum concupiscentia tamquam freno quodam reprime.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, et armis tuæ potentiæ protege nos semper: * Libera Domine Deus Israël clamantes ad te. V. Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio vj.

HUNC timorem Domini se docturum Propheta promisit: docere autem non simpliciter promisit, sed eos qui eum audire voluerint: non eos qui longiùs prolapsi sunt, sed qui salutem appetentes accurrunt: non alienos à promissionibus, sed ex baptismate filiorum adoptionis, verbo ipsi conciliatos atque conjunctos. Proptereà, venite, inquit, hoc est, per bona opera accedite ad me filii, quippe qui per regenerationem filii lucis effici digni facti estis: audite, qui aures cordis habetis apertas, timorem Domini docebo vos: illum scilicet, quem paulò ante oratione nostra descripsimus.

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quæsivimus bona, et ecce turbatio, cognovimus Domine peccata nostra: * Non in perpetuum obliviscaris nos. V. Peccavimus, impiè gessimus, iniquitatem fecimus, Domine in omnem justitiam tuam. Non in. Gloria Patri, Non in.

R. vij. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens:

Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël. V. Beata gens cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem. R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

ONUS Ninive: Liber visionis Nahum Elcesæi. Deus æmulator, et ulciscens Dominus: ulciscens Dominus, et habens furorem: ulciscens Dominus in hostes suos, et irascens ipse inimicis suis. Dominus patiens, et magnus fortitudine, et mundans non faciet innocentem. Dominus in tempestate et turbine viæ ejus, et nebulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsiccans illud; et omnia flumina ad desertum deducens.

R. Redemit populum. 236.

Lectio ij.

INFIRMATUS est Basan, et Carmelus: et flos Libani elanguit. Montes commoti sunt ab eo, et colles desolati sunt: et contremuit terra à facie ejus, et orbis, et omnes habitantes in eo. Ante faciem indignationis ejus quis stabit? et quis resistet in ira furoris ejus? indignatio ejus effusa est ut ignis: et petræ dissolutæ sunt ab eo.

R. Angustiæ mihi. 236.

Lectio iij.

BONUS Dominus, et confortans in die tribulationis: et sciens sperantes in se. Et in diluvio prætereunte, consummationem faciet loci ejus: et inimicos ejus persequentur tenebræ. Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio. Quia sicut spinæ se invicem complectuntur, sic convivium eorum pariter potantium, consumentur quasi stipula ariditate plena.

R. Misit Dominus. 237.

FERIA TERTIA.

Incipit Habacuc Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

ONUS quod vidit Habacuc Propheta. Usquequò Domine clamabo, et non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, et non salvabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem, videre prædam et injustitiam contra me? et factum est judicium, et contradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex, et non pervenit usque ad finem judicium: quia impius prævalet adversùs justum, prop-

tereà egreditur judicium perversum.

R. A facie. 237.

Lectio ij.

ASPICITE in Gentibus, et videte : admiramini, et obstupescite : quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet cùm narrabitur. Quia ecce ego suscitabo Chaldæos, gentem amaram et velocem, ambulantem super latitudinem terræ ut possideat tabernacula non sua. Horribilis et terribilis est : ex semetipsa judicium, et onus ejus egredietur.

R. Civitatem istam. 237.

Lectio iij.

LEVIORES pardis equi ejus, et velociores lupis vespertinis; et diffundentur equites ejus : equites namque ejus de longè venient, volabunt quasi aquila festinans ad comedendum. Omnes ad prædam venient, facies eorum ventus urens : et congregabit quasi arenam, captivitatem. Et ipse de regibus triumphabit, et tyranni ridiculi ejus erunt : ipse super omnem munitionem ridebit, et comportabit aggerem, et capiet eam.

R. Genti peccatrici. 238.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonias Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBUM Domini, quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filii Godoliæ, filii Amariæ, filii Ezeciæ, in diebus Josiæ, filii Amon regis Judæ. Congregans congregabo omnia à facie terræ, dicit Dominus : congregans hominem et pecus, congregans volatilia cœli, et pisces maris : et ruinæ impiorum erunt : et disperdam hominem à facie terræ, dicit Dominus.

R. Indicabo tibi. 238.

Lectio ij.

ET extendam manum meam super Judam, et super omnes habitantes Jerusalem : et disperdam de loco hoc reliquias Baal, et nomina æedituorum cum sacerdotibus : et eos, qui adorant super tecta militiam cœli, et adorant, et jurant in Domino, et jurant in Melchom. Et qui avertuntur de post tergum Domini, et qui non quæsierunt Dominum, nec investigaverunt eum.

R. Angustiæ mihi. 238.

Lectio iij.

SILETE à facie Domini Dei, quia juxta est dies Domini, quia præparavit Dominus hostiam, sanctificavit vocatos suos. Et erit: in die hostiæ Domini visitabo super principes, et super filios regis, et super omnes, qui induti sunt veste peregrina : et visitabo super omnem, qui arroganter ingreditur super limen in die illa : qui complent domum Domini Dei sui iniquitate et dolo.

R. Misit Dominus. 239.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

IN anno secundo Darii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi Prophetæ ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Juda, et ad Jesum, filium Josedec, sacerdotem magnum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Populus iste dicit: Nondum venit tempus domus Domini ædificandæ.

℟. Vidi Dominum. 265.

Lectio ij.

ET factum est verbum Domini in manu Aggæi Prophetæ, dicens: Numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis: et domus ista deserta? Et nunc hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras. Seminastis multum, et intulistis parum, comedistis, et non estis satiati: bibistis, et non estis inebriati: operuistis vos, et non estis calefacti: et qui mercedes congregavit, misit eas in sacculum pertusum.

℟. Aspice Domine. 265.

Lectio iij.

HÆC dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras: ascendite in montem, portate ligna, et ædificate domum: et acceptabilis mihi erit, et glorificabor, dicit Dominus. Respexistis ad amplius, et ecce factum est minus: et intulistis in domum, et exsufflavi illud: quam ob causam, dicit Dominus exercituum? quia domus mea deserta est, et vos festinatis unusquisque in domum suam. Propter hoc super vos prohibiti sunt cœli ne darent rorem, et terra prohibita est ne daret germen suum.

℟. Aspice Domine. 265.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharias Propheta.

Lectio j. *Cap.* 1.

IN mense octavo, in anno secundo Darii regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachiæ, filii Addo, Prophetam, dicens: Iratus est Dominus super patres vestros iracundia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Convertimini ad me, ait Dominus exercituum, et convertar ad vos, dicit Dominus exercituum.

℟. Super muros. 266.

Lectio ij.

NE sitis sicut patres vestri, ad quos clamabant Prophetæ priores, dicentes: Hæc dicit Dominus exercituum: Convertimini de viis vestris malis, et de cogitationibus vestris

pessimis, et non audierunt, neque attenderunt ad me, dicit Dominus. Patres vestri ubi sunt? et Prophetæ numquid in sempiternum vivent?

R. Muro tuo. 266.

Lectio iij.

VERUMTAMEN verba mea, et legitima mea, quæ mandavi servis meis Prophetis, numquid non comprehenderunt patres vestros, et conversi sunt, et dixerunt: Sicut cogitavit Dominus exercituum facere nobis, secundùm vias nostras, et secundùm adinventiones nostras, fecit nobis.

R. Sustinuimus pacem. 266.

SABBATO.

Incipit Malachias Propheta.

Lectio j. *Cap. 1.*

ONUS verbi Domini ad Israël, in manu Malachiæ. Dilexi vos, dicit Dominus, et dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dominus, et dilexi Jacob, Esau autem odio habui? et posui montes ejus in solitudinem, et hereditatem ejus in dracones deserti. Quòd si dixerit Idumæa: Destructi sumus, sed revertentes ædificabimus quæ destructa sunt: hæc dicit Dominus exercituum: Isti ædificabunt, et ego destruam: et vocabuntur termini impietatis, et populus cui iratus est Dominus usque in æternum.

R. Laudabilis populus. 236.

Lectio ij.

ET oculi vestri videbunt: et vos dicetis: Magnificetur Dominus super terminum Israël. Filius honorat patrem, et servus dominum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et si Dominus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dominus exercituum. Ad vos, ô sacerdotes, qui despicitis nomen meum, et dixistis: In quo despeximus nomen tuum? Offertis super altare meum panem pollutum, et dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est.

R. Angustiæ mihi sunt. 236.

Lectio iij.

SI offeratis cæcum ad immolandum, nonne malum est? et si offeratis claudum, et languidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. Et nunc deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodò suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. Quis est in vobis, qui claudat ostia, et incendat altare meum gra-

tò? non est mihi volun-
in vobis, dicit Dominus
exercituum: et munus non
suscipiam de manu vestra.
Ab ortu enim solis usque
ad occasum, magnum est
nomen meum in Gentibus:
et in omni loco sacrifica-
tur et offertur nomini meo
oblatio munda: quia mag-
num est nomen meum in

gentibus, dicit Do
exercituum.
R. Misit Dominus 23
Ad Vesperas, An
næ cum Psalmis de F
rio. 142. Capitulum; I
nus, V. Ana. ad Magn
et Oratio ùt in Sabbat
te Dominicam pr
Adventus, út in Part
emali.

HOMILIÆ ET ORATIONES
IN DOMINICIS

Per ordinem dispositæ, ab undecima post Pentecosten usque ad Adventum.

DOMINICA XI.

Post Pentecosten. Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui abundantia pietatis tuæ, et merita supplicum excedis et vota: effunde super nos misericordiam tuam; ut dimittas quæ conscientia metuit, et adjicias quod oratio non præsumit. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap 7.

IN illo tempore: Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines Decapoleos. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.
Homil. 10. *lib* 1. *in Ezechielem, ante medium.*

QUID est, quòd creator omnium Deus, cùm surdum et mutum sanare voluisset, in aures illius suos digitos misit, et expuens linguam ejus tetigit? Quid per digitos Redemptoris, nisi dona sancti Spiritus designantur? undè cùm in aliò loco ejecisset dæmonium, dixit: Si in digito Dei ejicio dæmonia, profectò pervenit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelistam alium dixisse describitur: Si ego in Spiritu Dei ejicio dæmones, igitur pervenit in vos regnum Dei. Ex quo utroque loco colligitur, quia digitus Spiritus vocatur. Digitos ergo in auriculas mittere, est per dona Spiritus sancti mentem surdi ad obediendum aperire.

Lectio viij.

QUID est verò quòd expuens linguam ejus tetigit? Saliva nobis est ex ore Redemptoris, accepta sapientia in eloquio divino. Saliva quippè ex capite defluit in ore. Ea ergo sapientia, quæ ipse est, dum lingua nostra tangitur, mox ad prædicationis verba formatur. Qui suspiciens in cœlum, ingemuit: non quòd ipse necessarium gemitum haberet, qui dabat quod postulabat: sed nos ad eum gemere, qui cœlo præsidet, docuit: ut et aures nostræ

per donum Spiritus sancti aperiri, et lingua per salivam oris, id est, per scientiam divinæ locutionis, solvi debeat ad verba prædicationis.

Lectio ix.

CUI mox, ephpheta, id est, adaperire, dicitur: et statim apertæ sunt aures ejus, et solutum est vinculum linguæ ejus. Qua in re notandum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis ad obediendum apertæ fuerint, ex subsequenti procul dubio etiam linguæ ejus vinculum solvitur: ut bona quæ ipse fecerit, etiam facienda aliis loquatur. Ubi benè additur: Et loquebatur rectè. Ille enim recte loquitur, qui priùs obediendo fecerit, quæ loquendo admonet esse facienda.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ant. Cùm transisset Dominus fines Tyri, surdos fecit audire, et mutos loqui.

Ad Magnificat, Ant. Benè omnia fecit, et surdos fecit audire, et mutos loqui.

DOMINICA XII.

Post Pentecosten.

Oratio.

OMNIPOTENS et misericors Deus, de cujus munere venit, ut tibi à fidelibus tuis dignè et laudabiliter serviatur: tribue quæsumus nobis; ut ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *d*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. Dico enim vobis, quòd multi Prophetæ et reges voluerunt videre quæ vos videtis, et non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. *in cap.* 43. *Lucæ* 10.

NON oculi Scribarum et Pharisæorum, qui corpus tantùm Domini videre, sed illi beati oculi, qui ejus possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur: Et revelasti ea parvulis. Beati oculi parvulorum, quibus et se et Patrem Filius revelare dignatur. Abraham exultavit ut videret diem Christi: et vidit, et gavisus est. Isaias quoque, et Michæas, et multi alii Prophetæ viderunt gloriam Domini: qui et propterea Videntes sunt appellati: sed hi omnes à longè aspicientes et salutantes, per speculum et in ænigmate viderunt.

Lectio viij.

APOSTOLI autem in præsentiarum habentes Dominum, convescentesque ei, et quæcumque voluissent

interrogando discentes, nequaquam per Angelos, aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos verò Lucas multos Prophetas et reges dicit, Matthæus apertiùs Prophetas et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo præesse noverunt.

Lectio ix.

ET ecce quidam Legisperitus surrexit, tentans eum, et dicens: Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo? Legisperitus, qui de vita æterna Dominum tentans interrogat, occasionem, ùt reor, tentandi de ipsis Domini sermonibus sumpsit, ubi ait: Gaudete autem quòd nomina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatione declarat, quàm vera sit illa Domini confessio, qua Patri loquitur: Quòd abscondisti hæc à sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ant. Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo? at ille dixit ad eum: In Lege quid scriptum est: quomodò legis? Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Ant. Homo quidam descendebat ab Jerusalem in Jericho, et incidit in latrones: qui etiam despoliaverunt eum, et plagis impositis abierunt, semivivo relicto.

DOMINICA XIII.

Post Pentecosten. Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, da nobis fidei, spei, et charitatis augmentum: et ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod præcipis. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 17. c

IN illo tempore: Dum iret Jesus in Jerusalem, transibat per mediam Samariam, et Galilæam. Et cùm ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. *quæst. Evang. cap.* 40.

DE decem leprosis, quos Dominus ità mundavit, cùm ait: Ite, ostendite vos sacerdotibus: quæri potest, cur eos ad sacerdotes miserit, ut cùm irent, mundarentur. Nullum enim eorum, quibus hæc corporalia beneficia præstitit, invenitur misisse ad sacerdotes, nisi leprosos. Nam et illum à lepra mundaverat, cui dixit: Vade, ostende te sacerdotibus, et offer pro te sacrificium, quod præcepit Moyses, in testimonium

illis. Quærendum igitur est, quid ipsa lepra significet: non enim sanati, sed mundati dicuntur, qui ea caruerunt. Coloris quippe vitium est, non valetudinis, aut integritatis sensuum atque membrorum.

Lectio viij.

LEPROSI ergo non absurdè intelligi possunt, qui scientiam veræ fidei non habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abscondunt imperitiam suam, sed pro summa peritia proferunt in lucem, et jactantia sermonis ostentant. Nulla porrò falsa doctrina est, quæ non aliqua vera intermisceat. Vera ergo falsis inordinatè permixta, in una disputatione vel narratione hominis tamquam in unius corporis colore apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colorum fucis humana corpora variantem atque maculantem.

Lectio ix.

HI autem tam vitandi sunt Ecclesiæ, ut, si fieri potest, longiùs remoti, magno clamore Christum interpellent: sicut isti decem steterunt à longè, et levaverunt vocem, dicentes: Jesu præceptor miserere nostri. Nam et quòd præceptorem vocant, quo nomine nescio utrùm quisquam Dominum interpellaverit pro medicina corporali; satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ana.
Cùm transiret Jesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt à longè, et levaverunt vocem, dicentes: Jesu præceptor miserere nostri.

Ad Magnificat, Ana.
Unus autem ex illis, ut vidit quòd mundatus est, regressus est cum magna voce, magnificans Deum, alleluia.

DOMINICA XIV.
Post Pentecosten. Oratio.

CUSTODI, Domine quæsumus, Ecclesiam tuam propitiatione perpetua: et quia sine te labitur humana mortalitas: tuis semper auxiliis et abstrahatur à noxiis, et ad salutaria dirigatur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 6. c*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis servire. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Lib 2 de Serm. Domini in monte c. 14.

NEMO potest duobus dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit, dicens: Nemo enim unum odio

habebit, et alterum diliget, aut alterum patietur, et alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt, nam qui sint duo domini deinceps ostendit, cùm dicit: Non potestis Deo servire et mammonæ. Mammona apud Hebræos divitiæ appellari dicuntur. Congruit et Punicum nomen: nam lucrum Punicè mammon dicitur.

Lectio viij.

SED qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus magistratus hujus sæculi à Domino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, et alterum diliget, id est Deum; aut alterum patietur, et alterum contemnet. Patietur enim durum et perniciosum dominum, quisquis servit mammonæ: sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est qui diligat diabolum? sed tamen patitur.

Lectio ix.

IDEO, inquit, dico vobis, non habere solicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis; ne fortè quamvis jam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, et ad ipsa conquirenda, nostra detorqueatur intentio, cùm aliquid quasi misericorditer operamur: id est, ut, cùm consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potiùs, quàm illius utilitatem attendamus, et ideò nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ant.

Nolite soliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus? scit enim Pater vester, quid vobis necessè sit, alleluia.

Ad Magnificat, Ant.

Quærite primùm regnum Dei, et justitiam ejus, et hæc omnia adjicientur vobis, alleluia.

DOMINICA XV.

Post Pentecosten. Oratio

ECCLESIAM tuam, Domine, miseratio continuata mundet et muniat: et quia sine te non potest salva consistere, tuo semper munere gubernetur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 7. b.*

IN illo tempore: ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naïm: et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

DE juvene illo resuscitato gavisa est mater

vidua: de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur: illorum mors invisibilis nec quærebatur, nec videbatur. Quæsivit ille, qui noverat mortuos. Ille solus noverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret: Surge qui dormis, et exurge à mortuis, et illuminabit te Christus.

Lectio viij.

TRES autem mortuos invenimus à Domino resuscitatos visibiliter, millia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitaverit, quis novit? Non enim omnia, quæ fecit, scripta sunt. Joannes hoc dixit: Multa alia fecit Jesus: quæ si scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alii sine dubio suscitati, sed non tres frustrà commemorati. Dominus enim noster Jesus Christus, ea quæ faciebat corporaliter, etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantùm miracula propter miracula faciebat: sed ut illa quæ faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

Lectio ix.

QUEMADMODUM qui videt litteras in codice optimè scripto, et non novit legere, laudat quidem antiquarii manum, admirans apicum pulchritudinem: sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, et est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intellectum: ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest, sed etiam legere, quod qui non didicit, non potest. Ità qui viderunt Christi miracula, et non intellexerunt quid sibi vellent, et quid intelligentibus quodammodò innuerent, mirati sunt tantum quia facta sunt: alii verò et facta mirati, et intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ana.

Ibat Jesus in civitatem quæ vocatur Naim: et ecce defunctus efferebatur filius unicus matri suæ.

Ad Magnificat, Ana.

Propheta magnus surrexit in nobis, et quia Deus visitavit plebem suam.

DOMINICA XVI.

Post Pentecosten. Oratio.

TUA nos, quæsumus Domine, gratia semper et præveniat et sequatur: ac bonis operibus jugiter præstet esse intentos. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo tempore: Cùm intraret Jesus in domum cujusdam principis Pharisæorum sabbato manducare panem, et ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 7. *in Luca cap.* 14.

CURATUR hydropicus, in quo fluxus carnis exuberans animæ gravabat officia, spiritus extinguebat ardorem. Deinde docetur humilitas, dum in illo convivio nuptiali appetentia loci superioris arcetur: clementer tamen, ut persuasio humanitatis asperitatem coërcitionis excluderet, ratio proficeret ad persuasionis effectum, et correctio emendaret affectum. Huic quasi proximo limine humanitas copulatur; quæ ità Dominicæ sententiæ definitione distinguitur, si in pauperes et debiles conferatur: nam hospitalem esse remuneratoris, affectus avaritiæ est.

Lectio viij.

POSTREMO jam quasi emeritæ militiæ viro contemnendarum stipendium præscribitur facultatum: quòd neque ille, qui studiis intentus inferioribus possessiones sibi terrenas coëmit, regnum cœli possit adipisci, cùm Dominus dicat: Vende omnia tua, et sequere me: nec ille, qui emit boves: cùm Eliseus occiderit, et populo diviserit quos habebat: et ille qui duxit uxorem, cogitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo conjugium reprehendatur, sed quia ad majorem honorem vocetur integritas: quoniam mulier innupta et vidua cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore et spiritu.

Lectio ix.

SED ut in gratiam, ùt supra cum viduis, ità nunc etiam cum conjugibus revertamur: non refugimus opinionem, quam sequuntur plerique, ut tria genera hominum à consortio magnæ illius cœnæ æstimemus excludi: Gentilium, Judæorum, Hæreticorum. Et ideò Apostolus avaritiam dicit esse fugiendam: ne impediti more Gentili, iniquitate, malitia, impudicitia, avaritia, ad regnum Christi pervenire nequeamus. Omnis enim immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in regno Christi et Dei. Te Deum laudamus, 18.

Ad Benedictus, Ant.

Cùm intraret Jesus in domum cujusdam Principis Pharisæorum sabbato man

ducam panem: ecce homo quidam hydropicus erat ante illum: ipse verò apprehensum sanavit eum, ac dimisit.

Ad Magnificat; Ana.
Cùm vocatus fueris ad nuptias, recumbe in novissimo loco; ut dicat tibi, qui te invitavit: Amice, ascende superiùs: et erit tibi gloria coram simul discumbentibus, alleluia.

DOMINICA XVII.

Post Pentecosten. Oratio.
Da, quæsumus Domine, populo tuo diabolica vitare contagia: et te solum Deum pura mente sectari, Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 22. d.*
In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisæi: et interrogavit eum unus ex eis Legis Doctor tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.
Homilia 72. in Matth.
Sadducæis confusis, Pharisæi rursus aggrediuntur; cùmque quiescere oporteret, decertare voluerunt, et Legis peritiam profitentes, non discere, sed tentare cupientes, ac ità interrogant: Quodnam primum mandatum in Lege sit. Nam cùm primum illud sit, Diliges Dominum Deum tuum, putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid adiiciendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant. Quid igitur Christus? Ut ostendat idcircò ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed invidiæ livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum et magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.

Lectio viij.
Quamobrem simile est huic? quoniam hoc illud inducit, et ab illo rursùs munitur. Quicúmque enim malè agit, odio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursùs, Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus. Deindè sequitur: Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterùm: Radix omnium malorum avaritia est: quam quidam appetentes, erraverunt à fide. Et, Qui diligit me, mandata mea servabit: quorum caput et radix est, Diliges Dominum Deum tuum, et proximum tuum sicut teipsum.

Lectio ix.
Si ergo diligere Deum, diligere proximum est: (nam si diligis me, ô Petre, inquit, pasce oves meas) et

etiam dilectio proximi facit ut mandata custodias! meritò ait in his totam Legem et Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cùm de resurrectione interrogaretur, plus docuit quàm tentantes petebant: sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam non valdè quàm primum inferius sponte attulit: secundum enim est primo simile. Ità occultè insinuavit, odio illos ad quærendum incitari. Charitas enim, inquit, non æmulatur.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ana.

Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Ana.

Quid vobis videtur de Christo; cujus filius est? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jesus: Quomodò David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis?

DOMINCA XVIII.

Post Pentecosten.

Oratio.

DIRIGAT corda nostra, quæsumus Domine, tuæ miserationis operatio; quia tibi sine te placere nón possumus. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 9.

IN illo tempore: Ascendens Jesus in naviculam, transfretavit, et venit in civitatem suam. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi. *Serm.* 50.

CHRISTUM in humanis actibus divina gessisse mysteria, et in rebus visibilibus invisibilia execuisse negotia, lectio hodierna monstravit. Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit, et venit in civitatem suam. Nonne ipse est, qui fugatis fluctibus, maris profunda nudavit, ut Israëliticus populus inter stupentes undas sicco vestigio velut montium concava pertransiret? Nonne hic est, qui Petri pedibus marinos vortices inclinavit, ut inter liquidum humanis gressibus solidum præberet obsequium?

Lectio viij.

ET quid est, quod ipse sibi sic maris denegat servitutem, ut brevissimi lacus transitum sub mercede nautica transfretaret? Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscipere infirmitates nostras, et suas nobis conferre virtutes: humana quærere, præstare divina, accipere

injurias, reddere dignitates, ferre tædia, referre sanitates: quia medicus, qui non fert infirmitates, curare nescit: et qui non fuerit cum infirmo infirmatus, infirmo non potest conferre sanitatem.

Lectio ix.

CHRISTUS ergo, si in suis se manifestat virtutibus, commune cum hominibus nil haberet: et nisi impleret carnis ordinem, et ... in illo esset otiosa susceptio. Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit, et venit in civitatem suam. Creator rerum, orbis Dominus, posteaquam se propter nos nostra angustavit in carne, cœpit habere humanam patriam, cœpit civitatis Judaicæ esse civis, parentes habere cœpit parentum omnium ipse parens: ut invitaret amor, attraheret charitas, vinceret affectio, suaderet humanitas, quos fugarat dominatio, metus dispersat, fecerat vis potestatis extorres.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ant. Dixit Dominus paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

Ad Magnificat, Ant. Tulit ergo paralyticus lectum suum in quo jacebat, magnificans Deum: et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX.
Post Pentecosten.

Oratio.

OMNIPOTENS et misericors Deus, universa nobis adversantia propitiatus exclude: ut mente et corpore pariter expediti, quæ tua sunt, liberis mentibus exequamur. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

IN illo tempore: Loquebatur Jesus principibus sacerdotum et Pharisæis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 38. in Evangelia, post initium.

SÆPE jam, me dixisse memini, quòd plerumque in sancto Evangelio regnum cœlorum præsens Ecclesia nominatur: congregatio quippe justorum, regnum cœlorum dicitur. Quia enim per Prophetam Dominus dicit: Cœlum mihi sedes est: et Salomon ait: Anima justi sedes sapientiæ: Paulus etiam dicit Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam: liquido colligere debemus, quia si Deus sapientia, anima autem justi, sedes sapientiæ; dum cœlum dicitur sedes

Dei, cœlum ergo est anima justi. Hinc per Psalmistam de sanctis prædicatoribus dicitur: Cœli enarrant gloriam Dei.

Lectio viij.

REGNUM ergo cœlorum est Ecclesia justorum: quia dum eorum corda in terra nil ambiunt, per hoc quòd ad superna suspirant, jam in eis Dominus quasi in cœlestibus regnat. Dicatur ergo: Simile est regnum cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Jam intelligit charitas vestra, quis est iste Rex Regis filii pater; ille nimirùm, cui Psalmista ait: Deus judicium tuum Regi da, et justitiam tuam filio Regis. Qui fecit nuptias filio suo. Tunc enim Deus pater Deo Filio suo nuptias fecit, quando hunc in utero virginis humanæ naturæ conjunxit, quando Deum ante secula fieri voluit hominem in fine seculorum.

Lectio ix.

SED quia ex duabus personis fieri solet ista nuptialis conjunctio: absit hoc ab intellectibus nostris, ut personam Dei et hominis Redemptoris nostri Jesu Christi, ex duabus personis credamus unitam. Ex duabus quippè, atque in duabus hunc naturis existere dicimus: sed ex duabus personis compositum credi, est nefas; vitamus. Apertiùs ergo atque securiùs dici potest, quia in hoc Pater Regi Filio nuptias fecit, quo ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociavit. Uterus autem genitricis virginis, hujus sponsi thalamus fuit. Undè et Psalmista dicit: in sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Te Deum laudamus, 16.

Ad Benedictus, Ana.

Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, venite ad nuptias, alleluia.

Ad Magnificat, Ana.

Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali, et ait illi: Amice, quomodò huc intrasti, non habens vestem nuptialem?

DOMINICA XX.
Post Pentecosten.
Oratio.

LARGIRE, quæsumus Domine, fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacem: ùt pariter ab omnibus mundentur offensis, et secura tibi mente deserviant. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vij. *Cap. 4. f.*

IN illo tempore: Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.
Homilia 28. in Evangelia.

LECTIO sancti Evangelii, quam modo, fratres, audistis, expositione non indiget: sed ne hanc taciti præterisse videamur, exhortando potiùs, quàm exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solummodò de expositione video esse requirendum, cur is, qui ad salutem filio petendam venerat, audivit: *Nisi signa et prodigia videritis,* non creditis. Qui enim salutem filio quærebat, procul dubio credebat: neque enim ab eo quæreret salutem, quem non crederet Salvatorem. Quare ergo dicitur? Nisi signa et prodigia videritis, non creditis: qui ante credidit, quàm signa videret?

Lectio viij.

SED mementote quid petiit: et apertè cognoscetis, quia in fide dubitavit. Proposcit námque, ut descenderet et sanaret filium ejus. Corporalem ergo præsentiam Domini quærebat, qui per spiritum nusquam deerat. Minùs itaque in illum credidit, quem non putavit posse salutem dare, nisi præsens esset et corpore. Si enim perfectè credidisset, procul dubio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

EX magna ergo parte fisus est, qui virtu non dedit majestati, præsentiæ corporali. S tem itaque filio petiit, e men in fide dubitavit: eum ad quem venerat potentem ad curandum didit, et tamen mori filio esse absentem put Sed Dominus, qui rog ut vadat: quia non ubi invitatur, indicat: jussu salutem reddidit, voluntate omnia creavi

Te Deum. 16.

Ad Benedictus. An Erat quidam regulus, c filius infirmabatur Ca naum: hic cùm audi quòd Jesus veniret in læam, rogabat eum, u naret filium ejus.

Ad Magnificat Ana Cognovit autem pater, illa hora erat, in qua dix sus: Filius tuus vivit; et c dit ipse, et domus ejus

DOMINICA XXI
Post Pentecosten. Or

FAMILIAM tuam, sumus Domine, c nua pietate custodi: cunctis adversitatibu protegente sit libera: bonis actibus tuo nomi devota. Per Dominum

Lectio sancti Evangel cundùm Matthæu

Lectio vij. *Cap.* 1

IN illo tempore: Jesus discipulis su rabolam hanc: Assimil

est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.
Lib. 3. Comment. in cap. 18. Matthæi.

FAMILIARE est Syris, et maximè Palæstinis, ad omnem sermonem suum parabolas jungere: ut quod per simplex præceptum teneri ab auditoribus non potest, per similitudinem exemplaque teneatur. Præcepit itaque Dominus Petro sub comparatione regis, et domini, et servi, qui debitor decem millium talentorum à domino rogans veniam impetraverat, ut ipse quoque dimittat conservis suis minora peccantibus. Si enim ille rex et dominus servo debitori decem millia talentorum tam facilè dimisit: quanto magis servi conservis suis debent minora dimittere?

Lectio viij.

QUOD ut manifestius fiat, dicamus sub exemplo. Si quis nostrûm commiserit adulterium, homicidium, sacrilegium: majora crimina decem millium talentorum rogantibus dimittuntur, si et ipsi dimittant minora peccantibus. Sin autem ob factam contumeliam simus implacabiles, et propter amarum verbum perpetes habeamus discordias: nonne nobis videmur rectè redigendi in carcerem, et sub exemplo operis nostri hoc agere, ut majorum nobis delictorum venia non relaxetur?

Lectio ix.

SIC et Pater meus cælestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. Formidolosa sententia, si juxta nostram mentem sententia Dei flectitur, atque mutatur: si parva fratribus non dimittimus, magna nobis à Deo non dimittentur. Et quia potest unusquisque dicere: Nihil habeo contra eum, ipse novit, habet Deum judicem: non mihi curæ est quid velit agere, ego ignovi ei: confirmat sententiam suam, et omnem simulationem fictæ pacis evertit, dicens: Si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Te Deum laudamus. 26.

Ad Benedictus, Ana.
Dixit autem dominus servo: Redde quod debes. Procidens autem servus ille rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, et omnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Ana.
Serve nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui misertus sum? alleluia.

DOMINICA XXII. Post Pentecosten. Oratio.

DEUS, refugium nostrum et virtus: adesto piis Ecclesiæ tuæ precibus, auctor ipse pietatis, et præsta: ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22. *b.*

IN illo tempore: Abeuntes Pharisæi, consilium inierunt ut caperent Jesum in sermone. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

In Comment. in Matth. can. 23.

FREQUENTER Pharisæi commoventur, et occasionem insimulandi eum habere ex præteritis non possunt. Cadere enim vitium in gesta ejus et dicta non poterat: sed de malitiæ affectu, in omnem se inquisitionem reperiundæ accusationis extendunt. Namque à sæculi vitiis, atque à superstitionibus humanarum religionum, universos ad spem regni cœlestis vocabat. Igitur an violaret sæculi potestatem, de propositæ interrogationis conditione pertentant: an videlicet reddi tributum Cæsari oporteret.

Lectio viij.

QUI interna cognitionum secreta cognoscens (Deus enim nihil eorum quæ intra hominem sunt abscondit, non speculatur) afferri sibi denarium jussit, et quæsivit cujus et inscriptio esset et forma. Pharisæi responderant Cæsaris eam esse. Quibus ait: Cæsari reddenda esse quæ Cæsaris sunt: Deo autem reddenda esse, quæ Dei sunt. O plenam miraculi responsionem, et perfectam dicti cœlestis absolutionem! ita omnia inter contemptum sæculi, et contumeliam lædendi Cæsaris temperavit, ut curis omnibus et officiis humanis devotas Deo mentes absolveret, cum Cæsari quæ ejus essent, reddenda decernit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos resederit, conditione reddendi ei quæ sua sunt non tenebimur. Porrò autem si rebus illius incubamus, si jure potestatis ejus utimur, et nos tamquam mercenarios alieni patrimonii procurationi subjicimus: extra querelam injuriæ est, Cæsari redhiberi quod Cæsaris est; Deo autem quæ ejus sunt propria, reddere nos oportere, corpus, animam, voluntatem. Ab eo enim hæc profecta atque aucta retinemus, proindè condignum est, ut ei se totum reddant, cui debere se recolunt et originem et profectum. Te Deum laudamus. 10.

Ad Benedictus, Ana. Magister, scimus, quia verax es, et viam Dei in veritate doces, alleluia.

Ad Magnificat, Ana. Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: et quæ sunt Dei, Deo, alleluia.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur xxiv. ut infrà, et Officium hujus Dominicæ ponitur in Sabbato præcedenti, non impedito Festo ix. Lectionum, alioquin Feria vj. vel alia similiter non impedita.

DOMINICA XXIII. Post Pentecosten. Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Domine, tuorum delicta populorum: ut à peccatorum nostrorum nexibus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tua benignitate liberemur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 9. c.*

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, et adorabat eum dicens: Domine, filia mea modò defuncta est. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri

Lib. 1. in Comment. in cap. 9. Matthæi.

OCTAVUM signum est, in quo princeps suscitari postulat filiam suam, nolens de mysterio veræ circumcisionis excludi: sed subintrat mulier sanguine fluens, et octavo sanatur loco: ut principis filia de hoc exclusa numero, veniat ad nonum, juxta illud quod in Psalmis dicitur: Æthiopia præveniet manus ejus Deo: et, Cum intraverit plenitudo Gentium, tunc omnis Israël salvus fiet.

Lectio viij.

ECCE mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retrò, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. In Evangelio secundum Lucam scribitur, quòd principis filia duodecim annos haberet ætatis. Nota ergo, quòd eo tempore hæc mulier, id est, Gentium populus cœperit ægrotare, quo genus Judæorum crediderat. Nisi enim ex comparatione virtutum, vitium non ostenditur.

Lectio ix.

HÆC autem mulier sanguine fluens, non in domo, non in urbe accedit ad Dominum, quia juxta legem urbibus excludebatur: sed in itinere ambulante Domino; ut dum pergit ad aliam, alia curaretur. Unde dicunt et Apostoli: Vobis quidem oportebat prædicari verbum Dei: sed quoniam vos judicastis indignos salute, transgredimur ad Gentes.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ana. Dicebat enim intra se: Si te-

tigero fimbriam vestimenti ejus tantum, salva ero.

Ad Magnificat, Ant.

At Jesus conversus, et videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit, alleluia.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post xxiij. Dnicam. resumuntur quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam quoad Orationem, Homiliam, et Antiphonas, ad Benedictus, et Magnificat, hoc ordine.

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentecost. erit quæ est vj. post Epiph.

Si fuerint xxvj. Dominica xxiv. erit quæ est v. post Epiph. et xxv. quæ est vj.

Si fuerint xxvij. Dominica xxiv. erit quæ est iv. post Epiphaniam, xxv. erit v. et xxvj. erit vj.

Si fuerint xxviij. Dominica xxiv. erit quæ est iij. post Epiphaniam, xxv. erit iv. et xxvj. erit v. et xxvij. erit vj. et ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine xxiv.

DOMINICA III.

Quæ superfuit post Epiphaniam. Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, infirmitatem nostram propitius respice, atque ad protegendum nos dexteram tuæ majestatis extende. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

IN illo tempore: Cum descendisset Jesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ: et ecce leprosus veniens, adorabat eum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 8. Matthæi.

DE monte Domino descendente, occurrunt turbæ, quia ad altiora ascendere non valuerunt. Et primus ei occurrit leprosus: necdum enim poterat cum lepra tam multiplicem in monte Salvatoris audire sermonem. Et notandum, quod hic primus specialiter curatus sit: secundo puer Centurionis: tertio socrus Petri febriens in Capharnaum: quarto loco qui oblati sunt ei à dæmonio vexati: quorum spiritus verbo ejiciebat, quando et omnes malè habentes curavit.

Lectio viij.

ET ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens. Rectè post prædicationem atque doctrinam, signi offertur occasio, ut per virtutem miraculi, præteritus apud audientes sermo firmetur. Domine, si vis potes me

mundare. Qui voluntatem rogat, de virtute non dubitat. Et extendens Jesus manum, tetigit eum, dicens: Volo, Mundare. Extendente manum Domino, statim lepra fugit. Simulque considera, quàm humilis, et sine jactantia responsio. Ille dixerat, Si vis: Dominus respondit, Volo. Ille præmiserat, Potes me mundare: Dominus jungit, et dicit, Mundare. Non ergo, ut plerique Latinorum putant, jungendum est, et legendum, Volo mundare: sed separatim, ut primum dicat, Volo, deinde imperet, Mundare.

Lectio ix

ET ait illi Jesus, Vide, nemini dixeris. Et revera quid erat necesse ut sermone jactaret, quod corpore præferebat? Sed vade, ostende te sacerdoti. Varias ob causas mittit eum ad sacerdotem: primum propter humilitatem, ut sacerdotibus deferre honorem videatur. Erat enim lege præceptum, ut qui mundati fuerant à lepra, offerrent munera sacerdotibus. Deindè ut mundatum videntes leprosum, aut crederent Salvatori, aut non crederent: si crederent, salvarentur: si non crederent, inexcusabiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpissimè criminabantur, legem videretur infringere. Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ana. Cum descendit Jesus de monte, ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare; et extendens manum, tetigit eum, dicens: Volo, mundare.

Ad Magnificat, Ana. Domine, si vis, potes me mundare: et ait Jesus: Volo, mundare.

DOMINICA IV.

Quæ superfuit post Epiphaniam. Oratio.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis: ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 8. *a.*

IN illo tempore: Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse verò dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in c.* 8. *Matth.*

QUINTUM signum facit, quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenorum dedit

potestatem dæmonibus in porcos. Septimum, quando ingrediens civitatem suam, paralyticum secundum curavit in lectulo. Primus enim paralyticus, est puer Centurionis.

Lectio viij.

IPSE verò dormiebat: et accesserunt ad eum, et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos. Hujus signi typum in Jona legimus, quando cæteris periclitantibus, ipse securus est, et dormit, et suscitatur: et imperio ac sacramento passionis suæ liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus, quòd omnes creaturæ sentiant creatorem. Quas enim increpavit, et quibus imperavit, sentiunt imperantem: non errore hæreticorum, qui omnia putant animantia, sed majestate conditoris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

Lectio ix.

PORRO homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei? Non discipuli, sed nautæ, et ceteri, qui in navi erant, mirabantur. Sin autem quis contentiosè voluerit, eos, qui mirabantur, fuisse discipulos, respondebimus, rectè homines appellatos, qui necdum noverant potentiam Salvatoris. Te Deum laudamus. 16

Ad Benedictus, Ant. Ascendente Jesu in naviculam, ecce motus magnus factus est in mari: et suscitaverunt eum discipuli ejus, dicentes: Domine, salva nos, perimus.

Ad Magnificat, Ant. Domine, salva nos, perimus: impera, et fac Deus tranquillitatem.

DOMINICA V.

Quæ superfuit post Epiphaniam. Oratio.

FAMILIAM tuam, quæsumus Domine, continua pietate custodi: ut quæ in sola spe gratiæ cœlestis innititur, tua semper protectione muniatur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolam hanc: Simile factum est regnum cœlorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. quæst. Evang. in Matt. cap. 11, tom. 4.

CUM negligentiùs agerent præpositi Ecclesiæ, aut, cùm dormitionem mortis acciperent Apostoli, venit diabolus, et superseminavit eos, quos malos filios Dominus interpretatur. Sed quæritur, utrùm hæretici sint, an male viventes catholici. Dicit

enim dici filii mali, etiam hæretici, quia ex eodem Evangelii semine, et Christi nomine procreati, pravis opinionibus ad falsa dogmata convertuntur.

Lectio viij.

SED quod dicit eos in medio tritici seminatos, quasi videntur illi significari, qui unius communionis sunt. Verumtamen quoniam Dominus agrum ipsum, non Ecclesiam, sed hunc mundum interpretatus est: benè intelliguntur hæretici, qui non societate unius Ecclesiæ, vel unius fidei, sed societate solius nominis Christiani in hoc mundo permiscentur bonis. At illi, qui in eadem fide mali sunt, palea potiùs quàm zizania reputantur, quia palea etiam fundamentum ipsum habet cum frumento, radicemque communem.

Lectio ix.

IN illa planè sagena, quæ concluduntur et mali et boni pisces, non absurdè mali catholici intelliguntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: aliud sagena, quæ unius fidei, vel unius Ecclesiæ communionem videtur ostendere. Inter hæreticos et malos catholicos hoc interest, quòd hæretici falsa credunt: illi autem vera credentes, non vivunt ità ut credunt. Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ana. Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? undè ergo habet zizania? et ait illis: Hoc fecit inimicus homo.

Ad Magnificat, Ana. Colligite primùm zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meum, dicit Dominus.

DOMINICA VI.

Quæ superfuit post Epiphaniam. Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt placita, et dictis exequamur, et factis. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. d.

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 13. Matthæi.

REGNUM cœlorum, prædicatio Evangelii est, et notitia Scripturarum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos: Auferetur à vobis regnum Dei, et dabitur Genti facienti fructus ejus. Simile est ergo hujuscemodi reg-

num grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Homo qui seminat in agro suo, à plerisque Salvator intelligitur, quòd in animis credentium semi. net: ab aliis, ipse homo seminans in agro suo, hoc est in semetipso, et in corde suo.

Lectio viij.

QUIS est iste, qui seminat, nisi sensus noster et animus; qui suscipiens granum prædicationis, et fovens sementem, humore fidei facit in agro sui pectoris pullulare? Prædicatio Evangelii minima est omnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritatis, hominem Deum, Christum mortuum et scandalum crucis prædicans. Confer hujuscemodi doctrinam dogmatibus Philosophorum, et libris eorum, et splendori eloquentiæ, et compositioni sermonum: et videbis quantò minor sit ceteris seminibus sementis Evangelii.

Lectio ix.

SED illa cùm creverint, nihil mordax, nihil vividum, nihil vitale demonstrant: sed totum flaccidum marcidumque et mollitum ebullit in olera et in herbas, quæ citò arescunt et corruunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbatur in principio, cùm vel in animâ credentis, vel in toto mundo sata fuerit, non exurgit in olera, sed crescit in arborem: ita ut volucres cœli (quas vel animas credentium, vel fortitudines, Dei servitio mancipatas, sentire debemus) veniant et habitent in ramis ejus. Ramos puto Evangelicæ arboris, quæ de grano sinapis creverit, dogmatum esse diversitates, in quibus supradictarum volucrum unaquæque requiescit.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ant.

Simile est regnum cœlorum grano sinapis, quod minimum est omnibus seminibus: cùm autem creverit, majus est omnibus oleribus.

Ad Magnificat, Ant.

Simile est regnum cœlorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentatum est totum.

DOMINICA XXIV.

Ultima post Pentecosten.

Oratio.

EXCITA, quæsumus Domine, tuorum fidelium voluntates: ut divini operis fructum propensiùs exequentes, pietatis tuæ remedia majora percipiant. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cùm videritis abominationem

desolationis, quæ dicta est à Daniële Propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4 Comment. in cap. 24. Matthæi.

QUANDO ad intelligentiam provocamur, mysticum monstratur esse quod dictum est. Legimus autem in Daniële hoc modo: Et in dimidio hebdomadis auferetur sacrificium et libamina: et in templo abominatio desolationum erit, usque ad consummationem temporis, et consummatio dabitur super solitudinem. De hoc et Apostolus loquitur, quòd homo iniquitatis, et adversarius elevandus sit contra omne quod dicitur Deus et colitur: ita ut audeat stare in templo Dei, et ostendere quòd ipse sit Deus: cujus adventus secundùm operationem satanæ destruat eos, et ad Dei solitudinem redigat qui se susceperint.

Lectio viij.

POTEST autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cæsaris, quam Pilatus posuit in templo, aut de Adriani equestri statua, quæ in ipso sancto sanctorum loco usque in præsentem diem stetit. Abominatio quoque secundùm veterem scripturam, idolum nuncupatur: et idcircò additur, desolationis, quòd in desolato templo atque destructo idolum positum sit.

Lectio ix.

ABOMINATIO desolationis intelligi potest et omne dogma perversum: quod cùm viderimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclesia, et se ostendere Deum, debemus fugere de Judæa ad montes, hoc est, dimissa occidente litterâ, et Judaïca pravitate, appropinquare montibus æternis, de quibus illuminat mirabiliter Deus; et esse in tecto, et in domate, quò non possint ignita diaboli jacula pervenire, nec descendere et tollere aliquid de domo conversationis pristinæ, nec quærere quæ retrorsùm sunt: sed magis serere in agro spiritualium scripturarum, ut fructus capiamus ex eo: nec tollere alteram tunicam, quam Apostoli habere prohibentur.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Ana.

Cùm videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniële Propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat.

Ad Magnificat. Ana.

Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant: cœlum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt, dicit Dominus.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

DIE XXIX. AUGUSTI.
In Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Duplex majus.

Omnia de Communi unius Martyris. **xxj.** præter sequentia.

Ad Magnificat, Antiphona. **Misso Herodes spiculatore, præcepit amputari caput Joannis in carcere: quo audito, discipuli ejus venerunt, et tulerunt corpus ejus, et posuerunt illud in monumento.**

Oratio.

SANCTI Joannis Baptistæ præcursoris et martyris tui, quæsumus Domine, veneranda festivitas, salutaris auxilii nobis præstet effectum. Qui vivis.

Deinde fit Commemoratio S. Augustini, Ana. **O Doctor optime.** V. **Justum deduxit, 1.**

Oratio.

ADESTO supplicationibus nostris omnipotens Deus: et quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, intercedente beato Augustino Confessore tuo atque Pontifice, consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum.

Postea sanctæ Sabinæ martyris, Antiphona. **Simile est regnum.** V. **Specie tua.** Oratio **Deus, qui inter cetera.** ut in Communi non Virginum. **ciij.**

Ad Matutinum, Invitator. Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum dicuntur de Communi unius Martyris. **xxj.**

In primo Nocturno

Incipit Jeremias Propheta,

Lectio j. *Cap.* **1.**

VERBA Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in Terra Benjamin. Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertiodecimo anno regni ejus. Et factum est in diebus Joakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consummationem undecimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigrationem Jerusalem in mense quinto. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Prius, quam te formarem in utero, novi te, et antequam exires de vulva, sanctifica-

vi te, et Prophetam in Gentibus dedi te.

R. Misit Herodes rex manus, ac tenuit Joannem, et vinxit eum in carcere, quia metuebat eum, propter Herodiadem, * Quam tulerat fratri suo Philippo uxorem. V. Arguebat Herodem Joannes propter Herodiadem. Quam tulerat fratri.

Lectio ij.

ET dixi, A a a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum: quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis: et universa quæcumque mandavero tibi, loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia tecum ego sum ut eruam te, dicit Dominus. Et misit Dominus manum suam, et tetigit os meum: et dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie super Gentes, et super regna, ut evellas, et destruas, et disperdas, et dissipes, et ædifices, et plantes.

R. Joannes Baptista arguebat Herodem, * Propter Herodiadem, quam tulerat fratri suo viventi uxorem. V. Misso Herodes spiculatore, præcepit amputari caput Joannis in carcere. Propter Herodiadem.

Lectio iij.

TU ergo accinge lumbos tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorum. Ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam, et in columnam ferream, et in murum æreum, super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et populo terræ. Et bellabunt adversum te et non prævalebunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

R. Puellæ saltanti imperavit mater: * Nihil aliud petas, nisi caput Joannis. * Et contristatus est rex propter jusjurandum, et propter simul discumbentes. V. Ait puella matri suæ: Quid petam? at illa ait, Nihil. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno.
Ex libro sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lectio iv.
Lib 3. post initium.

QUONIAM beati Joannis Baptistæ non strictim prætereunda est recordatio, interest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo tempore sit occisus, advertere debeamus. Ab adulteris justus occiditur, et a reis in judicem capitalis sceleris pœna con-

vertitur. Deindè præmium saltatricis, mors est Prophetæ. Postremò (quod etiam omnes barbari horrere consuerunt) inter epulas atque convivia consummandæ crudelitatis profertur edictum: et à convivio ad carcerem, de carcere ad convivium feralis flagitii circumfertur obsequium. Quanta in uno facinore sunt crimina!
R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum. V. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri, Et florebit.

Lectio v.

QUIS non, cùm è convivio ad carcerem cursari videret, putaret Prophetam jussum esse dimitti? Quis inquam cum audisset natalem esse Herodis, solemne convivium, puellæ optionem eligendi, quod vellet datam, missum ad Joannem ob solutionem non arbitraretur? Quid crudelitati cum deliciis? quid cum funeribus voluptati? Rapitur ad pœnam Propheta convivali tempore, convivali præcepto, quo non cuperet vel absolvi: perimitur gladio, caput ejus affertur in disco. Hoc crudelitati ferculum debebatur, quo insatiata epulis feritas vesceretur.
R. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus.

Lectio vj.

INTUERE, rex acerbissime, tuo spectacula digna convivio. Porrige dexteram, ne quid sævitiæ tuæ desit, ut inter digitos tuos rivi defluant sacri cruoris. Et quoniam non exsaturari epulis fames, non restingui poculis potuit inauditæ sævitiæ sitis: bibe sanguinem scaturientibus adhuc venis exsecti capitis profluentem. Cerne oculos in ipsa morte sceleris tui testes, aversantes conspectum deliciarum. Clauduntur lumina non tam mortis necessitate, quàm horrore luxuriæ. Os aureum illud exangue cujus sententiam ferre non poteras, conticescit, et adhuc timetur.
R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum, Et dedit. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Marcum.

Lectio vij. *Cap. 6. c.*

IN illo tempore: Misit Herodes ac tenuit Joannem, et vinxit eum in car-

cere, propter Herodiadem uxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.
Sermone 10. in novis Sermonibus.

CUM sanctum Euangelium legeretur, crudele spectaculum ante oculos nostros constitutum est: caput sancti Joannis in disco, feralis missus crudelitatis propter odium veritatis. Puella saltat, et sævit mater: et inter lascivias et delicias convivantium temere juratur, et impie quod juratur, impletur. Factum est Joanni, quod ipse prædixerat. De Domino enim Jesu Christo dixerat: Illum oportet crescere, me autem minui. Iste minutus est in capite, ille crevit in cruce. Odium peperit veritas. Non potuit æquo animo tolerari, quod homo Dei sanctus monebat; qui utique salutem eorum quærebat, quos sic monebat. Responderunt illi mala pro bonis.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio viij.

QUID enim ille diceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi responderent, nisi quo pleni erant? Ille triticum seminavit, sed spinas invenit. Dicebat regi: Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Vincebat enim regem libido: tenebat apud se prohibitam uxorem fratris sui. Sed enim tamen sic libebat, ut non sæviret. Honorabat eum, à quo verum audiebat: sed mulier detestabilis odium concipiebat, quod aliquando dato tempore pareret. Quando autem paturiebat, peperit filiam, filiam saltantem.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

Pro sancta Sabina martyre
Lectio ix.

SABINA mulier Romana, Valentini viri clarissimi uxor, à Seraphia virgine Christianæ fidei præceptis instituta, post sanctæ virginis martyrium collectas ejus reliquias piis exequiis sepelivit. Quæ propter eam causam paulò post Adriano Imperatore com-

prehensa, Hispidio judici sistitur. Cui is: Tune illa Sabina, et genere et matrimonio nobilissima? At illa, Sum, inquit: sed Domino meo Jesu Christo gratias ago, qui me intercessione Seraphiæ famulæ suæ, à dæmonum potestate liberavit. Quam variè tentatum, ut propositum mutaret, cùm à fidei constantia movere non posset, Præfectus, pronuntiata sententia quòd deos contemneret, capitis damnavit. Ejus corpus à Christianis in eodem sepulchro conditum est, in quo ipsa magistram fidei suæ Seraphiam posuerat.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

HERODES enim tenuit, et ligavit Joannem, et posuit in carcerem propter Herodiadem. Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 17. Antiphona. Domine mi rex, da mihi in disco caput Joannis Baptistæ. Antiphona. Puellæ saltanti imperavit mater: nihil aliud petas, nisi caput Joannis. Antiphona. Arguebat Herodem Joannes propter Herodiadem, quam tulerat fratri suo Philippo uxorem. Antiphona. Da mihi in disco caput Joannis Baptistæ: et contristatus est rex propter jusjurandum.

Capitulum. Jacobi 1. b.

BEATUS vir, qui suffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus. Invicte. xxxj.
℣. Justus ut palma florebit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Antiphona. Misso Herodes spiculatore, præcepit amputari caput Joannis in carcere: quo audito, discipuli ejus venerunt, et tulerunt corpus ejus, et posuerunt illud in monumento.

Oratio.

SANCTI Joannis Baptistæ, præcursoris et martyris tui, quæsumus Domine, veneranda festivitas, salutaris auxilii nobis præstet effectum. Qui vivis et regnas.

Pro Commem. S. Sabinæ, Ana. Date et. ℣. Diffusa. Oratio. Deus, qui inter cetera. ut in Communi non Virginum. cviij.

Ad Tertiam, Antiphona. Domine mi rex. Capitulum. Beatus vir, ut suprà. ℟. br. Gloria et honore, Coronasti eum Domine. Gloria et honore. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore. ℣. Posuisti Domine super caput ejus. ℟. Coronam de lapide pretioso.

Ad Sextam, Antiphona. Puellæ saltanti.

Capitulum. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et intellectus, et aqua sapientiæ salutaris potavit illum Dominus Deus noster.

R. br. Posuisti Domine, * Super caput ejus. Posuisti. V. Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti. V. Magna est gloria ejus in salutari tuo. R. Gloriam et magnum decorem impones super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Da mihi in disco.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur.

R. br. Magna est gloria ejus, * In salutari tuo. Magna est. V. Gloriam et magnum decorem impones super eum. In salutari. Gloria Patri. Magna est. V. Justus ut palma florebit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Vesperas, Antiphona. Herodes enim. cum reliquis de Laudibus. 297. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalmus. Credidi. 129.

Ad Magnificat, Ana. Misit rex incredulus ministros detestabiles, et amputari jussit caput Joannis Baptistæ. V. Justus ut palma florebit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Sancti Joannis. ut suprà. 297.

Deinde fit Commemoratio sequentis et SS. Felicis et Adaucti MM.

DIE XXX. AUGUSTI.

In festo S. Rosæ à S. Maria virginis Limanæ.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, lxxxiv. præter ea, quæ hic assignantur propria.

Oratio.

BONORUM omnium largitor omnipotens Deus, qui beatam Rosam, cœlestis gratiæ rore præventam, virginitatis et patientiæ decore Indis florescere voluisti: da nobis famulis tuis; ut in odorem suavitatis ejus currentes, Christi bonus odor effici mereamur.

Postea sanctorum Felicis et Adaucti mart. Ana. Istorum est enim. V. Lætamini. xxxv.

Oratio.

MAJESTATEM tuam Domine supplices exoramus, ut sicut nos jugiter Sanctorum tuorum commemoratione lætificas, ità semper supplicatione defendas. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PRIMUS Americæ Meridionalis flos sanctitatis virgo Rosa, Christianis parentibus Limæ progenita, mox ab incunabulis claruit futuræ sanctimoniæ indiciis: nam vultus infantis mirabiliter in rosæ effigiem transfiguratus, huic nomini occasionem dedit: cui posteà Virgo Deipara cognomen adjecit, jubens vocari deinceps Rosam à sancta Maria. Quinquennis votum perpetuæ virginitatis emisit. Adultior, ne à parentibus ad nuptias cogeretur, clàm sibimet venustissimam capitis cæsariem præscidit. Jejuniis supra humanum modum addicta, integras Quadragesimas transegit pane abstinens, ac dietim solis quinque granulis mali citrini victitans.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et.

Lectio v.

HABITU Tertii Ordinis sancti Dominici assumpto, pristinas vitæ austeritates duplicavit: oblongo asperimoque cilicio spatim minusculas acusinas texuit: sub velo coronam densis aculeis introrsùs obarmatam interdiu noctuque gestavit. Sanctæ Catharinæ Senensis ardua premens vestigia, catena ferrea, triplici nexu circumducta, lumbos cinxit. Lectulum sibi è truncis, nodosis compoσuit, lateumque vacuas comminutas fragminibus testarum implevit. Cellulam sibi angustissimam struxit in extremo horti angulo, ubi cœlestium contemplationi dedita, crebris disciplinis, inedia, vigiliis corpusculum extenuans, at spiritu vegetata, larvas dæmonum, frequenti certamine victrix, impavidè protrivit, ac superavit.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

ÆGRITUDINUM tormentis, domesticorum insultibus, linguarum morsibus dirè agitata, nondum satis pro merito se affligi querebatur. Per quindecim annos ad plusculas horas desolatione spiritus, et ariditate miserrimè contabescens, forti animo tulit agones omni morte amariores. Exindè cœpit supernis abundare deliciis, illustrari visioni-

bus, colliquescere Seraphicis ardoribus: Angelo tutelari, sanctæ Catharinæ Senensi, Virgini Deiparæ inter assiduas apparitiones mirè familiaris, à Christo has voces audire meruit: Rosa cordis mei tu mihi sponsa esto. Denique Sponsi hujus Paradiso feliciter invectam, pluribusque miraculis coruscantem, Clemens Decimus Pontifex Maximus sanctarum Virginum catalogo ritu solemni adscripsit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, Afferentur tibi in lætitia et exultatione. ℣. Specie tuâ, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Afferentur tibi. Gloria Patri. Afferentur.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Simile erit regnum cœlorum. de Communi Virginum. xcvij.

Pro SS. Felice, &c. martyribus.

Lectio ix.

FELIX, Diocletiano et Maximiano Imperatoribus, propter susceptam Christi religionem comprehensus, in Serapidis templum adductus est. Cui sacrificare cùm juberetur, os simulacri conspuit. Quo facto, statim ærea statua corruit. Quod cùm iterum ac tertiò in æde Mercurii Dianæquè factum esset, impietatis, et magicæ artis accusatus, equuleo torquetur. Mox ad secundum ab Urbe lapidem via Ostiensi ducitur, ut securi feriretur. Cui inter viam oblatus quidam Christianus, cum Felicem agnosceus ad martyrium duci videret: Ego quoque, elata voce inquit, eadem, qua iste lege vivo: ego eumdem Jesum Christum colo. Itaque Felicem osculatus, cum eo securi percutitur tertio Kalendas Septembris: cujus nomen cum ignotum esset Christianis, ïs Adaucti nomine nobilitatus est, quòd sancto martyri Felici adauctus sit ad coronam.

Te Deum laudamus. 18.

In Laudibus fit Commem SS. Felicis, &c. martyrum.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XXXI. AUGUSTI.

In festo S. Aidani Confessoris Pontificis.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlix. præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus, ut in Communi.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Hist. Ven. Bedæ iii. 3.

OSWALDUS, Northanhymbrorum Rex, cum a majoribus natu Scotorum, inter quos exulans baptismum susceperat, Ca-

theologiæ fidei antistitem petiisset, accepit summæ mansuetudinis et pietatis virum Aidanum, e monasterio Sancti Columbæ in insula quæ vocatur Hii; cui locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi tribuit. Pulcherrimo autem spectaculo sæpè contigit, ut evangelizante antistite, qui Anglorum linguam perfecte non noverat, ipse rex ducibus et ministris suis verbi cœlestis interpres existeret.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

AIDANUS autem nil hujus mundi quærere, nil amare curabat. Per cuncta loca pedes discurrere, obviosque ad fidei sacramenta suscipienda invitare, si infideles essent, si fideles ad eleemosynas operumque bonorum executionem verbis excitare, solebat. Cujus exemplo informati tempore illo religiosi quique viri ac feminæ consuetudinem fecerunt per totum annum, excepta remissione quinquagesimæ paschalis, quarta et sexta sabbati jejunium ad nonam usque horam protelare.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

HÆC autem, ait Beda, in hoc viro ad legentium utilitatem commendo, studium videlicet pacis et charitatis, continentiæ et humilitatis; animum iræ et avaritiæ victorem; superbiæ simul et vanæ gloriæ contemptorem, industriam faciendi simul et docendi, auctoritatem sacerdote dignam redarguendi superbos et potentes, et infirmos consolandi, et pauperes recreandi clementiam: qui ut breviter multa comprehendam, nil ex omnibus, quæ in evangelicis, vel apostolicis, sive propheticis litteris faciendà cognoverat, prætermittere solebat. Obiit autem decimo septimo episcopatus sui anno, et in insula Lindisfarnensium ad dexteram altaris juxta venerationem tanto episcopo dignam sepultus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis om-

nium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Homo peregrè proficiscens. ut in Communi primo loco.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum Commemorationes præcedentis, S. Ægidii et SS. Duodecim Frat. Mart.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunc. clxj

DIE I. SEPTEMBRIS.

In festo S. Raymundi Nonnati Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxviij. præter ea, quæ hic habentur propria.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEUS, qui in liberandis fidelibus tuis ab impiorum captivitate, beatum Raymundum Confessorem tuum mirabilem effecisti: ejus nobis intercessione concede, ut à peccatorum vinculis absoluti, quæ tibi sunt placita, liberis mentibus exequamur. Per Dominum.

Deinde fit Commem S. Aidani.

Ana. Amavit eum. V. Justum deduxit. Oratio. Da quæsumus. ut in Communi. lx.

Postea S. Ægidii Abbatis.

Antiphona ex Laudibus. Euge serve bone.

V. ex ij. Nocturno Os justi meditabitur.

Oratio.

INTERCESSIO nos quæsumus Domine, beati Ægidii Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur.

Et fit Com. SS. Duodecim Fratrum MM.

Ana. Istorum est: V. Lætamini.

Oratio.

FRATERNA nos Domine martyrum tuorum corona lætificet: quæ et fidei nostræ præbeat incrementa virtutum, et multiplici nos suffragio consoletur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni. Beatus vir. ut in Communi Confessoris non Pontificis. lxxx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RAYMUNDUS, Nonnatus cognomento dictus, quia præter communem naturæ legem è mortuæ matris dissecto latere in lucem eductus fuit, Portelli in Catalonia piis et nobilibus parentibus ortus, ab ipsa infantia futuræ sanctitatis indicia dedit. Nam puerilia oblectamenta, mundique illecebras respuens, ita pietati operam dabat, ut omnes

in puero adultam virtutem admirarentur. Crescente verò ætate, litterarum studiis incubuit; sed mox jubente patre vitam ruri agens, sacellum sancti Nicolai in Portelli finibus situm crebrò adibat, ut sacram Deiparæ imaginem, quæ in eo summa fidelium veneratione etiam nunc colitur, visitaret. Ibi effusus in preces, ipsam Dei parentem, ut se in filium adoptare, viamque salutis, ac *scientiam* Sanctorum edocere dignaretur, enixè deprecabatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

NEC defuit votis ejus benignissima Virgo: ab ipsa enim intellexit, gratissimum sibi fore, si Religionem, sub titulo de Mercede, seu de Misericordia Redemptionis Captivorum, ea suggerente nuper fundatam, ingrederetur. Qua monitione percepta, Barcinonam statim profectus, illud tam præcellentis erga proximum charitatis institutum amplexus est. Regulari igitur militiæ adscriptus, virginitatem, quam pridem beatæ Virgini consecraverat, perpetuò coluit, cæterisque virtutibus enituit, charitate præsertim erga Christianos, qui sub potestate Paganorum miseram in captivitate vitam degebant. Hos ut redimeret, in Africam missus, cum jam multos à servitute liberasset, ne, consumpta pecunia, aliis item in proximo abnegandæ fidei discrimine constitutis deesset, se ipsum pignori dedit: sed eum ardentissimo salutis animarum desiderio succensus, plures Mahometanos suis concionibus ad Christum converteret, in arctam custodiam à barbaris conjectus, variisque suppliciis cruciatus, mox labiis perforatis, et sera ferrea clausis, crudele martyrium diu sustinuit.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

OB hæc et alia fortiter gesta, sanctitatis ejus fama longè latèque diffusa est: qua permotus Gregorius Nonus, in amplissimum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium collegium Raymundum adscripsit: sed vir Dei in ea dignitate ab omni pompa abhorrens, religiosæ humilitatis tenacissimus semper fuit.

Romam verò pergens, statim ac Cardonam pervenit, extremo morbo confectus, Ecclesiasticis Sacramentis muniri summis precibus postulavit. Cùmque morbus ingravesceret, et sacerdos diutiùs tardaret, Angelorum ministerio sub specie Religiosorum sui Ordinis apparentium, salutari viatico refectus fuit. Quo sumpto, et gratiis Deo persolutis, migravit ad Dominum Dominica ultima Augusti, anno millesimo ducentesimo quadragesimo. Mortui corpus, cum circa locum sepulturæ contentio orta esset, arcæ inclusum, et mulæ caecæ impositum, ad sacellum sancti Nicolai Dei nutu delatum fuit, ut ibi tumularetur, ubi prima jecerat sanctioris vitæ fundamenta. Illic constructo sui Ordinis Cœnobio, à confluentibus voti causa ex universa Catalonia fidelibus populis honoratur, variis miraculis et signis gloriosus.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri præcincti. ut in Communi Confessoris non Pontificis. lxxvij.

Pro S. Ægidio.

Lectio ix.

Ægidius Atheniensis, regiæ stirpis, à prima ætate divinis litteris, et charitatis officiis ita deditus fuit, ut nihil prætereà curare videretur. Itaque parentibus mortuis, totum patrimonium in pauperes erogavit; quin etiam tunicam exuit, ut ægrotum egentem tegeret; qua ille indutus statim convaluit. Sed multis deinceps clarior miraculis, timens sui nominis celebritatem, Arelatem ad beatum Cæsarium contendit; à quo post biennium discedens, secessit in eremum: ubi diutius herbarum radicibus, et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quæ cerva insequentibus quodam die canibus regiis, cum in antrum Ægidii refugisset, Galliæ regem impulit, ut ab eo summis precibus peteret, ut in loco speluncæ monasterium extrui pateretur. Cujus administrationem, flagitante rege, invitus suscepit; eoque munere aliquot annis prudenter pieque gesto, migravit in cælum. Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. S. Ægidii.

Ana. ex 1. Vesperis. Similabo eum. V. Amavit eum. Oratio. Intercessio nos. ut suprà. 302.

Deinde SS. Duodecim Fratrum.

Ana. Vestri capilli. V. Exsultabunt sancti. Oratio. Fraterna nos. ut suprà. 302.

In Vesperis fit Commem. sequentis.

DIE 11 SEPTEMBRIS.

In festo S. Stephani Hungariæ Regis Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. lxviij. præter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Oratio.

CONCEDE quæsumus Ecclesiæ tuæ omnipotens Deus: ut beatum Stephanum Confessorem tuum, quem regnantem in terris propagatorem habuit, propugnatorem habere mereatur gloriosum in cœlis. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STEPHANUS in Hungariam Christi fidem, et regiam nomen invexit, regia corona à Romano Pontifice impetrata, ejusque jussu in Regem inunctus, regnum Sedi Apostolicæ obtulit; varia pietatis domicilia Romæ, Jerosolymis, Constantinopoli: in Hungaria Archiepiscopatum Strigoniensem, Episcopatus decem, admirabili religione, et munificentia fundavit: Par in pauperes amor, et liberalitas, quos veluti Christum ipsum complectens, neminem à se mœrentem, ac vacuum unquam dimisit: quin ad eorum inopiam sublevandam amplissimis facultatibus erogatis, domesticam quoque supellectilem eximia benignitate frequenter distribuit; suis insuper manibus lavare pauperum pedes, noctu solus, et ignotus nosocomia frequentare, decumbentibus inservire, ac cetera charitatis officia exhibere consuevit: quarum virtutum merito illius dextera, resoluto cetero corpore, incorrupta permansit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ORANDI studio noctes penè totas ducebat insomnes, atque in cœlestium rerum contemplatione defixus, interdum extra sensus raptus, sublimis in aëra ferri visus fuit. Perduellium conspirationes, ac validorum

rum hostium impetus, miro prorsùs modo, non semel oratione præsidio evitavit. Susceptum ex Ghisella Bavariæ sancti Henrici Imperatoris sorore, quam sibi matrimonio junxerat, Emericum filium, tanta morum disciplina, talique pietate enutrivit, quantum ejus posteà sanctitas declaravit. Regni verò negotia ita disposuit, ut, accitis undique prudentissimis ac sanctissimis viris, nihil unquam sine illorum consilio moliretur. Humillimus interim precibus in cinere, et cilicio Deum deprecans, ut universum Hungariæ regnum, antequam è vita migraret, Catholicum videre mereretur, Verè propter ingens dilatandæ fidei studium, illius gentis Apostolus nuncupatus, facta à Romano Pontifice ipsi, posterisque Regibus, præferendæ Crucis potestate.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

DEI Genitricem, quam ardentissimè venerabatur, amplissimo in ejus honorem constructo templo, Hungariæ Patronam instituit; ab eadem vicissim Virgine receptus in cœlum ipso suæ Assumptionis die, quem Hungari è sancti Regis instituto, Magnæ Dominæ diem appellant. Sacrum ejus corpus suavissimo fragrans odore, liquore cœlesti scatens, inter multa et varia miracula, Romani Pontificis jussu, nobiliorem in locum translatum est, atque honorificentiùs conditum. Ejus autem Festum Innocentius Undecimus Pontifex Maximus quarto Nonas Septembris, ob insignem victoriam ab exercitu Leopoldi Primi Romanorum electi Imperatoris, et Hungariæ Regis eadem die in Budæ expugnatione, ope Divina è Turcis reportatam, celebrandum instituit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19. *b.*

IN illo tempore, Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 8. *in Lucæ* 19.

BONUS ordo, ut vocatam Gentes, et Judæos jussurus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret comparationem, ne diceretur: Nihil dederat populo Judæorum, unde poterat melior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recepit, exigitur? Non mediocris ista est mna, quam suprà mulier Evangelica, quia non invenit, lucernam accendit, lumine quærit admoto, gratulatur inventam. ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

DENIQUE ex una decem mnas alius fecit, alius quinque. Fortassè iste moralia habet, quia quinque sunt corporis sensus: ille duplicia, id est, mystica legis, et moralia probitatis. Undè et Matthæus quinque talenta, et duo talenta posuit. In quinque talentis ut sint moralia; in duobus utrumque, mysticum atque morale. Ità quod numero inferius, re uberius. ℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris; Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo; quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET hic possumus decem mnas, decem verba intelligere, id est, legis doctrinam: quinque autem mnas, magisteria disciplinæ. Sed legisperitum in omnibus volo esse perfectum. Non enim in sermone, sed in virtute est regnum Dei. Benè autem quia de Judæis dicit, duo soli multiplicatam pecuniam deferunt; non utique æris, sed dispensationis usuris. Alia est enim pecuniæ fœnebris, alia doctrinæ cœlestis usura. Te Deum laudamus. 16.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In festo S. Laurentii Justiniani, Episcopi et Conf. Semiduplex.

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis, xlix. præter sequentia.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati Laurentii Confessoris tui

atque Pontificis venerandæ solemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LAURENTIUS ex illustri Justinianorum familia Venetiis natus, eximiam vel puer morum gravitatem præ se tulit. Exacta inter pietatis officia adolescentia, ad castum Verbi et animæ connubium à divina Sapientia invitatus, de religiosæ vitæ instituto capessendo deliberare cœpit. Novæ itaque militiæ etiam prolusiones, præter alias corporis afflictationes, super nudos cubabat asseres, sedensque velut arbiter hinc inter sæculi blandimenta, parataque à matre nuptias, illinc claustrales inter austeritates, oculis in Christi patientis crucem conversis, Tu (inquit) es Domine spes mea, ibi posuisti certissimum refugium tuum; ad Canonicorum sancti Georgii in Alga Congregationem convolavit. Ubi novis excogitatis cruciatibus acrius in seipsum, velùti in hostem infensissimum, instaurans bellum, nullam adeò sibi oblectationem indulgebat, ut ne in domesticum umquam hortum, nec in paternam quidem domum, nisi cum morienti matri extrema pietatis officia siccis oculis persolvit, exindè intraverit. Par erat obedientiæ, mansuetudinis, ac præcipuè humilitatis studium, cum abjectissima quæque cœnobii munia sibi ultrò desumeret, celeberrima per urbis loca, non tam victum, quàm ludibria emendicaret, illatasque contumelias, ac calumnias, immotus ac silens perferret; assidua præsertim orationis subsidio, qua sæpè per mentis excessum rapiebatur in Deum, tantoque cor ejus æstuabat ardore, ut nutantes etiam Sodales ad perseverantiam, ac Jesu Christi amorem inflammaret.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

AB Eugenio Quarto patriæ Episcopus designatus, quem magna contentione honorem detrectaverat, majori gessit cum laude: nam consueta vivendi ratione nihil admodum immutata, paupertatem, quam semper coluerat, in mensa, supellectili, ac lecto, perpetuò retinuit; modicam domi alebat familiam, quòd gran-

dem alteram sibi esse diceret, pauperes Christi significans. Quacumque adiretur hora, præsto omnibus erat, paternaque omnes charitate allevabat, non renuens, vel ære se alieno gravare, dum illorum inopiæ deesset; rogatus quâ spe id faceret? Domini mei, qui pro me dissolvere facilè poterit, respondebat. Spem autem non confundere divinæ providentiæ subsidiis inopinatò subsidiis jugiter declarabat. Plura Virginum Monasteria construxit, quas etiam ad perfectioris vitæ rationem sua vigilantia composuit. Matronis à sæculi pompis, et ornatus vanitate revocandis, Ecclesiasticæ disciplinæ, ac moribus reformandis maximoperè studuit; dignus sanè qui ab eodem Eugenio gloria, et decus Præsulum coram Cardinalibus vocaretur, et qui à Nicolao Quinto ejus successore, translato è Gradensi civitate titulo, primus Venetiarum Patriarcha renuntiaretur.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus. Gloria.

Lectio vj.

LACRYMARUM dono insignitus, omnipotenti Deo placationis hostiam quotidiè offerebat; qui cum aliquando noctu Dominicæ Nativitatis perageret, Christum Jesum sub pulcherrima infantis specie videre promeruit; tantaque in eo erat commissi gregis præsidium, ut cælitus aliquando acceptum fuerit, Pontificis sui intercessione, ac meritis stetisse Rempublicam. Prophetiæ spiritu afflatus, plura humanæ cognitioni prorsus impervia prædixit; morbos ac dæmones suis precibus sæpè fugavit; libros etiam cœlestem doctrinam, ac pietatem spirantes, grammaticæ penè rudis, conscripsit. Denique cum lethalem incidisset in morbum, et commodiorem domestici lectum seni, atque ægro pararent, ejusmodi delicias, tamquam à durissima morientis Domini sui cruce plus nimio abhorrentes, constanter in stramine se jussit deponi, et finem vitæ suæ adventare prænoscens, sublatis in cœlum oculis, Venio (inquit) ad te, ô bone Jesu; et die octava Januarii obdormivit in Domino. Pretiosam ejus mortem testati sunt Angelici concentus, à Carthusianis quibusdam Monachis auditi, et sacrum cadaver per duos ultra menses inhumatum, suavi fragrans odore, et rubescente facie integrum, atque incorruptum, quin et post mortem [illegible]

cula: quibus permotus Alexander Octavus Pontifex Maximus eum Sanctorum numero adscripsit; Innocentius verò Duodecimus quintam Septembris diem, qua vir sanctus ad Pontificiam primò Cathedram fuerat evectus, celebrando illius festo assignavit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang: Homo peregrè proficiscens, de Communi Confessoris Pontificis. lxiij.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

IN NATIVITATE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Duplex ij. Classis, cum Octava.

Ad Vesperas, Antiphona: Nativitas gloriosæ, cum reliquis de Laudibus. Psalmi ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cxlj.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b.*

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Deo gratias.

HYMNUS.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriëlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Nativitas est hodiè sanctæ Mariæ virginis. R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriosæ virginis Mariæ ortum dignissimum recolamus, quæ et genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

FAMULIS tuis quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus ...

pertine: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Nativitatis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Ad Matutinum, Invitator. Nativitatem virginis Mariæ celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Quem terra. Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo. cxlvj.

In primo Nocturno.

V. Specie tua, et pulchritudine tua. R. Intende, prosperè procede, et regna.

Incipiunt Cantica canticorum.

Lectio j. *Cap.* 1.

OSCULETUR me osculo oris sui: quia meliora sunt ubera tua vino, fragrantia unguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideò adolescentulæ dilexerunt te. Trahe me; post te curremus in odorem unguentorum tuorum. Introduxit me Rex in cellaria sua; exultabimus, et lætabimur in te, memores uberum tuorum super vinum: recti diligunt te. Nigra sum, sed formosa, filiæ Jerusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis.

R. Hodiè nata est beata virgo Maria ex progenie David: Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo. V. Nativitatem beatæ Mariæ virginis cum gaudio celebremus. Per quam.

Lectio ij.

NOLITE me considerare quòd fusca sim, quia decoloravit me sol: filii matris meæ pugnaverunt contra me, posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodivi. Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum. Si ignoras te, ô pulcherrima inter mulieres, egredere, et abi post vestigia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernacula pastorum. Equitatui meo in curribus Pharaonis assimilavi te, amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut monilia.

R. Beatissimæ virginis Mariæ Nativitatem devotissimè celebremus: Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. V. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ virginis devotissimè celebremus. Ut ipsa.

Lectio iij.

MURENULAS aureas faciemus tibi, vermiculatas argento. Dum esset

est. Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in vineis Engaddi. Ecce tu pulchra es, amica mea, ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, et decorus. Lectulus noster floridus, tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypressina.

R. Gloriosæ virginis Mariæ ortum dignissimum recolamus, * Cujus Domina humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi. V. Beatissimæ virginis Mariæ Nativitatem devotissimè celebremus. Cujus Domina. Gloria Patri. Cujus Domina.

In secundo Nocturno.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 18. de Sanctis, qui est 2. de Annuntiat. Dominica.

ADEST nobis, dilectissimi, optatus dies beatæ ac venerabilis semper virginis Mariæ: ideò cum summa exsultatione gaudeat terra nostra, tantæ Virginis illustrata natali. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum lilium convallium, per cujus partum mutatur natura protoplastorum, deletur et culpa. Præcisum est in ea illud Hevæ infelicitatis elogium, quo dicitur: In dolore paries filios tuos: quia ista in lætitia Dominum peperit.

R. Nativitas gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, orta de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. V. Hodiè nata est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus.

Lectio v.

HEVA enim luxit, ista exsultavit: Heva lacrymas, Maria gaudium in ventre portavit: quia illa peccatorem, ista edidit innocentem. Mater generis nostri pœnam intulit mundo, genitrix Domini nostri salutem intulit mundo. Auctrix peccati Heva, auctrix meriti Maria. Heva occidendo obfuit, Maria vivificando profuit. Illa percussit, ista sanavit. Pro inobedientia enim obedientia commutatur, fides pro perfidia compensatur.

R. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebremus. * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. V. Corde

et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ, Ut ipsa.

Lectio vj.

PLAUDAT nunc organis Maria, et inter veloces articulos tympanum puerperæ concrepent, Concinant lætantes chori, et alternantibus modulis dulcisona carmina misceantur. Audite igitur quemadmodum tympanistria nostra cantaverit. Ait enim : Magnificat anima mea Dominum : et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igitur invalescentis errati miraculum novi partus evicit, et Hevæ planctum Mariæ cantus exclusit.

℟. Nativitas tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo : Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster : Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem : et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth.

IN Isaia legimus : Generationem ejus quis enarrabit ? Non ergo putemus Evangelistam Prophetæ esse contrarium, ut quod ille impossibile dixit effatu, hic narrare incipiat : quia ibi de generatione divinitatis, hic de incarnatione est dictum. A carnalibus autem cœpit, ut per hominem, Deum discere incipiamus. Filii David, filii Abraham. Ordo præposterus, sed necessario commutatus. Si enim primum posuisset Abraham, et postea David ; rursus ei repetendus fuerat Abraham, ut generationis series texeretur.

℟. Beatam me dicent omnes generationes : Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Benedictus Do-

jus: festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

IDEO autem ceteris prætermissis, horum filium nuncupavit, quia ad hos tantùm facta est de Christo repromissio. Ad Abraham: In semine, inquit, tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Notandum, in genealogia Salvatoris nullam sanctarum assumi mulierum, sed eas quas Scriptura reprehendit: ut, qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens, omnium peccata deleret. Unde et in consequentibus Ruth Moabitis ponitur, et Bethsabee uxor Uriæ.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia. Gloria Patri. Christus.

Pro sancto Adriano mart.

Lectio ix.

ADRIANUS jussu Maximiani Imperatoris apud Nicomediam persequens Christianos, cum eorum in fidei confessione, et tormentorum perpessione constantiam demiratus esset, vehementer ea re commotus, ad Christum sese convertit. Quamobrem cum aliis viginti tribus Christianis conjectus est in carcerem: ubi eum visitans Natalia uxor, quæ et ipsa antea in Christum crediderat, ad martyrium incendit. Itaque è custodia eductus, tamdiu flagellis cæsus est, donec intestina diffluerent. Postremò fractis cruribus, manibus pedibusque præcisis, una cum multis aliis martyrii certamen feliciter absolvit.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

NATIVITAS gloriosæ virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, claræ ex stirpe David. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis. 17.

Ant. Nativitas est hodiè sanctæ Mariæ virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. Ant. Regali ex progenie Maria exorta refulget: cujus precibus nos adjuvari mente et spiritu devotissimè poscimus. Ant. Corde et animo Christo canamus gloriam, in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ant. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro

nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitulum. *Eccli. 24. b.*

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

℟. Deo gratias.

HYMNUS.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flebiles,
Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ virginis. ℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona. Nativitatem hodiernam perpetuæ virginis genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluia.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Nativitatis ejus votiva solemnitas pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio sancti Adriani martyris, hoc loco tantum, Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. ℣. Justus ut palma florebit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati Adriani martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum.

Ad Primam, in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de Maria virgine. Et sic dicitur per totam Octavam, etiam in Festis.

Ad Tertiam, Antiphona. Nativitas est hodie. Capitulum. Ab initio, ut sup. ℟. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie. ℣. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua. ℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam, Antiphona. Regali ex progenie.

Capitulum. *Eccli. 24. b.*

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in popu

honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea,

R. breve. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. V. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit. V. Elegit eam Deus, et præelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Cum jucunditate.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b.*

In plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit. V. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit. Gloria Patri. Elegit. V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis. 310. V. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ virginis. R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat, Antiphona. Nativitas tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio. Famulis tuis. 315.

Et fit Comm. S. Gorgonii martyris, Antiphona. Iste sanctus. V. Gloria et honore. xxj.

Oratio.

Sanctus tuus Domine Gorgonius sua nos intercessione lætificet; et pia faciat solemnitate gaudere. Per Dominum.

DOMINICA

Infra Octavam Nativitatis beatæ Mariæ virginis.

Officium de SS. Nomine ejusdem B. Mariæ virg.

Duplex.

Si dies immediate sequens post Festum Nativitatis sit Dominica, Vesperæ dicuntur integræ de Nativitate sine Commemorat. Festi Nominis: si autem Festum Nominis incidat in diem Octavam Nativitatis, faciendum est Officium de Nomine beatæ Mariæ absque Commemoratione Octavæ.

AD VESPERAS.

Ana. Dum esset Rex. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis, ut in Officio parvo B. Mariæ cxij. Capitul. Ab initio. Hymnus. Ave maris stella. cxliij. V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro po-

pulo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tui sancti Nominis Commemorationem.

Oratio.

CONCEDE quæsumus, omnipotens Deus, ut fideles tui, qui sub sanctissimæ virginis Mariæ Nomine et protectione lætantur: ejus pia intercessione, à cunctis malis liberentur in terris, et ad gaudia æterna pervenire mereantur in cœlis. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta Maria Dei genitrix virgo, * Intercede pro nobis. Psalmus. Venite, exultmus. 2. Hymn. Quem terra. Antiphonæ, Psalmi, et V. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlvij.

In primo Nocturno.

V. Specie tua, et pulchritudine tua. R. Intende, prosperè procede, et regna.

De Parabolis Salomonis.

Lectio j. *Cap.* 8. *b. et* 9.

EGO sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui manè vigilant ad me, invenient me.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

MECUM sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: Et de meis visceribus genui Deum et hominem. V. Bea-

tam me dicent omnes generatione, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iij.

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

R. Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. V. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

V. Adjuvabit eam Deus vultu tuo. R. Deus, in medio ejus, non commovebitur.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

Lectio iv.

Ex Homilia 2. super Missus est, circa finem.

ET nomen, inquit, virginis Maria. Loquamur pauca, et super hoc nomine, quod interpretatum Maris stella dicitur, et Matri virgini valdè convenienter aptatur. Ipsa namque aptissimè sideri comparatur: quia sicut sine sui corruptione sidus suum emittit radium, sic absque sui læsione Virgo parturivit filium. Nec sideri radius suam minuit claritatem, nec Virgini filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus radius universum orbem illuminat, cujus splendor et præfulget in supernis, et inferos penetrat, terras etiam perlustrans, et calefaciens magis mentes, quàm corpora: fovet virtutes, excoquit vitia. Ipsa, inquam, est præclara, et eximia Stella super hoc mare magnum, et spatiosum necessariò sublevata, micans meritis, illustrans exemplis.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, Dedi suavitatem odoris. V. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

O Quisquis te intelligis in hujus sæculi pro-

fluvio magis inter procellas, et tempestates fluctuare, quàm per terram ambulare: ne avertas oculos à fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis. Si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbiæ undis, si ambitionis, si detractionis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si iracundia, aut avaritia, aut carnis illecebra naviculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientiæ fœditate confusus, judicii horrore perterritus, barathro incipias absorberi tristitiæ, desperationis abysso, cogita Mariam.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio vj.

IN periculis, in angustiis, in rebus dubiis Mariam cogita, Mariam invoca. Non recedat ab ore, non recedat à corde; et ut impetres ejus orationis suffragium, non deseras conversationis exemplum. Ipsam sequens non devias: ipsam rogans non desperas: ipsam cogitans non erras: ipsa tenente non corruis: ipsa protegente non metuis: ipsa duce non fatigaris: ipsa propitia pervenis: et sic in temetipsó experiris, quàm meritò dictum sit: Et nomen Virginis Maria. Quod quidem venerabile Nomen, jampridem in quibusdam Christiani orbis partibus speciali ritu cultum, Innocentius Undecimus Romanus Pontifex, ob insignem victoriam sub ejusdem virginis Mariæ præsidio de immanissimo Turcarum Tyranno cervicibus populi Christiani insultante Viennæ in Austria partam, et in perenne tanti beneficii monumentum, in Ecclesia universali singulis annis Dominica infra Octavam Nativitatis beatæ Virginis Mariæ celebrari præcepit.

R. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. V. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

V. Elegit eam Deus, et præelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. q.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Serm. 142. de Annuntiat.

AUDISTIS hodiè, fratres charissimi, Angelum cum muliere de hominis reparatione tractantem. Audistis agi, ut homo cursibus eisdem, quibus dilapsus fuerat ad mortem, rediret ad vitam. Agit, agit cum Maria Angelus de salute; quia cum Heva angelus egerat de ruina. Audistis Angelum de carnis nostræ limo Templum divinæ Majestatis arte ineffabili construentem. Audistis in terris Deum, in cœlis hominem sacramento incomprehensibili collocari. Audistis inaudita ratione in uno corpore Deum hominemque misceri. Audistis fragilem nostræ carnis naturam ad portandam totam Deitatis gloriam Angelica exhortatione roborari.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Commemorationem, Quia.

Lectio viii.

DENIQUE ne tanto ponderi cœlestis fabricæ in Maria subtilis nostri corporis arena succumberet, et in Virgine totius generis humani portatura fructum, virga tenuis frangeretur, fugaturus metum vox Angeli mox præcessit, dicens: Ne timeas, Maria. Ante causam dignitas Virginis annuntiatur ex Nomine: nam Maria Hebræo sermone, latinè Domina nuncupatur. Vocat ergo Angelus Dominam, ut Dominatoris Genitricem trepidatio deserat servitutis, quam nasci, et vocari Dominam ipsa sui germinis fecit, et impetravit auctoritas; Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam. Verum est, quia qui invenit gratiam, nescit timere: Invenisti gratiam.

R. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia, Gloria Patri. Quia.

Lectio nona de Homilia Dominicæ occurrentis.

Si autem idem Officium juxta Rubricas Breviarii Romani transferendum sit nona Lectio sumatur eo anno ex officio beatæ Mariæ in Sabbato mensis Septembris.

Ad Laudes, et per Horas, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Officio B. Mariæ in Sabbato. cxxxviij.

℣. **Diffusa est gratia in labiis tuis.** ℟. **Propterea benedixit te Deus in æternum.**

Ad Benedictus, Antiphona. **Beata es Maria, quæ credidisti: perficientur in te quæ dicta sunt tibi à Domino, allelúia.**

Oratio. **Concede quæsumus.** ut suprà. 317.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

In secundis Vesperis omnia ut in primis. 316.

Ad Magnificat, Antiphona. **Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.**

Oratio. **Concede, quæsumus.** ut suprà. 317.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. **De Sermone sancti Augustini Episcopi.**

Lectio iv.

Serm. 18 *de Sanctis, in med.*

EXULTAT Maria, et matrem se læta miratur, et de Spiritu sancto se peperisse gaudet: nec quia peperit incorrupta, terretur, sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O femina super feminas benedicta, quæ virum omnino non novit et virum suo utero circumdedit! Circumdat virum Maria Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum, serpenti consentiendo. O felix obedientia, ô insignis gratia! quæ dum fidem humiliter dedit, cœli in se opificem corporavit. Hinc promeruit gloriam, quam ipsa postmodùm hausit. Ecce, ait, ex hoc beatám me dicent omnes generationes.

℟. **Nativitas gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.** ℣. **Hodiè nata est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus.**

Lectio v.

O Beata Maria, quis tibi dignè valeat jura gratiarum, ac laudum præconia rependere, quæ singulari tuo assensu mundo succurristi perdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quæ solo tuo commercio recuperandi aditum invenit? Accipe itaque quascumque exiles,

quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones: etenim susceperis votis, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. ℟. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebremus. * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. ℣. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

SIT per te excusabile, quod per te ingerimus: fiat impetrabile, quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, et in te beatissima nostrorum est expectatio præmiorum. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. ℟. Nativitas tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in Matth.*

JACOB autem genuit Joseph. Hunc locum objecit nobis Julianus Augustus de dissonantia Evangelistarum, cur Evangelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellarit Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum, quòd alter secundùm naturam, alter secundùm legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubente, præceptum, ut si frater aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius accipiat uxorem ad suscitandum semen fratris vel propinqui sui. Joseph virum Mariæ. Cùm virum audieris, suspicio tibi non subeat nuptiarum; sed recordare consuetudinis Scriptura-

rum, quòd sponsæ vitis, et sponsæ vocentur uxores.
R. Beatam me dicent omnes generationes: Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viij.

Et à transmigratione Babylonis usque ad Christum generationes quatuordecim. Numera à Jechonia usque ad Joseph, et invenies generationes tredecim. Quartadecima ergo generatio in ipsum Christum reputabitur. Christi autem generatio sic erat. Quærat diligens lector, et dicat: Cùm Joseph non sit pater Domini Salvatoris, quid pertinet ad Dominum generationis ordo deductus usque ad Joseph? Cui respondebimus, primùm, non esse consuetudinis Scripturarum, ut mulierum in generationibus ordo texatur. Deindè, ex una tribu fuisse Joseph et Mariam, undè ex lege eam accipere cogebatur ùt propinquam: et quòd simul censentur in Bethlehem, ùt de una videlicet stirpe generati.
R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Pro sancto Gorgonio mart.

Lectio ix.

Gorgonius, Nicomediæ natus, Diocletiani Imperatoris cubicularius, Dorotheo collega suo adjutore reliquos omnes cubiculi ministros ad Christi fidem perduxit. Uterque autem cùm vidisset quodam die martyrem coram Diocletiano acerbissimè cruciari, ejus exemplo martyrii amore incensus est. Itaque ambòrum hæc vox erupit: Quid est, Imperator, quòd hujus condemnata sententia, quæ nobis cum eo communis est; unum illum punis? Istius nostra etiam est fides, idem propositum. Eos igitur vinctos Imperator flagellis conscidi jubet, ita ut toto corpore cutis dirumperetur, et in plagas acetum infundi sale permixtum: mox revinctis in craticula subjici imperat vim candentium carbonum. Denique variè torti, suspendio necati sunt. Ac sancti Gorgonii corpus aliquandò Romam portatum, inter duas lauros via Latina sepultum, posteà, Gregorio Quarto Summo Pontifice in Basilicam Prin-

cipis Apostolorum translatum est.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. sancti Gorgonii martyris, Ant. Qui odit animam V. Justus ùt palma. xxxj. Oratio. Sanctus tuus ùt suprà. 316.

Vesperæ de sancto Nicolao, cum Commemoratione Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ.

DIE X. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Nicolai de Tolentino Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxviij. præter sequentia.

Oratio.

ADESTO Domine supplicationibus nostris, quas in beati Nicolai Confessoris tui solemnitate deferimus: ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ Nativitatis B. Mariæ, ùt suprà in secundis Vesperis Festi. 316.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NICOLAUS, Tolentinas à diuturno illius civitatis domicilio appellatus, in oppido sancti Angeli in Piceno est natus piis parentibus, qui liberorum desiderio, Barium voti causa profecti, ibique à sancto Nicolao de futura prole confirmati, quem susceperunt filium de illius nomine appellarunt. Is ab infantia multarum virtutum, sed abstinentiæ in primis specimen dedit. Nam anno vix septimo, beatum ipsum Nicolaum imitatus, complures hebdomadæ dies jejunare cœpit, eamque postea consuetudinem retinuit, solo pane et aqua contentus.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ADULTA ætate jam clericali militiæ adscriptus, et Canonicus factus, cùm quodam die concionatorem Ordinis Eremitarum sancti Augustini, de mundi contemptu dicentem audisset, eo sermone inflammatus, statim eumdem Ordinem est ingressus: in quo tam exactam religiosæ vitæ rationem coluit, ut aspero vestitu, verberibus, et ferrea catena corpus domans, atque à carne, et omni ferè obsonio abstinens, charitate, humilitate, patientia,

ceterisque virtutibus, aliis prælucceret.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

ORANDI assiduum studium, quamvis satanæ insidiis variè vexatus, et flagellis interdum cæsus, non intermittebat. Demùm sex ante obitum mensibus, singulis noctibus Angelicum concentum audivit: cujus suavitate, cùm jam paradisi gaudia prægustaret, crebrò illud Apostoli repetebat: Cupio dissolvi, et esse cum Christo. Denique obitus sui diem Fratribus prædixit, qui fuit quarto Idus Septembris. Miraculis multis etiam post mortem claruit, quibus ritè et ordine cognitis, ab Eugenio Papa Quarto in Sanctorum numerùm est relatus.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium. Nolite timere pusillus. de Communi Confess. non Pont. lxxxij.

Et fit Commemor. Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ, Ana. Nativitatem hodiernam. V. Nativitas est hodiè. Oratio. Famulis tuis. ùt suprà. 315.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Octavæ Nativitatis B. Mariæ. 316.

Posteà sanctorum Proti et Hyacinthi martyrum, Antiphona. Istorum est enim. V. Lætamini. xxxv.

Oratio.

BEATORUM martyrum tuorum Proti et Hyacinthi nos Domine foveat pretiosa confessio, et pia jugiter intercessio tueatur. Per Dominum nostrum.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Lectio iv.

Sermone in cap. 12. Apocal. ante medium.

NOVUM fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium quàm Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut mulier sole appareret amicta. Denique et coronavit eum, et vicissim ab eo meruit coronari. Egredimini filiæ Sion, et videte regem Salomonem in dia-

demate, quo coronavit eum mater sua. Verùm hoc aliàs. Interim sanè ingredimini mariæ, et videte Reginam in diademate, quo coronavit eam Filius suus. In capite, inquit, ejus corona stellarum duodecim.

R. Nativitas gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, orta de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. V. Hodie nata est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus.

Lectio v

DIGNUM planè stellis coronari caput, quod et ipsis longè clariùs micans, ornet eas potiùs, quàm ornetur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Nimirùm læva sponsi sub capite ejus, et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas æstimet gemmas? Quis stellas nominet, quibus Mariæ regium diadema compactum est?

R. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. V. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

QUID ergo sidereum micat in generatione Mariæ? Planè quòd ex regibus orta, quòd ex semine Abrahæ, quòd generosa ex stirpe David. Si id parvum videtur, adde, quòd generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis divinitùs noscitur esse concessa: quòd longè antè eisdem patribus cœlitùs repromissa, quòd mysticis præfigurata miraculis, quòd oraculis prænuntiata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit: hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccæ areæ maduit: hanc in Ezechiëlis visione Orientalis porta, quæ nulli umquam patuit, præsignabat.

R. Nativitas tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te enim. Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David,

filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 1.

GRESSUS quem Matthæus in ordine regiæ successionis ediderat, et quem Lucas per sacerdotalem ordinem dinumerat, uterque agnationem in Domino utriusque tribus significat, et rectæ generationis gradum ponit: quia sacerdotalis et regiæ tribus societas, per David ex conjugio inita, jam à Salathiël in Zorobabel confirmatur ex genere. Atque ità, dum Matthæus paternam originem, quæ ex Juda proficiscebatur, recenset; Lucas verò acceptum per Nathan ex tribu Levi genus edocet, suis uterque patribus Domino nostro Jesu Christo, qui est æternus et Rex et Sacerdos, etiam in carnali ortu utriusque generis gloriam probaverunt.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viij.

QUOD verò Joseph potiùs, quàm Mariæ nativitas recensetur, nihil refert: eadem enim est totius tribus atque una cognatio. Exemplum autem etiam Matthæus et Lucas dederunt, patres invicem appellantes, non tam genere, quàm gente: quia ab una tribu cœpta, sub unius successionis et originis familia continetur. Cùm enim filius David atque Abrahæ sit ostendendus, ità Matthæus cœpit: Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abrahæ.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Pro SS. martyribus Proto et Hyacintho

Lectio ix.

PROTUS et Hyacinthus fratres, beatæ Eugeniæ virginis eunuchi, unà cum illa ab Heleno Episcopo baptizati, ac studiis dediti divinarum litterarum, aliquamdiu in Ægypto in monasterio mira humilitate et vitæ sanctitate vixerunt. Sed posteà sanctam virginem Eugeniam Romam prosecuti, Gallieno Imperatore in Urbe propter Christianæ fidei professionem comprehensi sunt. A quibus cùm nullo modo

impetrari posset, ut Christianam religionem deserentes, deos colerent, acerbis verberibus cæsi, securi feriuntur tertio Idus Septembris. Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. SS. Proti et Hyacinthi, Antiphona. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos. V. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio. Beatorum martyrum tuorum. ut suprà. 325.

DIE XII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Apud Metaphrasten.

DEI Filius non divitem, aut locupletem aliquam feminam sibi matrem elegit, sed beatam Virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cùm enim beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei matrem accurrentes, ejus patrociniis utilitatem assequamur. Itaque quæcumque estis virgines, ad matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

R. Nativitas gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. V. Hodiè nata est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus.

Lectio v.

MAGNUM revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo umquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophetæ, non Apostoli, non Martyres, non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Seraphim, non Cherubim, non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et mater: eadem virgo et genitrix.

R. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. V. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

HÆC ejus mater est, qui à Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quantò virgo hæc præstantior sit cœlestibus potentiis? Illæ cum timore et tremore assistunt, faciem velantes suam: hæc humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur mater, cœlum, puella, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, gloria et firmamentum, assiduè pro nobis precare Jesum Filium tuum et Dominum nostrum: ut per te misericordiam invenire in die judicii, et quæ reposita sunt iis, qui diligunt Deum, bona consequi possimus, gratia et benignitate Domini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spiritui gloria, et honor, et imperium, nunc et semper in sæcula sæculorum. Amen.

R. Nativitas tua, Dei genitrix, virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te enim. Gloria Patri. Qui solvens maledictionem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hilarii Episcopi

Comment in Matth. can. 1.

NON refert quis in originis numero atque ordine collocetur, dummodò universorum familia cœpta esse intelligatur ab uno. Itaque cùm ejusdem tribus sit Joseph et Maria, dum profectus esse ex Abrahæ genere Joseph ostenditur, profecta quoque docetur et Maria. Hæc enim in lege ratio servata est, ut si mortuus sine filiis familiæ princeps esset, defuncti uxorem posterior frater ejusdem cognationis acciperet, susceptosque filios in familiam ejus, qui mortuus esset, referret: maneretque ita in primogenitis successionis ordo, cùm patres eorum, qui post se nati essent, aut nomine haberentur, aut genere.

R. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V. Et miser cordia ejus à progenie in

progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viij.

SEQUENS illud est, ut quia diximus secundùm rerum fidem generationis istius ordinem nec numero sibi nec successione constare, hujus quoque rei ratio afferatur. Non enim levis causa est, ut aliud in narratione sit, aliud fuerit in gestis: et aliud referatur in summa, aliud vero teneatur in numero. Namque ab Abraham usque ad David quatuordecim generationes numeratæ sunt: et à David usque ad transmigrationem Babylonis in quibusdam libris decem et septem deprehenduntur. Sed in hoc non mendacii, aut negligentiæ vitium est. Tres enim ratione præteritæ sunt. Nam Joras genuit Ochoziam, Ochozias verò genuit Joam, Joas diendè Amasiam, Amasias autem Oziam: et in Matthæo Joras Oziam genuisse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ità, quia ex gentili femina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scilicet, qui Jezabel habuit uxorem.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ; Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Lectio ix.

DENIQUE per Prophetam non nisi quarta generatione in throno regio Israëlis quemquam de domo Achab esse sessurum dicitur. Purgata igitur labe familiæ gentilis tribus, quæ præteritis jam regulis, in quarto generationum consequentium ordine numeratur, et usque ad Mariam generationes quatuordecim esse scribuntur, cum in numero decem et septem reperiantur, nullus error esse poterit scientibus non eam solùm esse Domino nostro Jesu Christo originem, quæ cœpit ex Maria: sed in procreatione corporea, nativitatis æternæ significantiam comprehendi.

Te Deum laudamus. 16.

DIE XIII. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Epiphanii Episcopi adversus hæreses.

Lectio iv.

Lib. 3. hæresi 78, post med.

BEATA mater Dei Maria per Hevam significatur, quæ per ænigma accepit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata est, etiam postquam audivit. Terra ès, et in terram reverteris, post transgressionem. Et mirum est, quod post

transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra: hic autem verè à Maria hæc vita mundo genita est, ut viventem gigneret, et fieret Maria mater viventium. Per ænigma igitur Maria mater viventium appellata est.

℞. Nativitas gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, claræ ex stirpe David: * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. ℣. Hodiè nata est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus.

Lectio v.

HEVÆ datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem: Mariæ verò datum est à Deo, ut pareret nobis Agnum et ovem, et ex gloria ipsius Agni, et ovis fieret nobis velut à vellere in sapientia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva etiam mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum: Maria verò causa vitæ, per quam genita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advenit in mundum: et ubi abundavit peccatum, ibi superabundavit et gratia: et undè illata est mors, illinc processit et vita, ut vita pro morte fieret: et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobedientiam transgressa est: è contrario per virginem obedientia gratiæ facta est, annuntiato adventu in carne de cœlo, et vita æterna.

℞. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. ℣. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

DE Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærebit uxori suæ: et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: Mysterium hoc magnum est ego autem dico in Christo et Ecclesia. Et vide Scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dixit, formavit: de Heva verò, non formatam esse, sed ædificatam. Accepit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus, ab ipsa verò costa ædificatam esse Ecclesiam, in eo quòd punctum et apertum est ipsius latus, et mysteria sanguinis et aquæ, pretia

redemptionis facta sunt. R. Nativitas tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te enim. Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* I.

LIBER generationis Jesu Christii filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib.2.de consens.Evan. c.1.

MATTHÆUS Evangelista sic orsus est: Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exordio suo satis ostendit, generationem Christi secundùm carnem se suscepisse narrandam. Secundùm hanc enim Christus filius hominis est: quod etiam se ipse sæpissimè appellat, commendans nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa superna et æterna generatio, secundùm quam Filius Dei unigenitus est ante omnem creaturam, quia omnia per ipsum facta sunt, ita ineffabilis est, ut de illa dictum à Propheta intelligatur: Generationem ejus quis enarrabit?

R. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viij.

EXEQUITUR ergo humanam generationem Christi Matthæus, ab Abraham generatores commemorans, quos perducit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum à conjugio Mariæ separandum putaret, quòd non ex ejus concubitu, sed virgo peperit Christum. Hoc enim exemplo magnificè insinuatur fidelibus conjugatis, etiam servata pari consensu continentia, posse permanere vocarique conjugium, non permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu: præsertim quia nasci eis etiam filius potuit sine ullo complexu carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femi-

neo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Lectio ix. *Cap.* 2.

CUM autem evidenter dicat Apostolus Paulus ex semine David secundum carnem Christum; ipsam quoque Mariam de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus feminæ quoniam nec sacerdotale genus tacetur, insinuante Luca, quòd cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron: firmissimè tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, et regum scilicet et sacerdotum, in quibus personis apud illum populum Hebræorum etiam mystica unctio figurabatur, id est, chrisma, undè Christi nomen elucet, tantò antè etiam ista evidentissima significatione prænuntiatum.

Te Deum laudamus. 16.

Vesp. de sequenti cum Com. Octavæ Nativ. B. Mariæ.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In festo Exaltationis sanctæ Crucis.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona.

O magnum pietatis opus, cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes 129.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRATRES, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus, ùt homo.

HYMNUS.

VEXILLA Regis prodeunt:
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.
Impleta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora, et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.
Beata, cujus brachiis
Pretium pependit sæculi,
Statera facta corporis
Tulitque prædam tartari.
O Crux ave spes unica,
In hac triumphi gloria,
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.
Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:

Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

V. Hoc signum Crucis erit in cœlo. R. Cùm Dominus ad judicandum venerit.

Ad Magnificat, Antiphona. O Crux, splendidior cunctis astris, mundo celebris, hominibus multùm amabilis, sanctior universis: quæ sola fuisti digna portare talentum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera: salva præsentem catervam in tuis hodiè laudibus congregatam. Oratio.

DEUS, qui nos hodierna die Exaltationis sanctæ Crucis annua solemnitate lætificas: præsta quæsumus; ut cujus mysterium in terra cognovimus, ejus redemptionis præmia in cœlo mereamur. Per eumdem Dominum.

Et fit Commem. de Octava Nativitatis B. Mariæ, Ana. Nativitas tua, Dei genitrix. V. Nativitas est hodiè. Oratio. Famulis tuis, ùt supra. 315.

Ad Matutinum, Invitator. Christum Regem pro nobis in Cruce exaltatum, * Venite adoremus. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret indè,
Hostis undè læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque:
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

In primo Nocturno, Ana. Nobile lignum exaltatur, Christi fides rutilat, dum Crux ab omnibus veneratur.

PSALMUS I.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum: quod plantatum est secus

decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Antiphona. Nobile lignum exaltatur, Christi fides rutilat, dum Crux ab omnibus veneratur.

Antiphona. Sancta Crux extollitur à cunctis regibus: virga regia erigitur, in qua Salvator triumphavit.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodiè genui te.

Postula à me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam nequandò irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Antiphona. Sancta Crux extollitur à cunctis regibus: virga regia erigitur, in qua Salvator triumphavit.

Antiphona. O Crux venerabilis, quæ salutem attulisti miseris, quibus te efferam præconiis, quoniam vitam nobis cœlitem præparasti?

PSALMUS 3.

DOMINE quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiphona. O Crux venerabilis, quæ salutem attulisti miseris, quibus te efferam præconiis, quoniam vitam nobis cœlitem præparasti?

V. Hoc signum Crucis erit in cœlo. R. Cùm Dominus ad judicandum venerit.

De libro Numeri.

Lectio j. *Cap.* 21.

CUM audisset Chananæus rex Arad, qui habitabat ad Meridiem, venisse scilicet Israël per exploratorum viam, pugnavit contra illum, et victor existens, duxit ex eo prædam. At Israël voto se Domino obligans, ait: Si tradideris populum istum in manu mea, delebo urbes ejus. Exaudivitque Dominus preces Israël, et tradidit Chananæum, quem ille interfecit subversis urbibus ejus: et vocavit nomen loci illius Horma, id est, anathema.

R. Gloriosum diem sacra veneratur Ecclesia, dum triumphale exaltatur lignum: * In quo Redemptor noster mortis vincula rumpens, callidum aspidem superavit. V. In ligno pendens nostræ salutis semitam Verbum Patris invenit. In quo.

Lectio ij.

PROFECTI sunt autem et de monte Hor, per viam, quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædere cœpit populum itineris ac laboris: locutusque contra Deum et Moysen, ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ: anima nostra jam nauseat super cibo isto levissimo. Quamobrem misit Dominus in populum ignitos serpentes.

R. Crux fidelis inter omnes arbor una nobilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, germine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit. V. Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior. Dulce.

Lectio iij.

AD quorum plagas et mortes plurimorum, venerunt ad Moysen, atque dixerunt: Peccavimus, quia locuti sumus contra Dominum et te: ora ut tollat à nobis serpentes. Oravitque Moyses pro populo, et lo-

cutus est Dominus ad eum: Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, vivet. Fecit ergo Moyses serpentem æneum, et posuit eum pro signo: quem cùm percussi aspicerent, sanabantur.

R. Hæc est arbor dignissima, in paradisi medio situata: * In qua salutis auctor propria morte mortem omnium superavit. V. Crux præcellenti decore fulgida, quam Heraclius Imperator concupiscenti animo recuperavit. In qua. Gloria Patri. In qua.

In secundo Nocturno, Ant. O Crucis victoria, et admirabile signum, in cœlesti curia fac nos captare triumphum. PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde: * ùt quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino: * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam:

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Antiphona. O Crucis victoria, et admirabile signum, in cœlesti curia fac nos captare triumphum.

Antiphona. Funestæ mortis damnatur supplicium, dum Christus in cruce nostra destruxit vincula criminum.

PSALMUS 10.

IN Domino confido: quomodò dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Funestæ mortis damnatur supplicium, dum Christus in cruce nostra destruxit vincula criminum.

Antiphona. Rex exaltatur in æthera, cùm nobile trophæum Crucis ab universis Christicolis adoratur per sæcula.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ùt clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Antiphona. Rex exaltatur in æthera, cùm nobile trophæum Crucis ab universis Christicolis adoratur per sæcula.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Lectio iv.

CHOSROAS Persarum rex, extremis Phocæ imperii temporibus, Ægypto et Africa occupata, ac Jerosolyma capta, multisque ibi cæsis Christianorum millibus, Christi Domini Crucem, quam Helena in monte Calvariæ collocarat, in Persidem abstulit. Itaque Heraclius, qui Phocæ successerat, multis belli incommodis et calamitatibus affectus, pacem petebat,

quam à Chosroa victoriis insolente ne iniquis quidem conditionibus impetrare poterat. Quare in summo discrimine se assiduis jejuniis et orationibus exercens, opem à Deo vehementer implorabat: cujus monitu exercitu comparato, signa cum hoste contulit, ac tres duces Chosroæ cum tribus exercitu comparato, signa cum hoste contulit, ac tres duces Chosroæ cum tribus exercitibus superavit.

℟. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: * Per quem salvati et liberati sumus. ℣. Tuam Crucem adoramus Domine, et recolimus tuam gloriosam passionem. Per quem.

Lectio v.

QUIBUS cladibus fractus Chosroas, in fuga, qua trajicere Tigrim parabat, Medarsem filium socium regni designat. Sed eam contumeliam cum Siroës Chosroæ major natu filius ferret atrociter, patri simul et fratri necem machinatur: quam paulò pòst utrique ex fuga retracto attulit, regnumque ab Heraclio impetravit, quibusdam acceptis conditionibus: quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Domini restitueret. Ergo Crux, quatuordecim annis, postquam venerat in potestatem Persarum, recepta est: quam rediens Jerosolymam Heraclius, solemni celebritate suis humeris retulit in eum montem, quò eam Salvator tulerat.

℟. Dum sacrum pignus cœlitùs exaltatur, Christi fides roboratur: * Adsunt prodigia divina in virga Moysi primitùs figurata. ℣. Ad Crucis contactum resurgunt mortui, et Dei magnalia reserantur. Adsunt.

Lectio vj.

QUOD factum insigni miraculo commendatum est. Nam Heraclius ùt erat auro et gemmis ornatus, insistere coactus est in porta, quæ ad Calvariæ montem ducebat. Quò enim magis progredi conabatur, eò magis retineri videbatur. Cùmque ea re et ipse Heraclius, et reliqui omnes obstupescerent: Zacharias Jerosolymorum Antistes, vide, inquit, Imperator, ne isto triumphali ornatu, in Cruce ferenda parùm Jesu Christi paupertatem et humilitatem imitere. Tum Heraclius abjecto amplissimo vestitu, detractisque calceis, ac plebeio amictu indutus, reliquum viæ facilè confecit, et in eodem Calvariæ loco Crucem statuit, undè fuerat à Persis asportata. Itaque Exaltationis sanctæ Crucis solemnitas, quæ hac die quotannis celebratur, illustrior haberi cœpit ob ejus rei memo-

riam, quòd ibidem fuerit reposita ab Heraclio, ubi Salvatori primùm fuerat constituta.

R. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cùm Dominus ad judicandum venerit. * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri. V. Cùm sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, et cœperit judicare sæculum per ignem. Tunc manifesta. Gloria Patri. Tunc.

In tertio Nocturno, Ant. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

PSALMUS 95.

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Antiphona. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Antiphona. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos, alleluia.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præce-

det, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo,* et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiphona. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos, alleluia.

Antiphona. Salvator mundi salva nos, qui per Crucem et sanguinem tuum redemisti nos, auxiliare nobis, te deprecamur Deus noster.

PSALMUS 97.

CANTATE Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum :* in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ: * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini :* quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Antiphona. Salvator mundi salva nos, qui per Crucem et sanguinem tuum redemisti nos, auxiliare nobis, te deprecamur Deus noster.

℣. Omnis terra adoret te, et psallatti bi. ℟. Psalmum

dicat nomini tuo Domine.

Lectio sancti Euangelii secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap.* 12. *e.*

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Nunc judicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicietur foràs. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ.

Serm. 8. *de Passione Domini post medium.*

EXALTATO, dilectissimi, per crucem Christo, non illa tantùm species aspectui mentis occurrat; quæ fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, et timebis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Domino præter facinus suum cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster verò intellectus, quem spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis cælo terraque radiantem, puro ac libero corde suscipiat, et interiore acie videat, quale sit quod Dominus, cùm de passionis suæ loqueretur instantia, dixit: Nunc judicium mundi est, nunc princeps mundi ejicietur foràs. Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: * Quæ sola digna fuit portare pretium hujus sæculi. V. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cùm Dominus ad judicandum venerit. Quæ sola digna. Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio viij.

O Admirabilis potentia Crucis, ô ineffabilis gloria passionis, in qua et tribunal Domini, et judicium mundi, et potestas est crucifixi! Traxisti enim Domine omnia ad te, et cùm expandisses tota die manus tuas ad populum non credentem et contradicentem tibi, confitendæ majestatis tuæ sensum totus mundus accepit. Traxisti Domine omnia ad te, cùm in execrationem Judaici sceleris, unam protulerunt omnia elementa sententiam, cum obscuratis luminaribus cœli, et converso in noctem die, terra quoque motibus quateretur insolitis, universaque creatura impiorum usui se negaret. Traxisti Domine omnia ad te, quoniam scisso templi velo, sancta sanctorum ab indignis pontificibus recesserunt, ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, et Lex in Evangelium verteretur.

℞. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ità exaltari opportet Filium hominis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. ℣. Non misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Ut omnis. Gloria Patri. Ut.

Lectio ix.

TRAXISTI Domine omnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbratis significationibus tegebatur, pleno apertoque sacramento universarum ubique nationum devotio celebraret. Nunc etenim et ordo clarior Levitarum, et dignitas amplior seniorum, et sacratior est unctio Sacerdotum: quia Crux tua omnium fons benedictionum, omnium est causa gratiarum: per quam credentibus datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte. Nunc etiam carnalium sacrificiorum varietate cessante, omnes differentias hostiarum una corporis et sanguinis tui implet oblatio: quoniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: et ita in te universa perficis mysteria, ut sicut unum est pro omni victima sacrificium, ità unum de omni gente sit regnum.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphona.

O Magnum pietatis opus! mors mortua tunc est, in ligno quando mortua vita fuit. Psalm. Dominus regnavit. cum reliquis. 17. Antiphona. Salva nos Christe Salvator per virtutem Crucis, qui salvasti Petrum in mari, miserere nobis. Antiphona. Ecce Crucem Domini, fugite partes adversæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, alleluia. Antiphona. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi. Antiph. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRATRES, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ùt homo.

HYMNUS.

LUSTRA sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt,
Unda manat, et cruor:

Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas.
Amen.

V. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi. R. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior, in qua vita mundi pependit, in qua Christus triumphavit, et mors mortem superavit in æternum.

Oratio.

DEUS qui nos hodierna die Exaltationis sanctæ Crucis annua solemnitate lætificas: præsta quæsumus; ut cujus mysterium in terra cognovimus, ejus redemptionis præmia in cœlo mereamur. Per eumdem Dominum.

Posteà fit Commemoratio de Octava Nativitatis beatæ Mariæ, Antiphona. Nativitatem hodiernam. V. Nativitas est hodiè. Oratio. Famulis tuis. 315.

Ad Tertiam, Ana. Salva nos. Capitulum. Fratres, Hoc enim sentite. 343.

R. breve. Hoc signum Crucis, * Erit in cœlo. Hoc. V. Cùm Dominus ad judicandum venerit. Erit. Gloria Patri. Hoc. V. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi. R. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce Crucem Domini.

Capitulum. *Galat.* 6. *d.*

MIHI autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

R. breve. Adoramus te Christe, * Et benedicimus tibi. Adoramus te V. Quia per Crucem tuam redemisti mundum. Et benedicimus. Gloria Patri. Adoramus.

V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. R. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Ad Nonam, Antiphona. Per signum Crucis.

Capitulum. *Philip* 2.
HUMILIAVIT semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen.
R. br. Omnis terra adoret te,* Et psallat tibi. Omnis V. Psalmum dicat nomini tuo Domine. Et psallat. Gloria Patri. Omnis terra. V. Hoc signum Crucis erit in cœlo. R. Cùm Dominus ad judicandum venerit.

In secundis Vesperis omnia dicuntur, ùt suprà in primis. 333.
Ad Magnificat, Antiphona. O Crux benedicta, quæ sola fuisti digna portare Regem cœlorum, et Dominum, alleluia

Oratio. Deus, qui nos. ùt suprà. 344.

Deinde fit Commemoratio diei Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ, ùt in primis Vesperis Festi.
Ana. Gloriosæ virginis Mariæ ortum dignissimum recolamus, quæ et genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit. V. Nativitas est hodiè sanctæ Mariæ virginis.
R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Oratio. Famulis tuis, quæsumus. ùt suprà 315.

Posteà S. Nicomedis mart Ana. Iste sanctus V. Gloria et honore. xxj.

Oratio.
ADESTO Domine populo tuo: ut beati Nicomedis martyris tui merita præclara suscipiens, ad impetrandam misericordiam tuam semper ejus patrociniis adjuvetur. Per Dominum nostrum.

DIE XV. SEPTEMBRIS.
In Octava Nativitatis beatæ Mariæ.
Duplex.
In primo Nocturno.
De Canticis canticorum.
Lectio j. *Cap.* 8. *b.*
QUÆ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ùt signaculum super cor tuum, ùt signaculum super brachium tuum: quia fortis est ùt mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum. R. Hodiè nata est beata virgo Maria ex progenie David: * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo. V. Nativitatem beatæ Mariæ virginis cum gaudio celebremus. Per quam.

Lectio ij.

AQUÆ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et ubera non habet. Quid faciemus sorori nostræ in die quando alloquenda est? Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis.

R. Beatissimæ virginis Mariæ Nativitatem devotissime celebremus: Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

V. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ virginis devotissimè celebremus. Ut ipsa.

Lectio iij.

EGO murus: et ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiens. Vinea fuit pacifico in ea, quæ habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vinea mea coram me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui custodiunt fructus ejus. Quæ habitas in hortis, amici auscultant: fac me audire vocem tuam. Fuge dilecte mi, et assimilare capreæ, hinnuloque cervorum super montes aromatum.

R. Gloriosæ virginis Mariæ ortum dignissimum recolamus, Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi.

V. Beatissimæ virginis Mariæ Nativitatem devotissimè celebremus. Cujus Dominus. Gloria Patri. Cujus Dominus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lectio iv.

Homilia contra Nestorium.

HILAREM video cœtum sanctorum omnium, qui convenerunt promptis animis, à sancta et Dei matre Maria semper virgine convocati. Laus et gloria sit tibi sancta Trinitas, quæ omnes nos ad hanc celebritatem convocasti. Sit etiam tibi sancta Dei mater laus. Tu enim es pretiosa margarita orbis terrarum: tu lampas inextinguibilis, corona virginitatis, sceptrum orthodoxæ fidei, templum indissolubile, continens eum qui nusquam contineri potest; mater, et virgo, per quam benedictus, qui venit in nomine Domini, in sanctis Evangeliis nominatur.

R. Nativitas gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda,

clara ex stirpe David, Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. ℣. Hodiè nata est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus vita.

Lectio v.

PER te Trinitas sanctificatur, per te Crux pretiosa celebratur, et adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat cœlum, lætantur Angeli et Archangeli, fugantur dæmones, et homo ipse ad cœlum revocatur. Per te omnis creatura idolorum errore detenta, conversa est ad agnitionem veritatis, et fideles homines ad sanctum baptisma perveneruat, atque in toto orbe terrarum constructæ sunt Ecclesiæ.

℟. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. ℣. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

TE adjutrice gentes veniunt ad pœnitentiam. Quid plura? Per te unigenitus Dei Filius, vera illa lux effulsit sedentibus in tenebris et umbra mortis. Per te Prophetæ prænuntiarunt, per te Apostoli salutem Gentibus prædicarunt. Quisnam poterit tuarum laudum præconia explicare, Maria mater et virgo? Hanc, fratres dilectissimi, celebremus, ejus Filium Ecclesiæ sponsum immaculatum adorantes: cui honor et gloria in sæcula sæculorum, Amen.

℟. Nativitas tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem; et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

LIBER generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia* 2. *in Matth. post initium.

AUDITUS quidem mirabile est, quòd ineffabilis Deus, et qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendi, Patrique per omnia

coæqualis, per Virginis ad nos venit uterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David et Abraham: et quid dico, David et Abraham? etiam illas, quod magis stupendum est, feminas, quas paulò antè memoravi. Hæc igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspiceris, sed potius propter hoc ipsum maximè mirare, quia cùm verus et dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam Filius David esse dignatus est, modò ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo patrem faceret ipsum Deum.

R. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viij

VIDES ab ipso statim principio, quàm læta sint hæc nuntia. Quòd si ambigis de his quæ ad tuum spectant honorem, ab iis, quæ illius sunt, etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multò est difficilius Deum hominem fieri, quàm hominem Dei filium consecrari. Cùm ergo audieris, quia Filius Dei, filius sit et David et Abrahæ; dubitare jam desine, quòd et tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ità humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundùm carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus Deus.

Pro S. Nicomede martyre

Lectio ix

NICOMEDES Presbyter, persequente Christianos Domitiano Imperatore, quòd corpus Feliculæ virginis propter confessionem Christianæ fidei à Flacco Comite interfectæ sepelisset, comprehendi jussus est: ductusque ad statuas deorum, cùm eis sacrificare velle (quod facere jubebatur) constanter negavisset, propterea quòd sacrificium uni Deo vero, qui regnat in cœlis, deberetur, plumbatis cæsus, in eo martyrio animam Deo reddidit. Cujus corpus cùm idem Comes in

profluentem Tiberim projici imperasset: Justus Nicomedis clericus diligenter conquisitum, ad muros Urbis via Nomentana honorificè in sepulchro condidit. Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. S. Nicomedis mart. Antiphona. Qui odit animam suam. V. Justus ùt palma. xxxj.

Oratio. Adesto Domine. ùt suprà. 345.

In ij. Vesperis fit Commemoratio de sanctis Cornelio et Cypriano et aliis.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In festo sanctorum mart. Cornelii et Cypriani. Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Mart. xxxiv. præter ea, quæ sequuntur. Ana. Istorum est enim. V. Lætamini. xxxv.

Oratio.

BEATORUM martyrum, pariterque Pontificum, Cornelii et Cypriani nos, quæsumus Domine, festa tueantur: et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum nostrum.

Et fit Commem. SS. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani martyrum.

In Vesperis, Antiphona. Gaudent in cœlis. V. Exultabunt sancti. xlvij.

In Laudibus verò, Antiphona. Istorum est enim. V. Lætamini. xxxv.

Oratio.

PRÆSTA, Domine, precibus nostris cum exultatione proventum: ut sanctorum martyrum Euphemiæ, Luciæ, et Geminiani, quorum diem passionis annua devotione recolimus, etiam fidei constantiam subsequamur. Per Dominum nostrum.

Si Festum SS. Cornelii et Cypriani venerit in Dominica, transfertur in proximam diem Festo novem Lectionum non impeditam: Commemorat. autem SS. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani fit in primis Vesperis et Laudibus Dominicæ, cum nona Lectione ipsorum, et Antiphonæ et V. non variantur.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus, leguntur Lectiones de Epistola beati Pauli ad Romanos. Fratres, debitores. de Communi plurimorum Martyrum xxxvij. et nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis cum ejus Commemoratione ad Laudes tantùm.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CORNELIUS Romanus, Gallo et Volusiano Imperatoribus Pontificatum gerens, cum Lucina femina sanctissima, corpora Apostolorum Pe-

tri et Pauli è Catacumbis in opportuniorem locum transtulit: ac Pauli corpus Lucina in suo prædio via Ostiensi, prope eum locum, ubi fuerat gladio percussus, collocavit: Cornelius Principis Apostolorum corpus non longè indè, ubi crucifixus fuerat, reposuit. Quod cùm ad Imperatores delatum esset, et Pontifice auctore multos fieri Christianos, mittitur is in exilium ad Centum cellas; ubi eum sanctus Cyprianus Episcopus Carthaginiensis per litteras est consolatus.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

HOC autem Christianæ charitatis officium cùm frequens alter alteri persolveret, deteriorem in partem id accipientes Imperatores, accersitum Romam Cornelium, tamquam de majestate reum plumbatis cædi, raptumque ad Martis simulacrum ei sacrificare jubent. Quam impietatem cùm ille detestaretur, ei caput abscissum est decimo octavo Kalendas Octobris: cujus corpus beata Lucina clericis adjutoribus humavit in arenario prædii sui prope cœmeterium Callisti. Vixit in Pontificatu annos circiter duos.

℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: Ut heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Lectio vj.

CYPRIANUS Afer, primùm gloriosè Rhetoricam docuit: exindè suadente presbytero Cæcilio, à quo et cognomentum sortitus est, Christianus factus, omnem substantiam suam pauperibus erogavit. Ac post non multum temporis electus in presbyterum, etiam Episcopus Carthaginiensis constitutus est. Hujus ingenii superfluum est indicem texere, cùm sole clariora sint ejus opera. Passus est sub Valeriano et Gallieno Principibus, persecutione octava, eodem die, quo Romæ Cornelius, sed non eodem anno.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: Quoniam donum et pax est electis Dei.

℣. Qui confidunt in illo, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Cùm audieritis prælia. de Communi plurimorum Martyrum. xliv.

Pro SS. martyribus Euphemia, Lucia et Geminiano.

Lectio ix.

EUPHEMIA, Lucia, et Geminianus, in persecutione Diocletiani, non eodem loco, sed eodem die, martyrio coronati sunt. Euphemia virgo apud Chalcedonem, Prisco proconsule, varia tormentorum genera, virgarum, equulei, rotarum ignis constanter passa; demùm bestiis objecta, una ex iis morsum sancto corpori infigente, ceteris pedes ejus lambentibus, immaculatum spiritum Deo reddidit. Lucia, vidua Romana, à filio Eutropio, quòd Christum multos annos coluisset, accusata, in ollam pice ac plumbo ferventem demittitur: unde incolumis evadens, cùm ferro plumboque onerata per Urbem duceretur, Geminianum, nobilem virum, constantia fidei et martyrii ad Christum convertit: quem etiam cum multis aliis ad fidem perductis, variè tortum, gloriosi martyrii abscisso capite socium habuit. Quorum corpora Maxima, mulier Christiana, honorificè sepelivit.

Te Deum laudamus. 16.

Vesperæ de sequenti, cum Com. præcedentis.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In festo Impressionis sacrorum Stigmatum in corpore B. Francisci.

Duplex.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis, lxviij. exceptis iis, quæ hic propria ponuntur

Ad Vesperas, Capitulum. *Eccli. 31.*

BEATUS vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecuniæ thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

ISTE Confessor Domini, colentes
Quem piè laudant populi per orbem,
Hac die lætus meruit beata
Vulnera Christi.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humanos animavit auræ
Spiritus afflus.

Cujus ob præstans meritum frequenter
Ægra quæ passim jacuere membra,

Viribus morbi domitis, saluti
Restituuntur.
Noster hinc illi Chorus obsequentem
Concinit laudem, celebresque palmas,
Ut piis ejus precibus juvemur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli solio coruscans,
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, et unus.
Amen.

In utrisque Vesperis, V. Signasti Domine servum tuum Franciscum. R. Signis redemptionis nostræ.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuæ sacra Stigmata renovasti: concede propitius; ut ejus meritis et precibus crucem jugiter feramus, et dignos fructus pœnitentiæ faciamus. Qui vivis et regnas.

Deindè fit Commemoratio SS. Cornelii et Cypriani martyrum, Ana. Gaudent in cœlis. V. Exultabunt. xlvij.

Oratio. Beatorum martyrum, ùt suprà. 349.

In primo Nocturno.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Galatas.

Lectio j. *Cap.* 5. *d. et* 6.

SI spiritu vivimus, spiritu et ambulemus. Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, invicem provocantes, invicem invidentes. Fratres, et si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne et tu tenteris. Alter alterius onera portate, et sic adimplebitis legem Christi. Nam si quis existimat se aliquid esse, cùm nihil sit, ipse se seducit. Opus autem suum probet unusquisque, et sic in semetipso tantùm gloriam habebit, et non in altero. Unusquisque enim onus suum portabit. Communicet autem is, qui catechizatur verbo, ei, qui se catechizat, in omnibus bonis. R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. V. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ij.

NOLITE errare: Deus non irridetur. Quæ enim seminaverit homo, hæc et metet. Quoniam qui seminat in carne sua, de carne et metet corruptionem: qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. Bonum autem facien-

tes, non deficiamus: tempore enim suo metemus, non deficientes. Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maximè autem ad domesticos fidei. Videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu. Quicumque enim volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantùm ut crucis Christi persecutionem non patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt: sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra glorientur.

℟. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio iij.

MIHI autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed nova creatura. Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et misericordia, et super Israël Dei. De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Gratia Domini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres. Amen.

℟. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

D. Bonaventura in Legenda sancti Francisci, cap. 13.

FIDELIS revera famulus et minister Christi Franciscus, biennio antequam spiritum redderet cœlo, cum in loco excelso seorsùm, qui mons Alverniæ dicitur, quadragenarium, ad honorem Archangeli Michaëlis, jejunium inchoasset, supernæ contemplationis dulcedine abundantiùs solito superfusus, ac cœlestium desideriorum ardentiori flamma succensus, supernarum cœpit immissionum cumulatiùs dona sentire. Dum igitur Seraphicis desideriorum ardoribus sursùm ageretur in Deum, et affectus compassiva teneritudine in eum transformaretur, cui ex charitate nimia crucifigi complacuit, quodam manè, circa festum Exaltationis sanctæ Crucis, in latere montis orans, vidit quasi speciem unius Seraphim, sex alas tam fulgidas quam ignitas habentem, de cœlorum sublimitate descendere: qui volatu celerrimo ad aëris locum viro Dei propinquum perveniens

non solùm alatus, sed et crucifixus apparuit: manus quidem et pedes habens extensos, et cruci affixos, alas verò sic miro modo hinc indè dispositas, ut duas supra caput erigeret, duas ad volandum extenderet, duabus verò reliquis totum corpus circumplectendo velaret. Hoc videns vehementer obstupuit, mixtumque dolori gaudium mens ejus incurrit, dum et in gratioso ejus aspectu sibi tam mirabiliter quàm familiariter apparentis excessivam quamdam concipiebat lætitiam, et dira conspecta crucis affixio ipsius animam compassivi doloris gladio pertransivit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

INTELLEXIT quidem illo docente interius, qui et apparebat exteriùs: quod licet passionis infirmitas cum immortalitate Spiritus Seraphici nullatenùs conveniret, ideo tamen hujusmodi visio suis fuerat præsentata conspectibus, ut amicus ipse Christi prænosceret, se non per martyrium carnis, sed per incendium mentis totum in Christi Jesu crucifixi expressam similitudinem transformandum. Disparens itaque visio, post arcanum ac familiare colloquium, mentem ipsius Seraphico interiùs inflammavit ardore: carnem verò Crucifixo conformi exterius insignivit effigie, tamquam si ad ignis liquefactivam virtutem præambulam sigillativa quædam esset impressio subsecuta. Statim namque in manibus et pedibus ejus apparere cœperunt signa clavorum, ipsorum capitibus in inferiori parte manuum et superiori pedum apparentibus, et eorum acuminibus existentibus ex adverso. Dextrum quoque latus quasi lancea transfixum rubra cicatrice obductum erat; quod sæpè sanguinem sacrum effundens, tunicam et femoralia respergebat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vj.

POSTQUAM igitur novus homo Franciscus novo et stupendo miraculo claruit, cum singulari privilegio retroactis seculis

non concesso insignitus apparuit: sacris videlicet Stigmatibus decoratus, descendit de monte secum ferens Crucifixi effigiem non in tabulis lapideis, vel ligneis, manu figuratam artificis, sed in carneis membris descriptam digito Dei vivi. Quoniam sacramentum Regis Seraphicus vir abscondere bonum esse optimè norat, secreti regalis conscius, signacula illa sacra pro viribus occultabat. Verùm, quia Dei est ad gloriam suam magna revelare, quæ facit Dominus ipse, qui signacula illa secretè impresserat, miracula quædam apertè per ipsa monstravit, ut illorum occulta et mira vis stigmatum, manifesta pateret claritate signorum. Porrò rem admirabilem, ac tantoperè testatam, atque in Pontificiis diplomatibus præcipuis laudibus et favoribus exaltatam, Benedictus Papa Undecimus anniversaria solemnitate celebrari voluit: quam postea Paulus Quintus Pontifex Maximus, ut corda fidelium in Christi crucifixi accenderentur amorem, ad universam Ecclesiam propagavit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Si quis vult post me venire. ùt in Communi unius Martyris. xxxiij.

R. vij. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

R. viij. Mihi absit gloriari nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. V. Ego enim Stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Per quem. Gloria Patri. Per.

Hymnus, ad Laudes.

JESU corona celsior
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium.
Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo sanctus hic de corpore
Christi recepit Stigmata.
Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia

Polluta sorde deputans,
Orans tenet cœlestia.,
Te Christe Rex piissime,
Hic confitendo jugiter,
Calcavit artes dæmonum,
Sævumque averni principem.
Virtute clarus, et fide,
Confessione sedulus,
Jejuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.
Proindè te piissime
Precamur omnes supplices,
Nobis ut hujus gratia
Pœnas remittas debitas.
Patri perennis gloria,
Natoque Patris unico,
Sanctoque sit Paraclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

Vesperæ a Capitulo de sequenti cum Commem. præcedentis.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.
In festo S. Josephi à Cupertino Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxvii. præter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor mutatur tertius Versus.

In primis Vesperis ad Magnificat, Ant. **Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.**

Oratio

DEUS, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum à terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius; ut meritis, et exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, et regnat.

Deindè fit Commemoratio sacrorum Stigmatum in corpore sancti Francisci.

In primo Nocturno.

De Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j. *Cap. 4. b*

DEUS, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

R. **Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui.** V. **Do-**

mine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ij. *Cap.* 5.

SCIMUS enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quòd ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eò quòd nolumus expoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem) audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, et præsentes esse ad Dominum.

R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum. V. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio iij. *Cap.* 12.

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cœlum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum: et audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam, et si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me: et dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

R. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus. G

ria regna. Et inventus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOSEPHUS à Cupertino, oppido in Salentinis Diœcesis Neritonensis, anno reparatæ salutis millesimo sextentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore præventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno, molestoque morbo patientissimè tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Cœnobio Cryptulæ, inter Laïcos primum ob litterarum imperitiam, deindè inter Clericos Divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus penè ad vitam necessariis illico à se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum, ac pœnarum genere corpus afflixit; spiritum vero sanctæ orationis, altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa, miro planeque singulari modo indies coruscaverit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ELUXIT præcipuè ardentissima ejus charitas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quòd alienato à sensibus animo statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, et mori potiùs velle, quàm non obedire: paupertatem verò Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus Prælato suo asserere verè potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo subique mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiosum de se

efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam, immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustrà obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione tum denique speciali protectione purissimæ virginis Mariæ, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse aiebat, omnia bona consequerentur.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

HÆC beati Josephi sollicitudo à sua erga proximos charitate prodibat: tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissimè procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent: nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate, talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel sacræ Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam verò populi non solum, sed viri Principes eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur; ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique Servum suum, dum viveret, cœlesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco, ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus

Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit: ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

℟ Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi justum. Gloria Patri. Quia te vidi justum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

IN illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus sacerdotum, et Pharisæis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 2. *Homiliar. Homil.* 98. *circa medium.*

QUIA jam, largiente Domino, nuptiarum domum, id est, sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate et fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi claritatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandæ sibi Ecclesiæ nuptias venit.

℟ Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

SOLA quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Undè et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mun-

dorum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit; sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certè, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, et congaudere se sponso et sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Gaudent Angeli, cum ad cœlum assumuntur electi. Qua ergo mente hæc spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est, charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

SCIENDUM verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis texitur: ità in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, et proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et proximum tuum sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cùm dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cùm dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cùm dicitur: Ex toto. Quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est charitatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Te Deum laudamus. 16.

Si verò hoc Festum occurrat in Quatuor Temporibus, nona Lectio legitur de Homilia illius Feriæ.

Ad Benedictus Antiphona. Ostendit mihi (Dominus) fluvium aquæ vivæ, splendidum tamquam crystallum procedentem de sede Dei, et Agni.

Et fit Commemoratio Fe-

Si venerit in Quatuor Temporibus, ad Laudes tantum.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, cum Commemoratione præcedentis.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In festo SS. mart. Januarii, Episcopi et Sociorum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Mart. xxxiv. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos annua sanctorum martyrum tuorum, Januarii, ac Sociorum ejus, solemnitate lætificas: concede propitius, ut quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Josephi à Cupertino, Ana. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei. V. Justum deduxit. Oratio Deus, qui ut supra 356.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus, in primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos. Fratres, debitores sumus ut in Commun. plurimorum Martyrum xxxvij. et nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus Commemoratione ad Laudes tantùm.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JANUARIUS, Beneventi Episcopus, Diocletiano et Maximiano in Christianos sævientibus, ad Timotheum Campaniæ Præsidem ob Christianæ fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia variè tentata, in ardentem fornacem conjectus, ita illæsus evasit, ut ne vestimentum quidem, aut capillum flamma violaverit. Hinc Præses excandescens iracundia, martyris corpus imperat usque adeò distrahi, quoad nervorum compages artuumque solvantur. Festus interim ejus Diaconus, et Desiderius Lector comprehensi, vinctique unà cum Episcopo ante rhedam Præsidis Puteolos pertrahuntur, et in eumdem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut inveniantur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

POSTERO die omnes in amphitheatro feris ob-

jecit agnovit, illæsum habuisse, oblitus feritatis, ad Januarii pedes se prostraverit. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cùm sententiam capitis in Christi martyres pronuntiasset, derepente cæcus captus, orante mox beato Januario, lumen recepit: quo miraculo, hominum millia ferè quinque Christi fidem susceperunt. Verùm ingratus judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantæ multitudinis actus in rabiem, veritus maximè Principum decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit.

℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: Ut heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vj.

EORUM corpora finitimæ urbes pro suo quæque studio certum sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani divino admonitu extulere: quod primò Beneventum, indè ad monasterium Montis virginis, postremò Neapolim translatum, et in majori Ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim è monte Vesuvio flammarum globos, neque vicinis modò, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, restinxit. Præclarum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cùm in conspectu capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri et ebullire, perindè atque recens effusus, ad hæc usque tempora cernitur.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum. Quoniam donum et pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 24.

IN illo tempore: Sedente Jesu super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secretò, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt? Et reliqua.

Hom. S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 25.

DISCIPULI Dominum interrogant quando hæc fierent, quodve signum et adventus sui et consummationis seculi nosce-

runt. Et quia tria hæc in unum quæsita sunt, distinctis et temporis intelligentiæ significationibus separantur. Respondetur igitur primùm de civitatis occasu; et confirmatur veritate doctrinæ, ne quis fallax ignorantibus posset obrepere. Venturi enim erant etiam eorum tempore, qui se Christum essent nuncupaturi. Ut igitur fides pestifero mendacio detrahi posset, admonitio præcessit.
℟. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viij.

CONFIRMAT igitur eos ad tolerantiam passionum, fugæ, verberationis, interitus, et publici in eos odii propter nomen ejus. Atque his quidem vexationibus multi turbabuntur, et tantis insurgentibus malis scandalizabuntur, et usque in mutuum odium excitabuntur. Et falsi prophetæ erunt (ùt Nicolaus unus ex septem Diaconibus fuit) multosque emeutita veritate pervertent; et abundante nequitia charitas refrigescet.
℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, * Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Lectio ix.

SED usque in finem perseverantibus salus reservata: est; ac tum per omnes orbis partes viris Apostolicis dispersis, Evangelii veritas prædicabitur. Et cùm universis fuerit cognitio sacramenti cœlestis invecta, tum Jerusalem occasus et finis incumbet: ut et prædicationis fidem et infidelium pœna, et metus civitatis eruta consequatur. Hæc igitur in eam, ùt fuerant prædicta, perfecta sunt: et lapidatis, fugatis, peremptis Apostolis, fame, bello, captivitate consumpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum, ejectis prædicatoribus Christi, indignam Dei prædicatione se præbuit.

Te Deum laudamus. 16.

Vesperæ a Capitulo de SS. Eustachio et Sociis martyribus, cùm Commemoratione SS. Januarii et Sociorum.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Eustachii et Sociorum martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Mart. xxiv. præter sequentia. Oratio.

DEUS, qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Eustachii et

Sic laetaris ejus natalitia colere: da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum nostrum.

Pro Commemorat. SS. Januarii et Sociorum, Antiphona. Gaudent in coelis. ℣. Exultabunt sancti. xlvij.

Oratio. Deus, qui nos. ut supra. 362.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones primi Nocturni, Fratres, debitores sumus. de communi plurimorum Martyrum. xxxvij. Lectio ix. legitur de Homilia Feriae occurrentis, cum ejus Commemoratione in Laudibus, tantum: et de Vigilia nihil fit, nisi in Missa.

Si non venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurrente, ix. Lectio erit de Vigilia, ut infrà, et Commemoratio in Laudibus. In II. Nocturno. Lectio iv.

EUSTACHIUS, qui et Placidus, genere, opibus, et militari gloria inter Romanos insignis, sub Trajano Imperatore magistri militum titulum meruit. Cùm verò sese aliquando in venatione exerceret, ac fugientem miræ magnitudinis cervum insequeretur, vidit repentè inter consistentis ferae cornua excelsam atque fulgentem Christi Domini è cruce pendentis imaginem, cujus voce ad immortalis vitae prædam invitatus, unà cum uxore Theopista, ac duobus parvulis filiis Agapito et Theopisto, Christianæ militiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra. [illegible]

Lectio v.

MOX ad visionis pristinæ locum, sicuti ei Dominus præceperat, regressus, illum prænuntiantem audivit, quanta sibi deinceps pro ejus gloria perferenda essent. Quocircà incredibiles calamitates miræ patientia perpessus, brevi in summam egestatem redactus est. Cùmque clàm se subducere cogeretur, in itinere conjugem primùm, deindè etiam liberos sibi miserabiliter ereptos ingemuit. Tantis obvolutus ærumnis, in regione longinqua villicum agens, longo tempore delituit; donec coelesti voce recreatus, ac nova occasione à Trajano conquisitus, iterùm bello præficitur.

℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine

℟. Ut heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut

Lectio vij.

ILLA in expeditione, liberis simul cum uxore imperatori receptis, victor Urbem ingenti omnium gratulatione ingreditur. Sed paulò post inducibus diis pro parta victoria sacrificare jussus, constantissimè renuit. Cùmque variis artibus ad Christi fidem ejurandam frustra tentaretur, unà cum uxore, et liberis leonibus objicitur: horum mansuetudine concitatus Imperator, aeneum in taurum subjectis flammis candentem eos immitti jubet, ubi divinis in laudibus consummato martyrio, duodecimo Kalendas Octobris ad sempiternam felicitatem convolarunt; quorum illaesa corpora religiose à fidelibus sepulta, postmodùm ad Ecclesiam eorum nomine erectam honorificè translata sunt.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum. ℣. Quoniam donum et pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam donum.

In tertio Nocturno Homilia sancti Ambrosii Episcopi in Evangelium Descendens Jesus de monte. de Communi plurimorum Martyrum, xlviij.

Pro Vigilia S. Matthaei nona Lectio.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Cap. 5. c

IN illo tempore: Vidit Jesus publicanum nomine Levi, sedentem ad telonium, et ait illi: Sequere me. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 5. *Com. in Lucae cap.* 5. *post initium.*

MYSTICA est haec vocatio publicani, quem sequi jubet non corporis gressu, sed mentis affectu. Itaque ille, priùs avara de de mercedibus, dura de laboribus periculisque nautarum emolumenta convertens, verbo vocatus propria dereliquit, qui rapiebat aliena: ac vile illud sedile destituens, toto post Dominum vestigio mentis incedit: convivii quoque magnum exhibet apparatum. Qui enim domicilio Christum recipit interno, maximis delectationibus exuberantium pascitur voluptatum.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commemoratio Vigiliæ, Antiphona et V. de Feria occurrente.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut beati Matthæi Apostoli tui et Evangelistæ, quam prævenimus, veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum nostrum.

Vesperæ de S. Matthæo Apostolo, cum Commemoratione præcedentis Festi.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

In Festo S. MATTHÆI Apostoli et Evangelistæ.

Duplex ij. Classis.

Omnia de Communi Apostolorum, ij. præter sequentia.

Oratio.

Beati Apostoli et Evangelistæ Matthæi, Domine, precibus adjuvemur: ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio SS. Eustachii et Sociorum mart. Antiph. Gaudent in cœlis. V. Exultabunt sancti, xlvij.

Oratio. Deus, qui nos, ut supra, 864.

In j. Nocturno leguntur Lectiones de Ezechiele Propheta, positæ in Communi Evangelistarum. xvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Matthæus, qui et Levi, Apostolus et Evangelista, Capharnaites, cum ad telonium sederet, a Christo vocatus, statim secutus est ipsum: quem etiam cum reliquis discipulis convivio excepit. Post Christi resurrectionem, antequam in provinciam proficisceretur, quæ ei ad prædicandum obtigerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisione crediderant, Evangelium Jesu Christi Hebraice scripsit: mox in Æthiopiam profectus, Evangelium prædicavit, ac prædicationem multis miraculis confirmavit.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: Isti sunt viri sancti facti amici Dei. V. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

Lectio v.

Illo igitur in primis miraculo, quo regis filiam a mortuis excitavit, regem patrem, et uxorem ejus, cum universa provincia ad Christi fidem convertit. Rege mortuo, Hirtacus ejus successor, cum Iphigeniam regiam filiam vellet sibi duci in matrimonium, Matthæum, cujus opera illa virginitatem Deo voverat, et in sancto proposito perseverabat, ad altare

mysterium celebrantem jussit occidi. Qui undecimo Kalendas Octobris annum Apostolicum martyrii gloria cumulavit. Cujus corpus Salernum translatum, et postmodùm in Ecclesia ejus nomine dedicata, Gregorio Septimo Summo Pontifice, conditum, ibidem magno hominum concursu ac pietate colitur.

℟. Beati estis cùm maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversùm vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. ℣. Cùm vos oderint homines, et cùm separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechielem Prophetam.

Lectio vj.

Homilia 3. *lib.* 1.

SANCTA quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cùm dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Quid per faciem, nisi notitia, et quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur, per pennas verò in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ovibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationem verò, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aëra levamur.

℟. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modò coronantur, et accipiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. Gloria Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 9. *b*

IN illo tempore: Vidit Jesus hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in Matth. Cap.* 9.

CÆTERI Evangelistæ, propter verecundiam, et honorem Matthæi, noluerunt eum nomine appellare vulgato, sed dixerunt Le-

vi; duplici quippe vocabulo fuit. Ipse autem Matthæus (secundùm illud quod dicitur à Salomone; Justus accusator est sui in principio sermonis: et in alio loco: Dic tu peccata tua, ut justificeris) Matthæum se et publicanum nominat, ut ostendat legentibus, nullum debere salutem desperare, si ad meliora conversus sit, cùm ipse de publicano in Apostolum sit repentè mutatus.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. V. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viij.

ARGUIT in hoc loco Porphyrius, et Julianus Augustus, vel imperitiam historici mentientis, vel stultitiam eorum, qui statim secuti sint Salvatorem, quasi irrationabiliter quemlibet vocantem hominem sint secuti: cùm tantæ virtutes, tantaque signa præcesserint, quæ Apostolos antequam crederent, vidisse non dubium est. Certè fulgor ipse, et majestas divinitatis occultæ, quæ etiam in humana facie relucebat, ex primo ad se videntes trahere poterat aspectu. Si enim in magnete lapide et succinis hæc esse vis dicitur, ut annulos et stipulam et festucas sibi copulent: quantò magis Dominus omnium creaturarum ad se trahere poterat quos vocabat?

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. V. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET factum est, discumbente eo in domo, ecce multi publicani et peccatores venientes discumbebant cum Jesu. Videbant publicanum à peccatis ad meliora conversum, et ob id etiam ipsi non desperant salutem. Neque verò in pristinis vitiis permanentes veniunt ad Jesum, ut Pharisæi et Scribæ murmurant, sed pœnitentiam agentes, ùt sequens Domini sermo significat, dicens: Misericordiam volo, et non sacrificium: non enim veni vocare justos, sed peccatores. Ibat autem Dominus ad convivia peccatorum, ut occasionem haberet docendi, et spirituales invitatoribus suis præberet cibos.

Te Deum laudamus. 16.

In ij. Vesperis fit Comm. S. Thomæ de Villanova,

et SS. Mauritii et Sociorum martyrum, ut infra.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Thomæ de Villanova Episcopi et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, nisi præterea, quæ sequuntur.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Ant. Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Amavit eum. &c.

Oratio.

DEUS, qui beatum Thomam Pontificem insignis in pauperes misericordiæ virtute decorasti; quæsumus, ut ejus intercessione in omnes, qui te deprecantur, divitias misericordiæ tuæ benignus effundas. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio SS. Mauritii et Sociorum martyrum, Ant. Istorum est enim. ℣. Lætamini.

Oratio.

ANNUE, quæsumus, omnipotens Deus: ut sanctorum martyrum tuorum Mauritii et Sociorum ejus nos lætificet festiva solemnitas: ut quorum suffragiis nitimur, eorum natalitiis gloriemur. Per Dominum.

In Hymno ad Matutinum dicatur, Hæc die lætus meruit supremos Laudis honores.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero fuerit in Quatuor Temporibus, in primo Nocturno dicuntur Lectiones de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum: Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontificis, ij. et nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, cum Commemoratione ad Laudes tantum.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

THOMAS, in oppido Fontisplani Tolentanæ Dioeceseos in Hispania natus anno Domini millesimo quadringentesimo octogesimo octavo, ab optimis parentibus ineunte vita pietatem, et singularem in pauperes misericordiam accepit: cujus adhuc puer complura dedit exempla; sed illud in primis nobile, quod, ut nudos operiret, propriis vestibus non semel seipsum exuit. Exacta pueritia, Compluto, quo missus fuerat, ut alumnus in Collegio majori sancti Ildefonsi litteris operam daret, patris obitu revocatus, universam hereditatem egenis virginibus alendis dicavit: eodemque statim reversus est, et sacræ Theologiæ cursu confecto, adeo doctrina excelluit, ut in eadem Universitate Cathedram ascendere jussus, Philosophicas Theologicasque quæstiones mirabiliter explanaverit: interim assiduis precibus [illegible] Sal-

ctorum, et rectam vitæ morumque normam à Domino vehementissimè postulans. Quare Divino instinctu Eremitarum sancti Augustini amplexus est institutum.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

RELIGIONEM professus, omnibus religiosi hominis virtutibus et ornamentis excelluit; humilitate, patientia, continentia, sed ardentissima charitate summè conspicuus: inter varios et assiduos labores orationi rerumque divinarum meditationi invicto spiritu semper intentus. Prædicandi onus, utpotè sanctimonia et doctrina præstans, subire jussus, cœlesti aspirante gratia, innumerabiles è vitiorum cœno in viam salutis eduxit. Regendis deinde fratribus admotus, prudentiam, æquitatem, et mansuetudinem pari humilitate ac severitate conjunxit, adeò ut priscam sui Ordinis disciplinam multis in locis vel firmaverit, vel restituerit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

GRANATENSIS Archiepiscopus designatus, mira humilitate et constantia insigne munus rejecit. Verùm non multò post Valentinam Ecclesiam, Superiorum auctoritate coactus, gubernandam suscepit, quam annis fermè undecim ita rexit, ut sanctissimi et vigilantissimi Pastoris partes expleverit. Ceterùm consueta vivendi ratione nihil admodum immutata, inexplebili charitati multò magis indulsit, cùm amplos Ecclesiæ redditus in egenos dispersit, ne lectulo quidem sibi relicto: nam eum, in quo decumbebat, cùm in cœlum evolaret, ab eodem commodatum habuit, cui paulò antè eleemosynæ loco donaverat. Obdormivit in Domino sexto Idus Septembris, annorum natus octo et sexaginta. Servi sui sanctitatem adhuc viventis, et eamdem post mortem, miraculis Deus testatam voluit; præsertim, cùm horreum, frumento pauperibus distributo penitus vacuum, repentè plenum inventum est; et cùm ad ejus sepulchrum puer mortuus revixit. Quibus aliisque non paucis fulgentem signis, Alexander Septimus Pontifex Maximus Sancto-

rum numero adscripsit, atque ejus memoriam quarto decimo Kalendas Octobris celebrari mandavit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ. in Evangelium Homo peregrè proficiscens, de Communi Confessoris Pontificis. lviij.

Pro SS. Mauritio et Sociis martyribus.

Lectio ix.

CUM Maximianus Imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Sedunorum sacrificii causa constitisset, Thebæorum legio, ne se impiorum sacrorum societate contaminaret, à reliquis copiis discessit. Quare Imperator misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut, si salvi essent velleant, in castra ad sacrificium redirent. Qui se Christiana religione impediri responderunt. Quorum responsum ille indignissimè ferens, majori iracundia, quàm anteà, exarsit. Itaque intermissa parte exercitus in Thebæos, decimum quemque eorum primum occidi jussit: quod martyrium sua sponte, maximeque hortatore Mauritio, ferre maluerunt, quàm imperata facere nefarii Imperatoris: ac deinde reliquos omnes, constantissimè Christum prædicantes, decimo Kalendas Octobris ab universo exercitu trucidari imperat.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Eleëmosynas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

Et fit Comm. SS. Mauritii &c. mart. Ana. Vestri capilli. V. Exultabunt. xlvj. Oratio. Annue, ut suprà. 370.

In secundis Vesperis fiunt Commemorationes sequentis et S. Theclæ V. M.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Lini Papæ et martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, xx. præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

DEUS, qui nos beati Lini martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Postea S. Theclæ virg. et mart. Ana. Veni sponsa Christi. V. Specie tua. lxxxxiij.

Oratio

DA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beatæ Theclæ virginis et martyris tuæ natalitia colimus, et annua solemnitate lætemur, et tantæ fidei proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones j. Nocturni erunt de Actibus Apostolorum: A Mileto Paulus, de Communi unius Martyris. xxiij.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

LINUS Pontifex, Volaterris in Etruria natus, primus post Petrum gubernavit Ecclesiam. Cujus tanta fides et sanctitas fuit, ut non solum dæmones ejiceret, sed etiam mortuos revocaret ad vitam. Scripsit res gestas beati Petri, et ea maxime, quæ ab illo acta sunt contra Simonem magum. Sancivit, ne qua mulier, nisi velato capite, in Ecclesiam introiret. Huic Pontifici caput amputatum est ob constantiam Christianæ fidei, jussu Saturnini impii et ingratissimi Consularis, cujus filiam à dæmonum vexatione liberaverat. Sepultus est in Vaticano prope sepulchrum Principis Apostolorum nono Kalendas Octobris. Sedit annos undecim, menses duos, dies viginti tres, creatis bis mense Decembri Episcopis quindecim, Presbyteris decem et octo.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

De Expositione sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octavum.

Lectio v. Serm. 21.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis: et à verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injustè persecutionum tormenta sustineat: qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putaverit esse violandum: qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia: qui loquatur justè, et non audiatur: qui loquatur plena salutis, et impugnetur: ut possit dicere: Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine; impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis: impugnatur quasi veneficus, qui in nomine

Domini gloriatur, sùm pietas virtutum omnium fundamentum sit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio v.

VERE frustrà impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis accersitur, cùm fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quomodò ergo subtexuit: Et à verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare, infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum omnes sancti ejus: et, Beatus vir qui timet Dominum. Quæ ratione beatus? Quia, in mandatis ejus cupit nimis. R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Si quis [illegible]

venit. de Communi unius Martyris. xxix.

Pro sancta Thecla virgine et martyre.

Lectio ix.

THECLA virgo, ex illustribus parentibus Iconii nata, à Paulo Apostolo fidei præceptis instituta, miris sanctorum Patrum laudibus celebratur. Quæ decimum octavum annum agens, Thamiride sponso relicto, cum eam parentes, quòd Christiana esset, accusassent, in ardentem rogum, qui, nisi Christo renuntiaret, ei paratus erat, prius signo crucis armata seipsam injecit. Sed igne pluviis, quæ repente exorta est, extincto, Antiochiam venit: ubi feris objecta, et tauris in diversa incitatis alligata, mox conjecta in foveam plenam serpentibus, ex omnibus Jesu Christi gratia liberatur. Cujus ardore fidei, et vitæ sanctitate multi ad Christum conversi sunt. Iterum in patriam rediens, in montem sola secessit, deinde multis virtutibus et miraculis insignis, nonagenaria migravit ad Dominum, ac Seleuciæ sepulta est.

Te Deum laudamus, 18.

Pro Commem. s. Theclæ, Ant. Simile est regnum cælorum. V. Diffusa est. xciii. Oratio. Quæsumus omnipotens Deus [illegible] nostra [illegible] [illegible]

In Vesperis de sequenti, fit Commemorat. S. Lini Papæ et martyris.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

In festo beatissimæ virginis Mariæ de Mercede.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Dum esset Rex, cum reliq. Antiphonis, et Psalmis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ, cxlij. Capitulum. Ab initio. Hymnus. Ave maris stella, cxlvij. V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

Oratio.

DEUS, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem ad liberandos Christi fideles à potestate Paganorum nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es: præsta quæsumus, ut quam piè veneramur tanti operis institutricem, ejus pariter meritis et intercessione à peccatis omnibus, et captivitate dæmonis liberemur. Per eumdem Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio sancti Lini Papæ et martyris, Ant. Qui vult venire post me. V. Justus ut palma. xxxij. Oratio. Deus, qui nos, ut suprà. 372.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta Maria Dei genitrix virgo, Intercede pro nobis. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymn. Quem terra. Antiphonæ, et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. clxxij.

In primo Nocturno Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego sapientia, cum suis R. ut in Festo SS. Nominis B. Mariæ in Dom. infra Oct. Nativitatis ejusdem, ut suprà. 317.

In secundo Nocturno.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Lectio iv.

QUO tempore major, felicionque Hispaniarum pars, diro Saracenorum opprimebatur jugo, innumerique fideles sub immani servitute, maximo cum periculo Christianæ fidei abjurandæ, amittendæque salutis æternæ, infeliciter detinebantur, beatissima cælorum Regina, tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam charitatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolasco, pietate et opibus florenti, qui sanctis vacans

meditationibus, jugiter animo recogitabat, qua ratione tot Christianorum ærumnis sub Maurorum captivitate degentium succurri posset, ipsamet beatissima Virgo serena fronte se conspiciendum dedit, et acceptissimum sibi, ac unigenito suo Filio fore dixit, si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet captivos è Turcarum tyrannide liberandi. Qua cœlesti visione vir Dei recreatus, mirum est, quo charitatis ardore flagrare cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituenda ab eo Religio maximam illam charitatem sedulò exercerent, ut quisque animam suam poneret pro amicis, et proximis suis.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, Dedi suavitatem odoris. V. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

EA ipsa nocte eadem virgo sanctissima beato Raymundo de Pennafort, et Jacobo Aragoniæ regi apparuit, idipsum de Religiosis instituendis admonens, suadensque ut opem pro constructione tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymundi pedes, qui ipsi erat à sacris confessionibus, advolans, ei rem omnem aperuit, quem etiam cœlitus instructum reperit: ejusque directioni se humillimè subjecit. At superveniens Jacobus rex, quam et ipse acceperat à beatissima Virgine revelationem, exequi statuit. Undè collatis inter se consiliis, et consentientibus animis in honorem ejusdem Virginis matris Ordinem instituere aggressi sunt, sub invocatione sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol; et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. V. Et sicut dies verni, circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio vj.

DIE igitur decima Augusti anno Domini millesimo ducentesimo decimo octavo, Rex idem Jacobus eam institutionem jam pridem ab iisdem sanctis viris conceptam exequi statuit, sodalibus quarto voto adstrictis manendi in pignus sub paganorum potestate si pro Christianorum liberatione opus fuerit. Quibus Rex insignia sua regia in pectore deferre concessit, et à Gregorio Nono illud tam præcellentis erga proxi-

munis charitatis instituto, et religionem confirmavit. Sed et ipse Deus per Virginem maternam incrementum dedit, ut talis institutio toto orbe divulgaretur, sanctisque viris floreret charitate, ac pietate insignibus, qui eleemosynas à Christi fidelibus collectas in pretium redemptionis suorum proximorum expenderent, seque ipsos interdum darent in redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii, et institutionis debitæ Deo, et Virgini matri referantur gratiæ, Sedes Apostolica hanc peculiarem Festivitatem celebrari, et Officium recitari induisit, cum alia fere innumera eidem Ordini privilegia pariter contulisset.

R. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

Magnæ devotionis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis et Pharisæis Dominum tentantibus, simul et blasphemantibus, tantam ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant: sic hæretici postea negando, Mariam semper virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialem que matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia.

SED, si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eum portavit, ubera quæ lactaverunt, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec verè Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eutychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera, quæ suxisti. Verè enim beata parens, quæ, sicut quidam ait, Enixa est puerpera Regem, qui cœlum terramque tenet per sæcula.

℟. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

QUINIMMO beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchrè Salvator attestationi mulieris annuit, non eam tantummodo, quæ Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes, qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni operis custodia vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia et eadem Dei genitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis: sed inde multò beatior, quia ejusdem semper amandi custos manebat æterna.

Te Deum laudamus, 16.

Ad Laudes, et per Horas, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Officio B. Mariæ in Sabbato, cxxxviij.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Ant. Beata es Maria, quæ credidisti: perficientur in te quæ dicta sunt tibi à Domino, alleluia.

Oratio. Deus, qui per gloriosissimam, ut sup. 375.

In secundis Vesperis omnia ut in primis. 376.

Ad Magnificat, Ant. Beatam me dicent omnes

generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio. Deus, qui per. ut supra. 275.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

SS. Cypriani et Justinæ martyrum. Oratio.

BEATORUM martyrum Cypriani et Justinæ nos Domine foveant continuata præsidia: quia non desinis propitius intueri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvari. Per Dominum nostrum.

Lectio iij.

CYPRIANUS primum magnus, postea martyr, cum Justinam Christianam virginem, quam juvenis quidam ardenter amabat, captionibus veneficiis ad ejus libidinis assensum allicere conaretur, dæmonem consuluit, quanam id re consequi posset. Cui dæmon, respondit, nullam illi artem processuram adversus eos, qui vere Christum colerent. Quo responso commotus Cyprianus, vehementer dolens cœpit vitæ superioris institutum. Itaque relictis magicis artibus, se totum ad Christi Domini fidem convertit.

Lectio iij.

QUAM ob causam unà cum virgine Justina comprehensus est, et ambo colaphis flagellisque cæsi sunt: mox in carcerem conjecti, si forte sententiam commutarent. Verum inde postea eductos, cum in Christiana religione constantiores reperirentur, in sartaginem plenam fervidis pice, adipe, et cera injecti sunt. Demum Nicomediæ securi feriuntur. Quorum projecta corpora, cum sex dies inhumata jacuissent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impositata Romam portaverunt: ad primum in prædio Rufinæ nobilis feminæ sepulta sunt; postea translata in Urbem, in Basilica Constantiniana condita sunt prope Baptisterium.

Te Deum laudamus. 16.

DIE XXVII. SEPTEMBRIS.

In festo SS. martyrum Cosmæ et Damiani.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Mart. xxxix. præter sequentia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui sanctorum martyrum tuorum Cosmæ et Damiani natalitia colimus, a cunctis malis imminentibus, eorum intercessionibus liberemur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

COSMAS et Damianus fratres Arabes, in Ægea urbe nati, nobiles medi-

dicæ, Imperatoribus Diocletiano et Maximiano, non magis medicinæ scientia, quam Christi virtute, morbis etiam insanabilibus medebantur. Quorum religionem cum Lysias Præfectus cognovisset, adduci eos ad se jubet: ac de vivendi instituto et de fidei professione interrogatos, cum se et Christianos esse, et Christianam fidem esse ad salutem necessariam, libere prædicarent, deos venerari imperat; ut si id recusent, spiritu atque cruciatu, et necem acerbissimam.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

VERUM ut se frustra hæc illis proponere intelligit: Colligate, inquit, manus et pedes istorum, eosque exquisitis torquete suppliciis. Quibus jussa exequentibus, nihilominus Cosmas et Damianus in sententia persistebant. Quare ut erant vincti, in profundum mare jaciuntur: unde cum salvi et soluti essent egressi, magicis artibus Præfectus factum assignans, in carcerem traditos, ac postridie eductos, in ardentem rogum injici jubet: ubi cum ab ipsis flamma refugeret, varie et crudeliter tortos securi percuti voluit. Itaque in Jesu Christi confessione martyrii palmam acceperunt.

R. Verba carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vj.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Sermone 47. de Sanctis.

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solemnia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus a Domino consequi temporalia beneficia, ut ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Martyrum in veritate festivitatum gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum exempla sequuntur. Solemnitates enim Martyrum, exhortationes sunt martyriorum: ut imitari non pigeat, quod celebrare delectat.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus

illorum: Quoniam donum est et pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam.

In iij. Nocturno Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evang. Descendens Jesus de monte. de Communi plurimorum Martyrum xlviij. R. viij. Hæc est vera. xiv.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.
In festo S. Wenceslai Ducis et martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, xx. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEUS, qui beatum Wenceslaum per martyrii palmam à terreno Principatu ad cœlestem gloriam transtulisti: ejus precibus nos ab omni adversitate custodi, et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

WENCESLAUS Bohemiæ Dux, Wratislao patre Christiano, Drahomira matre gentili natus, ab avia Ludmilla, femina sanctissima, piè educatus, omni virtutum genere insignis, summo studio virginitatem per omnem vitam servavit illibatam. Mater per nefariam Bohuslavi necem regni administrationem asserens, impiè cum juniore filio Bolesilao vivens, concitavit in se Procerum indignationem: quare tyrannidem et impia regiminis pertæsi, utrâusque excusso jugo, Wenceslaum in urbe Pragensi Regem salutarunt.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam; et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

ILLE regnum pietate magis quam imperio regens, orphanis, viduis, egenis tanta charitate subvenit, ut propriis humeris aliquando ligna indigentibus noctu comportarit, pauperibus humandis frequenter adfuerit, captivos liberarit, carceribus detentos nocte intempesta visitarit, pecuniis et consilio sæpissimè consolatus. Miti animo Princeps vehementer dolebat, quempiam, etsi reum, morti adjudicari. Summa religione Sacerdotes veneratus, suis manibus triticum serebat, et vinum exprimebat, quibus in Missæ sacrificio uterentur: nocte nudis pedibus super nivem et glaciem circuibat Eccle-

sion, sanguine et terram calefacientis, post se relinquens vestigia.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vj.

ANGELOS habuit sui corporis custodes: cum enim ad singulare certamen adversus Radislaum Ducem Curimensem, eo fine, accederet, ut suorum saluti prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrasse et dixisse adversario: Ne ferias: perterritus hostis, venerabundus procidens, veniam exoravit. Cum in Germaniam profectus esset Imperator, conspectis duobus Angelis, auream crucem ad se accedentem ornantibus, e solio prosiliens, brachiis excepit, regiis insignibus decoravit, eique sancti Viti brachium donavit. Nihilominus impius frater, matre hortante, convivio exceptum, et postea in Ecclesia orantem, paratæ sibi mortis præscium, adhibitis sceleris comitibus, interfecit. Sanguis, per parietes aspersus, adhuc conspicitur: et, Deo vindice, matrem inhumanam terra absorbuit: interfectores variis modis misere perierunt.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Si quis vult post me venire. ut in Communi unius Martyris. xxxiij.

Vesperæ de sancto Michaële Archangelo, sine Commemoratione S. Wenceslai.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

IN DEDICATIONE S. MICHAELIS Archangeli.

Duplex ij. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona. Stetit Angelus cum reliquis de Laudibus. Psalmus, Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes, 129.

Capitulum. *Apoc. 1.*

SIGNIFICAVIT Deus quæ oportet fieri citò, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

HYMNUS.

TE splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, cordium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.

tibi mille denum millium
Ducum manus militat!
Sed explicat Victor Crucem
Michaël salutis signifer.

Draconis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus
Cœlesti ab arce fulminat.

Contra ducem superbiæ
Sequamur hunc nos Principem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis corona gloriæ.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum sacrum mysterium cerneret Joannes, Archangelus Michaël tuba cecinit: Ignosce Domine Deus noster, qui aperis librum et solvis signacula ejus, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui miro ordine Angelorum ministeria hominumque dispensas: concede propitius; ut, a quibus tibi ministrantibus in cælo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus. Psalmus, Venite, exultemus. 2. Hymnus Te splendor ut supra, 382.

In primo Nocturno, Antiphona. Concussum est mare, et contremuit terra, ubi Archangelus Michaël descendebat de cælo.

Psalmus 8.

DOMINE, Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cælos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cæli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Concussum est ma-

re, et contremuit terra, dum Archangelus Michaël descenderet de cœlo.

Ant. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim et Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Psalmus 10.

IN Domino confido; quomodò dicitis animæ meæ: Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus et justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim et Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Antiphona. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Ant. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniële Propheta.

Lectio j. *Cap. 7. c.*

ASPICIEBAM, donec throni positi sunt, et antiquus dierum sedit: vestimentum ejus candidum quasi nix, et capilli capitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accensus.

Flumen igneum rapidumque egrediebatur à facie ejus. Millia millium ministrabant ei, et decies millies centena millia assistebant ei: judicium sedit, et libri aperti sunt. Aspiciebam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur: et vidi quoniam interfecta esset bestia, et periisset corpus ejus, et traditum esset ad comburendum igni.
℟ Factum est silentium in cœlo, dum committeret bellum draco cum Michaële Archangelo: * Audita est vox millia millium dicentium, Salus, honor, et virtus omnipotenti Deo. ℣ Millia millium ministrabant ei, et decies centena millia assistebant ei. Audita.

Lectio ij. Cap. 10.

DIE autem vigesima et quarta mensis primi eram juxta fluvium magnum, qui est Tigris. Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestitus lineis, et renes ejus accincti auro obrizo: et corpus ejus quasi chrysolithus, et facies ejus velut species fulguris, et oculi ejus ut lampas ardens: et brachia ejus, et quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species æris candentis: et vox sermonum ejus ut vox multitudinis. Vidi autem ego Daniël solus visionem: porrò viri, qui erant mecum, non viderunt: sed terror nimius irruit super eos, et fugerunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: et non remansit in me fortitudo, sed et species mea immutata est in me, et emarcui, nec habui quidquam virium.
℟ Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: et data sunt ei incensa multa: * Et ascendit fumus aromatum de manu Angeli in conspectu Domini. ℣ In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo Domine. Et ascendit.

Lectio iij.

ET audivi vocem sermonum ejus: et audiens jacebam consternatus super faciem meam, et vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tetigit me, et erexit me super genua mea, et super articulos manuum mearum. Et dixit ad me: Daniël vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metuere Daniël: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum, ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: et ego veni propter

sermonis tuos. Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti & uno diebus: et ecce Michaël, unus de principibus primis, venit in adjutorium meum, et ego remansi ibi juxta regem Persarum. Veni autem ut docerem te, quae ventura sunt populo tuo in novissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies.

R. In conspectu Angelorum psallam tibi, et adorabo ad templum sanctum tuum, * Et confitebor nomini tuo Domine. V. Super misericordia tua, et veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et confitebor. Gloria Patri. Et confitebor.

In secundo Nocturno, Ant. Michaël Archangele, veni in adjutorium populo Dei.

PSALMUS 18.

COELI enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelae, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terrae verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam, a summo coelo egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam praestans parvulis.

Justitiae Domini rectae, laetificantes corda: * praeceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Antiphona. Michaël Archangele, veni in adjutorium populo Dei.

Ant. Michaël praepositus paradisi, quem ho-

norificant Angelorum cives.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiphona. Michaël præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives.

Antiphona. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini, propterea decorem induit te Dominus.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à

malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini, propterea decorem induit te Dominus. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

Lectio I.

Ex Homilia 34. in Evangelia, ante medium.

NOVEM Angelorum ordines dicimus, quia videlicet esse testante sacro eloquio scimus: Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Cherubim, atque Seraphim. Esse namque Angelos, et Archangelos penè omnes sacri eloquii paginæ testantur: Cherubim verò atque Seraphim sæpè, ut notum est, libri Prophetarum loquuntur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apostolus ad Ephesios enumerat, dicens: Supra omnem Principatum, et Potestatem, et Virtutem, et Dominationem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestates, sive Principatus, sive Dominationes. Dum ergo illis quatuor, quæ ad Ephesios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt ordines: quibus dum Angeli, et Archangeli, Cherubim, atque Seraphim adjuncta sunt, procul dubio novem esse Angelorum ordines inveniuntur.

℟. Hic est Michaël Archangelus, princeps militiæ Angelorum: * Cujus honor præstat beneficia populorum, et oratio perducit ad regna cœlorum. ℣. Archangelus Michaël præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives. Cujus honor.

Lectio v.

SCIENDUM verò, quòd Angelorum vocabulum nomen est officii, non naturæ. Nam sancti illi cœlestis patriæ spiritus, semper quidem sunt spiritus; sed semper vocari Angeli nequaquam possunt: quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos aliqua nuntiantur. Unde et per Psalmistam dicitur: Qui facit Angelos suos spiritus. Ac si patenter dicat: Qui eos, quos semper habet spiritus, etiam cum voluerit, Angelos facit. Hi autem qui minima nuntiant, Angeli; qui verò summa annuntiant, Archangeli vocantur. Hinc est enim quod ad Mariam virginem non quilibet Angelus, sed Gabriël Archangelus mittitur. Ad hoc quippe ministerium, summum Angelum venire dignum fuerat, qui summum omnium nuntiabat. Qui idcirco etiam privatis nominibus censentur, ut signetur per vocabula, etiam in operatione quid valeant. Michaël namque, Quis ut Deus: Gabriël autem, Fortitudo Dei: Raphaël verò dicitur Medicina Dei. ℟. Venit Michaël Archangelus cum multitudine Angelorum, cui tradidit Deus animas Sanctorum, * Ut perducat eas in paradisum exsultationis. ℣. Emitte Domine Spiritum sanctum tuum de cœlis, spiritum sapientiæ et intellectus. Ut perducat.

Lectio vi.

ET quoties miræ virtutis aliquid agitur, Michaël mitti perhibetur: ut ex ipso actu et nomine detur intelligi, quia nullus potest facere, quod facere prævalet Deus. Unde et ille antiquus hostis, qui Deo esse per superbiam similis concupivit, dicens: In cœlum conscendam, super astra cœli exaltabo solium meum, similis ero Altissimo: dum in fine mundi in sua virtute relinquetur extremo supplicio perimendus, dum Michaële Archangelo præliaturus esse perhibetur, sicut per Joannem dicitur: Factum est prælium cum Michaële Archangelo. Ad Mariam quoque Gabriël mittitur, qui Dei Fortitudo nominatur. Illum quippe nuntians veniebat, qui ad debellandas aëreas potestates humilis apparere dignatus est. Raphaël quoque interpretatur, ut diximus, Medicina Dei: quia videlicet dum Tobiæ oculos quasi per officium curationis tetigit, cæcitatis ejus tenebras tersit. ℟. In tempore illo consurget Michaël, qui stat pro filiis vestris: * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœperunt, usque ad illud. ℣. In illo tem-

pore illo salvabitur populus tuus omnis, qui inventus fuerit scriptus in libro vitæ. Et veniet. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno, Ant. Angelus Archangelus Michaël, Dei nuntius pro animabus justis, alleluia, alleluia.

PSALMUS 95.

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cæli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Antiphona. Angelus Archangelus Michaël, Dei nuntius pro animabus justis, alleluia, alleluia.

Antiphona. Data sunt ei incensa multa, ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus: * et viderunt

omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiphona. Data sunt ei incensa multa, ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

Antiphona. Multa magnalia de Michaële Archangelo, qui fortis in prælio fecit victoriam.

PSALMUS 102.

BENEDIC anima mea Domino: * et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juventus tua:

Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli à terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodò miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Do-

mini ab aeterno, et usque in aeternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

Dominus in caelo paravit sedem suam: et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Antiph. Multa magnalia de Michaele Archangelo, qui fortis in praelio fecit victoriam. ℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis putas, major est in regno caelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in cap. 18. Matthaei.

POST inventum staterem, post tributa reddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio? Quis, putas, major est in regno caelorum? Quia viderant pro Petro et Domino idem tributum redditum, ex aequalitate pretii arbitrati sunt Petrum omnibus Apostolis esse praelatum, qui in redditione tributi Domino fuerat comparatus: ideo interrogant quis major sit in regno caelorum. Vidensque Jesus cogitationes eorum, et causas erroris intelligens, vult desiderium gloriae, humilitatis contentione sanare.

℟. In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorate et timete Dominum: Angelus enim ejus vobiscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. Gloria. Quorum festum colimus.

Lectio viij.

SI autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, et projice abs te. Necesse est quidem venire scandala: vae tamen ei est homini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vitio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncatur affectus, et universa propinquitas amputatur, ne per

cationem pietatis unusquisque credentium, scandalo pateat. Si, inquit, ità est, quis tibi conjunctus, ut manus, pes, oculus, et est utilis atque sollicitus, et acutus ad perspiciendum, scandalum autem tibi fuerit, et propter dissonantiam morum, te pertrahit in gehennam: melius est, ut et propinquitate ejus, et emolumentis carnalibus careas; ne dum vis lucrifacere cognatos, et necessarios, causam habeas ruinarum.

Michaël Archangelus venit in adjutorium populo Dei, Stetit in auxilium pro animabus justis. V. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Stetit. Gloria Patri, Stetit.

Lectio ix.

DICO vobis, quia Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei. Supra dixerat, per manum et pedem et oculum omnes propinquitates et necessitudines, quæ scandalum facere poterant, amputandas: austeritatem itaque sententiæ subjecto præcepto temperat, dicens: Videte ne contemnatis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, præcipio severitatem, ut commisceri clementiam doceam: quia Angeli eorum in cœlis vident semper faciem Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sibi Angelum delegatum. Undè legimus in Apocalypsi Joannis: Angelo Ephesi, et reliquarum Ecclesiarum, scribe hæc. Apostolus quoque præcipit, velari capita in Ecclesiis feminarum, propter Angelos.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

STETIT Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis: 17.

Ana. Dum præliaretur Michaël Archangelus cum dracone, audita est vox dicentium: Salus Deo nostro, alleluia. Ana. Archangele Michaël, constitui te principem super omnes animas suscipiendas. Ana. Angeli Domini Dominum benedicite in æternum. Ana. Angeli, Archangeli, Throni, et Dominationes, Principatus, et Potestates, Virtutes cœlorum, laudate Dominum de cœlis, alleluia.

Capitulum. *Apoc.* 1.

SIGNIFICAVIT Deus quæ oportet fieri citò, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

HYMNUS.

CHRISTE, sanctorum decus Angelorum,

Gentis humanæ Sator et Redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.
Angelus pacis Michael in ædes
Cœlitus nostras veniat, serenæ
Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella releget.
Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amica cœlo,
Quæ triumphator statuit per orbem,
Templa revisat.
Angelus nostræ medicus salutis
Adsit è cœlo Raphael, ut omnes
Sanet ægrotos, dubiosque vitæ
Dirigat actus.
Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul et micantis
Regia cœli.
Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Gloria mundum.
Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. R. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona. Factum est silentium in cœlo, dum draco committeret bellum: et Michael pugnavit cum eo, et fecit victoriam, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui miro ordine, Angelorum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius; ut à quibus tibi ministrantibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum.

Ad Tertiam, Ant. Dum præliaretur. Capitulum. Significavit, ut supra, 393.

R. breve. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. V. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit. V. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. R. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona. Archangele Michael.

Capitulum. Apoc. 5. c.

AUDIVI vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum, et erat numerus eorum millia millium, voce magna dicentium: Salus Deo nostro.

R. breve. Ascendit fumus aromatum. * In conspectu Domini. Ascendit fumus. V. De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit. V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. R. Adorabo ad tem

plum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Angeli, Archangeli.

Capitulum. *Apoc.* 12. *b.*

FACTUM est prælium magnum in cœlo: Michaël, et Angeli ejus præliabantur cum dracone, et draco pugnabat, et angeli ejus: et non prævaluerunt, neque locus inventus est eorum amplius in cœlo.

R. br. In conspectu Angelorum, Psallam tibi Deus meus. In conspectu. V. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam tibi. Gloria Patri. In conspectu.

V. Adorate Deum. R. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis, Ant. Stetit Angelus, cum reliquis de Laudibus 394. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalmus. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti. 139. Capitul. Significavit Deus. Hymnus. Te splendor, ut supra in primis Vesperis. 383.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Magnif. Antiphona. Princeps gloriosissime, Michaël Archangele, esto memor nostri: hic, et ubique semper precare pro nobis Filium Dei, alleluia, alleluia.

Oratio. Deus, qui miro ordine, ut supra. 394.

Deinde fit Commemoratio S. Hieronymi, ut infra.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Hieronymi Presbyteri, Confessoris, et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis lxviii. præter sequentia.

Ad Magnificat, in primis Vesperis, Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Hieronyme, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiæ tuæ in exponendis sacris Scripturis beatum Hieronymum Confessorem tuum, Doctorem maximum providere dignatus es: præsta quæsumus; ut ejus suffragantibus meritis, quod ore simul et opere docuit, te adjuvante exercere valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Ecclesiastici. Sapientiam omnium antiquorum, ut in Communi Doctorum. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIERONYMUS, Eusebii filius, Stridone in Dalmatia, Constantio

Imperatore natus, Romæ adolescens est baptizatus, et in liberalibus disciplinis à Donato, et aliis viris doctissimis eruditus. Tum discendi studio Galliam peragravit: ubi pios aliquot, et in divinis litteris eruditos viros coluit, multosque sacros libros sua manu descripsit. Mox se in Græciam conferens, Philosophia et eloquentia instructus, summorum Theologorum consuetudine floruit: in primis verò Gregorio Nazianzeno Constantinopoli operam dedit; quo doctore se sacras litteras didicisse profitetur. Tum religionis causa visit Christi Domini incunabula, totamque lustravit Palæstinam: quam peregrinationem, adhibitis Hebræorum eruditissimis, ad sacræ Scripturæ intelligentiam sibi multum profuisse testatur.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

DEINDE secessit in vastam Syriæ solitudinem: ubi quadriennium in lectione divinorum librorum, cœlestisque beatitudinis contemplatione consumpsit, assidua se abstinentia, vi lacrymarum, et corporis afflictatione discrucians. Presbyter à Paulino Episcopo Antiochiæ factus, Romam de controversiis quorumdam Episcoporum cum Paulino et Epiphanio ad Damasum Pontificem profectus, ejus Ecclesiasticis epistolis scribendis adjutor fuit. Verum cùm pristinæ solitudinis desiderio teneretur, in Palæstinam reversus, Bethlehem ad Christi Domini Præsepe, in monasterio, quod à Paula Romana extructum erat, cœlestem quamdam vitæ rationem instituit: et quamquam variè morbis doloribusque tentaretur, tamen corporis incommoda piis laboribus, et perpetua lectione ac scriptione superabat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

TAMQUAM ad oraculum ex omnibus orbis terræ partibus ad ipsum divinæ Scripturæ quæstiones explicandæ referebantur. Illum Damasus Pontifex, illum sanctus Augustinus de locis Scripturæ difficillimis sæpè consuluit, propter ejus singularem doctrinam, et linguæ non solùm Latinæ et Græcæ, sed Hebraicæ etiam et Chaldaicæ intelligentiam:

et quod omnes pene scriptores, ejusdem Augustini testimonio legerat. Haereticos acerrimis scriptis exagitavit: piorum et catholicorum patrocinium semper suscepit. Veteris testamentum ex Hebraeo convertit, novum jussu Damasi Graecae fidei reddidit: magna etiam ex parte explicavit. Multa praeterea Latine reddidit scripta doctorum virorum, et ipse aliis proprii ingenii monumentis Christianam disciplinam illustravit. Qui ad summam senectutem perveniens, sanctitate et doctrina illustris, Honorio Imperatore migravit in coelum. Cujus corpus ad Bethlehem sepultum, postea Romam in Basilicam sanctae Mariae ad Praesepe translatum est.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus; et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 5. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 5. Matt.

Sal appellantur Apostoli et Doctores: quia per illos universum hominum conditur genus. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Si doctor erraverit, a quo alio doctore emendabitur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Exemplum de agricultura sumptum est. Sal etenim sicut in ciborum condimentum, et ad siccandas carnes necessarium est, ita alium usum non habet. Certe legimus in Scripturis, urbes quasdam ira victorum sale seminatas, ut nullum in ipsis germen oriretur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viij.

Caveant ergo doctores et Episcopi, et videant potentes potenter tormenta sustinere, nihilque esse remedii, sed majorum ruinam ad tartarum ducere. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita; neque ac-

condunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum: ut luceat omnibus, qui in domo sunt. Docet fiduciam prædicandi, ne Apostoli absconderentur ob metum, et sint similes lucernæ sub modio; sed tota libertate se prodant; ut quod audierunt in cubiculis, prædicent in tectis.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus. * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. ℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

NOLITE putare, quoniam veni solvere legem, aut Prophetas: non veni solvere, sed adimplere. Sive quod de se per alios prophetata compleverit, sive quod ea, quæ antè propter infirmitatem audientium rudia et imperfecta fuerant, sua prædicatione compleverit, iram tollens, et vicem talionis excludens, et occultam in mente concupiscentiam damnans. Donec transeat cœlum et terra. Promittuntur nobis cœli novi, et terra nova, quæ facturus est Dominus Deus. Si ergo nova creanda sunt, consequenter vetera transitura.

Te Deum laudamus. 16.

In Vesperis fit Commemoratio sancti Remigii. 402.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunct. cxlj.

FESTUM SOLEMNITATIS SS. ROSARII B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex.

Celebrandum in Dominica prima mensis Octobris, quæ incidit in Kalendas illius mensis, vel proximè sequitur.

AD VESPERAS.

Ana. Dum esset Rex. cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cxlj. Capitulum. A initio. Hymn. Ave maris stella. cxliij. ℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Solemnitatem.

Oratio.

DEUS, cujus Unigenitus, per Vitam, Mortem, et Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede quæsumus; ut hæc Mysteria sanctissimo beatæ Mariæ virginis Rosario recolentes, et imitemur, quod continent; et quod pro-

mittunt, assequamur. Per eumdem Dominum. Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta Maria Dei genitrix virgo, * Intercede pro nobis. Psalm. Venite, exultemus. Hymn. Quem terra. Antiphonæ, et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlvii.

In primo Nocturno.

V. Specie tua et pulchritudine tua. R. Intende, prospere procede, et regna.

De Parabolis Salomonis.

Lectio j. *Cap. 8. b. et 9.*

EGO sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

MECUM sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. V. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iij.

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Si-

pientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

℟. Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. ℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Lectio iv.

CUM Albigensium hæresis per Tolosatium regionem impiè grassaretur, atque altius in dies radices ageret, sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validiùs, auxilium beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissimè petebatur; cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit; à qua (ut memoriæ proditum est) cùm monitus esset, ut Rosarium populis prædicaret, velut singulare adversùs hæreses, ac vitia præsidium, mirum est, quanto mentis fervore, et quàm felici successu injunctum sibi munus sit executus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim Angelicarum Salutationum decades, oratione Dominica interjecta, distinguimus, et ad earum singulas totidem nostræ reparationis Mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari, augerique cœpit; quem ejusdem Institutorem, Auctoremque fuisse, Summi Pontifices Apostolicis litteris passim affirmarunt.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

INNUMERABILES porrò fructus ex hac tam salutari institutione in Christianam Rempublicam dimanarunt; inter quos victoria illa meritò numeratur, quam sanctissimus Pontifex Pius Quintus, et ab eo inflammati Christiani Principes apud Echinadas

insulas de Turcarum Tyranno potentissimo reportarunt. Nam, cum illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die sanctissimi Rosarii Sodalitates per universum orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent; iis precibus haud immeritò refertur accepta. Quod quidem, cum etiam Gregorius Tertiusdecimus testatus esset, ut pro tam singulari beneficio beatæ Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique terrarum haberentur, in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Rosarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuò celebrandum indixit: aliique Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii Sodalitatibus Indulgentias penè innumeras concessere.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

NUPER verò Clemens Undecimus animo reputans insignem pariter victoriam anno millesimo septingentesimo decimo sexto in Hungariæ Regno à Carolo Sexto, in Imperatorem Romanorum electo, de innumeris Turcarum copiis relatam, eo die contigisse, quo Festum Dedicationis sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem ferme tempore, quo sanctissimi Rosarii Confratres publicam, solemnemque supplicationem in Alma Urbe ingenti populi concursu, magnaque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparæ virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent: eam ob rem, victoriam illam, necnon liberatam paulò post eorumdem Turcarum obsidione Curcyrensem insulam ejusdem beatæ Virginis patrocinio piè censuit adscribendam. Quamobrem, ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper et memoria extaret, et gratia, sanctissimi Rosarii Festum eadem die, eodemque ritu celebrandum, ad Ecclesiam universam extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimustertius in Breviario Romano novissimè apponi jussit. Sanctissimam erga Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur, ut quæ toties Christi fidelibus, Rosarii precibus

exorata, terrenos hostes profligare dedit ac perdere, infernos pariter superare concedat.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum effusum.

In tertio Nocturno,

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d.*

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 49. *in Lucæ* 11.

MAGNÆ devotionis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis et Pharisæis Dominum tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant; sic hæretici postea negando Mariam semper virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Solemnitatem. Quia. Benedictio. Cujus festum colimus, Ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

SED si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis à carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter, qui eam portasset, ubera, quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex

mulierem, factum sub lege; sed factum ex muliere; quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec vere Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur hic contra Eutychem dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ suxisti. Vere enim beata parens, quæ, sicut quidam ait, Enixa est puerpera Regem, qui cœlum terramque tenet per sæcula.

℟. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes, per Horas, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato. cxxxviij.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Ant. Beata es Maria, quæ credidisti: perficientur in te, quæ dicta sunt tibi a Domino, alleluia.

Oratio.

DEUS, cujus Unigenitus, per Vitam, Mortem, et Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede, quæsumus; ut hæc Mysteria sanctissimo beatæ Mariæ virginis Rosario recolentes, et imitemur quod continent, et quod promittunt, assequamur. Per eumdem Dominum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

In secundis Vesperis omnia ut in primis. 398.

Ad Magnificat Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

DIE I. OCTOBRIS.

Sancti Remigii Episcopi et Confessoris.

Semiduplex ad libitum, vel Simplex de præcepto.

Si Festum S. Remigii occurrat in Dominica, vel in die infra Octavam, pro nona Lectione dicatur. Remigius Episcopus, infra; et in fine, Te Deum, cum Commemoratione ejusdem in Laudibus. Ant. Sacerdos et Pontifex. ℣. Amavit eum. Oratio. Da quæs.

sumus. ut in Communi Confessoris Pontificis, I.

Ad Matutinum in Hymno, Iste Confessor mutatur tertius Versus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

REMIGIUS, Episcopus Rhemensis, floruit Clodoveo regis Francorum, quem etiam baptizavit, et primus omnium doctrina et miraculis Francos ad Christi Domini fidem perduxit. Ejus oratione mortua puella revixit. Multos interpretatus est divinæ Scripturæ libros. Amplius septuaginta annos summa cum laude Rhemensem Ecclesiam administravit. Cujus vitæ et mortis sanctitatem multa, quæ consecuta sunt, miracula comprobarunt.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectiones v. et vj. de Sermone sancti Maximi Episcopi. Ad sancti ac beatissimi patris nostri Remigii. de Communi Confessoris Pontificis primo loco. Iv.

R. v. Posui adjutorium.

R. vj. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Homo peregrè proficiscens. ut in Communi Confessoris Pontificis. Ivij.

Vesperæ de sequenti, cum Commem. S. Remigii, si fiat de eo Semiduplex.

DIE II. OCTOBRIS.

In festo sanctorum Angelorum Custodum.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphonæ. Angelis suis. cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 129.

Capitulum. Exodi 23. d.

ECCE ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

HYMNUS.

CUSTODES hominum psallimus Angelos,
Naturæ fragili quos Pater addidit
Cœlestis comites, insidiantibus
Ne succumberet hostibus.

Nam quòd corruerit proditor angelus,
Concessis meritò pulsus honoribus,
Ardens invidia, pellere nititur
Quos cœlo Deus advocat.

Huc Custos igitur pervigil advola,

Ardentes patriæ da tibi civeis ditat.
Tam morbos animi, quàm requiescere
Quidquid non sinit incolas.
Sancta sit Triadi laus pia jugiter,
Cujus perpetuo numine machina
Triplex hæc regitur, cujus in omnia
Regnat gloria secula. Amen.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis.

Oratio.

DEUS, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, et eorum semper protectione defendi, et æterna societate gaudere. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Angelorum Dominum, Venite adoremus. Psalm. Venite exultemus. 2.

Hymnus. Custodes hominum. ut supra in Vesperis. 404.

In primo Nocturno, Ant. Dominus Deus cœli et terræ ipse mittet Angelum suum coram te. Psalmus Domine noster. 383.

Ant. Deus meus misit Angelum suum, et conclusit ora leonum, et non nocuerunt mihi. Psalmus In Domino confido. 384. Antiphona. Bene ambuletis, et Dominus sit in itinere vestro, et Angelus ejus comitetur vobiscum. Psalmus Domine, quis habitabit. 384. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Lectiones primi Nocturni, quæ sequuntur, dimittuntur eo anno, quo in præcedentibus diebus non potest legi initium libri Esther, quod ideò legi debet in hoc Festo.

De libro Exodi.

Lectio j. *Cap. 23. d.*

ECCE ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes: quia non dimittet cùm peccaveris, et est nomen meum in illo. Quòd si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

℟. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. ℣. In manibus portabunt

te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. ℣. Millia millium ministrabant ei, et decies millies centena millia assistebant ei. In manibus.

Ex Zacharia Propheta.

Lectio j. *Cap. 1. b.*

FACTUM est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachiæ, filii Addo, Prophetam dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo; et post eum equi rufi varii, et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, et dixit: Isti sunt, quos misit Dominus ut perambulent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, et dixerunt: Perambulavimus terram, et omnis terra habitatur, et quiescit.

℟. Respondit Angelus Domini, et dixit: Domine exercituum, Usquequò tu non misereberis Jerusalem, et urbium Juda, quibus iratus es? ℣. Iste enim septuagesimus annus est. Usquequò.

Lectio ij. *Cap. 2.*

ET levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funiculus mensorum. Et dixi: Quò tu vadis? et dixit ad me: Ut metiar Jerusalem, et videam quanta sit latitudo ejus, et quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur, et Angelus alius egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: Absque muro habitabitur Jerusalem præ multitudine hominum, et jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu: et in gloria ero in medio ejus.

℟. In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorate, et timete Dominum: Angelus enim ejus vobiscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. Gloria Patri. Angelus.

In secundo Nocturno, Ant. Cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, et cantate ei. Psalmus, Cæli enarrant, 386. Ant. Tollens se Angelus Domini, qui præcedebat castra Israël, abiit post eos. Psalm. Domini est terra. 387. Antiphona. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum, et eripiet eos. Psalmus Benedicam Dominum in omni tempore. 387. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

De manu Angeli.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Lectio iv.

In Psalmum, Qui habitat.

ANGELIS suis mandavit de te. Mira dignatio, et vere magna dilectio charitatis! Quis enim? quibus? de quo? quid mandavit? Studiose consideremus, fratres, diligenter commendemus memoriae hoc tam grande mandatum. Quis enim mandavit? cujus sunt Angeli? cujus mandatis obtemperant? cujus obediunt voluntati? Nempe Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Nec cunctantur, quin etiam in manibus tollant te. Summa ergo Majestas mandavit Angelis, et Angelis suis mandavit: illis utique sublimibus, tam beatis, quam proxime sibi cohaerentibus, et vere domesticis mandavit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam reputas eum? Quasi vero non sit homo putredo, et filius hominis vermis. Sed quid putas mandavit de te? ut custodiant te.

R. Vivit ipse Dominus, Quoniam custodivit me Angelus ejus, et hinc euntem, et ibi commorantem, et inde huc revertentem. V. Et non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari. Quoniam.

Lectio v.

QUANTUM tibi debet hoc verbum inferre reverentiam, afferre devotionem, conferre fiduciam! Reverentiam pro praesentia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Caute ambula, ut videlicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandatum est, in omnibus viis tuis. In quovis diversorio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas illo praesente, quod vidente me non auderes? An praesentem esse dubitas, quem non vides? Quid si audires? quid si tangeres? quid si olfaceres? Vide, quia non solo visu rerum praesentia comprobetur.

R. Angelus Domini descendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace, * Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit. V. Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos qui crediderunt in eum. Et non.

Lectio vi.

IN ipsis itaque, fratres, affectuose diligamus Angelos ejus, tamquam futuros aliquando coheredes nostros, interim vero actores et tutores a Patre positos et praepositos nobis.

sub tantis custodibus timeamus? nec superari, nec seduci, minus autem seducere possunt, qui custodiunt nos in omnibus viis nostris: fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt, quid trepidamus? Tantùm sequamur eos, adhæreamus eis, et in protectione Dei cœli commoremur. Quoties ergo gravissima cernitur urgere tentatio, et tribulatio vehemens imminere, invoca Custodem tuum, doctorem tuum, adjutorem tuum in opportunitatibus in tribulatione, inclama eum, et dic: Domine salva nos, perimus.

℟. In omni tribulatione eorum non est tribulatus, * Et Angelus faciei ejus salvavit eos. ℣. In dilectione sua, et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. Et Angelus. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno, Ant. Misit Dominus Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus regis Assyriorum. Psal. Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino. 390.

Ant. Adorate Dominum omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion. Psalm. Dominus regnavit, exultet. 390. Ant. Benedicite Domino omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus. Psalm. Benedic anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt. 391. ℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 18. post initium.

NON nisi reversos in naturam puerorum introire regnum cœlorum Dominus docet: id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum animæque revocanda. Pueros autem, credentes omnes per audientiæ fidem nuncupavit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolescunt, non oderunt, non mentiuntur, dictis credunt, et quod audiunt, verum habent. Revertendum igitur est ad simplicitatem infantium, quia in ea collocati, speciem humilitatis Dominicæ circumferemus. ℟. ...

℟. Machabeus, et qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: Cum fletu et lacrymis rogabant Dominum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israël. ℣. Cùm pariter prompto animo procederent Jerosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida. Cum fletu. Benedictio. Quorum festum colimus.

Lectio vij.

Væ huic mundo ab scandalis. Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maximè ignorantia detinetur humana, quòd sub deformitate crucis, æternæ gloriæ Dominum noluit accipere. Et quid mundo tam periculosum, quàm non recepisse Christum? Ideò verò necesse esse, ait, venire scandala; quia ad sacramentum reddendæ nobis æternitatis, omnis in eo passionis humilitas esset complenda.

℟. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda, et interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia: Et nunc Dominator cœlorum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore et tremore magnitudinis brachii tui. ℣. Ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversùs sanctum populum tuum. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Videte ne contemnatis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mutui amoris imposuit, ad eos præcipuè, qui verè in Domino crediderint. Pusillorum enim Angeli quotidiè Deum vident: quia Filius hominis venit salvare, quæ perdita sunt. Ergo et Filius hominis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillorum præsunt fidelium orationibus. Perfecta Angelos absoluta auctoritas est. Salvatorum igitur per Christum orationes Angeli quotidiè Deo offerunt. Ergo periculosè ille contemnitur, cujus desideria ac postulationes ad æternum et invisibilem Deum ambitioso Angelorum famulatu ac ministerio perveniuntur.

Te Deum laudamus. 36.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis 37.

Ant. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim et Seraphim, Sanctus, sanctus, sanctus, proclamant.

Ant. Angeli eorum semper vident faciem Patris mei,

qui est in cœlis. Ana. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum. Antiphona. Laudate Deum omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

Capitulum. *Exodi 23. d*

ECCE ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

HYMNUS.

ÆTERNE Rector siderum,
Qui, quidquid est, potentia
Magna creasti, nec regis
Minore providentia:
Adesto supplicantium
Tibi reorum cœtui;
Lucisque sub crepusculum
Lucem novam da mentibus.
Tuusque nobis Angelus,
Electus ad custodiam,
Hic adsit, à contagio
Ut criminum nos protegat.
Nobis draconis æmuli
Versutias exterminet;
Ne rete fraudulentiæ
Incauta nectat pectora.
Metum repellat hostium
Nostris procul à finibus:
Pacem procuret civium,
Fugetque pestilentiam.
Deo Patri sit gloria,
Qui, quos redemit Filius,
Et Sanctus unxit Spiritus,
Per Angelos custodiat. Amen.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Benedictus, Ana. Reversus est Angelus, qui loquebatur in me, et suscitavit me quasi virum, qui suscitatur à somno suo.

Oratio.

DEUS, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, et eorum semper protectione defendi, et æterna societate gaudere. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Laudemus Dominum. Capitulum, Ecce ego mittam, ut supra.

℟. br. Stetit Angelus, Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona. Angeli eorum.

Capitulum. *Exodi 23. d*

NEC contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo.

℟. br. Ascendit fumus aromatum, In conspectu Domini. Ascendit fumus. ℣. De manu Angeli.

gelis: In conspectu. Gloria Patri. Ascendit fumus.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.
R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Laudate Deum.

Capitulum. *Exodi 23. c*

QUOD si audieris vocem ejus, et feceris omnia quae loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Praecedetque te Angelus meus.

R. br. In conspectu Angelorum, * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. V. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam tibi. Gloria Patri. In conspectu.
V. Adorate Deum. R. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis, Antiphonae Angelis suis, cum reliquis de Laudibus, 409. Psalmus Dixit Dominus cum reliquis de Dominica, 196. et loco ultimi, Psalm. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti, 139.

Capitulum, Hymnus, et V. ut supra in primis Vesperis. 404.

Ad Magnificat, Ant. Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in praelio, ut non pereamus in tremendo judicio.

Oratio ut supra. 410.

Et fit Commemoratio sequentis.

DIE III. OCTOBRIS.

In festo sancti Thomae Herefordiensis Episcopi et Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. alix. praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam, beati Pontificis Thomae Angelica puritate et virtutum gloria decorasti; concede nobis famulis tuis, ut ejus suffragantibus meritis Angelorum cum ipso mereamur agminibus sociari. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Ex processu et Bulla Canonizationis.

THOMAS ex nobili familia de Cantelupo oriundus, tum in Anglia, tum Parisiis et Aureliis literis incubuit. In patriam reversus, academiae Oxoniensis, et postea totius regni fit cancellarius. Seculi autem curis irretitus, nihilo secius propriae saluti invigilat. Summo enim mane sacris ex[illegible] peractis, negotiis se accingit: quibus diurnum tempore perante, maximam noctis partem [illegible] et lectioni

impendit. Sibi autem et potus abstinentia, misericordia in pauperes, castitate, ceterisque virtutibus ita excellit, ut omnium in se oculos atque ora brevi convertat.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

DEINDE Episcopus Herefordiensis renuntiatus, optimi pastoris partes diligenter curat; nec quidquam potius habet quam diœcesim visitare, peccatores tum publice concionando, tum privatim corripiendo corrigere, plebis audire confessiones, et confirmationis sacramentum parvulis conferre. Sibi parcus, opes suas in pauperes larga manu effundit: et tanta ubique pollet gratia, ut gregis sui pater ab omnibus merito habeatur.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

CUM autem aliquando in synodo Radingensi ab archiepiscopo suo Joanne Peckham Cantuariensi, cæteris postea discordiis ad summum pontificem provocavit: a quo, cum Italiam petiisset, honorificentissime acceptus est. Sed paulo post in morbum lethalem Florentiæ incidens, ecclesiæ sacramentis rite perceptis, et commendata piissime Deo anima, migravit in cœlum anno ætatis sexagesimo tertio, reparatæ autem salutis millesimo ducentesimo octogesimo secundo: quem ubique in Anglia sanctitatis fama celeberrimum, Joannes vigesimus secundus in sanctorum numerum retulit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Hilarii Episcopi in Evangelium, Vigilate, ut in Communi, secundo loco.

Vesperæ a capitulo de sequenti, cum Comm. præcedentis.

DIE IV OCTOBRIS.

In festo sancti Francisci Confessoris.

Duplex.

Omnia de Commun

Confessoris non Pontificis, lxvij. præter sequent. n.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam beati Francisci meritis fœtu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terrena despicere, et cœlestium donorum semper participatione gaudere. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commem. S. Thomæ Herefordiensis.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Sapientiæ: Justus si morte præoccupatus. ut in Communi Confessoris non Pontificis, lxxj.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS, Assisii in Umbria natus, patris exemplum secutus, à prima ætate mercaturam fecit. Qui quodam die pauperem, pro Christi amore pecuniam petentem, cùm præter consuetudinem repulisset, repentè eo facto commotus, largè ei misericordiam impertivit: et ex eo die Deo promisit, se nemini unquam poscenti eleemosynam negaturum. Cum verò post in gravem morbum incidisset, ex eo aliquando confirmatus, cœpit ardentiùs colere officia charitatis. Qua in exercitatione tantum profecit, ut Evangelicæ perfectionis cupidus, quidquid habebat, pauperibus largiretur. Quod ferens iniquiùs pater, eum ad Assisinatem Episcopum duxit, ut coram illo bonis cederet paternis: qui rejectis etiam vestibus, patri concessit omnia, illud subjungens, sibi in posterum majorem facultatem fore dicendi: Pater noster qui es in cœlis.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CUM autem illud ex Evangelio audisset: Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, sibi eam regulam servandam proposuit. Itaque detractis calceis, et una contentus tunica, cùm duodecim socios adhibuisset, Ordinem Minorum instituit. Quare Romam venit anno salutis millesimo ducentesimo nono, ut sui Ordinis regula ab Apostolica Sede confirmaretur. Quem cùm accedentem ad se Summus Pontifex Innocentius Tertius rejecisset; quòd in somnis postea sibi ille, quem

sepulcrat, collabentem Lateranensem Basilicam suis humeris sustinere visus esset, conquisitum accersiri jussit; benigneque accipiens, omnem ejus institutorum rationem confirmavit. Franciscus igitur, dimissis in omnes orbis terrae partes Fratribus ad praedicandum Christi Evangelium, ipse cupiens sibi aliquam dari martyrii occasionem, navigavit in Syriam: ubi à rege Soldano liberalissimè tractatus, cùm nihil proficeret, rediit in Italiam.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vj.

MULTIS igitur extructis suae familiae domiciliis, se in solitudinem montis Alverni contulit: ubi quadraginta dierum, propter honorem sancti Michaëlis Archangeli, jejunio inchoato, festo die Exaltationis sanctae Crucis ei Seraphim Crucifixi effigiem inter alas continens apparuit: qui ejus et manibus et pedibus et lateri vestigia clavorum impressit, quae sanctus Bonaventura, cùm Alexandri Quarti Summi Pontificis praedicationi interesset, narrasse Pontificem, à se visa esse, litteris commendavit. His insignibus summi in eum Christi amoris, maximam habebat omnium admirationem. Ac biennio post graviter aegrotans, deferri voluit in Ecclesiam sanctae Mariae Angelorum: ut ubi gratiae spiritum à Deo acceperat; ibi spiritum vitae redderet. Eo in loco Fratres ad paupertatem, ac patientiam, et sanctae Romanae Ecclesiae fidem servandam cohortatus, Psalmum illum pronuntians, Voce mea ad Dominum clamavi; in eo versiculo, Me expectant justi, donec retribuas mihi, efflavit animam, quarto Nonas Octobris. Quem miraculis clarum Gregorius Nonus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum scripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d.*

IN illo tempore respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine coeli et terrae, quia abscondisti haec à sapientibus, et

prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 10. de Verbis Domini.

VENITE ad me omnes, qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est; quoniam laborantes vocavit. Quærent fortè, qua mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, et discite à me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia et invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, et mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, et humilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

MAGNUS esse vis? à minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento priùs cogita humilitatis. Et quantam quisque vult et disponit superimponere molem ædificii, quantò erit majus ædificium, tantò altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cùm construitur, in superna consurgit: qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliationem erigitur.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUOD est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quò perventurum est cacumen ædificii? Citò dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quàm excelsum est, quanta res est conspicere Deum. Qui desiderat, et quod dico, et quod audit intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei,

summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facilè illos vident; sed eos vident, qui oculos habent, et non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis, et videntis.

Te Deum laudamus, 16.

In secundis Vesperis fit Commemoratio SS. Placidi et Sociorum martyrum.

DIE V. OCTOBRIS.

Sanctorum Placidi et Sociorum martyrum.

Antiphona. Iterum est enim. V. Lætamini, xxxx.

Oratio.

DEUS, qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Placidi et Sociorum ejus natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Lectio iij.

PLACIDUS Romæ, Tertullo patre in primis nobili natus, puer Deo oblatus, et sancto Benedicto traditus, tantum ejus disciplina et monasticæ vitæ institutis profecit, ut inter præcipuos illius discipulos annumeretur. Ab eo in Siciliam missus, monasterium et Ecclesiam in honorem sancti Joannis Baptistæ prope Messanæ portum construxit, ubi cum monachis admirabili sanctitate vixit. Ejus visendi causa eò venissent Eutychius et Victorinus illius fratres, et Flavia virgo soror, eodem tempore illuc appulit immania quidam pirata, Manucha nomine: qui eo in monasterio, cum Placidum et ceteros nullo modo adducere potuisset ut Christum negarent, ipsum fratresque illius ac sororem crudeliter necari jussit. Cum quibus etiam Donatus, Firmatus Diaconus, Faustus, aliique triginta monachi, martyrii agonem feliciter consummarunt tertio Nonas Octobris, anno salutis quingentesimo trigesimo nono.

Te Deum laudamus, 16.

DIE VI. OCTOBRIS.

In festo sancti Brunonis Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxviij præter sequentia.

Oratio.

SANCTI Brunonis Confessoris tui, quæsumus Domine, intercessionibus adjuvemur: ut qui majestatem tuam graviter delinquendo offendimus, ejus meritis et precibus nostrorum delictorum veniam consequamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

BRUNO Carthusianæ Religionis institutor Coloniæ Agrippinæ natus est. Ab ipsis incunabulis specimen futuræ sanctitatis præferens, morum gravitate, puerilia illius ætatis, divina favente gratia, declinans adeò excelluit, ut jam indè Monachorum pater, vitæque anachoreticæ futurus instaurator agnosceretur. A parentibus genere, & virtute claris, Lutetiam Parisiorum missus, tantum ibi in Philosophiæ, ac Theologiæ studiis profecit, ut Doctoris ac Magistri munus in utrâque facultate sit adeptus: nec multò pòst, ob egregias ipsius virtutes, Ecclesiæ Rhemensis Canonicatu potitus.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ELAPSIS aliquot annis, cum sex aliis familiaribus mundo renuntians, sanctum Hugonem Episcopum Gratianopolitanum adiit. Qui causa eorum adventus cognita, eosdemque intelligens esse, quos eadem nocte veluti septem stellas ad suos pedes corruentes in somnis viderat, montes suæ Diœcesis asperrimos, quos Carthusianos appellant, illis concessit. Illuc Bruno cum sociis, ipso Hugone consultante, secedens, cùm per aliquot annos eremiticam vitam egisset, ab Urbano Secundo, qui ejusdem Brunonis discipulus fuerat, Romam accersitur. Ejus consiliis ac doctrina Pontifex, in tot illis Ecclesiæ calamitatibus, per aliquot annos usus est, donec Bruno, recusato Rhegiensi Archiepiscopatu, discedendi facultatem obtinuit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

IGITUR solitudinis amore eremum quamdam apud Squillacum in Calabriæ finibus petiit. Quo in loco, cum ipsum orantem Rogerius comes Calabriæ inter venandum, latrantibus ad illius speluncam canibus, reperisset, sanctitate viri permotus, illum ac socios fovere, et colere impensè cœpit. Nec liberalitas sine præmio fuit. Cum enim idem Rogerius Capuam obsideret, eùmque Sergius quidam excubiarum magister prodere statuisset, Bruno adhuc in dicta eremo vivens,

in somnis illi ostendit aperiens, ab imminenti periculo Comitem liberavit. Tandem virtutibus ac meritis plenus, nec sanctitate minus quàm doctrinæ fama clarus, obdormivit in Domino, sepultusque est in monasterio sancti Stephani, ab ipso Rogerio constructo, ubi hactenùs honorificè colitur.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam. * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi justum. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis, lxxvij.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE VII. OCTOBRIS.

Sancti Marci Papæ et Confessoris.

Antiphona. Sacerdos et Pontifex. V. Amavit. l.

Oratio.

EXAUDI Domine preces nostras: et interveniente beato Marco Confessore tuo atque Pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus et pacem. Per Dominum nostrum.

Et fit Commemoratio sanctorum martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli, et Apuleii. Antiphona. Istorum est enim. V. Lætamini. xxxvj.

Oratio.

SANCTORUM martyrum tuorum nos, Domine, Sergii, Bacchi, Marcelli, et Apuleii, beata merita prosequantur, et tuo semper faciant amore ferventes. Per Dominum.

Lectio iij.

MARCUS Romanus, Constantino magno Imperatore Pontifex, instituit, ut Episcopus Ostiensis, a quo Romanus Pontifex consecratur, pallio uteretur. Duas Romæ Basilicas ædificavit; alteram in Urbe, alteram via Ardeatina; quas Constantinus auctas magnis muneribus exornavit. Vixit in Pontificatu menses octo, sepultusque est in cœmeterio Balbinæ.

Te Deum laudamus 16.

In Laudibus fit Commem. SS. Sergii, &c. martyrum, Antiphona. Vestri capilli capitis. V. Exultabunt. xlvj.

Oratio. Sanctorum martyrum tuorum. ut supra.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In festo S. Birgittæ viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, viij. præter ea quæ hic habentur.

Oratio.

DOMINE Deus noster, qui beatæ Birgittæ per Filium tuum unigenitum secreta cœlestia revelasti: ipsius pia intercessione da nobis famulis tuis, in revelatione sempiternæ gloriæ tuæ gaudere lætantes. Per eumdem Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BIRGITTA in Suecia illustribus et piis parentibus orta, sanctissimè vixit. Cùm adhuc in utero gestaretur, à naufragio propter eam mater erepta est. Decennis post auditum de passione Domini sermonem, sequenti nocte Jesum in cruce recenti sanguine perfusum vidit, et de eadem passione secum loquentem; quo ex tempore in ejusdem meditatione ita afficiebatur, ut de ea sine lacrymis cogitare deinceps numquam posset.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua, et pulchritudine tua intende; prosperè procede, et regna. Et.

Lectio v.

ULFONI Nericiæ Principi in matrimonium tradita, virum ipsum ad pietatis officia, tùm optimis exemplis, tum efficacibus verbis adhortata est. In filiorum educatione fuit sollicita. Pauperibus, et maximè infirmis, domo ad id muneris dicata, inserviebat quàm diligentissimè, illorum pedes solita lavare, et osculari. Cùm autem unà cum viro suo rediret Compostella, ubi sancti Jacobi Apostoli sepulchrum visitaverant, et Atrebati Ulfo graviter ægrotaret, sanctus Dionysius Birgittæ noctu apparuit, et de mariti salute, aliisque de rebus, quæ futuræ erant, præmonuit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

VIRO Cisterciensi monacho facto, et paulò post defuncto, Birgitta, audita Christi voce in somnis, arctiorem vitæ formam est aggressa. Cui deinde arcana multa fuerunt divinitùs revelata. Monasterium Vastanense sub regula sancti Salvatoris, ab ipso Domino accepta, instituit. Romam Dei jussu venit, ubi plurimos ad amorem divinum vehementer accendit. Inde Jerosolymam petiit, et iterùm Romam; qua ex peregrinatione cùm in fe-

brim incidisset, gravibus per annum integrum afflictata morbis, cumulata meritis, prænuntiato mortis die, migravit in cœlum. Corpus ejus ad Vastanense monasterium translatum est: et miraculis illustrem Bonifacius Nonus in Sanctorum numerum retulit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. V. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier timens. Gloria Patri. Mulier.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile est regnum cœlorum thesauro. de Communi non Virginum cvj.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE IX. OCTOBRIS.

In festo SS. martyrum Dionysii, Rustici, et Eleutherii.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxiv. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui hodierna die beatum Dionysium martyrem tuum atque Pontificem virtute constantiæ in passione roborasti, quique illi ad prædicandum Gentibus gloriam tuam Rusticum, et Eleutherium sociare dignatus es: tribue, nobis quæsu-mus, eorum imitatione pro amore tuo prospera mundi despicere, et nulla ejus adversa formidare. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DIONYSIUS Atheniensis, unus ex Areopagitis judicibus, vir fuit omni doctrinæ genere instructus. Qui cum adhuc in Gentilitatis errore versaretur, eo die, quo Christus Dominus cruci affixus est, solem præter naturam deficere animadvertens, exclamasse traditur: Aut deus naturæ patitur, aut mundi machina dissolvatur. Sed cum Paulus Apostolus veniens Athenas, et in Areopagum ductus, rationem reddidisset ejus doctrinæ, quam prædicabat, affirmans Christum Dominum resurrexisse, et mortuos omnes in vitam redituros esse; cum alii multi, tum ipse Dionysius in Christum credidit.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

ITAQUE et baptizatus est ab Apostolo, et Atheniensium Ecclesiæ præfectus. Quicum posteà Romam venisset, à Clemente Pontifice missus est in Galliam prædicandi Evangelii causa. Quem Lutetiam usque Parisiorum Rusticus Presbyter, et Eleutherius Diaconus prosecuti sunt : ubi à Fescennio Præfecto, quòd multos ad Christianam religionem convertisset, ipse cum sociis virgis cæsus est ; cùmque in prædicatione Christianæ fidei constantissimè perseveraret, in craticulam subjecto igne injicitur, multisque præterea suppliciis unà cum sociis cruciatur.

℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine : Ut heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vi.

SED ea tormentorum genera cum omnibus forti ac libenti animo, perferrent, bus, Dionysius annum agens supra centesimum, cum reliquis securi percutitur septimo Idus Octobris. De quo illud memoriæ proditum est, abscissum suum caput sustulisse, et progressum ad duo millia passuum in manibus gestasse. Libros scripsit admirabiles, ac planè cœlestes, de divinis nominibus, de cœlesti et Ecclesiastica hierarchia, de mystica Theologia, et alios quosdam.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos : et in tempore erit respectus illorum. Quoniam donum et pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam donum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore, Dixit Jesus discipulis suis : Attendite à fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *in Lucam, cap.* 52.

DE hoc fermento Apostolus præcipit : Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiæ, sed in azymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersionem suo sapore commaculat : sic nimirum simulatio cujus semel animum imbuerit, tota virtutum si

ceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite ne æmulemini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum reveletur hypocrisis.

R. Propter testamentum Domini, et leges paternas, Sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. V. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viij.

VERUM quod sequitur: Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed et in præsenti tempore potest congruenter accipi: quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras, vel locuti vel passi sunt Apostoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus publice prædicantur. Ne terreamini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus non habent amplius quid contra illos agant; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusque discerpenda projiciunt, cum nequaquam omnipotentiæ Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis; * Mercedem laboris ego reddam vobis. V. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Lectio ix.

DUO autem sunt genera persecutorum, unum palam sævientium, alterum ficte fraudulenterque blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituere volens Salvator, et supra ab hypocrisi Pharisæorum attendere, et hic a carnificum cæde præcipit non timere: quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeres veneunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, et quæ quolibet per aëra feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest; vos qui ad imaginem Factoris estis Creatoris, non debetis terreri ab his, qui occidunt corpus: quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum laudamus. 16.

Vespera de sequenti, com. Commemoratione præcedentis.

DIE X. OCTOBRIS.

In festo S. Paulini Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlix. excipe sequentia:

Oratio. Da, quæsumus, ut in Communi.

Deinde fit Commem. SS. Dionysii, &c. MM.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Ex Hist. Ven. Bedæ l. i. c. 29. l. ii. 9. 14. 20. l. iii. 14.

PAULINUS, quem beatissimus Papa Gregorius Augustino postulanti cooperatorem dederat, ordinatus est episcopus a Justo Cantuariorum archiepiscopo, comes futurus Edilbergæ virginis, quam Eduini Northanhymbrorum rex sibi in uxorem desponsaverat. Cumque in provinciam venisset, laboravit multum, tum ut suos in fide contineret, tum ut paganos ad fidei gratiam prædicando converteret. Cumque per aliquot annos parum profecisset, rex tandem, re diu multumque ponderata, Paulino assensum præbuit, et idololatriæ renuntiavit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

ACCEPIT igitur Eduini rex cum cunctis gentis suæ nobilibus et plebe plurima, fidem, et lavacrum sanctæ regenerationis, baptizatus Eburaci, ubi postea ecclesia Sancti Petri Apostoli ædificata est; in qua etiam civitate doctori suo Paulino sedem episcopatus donavit. Tantus autem fertur tunc fuisse fervor fidei in gente Northanhymbrorum, ut Paulinus quodam tempore per triginta sex dies continuos a mane usque ad vesperam nil aliud ageret, quam influentem de cunctis viculis plebem, Christi verbo instruere, et instructum in fluvio Gleni, lavacro remissionis abluere. Baptizabat autem sæpissime in fluvio Sualua, qui vicum Cataractam præterfluit; nondum enim oratoria in exordio nascentis ibi ecclesiæ poterant ædificari.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

PEREMPTO tandem Eduini rege, et turbatis Northanhymbrorum rebus, cum nil præsidii nisi in fuga videretur, Paulinus, adsumpta Edilberge regina, rediit Cantiam navigio, et curam Hrofensis ecclesiæ, pastore

carentiæ suscepit, retento pallio, quod ab Honorio pontifice Eburaci acceperat. In regimine autem hujus ecclesiæ transivit ad Dominum sexto idnum Octobrium, anno sexcentesimo quadragesimo quarto, sepultusque est in secretario beati Apostoli Andreæ, quod rex Æthelberct in eadem Hrofi civitate construxerat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregre, ut in Communi primo loco.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE XI. OCTOBRIS.
In festo S. Francisci Borgiæ Confessoris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxviij. præter sequentia.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, veræ humilitatis et exemplar, et præmium: quæsumus, ut sicut beatum Franciscum in terreni honoris contemptu imitatorem tui gloriosum effecisti, ita nos ejusdem imitationis, et gloriæ tribuas esse consortes. Qui vivis et regnas.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS Gandiæ Dux quartus, Joannis Borgiæ, et Joannæ Aragoniæ, Ferdinandi Catholici nepte genitus, post puerilem ætatem inter domesticos mira innocentia, et pietate transactam, in aula primum Caroli Quinti Cæsaris, mox in Cataloniæ administratione admirabilior fuit Christianæ virtutis, et vitæ austerioris exemplis. Ad Granatense sepulchrum Isabellam Imperatricem cùm detulisset, in ejus vultu fœdè commutato, mortalium omnium caducitatem relegens, voto se adstrinxit, rebus omnibus, cum primum liceret, abjectis, regum Regi unicè inserviendi. Inde tantum virtutis incrementum fecit, ut inter negotiorum turbas religiosæ perfectionis simillimam imaginem referens, Miraculum principium appellaretur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum

ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

MORTUA Eleonora de Castro conjuge, ingressus est Societatem Jesu, ut in ea latenter securius, et præcluderet dignitatibus aditum, interposita voti religione: dignus, quem et viri principes complures in amplectendo severiori Instituto fuerint secuti, et Carolus Quintus ipse in abdicando Imperio hortatorem sibi, aut ducem extitisse non diffiteretur. In eo arctioris vitæ studio Franciscus jejuniis, catenis ferreis, asperrimo cilicio, cruentis, longisque verberationibus, somno brevissimo, corpus ad extremam usque maciem redegit, nullis præterea parcens laboribus ad sui victoriam, et ad salutem animarum. Tot itaque instructus virtutibus, à sancto Ignatio primùm Generalis Commissarius in Hispaniis, nec multò post Præpositus Generalis Tertius à Societate universa, licet invitus, eligitur. Quo in munere, Principibus, ac Summis Pontificibus, prudentia, ac morum sanctitate apprimè charus, præter complura, vel condita, vel aucta, ubique domicilia; Socios in regnum Poloniæ, in insulas Oceani, in Mexicanam, et Peruanam provincias invexit: missis quoque in alias regiones Apostolicis viris, qui prædicatione, sudoribus, sanguine, fidem Catholicam, Romanam propagarunt.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

DE se ita demissè sentiebat, ut peccatoris nomen sibi proprium faceret: Romanam purpuram à Summis Pontificibus sæpiùs oblatam, invicta humilitatis constantia recusavit. Verrere sordes, emendicare victum ostiatim, ægris ministrare in Nosocomiis, mundi, ac sui contemptor, in deliciis habuit. Singulis diebus multas continenter horas, frequenter octo, quandoque decem, dabat cœlestium contemplationi. Centies quotidie flexo genu Deum adorabat. Numquam à sacrificando abstinuit: prodebatque sese divinus, quo æstuabat, ardor, ejus vultu sacram Hostiam offerentis, aut concionantis interdum radiante. San-

etiamsi tum Christi Corpus in Eucharistia latens, ubi asservaretur, instinctu cœlesti sentiebat. Cardinali Alexandrino ad conjungendos contra Turcam Christianos principes, legato comes additus à beato Pio Quinto, arduum iter, fractis jam pene viribus, suscepit ex obedientia; in quo et vitæ cursum Romæ, ut optarat, feliciter consummavit anno ætatis suæ sexagesimo secundo, salutis vero millesimo quingentesimo septuagesimo secundo. A sancta Teresia, quæ ejus utebatur consiliis, Vir sanctus, à Gregorio Decimotertio, Fidelis administer appellatus; demum à Clemente Decimo pluribus, magnisque clarus miraculis, in Sanctorum numerum adscriptus.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia sancti Hieronymi Presbyteri in Evangelium, Ecce nos reliquimus omnia, ut in Communi Abbatum lxxxiv.

-Vesp. de sequenti, cum Com. præcedentis.

DIE XII. OCTOBRIS.

In festo sancti Wilfridi Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia ut in Communi Conf. Pont. xlix. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, cujus gratia beatus Wilfridus Pontifex lucidis meritorum signis excellenter effulsit: præsta nobis propitius, ut ejus semper patrocinio muniamur, cujus doctrina ad appetenda cœlestia informamur. Per Dominum.

Et fit Commemoratio S. Francisci Borgiæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. l. v. c. 19.

WILFRIDUS ex monasterio Lindisfarnensi primo Cantiam postea Romam profectus est, ubi magistro Bonifacio archidiacono, qui ad sedem apostolicam ritus sive ecclesiastici, sive monasteriales servabantur, diligentissime didicit. Reversus autem in patriam desiderante rege Alchfrido ut vir tantæ eruditionis ac religionis, sibi specialiter individuo contubernio sacerdos esset et doctor, Parisiis, cum annos haberet circiter triginta, epi-

scopus ordinatus est, et paulo post, cedentibus adversariis, toti Northanhymbrorum provinciæ præpositus.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

QUI deinde, regnante rege Egfrido, pulsus est episcopatu, Romamque iturus, Fresiam appulit, ubi multa millia barbarorum verbo Vitæ instituens, fonte salvatoris abluit. Romam autem cum venisset, causa ejus ventilata est præsente Agathone papa et pluribus episcopis, et Wilfridus universorum judicio absque crimine, et episcopatu dignus inventus est. Qui Britanniam reversus, provinciam Australium Saxonum ab idololatriæ ritibus ad Christi fidem convertit, et Vectæ insulæ verbi ministros destinavit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

SECUNDO autem anno Aldfridi, qui post Egfridum regnavit, sedem suam receperat, post quinque annos denuo accusatus, ab eodem rege præsulatu pulsus est. Romæ autem, considentibus episcopis pluribus cum Apostolico papa Joanne, et præsentibus accusatoribus causam dixit: et scriptum est a præfato papa regibus Anglorum, ut eum in episcopatum suum, eo quod injuste fuerat condemnatus, facerent recipi: quod postea factum est in Synodo Niddensi, regnante Osredo Aldredi filio. Post quatuor autem annos, quos duxit in pace, diem clausit extremum in provincia Inundalum: corpus autem sepultum est in ecclesia Inhrypum juxta honorem tanto pontifici congruum, anno Christi septingentesimo nono.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia S. Hilarii Episcopi in Evang. Vigilate. Ant. in Communi secundo loco.

Vesperæ de sequenti, cum Commemoratione præcedentis.

DIE XIII. OCTOBRIS.
In festo Translationis S. Edwardi Regis Confessoris.
Duplex secundæ Classis cum Octava.
Omnia de Communi Confessoris non Pontif. lxviij. præter sequentia.
In Hymno. Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEUS, qui beatum Regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloria coronasti: fac nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cœlis. Per Dominum nostrum.

Et fit Comm. S. Wilfridi Conf. Pont.

In primo Nocturno Lectiones. Justus si morte. ut in Communi, primo loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EDUARDUS cognomento Confessor, nepos sancti Eduardi regis et Martyris, Anglo Saxonum Regum ultimus; (quem futurum Regem Brithualdo viro sanctissimo in mentis excessu Dominus demonstravit) decennis à Danis Angliam vastantibus, quæsitus ad necem, exulare cogitur apud avunculum Normanniæ Ducem: ubi in mediis vitiorum illecebris talem se exhibuit integritate vitæ, morumque innocentia, ut omnibus admirationi esset. Eluxit in eo vel tum mira pietas in Deum, ac res divinas, fuitque ingenio mitissimo, atque ab omni dominandi cupiditate alieno; cujus ea vox fertur: Malle se regno carere, quod sine cæde, et sanguine obtineri non possit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EXTINCTIS mox tyrannis, qui fratribus suis vitam, et regnum eripuerant, revocatur in patriam: ubi summis omnium votis et gratulatione regno potius, ad hostilium irarum delenda vestigia totum se convertit, à sacris exorsus ac Divorum templis: quorum alia à fundamentis erexit, alia refecit, auxitque redditibus ac privilegiis: in eam curam potissimùm intentus, ut refloresceret collapsa Religio. Ab aulæ proceribus compulsum ad nuptias, constans est assertio scriptorum, cum virgine sponsa virginitatem in matrimonio servasse. Tantus in eo fuit in Christum amor, et fides, ut illum aliquando inter Missarum solemnia videre me-

ruerit, blando vultu et divina luce fulgentem. Ob profusam charitatem, orphanorum et egenorum pater passim dicebatur; numquam laetior, quam cum regios thesauros exhausisset in pauperes.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum. Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

PROPHETIAE dono illustris, de Angliae futuro statu multa coelitus praevidit; et illud in primis memorabile, quod Sweyni Danorum regis in mari demersi mortem, dum Angliam invadendi animo classem conscenderet, eodem quo accidit momento, divinitus intellexit. Joannem Evangelistam mirifice coluit, nihil unquam, quod ejus nomine peteretur, negare solitus. Cui olim sub lacera veste suo nomine stipem roganti, cum nummi deessent, detractum ex digito annulum porrexit, quem Divus non ita multo post Eduardo remisit, una cum nuntio secuturae mortis. Quare Rex, indictis pro se precibus, ipso ab Evangelista praedicto die, piissime obiit Nonis videlicet Januarii, anno salutis millesimo sexagesimo sexto, quem sequenti saeculo Alexander Tertius Pontifex Maximus miraculis clarum Sanctorum fastis adscripsit. At ejus memoriam Innocentius Undecimus officio publico per universam Ecclesiam eo die celebrari praecepit, quo annis ab obitu sex et triginta translatum ejus corpus incorruptum, et suavem spirans odorem, repertum est.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus; et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. ℣. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papae in Evangelium: Sint lumbi vestri praecincti. ex Communi Confessoris non Pontificis. lxxvj.

In secundis Vesperis Commem. de sequenti.

DIE XIV. OCTOBRIS.

In festo sancti Callisti Papae et martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, xx. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuum

nos misericorditer per Sanctorum tuorum exempla restaura. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CALLISTUS Romanus, præfuit Ecclesiæ Antonino Heliogabalo Imperatore. Constituit Quatuor anni Tempora, quibus jejunium ex Apostolica traditione acceptum, ab omnibus servaretur. Ædificavit Basilicam sanctæ Mariæ trans Tiberim: et in via Appia vetus cœmeterium amplificavit, in quo multi sancti Sacerdotes et Martyres sepulti sunt, quod ab eo Callisti cœmeterium appellatur. Sedit annos quinque, menses undecim, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in cœmeterium Calepodii via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridiè Idus Octobris.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio v.

Sermone 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beati martyris Callisti dies hodiè nobis anniversaria celebritate recurrit; cujus glorificationi sicut congaudet Ecclesia, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur, et conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis præcipuè consideranda sunt; indurata videlicet tortoris sævitia, et Martyris invicta patientia. Sævitia tortoris, ut eam detestemur: patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversùs malitiam increpantem: Noli æmulari in malignantibus; quoniam tamquam fœnum velociter arescent. Quod autem adversùs malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vj.

CORONATA itaque est beati Martyris patien-

tia; mancipata est aeternis cruciatibus tortoris incorrecta malitia. Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athleta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis sui toleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit; et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apostolo biberat, alte retinebat: Quia non sunt condignae passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc et leve nostrae tribulationis, aeternum gloriae pondus operatur in coelis. Hujus promissionis amore a terrenis suspensus, et praegustata supernae suavitatis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Psalmista: Quid mihi est in coelo, et a te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 10. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matthaeum. 10. post medium.

DOMINUS diem judicii ostendit, quae abstrusam voluntatis nostrae conscientiam propalabit: et ea, quae nunc occulta existimantur, lucis cognitionis publicae detegit. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii nulla haec fuisse atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, praedicate super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebrae sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

R. Corona aurea super caput ejus, Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TERESIA virgo nata est Abulæ in Hispania parentibus tum genere, tum pietate præclaris. Ab iis divini timoris lacte educata, admirandum futuræ sanctitatis in tenerrima adhuc ætate specimen dedit. Nam cùm sanctorum Martyrum acta perlegeret, adeò in ejus meditatione sancti Spiritus ignis exarsit, ut domo aufugiens in Africam trajiceret, ubi vitam pro gloria Jesu Christi, et animarum salute profunderet. A patruo revocata, ardens martyrii desiderium eleemosynis, aliisque piis operibus compensavit, jugibus lacrymis deplorans optimam sibi sortem fuisse præreptam. Mortua matre, cùm à beatissima Virgine peteret, ut se matrem esse monstraret, pii voti compos effecta est, semper perindè ac filia patrocinio Deiparæ perfruens. Vigesimum ætatis annum agens, ad Moniales sanctæ Mariæ de Monte Carmelo se contulit: ibi per duodeviginti annos gravissimis morbis et variis tentationibus vexata, constantissimè meruit in castris Christianæ pœnitentiæ, nullo refecta pabulo cœlestium earum consolationum, quibus solet etiam in terris sanctitas abundare.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

ANGELICIS ditata virtutibus, non modò propriam, sed publicam etiam salutem solicita charitate curavit. Quare severiorem veterum Carmelitarum regulam, Deo afflante, et Pio Quarto approbante, primùm mulieribus, deindè viris observandam proposuit. Effloruit in eo consilio omnipotens miserentis Domini benedictio: nam duo supra triginta Monasteria inops virgo potuit ædificare, omnibus humanis destituta auxiliis, quinimmò adversantibus plerumque sæculi Principibus. Infidelium et hæreticorum tenebras perpetuis deflebat lacrymis, atque ad placandam divinæ ultionis iram voluntarios proprii corporis cruciatus Deo pro eorum salute dicabat. Tanto autem divini amoris incendio cor ejus conflagravit, ut meritò viderit Angelum ignito jaculo sibi præcordia transverberan-

tem, et audierit Christum data dextera dicentem sibi: Deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem. Eo consulente, maximè arduum votum emisit, efficiendi semper quidquid perfectius esse intelligeret. Multa cœlestis sapientiæ documenta conscripsit, quibus fidelium mentes ad supernæ patriæ desiderium maximè excitantur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

CUM autem assidua ederet exempla virtutum, tam anxio castigandi corporis desiderio æstuabat, ut quamvis secùs suaderent morbi, quibus afflictabatur, corpus ciliciis, catenis, urticarum manipulis, aliisque asperrimis flagellis sæpè cruciaret, et aliquando inter spinas volutaret, sic Deum alloqui solita: Domine aut pati, aut mori: se semper miserrima morte pereuntem existimans, quamdiu à cœlesti æternæ vitæ fonte abesset. Prophetiæ dono excelluit, eamque divinis charismatibus tam liberaliter locupletabat Dominus, ut sæpiùs exclamans peteret, beneficiis in se divinis modum imponi, nec tam celeri oblivione culparum suarum memoriam aboleri. Intolerabili igitur divini amoris incendio potiùs, quàm vi morbi, Albæ cum decumberet, prænuntiato suæ mortis die, Ecclesiasticis Sacramentis munita, alumnos ad pacem, charitatem, et regularem observantiam adhortata, sub columbæ specie purissimam animam Deo reddidit, annos nata sexaginta septem, anno millesimo quingentesimo octogesimo secundo, Idibus Octobris, juxta Kalendarii Romani emendationem. Ei morienti adesse visus est inter Angelorum agmina Christus Jesus: et arbor arida cellæ proxima statim effloruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorruptum, odorato liquore circumfusum pia veneratione colitur. Miraculis claruit ante et post obitum, eamque Gregorius Decimusquintus in Sanctarum numerum retulit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum cælorum decem virginibus ut

Communi Virginum. xcvi.
Ad Laudes, Hymnus ut in primis Vesperis. 433.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.
Ad Benedictus, Ana.

Simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa; dedit omnia sua, et comparavit eam.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ Teresiæ virginis tuæ festivitate gaudemus; ità cœlestis ejus doctrinæ pabulo nutriamur, et piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.
Deinde fit Commemoratio Octavæ S. Edwardi.

Ana. Euge serve bone, et fidelis, qui in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.
℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.
Oratio.

DEUS, qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis glória coronasti: fac nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cœlis. Per Dominum nostrum Jesum Christum.
In secundis Vesperis omnia ut in primis. 433.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.
Et fit Commemoratio Octavæ S. Edwardi.
Ana. Hic vir. ℣. Justum deduxit. Oratio. Deus, qui. ut suprà.

DIE XVI, OCTOBRIS.
Quarta die infra Octavam S. Edwardi
Regis Confessoris.
Semiduplex.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joannis Chrysostomi.
Lectio iv.
Ex Octava Rom.

QUANTUM autem sit pietatis argumentum, quod Deus illum tanto magistratu dignum judicarit, audi. Christus excitatus a mortuis, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset, Petre, amas me? Isque respondisset, Tu Domine scis quod amo te, dicit illi: si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non solum ut nobis certissime declararet, quantopere ipsum diligeret Petrus: verum etiam, ut palam faceret, quantam haberet benevolentiam erga suas oves. Itaque si quis voluerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, pub-

licam quærat utilitatem, fratrum suorum saluti prospiciat.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum; * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NULLUM enim officium hoc Deo charius est, et ob id alicubi dicit: Simon, Simon expetivit te Satanas ut cribraret te tamquam triticum, sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus solicitudinis curæque præmium mihi rependis? Eamdem curam, quam nobis impendit, reposcit. Nam et tu, inquit, aliquando conversus confirma fratres tuos. Neque proinde alia res est, quæ perinde declaret doceatque quis sib fidelis et amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illorum salute gerat solicitudinem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

HÆC omnes audiant et Monachi, qui montium occuparunt cacumina, quique modis omnibus seipsos mundo crucifixerunt, quo pro viribus Ecclesiarum præfectos adjuvent, horumque curas leniant precibus, concordia, charitate, Scientes, quod nisi modis omnibus opitulentur iis, qui tot periculis objiciuntur, per gratiam Dei, totque negotiorum curas sustinent, quibuscumque possunt rationibus auxilientur, quamquam procul habitantes, et victus sors ipsis periisset, et tota in scopulum impegisset Sapientia.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

HÆC tria, hoc est, abstinentia a malo, et operatio boni, et spes præmii æterni, commemorantur

sunt in Actibus Apostolorum, ubi scriptum est: quia docebat eos Paulus de continentia, de justitia, et spe vitæ æternæ. Ad continentiam pertinet, sint lumbi vestri accincti. Ad justitiam pertinet, et lucernæ ardentes. Ad expectationem Domini pertinet, quæ est spes vitæ æternæ. Ergo declina a malo, hæc est continentia, hi sunt lumbi accincti. Et fac bonum, hæc est justitia, hæ sunt lucernæ ardentes: Quære pacem, et sequere eam, hæc est expectatio futuri sæculi.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est; et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

HABENTES autem ista præcepta et promissa quid quærimus in terra dies bonos, ubi eos invenire non possumus? Scio enim, quia eos quæritis quando aut ægrotatis, aut in tribulationibus estis, quæ abundant in hoc sæculo; quoniam quando ætas vergit ad finem, et senex plenus est querelis et nullis gaudiis: inter omnes tribulationes, quibus conteritur genus humanum, non quærunt homines nisi dies bonos, et vitam volunt longam, quam hic habere non possunt.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUID ergo est vita hominis, etiam illa quæ longa dicitur? Audite, non a me, sed mecum simul. Aut enim nobis quidam: Venite filii, audite me, timorem Domini docebo vos. En, quam rem vult docere, et cui rei utilis est timor Domini? Sequitur; Quis est homo, qui vult vitam, et diligit dies videre bonos? Respondemus omnes: Nos volumus. Quod Sequitur, audiamus. Cohibe linguam tuam a malo, et labia tua ne loquantur dolum. Modo dic, Ego, Eia respondeat mihi aliquis: Ego. Et cum hoc feceris, securus expecta vitam et dies bonos: quære pacem, et sequere eam, et tunc bona fronte dices Domino: feci quod jussisti, redde quod promisisti.

Te Deum laudamus. 16.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, cum Commemoratione Octavæ.

DIE XVII. OCTOBRIS.

In festo sanctæ Hedwigis viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyr. clij. præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

DEUS, qui beatam Hedwigem à sæculi pompa, ad humilem tuæ crucis sequelam toto corde transire docuisti: concede, ut ejus meritis, et exemplo discamus perituras mundi calcare delicias, et in amplexu tuæ crucis omnia nobis adversantia superare. Qui vivis et regnas.

Et fit Comm. Octavæ S. Edwardi.

Ana. Hic vir. V. Justum deduxit.

Oratio.

DEUS, qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloria coronasti: fac nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cœlis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HEDWIGIS Regis clara natalibus, innocentia tamen vitæ longè clarior, sanctæ Elisabethæ filiæ Regis Hungariæ matertera, Bertholdi, et Agnetis Moraviæ Marchionum filia, animi ab ineunte ætate moderationem protulit: adhuc enim puellula puerilibus abstinuit: et duodennis Henrico Poloniæ Duci à parentibus nuptui tradita, thalami fide sanctè servata, prolem inde susceptam in Dei timore erudivit. Ut autem commodiùs Deo vacaret, ex pari voto, et consensu unanimi ad separationem thori virum induxit: quo defuncto, ipsa in Monasterio Trebnicensi, Deo, quem assiduis precibus exoraverat, inspirante, Cisterciensem devota sumpsit habitum, in eoque contemplationi intenta, divinis Officiis, et Missarum solemniis à solis ortu ad meridiem usque assidua assistens, antiquum humani generis hostem fortis contempsit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. V Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

SÆCULI autem commercia, ni Divina, vel animarum salutem attingerent, audire, vel loqui non sustinuit: prudentia in agendis sic emicuit, ut neque excessus esset in mode-

nec error in ordine, comis alioqui, et mansueta in proximum. Grandem autem de se triumphum jejuniis, et vigiliis, vestiumque asperitate, austera carnem macerans, reportavit: hinc sublimioribus florens virtutibus christianis, consilio rum gravitate, animique candore, et quiete in eximium religiosæ pietatis evasit exemplar: omnibus se ultro subjicere, atque vilioria præ ceteris monialibus alacriter munia subire; pauperibus etiam, flexo genu ministrare, leprosorum pedes abluere, et osculari ipsi familiare erat, neque illorum ulcera sanie manantia sui victrix abhorruit.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Proptereà unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitia. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

MIRA fuit ejus patientia, animique constantia: præcipuè verò in morte Henrici Ducis Silesiæ, sui, quem materne diligebat, filii in bello à Tartaris cæsi, enituit, potiùs enim gratias Deo, quàm filio lacrymas reddidit. Miraculorum denique gloria percrebuit: puerum enim demersum, et molendini rotis altisum, et prorsus attritum, invocata vitæ restituit, aliaque præstitit, ut ritè iis Clemens Quartus probatis, Sanctorum numero eam adscripserit, ejùsque festum in Polonia, ubi præcipua veneratione uti Patrona colitur, die decima quinta Octobris celebrari concesserit: quod deindè ut decima septima in tota Ecclesia fieret, Innocentius Undecimus ampliavit.

℟. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Simile est regnum cœlorum. ùt in Communi non Virginum. cxj.

In Laudibus fit Commem. Octavæ S. Edwardi.

Ant. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio.

DEUS, qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloria coronasti: fac nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cælis. Per

Dominum nostrum Jesum Christum.

Vesperæ de sancto Luca, sine Commemoratione.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

In festo sancti Lucæ Evangelistæ.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, ij. præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

INTERVENIAT pro nobis, quæsumus Domine, sanctus tuus Lucas Evangelista: qui crucis mortificationem jugiter in suo corpore, pro tui nominis honore portavit. Per Dominum.

In j. Nocturno leguntur Lectiones Ezechiële Propheta, positæ in Communi Evangelistarum, xviij.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Lectio iv.

LUCAS Medicus Antiochensis, ut ejus scripta indicant, Græci sermonis non ignarus, fuit sectator Apostoli Pauli, et omnis peregrinationis ejus comes. Scripsit Evangelium, de quo idem Paulus: Misimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangelio per omnes Ecclesias. Et ad Colossenses: Salutat vos Lucas, medicus charissimus. Et ad Timotheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque edidit volumen egregium, quod titulo, Acta Apostolorum, prænotatur: cujus historia usque ad biennium Romæ commorantis Pauli pervenit, id est, usque ad quartum Neronis annum. Ex quo intelligimus, in eadem urbe librum esse compositum.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me dicens: Isti sunt viri sancti, facti amici Dei. V. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem et dicentem. Isti sunt viri.

Lectio v.

IGITUR periodos Pauli et Theclæ, et totam baptizati Leonis fabulam, inter apocryphas scripturas computamus. Quale enim est, ut individuus comes Apostoli, inter ceteras ejus res hoc solum ignoraverit? Sed et Tertullianus, vicinus eorum temporum, refert, Presbyterum quemdam in Asia amatorem Apostoli Pauli, convictum à Joanne, quod auctor esset libri, et confessum se hoc Pauli amore fecisse, et ob id loco excidisse. Quidam suspicantur, quotiescumque in Epistolis suis Paulus dicit, Juxta Evangelium meum; de Lucæ significare volumine.

R. Beati estis cum male-

dixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversùm vos, mentientes, propter me: Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. V. Cùm vos oderint homines, et cùm separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete et exultate.

Lectio vj.

LUCAM autem non solùm ab Apostolo Paulo didicisse Evangelium, qui cum Domino in carne non fuerat, sed à cæteris Apostolis: quod ipse quoque in principio sui voluminis declarat, dicens: sicut tradiderunt nobis, qui à principio ipsi viderunt, et ministri fuerunt sermonis. Igitur Evangelium, sicut audierat, scripsit. Acta verò Apostolorum, sicut viderat ipse, composuit. Vixit octoginta et quatuor annos, uxorem non habens: sepultus est Constantinopoli, ad quam urbem vigesimo Constantini anno ossa ejus cum reliquiis Andreæ Apostoli translata sunt de Achaia.

R. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: Modò coronantur, et accipiunt palmam. V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. Gloria Patri. Modò.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Designavit Dominus. de Communi Evangelistarum xx.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Petri, tantùm.

DIE XIX. OCTOBRIS.

In festo sancti Petri de Alcantara Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxviij. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Petrum Confessorem tuum admirabilis pœnitentiæ, et altissimæ contemplationis munere illustrare dignatus es: da nobis quæsumus, ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati, faciliùs cœlestia capiamus. Per Dominum nostrum.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS Alcantaræ in Hispania nobilibus parentibus natus, à teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit. Decimo-

sexto ætatis anno Ordinem Minorum ingressus, se omnium virtutum exemplar exhibuit. Tum munus Concionatoris ex obediéntia exercens, innumeros à vitiis ad verum pœnitentiam traduxit. Primævum sancti Francisci Institutum exactissimè reparare cupiens, ope divina fretus, et Apostolica munitus auctoritate, angustissimum et pauperrimum cœnobium juxta Pedrosum fundavit: quod vitæ genus asperrimum ibi feliciter cœptum, per diversas Hispaniæ provincias usque ad Indias mirificè propagatum fuit. Sanctæ Teresiæ, cujus probaverat spiritum, in promovenda Carmelitarum reformatione adjutor fuit. Ipsa autem à Deo edocta, quòd Petri nomine nihil quisquam peteret, quin protinùs exaudiretur, ejus precibus se commendare, et ipsum adhuc viventem Sanctum appellare consuevit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

PRINCIPUM obsequia, qui ipsum velut oraculum consulebant, summa humilitate declinans, Carolo Quinto Imperatori à confessionibus esse recusavit. Paupertatis rigidissimus custos, una tunica, qua nulla deterior esset, contentus erat. Puritatem ita coluit, ut à Fratre in extremo morbo sibi inserviente, nec leviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpetuis vigiliis, jejuniis, flagellis, frigore, nuditate, atque omni genere asperitatum in servitutem redegit, cum quo pactum inierat, ne ullam in hoc sæculo ei requiem præberet. Charitas Dei et proximi in ejus corde diffusa tantum quandoque excitabat incendium, ut è cellæ angustiis in apertum campum prosilire, aërisque refrigerio conceptum ardorem temperare cogeretur.

R. Amávit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

GRATIA contemplationis admirabilis in eo fuit; qua cùm assiduè spiritus reficeretur, interdum accidit, ut ab omni cibi et potu pluribus diebus abstinuerit. In aëra frequenter sublatus, miro fulgore coruscare visus est. Rapidos fluvios sicco pede trajecit. Fratres in extrema penur

cœlitùs delata alimonia ejibavit, Baculus ab ipso terræ defixus, mox in eundem ficulneam excrevit. Cùm noctu iter ageret densâ nive cadente, dirutam domum sine tecto, ingressus est, eique nix in aëre pendula pro tecto fuit, ne illius copia suffocaretur. Dono prophetiæ, ac discretionis spirituum imbutum fuisse, sancta Teresia testatur. Denique annum agens sexagesimum tertium, hora, qua prædixerat, migravit ad Dominum, mirabili visione, Sanctorumque præsentia confortatus. Quem eodem momento in cœlum ferri beata Teresia procul distans vidit; cui posteà apparens dixit: O felix pœnitentia, quæ tantam mihi promeruit gloriam! Post mortem verò plurimis miraculis claruit, et à Clemente Nono Sanctorum numero adscriptus est.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium: Nolite timere pusillus grex.

ut in Communi Confessoris non Pontificis lxxxvij.

In Laudibus fit Commemoratio Oct. S. Edwardi.

Ant. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum, æternitatis gloria coronasti: fac nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cœlis. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti cum Commem. præcedentis.

DIE XXI OCTOBRIS.

In Octava S. Edwardi Regis Confessoris.

Duplex.

Omnia ut in Communi Confessoris non Pontificis. lxviij. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloria coronasti: fac nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cœlis. Per Dominum nostrum.

Et fit Commem. S. Petri de Alcantara.

Ant. Hic vir. V. Justum deduxit.

Oratio. Deus qui beatum ut suprà. 442.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de S. Victore.

GAUDETE in Domino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico gaudete, quod factus de medio appropiavit Deo, ut multo plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo. In Cœlum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit imitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam posituiens nihil, totum in nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicationibus fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

HÆC dies gloriæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus: exultemus et lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus: qui nunc potentior est ad salvandum. Hodie Eduardus posito corpore, tanto alacrior quanto expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie despecto mundo, et mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum innumeris manipulis meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate et securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri solicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio et dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum æstuet sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

O MILES emerite, qui Christianæ militiæ du-

ris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles et imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, et spiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quam pium, quam dulce, quam suave, O Eduarde, in hoc loco afflictionis, et in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, et memoriale tuum, favus distillans in labiis captivorum, mel et lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eia ergo fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis; ut et nos de nostra ereptione gaudeamus, et tu de plena victoria glorieris.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi.

Ex Serm. de Confessoribus.

SI istum Domini sermonem secundum literam velimus accipere, nihil in eo commodi spiritalis possumus invenire. Quid enim proficit ad animæ salutem, si aliquis corporaliter, aut lumbos præcingat, aut lucernam accendat? In lumbis itaque concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis vero fides et charitas christiana monstratur. Jubens igitur Dominus lumbos nostros præcingi, concupiscentias carnis sine dubio præcipit refrænari. Imperans autem ut lucernas ardentes habeamus, hoc utique jubet, ut et lumine veræ fidei splendeamus, et sanctæ Charitatis operibus ferveamus.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

ISTA quæ de Evangelio proposuimus, cum Propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim Testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit:

etsi sunt utriusque Testamenti diversa pro temporibus sacramenta, concordat tamen in utroque Salutis humanæ sententia, qua præcipitur ut non peccemus, et jubetur ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis; quiescite perverse agere, discite benefacere. Quid est enim. Sint lumbi vestri præcincti, nisi, quiescite agere perverse? Quid est: sint lucernæ ardentes, nisi, discite benefacere?
R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

PRÆCINGUNTUR enim fidelium lumbi, dum concupiscentia mala comprimitur, dum iniqua cogitatio cohibetur, dum libidini resistit animus, dum lasciviæ denegatur effectus, dum calcatur luxuria, dum avaritia contemnitur et rapina, dum proximi læsio devitatur; dum superbia vincitur, dum invidia superatur. Ardent vero lucernæ fidelium, dum recte fidei regulam servant, dum in sinu matris Ecclesiæ longanimiter perseverant, dum terrena contemnunt, et cœlestia concupiscunt, dum soliciti pacem custodiunt, dum se invicem pure diligunt, dum mutuo se honore præveniunt, dum mansuetudine cordis et humilitate proficiunt, dum misericordiæ opera libenter atque hilariter faciunt, dumque in operibus bonis, non hominibus, sed Deo placere contendunt.

Te Deum laudamus. 16.

Vesperæ de sequenti, cum Commemoratione Octavæ S. Edwardi et S. Hilarionis.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In festo SS. Ursulæ et Sociarum Virg. et Mart.

Duplex majus.

Omnia de Communi Virginum, lxxxiv. exceptis sequentibus.

In utrisque Vesperis et Laudibus, Ana. Prudentes virgines, aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.
V. Adducentur Regi virgines post eam. R. Proximæ ejus afferentur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum virginum et martyrum tuarum Ursulæ et Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebra-

re, humilibus saltem fre-quentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ S. Edwardi.

Ant. Hic vir. V. Justum deduxit.

Oratio.

DEUS, qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloria coronasti: fac, nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cœlis.

Postea Commem. S. Hilarionis Abbatis.

Ant. Similabo eum. V. Amavit eum. Oratio. Intercessio nos, quæsumus Domine, beati Hilarionis Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones Confitebor ut in Communi secundo loco.

In secundo Nocturno, Sermo S. Ambrosii Episcopi. Quoniam hodiè natalis, ut in Communi primo loco.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, ut in Communi primo loco.

Pro S. Hilarione.

Lectio ix.

HILARION, ortus Tabathæ in Palæstina ex parentibus infidelibus, Alexandriam missus, studiorum causa, ibi morum, et ingenii laude floruit: ac, Jesu Christi suscepta religione, in fide et charitate mirabiliter profecit. Frequens enim erat in Ecclesia, assiduus in jejunio et oratione: omnes voluptatum illecebras, et terrenarum rerum cupiditates contemnebat. Cum autem Antonii nomen in Ægypto celeberrimum esset, ejus vivendi studio in solitudinem contendit: apud quem duobus mensibus omnem ejus vitæ rationem didicit. Domum reversus, mortuis parentibus facultates suas pauperibus dilargitus est: necdum quintum decimum annum egressus, rediit in solitudinem, ubi extructa exigua casa, quæ vix ipsum caperet, humi cubabat. Neq verò saccum, quo semel amictus est, unquam aut lavit, aut mutavit, cum supervacaneum esse diceret, munditias in cilicio quærere. In sanctarum litterarum lectione et meditatione multus erat. Paucas ficus, et succum herbarum ad victum adhibebat; nec illis ante solis occasum vescebatur. Continentia et humilitate fuit incredibili. Quibus aliisque virtutibus varias horribilesque tentationes diaboli superavit, et innumerabiles dæmones, in multis orbis terræ partibus ex hominum corporibus

ejecit. Qui octogesimum annum agens, multis ædificatis monasteriis, et clarus miraculis, in morbum incidit: cujus vi cùm extremo penè spiritu conflictaretur, dicebat: Egredere, quid times? egredere anima mea, quid dubitas; septuaginta propè annis servisti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spiritum exhalavit.

Te Deum laudamus 16.

In Laudibus V. et Ant. ut supra in primis Vesperis.

Et fit Commem. S. Hilarionis.

Ant. Euge serve. V. Justum deduxit. Oratio. Intercessio nos. ut suprà.

In secundis Vesperis omnia ut in primis cum Commem. sequentis.

DIE XXII. OCTOBRIS.

In festo S. Joannis Cantii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxviij. præter sequentia.

Oratio.

Da quæsumus omnipotens Deus; ut sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui

Ad Matutinum.

HYMNUS.

Gentis Poloniæ gloria
Clerique splendor nobilis,
Decus Lycei, et patriæ
Pater, Joannes inclyte.
Legem superni Numinis
Doces Magister, et facis.
Nil scire prodest; sedulò
Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas;
Ad patriam, quam tendimus,
Gressus viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem;
Signata sacro sanguine
Christi colis vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi vulnera
Hærete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona mundi machina,
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum.
Amen.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes in oppido Kenty Cracoviensis Diœcesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao et Anna, piis et honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate, ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi

Philosophiæ ac Theologiæ primum auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo Professor ac Doctor; sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audientium non illustrabat modò, sed et ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, et faciens. Sacerdos factus, nihil de litterarum studio remittens, studium auxit Christianæ perfectionis. Ubique passim offendi Deum maximè dolebat, sic eum sibi et populo placare oblatò quotidiè, non sine multis lacrymis incruento Sacrificio satagebat. Ilkusiensem Parochiam annis aliquot egregiè administravit; sed animarum periculo commotus, posteà dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi officium rediit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUIDQUID temporis ab studio supererat, partim saluti proximorum, sacris præsertim concionibus curandæ, partim orationi dabat, in qua cœlestibus quandoque visionibus, et colloquiis dignatus fertur. Christi verò passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ, Jerosolymam peregrinatus sit, ubi et Martyrii desiderio flagrans Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viatica onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maximè addictus fuit, honoraret: tum ut sui (sic enim ajebat) purgatorii pœnas, exposita illis quotidiè peccatorum venia, redimeret. Quo in itinere à latronibus olim spoliatus, et num quid haberet prætereà interrogatus, quum negasset, aureos deindè aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, et largitatem admirati, etiam ablatos ultrò reddidere. Alienæ famæ ne quis detraheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se, atque alios perpetuò voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modò, sed detractis quoque sibi vestibus et calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad ter-

ram pallio; ne domum nudipes redire videretur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

BREVIS illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret: virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin et per annos ante obitum triginta circiter et quinque ab esu carnium perpetuò abstinuit. Tandem dierum juxtà, ac meritorum plenus, quum vicinæ, quam præsensit, morti se diu diligenterque præparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omninò pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentis ritè munitus, dissolvi jam cupiens, et esse cum Christó; pridiè Nativitatis ejus in cœlum evolavit, miraculis ante, et post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Ecclesiam sanctæ Annæ delatus est, ibique honorificè sepultus. Auctaque indies populi veneratione ac frequentia, inter primarios Poloniæ, ac Lithuaniæ Patronos religiosissimè colitur. Novisque coruscans miraculis à Clemente Decimotertio Pontifice Maximo decimoseptimo Kalendas Augusti millesimi septingentesimi sexagesimi septimi solemni ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri præcincti. ut in Communi primo loco.

Ad Laudes.

HYMNUS.

CORPUS domas jejuniis,
Cædis cruento verbere,
Ut castra pœnitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur et nos sedulo
Gressus parentis optimi;
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.
Rigente bruma, providum
Præbes amictum pauperi;
Sitim famemque egentium
Esca potuque sublevas.
O qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere postulant
Cives Poloni et exteri.
Sit laus Patri sit Filio,
Tibique Sancte Spiritus.

Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia.
Amen.
In secundis Vesperis.
HYMNUS.

TE deprecante corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.
Phtisi, frebrique et ulcere
Diram redactos ad necem
Sacratas morti victimas
Ejus rapis e faucibus.
Te deprecante, tumido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei potentia
Sursum fluunt retrogradæ.
Quum tanta possis, sedibus
Cœli locatus, poscimus
Responde votis supplicum
Et invocatus subveni.
O una semper Trinitas!
O Trina semper Unitas!
Da supplicante Cantio,
Æterna nobis præmia.
Amen.

DIE XXV. OCTOBRIS.
In festo S. Joannis de Beverlaco.
Confessoris Pontificis.
Duplex.

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis, xlix. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui præsentem diem beati Joannis Confessoris tui atque Pontificis festivitate consecrasti: da Ecclesiæ tuæ digne de ejus solemnitate gaudere, ut apud misericordiam tuam exemplis ejus adjuvemur, et meritis. Per Dominum.

Et fit Commemoratio SS. Martyrum Chrysanthi et Dariæ.

Ant. Istorum est. V. Lætamini.

Oratio.

BEATORUM martyrum tuorum, Domine, Chrysanthi et Dariæ, quæsumus, adsit nobis oratio: ut quos veneramur obsequio, eorum pium jugiter experiamur auxilium. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. l. v. c. 26. Harpsfield. Hist. Ecc. sæc. viij.

JOANNES adhuc puer, cum indolem virtutis et literarum maxime capacem præ se ferret, Theodoro, Cantuariensi Archiepiscopo instituendus traditur, quo præceptore ita profecit, ut cæteris omnibus æqualibus longe emineret. Habuit deinde et ipse auditores celeberrimos, quos non modo multiplici cognitione excoluit, verbisque ad pietatem incitavit, sed et præclaro vitæ suæ exemplo magis ad æmulationem inflammavit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo,

et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

DEFUNCTO autem Eata episcopo, Joannes Hagulstaldensis ecclesiæ præsulatum accepit: quo in munere cum aliorum saluti inserviret, non negligebat suam. Erat enim mansio quædam secretior, nemore et vallo circumdata ab ecclesia sua interfluente amne Tino separata, in qua vir Dei sæpius, ubi opportunitas arridebat temporis, et maxime in quadragesima, manere cum paucis, atque orationi et lectioni quietus incumbere solebat, ut animum alienis curis distractum spiritus fervore renovaret.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

DEINDE, defuncto Bosa, ad Eburacensem ecclesiam translatus est; cui officio maxima cum laude, summaque omnium admiratione satisfecit. Mansit in episcopatu annos triginta tres. Cum autem eidem administrando præ senectute minus sufficeret, ad monasterium suum Beverlacei se contulit, ubi postea defunctus, sepultus est in porticu Sancti Petri, anno salutis nostræ septingentesimo vicesimo primo. Cui quidem ecclesiæ propter hujus sancti viri memoriam tantus honor habitus est, ut vix fuerit alius in Anglia locus magis frequentatus a populo, aut majoribus principum privilegiis amplificatus.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia sancti Hilarii in Evangelium. Vigilate, ut in Communi secundo loco.

Pro SS. Chrysantho et Daria MM. Lectio ix.

CHRYSANTHUS et Daria conjuges, nobili genere nati, fide etiam clariores, quam Daria, mariti opera, cum baptismo susceperat, Romæ innumerabilem hominum multitudinem, hæc mulierum, ille virorum, ad Christum converterunt. Quare Celerinus Præfectus comprehensos tradidit Claudio tribuno: qui jussit a militibus Chrysanthum vinctum cruciatibus torqueri: sed vincula omnia resoluta sunt: mox compedes,

in quos conjectus fuerat, confracti. Deindè bovis corio inclusum in ardentissimo sole constituunt; tum pedibus ac manibus catena constrictis, in obscurum carcerem detrudunt: ubi solutis catenis, clarissima lux locum illustravit. Daria verò in lupanar compulsa, leonis tutela, dum in oratione defixa est, à contumelia divinitùs defensa est. Denique in arenariam, quæ est via Salaria, uterque ductus, effossa terra, lapidibus obruti, parem martyrii coronam adepti sunt.

T e Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. SS. MM. Chrysanthi et Dariæ.

Ant. **Vestri capilli.** V. **Exultabunt sancti** Oratio. **Beatorum.** ùt suprà. **459.**

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

Sancti Evaristi Papæ et mart. Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Evaristi martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Lectio iij.

EVARISTUS Græcus ex Judæo patre, Trajano Imperatore Pontificatum gessit. Qui Ecclesiarum titulos urbis Romæ Presbyteris divisit: et ordinavit, ut septem Diaconi Episcopum custodirent, dum Evangelicæ prædicationis officio fungeretur. Idem constituit ex traditione Apostolica, ut matrimonium publicè celebretur, et Sacerdotis benedictio adhibeatur. Præfuit Ecclesiæ annos novem, menses tres: Presbyteris decem et septem, Diaconis duobus, Episcopis quindecim, quater mense Decembri ordinatis. Martyrio coronatus, prope sepulchrum principis Apostolorum in Vaticano sepultus est septimo Kalendas Novembris.

T e Deum laudamus. 16.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia Apostolorum Simonis et Judæ.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio j. *Cap.* 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 80. *in Joannem.*

ISTE locus Evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, et discipulos suos palmites, secundùm hoc dicit, quod est caput Ecclesiæ, nosque membra ejus, mediator Dei et

hominum, homo Christus Jesus. Uniusquippe naturæ sunt vitis et palmites. Propter quod cùm esset Deus, cujus naturæ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos homines palmites esse possemus.

Responsoria ut in Feria occurrente.

Lectio ij.

QUID ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut adderet, vera, hoc ad eam vitem retulit, undè ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem, non per proprietatem: quemadmodùm dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis angularis, et cetera hujusmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducuntur istæ similitudines, non proprietates. Sed càm dicit: Ego sum vitis vera: ab illa se utique discernit, cui dicitur: Quomodò conversa es in amaritudinem vitis aliena? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectata est, ut faceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iij.

EGO sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola, et vitis? Secundùm hoc ergo vitis Christus, secundùm quod ait: Pater major me est. Secundùm autem id quod ait: Ego et Pater unum sumus, et ipse agricola est: nec talis, quales sunt, qui extrinsecùs operando exhibent ministerium: sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: undè ipse et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut suprà, 59.

Oratio.

CONCEDE quæsumus omnipotens Deus: ut sicut Apostolorum tuorum Simonis et Judæ gloriosa natalitia prævenimus: sic ad tua beneficia promerenda, Majestatem tuam pro nobis ipsi præveniant. Per Dominum nostrum.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

IN FESTO SS. APOSTOLORUM. SIMONIS ET JUDÆ.

Duplex.

Omnia dicuntur de Communi Apostolorum, ij: præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEUS, qui nos per beatos Apostolos tuos Simonem et Judam ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam et proficiendo celc-

bitre, et celebrando proficere. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola catholica beati Judæ Apostoli.

Lectio j.

JUDAS Jesu Christi servus, frater autem Jacobi, his, qui sunt in Deo Patre, dilectis, et Christo Jesu conservatis, et vocatis. Misericordia vobis, et pax, et charitas adimpleatur. Charissimi, omnem solicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans supercertari semel traditæ Sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc judicium) impii, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, et solum Dominatorem et Dominum nostrum Jesum Christum negantes.

℞. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. ℣. Dum lucem habetis credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

Lectio ij.

COMMONERE autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Jesus populum de terra Ægypti salvans, secundò eos, qui non crediderunt, perdidit: angelos verò, qui non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in judicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reservavit. Sicut Sodoma et Gomorrha, et finitimæ civitates simili modo exfornicatæ, et abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes. Similiter et hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, majestatem autem blasphemant.

℞. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite à me, quia mitis sum et humilis corde: Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ℣. Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio iij.

CUM Michaël Archangelus cum diabolo disputans altercaretur de Moysi corpore, non est ausus judicium inferre blasphemiæ, sed dixit: Imperet tibi Dominus. Hi autem, quæcumque quidem ignorant, blasphemant: quæcumque autem naturaliter, tamquam muta animalia norunt, in his corrumpuntur. Væ illis, quia in via Caïn abierunt, et errore Balaam mercede effusi sunt, et in contradictione Core perierunt. Hi sunt in epulis suis maculæ, convivantes sine timore, semetipsos pas-

centes, nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur, arbores autumnales, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, fluctus feri maris, despumantes suas confusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum servata est in æternum.

℟. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quomodò, aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ℣. Non enim vos estis qui loquimini: Sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur enim vobis. Gloria Patri. Dabitur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SIMON Chananæus, qui et Zelotes; et Thaddæus, qui et Judas Jacobi appellatur in Evangelio, unius ex catholicis Epistolis scriptor, hic Mesopotamiam, ille Ægyptum Evangelica prædicatione peragravit. Postea in Persidem convenientes, cùm innumerabiles filios Jesu Christo peperissent, fidemque in vastissimis illis regionibus et efferatis gentibus disseminassent, doctrina et miraculis, ac denique glorioso martyrio, simul sanctissimum Jesu Christi nomen illustrarunt.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

Lectio v.

Homilia 30. in Evangelia, post medium.

SCRIPTUM est: Spiritus Domini ornavit cœlos. Ornamenta enim cœlorum sunt virtutes prædicantium. Quæ videlicet ornamenta Paulus enumerat, dicens: Alii datur per Spiritum sermo sapientiæ, alii sermo scientiæ secundùm eumdem Spiritum, alteri fides in eodem Spiritu, alii gratia sanitatum in uno Spiritu, alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

℟. Beati estis cùm maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversùm vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. ℣. Cùm vos oderint homines, et cùm separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum

tanquam malum propter Filium hominis. Gaudete et exultate.

Lectio vj.

QUOT ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta cœlorum. Hinc rursùs scriptum est: Verbo Domini cœli firmati sunt. Verbum enim Domini Filius est Patris. Sed eosdem cœlos, videlicet sanctos Apostolos, ut tota simul sancta Trinitas ostendatur, operata repentè de sancti Spiritus divinitate adjungitur: Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Cœlorum ergo virtus de spiritu sumpta est; quia mundi hujus potestatibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spiritus fortitudo solidasset. Quales namque doctores sanctæ Ecclesiæ ante adventum hujus Spiritus fuerint, scimus; et post adventum illius, cujus fortitudinis facti sint, conspicimus.

R. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna; * Modò coronantur, et accipiunt palmam. V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. Gloria Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vij. *Cap.* 15. c

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 87. *in Joannem.*

IN lectione Evangelica, quæ hanc antecedit, dixerat Dominus: Non vos me elegistis; sed ego elegi vos, et posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat: ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. Hic autem dicit: Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Ac per hoc intelligere debemus, hunc esse fructum nostrum, de quo ait: Ego vos elegi, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat: et quod adjunxit, Ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. Tunc utique dabit nobis, si diligamus invicem, cùm et hoc ipsum ipse dederit nobis, qui nos elegit non habentes fructum, quia non eum nos elegeramus, et posuit nos ut fructum afferamus, hoc est, invicem diligamus.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo; * Calicem Domini biberunt, et

amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viij.

CHARITAS ergo est fructus noster, quam definit Apostolus, de corde puro, et conscientia bona, et fide non ficta. Hac diligimus invicem, hac diligimus Deum: neque enim vera dilectione diligeremus invicem, nisi diligentes Deum. Diligit enim unusquisque proximum suum tamquam seipsum, si diligit Deum: nam si non diligit Deum, non diligit seipsum. In his enim duobus præceptis charitatis tota lex pendet, et Prophetæ. Hic est fructus noster. De fructu itaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligatis invicem. Undè et Apostolus Paulus, cùm contra opera carnis commendare fructum spiritus vellet, à capite hoc posuit: Fructus, inquit, spiritus charitas est: ac deindè cetera, tamquam ex isto capite exorta et religata contexuit, quæ sunt, gaudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides, mansuetudo, continentia, castitas.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

QUIS autem benè gaudet, qui bonum non diligit undè gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habere, quem veraciter diligit? Quis est longanimis in bono opere perseveranter manendo, nisi ferveat diligendo? Quis est benignus, nisi diligat, cui opitulatur? Quis bonus, nisi diligendo efficiatur? Quis salubriter fidelis, nisi ea fide, quæ per dilectionem operatur? Quis utiliter mansuetus, cui non dilectio moderatur? Quis ab eo continet undè turpatur, nisi diligat undè honestatur? Meritò itaque magister bonus dilectionem sic sæpè commendat, tamquam sola præcipienda sit, sine qua non possunt prodesse cetera bona, et quæ non potest haberi sine ceteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudamus, 16.

DIE XXIX. OCTOBRIS.

In festo Venerabilis Bedæ Confessoris.

Duplex.

Omnia ut in Communi Conf. non Pont. lxviij. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam Beati Bedæ

Confessoris tui atque Doctoris, eruditione clarissimi, concede propitius famulis tuis, ejus semper illustrari sapientia, et meritis adjuvari. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

BEDA Presbyter, et Monachus Cœnobii Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum in Anglia, cum esset Puer septem annorum, sub magisterio Benedicti Abbatis in præfato Monasterio nutriendus a parentibus traditur, in quo mirabiliter proficiens Doctor clarissimus effulsit. Anno vitæ suæ decimo nono Diaconus factus est, trigesimo Presbyter, ex quo tempore usque ad ultimum vitæ suæ decursum scribere non destitit. Sicut enim ipse de se fatetur, nihil illi dulcius erat, quam divinas legere sedulo, et exponere scripturas. Nunquam torpebat otio, nunquam a studio cessabat: semper legit, semper scripsit, semper docuit, semper oravit, sciens quod amator scientiæ salutaris vitia carnis facile superaret. Unde officium Abbatis oblatum nunquam voluit suscipere, ne cura rei familiaris distractus ab amplexu speciosæ Rachelis vel ad modicum tempus cogeretur discedere. Erat ei mos ex lectione vehementer accendi, et compungi, ita ut sæpe inter legendum, et docendum lachrymas effunderet ardentes. Unde post lectionem et studium ad orationes tractus Doctor devotus se conferebat, sciens, magis Dei gratia, quam propriis viribus ad scripturarum scientiam perveniri.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EJUS doctrina tanto pretio digna habita est, ut Sergius Papa ab Urbe Roma Ceolfrido ejus Abbati scripserit, eum exhortans, ut absque omni contradictione famulum Dei Bedam ad limina destinaret Apostolorum, eo quod ejus præsentia in arduis causis Fidei, Ecclesiæ Dei valde utilis esset et necessaria. Scripsit præterea de omnibus artibus, quas liberales vocant, tractatus plures, atque pulcherrimos. Græcam

linguam magna ex parte didicit, nec Hebræam ignoravit. Habuit multos egregios discipulos, quos studio, et exemplo ad amorem scripturarum incredibili fervore provocabat. Nec solum studiis, sed quod iis amplius est, religione, sanctitate, quos docuit, fecit insignes. Erat autem Beda decentis staturæ, incessu gravis, voce sublimis, ore facundus, et vultu decorus, et quadam jucunditate admixta severus. Unde bonis et devotis erat affabilis, superbis autem et negligentibus terribilis. Tandem post multos labores, quos scribendo et docendo impenderat, animo toto ad patriam suspirans in debilitatem incidit, continuisque septem hebdomadis ante mortem stomachi indignatione laborans, et angusto spiritu halitum producens, studium nihilominus literarum nequaquam omisit, sed totis iis diebus, præter debitum psalmodiæ pensum illi intendebat, Evangeliumque Joannis, iisdem diebus Anglica lingua interpretatus est.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

FERIA autem tertia ante Ascensionem Domini, accita congregatione communicatus, et unctus est, osculoque cunctis libato futuram sui memoriam a singulis imploravit. Die tandem Ascensionis Domini contra Oratorium, quo orare consueverat, subjecto cilicio decumbens, illibato sensu et hilari vultu, dicebat O Rex gloriæ; qua antiphona finita spiritum efflavit, sexto Calendas Junii, Anno Domini septingentesimo sexagesimo secundo. Mox tam suavissimus odor subsecutus est, ut omnes, qui aderant, in Paradiso se esse putarent. Vixit nonaginta annos, ex quibus octoginta tres in Monasterio egit. Hujus eruditissimi Viri Opuscula etiam eo vivente, tantæ auctoritatis habebantur, ut jubentibus Ecclesiarum Prælatis in Ecclesiis et Conventibus Fidelium publice legerentur. Hinc factum est, et cum in Homiliarum titulis, viventem non possent sanctitatis nomine appellare, Venerabilem nuncuparent, qui tunc titulus libris ejus semel insertus, numquam postea deleri potuit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam

Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri, ut in Communi primo loco.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia omnium Sanctorum.

Tres Lectiones leguntur de Homilia S. Ambrosii in Evangelium. Descendens Jesus de monte, de Communi plurimorum Martyrum. xlvij.

Responsoria de Feria occurrente.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut in Psalterio. 59.

Oratio.

DOMINE Deus noster, multiplica super nos gratiam tuam: et quorum prævenimus gloriosa solemnia, tribue subsequi in sancta professione lætitiam. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum. clxj.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

AD VESPERAS.

Antiphona. Vidi turbam magnam, cum reliquis de Laudibus. Psalmus Dixit Dominus cum reliquis de Dnica. 125. et loco ultimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 129.

Capitulum. *Apoc. 7.*

ECCE ego Joannes vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi: et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ, et mari, dicens: Nolite nocere terræ et mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

HYMNUS.

PLACARE, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribunal gratiæ
Patrona Virgo postulat.
Et vos beata, per novem
Distincta gyros Agmina;
Antiqua cum præsentibus,
Futura damna pellite.
Apostoli cum Vatibus
Apud severum Judicem,
Veris reorum fletibus
Exposcite indulgentiam.
Vos purpurati Martyres,
Vos candidati præmio
Confessionis, exules
Vocate nos in patriam.
Chorea casta Virginum,
Et quos eremus incolas
Transmisit astris, Cœlitum
Locate nos in sedibus.
Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus;
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Lætamini in Domino, et exultate justi. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona Angeli, Archangeli, Throni, et Dominationes, Principatus, et Potestates, Virtutes cœlorum, Cherubim atque Seraphim, Patriarchæ et Prophetæ, sancti Legis Doctores, Apostoli, omnes Christi Martyres, sancti Confessores, Virgines Domini, Anachoritæ, Sanctique omnes intercedite pro nobis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsu-

mus, ut desideratam nobis tuæ propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator.

REGEM regum Dominum venite adoremus: * Quia ipse est corona Sanctorum omnium. Psal. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Placare, Christe, ut suprà. 463.

In primo Nocturno, Ana. Novit Dominus viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ana. Novit Dominus viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

Ana. Mirificavit Dominus Sanctos suos, et exaudivit eos clamantes ad se.

PSALMUS 4

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cùm clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam:

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ana. Mirificavit Dominus Sanctos suos, et exaudivit eos clamantes ad se.

Ant. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos sup per opera manuum tuarum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos super opera manuum tuarum.

V. Lætamini in Domino, et exultate justi. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. V. Jube domne benedicere. Benedict. Benedictione perpetua.

Ex libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Lectio j. *Cap. 4.*

ET ecce sedes posita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis et sardinis: et iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinæ. Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor: et super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrua: et septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis tamquam mare vitreum simile crystallo: et in medio sedis, et in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante et retrò. Et animal primum simile leoni, et secundum animal simile vitulo, et tertium animal habens faciem quasi hominis, et quartum animal simile aquilæ volanti. Et quatuor

animalia, singula eorum habebant alas senas; et in circuitu, et intùs plena sunt oculis; et requiem non habebant die ac nocte, dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, et qui est, et qui venturus est.

R. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus, * Et ea, quæ sub ipso erant, replebant templum. V. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij. *Cap. 5.*

ET vidi in dextera sedentis super thronum, librum scriptum intùs et foris, signatum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum, et solvere signacula ejus? Et nemo poterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam multùm, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fleveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus. Et vidi: et ecce in medio throni et quatuor animalium, et in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quatuor animalia, et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes Sanctorum.

R. Beata es virgo Maria, Dei genitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. V. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Intercede. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

ET cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, et aperire signacula ejus: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo, in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes, et regnabimus super terram. Et vidi, et audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum: et erat numerus eorum mil-

lia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo: omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, et Agno: benedictio, et honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum. Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: et adoraverunt viventem in sæcula sæculorum.

℟. In conspectu Angelorum psallam tibi: * Et adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo Domine. ℣. Super misericordia tua, et veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et adorabo. Gloria Patri. Et adorabo.

In secundo Nocturno, Ant. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Antiphona. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Antiphona. Hæc est generatio quærentium Dominum, quærentium faciem Dei Jacob.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

cum: ut labores quidem citò finirentur, meritorum verò præmia sine fine durarent, ut post hujus mundi tenebras viauri essent candidissimam lucem, et acceptúri majorem passionum cunctarum acerbitatibus beatitudinem, testante hoc idem Apostolo, ubi ait: Non sunt condignæ passiones hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.

℞. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

In tertio Nocturno, Ant. Timete Dominum omnes Sancti ejus, quoniam nihil deest timentibus eum: ecce oculi Domini super justos, et aures ejus ad preces eorum.

PSALMUS 33.

BENEDICAM * Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus, salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxtà est Dominus iis, qui

tribulato sunt corde: * Et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Timete Dominum omnes Sancti ejus, quoniam nihil deest timentibus eum: ecce oculi Domini super justos, et aures ejus ad preces eorum.

Antiphona. Domine spes Sanctorum, et turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum, et habitabunt in tabernaculo tuo in sæcula.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona. Domine spes Sanctorum, et turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum, et habitabunt in tabernaculo tuo in sæcula.

Antiphona. Qui diligitis Dominum, lætamini in Domino, et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: et qui gloriantur in simulachris suis. * Adorate eum omnes Angeli ejus * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiphona. Qui diligitis Dominum, lætamini in Domino, et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

℣. Justi autem in perpetuum vivent. ℟. Et apud Dominum est merces eorum. Pater noster. Absolutio, A vinculis. ℣. Jube domne. Benedictio, Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cùm sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Lib. 1. de Sermo. Domini in monte, sub initio.

SI quæritur quid significet mons, benè intelligitur significare majora præcepta justitiæ, quia minora erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos Prophetas et famulos suos, secundùm ordinatissimam distributionem temporum, dedit minora præcepta populo, quem adhuc timore alligari oportebat: et per Filium suum majora populo, quem charitate jam liberari convenerat. Cùm autem minora minoribus, majora majoribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruentem suis temporibus generi humano exhibere medicinam.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Benedictio. Quorum festum colimus.

Lectio viij.

NEC mirum est, quòd dantur præcepta majora propter regnum cœlorum, et minora data sunt propter regnum terrenum

ab eodem uno Deo, qui fecit cœlum et terram. De hac ergo justitia, quæ major est, per Prophetam dicitur: Justitia tua sicut montes Dei; et hoc benè significat, quòd ab uno magistro, solo docendis tantis rebus idoneo, docetur in monte. Sedens autem docet, quod pertinet ad dignitatem magisterii. Et accedunt ad eum discipuli ejus, ut audiendis illius verbis hi essent etiam corpore viciniores, qui præceptis adimplendis etiam animo propinquabant. Et aperiens os suum, docebat eos, dicens. Ista circumlocutio, qua scribitur, Et aperiens os suum, fortassis ipsa mora commendat aliquantò longiorem futurum esse sermonem. Nisi fortè non vacet, quòd nunc eum dictum est aperuisse os suum, quòd ipse in lege veteri aperire soleret ora Prophetarum.

℟. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ℣. Prudentes virgines aptate vestras lampades. * Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

QUI ergo dicit? Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Legimus scriptum de appetitione rerum temporalium: Omnia vanitas, et præsumptio spiritus. Præsumptio autem spiritus, audaciam et superbiam significat. Vulgò etiam magnos spiritus superbi habere dicuntur: et rectè, quandoquidem spiritus etiam ventus vocatur. Undè scriptum est: Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum. Quis verò nesciat, superbos inflatos dici, tanquam vento distentos? Undè est etiam illud Apostoli: Scientia inflat, charitas verò ædificat. Quapropter rectè hic intelliguntur pauperes spiritu, humiles et timentes Deum; id est, non habentes inflantem spiritum.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

VIDI turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, stantes ante thronum. Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 17.

Antiphona. Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, et ceciderunt in conspectu throni in facies suas, et adoraverunt Deum. Antiphona. Redemisti nos Domine Deus in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum. Antiphona. Benedicite Dominum omnes electi ejus, agite

dierum lætitiæque et confitemini illi. Antiphona. Hymnus omnibus Sanctis ejus, filiis Israël, populo appropinquanti sibi: gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 7.

ECCE ego Joannes vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi: et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ et mari, dicens: Nolite nocere terræ et mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

HYMNUS.

SALUTIS æternæ Dator
Jesu redemptis subveni.
Virgo parens clementiæ
Dona salutem servulis.
Vos Angelorum millia,
Patrumque cœtus, agmina
Canora Vatum; vos reis
Precamini indulgentiam.
Baptista Christi prævius,
Summusque cœli Claviger,
Cum ceteris Apostolis
Nexus resolvant criminum.
Cohors triumphans Martyrum,
Almus Sacerdotum Chorus,
Et Virginalis castitas
Nostros reatus abluant.
Quicumque in alta siderum
Regnatis aula Principes,
Favete votis supplicum,
Qui dona cœli flagitant.
Virtus, potestas, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito
In sæculorum sæcula. Amen.

V. Exsultabunt Sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona. Te gloriosus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus, te omnes Sancti et electi voce confitentur unanimes, beata Trinitas, unus Deus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus, ut desideratam nobis tuæ propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. Per Dominum.

Ad Tertiam, Ant. Et omnes Angeli. Capitulum. Ecce ego Joannes, ut supra.

R. br. Lætamini in Domino, * Et exsultate justi. Lætamini. V. Et gloriamini omnes recti corde. Et exsultate. Gloria Patri. Lætamini. V. Exsultent justi in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitia.

Ad Sextam, Antiphona. Redemisti nos.

Capitulum. Apoc. 7. c.

POST hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex

omnibus gentibus, et tribubus, et populis, et linguis, stantes ante thronum Dei, in conspectu Agni, amicti stolis albis, et palmæ in manibus eorum.

R. br. Exultent justi, In conspectu Dei. Exultent. V. Et delectentur in lætitia. In conspectu. Gloria Patri. Exultent. V. Justi autem in perpetuum vivent. R. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam, Antiphona. Hymnus omnibus Sanctis ejus.

Capitulum. *Apoc.* 7. c.

BENEDICTIO, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, virtus, et fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum. Amen.

R. br. Justi autem, In perpetuum vivent. Justi. V. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justi. V. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Vesperas, Antiphona. Vidi turbam magnam: cum reliquis de Laudibus. 473. Psalmus. Dixit Dominus: cum reliquis de Dominica, 126. et loco ultimi Psalmus. Credidi propter quod. 129. Capitulum. Ecce ego Joannes. Hymnus. Placare, Christe. ut supra in primis Vesperis. 465.

V. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Ana.

O quam gloriosum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quocumque ierit. Oratio. Omnipotens sempiterne Deus. ut supra. 474.

Dicto Benedicamus Domino, dicuntur Vesperæ Defunctorum, incipiendo ab Ana. Placebo Domino: quæ integra dicitur ante et post Psalmum, similiter et aliæ Antiphonæ, ad modum Duplicis, Psalmus. Dilexi, et reliqua omnia, ut in Vesperis Defunctor. infra, excepto Psalmo: Lauda anima mea Dominum, qui post Pater noster, non dicitur; sed dicitur tantum Oratio. Fidelium Deus omnium. cum suis Versiculis, ut ibidem notatur.

Si prima dies post Festum omnium Sanctorum fuerit Dominica, fit Officium de ea, ut in rubricis generalibus; et Officium Defunctorum transfertur in sequentem Feriam ij. ita ut post Vesperas Dominicæ dicantur Vesperæ Defunctorum: Matutinum verò post Laudes Feriæ ij. quæ erit iij. dies infra Octavam.

DIE II. NOVEMBRIS.
Secunda die infra Octavam omnium Sanctorum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
De Sermone venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lectio iv.

Sermone 18. de Sanctis.

QUAM laxo sinu de prælio revertentes cives cœlestis excipit, de hoste protrasto trophæa ferentibus occurrit. Cum triumphantibus viris et feminæ veniunt, quæ cum sæculo sexum quoque vicerunt, et geminata gloria militiæ, virgines cum pueris teneros annos virtutibus transeuntes: sed et cetera fidelium turba aulæ perpetuæ regiam intrabit, qui sinceritatem fidei in concussis præceptorum cœlestium disciplinis unita pace observaverunt.

R. Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. V. Hic est Propheta, et plus quàm Propheta, de quo Salvator ait. Nullus major.

Lectio v.

ERGO agite nunc fratres, aggrediamur iter vitæ, revertamur ad civitatem cœlestem, in qua scripti sumus, et cives decreti. Non enim sumus hospites, sed cives sanctorum, et domestici Dei, etiam illius heredes, coheredes autem Christi. Hujus nobis urbis januas aperiet fortitudo, et fiducia latam præbebit ingressum. Consideremus ergo inclytam urbis illius felicitatem, in quantum considerare possibile est: ut enim verè est, comprehendere nullus sermo sufficiet.

R. Isti sunt qui viventes in carne plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. V. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem Domini.

Lectio vj.

DICITUR de ea in quodam loco sic. Quod aufugiet abi dolor, et tristitia, et gemitus. Quid hac vita beatius, ubi non est paupertatis metus, non ægritudinis imbecillitas? Nemo læditur, irascatur nemo: nemo invidet, cupiditas nulla exardescit: nullum ibi desiderium honoris, pulsat, aut potestatis ambitio. Nullus ibi diaboli metus, insidiæ dæmonum nullæ, terror gehennæ procul: mors neque corporis neque animæ erit, sed immortalitatis munere vita jucunda.

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, * Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.
Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cùm sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.
Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 1. et 2.

Nec aliundè omninò incipere oportuit beatitudinem, quàm à paupertate spiritus, si quidem perventura est ad summam sapientiam. Initium autem sapientiæ timor Domini; quoniam et è contrario, Initium omnis peccati superbia scribitur. Superbi autem appetunt, et diligunt regna terrarum. Beati mites: quoniam ipsi hereditate possidebunt terram: illam, credo, terram, de qua in Psalmo dicitur: Spes mea es tu, portio mea in terra viventium. Significat enim quamdam soliditatem, et stabilitatem hereditatis perpetuæ, ubi anima per bonum affectum, tanquam loco suo requiescit, sicut corpus in terra: et indè cibo suo alitur, sicut corpus ex terra: ipsa est requies, et vita sanctorum. Mites autem sunt qui cedunt improbitatibus, et non resistunt malo, sed vincunt in bono malum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo: quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus sit. Et vos similes.

Lectio viij.

Beati lugentes: quoniam ipsi consolabuntur. Luctus est tristitia de amissione charorum; conversi autem ad Deum, ea, quæ in hoc mundo chara amplectebantur, amittunt. Non enim gaudent his rebus, quibus antè gaudebant: et donec fiat in illis amor æternorum, nonnulla mœstitia sauciantur. Consolabuntur ergo Spiritu sancto, qui maximè propterea Paraclitus nominatur, id est, consolator: ut temporalia amittentes, æterna lætitia perfruantur.

℟. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviàm ei. ℣. Prudentes virgines apta-

ta vestras lampades. Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

BEATI, qui esuriunt et sitiunt justitiam: quoniam ipsi saturabuntur. Jam istos amatores dicit veri et inconcussi boni. Illo ergo cibo saturabuntur, de quo ipse Dominus dicit: Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei, quod est justitia: et illa aqua, de qua quisquis biberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Beati misericordes: quoniam ipsorum miserebitur Deus. Beatos esse dicit, qui subveniunt miseris: quod eis ita rependitur, ut de miseria liberentur.

Te Deum laudamus 16.

Post Laudes diei dicto, Benedicamus Domino, absolutè incipit Matutinum Defunctorum ab Invitatorio, cum Psalmo Venite. et tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphonæ. Dicitur ℟. Libera me Domine de morte æterna. Ad Laudes similiter duplicantur Antiphonæ, et in fine Laudum non dicitur Psalmus: De profundis. Sed dicto Pater noster, dicuntur Preces et Oratio. Fidelium Deus. tantùm, ut suprà in Vesperis.

Vesperæ de sequenti, cum Commemoratione Octavæ.

DIE III NOVEMBRIS.

In festo sanctæ Winefridæ Virginis Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, lxxxiv. præter sequentia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui beatam Winefridam virginitatis præmio donasti, fac nos, quæsumus, ejus intercessione mundi hujus blandimenta postponere, et cum ipsa perennis gloriæ sedem obtinere. Per Dominum.

Et fit Commem. Octavæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Roberto Salopiensi.

WINEFRIDA Virgo, in occidua majoris Britanniæ parte oriunda, pudicitiam suam Deo, consentientibus parentibus, consecraverat. Quam Caradocus, Alani regis filius, cùm misere deperiret, domum libidinis explendæ gratia improvisus ingreditur. Fugientem autem virginem insecutus, in liminibus apprehendit, et renitentem, iræ impatiens obtruncat. Passa est hæc sancta virgo et martyr circa annum salutis nostræ sexcentesimum sexagesimum.

℞. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectiones V. et vj. de Communi, primo loco, xciv.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii in Evangel. Simile est regnum cælorum decem virginibus, ut in Communi primo loco.

In Laudibus fit Com. Octavæ omnium Sanctorum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti cum Com. præcedentis, Octavæ, et SS. Vitalis et Agricolæ martyrum.

DIE IV. NOVEMBRIS.

In festo sancti Caroli Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, xlix. præter ea, quæ hic ponuntur propria.

Oratio.

ECCLESIAM tuam, Domine, sancti Caroli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi: ut sicut illum Pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dominum.

Et fit Commem. S. Winefridæ V. M. Ant. Veni sponsa. ℣. Diffusa est. Oratio. Omnipotens, 478.

Deinde fit Commem. Octavæ, Ant. O quam gloriosum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quocumque ierit. ℣. Exsultabunt sancti in gloria. ℞. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus, ut desideratam nobis tuæ propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris.

Postea fit Comm. SS. Martyrum Vitalis et Agricolæ. Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. ℣. Lætamini in Domino, et exsultate justi. ℞. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui sanctorum Martyrum tuorum Vitalis et Agricolæ solemnia colimus, eorum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAROLUS, Mediolani nobili Borromæorum familia natus, quanta futurus esset sanctitate conspicuus, divina lux super parientis matris cubiculum noctu coruscans præsignavit. A pueritia Clericali militiæ adscriptus, Abbatia postmodùm insignitus, patrem admonuit, ne reditus in rem familiarem converterentur: quorum ipse nactus administrationem, quidquid supererat, expendebat in pauperes. Adolescens liberalibus disciplinis Papiæ operam dedit. Castitatem adeò coluit, ut impudicas etiam mulieres, ad labefactandam ejus pudicitiam pluries immissas, invicta constantia fugaverit. Vigesimum tertium ætatis annum agens, à Pio Quarto ejus avunculo in sacrum Cardinalium Collegium cooptatus, insigni pietatis ac virtutum omnium splendore præluxit. Mox ab eodem Mediolanensis Archiepiscopus creatus, in eo plurimum operæ adhibuit, ut juxta sacrosanctum Tridentinum Concilium, quod ejus potissimum solicitudine jam tum fuerat absolutum, Ecclesiam sibi commissam componeret; atque ut depravatos plebis suæ mores reformaret, iteratam sæpius Synodorum celebrationem, seipsum eximiæ sanctitatis præbuit exemplar. In profligandis hæreticis è partibus Rhætorum et Helvetiorum, quorum plurimos ad Christianam fidem convertit, maximè laboravit.

R. Juveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

HUJUS Viri charitas præcipuè enituit, cùm, Oriano Principatu vendito, pretium universum ad quadraginta aureorum millia, una die in pauperes erogavit. Nec minori pietate viginti millia, quæ sibi fuerant legata, distribuit. Ecclesiasticos proventus, quibus ab avunculo copiosè fuerat cumulatus, dimisit, nonnullis retentis, quibus ad proprios usus, et egenorum inopiam sublevandam uteretur. Quo tempore pestis Mediolani grassabatur, domesticam supellectilem, ne relicto sibi lectulo, in eosdem alendos contulit, super nuda in posterum tabula decumbens; eoque morbo laborantes sedulò invisens, paterno reficiebat affectu, et Ecclesiæ Sacramenta propriis ipse manibus administrans, mirùm

in [illegible] hu-millimis interim precibus reconciliator accedens, publicis supplicationibus indictis, fune sibi ad collum alligato, nudis pedibus etiam offendiculo cruentatis, crucem bajulans, seseque ipsum pro peccatis populi hostiam offerens, divinam indignationem avertere satagebat. Ecclesiasticae libertatis fuit acerrimus propugnator. Disciplinae vero restituendae sollicitus, à seditiosis, dum orationi insisteret, tormentarii bellici ictu petitus, sed divina virtute illaesus.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

ABSTINENTIA admirabili erat, jejunabat saepissime, pane tantum et aqua, vel leguminibus contentus. Noctes in vigiliis, asperrimo cilicio, assiduis flagellis corpus domabat. Humilitatis ac mansuetudinis studiosissimus fuit. Orationem, ac verbi Dei praedicationem, nullis licet gravissimis occupationibus, numquam intermisit. Multas Ecclesias, Monasteria, Collegia aedificavit. Multa scripsit ad Episcoporum praesertim instructionem utilissima; cujus etiam opera Parochorum Catechismus prodiit. Demum in solitudinem Varalli montis, ubi Dominicae passionis mysteria ad vivum repraesentantur, secessit, ibique dies aliquot voluntaria castigatione asperam, sed Christi dolorum meditationibus suavem vitam ducens, in febrim incidit. Mediolanum reversus, ingravescente morbo, cinere et cilicio coopertus, oculis in Crucifixi imaginem defixis, migravit in caelum, anno aetatis quadragesimo septimo, Domini vero millesimo quingentesimo octogesimo quarto, tertio Nonas Novembris. Quem miraculis clarum Paulus Quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Homo peregre proficiscens. Ut in Communi Confessoris Pontificis.

Pro sanctis martyribus Vitale et Agricola.

Lectio ix.

VITALIS, et Agricola ejus dominus, in persecutione Diocletiani et Maximiani Bononiæ ob Jesu Christi prædicationem comprehensi sunt; cùmque Vitalis, quò magis precibus et minis tentaretur ut sententiam mutaret, eò magis se Christi cultorem ac servum profiteretur, vario tormentorum genere cruciatus, constanter omnia perferens, in oratione spiritum Deo reddidit. Agricola verò, cùm ejus supplicium dilatum esset, ut forte tormentorum vi permotus, Christum vellet renuntiare, ejus exemplo magis confirmatus est. Itaque cruci affixus, Vitali servo consors fuit nobilis martyrii. Eorum corpora in Judæorum sepulchro cùm jacerent humata, à sancto Ambrosio inventa, in sacrum celebremque locum translata sunt.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. Octavæ, Ant. Te gloriosus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus, te omnes Sancti et electi voce confitentur unanimes, beata Trinitas, unus Deus. Exultabunt sancti in gloria. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari; quæsumus; ut desideratam nobis tuæ propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris.

Posteà fit Commemoratio SS. Vitalis et Agricolæ martyrum, Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos. ℣. Lætamini in Domino, et exultate justi. ℟. Et gloriamini omnes recti corde. Oratio, Præsta quæsumus, ut supra, 478.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Octavæ. 479.

DIE V. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

De Sermone venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lectio iv.

Sermone 18. de Sanctis.

AD hanc igitur operum salutarium delectet nos pervenire palmam. Libenter ad præsumptum certamen omnes in agone justitiæ, Deo et Christo spectante curramus: et qui sæculo et mundo majores esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sæculi cupidi-

tate tardeque. Si expediti et celeres in isto agone currentes, diem suum ultimum invenerit, numquam Dominus meritis nostris deerit remunerator.

℟. Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. ℣. Hic est Propheta, et plus quàm Propheta, de quo Salvator ait. Nullus major.

Lectio v.

QUI coronam in persecutione purpuream pro passione donabit, ipse in pace vincentibus pro justitiæ meritis dabit et candidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occisi sunt, et tamen fidei et justitiæ meritis honorati inter Patriarchas primi esse meruerunt: ad quorum congregatur convivium quisquis fidelis et justus et laudabilis invenitur. Memores esse debemus voluntatem non nostram, sed Dei facere debere: quia qui fecerit ejus voluntatem, manet in æternum, quomodò et ille manet in æternum.

℟. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem Domini.

Lectio vj.

QUAPROPTER, Charissimi, mente integra, fide firma, virtute robusta, charitate perfecta, parati ad omnem voluntatem Dei simus, conservantes fortiter Dominica mandata, in simplicitate innocentiam, in charitate concordiam, modestiam in humilitate, diligentiam in administratione, vigilantiam in adjuvandis laborantibus, misericordiam in fovendis pauperibus, in defendenda veritate constantiam, in disciplinæ severitate censuram, ne aliquid ad exemplum bonorum factorum desit in nobis. Hæc sunt enim vestigia, quæ nobis sancti quique revertentes in patriam reliquerunt, ut illorum semitis inhærentes sequeremur et gaudia.

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cùm sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.
Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 3. et 4.

ITAQUE in hoc tertio gradu, in quo scientia est, lugetur amissio summi boni, quia inhaeretur extremis. In quarto autem gradu labor est, ubi vehementer incumbitur, ut sese animus avellat ab eis, quibus pestifera dulcedine innexus est. Hic ergo esuritur et sititur justitia, et multum necessaria est fortitudo; quia non relinquitur sine dolore, quod cum delectatione retinetur. Quinto autem gradu perseverantibus in labore datur evadendi consilium; quia nisi quisque adjuvetur a superiore, nullo modo sibi est idoneus, ut sese tantis miseriarum implicamentis expediat. Est autem justum consilium, ut qui se a potentiori adjuvari vult, adjuvet infirmiorem, in quo est ipse potentior. Itaque beati misericordes, quia ipsorum miserebitur Deus.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo: quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.

Lectio viij.

SEXTO gradu est cordis munditia de bona conscientia bonorum operum, valens ad contemplandum summum illud bonum, quod solo puro et sereno intellectu cerni potest. Postremo est septima ipsa sapientia, id est, contemplatio veritatis, pacificans totum hominem, et suscipiens similitudinem Dei; quae ita concluditur: Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Octava tamquam ad caput redit, quia consummatum perfectumque ostendit et probat. Itaque in prima, et in octava nominatum est regnum caelorum: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum: et, Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam; quoniam ipsorum est regnum caelorum.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit: * Exite obviam ei. V. Prudentes virgines, aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

CUM jam dicitur: Quis nos separabit a charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? Septem sunt ergo, quae perficiunt: nam octava clarificat, et quod perfectum est, de-

monstrat, ut per hos gradus perficiantur et ceteri, tam quam à capite rursùm exordiens. Videtur ergo mihi etiam septiformis operatio Spiritus sancti, de qua Isaias loquitur, his gradibus, sententiisque congruere. Sed interest ordinis: nam ibi enumeratio ab excellentioribus cœpit, hic verò ab inferioribus. Ibi namque incipit à sapientia Dei, et desinit ad timorem Dei: sed initium sapientiæ timor Domini est. Te Deum. 16.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Lectio iv.
Sermone 2. de Festo omnium. Sanctorum.

QUIA Sanctorum omnium festivam hodiè, dilectissimi, omnique dignissimam devotione memoriam celebramus, operæ pretium puto, de communi eorum felicitate, in qua beata jam requie perfruuntur, et futura quam præstolantur, consummatione, adjutante Spiritu sancto, sermonem facere charitati vestræ. Fidelis quippe sermo, et omni acceptione dignus, ut quos solemni veneratione prosequimur, etiam simili conversatione sequamur; quos beatissimos prædicamus, ad eorum beatitudinem tota aviditate curramus; quorum delectamur præconiis, sublevemur eorum patrociniis.

R. Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: * Nullus major inter natos mulierum, Joanne Baptista. V. Hic est Propheta, et plus quàm Propheta, de quo Salvator ait. Nullus major.

Lectio v.
Sermone 5. de eodem Festo, circa medium.

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificatio nostra, ad quid nostra hæc ipsa solemnitas? Quò eis terrenos honores, quos juxta veracem Filii promissionem honorificat Pater cœlestis? Quò eis præconia nostra? Pleni sunt. Prorsùs ità est, dilectissimi, bonorum nostrorum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotione præstatur. Planè, quòd eorum memoriam veneramur, nostra interest, non ipsorum. Vultis scire quantum interest nostra? Ego in me (fateor) ex hac recordatione sentio desiderium vehemens inflammari, et desiderium triplex.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

V. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio vj.

VULGO dicitur: Quod non videt oculus, cor non dolet. Oculus meus, memoria mea: et cogitare de Sanctis, quodammodo eos videre est. Sic nempe portio nostra in terra viventium, nec modica sane portio, si tamen, ut decet, memoriam affectio comitetur: sic inquam, conversatio nostra in cœlis est. Verumtamen non sic nostra, sicut illorum. Ipsorum enim substantia ibi est, nostra autem desideria: ipsi per præsentiam, nos per memoriam ibi sumus.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, Mercedem laboris ego reddam vobis. V. Venite benedicti patris mei, percipite regnum. Mercedem laboris. Gloria Patri. Mercedem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 4.

QUAPROPTER, si gradatim tamquam ascendentes numeremus, primus ibi est timor Dei, secunda pietas, tertia scientia, quarta fortitudo, quintum consilium, sextus intellectus, septima sapientia. Timor Dei congruit humilibus, de quibus hic dicitur: Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum: id est, non inflati, non superbi, de quibus Apostolus dicit: Noli altum sapere, sed time, id est, noli extolli. Pietas congruit mitibus. Qui enim pie quærit, honorat sanctam Scripturam, et non reprehendit, quod nondum intelligit, et propterea non resistit: quod est mitem esse. Unde hic dicitur: Beati mites: quoniam ipsi hereditate possidebunt terram.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus exspectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo: quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.

Lectio viij.

SCIENTIA congruit lugentibus, qui jam cognoverunt in Scripturis, quibus malis vincti teneantur, quæ tamquam bona et utilia ignorantes appetierunt: de quibus hic dicit.

tur: Beati, qui lugent nunc. Fortitudo, congruit esurientibus et sitientibus. Laborant enim desiderantes gaudium de veris bonis, et amorem à terrenis, et corporalibus avertere cupientes: de quibus hic dicitur: Beati, qui esuriunt et sitiunt justitiam. Consilium congruit misericordibus; hoc enim unum remedium est de tantis malis evadendi; ut dimittamus, sicut nobis dimitti volumus; et adjuvemus, in quo possumus alios, sicut et nos, in quo non possumus, cupimus adjuvari; de quibus hic dicitur: Beati misericordes: quoniam ipsorum miserebitur Deus.

R. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit: exite obviam ei. V. Prudentes virgines aptate vestras lampades, Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

INTELLECTUS congruit mundis corde, tanquam purgato oculo, quo cerni possit, quod corporeus oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit; de quibus hic dicitur: Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Sapientia congruit pacificis, in quibus jam ordinata sunt omnia, nullusque motus adversùs rationem rebellis est, sed cuncta obtemperant spiritui hominis, cùm et ipse obtemperet Deo; de quibus hic dicitur: Beati pacifici. Unum autem præmium, quod est regnum cælorum, pro his gradibus varié nominatum est.

Te Deum laudamus. 116.

DIE VII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Serm. de Martyribus, quòd aut imitandi sunt, aut non laudandi, Tom. 3.

QUI Sanctorum merita religiosa charitate miratur, quique justorum glorias frequenti laude colloquitur, eorum mores sanctos atque justitiam imitetur. Quoniam quem delectat Sancti alicujus meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium. Quare aut imitari debet, si laudat; aut laudare non debet, si imitari detrectat: ut qui alium laudat, laudabilem se reddat: et qui Sanctorum merita admiratur, mirabilis ipse vitæ sanctitate reddatur. Nam si propterea justos fidelesque diligimus, quòd in ipsis justitiam fidemque suspicimus; possumus nos quoque esse quod sunt, si faciamus ipsi quod faciunt.

R. Praecursor Domini venit, de quo ipse testatur: * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. V. Hic est Propheta, et plus quàm Propheta, de quo Salvator ait. Nullus.

Lectio v.

NEQUE enim difficile nobis est, quod ab ipsis geritur, imitari, cùm sine praecedenti exemplo ab antiquis talia gesta conspicimus: ut non ipsi aliorum aemuli redderentur, sed aemulandae virtutis seipsos nobis praeberent exemplum: ut, dum nos ex ipsis, et ex nobis alii proficiunt, sic Christus in suis semper celebratur, Ecclesia sancta laudetur. Unde ab origine mundi innocens Abel occiditur, Enoch Deo placens transfertur, justus Noë invenitur, Abraham fidelis probatur, Moyses mansuetus dignoscitur, Jesus castus, David lenis, Elias acceptus, Daniel sanctus, tres pueri victores redduntur.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. V. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Lectio vj.

APOSTOLI discipuli Christi, credentium magistri habentur: è quibus eruditi Confessores fortissimi pugnant, Martyres perfecti triumphant, et Christianis semper exercitus diabolum Deo armati debellant. In istis semper pares virtutes, dissimiles pugnae, gloriosae victoriae. Unde tu Christiane delicatus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Exere vires, fortiter dimica, atrociter in praelio isto concerta. Considera pactum, conditionem attende, militiam nosce: pactum quod spopondisti, conditionem qua accessisti, militiam cui nomen dedisti.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, * Mercedem laboris ego reddam vobis. V. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cùm sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex lib. 1. *de Serm. Domini, in monte, cap.* 4.

IN primo gradu, sicut oportebat, positum est regnum coelorum, quod est perfectae summaeque sapientiae animae rationalis.

Sic itaque dictum est: Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum: tamquam diceretur, initium sapientiæ timor Domini. Mitibus hereditas data est, tamquam testamentum patris cum pietate quærentibus. Beati mites: quoniam ipsi hereditate possidebunt terram. Lugentibus consolatio, tamquam scientibus quid amiserint, et quibus mersi sunt. Beati, qui lugent nunc: quoniam ipsi consolabuntur. Esurientibus, et sitientibus saturitas, tamquam refectio laborantibus, fortiterque certantibus ad salutem. Beati, qui esuriunt et sitiunt justitiam: quoniam ipsi saturabuntur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo: quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.

Lectio viij.

MISERICORDIBUS misericordia, tamquam vero et optimo consilio utentibus, ut hoc eis exhibeatur a potentiore, quod invalidioribus ipsi exhibent. Beati misericordes: quoniam ipsorum miserebitur Deus. Mundis corde facultas est videndi Deum, tamquam purum oculum ad intelligenda æterna gerentibus. Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Pacificis Dei similitudo est, tamquam perfecte sapientibus, formatisque ad imaginem Dei per regenerationem renovati hominis. Beati pacifici: quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Et ista quidem in hac vita possunt compleri, sicut completa esse in Apostolis credimus. Nam illa omnimoda et in Angelicam formam mutatio, quæ post hanc vitam promittitur, nullis verbis exponi potest.

R. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. V. Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

BEATI ergo, qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Hæc octava sententia, quæ ad caput redit, perfectumque hominem declarat, significatur fortassè et circumcisione octava die in veteri Testamento, et Domini resurrectione post sabbatum, qui est utique octavus, idemque primus dies, et celebratione octavarum feriarum, quas in regeneratione novi hominis cele-

bramus, et numero ipso Pentecostes, nam septenario numero septies multiplicato, quo fiunt quadraginta novem, quasi octavus additur, ut quinquaginta compleantur. Et tamquam redeatur ad caput, quo die missus est Spiritus sanctus, eo in regnum cœlorum ducimur, et hereditatem accipimus, et consolamur, et pascimur, et misericordiam consequimur, et mundamur, et pacificamur. Atque ita perfecti, omnes extrinsecus illatas molestias pro veritate et justitia sustinemus.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Vesperas, Duplex, et omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi. 463 cum Commemoratione sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum. Antiphona. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui gloriosos Martyres fortes in sua confessione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava omnium Sanctorum. Duplex.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi martyris, de mortalitate.

Lectio iv. *In fine.*

CONSIDERANDUM est, fratres dilectissimi, et identidem cogitandum, renuntiasse nos mundo, et tamquam hospites et peregrinos hic interim degere. Amplectamur diem, qui assignat singulos domicilio suo, qui nos istinc ereptos, et laqueis sæcularibus exsolutos, paradiso restituit, et regno cœlesti. Quis non peregre constitutus properaret in patriam regredi? Quis non, ad suos navigare festinans, ventum prosperum cupidius optaret, ut velociter charos liceret amplecti?

℟. Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista.

℣. Hic est Propheta, et plus quam Propheta, de quo Salvator ait. Nullus.

Lectio v.

PATRIAM nostram paradisum computamus, parentes Patriarchas habere jam cœpimus: quid non properamus et currimus, ut patriam nostram videre, ut parentes salutare

possimus? Magnus illic nos charorum numerus exspectat, parentum, fratrum, filiorum frequens nos et copiosa turba desiderat, jam de sua immortalitate secura, et adhuc de nostra salute solicita. Ad horum conspectum et complexum venire, quanta et illis et nobis in commune lætitia est? Qualis illic cœlestium regnorum voluptas sine timore moriendi, et cum æternitate vivendi? quàm summa et perpetua felicitas?

℟. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem Domini.

Lectio vj.

Illic Apostolorum gloriosus chorus, illic Prophetarum exultantium numerus, illic Martyrum innumerabilis populus ob certaminis, et passionis victoriam coronatus. Triumphantes illic Virgines, quæ concupiscentiam carnis et corporis continentiæ robore subegerunt. Remunerati misericordes, qui alimentis et largitionibus pauperum, justitiæ opera fecerunt, qui Dominica præcepta servantes, ad cœlestes thesauros terrena patrimonia transtulerunt. Ad hos, fratres dilectissimi, avida cupiditate properemus, et cum his citò esse, ut citò ad Christum venire contingat, optemus.

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, * Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cùm sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 5.

Beati eritis, inquit, cum vobis maledixerint, et persequentur vos, et dicent omne malum adversum vos, mentientes, propter me: gaudete, et exultate, quoniam merces vestra multa est in cœlis. Animadvertat quisquis delicias hujus sæculi, et facultates rerum temporalium quærit in nomine Christiano, intrinsecùs esse beatitudinem nostram, sicut de anima ecclesiastica ore prophetico dicitur: Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intùs. Nam extrinsecùs maledicta, et

persecutiones, et detractiones promittuntur: de quibus tamen magna merces est in cœlis, quæ sentitur in corde patientium, eorum, qui jam possunt dicere: Gloriamur in tribulationibus, scientes, quod tribulatio patientiam operatur: patientia autem probationem, probatio vero spem, spes autem non confundit: quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo: quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes.

Lectio viij.

NON enim ista perpeti fructuosum est, sed ista pro Christi nomine non solum æquo animo, sed etiam cum exultatione tolerare. Nam multi hæretici nomine Christiano animas decipientes, multa talia patiuntur: sed ideo excluduntur ab ista mercede, quia non dictum est tantum, Beati, qui persecutionem patiuntur: sed additum est, Propter justitiam. Ubi autem sana fides non est, non potest esse justitia: quia justus ex fide vivit. Neque schismatici aliquid sibi ex ista mercede promittant: quia similiter, ubi charitas non est, non potest esse justitia. Dilectio enim proximi malum non operatur: quam si haberent, non dilaniarent corpus Christi, quod est Ecclesia.

℟. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ℣. Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce sponsus.

Pro SS. Martyribus Quatuor Coronatis.

Lectio ix.

SEVERUS, Severianus, Carpophorus, et Victorinus fratres, in persecutione Diocletiani deorum cultum libere detestantes, plumbatis cæsi, in verberibus vitam pro Christi nomine profuderunt. Quorum corpora canibus objecta, cum ab illis intacta diu fuissent, sublata a Christianis, via Lavicana tertio ab Urbe lapide in arenaria sepeliuntur prope sepulchrum sanctorum martyrum Claudii, Nicostrati, Symphoriani, Castorii et Simplicii: qui eodem imperatore passi erant, quod, cum essent summi sculptores, nullo modo adduci potuerant, ut idolorum statuas facerent: et ad Solis simulacrum ducti ut illud venerarentur, numquam com-

mi sauros se dixerunt, et adorarent opera manuum hominum. Quamobrem in carcerem conjecti, cum ibi multos dies in eodem proposito perstitissent, primum scorpionibus cæsi, deinde vivi plumbeis loculis inclusi, in flumen dejiciuntur. Extat in Urbe Ecclesia sub nomine sanctorum Quatuor Coronatorum, quorum distincta nomina, divinitus postea patefacta sunt; ubi non solum illorum quatuor, sed etiam horum quinque Martyrum corpora honorifice sepulta sunt; et eorum festivitas sexto Idus Novembris celebratur.

Te Deum laudamus 46.

Pro Commemoratione sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum, Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere, multis passeribus meliores estis vos. V. Lætamini in Domino, et exsultate justi. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio. Præsta, quæsumus, ut supra, 490.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis, et S. Theodori. M.

DIE IX NOVEMBRIS.

Dedicatio Basilicæ Salvatoris.

Duplex.

Omnia ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ. Et fit Commemoratio omnium Sanctorum, Ant. O quam gloriosum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quocumque ierit. V. Exsultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus, ut desideratam nobis tuæ propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris.

Deinde S. Theodori Mart. Ant. Iste sanctus. V. Gloria et honore 221.

Oratio.

DEUS, qui nos beati Theodori martyris tui confessione gloriosa circumdas et protegis: præsta nobis, ex ejus imitatione proficere, et oratione fulciri. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ, exceptis lectionibus, quæ leguntur ut inf.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Lectio j. Cap. 21. a.

ET venit unus de septem Angelis habentibus phialas plenas septem plagis novissimis, et locutus est mecum, dicens: Veni, et ostendam tibi sponsam, uxorem Agni. Et sustulit me in spiritu in

montem magnum, et altum, et ostendit mihi civitatem sanctam Jerusalem descendentem de cœlo a Deo, habentem claritatem Dei: et lumen ejus simile lapidi pretioso tamquam lapidi jaspidis, sicut crystallum.

R. In dedicatione templi decantabat populus laudem: * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. V. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes gentes. Et in ore.

Lectio ij.

Et habebat murum magnum et altum, habentem portas duodecim: et in portis Angelos duodecim, et nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israël. Ab Oriente portæ tres: et ab Aquilone portæ tres: et ab Austro portæ tres: et ab Occasu portæ tres. Et murus civitatis habens fundamenta duodecim, et in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum Agni. Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arundineam auream, ut metiretur civitatem, et portas ejus, et murum. R. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes, et dicent: Gloria tibi Domine. V. Venientes autem venient cum exsultatione, portantes manipulos suos. Et venient.

Lectio iij.

Et civitas in quadro posita est, et longitudo ejus tanta est quanta et latitudo: et mensus est civitatem de arundine aurea per stadia duodecim millia: et longitudo, et altitudo, et latitudo ejus æqualia sunt. Et mensus est murum ejus centum quadraginta quatuor cubitorum, mensura hominis, quæ est Angeli. Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide: ipsa vero civitas aurum mundum simile vitro mundo.

R. Benedic, Domine, domum istam, quam ædificavi nomini tuo, venientium in loco isto * Exaudi preces in excelso solio gloriæ tuæ. V. Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum. Exaudi. Gloria Patri. Exaudi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ritus, quos in consecrandis Ecclesiis et altaribus Romana servat Ecclesia, beatus Silvester Papa primus instituit. Nam etsi jam ab Apostolorum tempore loca fuerint Deo dicata, quæ a quibusdam Oratoria, ab aliis Ecclesiæ dicebantur, ubi collecta fiebant per unam sabbati, et Christianus populus orare

Dei verbum audire, et Eucharistiam sumere insolitus erat; non tamen illa adeò solemni ritu consecrabantur, ut nec in eis adhuc in titulum erectum erat altare, quod chrismate delibutum, Domini nostri Jesu Christi, qui altare, hostia, et sacerdos noster est, figuram exprimeret.

℟. Orantibus in loco isto, ✻ Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent; et da gloriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio v.

SED ubi Constantinus Imperator per Baptismi sacramentum sanitatem, salutemque consecutus est, tum primùm lege ab eo lata concessum est toto orbe terrarum, Christiani ut Ecclesias ædificarent; quos ille non solùm edicto, sed etiam exemplo ad sacram ædificationem est cohortatus. Nam et in suo Lateranensi palatio Ecclesiam Salvatori dedicavit, et ei continentem Basilicam nomine sancti Joannis Baptistæ condidit, eo loco, quo ipse baptizatus, à sancto Silvestro, à lepra mundatus est; quam idem Pontifex consecravit quinto Idus Novembris, cujus consecrationis memoria celebratur hodierno die, quo primùm Romæ publicè Ecclesia consecrata est, et imago Salvatoris in pariete depicta populo Romano apparuit.

℟. O quàm metuendus est locus iste! ✻ Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, benè fundata est suprà firmam petram. Verè.

Lectio vj.

QUOD si beatus Silvester posteà in consecratione altaris Principis Apostolorum decrevit, ut deinceps nisi ex lapide altaria non ædificarentur; tamen Basilicæ Lateranensis altare fuit è ligno erectum; quod mirum non est. Nam cùm à sancto Petro usque ad Silvestrum, propter persecutiones, Pontifices certo loco consistere non possent; quocumque eos necessitas compulisset, sive in cryptas, sive in cœmeteria, sive in ædes piorum, super illo altari ligneo ad arcæ similitudinem concavo, sacra faciebant. Quo altari sanctus Silvester, reddita Ecclesiæ pace, honoris causa Principis Apostolorum, qui in illo sacrificasse dicitur, et reliquorum Pontificum, qui usque ad id tempus ad mysteria conficienda eo usi fuerant, in Lateranensi prima Ecclesia collocato, ne

civit, ne quicquam in loci praeter Romanum Pontificem, Missam deinceps celebraret. Eamdem Ecclesiam ingendiis, vastationibus, terræ insuper motibus disjectam, eversamque, ac sedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodùm malitione restitutum, Benedictus Decimustertius Pontifex Maximus, Ordinis Prædicatorum, die vigesima octava Aprilis anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti ritu solemni consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit.

℟. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino. * Verè locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ℣. Cùmque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Gloria Patri. Verè.

In tertio Nocturno Homilia sancti Ambrosii Episcopi in Evangel. Ingressus Jesus. in Communi Dedicationis Ecclesiæ. cxx.

Pro S. Theodoro martyre.

Lectio ix.

THEODORUS, miles Christianus, Maximiano Imperatore, quòd idolorum fanum incendisset, comprehensus, cùm à Præfecto legionis pœna ei remitteretur, si poenitens facti Christianam fidem ejuraret, constanter in fidei confessione perseverans, missus est in carcerem: ubi ungulis excarnificatus, dum costæ nudarentur, lætus canebat: Benedicam Dominum in omni tempore. Quare in ardentem rogum injectus, in orationes et divinis laudibus animam Christo reddidit quinto idus Novembris: cujus corpus Eusebia matrona, sindone involutum, sepelivit in suo prædio.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commemoratio sancti Theodori martyris. Antiphona. Qui odit animam suam. ℣. Justus ùt palma. xxxj.

Oratio. Deus, qui nos beati Theodori. ut sup. 495.

Et in secundis Vesperis Commemoratio S. Andreæ Avellini, et sanctorum martyrum Tryphonis, &c.

DIE X. NOVEMBRIS.

In festo S. Andreæ Avellini, Clerici Regularis.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, xxviij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEUS, qui in corde beati Andreæ Confessoris tui, per arduum quotidiè in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te ascensiones disposuisti: concede nobis ipsius meritis et intercessione ita

ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora semper exequentes, ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dominum nostrum.

Deinde Comm. SS martyrum Tryphonis, &c. Ant. Istorum est enim. V. Lætamini. XXXV.

Oratio.

FAC nos, quæsumus Domine, sanctorum martyrum tuorum Tryphonis, Respicii, et Nymphæ semper festa sectari: quorum suffragiis, protectionis tuæ dona sentiamus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

ANDREAS Avellinus, dictus anteà Lancellottus, apud Castrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipsa infantiæ primordia futuræ sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolescens ad litteras addiscendas paterna è domo egressus, lubricam illius ætatis semitam inter bonarum artium studia ita peregit, uti sapientiæ initium, quod est timor Domini, ob oculos potissimùm habere, nunquam prætermiserit. Cum egregiâ proindè formâ eximiam castitatis studium conjunxit, quæ insidiantes sæpè mulierum insidias elusit, interdum etiam apertam vim propulsavit. Clericali militiæ jampridem adscriptus, Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret, ibique jurisprudentiæ lauream adeptus, atque intereà ad sacerdotalem dignitatem evectus, causarum patrocinia in foro duntaxat Ecclesiastico, proque privatis quibusdam personis juxta sacrorum Canonum sanctiones agere cœpit. Verùm cùm aliquando inter causam agendam leve ei mendacium excidisset, mox verò fortuitâ sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: Os, quod mentitur, occidit animam; tanto ejus culpæ dolore, ac pœnitentiâ correptus est, ut statim ab ejusmodi vitæ instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis, se totum divino cultui, sacrisque ministeriis mancipavit; cùmque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, sanctimonialium regimini à tunc existente Archiepiscopo Neapolitano Præfectus fuit. Quo in munere cùm pravorum hominum odia subiisset, primò quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit; mox verò per sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectio-

vitæ desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur, suppliciter postulavit; votique compos factus, ob ingentem, quo æstuabat Crucis amorem, ut sibi Andreæ nomen imponeretur, precibus impetravit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum. Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

ARCTIORIS itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maximè virtutis exercitationes incubuit, ad quas sese arctius etiam emissis votis obstrinxit; altero scilicet suæ ipsius voluntati jugiter obsistendi, altero verò in via Christianæ perfectionis semper ulteriùs progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, et in ea promovenda, cùm aliis præesset, studiosissimus fuit. Quidquid ab instituti sui Officii, et Regulæ præscripto superesset temporis, orationi, et animarum saluti tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas, et prudentia emicuit; vicos et oppida Neapoli finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens lustrabat. Quam ardentem ergæ proximos sancti viri charitatem signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita ægri confessione domum rediret, ac pluviæ ventorumque vis prælucentem facem extinxisset, non solum ipse cum sociis inter effusissimos imbres nihil madefactus est, verum etiam inusitato splendore, è suo corpore mirabiliter emicante, sociis inter densissimas tenebras iter monstravit. Abstinentia, et patientia, necnon abjectione, atque odio sui summoperè præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ad suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit, immò etiam pro interfectoribus opem, et misericordiam judicum imploravit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum. Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio VI.

PLURIBUS in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, et Placentiæ instituit,

Illius operam sanctus Carolus Borromæus, et Paulus de Aretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore, et cultu prosequebatur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos cùm divinas laudes persolveret, è regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroïca virtutum exempla, prophetiæ quoque dono illustris, quo et secreta cordium, et absentia, et futura prospexit, annis gravis, et laboribus fractus, ad Aram celebraturus in verbis illis tertiò repetitis: Introibo ad Altare Dei, repentino apoplexiæ morbo correptus est; mox Sacramentis ritè munitus, placidissimè inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in Ecclesia sancti Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita, et post mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex Maximus solemni ritu Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coràm me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna: Quia te. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri præcincti. ut in Communi Confessoris non Pontificis. lxxvij.

De SS. Tryphone, Respicio, &c. martyribus.

Lectio ix.

TRYPHON, Decio Imperatore, cùm Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perducere conaretur, à Decii satellitibus comprehensus, primùm equuleo torquetur, et ungulis ferreis excarnificatur; deindè sublimibus pedibus candentibus clavis confixus, fustibus cæditur, et admotis facibus ardentibus aduritur. Quæ cùm omnia fortiter ferentem videret Respicius Tribunus, ad Christi Domini fidem conversus, statim se Christianum esse palàm professus est. Qui variè cruciatus unà cum Tryphone rapitur ad Jovis simulacrum: quæ statua Tryphone orante concidit. Quare plumbatis crudelissimè contusi, nobilissimum martyrium consecuti sunt, quarto Idus Novembris. Eodem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cùm Jesum Christum verum esse Deum clarè voce testaretur, eum

tyrii palmam ad virginitatis coronam adjunxit.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. SS. Tryphonis, &c. mart.

Ana. Vestri capilli. V. Exultabunt sancti. xlvj.

Oratio. Fac nos quæsumus ut suprà. 497.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum Commemoratione præcedentis, et S. Mennæ M.

DIE XI. NOVEMBRIS.

In festo S. Martini Episcopi et Confessoris. Duplex.

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECCE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus. Iste Confessor, ut in Communi Confessoris Pontificis. xlix.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnificat. Antiphona. O beatum virum, cujus anima paradisum possidet: unde exultant Angeli, lætantur Archangeli, chorus Sanctorum proclamat, turba Virginum invitat, Mane nobiscum in æternum.

Oratio.

DEUS, qui conspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius; ut intercessione beati Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra omnia adversa muniamur. Per Dominum.

Et fit Commem. S. Andreæ Avellini Confessoris.

Ana. Hic vir despiciens. V. Justum deduxit. lxxx.

Oratio. Deus, qui ut suprà. 496.

Deindè S. Mennæ martyris; Ana. Iste sanctus. V. Gloria et honore. xxj.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati Mennæ martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. Laudemus Deum nostrum, In confessione beati Martini. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Iste Confessor, ut infrà. xlix.

In primo Nocturno, Ana. Martinus adhuc catechumenus hac me veste contexit. Psalmus. Beatus vir, cum reliquis de Communi Confessoris. Ana. Sanctæ Trinitatis fidem Martinus confessus est, et baptismi gratiam percepit. Psalm. Quare fremuerunt. lj. Ana. Ego signo crucis, non clypeo protectus, aut galea, hostium cuneos penetrabo securus. Psalmus. Domine, quid multiplicati. lj.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Lectiones de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum: Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontificis. iij.

R. j. Hic est Martinus electus Dei Pontifex, cui Dominus post Apostolos tantam gratiam conferre dignatus est, * Ut in virtute Trinitatis Deificæ mereretur fieri trium mortuorum suscitator magnificus. V. Sancta Trinitatis fidem Martinus confessus est. Ut.

R. ij. Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso subire propter eos laborem: * Fiat voluntas tua. V. Oculis ac manibus in cœlum semper intentus, invictum ab oratione spiritum non relaxabat. Fiat voluntas.

R. iij. O beatum virum! Martinum Antistitem; * Qui nec mori timuit, nec vivere recusavit. V. Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem: fiat voluntas tua. Qui nec. Gloria Patri. Qui nec.

In secundo Nocturno, Ana. Confido in Domino, quod filia mea precibus tuis reddenda sit sanitati. Psalmus. Cùm invocarem. iiij. Ana. Tetradius cognita Dei virtute, ad baptismi gratiam pervenit. Psalmus. Verba mea. liv. Ana. O ineffabilem virum, per quem nobis tanta miracula coruscant. Psalmi. Domine Dominus noster. liv. V. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Lectio iv.

MARTINUS, Sabariæ in Pannonia natus, cùm decimum attigisset annum, invitis parentibus ad Ecclesiam confugiens, in catechumenorum numerum adscribi voluit. Quindecim annos natus in militiam profectus, primum in Constantii, deindè Juliani exercitu militavit. Qui cùm nihil haberet, præter arma, et vestimentum quo tegebatur, Ambiani, pauperi ac nudo ab eo petenti, ut Christi nomine sibi eleemosynam tribueret, partem chlamydis dedit. Cui sequenti nocte Christus dimidiata illa veste indutus apparuit, hanc mittens vocem: Martinus catechumenus hac me veste contexit.

R. Oculis ac manibus in cœlum semper intentus, * Invictum ab oratione spiritum non relaxabat. V. Dum Sacramenta offerret beatus Martinus, globus igneus apparuit super caput ejus. Invictum.

Lectio v.

DECEM et octo annos cùm haberet, baptizatus est. Quare: relicta militari vita, ad Hilarium Pictaviensem Episcopum se contulit, à quo in Acolythorum

[illegible] est. Post factus Episcopus Turonensis, monasterium aedificavit, ubi cum octoginta monachis sanctissimè aliquamdiu vixit. Qui cùm posteà ad Candatensem vicum suae Dioecesis in gravem febrim incidisset, assidua Deum oratione precabatur, ut se ex illo mortali carcere liberaret. Quem audientes discipuli, sic rogabant: Cur nos pater deseris? aut cui nos miseros derelinquis? Quorum voce commotus Martinus, ità Deum orabat: Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem.

℟. Beatus Martinus obitum suum longè antè praescivit, dixitque fratribus, Dissolutionem sui corporis imminere, quia judicabat se jam resolvi. ℣. Viribus corporis coepit repentè destitui, convocatisque discipulis dixit. Dissolutionem.

Lectio vj.

Sed cum enim in illa vehementi febre supinum orantem viderent discipuli, suppliciter ab eo petierunt, ut in converso corpore tantisper dum remitteret morbi vis, pronus conquiesceret. Quibus Martinus, Sinite me, inquit, coelum potius, quàm terram aspicere, ut suo jam itinere iturus ad Dominum spiritus dirigatur. Instante jam morte, viso humani generis hoste, Quid, inquit, astas, cruenta bestia? nihil in me, funeste, reperies. Ea in voce, unum et octoginta annos natus, animam Deo reddidit: eamque Angelorum chorus excepit, eosque decantantes audierunt multi, in primisque sanctus Severinus, Coloniensis Episcopus, audierunt.

℟. Dixerunt discipuli ad beatum Martinum, Cur nos pater deseris, aut cui nos desolatos relinquis? Invadent enim gregem tuum lupi rapaces. ℣. Scimus quidem desiderare te Christum, sed salva sunt tibi tua praemia, nostri potiùs miserere, quos deseris. Invadent. Gloria Patri. Invadent.

In tertio Nocturno, Ant. Dominus Jesus Christus non purpuratum, aut diademate renitentem se venturum esse praedixit. Psalmus. In Domino confido, ut in Communi unius Martyris. xxvij. Ant. Sacerdos Dei Martine, aperti sunt tibi coeli, et regnum Patris mei. Psalmus. Domine, quis habitabit. xxviij. Ant. Sacerdos Dei Martine, pastor egregie, ora pro nobis Deum. Psalmus. Domine in virtute tua. xxviij. ℣. Tu es sacerdos in aeternum. ℟. Secundùm ordinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11. *e.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo lucernam accendit, et in abscondito ponit, neque sub modio, sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam cap. 11. *post initium.*

QUIA in superioribus Ecclesiam synagogæ prætulit, hortatur nos, ut fidem potiùs nostram ad Ecclesiam transferamus. Lucerna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine. Verbum enim Dei fides nostra est. Verbum Dei lux est. Lucerna est fides. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Lucerna autem lucere non potest, nisi aliundè lumen acceperit.

R. O beatum virum, in cujus transitu Sanctorum canit numerus, Angelorum exultat chorus, Omniumque cœlestium Virtutum occurrit psallentium exercitus. V. Ecclesia virtute roboratur, sacerdotes Dei revelatione glorificantur, quem Michaël assumpsit cum Angelis. Omniumque.

Lectio viij.

HÆC est lucerna, quæ accenditur, virtus scilicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat. Lex enim intra mensuram est, ultra mensuram gratia: lex obumbrat, gratia clarificat. Et ideò nemo fidem suam intra mensuram legis includat, sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis Spiritus relucet gratia, quam princeps ille sacerdotum fulgore superam divinitatis illuminat, ne eam legis umbra restinguat. Denique lucerna illa, quam matutinis vespertinisque temporibus ritu veteri, Judæorum principes sacerdotum solebant accendere, velut sub modio sita legis evanuit, et civitas illa Jerusalem, quæ in terris est, quæ occidit Prophetas, quasi in convalle fletus posita delitescit: illa autem Jerusalem, quæ in cœlo est, in qua militat fides nostra, in illo altissimo omnium locata monte, hoc est Christo, non potest tenebris et ruinis hujus mundi abscondi, sed fulgens candore solis æterni, luce nos gratiæ spiritalis illuminat.

R. Martinus Abrahæ sinu lætus excipitur: Martinus hic pauper et modicus, Cœlum dives ingreditur, hymnis cœlestibus honoratur. V. Martinus Episcopus migravit à sæculo: vivit in Christo gemma sacerdotum.

Cœlum dives. Gloria Patri. Cœlum. Pro sancto Menna martyre, Lectio ix.

MENNAS Ægyptius, Christianus miles, in persecutione Diocletiani et Maximiani Imperatorum, cum pœnitentiæ causa in solitudinem secessisset, natali die Imperatorum, quo populus celebri spectaculo tenebatur, in theatrum prosiliens, libera voce Gentilium superstitionem insectabatur. Quamobrem comprehensus, et Pyrrho Præside, in Metropoli Cottiensium Phrygiæ vinctus, loris crudeliter cæditur: deinde equuleo tortus, lampadibus ardentibus ad corpus admotis, plagisque ellicio confricatis, tum per tribulos et virgas ferreas manibus ac pedibus colligatis tractus, plumbatis etiam contusus, demum gladio interficitur, in ignemque conjicitur. Corpus inde a Christianis ereptum, sepultum est, at postea Constantinopolim translatum.

Te Deum laudamus. Ad Laudes,

Et per Horas, Antiphonæ.

DIXERUNT discipuli ad beatum Martinum: Cur nos pater deseris, aut cui nos desolatos relinquis? invadent enim gregem tuum lupi rapaces. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis 17. Antiphona. Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem, fiat voluntas tua. Ana. O virum ineffabilem, nec labore victum, nec morte vincendum, qui nec mori timuit, nec vivere recusavit. Ana. Oculis ac manibus in cœlum semper intentus, invictum ab oratione spiritum non relaxabat, alleluia. Ana. Martinus Abrahæ sinu lætus excipitur: Martinus hic pauper et modicus, cœlum dives ingreditur, hymnis cœlestibus honoratur.

Capitulum. *Eccli.* 44. c.

ECCE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus. Jesu Redemptor, ut infra. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Ana.

O beatum virum, cujus anima paradisum possidet: unde exsultant Angeli, lætantur Archangeli, chorus Sanctorum proclamat, turba Virginum invitat, Mane nobiscum in æternum.

Oratio. Deus, qui conspicis, ut supra 800.

Et fit Commemoratio S. Mennæ mart. Ana Qui odit animam suam, &c. ut in psalmis, xxxj.

Oratio. Præsta, quæsumus, ut suprà. 500.

Ad Tertiam, Antiphona. Domine, si adhuc. Capitulum. Ecce sacerdos, ut suprà. 504.

R. br. Amavit eum Dominus, * Et ornavit eum. Amavit. V. Stolam gloriæ induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit. V. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. O virum ineffabilem.

Capitulum. *Eccli.* 44. *c.*

NON est inventus similis illi, qui conservaret legem Excelsi: ideò jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

R. br. Elegit eum Dominus, * Sacerdotem sibi. Elegit. V. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem. Gloria Patri. Elegit. V. Tu es sacerdos in æternum. R. Secundùm ordinem Melchisedech.

Ad Nonam, Antiphona. Martinus Abrahæ sinu.

Capitulum. *Eccli.* 45. *c.*

FUNGI sacerdotio, et habere laudem in nomine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odorem suavitatis.

R. br. Tu es sacerdos, * In æternum. Tu es. V. Secundum ordinem Melchisedech. In æternum. Gloria Patri. Tu es. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Dixerunt discipuli, cum reliquis de Laudibus. 504. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 125. et loco ultimi, Psalmus: Memento Domine. 185. Capitulum. Ecce sacerdos magnus. Hymnus, Iste Confessor. xlix. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. O beatum Pontificem, qui totis visceribus diligebat Christum Regem, et non formidabat imperii principatum: ô sanctissima anima, quam etsi gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen martyrii non amisit.

Deinde fit Commemoratio S. Martini Papæ et martyris, Antiphona. Iste sanctus. V. Gloria et honore. xxj.

Oratio.

DEUS, qui nos beati Martini martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In festo sancti Martini Papæ et martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, ix, præter sequentia.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARTINUS, Tudertinus in Umbria natus, initio Pontificatus et litteris, et legationibus missis operam dedit, ut Paulum Constantinopolitanum Patriarcham à nefaria hæresi ad Catholicæ fidei veritatem revocaret. Qui Constante Imperatore hæretico fretus, eò amentiæ progressus fuerat, ut Sedis Apostolicæ Legatos variè in insulas relegarit. Quo ejus scelere commotus Pontifex, coacto Romæ Concilio centum quinque Episcoporum, eum condemnavit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

QUÆ causa fuit Constanti mittendi in Italiam Olympium Exarchum, ut Martinum Pontificem interficiendum, aut ad se perducendum curaret. Igitur Olympius Romam veniens lictori mandat, ut Pontificem, dum in Basilica sanctæ Mariæ ad Præsepe Missarum solemnia celebraret, occideret. Quod ubi lictor aggreditur, cæcus repente factus est.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vj.

CONSTANTI autem Imperatori eo tempore multæ calamitates inciderant: quibus nihilo melior factus, Theodorum Calliopam ad Urbem mittens imperat, ut Pontifici manus injiciat. A quo per fraudem captus Martinus, et Constantinopolim perductus, deinde in Chersonesum relegatus, ibi ob Catholicam fidem ærumnis confectus, Pridie Idus Novembris excessit è vita clarus miraculis: cujus corpus Romam posteà translatum, in Ecclesia conditum est, quæ sanctorum Silvestri et Martini nomine dedicata erat. Præfuit Ecclesiæ annos sex, mensem unum, dies viginti sex. Habuit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros undecim, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca viginti tres.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et

coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Si quis venit ad me, ait in Commune unius Martyris. xxix. ℟. viij. Domine prævenisti. xxx.

A Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In festo S. Didaci Confessoris. Semiduplex.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis, lxvij. præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui dispositione mirabili infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius humilitati nostræ, ut piis beati Didaci Confessoris tui precibus ad perennem in cœlis gloriam sublimari mereamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

DIDACUS Hispanus ex oppido sancti Nicolai de Portu Diœcesis Hispalensis, ab ineunte ætate, pii sub sacerdotis disciplina sanctioris vitæ, solitaria in Ecclesia tyrocinium exercuit. Deinde ut firmius Deo conjungeret, in Conventu de Arizafa Fratrum Minorum (quos Observantes vocant) sancti Francisci Regulam in statu laicali professus est. Magna ibi alacritate humilis obedientiæ, et regularis observantiæ jugum subiens, contemplationi in primis deditus, mira Dei luce perfundebatur, adeo ut de rebus cœlestibus, litterarum expers, mirandum in modum, et plane divinitus loqueretur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

CANARIIS in Insulis, ubi Fratribus sui Ordinis præfuit, multa perpessus, martyrii æstuans desiderio, plures infideles verbo, et exemplo ad Christi fidem convertit. Romam veniens anno Jubilæi, Nicolao Quinto Pontifice, ægrotorum curæ in Conventu Aræcœli destinatus, eo charitatis affectu munus hoc exercuit, ut Urbe annonæ inopia laborante, ægrotis tamen, quorum aliquando ulcera etiam lambendo absterge-

bat, nihil penitùs necessarii defecerit. Eximia quoque fides, et gratia curationum in eo eluxit, cùm lampadis, quæ collucebat ante imaginem beatissimæ Dei Genitricis, quam summa devotione colebat, oleo ægros inungens, signo Crucis impresso, multorum morbos mirabiliter sanaverit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vj.

DEMUM Compluti finem sibi vitæ adesse intelligens, lacera et obsoleta indutus tunica, conjectis in Crucem oculis, singulari devotione illis verbis ex sacro hymno pronuntiatis: Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera, quæ fuisti digna portare Regem cœlorum, et Dominum, animam Deo reddidit pridiè Idus Novembris, anno Domini supra millesimum quadringentesimo sexagesimo tertio. Ejus corpus cùm menses non paucos (ut pio confluentium desiderio fieret satis,) insepultum mansisset, quasi jam incorruptionem induerit, ordorem suavissimum efflavit. Illum multis, et illustribus miraculis clarum, Sixtus Quintus Pontifex Maximus Sanctorum numero adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evan. Nolite timere pusillus grex. de Communi Conf. non Pont. lxxxij.

Vesperæ de sequenti Commemoratio præcedentis.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

In festo Translationis sancti Erconwaldi Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf Pont. xlix. præter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui nos beati Erconwaldi, Confessoris tui atque Pontificis, hodierna festivitate lætificas: tuam supplices exoramus clementiam, ut cujus solemnia devotis officiis veneramur, ejus piis suffragiis æternæ vitæ remedia consequamur. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Diduci Confessoris.

Ant. Hic vir. V. Justum deduxit. Oratio. Omnipotens, ut supra, 507.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ. Hist. iv. 6. Malm. de Pont. l. ii.

ORTUS est Erconwaldus ab Offa, rege orientalium Anglorum: generis autem ornamenta Christianæ fidei professione, insignique virtutum cumulo illustravit, et amplificavit. Circiter tricessimum ab adventu Augustini annum vir pius ex paternis iisque amplissimis divitiis præter alia pietatis opera duo monasteria condidit: quæ et regularibus disciplinis optime instruxit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum; Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

EX his alterum destinavit sibi, aliisque viris contemplationem rerum divinarum deditis, juxta fluvium Tamensem, in loco qui vocatur Ceroti insula; ubi religio floruit usque ad Danos qui locum illum pessumdedere, ecclesia sueciusa, una cum monachis et abbate. Alterum autem dedit sorori Ædilbergæ apud Berecingum, in quo ipsa Deo devotarum mater ac nutrix posset existere feminarum. Quæ suscepto regimine, condignam se in omnibus fratre, et ipsa recte vivendo, et subjectis pie consulendo, præbuit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

POSTEA enim virtutis ejus fama undique inclaresceret, ea excitus Theodorus Cantuariensis episcopus, vacante tum Londinensi sede, episcopum eum designavit: quem episcopatum ita administravit, ut nil omiserit, quod ad absoluti pastoris laudem attineret. Sepultus est Londini in sede Paulina: ossa autem in celebriorem locum translata sunt decimo quarto Novembris, anno salutis millesimo centesimo quadragesimo.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

. In tertio Nocturno Homilia sancti Hilarii in Evang. Vigilate. ut in Communi secundo loco.

, Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In festo S. Gertrudis virginis, et Abbatissæ Ordinis sancti Benedicti.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum. lxxxiv.

Oratio.

DEUS, qui in corde beatæ Gertrudis virginis jucundam tibi mansionem præparasti: ipsius meritis, et intercessione cordis nostri maculas clementer absterge, et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum.

Deinde fit Commem. S. Erconwaldi C. P.

Ana. Amavit eum. V. Justum deduxit. Oratio. Omnipotens, ut suprà. 508.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GERTRUDIS Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in monasterio Rodardensi, Ordinis sancti Benedicti, virginitatem suam, ac seipsam Jesu Christo obtulit. Quo ex tempore à mundanis rebus prorsus aliena, rtutique sedulò intenta, cœlestis vitæ genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam, rerum divinarum cognitionem adjunxit: quarum meditatione vehementius ad virtutem incensa, brevi Christianam perfectionem adepta est. De Christo ejusque vitæ mysteriis sæpenumero pio cum animi sensu loquebatur; unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia, et actiones referebat. Quamvis autem multis eximiis naturæ et gratiæ donis à Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescebat, ut inter præcipua divinæ bonitatis miracula hoc item memoraret, quòd se indignissimam misericorditer sustineret.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et.

Lectio v.

TRIGESIMUM ætatis annum agens, primùm Rodardensis monasterii, ubi Religiosam vitam est professa, deindè Elpediani præses electa, quadraginta annorum spatio, ea charitate, prudentia, et regularis disciplinæ studio munus obivit, ut cœnobium religiosæ perfectionis domicilium videretur. Utrobique verò licet esset omnium mater et

magistra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demissione pari ministrum se exhibebat. Quò liberiùs Deo vacaret, vigiliis, abstinentia, aliisque cruciatibus corpus afflixit, semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem, ac patientiam prætulit singularem. Proximorum saluti omni ope studuit, piæque curæ copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extases, altissimæque contemplationis, et divinæ unionis donum obtinuit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

UT meritum acceptissimæ sibi sponsæ Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam virginem veluti matrem, et curatricem à Jesu acceptam pietate præcipua prosequebatur, ab eaque multa accepit beneficia: erga dilectissimum Eucharistiæ Sacramentum, et passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberioribus lacrymis perfunderetur. Justorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidiis, et precibus juvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum, et prophetiæ dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potiùs, quàm morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, et post mortem à Deo illustrata est.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè, procede, et regna. Afferentur tibi. Gloria Patri. Afferentur tibi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Simile erit regnum cœlorum. de eodem Communi. xcvj.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum Com. præcedentis.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

In festo S. Edmundi Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlix. præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEUS, qui largitatem bonitatis consilio Ecclesiam tuam beati Edmundi Confessoris tui atque Pontificis præclaræ

vitae meritis decorasti, et gloriosis laetificasti miraculis: concede propitius nobis famulis tuis, ut et ipsius in melius reformemur exemplis, et ab omnibus ejus patrocinio protegamur adversis. Per Dominum.

Deinde pro Commemoratione S. Gertrudis V.

Ant. Veni sponsa. V. Diffusa est. Oratio. Deus qui in corde. ut suprà. 510.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Harpsfeldi Hist. Eccl. saec. xiii.

EDMUNDUS (cognomenti Rich) Abendoniae natus, ad scholas academiamque Oxoniensem transmissus est, ubi cum virtutibus tum etiam litteris supra aequales suos profecit. Hinc Lutetiam Parisiorum profectus, post expletum studiorum cursum, Theologiam magna cum laude professus est. In patriam reversus, cum Oxoniae docuisset, in vicinis regionibus missionarii munere functus est, ac demum invitus renitensque ad summam illam archiepiscopatus Cantuariensis dignitatem omnium conspiratione assumptus.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

SOMNUS illi brevis, quem non in lecto, sed aut sedens aut cubans capiebat, nec eum quidem, idque totos triginta sex annos; nisi cum naturae necessitas urgeret. Tantis vigiliis respondebat victus parvissimi et tenuissimi ratio; reliquum autem temporis, orationi, lectioni, et piis exercitiis tribuebat: pecuniam nec tangere, nec aspicere dignatus, nisi illam forte quam ipse e suis in pauperum manus transfundebat. In confessionibus audiendis diligens, in sacris concionibus faciendis frequentissimus erat. Neque auditorum animos viri eloquentia tantum, sed et sanctitatis opinio magnopere affecit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

INCIDIT autem Edmundi pontificatus in magnam incredibilemque tum civilis, tum ecclesiasticae disciplinae perturbationem. Cum igitur regem frustra

interpellasset, et male non tam leniri præsentiâ sua quam exasperari perspiceret, secessit in Galliam, ut apud Pontiniacum soli Deo procul a turba vacaret. Nec ita multo post ibi gravem ægritudinem incidit, et Sosiaci cum ecclesiasticis sacramentis pie obitum suum muniisset, feliciter obdormivit in Domino, anno millesimo ducentesimo quadragesimo secundo. Post quadriennium ab Innocentio quarto summo pontifice in sanctorum ordinem relatus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii in Evang. Homo peregrè. ut in Communi primo loco.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In festo S. Hugonis Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia, ut in Communi Conf. Pont. xlix. præter sequentia.

Oratio.

DEUS qui beatum Hugonem Confessorem tuum atque Pontificem eminentia meritorum et claritate signorum excellenter ornasti: concede propitius, ut ejus exempla nos provocent, et virtutes illustrent. Per Dominum.

Deinde fit Com. S. Edmundi C. P.

Ana. Amavit eum. ℣. Justum deduxit. Oratio, Deus qui largiflua, ut supra. 511.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

Ex Adamo auctore coætaneo.

HUGO in Burgundia natus, primo monachus regularis factus, postea ad ordinem Cartusiensem se transtulit, ubi supra æquales pietate, et obedientia singulari excelluit. Huic autem Henricus secundus rex Angliæ, sanctitatis ejus fama permotus, ut in Angliam veniret, persuasit, eumdemque postea consentientibus canonicis Lincolniensi ecclesiæ præfecit. At vir Dei ejusmodi electioni renuntians, non nisi post secundam et liberam electionem, præsulatum accipere voluit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo

unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

SUSCEPTO itaque episcopatu, prima sollicitudo ei fuit ut viros scientia et sapientia instructos suo lateri adhiberet, quorum consilio pastorale munus per quam strenue executus est. Nullos suæ gregi sciens et prudens præficere voluit, quantalibet industriæ aut literaturæ prærogativa pollerent, nisi qui spiritum quietum et pudicum præ se ferrent. Regis forestarios, in populum sævientes ecclesiasticis censuris coercuit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum; oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

REGI Richardo quum multas undique pecunias corradere nitebatur, sæpissime se opposuit, ejusque minas forti animo contempsit. Rosamundam Henrici secundi olim pellicem exhumari jussit et extra ecclesiam in loco profano sepeliri. Ut autem pax inter Angliæ et Franciæ reges redintegraretur, cum multum nec inutiliter laborasset, in Angliam reversus, Londini in morbum incidit, et susceptis ecclesiæ sacramentis pie in Domino obdormivit, anno millesimo ducentesimo: cujus exequiis Lincolniæ omnes Angliæ proceres, et duo reges, Angliæ scilicet et Scotiæ, interfuerunt.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia sancti Hilarii in Evang. Vigilate. ut in Communi secundo loco.

Vesperæ de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Basilicarum

SS. Apostolorum

Petri et Pauli.

Duplex.

Omnia de Commun. Dedicationis Ecclesiæ, ex. præter ea, quæ sequuntur.

Pro Commem. S. Hugonis Conf. P Antiphona. Amavit eum.

V. Justum deduxit.

Oratio. Deus qui beatum. ut supra. 513.

In primo Nocturno.
De libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.
Lectio j. *Cap.* 21. e.

ET erat structura muri ejus ex lapide jaspide: ipsa vero civitas aurum mundum simile vitro mundo. Et fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum, jaspis: secundum, sapphirus: tertium, chalcedonius: quartum, smaragdus: quintum, sardonyx: sextum, sardius: septimum, chrysolithus: octavum, beryllus: nonum, topazius: decimum, chrysoprasus: undecimum, hyacinthus: duodecimum, amethystus.

R. In dedicatione templi decantabat populus laudem: Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. V. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes gentes. Et in ore.

Lectio ij.

ET duodecim portæ, duodecim margaritæ sunt, per singulas: et singulæ portæ erant ex singulis margaritis: et platea civitatis aurum mundum, tamquam vitrum perlucidum. Et templum non vidi in ea. Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, et Agnus. Et civitas non eget sole, neque luna, ut luceant in ea. Nam claritas Dei illuminavit eam, et lucerna ejus est Agnus.

R. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes, et dicent: Gloria tibi Domine. V. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et venient.

Lectio iij.

ET ambulabunt Gentes in lumine ejus, et reges terræ afferent gloriam suam, et honorem in illam. Et portæ ejus non claudentur per diem: nox enim non erit illic. Et afferent gloriam et honorem Gentium in illam. Non intrabit in eam aliquod coinquinatum, aut abominationem faciens, et mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

R. Benedic Domine domum istam, quam ædificavi nomini tuo, venientium in loco isto: * Exaudi preces in excelso solio gloriæ tuæ. V. Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum. Exaudi. Gloria Patri. Exaudi.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

EX locis sacris, quæ olim apud Christianos venerationem habuerunt, illa celeberrima et frequentissima fuerunt, in quibus condita Sancto-

aliorum corpora, vel aliquod Martyrum vestigium aut monumentum esset. In quorum numero sanctorum locorum, in primis semper fuit insignis ea Vaticani pars, quam sancti Petri Confessionem appellabant. Nam eò Christiani ex omnibus orbis terræ partibus tamquam ad fidei petram et Ecclesiæ fundamentum convenientes, locum Principis Apostolorum sepulchro consecratum, summa religione ac pietate venerabantur.

℟. Orantibus in loco isto, Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio v.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens, vim lacrymarum profudit: mox sumpto ligone ac bidente terram eruit; indèque duodecim terræ cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicæ Principis Apostolorum designato, Ecclesiam ædificavit. Quam sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris, eo modo, quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit; et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit; atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria, nisi ex lapide fierent. Eamdem Basilicam vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latiùs ac magnificentiùs à fundamentis erectam, Urbanus Octavus eadem die recurrente anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemni ritu consecravit.

℟. O quàm metuendus est locus iste! Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè.

Lectio vj.

Idem beatus Silvester Basilicam sancti Pauli Apostoli via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissimè ædificatam dedicavit. Quas Basilicas Imperator multis prædiis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit. Cujus Imperatoris tantus fuit ardor religionis, ut deletis idolorum templis, multas ubique terrarum extruxerit Ecclesias, et præcipuè Romæ: in quibus fuerunt Basilica sanctæ Crucis ad Jerusalem in agro Sessoriani,

sancti Laurentii extra muros in agro Verano, sanctorum Petri et Marcellini via Lavicana, aliisque pluribus.
℟. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Verè locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ℣. Cùmque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Gloria Patri. Verè.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Ingressus Jesus. quæ habetur quarta die infra Octavam Dedicationis Ecclesiæ. cxxvij.

In secundis Vesperis fit Commem. sequentis et S. Pontiani martyris.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In festo S. Elisabeth viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, cùj. præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

TUORUM corda fidelium, Deus miserator illustra: et beatæ Elisabeth precibus gloriosis fac nos prospera mundi despicere, et cœlesti semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum.

Pro S. Pontiano martyre Ant. Iste sanctus, ℣. Gloria et honore. Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Pontiani martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELISABETH Andreæ Regis Hungariæ filia, ab infantia Deum timere cœpit, et crescens ætate, crevit etiam pietate. Ludovico Lantgravio Hassiæ et Thuringiæ in conjugem copulata, non minora cura quæ Dei, quàm quæ viri sui erant, exequebatur. Surgens enim nocturno tempore, orationi diu incumbebat; ac variis misericordiæ officiis dedita, viduis, pupillis, ægrotis egentibus sedulò inserviebat; gravique fame urgente, domus suæ frumenta liberaliter erogabat. Leprosos hospitio suscipiens, manus eorum et pedes osculabatur. Curandis autem et alendis pauperibus insigne Xenodochium construxit.
℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine

tua intende, prosperè procede, et regna. ℟. Et.

Lectio v.

DEFUNCTO conjuge, ut Deo liberiùs serviret, depositis omnibus sæcularis gloriæ indumentis, vili tunica induta est, atque Ordinem Pœnitentium sancti Francisci ingressa, patientiæ et humilitatis virtute maximè enituit. Nam bonis omnibus exuta, à propriis ædibus ejecta, ab omnibus derelicta, contumelias, irrisiones, obtrectationes, invicto animo toleravit; adeò ut summoperè gauderet, se talia pro Deo pati. Ad infirma quæque ministeria erga pauperes et ægrotos se abjiciens, eis necessaria procurabat, solis oleribus et leguminibus pro suo victu contenta. ℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

CUM verò in his aliisque pluribus sanctis operibus vitam religiosissimè transegisset, finis tandem suæ peregrinationis advenit, quem domesticis suis antè prædixit. Cùmque defixis in cœlum oculis divinæ contemplationi vacaret, à Deo mirabiliter recreata, ab Sacramentis refecta, obdormivit in Domino. Statimque plurima ad ejus tumulum miracula patrata sunt. Quibus auditis, et ritè probatis, Gregorius Nonus Sanctorum numero eam adscripsit. ℟. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier timens. Gloria Patri. Mulier.

In iij. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile est regnum cælorum thesauro. ut in Communi non Virginum. cvj.

Pro sancto Pontiano.

Lectio ix.

PONTIANUS Romanus præfuit Ecclesiæ Alexandro Imperatore: qui sanctum Pontificem propter Christianæ fidei confessionem, in Sardiniam insulam cum Hippolyto Presbytero relegavit. Ubi is pro Christi fide multis calamitatibus afflictus, decimo tertio Kalendas Decembris è vita migravit. Ejus corpus à Fabiano Pontifice, cum clero Romam delatum, in cœmeterio Callisti via Appia sepelitur. Sedit annos quatuor, menses quatuor, dies viginti quinque. Fecit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros sex, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca sex.

Te Deum laudamus. 16.
In Laudibus fit Commem. S. Pontiani Papæ et mart. Ana. Qui odit animam suam. V. Justus ùt palma. xxxj. Oratio. Infirmitatem nostram ùt suprà 517.

Vesperæ de sequenti, cum Commemoratione præcedentis.

DIE XX. NOVEMBRIS.
In festo S. Edmundi Regis, Martyris.
Duplex majus.

Omnia ut in Communi unius Martyris, xx. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, ineffabilis misericordiæ, qui beatissimo Regi Edmundo tribuisti inimicum pro tuo nomine moriendo vincere; concede propitius huic familiæ tuæ, ut, eo interveniente, mereatur in se antiqui hostis incitamenta, superando extinguere. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Elisabeth. Ana. Manum suam. V. Diffusa est. Oratio. Tuorum corda. ùt suprà 517.

In primo Nocturno Lectiones. Fratres debitores. ut in Communi plurimorum martyrum, primo loco. Resp. vero ut in Com. unius Martyris.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.
Ex antiquis codicibus, ecclesiæ Crowlandensis.

EDMUNDUS ex antiquorum Saxonum nobili prosapia oriundus, cum a primævo ætatis tempore christianæ fidei cultor extitisset, omnium comprovincialium favore ad regnum orientalium Anglorum eligitur. Quantâ autem fuerit in subjectos benignitate, quantâ in perversos severitate, non est nostræ facultatis evolvere. Gradiens via regia, nec declinabat ad dexteram extollendo se de meritis, nec ad sinistram succumbendo fragilitatis humanæ vitiis. R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum. Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

CUM autem Hinguar, paganorum Septentrionalium dux, in East-Angliam appulisset, nec incolæ sævientium vi obsistere possent, Regem Edmundum ex villa regia de Hegilsdun extractum coram se sisti, et fidei christianæ renuntiare jubet. Quod cum ille facere recusaret, ad arborem quamdam religatus, flagris diriissime cæditur, neque tamen tormentorum vi aut tortorum minis de sententia moveri potest.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio xj.

QUOD videntes barbari, in rabiem versi, regem toto corpore sagittarum telis, vulnera vulneribus multiplicantes, confodiunt: et spirantem adhuc, cruento stipiti avulsum, lictor uno ictu capite plectit. Sanctus igitur Edmundus duodecimo calendas Decembris, Deo se gratissimum holocaustum offert, et crucis mortificationem, quam jugiter in corpore rex pertulerat, Christi martyr consummat.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno Homilia S. Hieronymi, in Evang. Nolite arbitrari, ut in fine Breviarii.

Vesperæ de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In festo Præsentationis beatæ Mariæ Virg. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona Dum esset Rex. cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cxlj.

Capitulum. *Eccli. 24. b.*

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus Ave maris stella. cxliij. V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona Beata Dei genitrix Maria, virgo perpetua, templum Domini, sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui beatam Mariam semper virginem, Spiritus sancti habitaculum, hodierna die in templo præsentari voluisti: præsta quæsumus; ut ejus intercessione in templo gloriæ tuæ præsentari mereamur. Per Dominum. In unitate ejusdem Spiritus.

Deinde fit Commemoratio sancti Edmundi Regis martyris.

Ad Matutinum, Invitatorium Sancta Maria Dei genitrix virgo, * Intercede pro nobis. Psalmus Venite, exul-

tempus. 2. Hymnus. Quieta terra. Antiphonæ, Psalmi, et V. Nocturnorum, ùt in Officio parvo ejusdem. beatæ Mariæ. clxvj.

In primo Nocturno.

De Parabolis Salomonis.

Lectio j. *Cap.* 8. *b. et* 9.

EGO sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui manè vigilant ad me, invenient me.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

MECUM sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cùm essem parvula, placui Altissimo: Et de meis visceribus genui Deum et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iij.

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem à Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Vanitas, cunc-

dite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

℟. Beata es, virgo Maria quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. ℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Joannis Damasceni de Fide orthodoxa.

Lectio iv.

Lib. 4. cap. 15.

JOACHIM lectissimam illam, ac summis laudabilis dignam mulierem Annam matrimonio sibi copulavit. Verum, quemadmodum prisca illa Anna, cum sterilitatis morbo laboraret, per orationem ac promissionem Samuëlem procreavit; eodem modo hæc etiam per obsecrationem et promissionem Dei genitricem à Deo accepit; ut ne hic quoque cuiquam ex illustribus matronis cedenet. Itaque gratia (nam hoc sonat Annæ vocabulum) Dominam parit (id enim Mariæ nomine significatur); Verè etenim rerum omnium conditarum Domina facta est, cum Creatoris mater extitit. In lucem autem editur in domo probaticæ Joachim, atque ad templum adducitur: ac deinde in domo Dei plantata, atque per Spiritum saginata, instar olivæ frugiferæ virtutum omnium domicilium efficitur: ut quæ videlicet ab omni hujusce vitæ et carnis concupiscentiâ mentem abstraxisset, atque ità virginem unà cum corpore animam conservasset, ut eam decebat, quæ Deum sinu suo exceptura erat.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lectio v.

Lib. 2. post initium.

TALIS fuit Maria, ut ejus unius vita omnium sit disciplina. Si igitur auctor non displicet, opus probemus: ut, quæcumque sibi ejus exoptat præmium, imitemur exemplum. Quantæ in una virgine species virtutum emicant! Secretum verecundiæ, vexillum fidei, devotionis obsequium, virgo intra domum, comes ad ministerium, mater ad templum. O quantis illa virginibus occurret! quantas complexa ad Dominum trahet, dicens: Hæc torum Filii mei, hæc thalamos

nuptiales immaculato servavit pudore.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. * Viderunt.

Lectio vj.

QUID ergo exequar ciborum parsimoniam, officiorum redundantiam? alterum ultra naturam superfuisse, alterum pene ipsi naturæ defuisse? illic nulla intermissa tempora, hic congeminatos jejunio dies. Et si quando reficiendi successisset voluntas, cibus plerumque obvius, qui mortem arceret, non delicias ministraret. Dormire non prius cupiditas, quam necessitas fuit: et tamen cum quiesceret corpus, vigilaret animus: qui frequenter in somnis aut lecta repetit, aut somno interrupto continuat, aut disposita gerit, aut gerenda prænuntiat.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. * Et videntes. Gloria Patri. * Unguentum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 11. d.*

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAGNÆ devotionis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis et Pharisæis Dominum tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant: sic hæretici postea negando Mariam semper virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude

dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Præsentationem. Quia.

Lectio viij.

SED si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis à carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec verè Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eutychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ suxisti. Verè enim beata parens, quæ, sicut quidam ait, Enixa est puerpera Regem, qui cœlum terramque tenet per sæcula. ℟. Beatam me dicent omnes generationes: Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

QUINIMMO beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchrè Salvator attestationi mulieris annuit, non eam tantummodò, quæ Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni operis custodia vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia et eadem Dei genitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis; sed inde multò beatior, quia ejusdem semper amandi custos manebat æterna.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Laudes, et per Horas, Antiphonæ, Dum esset Rex, cum reliquis infra in Officio B. Mariæ in Sab. cxxxviij.

Capitulum. Ab initio. Hymnus. O gloriosa Virginum. cxxxviij.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea be-

nedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Ana. Beata es Maria, quæ credidisti: perficientur in te, quæ dicta sunt tibi à Domino, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui Beatam Mariam semper virginem Spiritus sancti habitaculum, hodierna die in templo præsentari voluisti: præsta quæsumus, ut ejus intercessione, in templo gloriæ tuæ præsentari mereamur. Per Dominum nostrum. In unitate ejusdem.

Ad Horas, Antiphonæ, Capitula, et R. brevia, ùt in Officio beatæ Mariæ in Sabbato. cxxxix.

In secundis Vesperis omnia ùt in primis. 520.

Et fit Commemoratio sanctæ Cæciliæ, Ana. Est secretum Valeriane, quod tibi volo dicere: Angelum Dei habeo amatorem, qui nimio zelo custodit corpus meum. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua. ℟. Intende, prosperè procede, et regna.

Oratio.

DEUS, qui nos annua beatæ Cæciliæ virginis et martyris tuæ solemnitate lætificas: da, ut quam veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplo. Per Dominum nostrum.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

In festo sanctæ Cæciliæ virginis et martyris.

Duplex

Omnia de Communi Virginum et Martyrum. lxxxiv, præter sequentia.

Ad Matutinum, Invitator. ℟egem Virginum Dominum, Venite adoremus. Psalmus Venite, exultemus. 2.

Hymnus Virginis proles, ùt in Communi Virginum. lxxxvij.

In primo Nocturno, Ana. Cæcilia virgo Almachium superabat, Tiburtium et Valerianum ad coronas vocabat. Psalmus. Domine Dominus noster. lxxxviij. Antiphona. Expansis manibus orabat ad Dominum, ut eam eriperet de inimicis. Psalmus. Cœli enarrant. lxxxix. Ana. Cilicio Cæcilia membra domabat, Deum gemitibus exorabat. Psalmus. Domini est terra. lxxxix.

Lectiones de Epist. prima beati Pauli ad Corinthios. De virginibus. ùt in Communi Virginum. xc.

℟. Cantantibus organis Cæcilia virgo in corde suo soli Domino decantabat, dicens: * Fiat Domine cor meum et corpus meum immaculatum, ut non confundar. ℣. Biduanis et triduanis jejuniis orans, commendabat Domino quod timebat. Fiat Domine.

R. ij. O beata Caecilia, quae duos fratres convertisti, Almachium judicem superasti: Urbanum Episcopum in vultu Angelico demonstrasti. Quasi apis argumentosa Domino deservisti. Urbanum.

R. iij. Virgo gloriosa semper Evangelium Christi gerebat in pectore, et non diebus neque noctibus vacabat, A colloquiis divinis et oratione. Expansis manibus orabat ad Dominum, et cor ejus igne coelesti ardebat. A colloquiis. Gloria Patri. A colloquiis.

In secundo Nocturno, Ant. Domine Jesu Christe, seminator casti consilii, suscipe seminum fructus, quos in Caecilia seminasti. Psalmus. Eructavit. xcj. Antiphona. Beata Caecilia dixit ad Tiburtium: Hodiè te fateor meum cognatum, quia amor Dei te fecit esse contemptorem idolorum. Psalmus. Deus noster refugium. xcij. Ant. Fiat Domine cor meum et corpus meum immaculatum, ut non confundar. Psalmus. Magnus Dominus. xciij.

Lectio iv.

CÆCILIA, virgo Romana, nobili genere nata, à prima aetate Christianae fidei praeceptis instituta, virginitatem suam Deo vovit. Sed cùm postea contra suam voluntatem data esset in matrimonium Valeriano, prima nuptiarum nocte hunc cum eo sermonem habuit: Ego, Valeriane, in Angeli tutela sum, qui virginitatem meam custodit: quare ne quid in me committas, quo ira Dei in te concitetur. Quibus verbis commotus Valerianus, illam attingere non est ausus: quin etiam addidit, se in Christum crediturum, si eum Angelum videret. Cui Caecilia, cùm sine Baptismo negaret id fieri posse, incensus cupiditate videndi Angelum, se baptizari velle respondit. Quare hortatu virginis ad Urbanum Papam, qui propter persecutionem in Martyrum sepulchris via Appia latebat, veniens, ab eo baptizatur.

R. Cilicio Caecilia membra domabat, Deum gemitibus exorabat: Tiburtium et Valerianum ad coronas vocabat. Haec est virgo sapiens, et una de numero prudentum. Tiburtium.

Lectio v.

INDE ad Caeciliam reversus, orantem, et cùm ea Angelum divino splendore fulgentem invenit. Quo aspectu obstupefactus, ut primum ex timore confirmatus est, Tiburtium fratrem suum accersit: qui à Caecilia Christi fide in-

butus, et ab eodem Urbano baptizatus, ipse etiam ejusdem Angeli, quem frater ejus viderat, aspectu dignatus est. Uterque autem paulò pòst Almachio Præfecto constanter martyrium subiit. Qui mox Cæciliam comprehendi imperat, ab eaque primùm ubi Tiburtii et Valeriani facultates sint, exquirit.

. Cæciliam intra cubiculum orantem invenit, et juxta eam stantem Angelum Domini: Quem videns Valerianus, nimio terrore correptus est. V. Angelus Domini descendit de cœlo, et lumen refulsit in habitaculo. Quem

Lectio vj.

CUI cùm Virgo omnia illorum pauperibus distributa esse respondisset, eó furore concitatus est, ut eam in ipsius ædes reductam, in balneo comburi jusserit. Quo in loco cùm diem noctemque ita fuisset, ut ne flamma quidem illam attingeret, eò immissus est carnifex, qui ter securi ictam, cùm caput abscindere non potuisset, semivivam reliquit. Illa triduo pòst, decimo Kalendas Decembris, Alexandro Imperatore, duplici virginitatis et martyrii palma decorata evolavit in cœlum: cujus corpus ab ipso Urbano Papa in Callisti cœmeterio sepultum est, in ejus ædibus Ecclesia ipsius Cæciliæ nomine consecrata. Ejus, et Urbani ac Lucii Pontificum, Tiburtii, Valeriani, et Maximi corpora à Paschali Primo Pontifice indè translata in Urbem, in eadem sanctæ Cæciliæ Ecclesia condita sunt.

R. Domine Jesu Christe, Pastor bone, seminator casti consilii, suscipe seminum fructus, quos in Cæcilia seminasti: Cæcilia famula tua quasi apis tibi argumentosa deservivit. V. Nam sponsum, quem quasi leonem ferocem accepit, ad te quasi agnum mansuetissimum destinavit. Cæcilia. Gloria Patri. Cæcilia.

In tertio Nocturno, Ant. Credimus Christum Filium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elegit famulum. Psalmus. Cantate j. xcvi. Antiphona. Nos scientes sanctum nomen ejus omnino negare non possumus. Psalmus. Dominus regnavit. xcv. Ant. Tunc Valerianus perrexit, et signo quod acceperat, invenit sanctum Urbanum. Psal. Cantate ij. xcvj.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt

obviam sponso, et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 79. in Matthæum, post initium.

QUAM ob causam in persona virginum hanc parabolam proferri, nec qualemcumque personam sine discrimine subjicit? Magna quædam de virginitate disseruerat, dicens: Sunt eunuchi, qui seipsos castraverunt propter regnum cælorum: et, Qui potest capere, capiat. Nec ignorabat, de virginitate magnam esse vulgò existimationem, quippe cùm sit ea res naturâ sublimis: quod inde patet, quia neque in veteri Testamento à priscis illis sanctisque viris cultâ fuit, et in novo nulla legis necessitate jubetur: non enim id imperavit, sed fidelium voluntati permisit. Unde et Paulus ait: De virginibus autem præceptum Domini non habeo? et laudo quidem eum, qui hoc sectatur institutum; nolentem autem non cogo; neque eam rem præceptum facio.

℟. Beata Cæcilia dixit Tiburtio: Hodie te fateor meum esse cognatum, quia amor Dei te fecit esse, * Contemptorem idolorum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem conjugem fecit, ita te mihi cognatum fecit esse. Contemptorem.

Lectio viij.

QUONIAM igitur et magna res erat ac dicta apud multos magna erat existimatio; ne quis ea perfecta se totum perfecisse putaret, ac cetera negligeret, hanc parabolam posuit, ut ostenderet virginitatem, quamvis cetera habeat, si misericordiæ bonis caruerit, cum fornicatoribus ejici. Ac meritò quidem inhumanum, ac misericordia carentem cum illis collocat. Fornicator enim corporum: isti verò pecuniarum cupiditate vincuntur. Non est autem corporum et pecuniæ par cupiditas? sed acrior multo, atque vehementior illa corporum est. Quantò igitur cum imbecilliore luctantur, tantò minus venia digni sunt, si vincantur. Idcircò etiam fatuas appellavit: quoniam majori certamine superato, in faciliore totum perdiderunt.

℟. Cæcilia me misit ad vos, ut ostendatis mihi sanctum Antistitem: * Quia sibi ipsum habeo secreta, quæ perferam. ℣. Tunc Valerianus perrexit, et signo quod acceperat, invenit sanctum Urbanum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio ix.

LAMPADES autem hoc loco illud ipsum virginitatis donum appellat, et

sanctimoniæ puritatem: oleum verò benignitatem, eleemosynam, impensum indigentibus auxilium. Tardante autem sponso, dormitaverunt omnes, et dormierunt. Non parvum temporis rursùs spatium interjectum ostendit, ut discipulos regnum ipsius mox futurum expectantes, ab ea opinione deduceret: id enim illi sperabant: quapropter crebrò ab hujusmodi eos spe revocat. Ad hoc, illud quoque indicat, somnum quemdam esse mortem. Dormierunt, inquit: media autem nocte clamor factus est: vel, ut in eadem parabola persistat; vel rursus ostendit in nocte futuram esse resurrectionem. Clamorem etiam Paulus commemorat, dicens: In jussu, in voce Archangeli, in novissima tuba descendet de cælo. Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

CANTANTIBUS organis Cæcilia Domino decantabat, dicens: Fiat cor meum immaculatum, ut non confundar. Psalmus: Dominus regnavit, cum reliquis. 17. Ana. Valerianus in cubiculo Cæciliam cum Angelo orantem invenit. Ana. Cæcilia famula tua, Domine, quasi apis tibi argumentosa deservit. Ana. Benedico te Pater Domini mei Jesu Christi: quia per Filium tuum ignis extinctus est à latere meo. Ana. Triduanas à Domino poposci inducias, ut domum meam Ecclesiam consecrarem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRATRES, Qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

Hymnus. Jesu, corona Virginum. lxxxvj.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Antiphona. Dum aurora finem daret, Cæcilia exclamavit, dicens: Eja milites Christi, abjicite opera tenebrarum, et induimini arma lucis.

Oratio. Deus, qui nos annua beatæ, ut suprà. 525.

Ad Horas, Antiphonæ de Laudibus, Capitula, R. brevia et V. de Communi Virginum. lxxxix.

Ad Vesperas, Antiphona. Cantantibus organis, cum reliquis de Laudibus. Psalmi de Virginibus. lxxxiv.

A Capitulo de sequenti, cum Commemoratione præcedentis et S. Felicitatis M.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

In festo S. Clementis Papæ et martyris.

Duplex.

Omnia dicuntur de Communi unius Martyris, xxi. præter ea, quæ sequuntur. V. Gloria et honore coronasti eum Domine. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ana. Oremus omnes ad Dominum Jesum Christum, ut Confessoribus suis fontis venam aperiat.

Oratio.

DEUS, qui nos annua beati Clementis martyris tui atque Pontificis solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, virtutem quoque passionis imitemur. Per Dominum.

Deinde fit Commem. S. Cæciliæ V. M.

Ana. Virgo gloriosa semper Evangelium Christi gerebat in pectore suo, et non diebus neque noctibus a colloquiis divinis et oratione cessabat.

V. Diffusa est. R. Propterea benedixit. Oratio. Deus qui nos annua. ut supra. 525.

Posteà fit Commemoratio S. Felicitatis martyris, Antiphona. Simile est regnum cœlorum homini negotiatori. V. Specie tua. ciij.

Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut beatæ Felicitatis martyris tuæ solemnia recensentes, meritis ipsius protegamur, et precibus. Per Dominum.

Ad Matutinum, omnia usque ad Lectiones de Communi unius Martyris. xxi.

In primo Nocturno, Lectiones de Actibus Apostolorum, A Mileto. de eodem Communi. xxiij.

R. j. Orante sancto Clemente, apparuit ei Agnus Dei: De sub cujus pede fons vivus emanat; fluminis impetus lætificat civitatem Dei. V. Vidi supra montem Agnum stantem. De sub.

R. ij. Omnes una voce dixerunt: Ora pro nobis sancte Clemens, Ut digni efficiamur promissionibus Christi. V. Non meis meritis ad vos me misit Dominus, vestris coronis participem fieri. Ut digni.

R. iij. Dedisti Domine habitaculum martyri tuo Clementi in mari, in modum templi marmorei Angelicis manibus præparatum; Iter præbens populo terræ, ut enarrent mirabilia tua. V. Dedisti Domine sanctis tuis viam in mari, et in fluminibus semitam. Iter præbens. Gloria Patri. Iter.

In ij. Nocturno, Lectio iv.

CLEMENS Romanus, Faustini filius, de regione Cœlii montis, discipulus beati Petri, cujus meminit Paulus scribens ad Philippenses: Etiam rogo et te germane compar, adjuva illas quæ mecum laboraverunt in Evangelio, cum Clemente, et ceteris adjuto-

bus, sheis, quorum nomina sunt in libro vitae. Hic septem Urbis regiones divisit septem Notariis, singulas singulis attribuens, qui passiones Martyrum, et res ab eis gestas diligentissimè conquisitas litteris mandarent. Multa scripsit et ipse accuratè et salutariter, quibus Christianam religionem illustravit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

CUM autem doctrina ac vitae sanctitate multos ad Christi fidem converteret, à Trajano Imperatore relegatus est trans mare Ponticum in solitudinem urbis Chersonae, in qua duo millia Christianorum reperit, qui ab eodem Trajano condemnati fuerant. Qui cùm in eruendis et secandis marmoribus aquae penuria laborarent, Clemens facta oratione, in vicinum collem ascendit, in cujus jugo vidit Agnum dextro pede fontem aquae dulcis, qui inde scatebat, attingentem, ubi omnes sitim expleverunt: quo miraculo multi infideles ad Christi fidem conversi, Clementis etiam sanctitatem venerari coeperunt.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vj.

QUIBUS concitatus Trajanus, misit illuc, qui Clementem, alligata ad ejus collum anchora, in profundum dejicerent. Quod cùm factum esset, Christianis ad littus orantibus, mare ad tria milliaria recessit: eòque illi accedentes, aediculam marmoream in templi formam, et intus arcam lapideam, ubi Martyris corpus conditum erat, et juxta illud anchoram, qua mersus fuerat, invenerunt. Quo miraculo incolae permoti, Christi fidem susceperunt. Ejus corpus postea Romam, Nicolao Primo Pontifice, translatum, in Ecclesia sancti Clementis conditum est. Ecclesia etiam in eo insulae loco, unde divinitus fons manarat, ejusdem nomine dedicata est. Vixit in Pontificatu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros decem, Diaconos duos, Episcopos per diversa loca quindecim.

℟. Stola jucunditatis induit

eum Dominus. Ꝟ. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. Ꝟ. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 24. *d.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. can. 26. *in fine.*

UT ignorantiam illius diei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus præceptorum suorum operibus inhærere. Furem enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem: ut eas incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia diei ignoratio intentam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitat.

℟. Corona aurea super caput ejus, Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. Ꝟ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij. *Cap.* 27.

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiæ curam adhortetur; specialem tamen populi principibus, id est, Episcopis, in expectatione adventus sui sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et præceptis obediens erit, id est, si doctrinæ opportunitate et veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, depravata convertat; et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispendat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendatur, gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis, et vilicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur, id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra quod melius sit.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sangui-

nem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Pro S. Felicitate martyre,
Sermo sancti Gregorii
Papæ.

Lectio ix.

Ex Homil. 3. in Evangelia.

BEATA Felicitas, cujus hodiè natalitia celebramus, septem filios sic post se timuit vivos in carne relinquere, sicut carnales parentes solent metuere, ne mortuos præmittant. In persecutionis enim labore deprehensa, filiorum corda in amore supernæ patriæ prædicando roboravit, et parturivit spiritu, quos carne pepererat, ut prædicatione pareret Deo, quos carne pepererat mundo. Numquid ergo hanc feminam martyrem dixerim? Sed plus quàm martyrem: quæ septem pignoribus ad regnum præmissis, tot ante se mortuos transmisit. Ad pœnam prima venit, sed pervenit octava.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

ORANTE sancto Clemente, apparuit ei Agnus Dei. Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis. 12.

Antiphona. Non meis meritis ad vos me misit Dominus vestris coronis participem fieri. Antiphona. Vidi supra montem Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emanat. Antiphona. De sub cujus pede fons vivus emanat, fluminis impetus lætificat civitatem Dei. Antiphona. Omnes gentes per gyrum crediderunt Christo Domino.

Capitulum. *Jacobi* 1. *b*

BEATUS vir, qui suffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus, Invicte, xxxj.
℣. Justus ut palma florebit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Ant. Cùm iter ad mare cepisset, populus voce magna clamabat: Domine Jesu Christe, salva illum; et Clemens cum lacrymis dicebat: Suscipe Pater spiritum meum.

Oratio. Deus, qui nos annua, ut suprà, 530.

Deinde fit Commemoratio sanctæ Felicitatis. Antiphona. Date ei de fructu manuum suarum. ℣. Diffusa est gratia. cviij.

Oratio. Præsta quæsumus. ut suprà, 530.

Ad Horas, Antiphonæ de Laudibus. Capitula,

R. brevis et V. de Communi unius Martyris. xxxij.

Ad Vesperas, Antiphona. Orante sancto Clemente, cum reliquis de Laud. 533. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalmus Credidi. 129. Deinde à Capitulo de sequenti, Commem. praecedentis, nisi hoc Festum transferatur, et tunc Capitulum. Beatus vir. Hymnus. Deus tuorum. de Communi unius Martyris. xxj. V. Justus ut palma florebit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat, Ana. Dedisti Domine habitaculum martyri tuo Clementi in mari, in modum templi marmorei, Angelicis manibus praeparatum, iter praebens populo terrae, ut enarrent mirabilia tua.

Oratio. Deus, qui nos annua, ut suprà. 530.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In festo S. Joannis à Cruce Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxviij. praeter ea, quae sequuntur.

In Hymno mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Joannem Confessorem tuum perfectae sui abnegationis, et Crucis amatorem eximium effecisti: concede, ut, ejus imitatione jugiter inhaerentes, gloriam assequamur aeternam. Per Dominum nostrum.

Et fit Commemoratio sancti Chrysogoni martyris.

Ana. Iste sanctus. V. Gloria et honore. xxj.

Oratio.

ADESTO Domine supplicationibus nostris: ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Chrysogoni martyris tui intercessione liberemur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES à Cruce Fontiberi in Hispania piis parentibus natus, à primis annis certò innotuit, quàm Deiparae virgini futurus esset acceptus: nam quinquennis in puteum lapsus, ejusdem Deiparae manu sublatus, incolumis evasit: tanto autem patiendi desiderio flagravit, ut novennis, spreto molliori lecto, super sarmentis cubare consueverit. Adolescens Hospitio pauperum aegrotantium Metymnae Campi famulum sese addixit, quibus magno charitatis ardore, vilissima quaeque complectens officia, praesto aderat: cujus exemplo excitati ce-

tori eadem charitatis munera ardentius obibant. Verum, ad altiora vocatus, beatæ Mariæ virginis de Monte Carmelo Institutum amplexus est, ubi Sacerdos ex obedientia factus, severioris disciplinæ, et arctioris vitæ cupidissimus, primitivam Ordinis Regulam ex Superioris licentia ita professus est, ut, ob jugem Dominicæ Passionis memoriam, bello in se, tamquam in infensissimum hostem, indicto, vigiliis, jejuniis, ferreis flagellis, omnique pœnarum genere, brevi carnem cum vitiis, et concupiscentiis suis crucifixerit: dignus planè, qui à sancta Teresia inter puriores sanctioresque animas Ecclesiam Dei id temporis illustrantes recenseretur.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.
V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio vi.

SINGULARI vitæ austeritate, et omnium virtutum præsidio munitus, pro assidua rerum divinarum contemplatione diuturnas et mirabiles extases frequenter patiebatur, tantoque in Deum succendit amore, ut, quoniam divinum ignem intra diutius continere non posset, foràs erumpere, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti summoperè intentus, tum in verbi Dei prædicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictioris disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus, sanctæ Teresiæ comes divinitus datus est, ut, quam ipsa inter Sorores primævam Carmeli Ordinis observantiam instauraverat, eamdem et inter Fratres, Joanne adjutore, restitueret. Innumeros itaque unà cum Dei famula in divino opere promovendo perpessus labores, Cœnobia, quæ ejusdem sanctæ Virginis cura per totam Hispaniam erecta fuerant, nullis vitæ incommodis, et periculis territus, singula perlustravit; in quibus, aliisque quam plurimis ejus opera erectis, restitutam observantiam propagando, verbo, et exemplo firmavit, ut meritò primus post sanctam Teresiam Carmelitarum Excalceatorum Ordinis Professor, et Parens habeatur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.
V. Induit eum Do

minus, logicam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

VIRGINITATEM perpetuò coluit, impudentesque mulieres ejus pudicitiæ insidiari conantes, non modò repulit, sed etiam Christo lucrifecit. In divinis explicandis arcanis æquè ac sancta Teresia, Apostolicæ Sedis judicio, divinitus instructus, libros de mystica Theologia cœlesti sapientia refertos conscripsit. Semel interrogatus à Christo, quid præmii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine, pati, et contemni pro te. Imperio in dæmones, quos è corporibus sæpè fugabat, discretione spirituum, prophetiæ dono, miraculorum gloria celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut sæpiùs à Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus, Ubedæ diro morbo, et in crure quinque plagis sanie manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissimè toleratis, Ecclesiæ Sacramentis piè sanctèque susceptis, in Christi Crucifixi amplexu, quem semper in corde, atque ore habuerat, post illa verba: In manus tuas commendo spiritum meum, obdormivit in Domino, die et hora à se prædicta, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo, ætatis quadragesimo nono. Migrantem ejus animam splendidissimus ignis globus excepit: corpus verò suavissimum odorem spiravit, quod etiamnum incorruptum Segoviæ honorificè colitur. Eum plurimis ante, et post obitum fulgentem signis Benedictus Decimus Tertius Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri. de Communi Confessoris non Pontif. lxxvij.

Pro S. Chrysogono mart.

Lectio ix.

CHRYSOGONUS, Diocletiano Imperatore Romæ inclusus in carcere, ibi biennium sanctæ Anastasiæ facultatibus vixit; quam etiam afflictam propter Christum à viro suo Publio, propterea que a suis orationibus per litteras auxilium postulantem, mutuis epistolis est consolatus. Sed cum Imperator Romam

scripsisset, ut reliquis Christianis, qui in vinculis essent, interfectis, Chrysogonus Aquileiam ad se mitteretur, eo perductus est. Cui Imperator: Accersivi, inquit, te Chrysogone, ut honoribus augeam, si modò induxeris animum deos colere. At ille: Ego eum, qui verè est Deus, mente et oratione veneror: deos autem, qui nihil sunt nisi dæmoniorum simulacra, odi et exsecror. Quo responso excandescens Imperator, ad aquas Gradatas eum securi percuti jubet, octavo Kalendas Decembris; cujus corpus projectum in mare, paulò post in littore inventum, Zoilus Presbyter in suis ædibus sepelivit.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit Commem. S. Chrysogoni. M. Ant. Qui odit. V. Justus ut palma. xxxj. Oratio ut suprà. 534.

In Vesperis a Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

In festo S. Catharinæ virginis et martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum et Martyrum lxxxiv. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui dedisti legem Moysi in summitate montis Sinai, et in eodem loco per sanctos Angelos tuos corpus beatæ Catharinæ virginis et martyris tuæ mirabiliter collocasti; præsta quæsumus, ut ejus meritis et intercessione, ad montem, qui Christus est, pervenire valeamus. Qui tecum vivit.

Deinde fit Commem. S. Joannis a Cruce C.

Ant. Hic vir. V. Justum deduxit. Oratio. Deus qui sanctum ut suprà. 531.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CATHARINA, nobilis virgo Alexandrina, à prima ætate studia liberalium artium cum fidei ardore conjungens, brevi ad eam sanctitatis et doctrinæ perfectionem pervenit, ut decem et octo annos nata eruditissimam quemque superaret. Quæ cùm Maximini jussu multos propter Christianæ religionis professionem variè tortos ad supplicium rapi videret, non dubitavit ipsum adiit Maximinum, eique nefariam immanitatem objiciens, sapientissimis rationibus Christi fidem ad salutem necessariam esse affirmavit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua, et pulchritudine

tuo intende, prosperè procede, et regna. Et.

Lectio v.

Cujus prudentiam Maximinus admiratus, retineri eam jubet, accersitis undique doctissimis hominibus, magnisque propositis præmiis, qui convictam Catharinam à Christi fide ad idolorum cultum perduxissent. Quod contrà accidit: nam plures philosophi, qui ad eam coarguendam convenerant, vi ac subtilitate ejus disputationis tanto Jesu Christi amore sunt incensi, ut pro illo mori non dubitaverint. Quamobrem Maximinus blanditiis ac promissis Catharinam de sententia dejicere aggreditur: verum id frustrà fieri intelligens, verberibus affectam, plumbatisque contusam, dies undecim sine cibo ac potu inclusam tenet in carcere.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

Quo tempore Maximini uxor, et Porphyrius belli dux, visendæ virginis causa carcerem ingressi, et ejusdem prædicatione in Jesum Christum credentes, posteà martyrio coronati sunt. Interim Catharina educitur è custodia: et rota expeditur crebris et acutis præfixa gladiis, ut virginis corpus crudelissimè dilaceraretur. Quæ machina brevi, Catharinæ oratione confracta est: eoque miraculo, multi Christi fidem susceperunt. Ipse Maximinus in impietate et crudelitate obstinatior, Catharinam securi percuti imperat. Quæ fortiter dato capite, ad duplicatum virginitatis et martyrii præmium evolavit, septimo Kalendas Decembris: cujus corpus ab Angelis in Sina Arabiæ monte mirabiliter collocatum est.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus. de Communi Virg. xcvj.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, etiam Commem. præcedentis et S. Petri M. P.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

In festo S. Felicis de Valois. Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxviij. præter ea, quæ hic assignantur propria.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEUS, qui beatum Felicem Confessorem tuum ex eremo ad munus redimendi captivos cœlitus vocare dignatus es: præsta, quæsumus; ut per gratiam tuam ex peccatorum nostrorum captivitate, ejus intercessione liberati, ad cœlestem patriam perducamur. Per Dominum.

Deinde fit Commem. S. Catharinæ.

Ant. Veni sponsa. V. Diffusa est gratia. Oratio. Deus qui dedisti, ut suprà. 537.

Postea fit Commem. S. Petri Ep. et M.

Ant. Iste sanctus. V. Gloria et honore. Oratio. Infirmitatem, de Communi unius Martyris. xxj.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FELIX, Hugo antea dictus, ex regali Valesiorum familia ortus in Gallia, ab ineunte ætate non levia dedit futuræ sanctitatis indicia, præsertim misericordiæ erga pauperes: nam adhuc infantulus manu propria, ac si grandior esset, et judicii maturitate polleret, nummos egenis distribuit. Jam grandiusculus, solebat ex appositis in mensa dapibus ad ipsos mittere, et sermè eo, quod sapidius erat, obsonio pauperculos pueros recreabat. Adolescens non semel vestibus se exspoliavit, ut inopes cooperiret. Ab avunculo Theobaldo, Xampbanæ et Blesii Comite, vitam reo mortis impetravit, prædicens, hunc infamem, licet ensis sicarium, mox sanctissimis prædium moribus evasurum: veridicum testimonium monstravit eventus.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

POST exactam laudabiliter adolescentiam, cœpit ex cœlestis contemplationis studio solitudinem cogitare: priùs tamen voluit sacris initiari, ut omnem regni, à cujus successione, jure Legis Salicæ, non longè distabat, spem sibi præcideret. Sacerdos factus, et prima Missa devotissimè celebrata, non multò post in eremum secessit, ubi summâ abstinentia victitans, cœlestium charismatum abundantia pascebatur. Ibi cum sancto Joanne de Matha Parisiensi Doctore, a quo ex divina inspiratione quæsitus, et inventus, per an-

quot annos sanctissimè vixit, donec ambo per Angelum à Deo admoniti, Romam petierunt, specialem à Summo Pontifice vivendi regulam impetraturi. Facta igitur Innocentio Papa Tertio, inter Missarum solemnia revelatione Religionis et Instituti de redimendis Captivis, ab ipso Pontifice, simul cum socio, candidis vestibus bicolori Cruce signatis, induitur ad eam formam, qua Angelus indutus apparuit: et insuper voluit Pontifex, ut nova Religio juxta triplicem colorem, quo habitus constat, Sanctissimæ Trinitatis titulo decoraretur.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

REGULA propria ex Summi Pontificis Innocentii confirmatione accepta, in Diœcesi Meldensi apud locum, qui Cervus Frigidus dicitur, primum Ordinis paulò antè à se et socio extructum cœnobium ampliavit, ubi religiosam observantiam, et redemptionis Institutum mirificè coluit; ac indè per alumnos in alias provincias diligentissimè propagavit. Illustrem hic à beata Virgine matre favorem accepit: dormientibus siquidem cunctis fratribus, et ad matutinas preces in pervigilio Nativitatis Deiparæ media nocte recitandas, Deo sic disponente, non surgentibus, Felix de more vigilans, et Horas præveniens, chorum ingressus, reperit beatam Virginem in medio chori habitu Cruce Ordinis insignito indutam, ac Cœlitibus similiter indutis sociatam: quibus permixtus Felix, præcinente Deipara, laudes divinas concinuit, ritèque persolvit. Et quasi jam à terrestri ad cœlestem chorum evocaretur, instantis mortis ab Angelo certior factus, filios ad charitatem erga pauperes et captivos adhortans, animam Deo reddidit, ætate ac meritis consummatus, anno post Christum natum ducentesimo duodecimo supra millesimum, sub eodem Pontifice Innocentio Tertio.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Pres-

byteri in Evangelium. Nolite timere pusillus grex: ut in Communi Confessoris non Pontificis, lxxvii.

Pro S. Petro M. P.

Lectio ix.

PETRUS Episcopus Alexandriæ, post Theonam virum sanctissimum, sanctitate et doctrinæ splendore non solum illustravit Ægyptum, sed toti luxit Ecclesiæ Dei. Qui in persecutione Maximiani Galerii illam temporum acerbitatem ita pertulit, ut multi admirabilem ejus patientiam intuentes, plurimum in Christiana virtute profecerint. Is primus Arium Diaconum Alexandrinum, propter schisma Meletianum, cui favebat, à fidelium communione sejunxit. Ad eum capitis ab eodem Maximiano damnatum in carcere cum Achillas et Alexander Presbyteri deprecatores Arii venissent, respondit: noctu apparuisse sibi Jesum veste discissa, causamque rei sciscitanti dixisse: Arius vestem meam, quæ est Ecclesia, dilaceravit. Quibus etiam prædicens fore, ut sibi in Episcopatu succederent, præcepit, ne umquam Arium in communionem reciperent; quem Deo mortuum esse sciret. Et hanc divinam prænotionem veram fuisse, non diu post rei probavit eventus. Denique duodecimo sui Episcopatus anno, sexto Kalendas Decembris abscisso capite, ad martyrii coronam evolavit.

Te Deum laudamus. 15.

In Laudibus fit Com. S. Petri M. P.

Ana. Qui odit. V. Justus ut palma. Oratio. Infirmitatem de Communi unius Martyris xxxi.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum Commemoratione præcedentis.

DIE XXVII NOVEMBRIS.

In festo S. Gregorii Thaumaturgi Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. xliv. præter sequentia. Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati Gregorii Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

Deinde fit Commem. S. Felicis de Valois.

Ana. Hic vir despiciens. V. Justum deduxit. Oratio. Deus qui beatum Felicem, ut supra. 539.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS, Neocæsareæ Ponti Episcopus, sanctitate doctrinaque illustris, signis vero ac miraculis multo illustrior, quorum multitudine atque præstantia Thaumaturgus

appellatus est, et sancti Basilii testimonio cum Moyse, Prophetis, et Apostolis comparatus; montem, qui Ecclesiæ ædificationem impediebat, oratione aliò transtulit. Item paludem, inter fratres, causam discordiarum, exsiccavit. Lycum fluvium perniciosè agros inundantem, defixo ad ripam, quo sustentabatur, baculo, qui statim virentem crevit in arborem, coërcuit, ut posteà ultra eum terminum non effluxerit.

R. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

SÆPISSIME dæmones ex idolorum simulacris, atque ex hominum corporibus ejecit; multaque alia mirabiliter effecit, quibus innumerabiles homines traxit ad Jesu Christi fidem, cùm etiam prophetico spiritu futura prædiceret. Qui migraturus è vita, cùm quæsisset, quot in civitate Neocæsariensi reliqui essent infideles, responsumque esset, tantùm esse septemdecim, Deo gratias agens; Totidem, inquit, erant fideles, cùm cœpi Episcopatum. Plura scripsit, quibus etiam non solùm miraculis, Dei Ecclesiam illustravit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo S. Maximi Episcopi.

Lectio vj.

Ex Homilia 59. quæ est 2. de sancto Eusebio.

BEATI patris Gregorii merita jam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquillæ jam in statione composuit, et plenam cœlestibus divitiis, et æternis mercibus navem optato in littore collocavit: qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vigili hoste conflictus.

R. Iste qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: *Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Marcum.

Lectio vij. *Cap. 11. c.*

IN illo tempore: Respondens Jesus discipulis suis,

... [illegible]

sit illis: Habete fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicumque dixerit huic monti: Tollere, et mittere in mare, et non hæsitaverit in corde suo, sed crediderit, quia quodcumque dixerit, Fiat, fiet ei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Marci Cap. 11.

SOLENT Gentiles, qui contra Ecclesiam maledicta scripsere, improperare nostris, quòd non habuerint plenam fidem Dei, quia numquam montes transferre potuerint. Quibus respondendum est, non omnia scripta esse, quæ in Ecclesia sunt gesta, sicut etiam de factis ipsius Christi et Domini nostri Scriptura testatur. Unde et hoc quoque fieri potuisset, ut mons ablatus de terra mitteretur in mare, si necessitas id fieri poposcisset. Quomodo legimus factum precibus beati Patris Gregorii Neocæsareæ Ponti Antistitis, viri meritis et virtutibus eximii, ut mons in terra tantum loci cederet, quantum incolæ civitatis opus habebant. ℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio viii.

CUM enim volens ædificare Ecclesiam in loco apto, videret eum angustiorem esse, quàm res exigebat, eò quòd ex una parte rupe maris, ex alia monte proximo coarctaretur; venit nocte ad locum, et genibus flexis admonuit Dominum promissionis suæ, ut montem longiùs juxta fidem petentis ageret. Et mane facto reversus, invenit montem tantum spatii reliquisse structoribus Ecclesiæ, quantum opus habuerant. Poterat ergo hic, poterat alius quis ejusdem meriti vir, si opportunitas exegisset, impetrare à Domino merito fidei, ut etiam mons tolleretur, et mitteretur in mare. ℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

VERUM quia montis nomine nonnumquam diabolus significatur, videlicet propter superbiam, quia se contra Deum erexit, et esse voluit similis Altissimo; [illegible]

tum eorum, qui fortes fide sunt, tollitur de terra, et in mare projicitur, cùm praedicantibus verbum doctoribus sanctis, immundus spiritus ab eorum corde repellitur, qui ad vitam sunt praeordinati, et in turbulentis amarisque infidelium mentibus vesaniam suae tyrannidis exercere permittitur.

Te Deum laudamus. 16.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

Sancti Saturnini martyris.

Commemoratio.

Ad Vesperas, Antiphona. Iste sanctus. V. Gloria et honore. de Communi unius Martyris. XXI.

Oratio.

DEUS, qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfrui; ejus nos tribue meritis adjuvari. Per Dominum.

IN VIGILIA

Sancti Andreae Apostoli.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rub. generalibus, cum Homilia et Oratione de Vigilia, ut infra. Si Festum sancti Andreae venerit Feria ij. de Vigilia fit Officium in Sabbato praecedenti, et Commem. S. Saturnini in Dominica.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. *Cap.* I.

IN illo tempore: Stabat Joannes, et ex discipulis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulantem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 7. in Joan. post init.

QUIA talis erat Joannes amicus sponsi, non quaerebat gloriam suam, sed testimonium perhibebat veritati: numquid voluit apud se remanere discipulos suos, ut non sequerentur Dominum? Magis ipse ostendit discipulis suis quem sequerentur: habebant enim illum tamquam agnum. Et ille: Quid me attenditis? Ego non sum agnus: Ecce Agnus Dei. De quo et superius dixerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccatum mundi. Secuti sunt illum, hoc audito, duo qui erant cum Joanne.

Resp. de Feria occurrente

Lectio ij.

VIDEAMUS sequentia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joannes. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, et secuti sunt Jesum. Non sic illum sequebantur, quasi jam ut inhaererent illi: sed manifestum est, quando illi inhaeserunt, quia de novo eos vocavit. Unus enim duobus erat Andreas, sicut modo audistis: Andreas autem frater Petri erat. Et novimus in Evangelio, quod Petrum et Andream Dominus de navi vocavit, di-

cens: Venite post me, et faciam vos piscatores hominum. Et ex illo jam inhæserunt illi, ut non recederent.

Lectio iii.

MODO ergò quòd illum sequuntur isti duo, non quasi non recessuri sequuntur, sed videre voluerunt ubi habitaret, et facere quod scriptum est: Limen ostiorum ejus exterat pes tuus: surge ad illum venire assiduè, et erudire præceptis ejus. Ostendit eis ille ubi maneret: venerunt, et fuerunt cum illo. Quàm beatum diem duxerunt, quàm beatam noctem! Quis est, qui nobis dicat, quæ audierint illi à Domino? Ædificemus et nosmetipsi in corde nostro, et faciamus domum, quò veniat ille, et doceat nos, et colloquatur nobis.

Ad Laudes et in Horis Psalterii.
Et dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut suprà 50.

Oratio.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus, ut beatus Andreas Apostolus, cujus prævenimus festivitatem, tuum pro nobis imploret auxilium; ut à nostris reatibus absoluti, à cunctis etiam periculis eruamur. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio S. Saturnini. Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. ℣. Justus ut palma florebit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Deus, qui nos, ut suprà. 344.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

IN FESTO S. ANDREÆ APOSTOLI.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Salve crux pretiosa, cum reliquis de Laudibus.

Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica 125. et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 129.

Capitulum. Rom. 10. b.

FRATRES, Corde enim creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis,
Cœlum resultet laudibus,
Apostolorum gloriam
Tellus et astra concinunt.
Vos sæculorum Judices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
Qui templa cœli clauditis,
Serasque verbo solvitis,
Nos à reatu noxios
Solvi jubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinùs
Languor salusque sentiunt,
Sanate mentes languidas,
Augete nos virtutibus,

ret, cùm mundi Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæculum per omne gloria.
Amen.

V. In omnem terram exivit sonus eorum. R. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiphona. Unus ex duobus, qui secuti sunt Dominum, erat Andreas frater Simonis Petri, alleluia.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut sicut Ecclesiæ tuæ beatus Andreas Apostolus extitit prædicator et rector; ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per Dominum.

Ad Matutinum. Invitat.

R egem Apostolorum Dominum, * Venite adoremus. Psal. Venite, exultemus. 2.

Hymnus. Æterna Christi munera, ut in Communi Apostolorum. 1j.

In primo Nocturno. Ant. Vidit Dominus Petrum et Andream, et vocavit eos. Psalm. Cæli enarrant, ut in Communi Apostolorum. vij.

Ant. Venite post me, dicit Dominus, faciam vos fieri piscatores hominum. Psal. I... mus. Benedicam Dominum. iv. Ant. Relictis retibus suis, secuti sunt Dominum Redemptorem. Psalm. Eructavit cor meum. iv. V. In omnem terram exivit sonus eorum. R. Et in fines orbis terræ verba eorum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. V. Jube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio j. *Cap.* 10.

FINIS legis, Christus ad justitiam omni credenti. Moyses enim scripsit, quoniam justitiam, quæ ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in cœlum? id est, Christum deducere. Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum à mortuis revocare. Sed quid dicit Scriptura? Propè est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus. Quia si confitearis in ore tuo Dominum Jesum, et in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitavit à mortuis, salvus eris.

R. Cum perambularet Dominus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andream retia mittentes in mare, et vocavit eos, dicens: * Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum. V. Erant enim piscatores, et ait

nitus. Venite, Benedicti. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

CORDE enim creditur ad justitiam; ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante? Quomodo vero prædicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est: Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona!

℟. Mox ut vocem Domini prædicantis audivit beatus Andreas, relictis retibus, quorum usu actuque vivebat, Æternæ vitæ secutus est præmia largientem. ℣. Hic est qui pro amore Christi pependit in cruce, et pro lege ejus sustinuit passionem. Æternæ. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

SED non omnes obediunt Evangelio. Isaias enim dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico: Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit: Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaias autem audet, et dicit: Inventus sum a non quærentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℟. Doctor bonus, et amicus Dei Andreas ducitur ad crucem: quam a longe aspiciens dixit: Salve crux, * Suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus. ℣. Salve crux, quæ in corpore Christi dedicata es, et ex membris ejus tamquam margaritis ornata. Suscipe. Gloria Patri. Suscipe.

In II. Nocturno. Ant.

Dignum sibi Dominus computavit martyrem, quem vocavit Apostolorum, dum esset in mari, alleluia. Psalm. Omnes Gentes. Ant. Dilexit Andream Dominus in odorem suavitatis. Psalm. Exaudi Deus deprecationem meam: intende. Ant. Biduo vivens pendebat in cruce beatus Andreas pro

Christi nomine, et docebunt populum. Psalmus, Exaudi Deus orationem meam cum deprecor, vij. V. Constitues eos principes super omnem terram. R. Memores erunt nominis tui, Domine. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. V. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio iv.

ANDREAS Apostolus Bethsaidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discipulus Joannis Baptistæ, cùm eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eumdem perduxit: cùm postea unà cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo à prætereunte Christo Domino ante alios Apostolos vocati illis verbis: Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum, nullam interponentes moram, et relictis retibus secuti sunt eum. Post cujus passionem et resurrectionem Andreas, cùm in Scythiam Europæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminandam obtigerat, venisset, deindè Epirum ac Thraciam peragrasset; doctrina et miraculis innumerabiles homines ad Christum convertit. Post Patras Achajæ profectus, et in ea urbe plurimis ad veritatem Evangelicam perductis, Ægeam Proconsulem [illegible] prædicationi Evangelicæ resistentem, liberrimè increpavit, quòd, qui judex hominum haberi vellet, Christum Deum omnium judicem à dæmonibus elusus non agnosceret. R. Homo Dei ducebatur ut crucifigerent eum: populus autem clamabat voce magna, dicens: Innocens ejus sanguis sine causa damnatur. V. Cùmque ducerent eum ut crucifigeretur, factus est concursus populorum clamantium, et dicentium. Innocens. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

TUM Ægeas iratus, Desine, inquit, Christum jactare, cui similia verba nihil profuerunt, quò minùs à Judæis crucifigeretur. Andream verò de Christo nihilominùs liberè prædicantem, quòd pro salute humani generis se crucifigendum obtulisset, impia oratione interpellat, ac demùm hortatur, ut sibi consulens, diis velit immolare. Cui Andreas: Ego omnipotenti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurorum carnes, nec hircorum sanguinem, sed immaculatum Agnum in altari: cujus carnem postquam omnis populus credentium manducaverit, Agnus, qui sacrificatus est, integer perseverat et vivit. Quamobrem ira [illegible]

Ægeas, jubet eum in carcerem detrudi: unde populus Andream facile liberasset, nisi ipse sedasset multitudinem, vehementius rogans, ne se ad optatissimam martyrii coronam properantem impedirent.

R O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Domini suscepisti: accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: * Ut per te me recipiat, qui per te me redemit. V. Beatus Andreas expansis manibus ad cælum orabat, dicens: Salva me bona crux. Ut per te. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

IGITUR paulo post in tribunal productum, cum Ægeas crucis extollentem mysteria, sibique suam impietatem exprobrantem, diutius ferre non posset; in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Adductus Andreas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamare cœpit: O bona crux, quæ decorem ex membris Domini suscepisti, diu desiderata, sollicite amata, sine intermissione quæsita, et aliquando cupienti animo præparata; accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redemit. Itaque cruci affixus est: in qua biduum vivus pendens, et Christi fidem prædicare nunquam intermisit, donec ad eum migravit, cujus mortis similitudinem concupierat. Quæ omnia Presbyteri et Diaconi Achaiæ, qui ejus passionem scripserunt, se ita, ut commemorata sunt, audisse et vidisse testantur. Ejus ossa primum Constantino Imperatore Constantinopolim, deinde Amalphim translata sunt. Caput, Pio secundo Pontifice, Romam allatum, in Basilica sancti Petri collocatum est.

R. Expandi manus meas tota die in cruce ad populum non credentem, sed contradicentem mihi: * Qui ambulant vias non bonas, sed post peccata sua. V. Deus ultionum Dominus, Deus ultionum libere egit: exaltare qui judicas terram, redde retributionem superbis. Qui ambulant. Gloria Patri. Qui ambulant.

In tertio Nocturno. Ant. Non me permittas, Domine, famulum tuum a te separari: tempus est ut commendetur terræ corpus meum, et me ad te venire jubeas. Psalmus Confitebimur. x. Ant. Andreas vero rogabat populum, ut non impediret passionem ipsius. Psalmus Dominus regnavit, exultet terra. x. Ant. Accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redemit, alleluia.

gentium: Dominus regnavit, irascantur. ℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eorum. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Jube domne Benedicere. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap* 4. c.

IN illo tempore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 5 in Evangelia.

AUDISTIS, fratres charissimi, quia ad unius jussionis vocem Petrus et Andreas relictis retibus secuti sunt Redemptorem. Nulla verò hunc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio æternæ retributionis audierant: et tamen ad unum Domini præceptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus, quot flagellis affligimur, quantis minarum asperitatibus deterremur, et tamen vocantem sequi contemnimus!

℟. Oravit sanctus Andreas, dum respiceret in cœlum, et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiaris ab impio judice deponi: * Quia virtutem sanctæ crucis agnovi. ℣. Tu es magister meus Christus, quem dilexi, quem cognovi, quem confessus sum: tantummodò in ista voce exaudi me. Quia. Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

IN cœlo jam sedet, qui de conversione nos admonet: jam jugo fidei colla Gentium subdidit: jam mundi gloriam stravit: jam ruinis ejus crebrescentibus, districti sui judicii diem propinquantem denuntiat: et tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte deserere, quod quotidie perdit invita. Quid ergo, fratres charissimi, quid in ejus judicio dicturi sumus, qui ab amore præsentis sæculi nec præceptis flectimur, nec verberibus emendamur?

℟. Videns crucem Andreas exclamavit, dicens: O crux admirabilis, ô crux desiderabilis, ô crux quæ per totum mundum rutilas! * Suscipe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te moriens me redemit. ℣. O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Domini suscepisti. Suscipe discipulum. Gloria Patri. Suscipe. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

SED fortassè aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat: Ad vocem Dominicam uterque iste piscator quid, aut quantum dimisit, qui penè nihil habuit? Sed hac in re, fratres charissimi, affectum debemus potiùs pensare, quàm censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit: multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certè nos et habita cum amore possidemus, et ea quæ minimè habemus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus et Andreas dimisit, quando uterque etiam desideria habendi dereliquit.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES.

Et per Horas, Antiphona.

SALVE crux pretiosa, suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus. Psal. Dominus regnavit, cum reliq. 17. Ana. Beatus Andreas orabat, dicens: Domine Rex æternæ gloriæ, suscipe me pendentem in patibulo. Ana. Andreas Christi famulus, dignus Dei Apostolus, germanus Petri, et in passione socius. Ana. Maximilla Christo amabilis, tulit corpus Apostoli, optimo loco cum aromatibus sepelivit. Ana. Qui persequebantur justum, demersisti eos Domine in inferno, et in ligno crucis dux justi fuisti.

Capitulum. Rom. 10. c.

FRATRES, corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur.

Hymnus. Exultet orbis, ut suprà. 545. ℣. Annuntiaverunt opera Dei. ℟. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus, Ana. Concede nobis hominem justum, redde nobis hominem sanctum; ne interficias hominem Deo charum, justum, mansuetum et pium.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut sicut Ecclesiæ tuæ beatus Andreas Apostolus extitit prædicator et rector; ità apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per Dominum.

Ad Tertiam, Ana. Beatus Andreas. Capitulum. Fratres, Corde enim. ut suprà.

℟. br. In omnem terram, * Exivit sonus eorum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exivit. Gloria Patri. In omnem. ℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Sextam, Antiphona. Andreas Christi famulus.

Capitulum. Rom. 10 c

NON enim est distinctio Judæi et Græci: nam

idem Dominus omnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.

R.br. Constitues eos principes, Super omnem terram, Constitues. V. Memores erunt nominis tui Domine, Super. Gloria Patri. Constitues. V. Nimis honorati sunt amici tui Deus. R. Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Nonam, Antiphona. Qui persequebantur justum.

Capitulum. *Rom.* 10. c.

ISAIAS enim dicit: Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.

R. breve. Nimis honorati sunt, Amici tui Deus, Nimis. V. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Gloria Patri. Nimis. V. Annuntiaverunt opera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Vesperas, Antiphona. Salve crux pretiosa, cum reliquis de Laudibus. 551. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis in ij. Vesp. de Communi Apostolor. xiv. Capit. Fratres, Corde enim. ùt suprà. 551. Hymn. Exultet orbis. 545. V. Annuntiaverunt opera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Cùm pervenisset beatus Andreas ad locum, ubi crux parata erat, exclamavit et dixit: O bona crux, diu desiderata, et jam concupiscenti animo præparata! securus et gaudens venio ad te, ità et tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te.

Oratio. Majestatem tuam, ùt suprà. 546.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum. clxj.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo sanctæ Bibianæ virginis et martyris.

Semiduplex.

Omnia dicuntur de Communi Virg. lxxxix. exceptis his, quæ hic sunt propria.

Oratio.

DEUS omnium largitor bonorum, qui in famula tua Bibiana cum virginitatis flore martyrii palmam conjunxisti: mentes nostras ejus intercessione tibi charitate conjunge: ut amotis periculis, præmia consequamur æterna. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BIBIANA virgo Romana, nobili genere nata,

Christiana fide, nobilior fuit. Ejus enim pater Flavianus sub Juliano apostata impiissimo tyranno Expræfectus, servilibusque notis compunctus, ad aquas Taurinas deportatus, martyr occubuit. Mater Dafrosa, et filiæ primùm conclusæ domi, ut inedia conficerentur; mox relegata mater extra Urbem capite plexa est. Mortuis autem piis parentibus, Bibiana cum sorore sua Demetria bonis omnibus expoliatur: Apronianus Urbis Prætor, pecuniis inhians, sorores persequitur, quas humana prorsùs ope destitutas, Deo mirabiliter, qui dat escam esurientibus, enutriente, cùm vivaciores vegetioresque conspexisset, vehementer est admiratus.

℞. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

SUADET nihilominùs Apronianus, ut venerentur deos Gentium, amissas ideò opes, Imperatoris gratiam, præclarissimas nuptias consecuturæ. Si secus fecerint, minatur carceres, virgas secures. At illæ neque blanditiis, neque minis à recta fide declinantes, paratæ potiùs mori, quàm fœdari moribus Ethnicorum, Prætoris impietatem constantissimè detestantur. Quare Demetria ob oculos Bibianæ repentè corruens, obiit in Domino: Bibiana Rufinæ mulieri vaferrimæ seducenda traditur, quæ ab incunabulis edocta Christianas leges, et illibatum servare virginitatis florem, se ipsa fortior, feminæ superavit insidias, et Prætoris astus delusit.

℞. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Proptereà unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Proptereà.

Lectio vj.

NIHIL autem proficiente Rufina, quæ, præter dolosa verba, illam quotidiè verberibus affligebat, ut de sancto proposito dimoveret, spe sua frustratus Prætor, accensus ira, quòd in Bibiana perdidisset operam, à lictoribus eam denudari, vinctisque manibus columnæ alligari, eamque plumbatis cædi jubet, donec efflaret animam. Cujus sacrum corpus objectum canibus biduo jacuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divinitùs servatum: quod deinde Joannes Presbyter sepelivit noctu juxta sepulchrum sororis et matris ad palatium Licinianum, ubi

usque in præsens extat Ecclesia Deo, sanctæ Bibianæ nomine, dicata, quam Urbanus Octavus instauravit, sanctarum Bibianæ, Demetriæ, et Dafrosæ corporibus in ea repertis, et sub ara maxima collocatis.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Simile est regnum cœlorum. ut in Communi non Virginum. cvj.

℟. vij. Hæc est virgo sapiens. xcvij.

℟. viij. Media nocte clamor factus est. xcvij.

COMMUNE
SANCTORUM.

IN VIGILIIS
Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi verò non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio j. *Cap.* 15. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 27. *in Evangelia.*

CUM cuncta sacra eloquia Dominicis plena sint præceptis, quid est quòd de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit, Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem: nisi quia omne mandatum de sola dilectione est: et omnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prodeunt: sic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis.

Responsoria de Feria pro tempore. Lectio ij.

PRÆCEPTA ergo Dominica et multa sunt, et unum: multa per diversitatem operis, unum in radice dilectionis. Qualiter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis et amicos jubet diligi in se, et inimicos propter se. Ille enim veraciter charitatem habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis: quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est quod spontè impenditur naturæ, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

Lectio iij.

HI nimirùm et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectio-

nis præmia non assequuntur: quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cùm Dominus diceret, Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem: protinus addidit, Sicut dilexi vos: ac si aperte dicat: Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres charissimi, solerter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmiorem contra nos proximum excitat, qui ea ipsa, quæ diligimus, auferre moliatur.

COMMUNE

Apostolorum et Euangelistarum.

Ad Vesperas, Ant. Hoc est præceptum meum. cum reliquis de Laudibus. xiij. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 120.

Capitulum. *Ephes.* 2. *d*

FRATRES, Jam non estis hospites, et advenæ: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei, superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

R. Deo gratias.

HYMNUS

EXULTET orbis gaudiis:
Cœlum resultet laudibus:
Apostolorum gloriam
Tellus et astra concinunt.
Vos sæculorum judices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
Qui templa cœli clauditis,
Serasque verbo solvitis,
Nos à reatu noxios
Solvi jubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinus
Languor salusque sentiunt;
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus.
Ut, cùm redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

V. In omnem terram exivit sonus eorum. R. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et præsides ducemini propter me in testimonium illis, et Gentibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitat. Regem Apostolorum Dominum, * Venite adoremus. Psalmus Venite, exultemus. 2.

HYMNUS

ÆTERNA Christi munera,
Apostolorum gloriam,

Palmas, et hymnos debitos
Lætis canamus mentibus,
Ecclesiarum Principes,
Belli triumphales Duces,
Cœlestis aulæ milites,
Et vera mundi lumina.
Devota Sanctorum Fides,
Invicta Spes credentium,
Perfecta Christi Charitas
Mundi tyrannum conterit.
In his Paterna gloria,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritus,
Cœlum repletur gaudio.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.

PSALMUS 18.

COELI enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * à summo cœlo egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Antiphona. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.

Ant. Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxtà est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos.

Antiphona. Constitues eos principes super omnem terram: * memores erunt nominis tui Domine.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua et pulchritudine tua * intende, prosperè procede, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam, * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intùs, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Proptereà populi confitebuntur tibi in æternum: * et in sæculum sæculi.

Antiphona. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui Domine. V. In omnem terram exivit sonus eorum. R. Et in fines orbis terræ verba eorum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. V. Jube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ

non ponantur Lectiones de Scriptura, sed tantùm de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j. *Cap.* 4.

SIC nos existimet homo ùt ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut à vobis judicer, aut ab humano die: sed neque meipsum judico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem judicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus judicare, quoadusque veniat Dominus: qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium: et tunc laus erit unicuique à Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. V. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

HÆC autem, fratres, transfiguravi in me et Apollo, propter vos: ut in nobis discatis, ne supra quàm scriptum est unus adversus alterum infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? Jam saturati estis jam divites facti estis: sine nobis regnatis: et utinam regnetis, ut et nos vobiscum regnemus. Puto enim quòd Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quià spectaculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite à me, quia mitis sum, et humilis corde. Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. V. Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

NOS stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cædimur, et instabiles sumus, et laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, et benedicimus: persecutionem patimur, et sustinemus: blasphemamur et obsecramus: tamquam

purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripsema usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo; sed ut filios meos charissimos moneo. Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

℞. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quomodò, aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ℣. Non enim vos estis qui loquimini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Gloria Patri. Dabitur.

In II Nocturno, Ant. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

OMNES gentes plaudite manibus: * jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis: * et gentes sub pedibus nostris.

Elegit nobis hereditatem suam: * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo: * et Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite: * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapienter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Antiphona. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Antiphona. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum Domine.

PSALMUS 60

EXAUDI Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi:* ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum Domine.

Antiphona. Annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

PSALMUS 63

EXAUDI Deus orationem meam cùm deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ùt gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates:* defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos:* et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo,* et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt ℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui Domine. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

Lectio iv.

Homilia 30. in Evangelia post medium.

SCRIPTUM est: Spiritus Domini ornavit cœlos. Ornamenta enim cœlorum sunt virtutes prædicantium. Quæ videlicet ornamenta Paulus enumerat dicens: Alii datur per Spiritum sermo sapientiæ, alii sermo scientiæ secundùm eumdem Spiritum, alteri fides in eodem Spiritu, alii gratia sanitatum in uno Spiritu: alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et

Angelus Domini locutus est ad me, dicens: Isti sunt viri sancti facti amici Dei. V. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

QUOT ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta cœlorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Domini cœli firmati sunt. Verbum enim Domini Filius est Patris. Sed eosdem cœlos, videlicet sanctos Apostolos, ut tota simul sancta Trinitas ostendatur operata, repente de sancti Spiritus divinitate adjungitur: Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Cœlorum ergo virtus de Spiritu sumpta est: quia mundi hujus potestatibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spiritus fortitudo solidasset. Quales namque doctores sanctæ Ecclesiæ ante adventum hujus Spiritus fuerint, scimus: et post adventum illius cujus fortitudinis facti sint, conspicimus.

R. Beati estis cùm maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversùm vos, mentientes, propter me: Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. V. Cùm vos oderint homines, et cùm separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

CERTE iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratissimum corpus sedemus, quantæ debilitatis, quantæque formidinis ante adventum Spiritus fuerit, ancilla ostiaria requisita dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori timuit, vitam negavit. Et pensandum, quia eum comprehensum Petrus negavit in terra, quem suspensum latro confessus est in cruce. Sed vir iste tantæ formidinis, qualis post adventum Spiritus existat, audiamus. Fit conventus magistratus atque seniorum, cæsis denuntiatur Apostolis, ne in nomine Jesu loqui debeant: Petrus magna auctoritate respondet: Obedire oportet Deo magis quàm hominibus.

R. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: Modò coronantur, et accipiunt palmam. V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò. Gloria Patri. Modò.

In tertio Nocturno, Ant. **Exaltabuntur cornua justi, alleluia.**

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus: * confitebimur et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: **Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:**

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem:

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * qui calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Antiphona. **Exaltabuntur cornua justi, alleluia.**

Antiphona. **Lux orta est justo, alleluia: rectis corde lætitia, alleluia.**

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes angeli ejus: * **audivit, et lætata est Sion.**

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine;

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit **Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.**

Lux orta est justo,* et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiphona. Lux orta est justo, alleluia: rectis corde lætitia, alleluia.

Antiphona. Custodiebant testimonia ejus, et præcepta ejus, alleluia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi: * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus: * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile et sanctum est: * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus: * quoniam sanctum est.

Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudiebas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Antiphona. Custodiebant testimonia ejus, et præcepta ejus, alleluia. ℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eorum. Pater noster. Absolutio A vinculis. ℣. Jube domne. Benedictio Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. *in Matth. cap.* 19.

GRANDIS fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quærebat: et tamen loquitur confidenter, Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantùm relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secuti estis me, in regenerá-

tione, cùm sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis omnia; hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod propriè Apostolorum est, atque credentium.

℟. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem. Benedictio. Cujus, vel Quorum Festum colimus.

Lectio viij.

IN regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede majestatis suæ (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis et vos in soliis judicantium, condemnantes duodecim tribus Israël: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem à patre suo, et matrem à filia, et nurum à socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint atque divitias et sæculi voluptates; isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ût sole luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

EX occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam: non intelligentes, quòd, si in cæteris digna si repromissio, in uxoribus appareat turpitudo, ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritualia recipiet: quæ comparatione et merito sui ità erunt, quasi si parvo nu-

mero, centenarius, numerus comparetur,

Deinde dicitur Hymnus. Te Deum laudamus, 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Ana.

HOC est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 17. Ana. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Ana. Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dominus. Antiphona. Beati pacifici, beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Ana. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRATRES, Jam non estis hospites, et advenæ: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei: superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu. R. Deo gratias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis:
Cœlum resultet laudibus:
Apostolorum gloriam
Tellus, et astra concinunt.
Vos sæculorum Judices,
Et vera mundi lumina;
Votis precamur cordium;
Audite voces supplicum.
Qui templa cœli clauditis,
Serasque verbo solvitis,
Nos à reatu noxios
Solvi jubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinus
Languor, salusque sentiunt;
Sanate mentes languidas,
Augete nos virtutibus.
Ut, cùm redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

V. Annuntiaverunt opera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam æternam possidebitis.

Ad Tertiam, Antiphona. Majorem charitatem. Capitulum. Fratres, Jam non estis, ut supra.

R. breve. In omnem terram, Exivit sonus eorum. In omnem. V. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exivit. Gloria Patri. In omnem. V. Constitues eos principes super omnem terram. R. Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Sextam, Antiphona. Vos amici mei estis.

Capitulum. *Act. 5. b.*

PER manus autem Apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe.

R. breve. Constitues eos

principes, * super omnem terram. Constitues. V. Memores erunt nominis tui Domine. Super. Gloria Patri. Constitues. V. Nimis honorati sunt amici tui Deus. R. Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Nonam, Antiphona

In patientia vestra.

Capitulum. *Act. 5. g*

IBANT Apostoli gaudentes à conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati.

R. breve. Nimis honorati sunt, * Amici tui Deus. Nimis. V. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Gloria Patri. Nimis

V. Annuntiaverunt opera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt.

IN II. VESPERIS.

Ant. Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: * confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum.

Antiphona. Collocet eum Dominus cum principibus populi sui.

PSALMUS 112.

LAUDATE pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Suscitans à terra inopem, * et de stercore erigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Antiphona. Collocet eum Dominus cum principibus populi sui.

Antiphona. Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.

PSALMUS 115

CREDIDI, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi.

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ,

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Antiphona. Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.

Antiphona. Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua.

PSALMUS 125

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione: * portantes manipulos suos.

Antiphona. Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua.

Ant. Confortatus est principatus eorum, et honorati sunt amici tui Deus.

PSALMUS 138

DOMINE probasti me, et cognovisti me: * tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe: * semitam meam, et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima, et antiqua: * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: * confortata est, et non potero ad eam.

Quo ibo à spiritu tuo? * et quo à facie tua fugiam?

Si ascendero in cœlum, tu illic es: * si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, * et habitavero in extremis maris:

Etenim illic manus tua deducet me: * et tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forsitan tenebræ conculcabunt me: * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, et nox sicut dies illuminabitur: * sicut tenebræ ejus, ità et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: * mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto: * et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores. * viri sanguinum declinate à me:

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine, oderam: * et super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via æterna.

Antiphona. Confortatus est principatus eorum, et honorati sunt amici tui Deus.

Capitulum. *Ephes.* 2. *d*

FRATRES, Jam non estis hospites, et advenæ: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei: superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

R. Deo gratias.

Hymn. Exultet orbis. xiij.

℣. Annuntiaverunt opera Dei. ℟. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Estote fortes in bello, et pugnate cum antiquo serpente, et accipietis regnum æternum, alleluia.

Aliæ Lectiones pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Augustini Episcopi super Psalmum octogesimum sextum.

Lectio iv. *Ante medium.*

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apostoli, et Prophetæ? Quia eorum auctoritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cùm per ipsos intramus, per Christum intramus, ipse est enim janua. Et cùm dicuntur duodecim portæ Jerusalem, et una porta Christus, et duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus: et ideò duodenarius numerus Apostolorum. Sacramentum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israël.

℟. Vidi conjunctos, xliij.

Lectio v.

SI duodecim sellæ ibi sunt, non est ubi sedeat tertiusdecimus Paulus Apostolus, et non erit quomodò judicet; et ipse se judicaturum dixit, non homines tantùm, sed et angelos. Quos angelos, nisi apostatas angelos? Nescitis, inquit, quia angelos judicabimus? Responderet ergo turba: Quid te jactas judicaturum? Ubi sedebis? Duodecim sedes dixit Dominus duodecim Apostolis: unus cecidit Judas, in locum ipsius sanctus Matthias ordinatus est, impletus est duodenarius numerus sedium. Primò locum inveni, ubi sedeas, et sic te minare judicaturum. Duodecim ergo sedes quid sibi velint, videamus. Sacramentum est cujusdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia: undè vocatur hoc ædificium ad Christi compagem.

℟. Beati estis, ix.

Lectio vi.

ET ideo quia undique venitur ad judicandum, duodecim sedes sunt; sicut quia undique intratur in illam civitatem, duodecim portæ sunt. Non solùm ergo illi duodecim, et Apostolus Paulus, sed quotquot judicaturi sunt, propter significationem universitatis ad sedes duodecim pertinent: quemadmodùm quotquot intrabunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quatuor sunt, Oriens,

Occidens, Aquilo, et Meridies. Istæ quatuor partes assiduè nominantur in Scripturis. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dominus in Evangelio, à quatuor ventis se collecturum electos suos: ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodò vocatur? Undique in Trinitate vocatur. Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

R. Isti sunt. ix.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiëlis Prophetæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

ET factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar, aperti sunt cœli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachin, factum est verbum Domini ad Ezechiëlem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, et ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus: et de medio ejus quasi species electri, id est, de medio ignis.

R. Ecce ego mitto. vj.

Lectio ij.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: et hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus, et facies et pennas per quatuor partes habebant. Junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non revertebantur cùm incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

R. Tollite jugum. vj.

Lectio iij.

SIMILITUDO autem vultus eorum facies hominis, et facies leonis à dextris ipsorum quatuor: facies autem bovis à sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennæ eorum extentæ desuper: duæ pennæ singulorum jungebantur, et duæ tegebant corpora eorum: et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertebantur cùm ambularent.

R. Dum steteritis. viij.

In secundo Nocturno.
De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechiëlem Prophetam.
Lectio iv
Homilia 3. *lib.* 1.

SANCTA quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cùm dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Quid per faciem, nisi notitia: et quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippè unusquisque cognoscitur: per pennas verò in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet; penna ad contemplationem. Per fidem namque àb omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ovibus dicit: *Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ.* Qui rursùs ait: *Ego scio quos elegerim.* Per contemplationem verò, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aëra levamur.

℟. Vidi conjunctos. viij.

Lectio v

QUATUOR ergo facies uni sunt: quia si requiras quid Matthæus de Incarnatione Domini sentiat; hoc nimirùm sentit, quod Marcus, Lucas, et Joannes. Si quæras quid Joannes sentiat; hoc procul dubio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joannes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joannes, Matthæus, et Marcus sentit. Quatuor ergo facies uni sunt: quia notitia fidei, qua cognoscuntur à Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in uno inveneris, hoc in omnibus simul quatuor cognosces.

℟. Beati estis. ix.

Lectio vi

ET quatuor pennæ uni: quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer prædicant: et ad divinitatem ejus mentis oculos levantes, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo facies ad humanitatem Domini pertinet, penna ad divinitatem: quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aëra levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et par contemplatio divinitatis ejus in singulis, rectè nunc dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni.

℟. Isti sunt. ix.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quò erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 17. *in Evangelia.*

DOMINUS et Salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, præcepta sunt, quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minùs, quàm inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim propriè ad se metipsum habere charitatem dicitur, sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

℟. Isti sunt qui. xij.

Lectio viij.

ECCE enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit: quatenùs hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenùs debet. Benè autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quò erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur, quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

℟. Isti sunt viri sancti. xij.

Lectio ix.

HINC namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia undè in passione occubuit, indè majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit: quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum non ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus. 16.

COMMUNE
Unius Martyris.

Ad Vesperas, Ant. Qui me confessus. cum reliquis e Laudibus. xxxj. Psalm. Dixit Dominus. cum reliqui

Dominica, 125. et loco ... Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 129.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

BEATUS vir, qui suffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

DEUS tuorum militum
Sors, et corona, præmium
Laudes canentes Martyris
Absolve nexu criminis.
Hic nempè mundi gaudia
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans
Pervenit ad Cœlestia.
Pœnas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Fundensque pro te sanguinem
Æterna dona possidet.
Ob hoc precatu supplici
Te poscimus piissime:
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam servulis.
Laus, et perennis gloria
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Gloria et honore coronasti eum, Domine. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice
Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

DEUS qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Pro Martyre tantùm
Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati N. Martyris tui natalitia colimus; intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente beato N. Martyre tuo, et à cunctis adversitatibus liberemur in corpore, et à pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Martyrum Dominum, * Venite adoremus. Psal. Venite, exultemus. Hymnus. Deus tuorum militum. ut supra

In primo Nocturno, Ant. In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.

PSALMUS I.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedrâ pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Antiphona. Prædicans præceptum Domini constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodiè genui te.

Postula à me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam nequandò irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Antiphona. Prædicans præceptum Domini constitutus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiphona. Voce mea ad Dominum clamavi: et exaudivit me de monte sancto suo. V. Gloria et honore coronasti eum Domine. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. V. Jube domne. Benedictio: Benedictione perpetua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo Martyris et Pontificis. In festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferiùs positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum xxxvij.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 20. d*

A Mileto Paulus mittens Ephesum, vocavit Majores natu Ecclesiæ. Qui cùm venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis, à prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Domino cum omni humilitate, et lacrymis: et tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Judæorum: quomodò nihil subtraxerim utilium, quò minus annuntiarem vobis, et docerem vos publicè, et per domos testificans Judæis atque Gentilibus in Deum pœnitentiam, et fidem in Dominum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Jerusalem, quæ in ea ventura sint mihi, ignorans: nisi quòd Spiritus sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens: Quoniam vincula, et tribulationes Jerosolymis me manent. Sed nihil horum vereor, nec facio animam meam pretiosiorem quam me, dummodò consummem cursum meum, et ministerium verbi, quod accepi à Domino Jesu, testificari Evangelium gratiæ Dei.

R. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et à verbis impiorum non timuit: * Funda-

tus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Fundatus. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio, quia ampliùs non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transivi prædicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum à sanguine omnium. Non enim subterfugi, quò minùs annuntiarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triennium nocte et die non cessavi, cum lacrymis monens unumquemque vestrùm.

℟. Justus germinabit sicut lilium: Et florebit in æternum ante Dominum. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

ET nunc commendo vos Deo, et verbo gratiæ ipsius, qui potens est ædificare, et dare hereditatem in sanctificatis omnibus. Argentum, et aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis; quoniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit: Beatiùs est magis dare, quàm accipere. Et cùm hæc dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium: et procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes maximè in verbo quod dixerat, quoniam ampliùs faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

℟. Iste cognovit justitiam et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: Et inventus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In secundo Nocturno

Antiphona. Filii hominum scitote, quia Dominus sanctum suum mirificavit.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde: * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Antiphona. Filii hominum scitote, quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Antiphona. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam, * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te, * in æternum exultabunt: et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Antiphona. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine.

Ant. In universa terra gloria et honore coronasti eum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster: * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. In universa terra gloria et honore coronasti eum. V. Posuisti Domine super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. V. Jube domne, benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beati Martyris . . dies hodiè nobis anniversaria celebritate recurrit, cujus glorificationi, sicut congaudet Ecclesia; sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur, et conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis præcipuè consideranda sunt; indurata videlicet tortoris sævitia, et Martyris invicta patientia. Sævitia tortoris, ut eam detestemur; patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversùs malitiam increpantem: Noli æmulari in malignantibus: quoniam tamquam fœnum velociter arescent. Quòd autem adversùs malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones. R. Honestum fecit illum

Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Descendique cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

CORONATA itaque est beati Martyris patientia, mancipata est æternis cruciatibus tortoris incorrecta malitia. Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athleta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis sui toleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit: et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apostolo biberat, altè retinebat: Quia non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc et leve nostræ tribulationis, æternum gloriæ pondus operatur in cœlis. Hujus promissionis amore à terrenis suspensus, et prægustata supernæ suavitatis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Psalmista: Quid mihi est in cœlo, et à te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate. Benedict. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

CONTEMPLABATUR enim quantum in ænigmate infirmitas humana oculum mentis in æternitate figere potest, quanta sint supernæ civitatis gaudia: et ea enarrare non sufficiens, admirando clamabat: Quid mihi est in cœlo? Quasi diceret: Excedit vires meas, excedit facultatem eloquentiæ meæ, transcendit capacitatem intelligentiæ meæ illud decus, ista gloria, illa celsitudo qua nobis, à conturbatione hominum remotis, in abscondito faciei suæ Jesus Christus Dominus noster reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. Hujus perfectæ libertatis contemplatione nullum vitabat periculum, nullum horrebat supplicium: et si millies posset mori, non putabat se hanc dignè posse aliqua ratione promereri.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno, Ant. Justus Dominus, et justitiam dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

IN Domino confido: quomodò dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dominus, et justitiam dilexit, æquitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Antiphona. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Antiphona. Posuisti Domine super caput ejus coronam de lapide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE, in virtute tua lætabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Ant. Posuisti Domine super caput ejus coronam de lapide pretioso. V. Magna est gloria ejus in salutari tuo. R. Gloriam et magnum decorem impones super eum. Pater noster. Abs. solutio. A vinculis. V. Jube domne. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio. *Cap.* 14. c

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 37. in Evangelia.

SI consideremus, fratres charissimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittuntur in cœlis, vilescunt animo omnia quæ habentur in terris. Terrena namque substantia supernæ felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporalis vita æternæ vitæ comparata, mors est potius dicenda, quàm vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud, quàm quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, illa supernæ civitatis quanta sint gaudia. Angelorum choris interesse,

eum beatissimis spiritibus gloriæ conditoris assistere; præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpetuæ munere lætari?

℟. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris et opus fortitudinis. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa. Bened. Cujus Festum colimus.

Lectio viij.

SED ad hæc audita inardescit animus: jamque illuc cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labores. Unde et Paulus egregius prædicator dicit: Non coronabitur nisi qui legitimè certaverit. Delectat ergo mentem magnitudo præmiorum, sed non deterreat certamen laborum. Unde ad se venientibus Veritas dicit: Si quis venit ad me et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Tu autem.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

SED percontari libet, quomodò parentes et carnaliter propinquos præcipimur odisse, qui jubemur et inimicos diligere? Et certè veritas de uxore dicit: Quod Deus conjunxit, homo non separet. Et Paulus ait: Viri, diligite uxores vestras, sicut et Christus Ecclesiam. Ecce, discipulus uxorem diligendam prædicat, cum magister dicat: Qui uxorem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid aliud judex nuntiat, aliud præco clamat? An simul et odisse possumus, et diligere? Sed si vim præcepti perpendimus, utrumque agere per discretionem valemus: ut uxorem, et eos, qui nobis carnis cognatione conjuncti sunt, et quos proximos novimus, diligamus, et quos adversarios in via Dei patimur, odiendo et fugiendo nesciamus.

Te Deum laudamus. 16.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis [illegible] SS. Martyrum Pontificum Marci, Joannis, Silverii, M[illegible]ni, Pontiani, et Eusebii.

℟. Dominè prævenisti eum

in benedictionibus dulcedinis. Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. V. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. Posuisti. Gloria Patri. Posuisti.

A D L A U D E S.

Et per Horas, Ant.

QUI me confessus fuerit coram hominibus confitebor et ego eum coram Patre meo. Psalm. Dominus regnavit: cum reliquis 17. Ant. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus. Antiphona. Qui mihi ministrat, me sequatur: et ubi ego sum, illic sit et minister meus. Ant. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dominus. Ant. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum. *Jacobi* 1. *b*

BEATUS vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

INVICTE Martyr unicum
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens cœlestibus.
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tædium.
Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis.
Nos solve vinclis sæculi
Dono superni Numinis.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Justus ut palma florebit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus, et quia pondus propriæ actionis gravat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Pro Martyre tantum non Pont.

Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati N. Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum.

cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et judicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt: * et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium: * reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet: * cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

Beata gens, cujus est Dominus Deus ejus, * populus, quem elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus: * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: * qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem: * et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: * in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum: * et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Ut eruat a morte animas eorum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum: * quoniam adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum: * et in nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos: * quemadmodum speravimus in te.

Antiphona. Justi autem in perpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

Antiphona. Tradiderunt corpora sua in mortem, ne servirent idolis: ideo coronati possident palmam.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum

secum, * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxtà est Dominus his, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiph. Tradiderunt corpora sua in mortem, ne servirent idolis: ideò coronati possident palmam.

Antiphona. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum: ipsi verò mortui sunt pro Christo, et vivent in æternum.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati

bati sunt montes in fortitudine ejus.

℣ luminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

℟ eus, in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculò.

C onturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

℟ ominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

℣ enite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

A rcum conteret, et confringet arma, * et scuta comburet igni.

V acate, et videte quoniam ego sum Deus, * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

D ominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Antiphona. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum: ipsi verò mortui sunt pro Christo, et vivent in æternum. ℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum. Pater noster. Absolutio A vinculis. ℟. Jube domne Benedi. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 21. c

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cùm audieritis prælia et seditiones, nolite terreri: oportet primùm hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 35. in Evangelia.

DOMINUS ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denuntiat, ut eò minus perturbent venientia, quò fuerint præscita. Minùs enim jacula feriunt quæ prævidentur: et nos tolerabiliùs mundi mala suscipimus, si contra hæc per præscientiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit: Cùm audieritis prælia et seditiones, nolite terreri: oportet enim primùm hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri, per quæ nos aliud interiùs, aliud exteriùs passuros esse denuntiat. Bella quippè ad hostes pertinent, seditiones ad cives. Ut ergo nos indicet interiùs exteriusque turbari, aliud nos fatetur ab hostibus, aliud à fratribus perpeti. ℟. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in

amore fraternitatis: Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum. Quia. Bened. Quorum festum colimus.

[illegible] ℟.

SED his malis prævenientibus, quia non statim finis sequetur, adjungit: Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et terræmotus magni erunt per loca, et pestilentiæ et fames, terroresque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur: et per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpetua, quæ subsequentur. Et ideò post bella et seditiones non statim finis, quia multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem. Benedictio. Ad societatem.

Sequens ℟. dicitur post. [illegible] vel ij. Lectionem in [illegible] plurimorum Martyrum [illegible]

Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit sæculari certamine, qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia. ℣. Ecce quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

[illegible]

SED cùm tot signa perturbationis dicta sint, oportet ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus: quia necessè est, ut alia è cœlo, alia è terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum: erunt terræmotus magni per loca; ecce respectus iræ desuper: erunt pestilentiæ, ecce inæqualitas corporum: erit fames, ecce sterilitas terræ: terroresque de cœlo et tempestates, ecce inæqualitas aëris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem omnia perturbantur: et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur: ut impleatur quod dicitur, Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Ant.

OMNES sancti, quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad pal-

mam martyrii. Psalm. Dominus regnavit. ... Psalm. 97. Antiphona. Cum palma ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei. Antiphona. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt, et vivent nomina eorum in æternum. Antiphona. Martyres Domini Dominum benedicite in æternum. Antiphona. Martyrum chorus laudate Dominum de cœlis, alleluia.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

REX gloriose Martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad Cœlestia.
Aurem benignam protinus
Intende nostris vocibus:
Trophæa sacra pangimus:
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis inter Martyres,
Parcisque Confessoribus:
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiæ.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne seculum. Amen.

℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

BEATORUM Martyrum, pariterque Pontificum N. et N. nos quæsumus Domine festa tueantur: et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

DEUS, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum N. et N. natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum N. et N. solemnitate lætificas: concede propitius; ut, quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Ana. Cum palma. Capitulum. Justorum animæ, ut supra.

℟. breve. Lætamini in Domino, Et exultate justi. Lætamini. ℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et exultate. Gloria Patri. Lætamini. ℣. Exultent justi in conspectu Dei. ℟. Et delectentur in lætitia.

Ad Sextam, Antiphona. Corpora sanctorum. Capitulum. Sap. 10. c.

REDDIDIT Deus mercedem laborum sanctorum suorum, et deduxit illos in via mirabili: et fuit illis in velamento diei, et in luce stellarum nocte. R. br. Exultent justi, In conspectu Dei. Exultent. V. Et delectentur in lætitia. In conspectu. Gloria. Exultent. V. Justi autem in perpetuum vivent. R. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam, Antiphona. Martyrum chorus. Capitulum. Sap. 3.

FULGEBUNT justi, et tamquam scintillæ in arundineto discurrent. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis, et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

R. breve. Justi autem, In perpetuum vivent. Justi. V. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justi. V. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

AD VESPERAS,

Antiphona.

ISTI sunt sancti, qui pro testamento Dei sua corpora tradiderunt, et in sanguine Agni laverunt stolas suas. Psalmus. Dixit Dominus. 109. Ant. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones. Psalmus. Confitebor. 110. Antiphona. Sanctorum velut aquilæ juventus renovabitur: florebunt sicut lilium in civitate Domini. Psalmus. Beatus vir. 111. Antiphona. Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorum: et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quoniam priora transierunt. Psalmus. Laudate pueri. 112. Antiphona. In cœlestibus regnis sanctorum habitatio est, et in æternum requies eorum. Psalmus. Credidi. 115.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, xxxv.

V. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Gaudent in cœlis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Serm. 1. de Martyrib. tom. 3

NEMO est qui nesciat, Martyrum glorias ad hoc divino consilio a Deo populis

frequentari, ut et illis debitus honor dicetur, et nobis virtutis exempla, favente Christo, monstrentur: ut dum hæc ità celebrari perspicimus, cognoscamus quanta nos gloria maneat in cœlis quorum natalitia taliter celebrantur in terris: quo possimus etiam ipsi talibus provocari exemplis, virtute pari, devotione consimili ac fide: ut Christo præstante, dimicare et vincere hostem possimus; ut parta victoria, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

R. Sancti tui Domine. xlj.

Lectio v.

QUIS est enim, qui eorum volens merito copulari, nisi priùs constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis, eorum gloriam paribus vitæ lineamentis aut inveniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen meriti tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divina retribuat.

R. Verbera. xlj.

Lectio vj.

UT enim infirmatur peccator adversis, ità justus tentationibus roboratur. Sic dimicarunt adversùs peccatum sancti, ut et laborando fortiores, et moriendo victores effecti sunt. Nullus athleta sine certamine fortior dici, nullus sine victoria poterit coronari. Nemo miles sine prælio hostem subjecit; nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes Christiana competentia arma, quibus hostem expugnes; habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

R. Tamquam. xlj.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6. c

IN illo tempore: Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri, et turba discipulorum ejus, et multitudo copiosa plebis ab omni Judæa, et Jerusalem, et maritima, et Tyri, et Sidonis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 5. *in Luc. cap.* 6. *post initium.*

ADVERTE omnia diligenter, quomodò et cum Apostolis ascendat, et descendat ad turbas. Quomodò enim turba nisi in humili Christum videret? Non sequitur ad excelsa, non ascendit ad sublimia. Denique ubi descendit, invenit infirmos; in excelsis enim infirmi esse non

possunt. Hinc etiam Matthæus docet in inferioribus debiles esse sanatos. Primo enim unusquisque sanandus est, ut paulatim virtutibus procedentibus ascendere possit ad montem. Et ideò quemque in inferioribus sanat, hoc est, à libidine revocat, injuriam cæcitatis avertit. Ad vulnera nostra descendit, ut usu quodam et copia suæ naturæ, comparticipes nos faciat esse regni cœlestis.

Propter. xliv.

Lectio viij.

BEATI pauperes, quia vestrûm est regnum Dei. Quatuor tantùm beatitudines sanctus Lucas Dominicas posuit, octo verò sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quatuor sunt, et in quatuor istis illæ octo. Hic enim quatuor velut virtutes amplexus est cardinales: ille in illis octo mysticum numerum reseravit. Pro octava enim multi inscribuntur Psalmi: et mandatum accipis octo illis partem dare, fortassè benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octava perfectio est, ità octava summa virtutum est.

Sancti mei. xlv.

Lectio ix.

SED prius quæ sunt ampliora videamus. Beati, inquit, pauperes: quoniam vestrûm est regnum Dei. Primam benedictionem hanc uterque Evangelista posuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatioque virtutum: quia qui contempserit sæcularia, ipse merebitur sempiterna: nec potest quisquam meritum regni cœlestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus. 16.

COMMUNE

Confessoris Pontificis.

In Vesperis, Ant. Ecce sacerdos magnus. cum reliquis de Laud. lix. Psalm. Dixit Dominus. cum reliq. de Dominica, 125. et loco ult. Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 129.

Capitulum. Eccli. 44. c

ECCE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

ISTE Confessor Domini, colentes
Quem piè laudant populi per orbem,
Hac die lætus meruit beatas
Scandere sedes.

Si vero non est dies obitus ejus, dicatur:

Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humanos animavit auræ
Spiritus artus.
Cujus ob præstans meritum frequenter
Ægra quæ passim jacuere membra,
Viribus morbi domitis, saluti
Restituuntur.
Noster hinc illi Chorus obsequentem
Concinit laudem, celebresque palmas;
Ut piis ejus precibus juvemur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli solio coruscans,
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ℟. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo; ora pro nobis Dominum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate N. divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

EXAUDI quæsumus Domine preces nostras, quas in beati N. Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confessorum Dominum, * Venite adoremus. Psalmus Venite exultemus. 2. Hymnus, Iste Confessor, ut supra, xlix.

In primo Nocturno, Ant. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quæcumque faciet, semper prosperabuntur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non de-

-fluet: * et omnia quæcum-que faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: sed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Antiphona. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur, voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quæcumque faciet, semper prosperabuntur.

Antiphona. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicavit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite, * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Antiphona. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicavit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Antiphona. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

℣. Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

℣. Voce mea ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

℣. Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

℣. Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

℣. Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

℣. Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiphona. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine, tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo. ℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ℟. Stolam gloriæ induit eum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. ℣. Jube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum.

Lectio j. Cap. 3.

FIDELIS sermo: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Oportet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modestum: non litigiosum, non cupidum, sed suæ domui benè præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate. Si quis autem domui suæ præesse nescit, quomodò Ecclesiæ Dei diligentiam habebit? Non neophytum: ne in superbiam elatus, in judicium incidat diaboli. Oportet autem illum, et testimonium habere bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, et in laqueum diaboli.

℟. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

De Epistola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1.

OPORTET enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum: sed hospitalem, benignum, sobrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum,

qui secundùm doctrinam est fidelem sermonem; ut potens sit exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere. Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, et seductores: maximè qui de circumcisione sunt, quos oportet redargui, qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia.

℟. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: Ideò jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideò jurejurando. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij. Cap. 2.

Tu autem loquere quæ decent sanam doctrinam: Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, benè docentes, ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare, ut sobrii sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile: ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

℟. Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech. ℣. Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis. Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es.

In ij. Nocturno, Ant. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde: * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ et sperate in Domino,

nos. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam:

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Antiphona. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Psalmus 5.

VERBA mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam, * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Antiphona. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Antiph. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in

universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster: quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloriâ et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiphona. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum. ℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Jube domne, benedicere. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Lectio iv.

Homil. 59. quæ est 2. de sancto Eusebio Vercellensi.

AD sanctissimi ac beatissimi patris nostri, cujus hodiè festa celebramus, laudes addidisse aliquid, decerpsisse est: siquidem virtutum ejus gratia non sermonibus exponenda est, sed operibus comprobanda. Cùm enim dicat Scriptura: Gloria patris est filius sapiens: quantæ hujus sunt gloriæ, qui tantorum filiorum sapientia ac devotione lætatur! In Christo enim Jesu per Evangelium ipse nos genuit. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. Benedictus. Christus perpetuæ.

Lectio v.

QUIDQUID igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et gratiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo, omnium rivulorum puritas emanavit. Etenim quia castitatis pollebat vigore, quia abstinentiæ gloriabatur angustiis, quia blandimentis erat præditus lenitatis, omnium civium in Deum provocavit affectum: quia Pontificis administratione fulgebat, plures è discipulis reliquit sui sacerdotii successores.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus. Benedictio. Ignem sui amoris [illegible]

Lectio vj.

BENE et congruè in hac die, quam nobis beati patris nostri N. [illegible] paradisum transitus exultabilem reddit, præsentis Psalmi versiculum decantavimus: In memoria æterna erit justus. Dignè enim in memoriam vertitur hominum, qui ad gaudium transiit Angelorum. Dicit sermo divinus: Ne laudes hominem in vita sua; tamquam si diceret: Lauda post vitam, magnifica post consummationem. Duplici enim ex causa utilius est homini, magis memoriæ laudem dare, quàm vitæ, ut illo potissimùm tempore merita sanctitatis extollas, quando nec laudantem adulatio movet, nec laudatum tentet elatio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Antiphona. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et

non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Ant. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam petiit à te, et tribuisti ei, Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Antiphona. Vitam petiit à te, et tribuisti ei Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Antiphona. Hic accipiet benedictionem à Domino, et misericordiam à Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum :* et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ?* aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde,* qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino,* et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum,* quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales :* et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ ?* Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales :* et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ ?* Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Ant. Hic accipiet benedictionem à Domino, et misericordiam à Deo salutari suo : quia hæc est generatio quærentium Dominum. ℣. Tu es sacerdos in æternum. ℟. Secundùm ordinem Melchisedech. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣ Jube domne. Benedictio Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 25. *d*

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Homo peregrè proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 9. in Evangelia.

LECTIO sancti Evangelii, fratres charissimi, solicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur, ab auctore mundi graviùs indè judicemur. Cùm enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tantò ergo esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quantò se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregrè proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum verò temporis positurus rationem revertitur. Benè operantes pro apportato lucro remunerat, servum verò à bono opere torpentem damnat.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et

ornavit eum. Et ad portas. Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

QUIS itaque iste homo est, qui peregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cœlum? Carnis enim locus proprius terra est: quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cœlo collocatur. Sed homo iste peregrè proficiscens, servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii verò commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus: videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus verò, intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodò designatur.

Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur à nuptiis. Vigilate ergo, quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

SED is, qui quinque talenta acceperat, alia quinque lucratus est; quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quæ possunt, de ipsis exterioribus, quæ acceperunt, duplum talentum reportant; dumque se à carnis petulantia, et à terrenarum rerum ambitu, atque à visibilium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui quasi duobus talentis ditati, intellectum, atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cùmque et intelligendo, et operando, aliis prædicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus, 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphonæ.

ECCE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis, 17. Antiphona. Non est inventus similis illi, qui conservaret legem Excelsi. Antiphona. Ideò jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. Antiphona. Sacerdotes Dei benedicite Do-

minum: servi Domini hymnum dicite Deo, alleluia.

Antiphona. Serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECCE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

HYMNUS.

JESU Redemptor omnium,
Perpes corona Præsulum,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.
Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit:
Hujus celebrat annua
Devota plebs solemnia.
Qui ritè mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Æternitatis præmio
Potitur inter Angelos.
Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus: ut beati N. Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

EXAUDI quæsumus Domine preces nostras quas in beati N. Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Ad Tertiam, Ant. Non est inventus.

Cap. Ecce sacerdos magnus.

℟. breve. Amavit eum Dominus, * Et ornavit eum. Amavit. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit.

℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Sextam, Ant. Ideò jurejurando.

Capitulum. Eccli. 44. c.

NON est inventus similis illi, qui conservaret legem Excelsi; Ideò jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

℟. Elegit eum Dominus, Sacerdotem sibi.

Elegit. V. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem. Gloria Patri. Elegit. V. Tu es Sacerdos in æternum. R. Secundum ordinem Melchisedech.

Ad Nonam, Antiphona. **Serve bone.**

Capitulum. ***Eccli.* 45. c**

UNGI sacerdotio, et habere laudem in nomine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odorem suavitatis.

R. br. **Tu es sacerdos, In æternum. Tu es. V. Secundum ordinem Melchisedech. In æternum. Gloria Patri. Tu es. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.**

Ad Vesperas, Antiphona. **Ecce sacerdos magnus.** cum reliquis de Laudibus. **lix.** Psalmus. **Dixit Dominus.** cum reliquis de Dominica, **123.** *et loco* ult. Psalmus. **Memento Domine David. 135.** Capitulum et Hymnus, ut supra in primis Vesperis **xlix.** **Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.**

Antiphona ... Magnificat in secundis Vesperis pro solis summis Pontificibus.

Ant. **Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad cœlestia regna gloriosus migravit.**

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum Officium fit ut supra; sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicuntur in plurali, et in primo Nocturno leguntur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. ***Cap.* 44.**

LAUDEMUS viros gloriosos, et parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a sæculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, et prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, et imperantes in præsenti populo, et virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

R. **Euge serve. lij.**

Lectio ii.

HOMINES divites in virtute, pulchritudinis studium habentes, pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, et

in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: et sunt, quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

℟. Ecce sacerdos. liij.

Lectio iij.

SED illi viri misericordiæ sunt quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum, et filii eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

℟. Juravit Dominus. liij.

[illegible]

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Lectio iv.

Ex Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio.

BEATI patris merita jam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione compressit, et plenam cœlestibus divitiis et æternis mercibus navem optato in littore collocavit: qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vigili hoste conflictus?

℟. Inveni David. lv.

Lectio v.

QUANTIS hic cæcis in via veritatis errantibus, et de summa jam in profundum rupe pendentibus, amissum reddidit visum, et illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum! Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obturatione damnatis, ad percipiendam vocem cœlestium mandatorum, pretiosum infudit auditum, ut vocanti Deo ad misericordiam responderent per obedientiam! Quantos intrinsecus vulneratos, Angelicæ oris arte, et orationum sibi infirmitate curavit!

℟. Posui adjutorium, lvj.

[illegible]

Lectio vj.

QUANTOS per longam incuriam peccati labe resolutos, et quadam lepræ contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante mundavit! Quantorum animas viventes in corpore jam defunctas, et deli-

ctorum mole obrutas ac sepultas, ad emendationem tamquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit: ut Domini sui admirandus imitator, jam mortuus Deo, contrario mortificet vitali morte peccato.

Iste est qui ante. lvj.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 24. d*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 26. in fine

Ut ignorantiam illam diei omnibus taciti, omnes sine utilis silentii ratione esse meminimus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate retentos, omnibus præceptorum suorum operibus inhærere. Furem enim se ostendit zabulum, ad extrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit; quia diei ignorantio intentam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitet.

R. Amavit eum. lviij.

Lectio viij. *Can. 27.*

Quisnam est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiæ curam adhortetur; specialem tamen populi principibus, id est, Episcopis, in expectatione adventus sui solicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et præceptis obediens erit, id est, si doctrinæ opportunitate et veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, depravata convertat, et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispendat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendatur: gloriam à Domino tamquam dispensator fidelis, et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur: id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil est ultra, quod melius sit.

R. Sint lumbi vestri. lix.

Lectio ix.

Quod si contemus longam Dei patientiam, quæ in præfectum humanæ

Lectio V.

NEC immeritò Doctores sancti Hyadum nuncupatione signantur. Græco quippè eloquio hyetos pluvia vocatur, et Hyades nomen à pluviis acceperunt: quia ortæ procul dubio imbres ferunt. Benè ergo Hyadum appellatione expressi sunt, qui ad statum universalis Ecclesiæ, quasi in cœli faciem deducti, super arentem terram humani pectoris sanctæ prædicationis imbres fuderunt. Si enim prædicationis sermo pluvia non esset, Moyses minimè dixisset: Expectetur sicut pluvia eloquium meum; et nequaquam per Isaiam Veritas diceret: Mandabo nubibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulò ante protulimus: Quamobrem prohibitæ sunt stellæ pluviarum.

Pro Doctore Pontifice

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus. Benedictio. Ignem sui amoris.

Pro Doctore non Pontifice. R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

DUM ergo Hyades cum pluviis veniunt, ad cœli spatia altiora sol ducitur, quia apparente Doctorum scientia, dum mens nostra imbre prædicationis infunditur, fidei calor augetur. Et perfusa terra ad fructum proficit, cùm lumen æthereis igneescit: quia uberiùs frugem boni operis reddimus, dum per sacræ eruditionis flammam in corde clariùs ardemus. Dumque per eos diebus singulis magis magisque scientia cœlestis ostenditur, quasi interni nobis luminis vernum tempus aperitur: ut novus sol nostris mentibus rutilet, et eorum verbis nobis cognitus, seipso quotidiè clarior micet. Urgente etenim mundi fine, superna scientia proficit, et largiùs cum tempore excrescit.

Pro Doctore Pontifice.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat.

dat. Gloria Patri. Ipse intercedat...

In Doctore non Pontifice, R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom. 4.

OSTENDIT Dominus, fatuos esse judicandos, qui temporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? id est, si vos, per quos condiendi sunt quodammodò populi, metu persecutionum temporalium amiseritis regna cœlorum: qui erunt homines, per quos à vobis error auferatur, cùm vos elegerit Deus, per quos errorem auferat cæterorum?

Pro Doctore Pontifice. R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas. Benedictio. Cujus festum colimus.

Pro Doctore non Pontifice, R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat. Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

ERGO ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittatur foràs, et calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur persecutionem, sed qui persecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non potest, nisi inferior; sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in cœlo est.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectûs. V. Jucunditatem et exul-

tudinem thesaurizavit sibi per eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio ix.

VOS estis lumen mundi. Quomodò dixit superiùs sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superiùs ista terra accipienda est: quam pedibus corporeis calcamus: sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis et extinguendis putoribus Apostolicum salem Dominus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed homines qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, oportet intelligi; quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem posita: id est, fundata super insignam magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus.

Te Deum laudamus, 16.

COMMUNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Ant. Domine quinque talenta, à ι in Laudes, lxviij. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliq. de Dnica. 125, et laudate pueri, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 129.

Capitulum. *Eccle.* 31.

BEATUS vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

ISTE Confessor Domini colentes
Quem piè laudant populi per orbem,
Hac die lætus meruit beatas
Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humanos animavit auræ
Spiritus artus.

Cujus ob præstans meritum frequenter
Ægra quæ passim jacuêre membra,
Viribus morbi domitis, saluti
Restituuntur.

Noster hinc illi Chorus obsequentem
Concinit laudem, celebresque palmas;
Ut piis ejus precibus juvemur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli solio coruscans,
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, et unus. Amen.

Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ℟. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

Oratio.

DEUS, qui nos beati N. Confessoris tui annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

ADESTO Domine supplicationibus nostris, quas in beati N. Confessoris tui solemnitate deferimus: ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum nostrum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus, Domine, beati N. Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confessorum Dominum, Venite adoremus. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Iste Confessor. ut supra. lxviij.

In primo Nocturno, Ant. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quæcumque faciet semper prosperabuntur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet, * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Antiphona. Beatus vir qui in lege Domini meditatur, voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quæcumque faciet, semper prosperabuntur.

Antiphona. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicavit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terræ, et

principes convenerunt in unum: * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicavit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Antiphona. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiphona. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto suo. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. Stolam gloriæ induit eum. Pater

nister. Absolutio. Exaudi Domine. ℣. Jube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De libro Sapientiæ.

Lectio i. *Cap. 4. b & 5.*

JUSTUS si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est, non diuturna, neque annorum numero computata: cani autem sunt sensus hominis, et ætas senectutis vita immaculata. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatores translatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, et inconstantia concupiscentiæ transvertit sensum sine malitia. Consummatus in brevi explevit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum.

℟. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: Intra in gaudium domini tui. ℣. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ii.

POPULI autem videntes, et non intelligentes, nec ponentes in præcordiis talia: quoniam gratia Dei, et misericordia est in sanctos ejus, et respectus in electos illius. Condemnat autem justus mortuus vivos impios, et juventus celerius consummata longam vitam injusti. Videbunt enim finem sapientis, et non intelligent quid cogitaverit de illo Deus, et quare munierit illum Dominus. Videbunt et contemnent eum: illos autem Dominus irridebit. Et erunt post hæc decidentes sine honore, et in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam disrumpet illos inflatos sine voce, et commovebit illos a fundamentis, et usque ad supremum desolabuntur.

℟. Justus germinabit sicut lilium: Et florebit in æternum ante Dominum. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii.

ET erunt gementes, et memoria illorum peribit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, et traducent illos ex adverso iniquitates ipsorum. Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, et mirabuntur in subitatione in-

Antiphona Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum. V. Os justi meditabitur sapientiam, R. Et lingua ejus loquetur judicium. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. V. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

BEATI N. dies, cujus festivitatem celebramus, ad ipsius rectè factorum enarrationem linguam nostram evocavit: siquidem hodiè beatus iste ad tranquillam, omnisque perturbationis expertem vitam transiit: eoque navigium appulit, ubi deinceps non poterit metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cùm Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate?

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

QUOD si hîc, ubi morbi, ubi insectationes, ubi præmaturæ mortes, ubi calumniæ, ubi invidiæ, ubi perturbationes, ubi iræ, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiæ, ubi quotidianæ solicitudines, ubi perpetua sibique succedentia mala sunt, innumeris ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus, si quis paululum ex eorum mundanarum fluctibus etexerit caput, vitamque suam rectè composuerit: multò magis, postquam hinc demigraverimus, facilè compotes erimus, ejus boni cùm hæc omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram invehens, innumeraque gignens bella.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum; stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad. Benedictio. Ignem sui amoris.

QUAMOBREM maxi, moperè gratulor hujus sancti felicitati, quòd quamquam translatus est, atque anc, quæ apud nos est, ivitatem reliquit, tamen alteram adscriptus est vitatem nempè Dei: et igressus ab hac Ecclesia, ad lam pervenit, quæ est primogenitorum descriptorum cœlis: ac relictis hisce fe-is, transiit ad celebritatem ngelorum. Etenim quòd et vitas sursùm sit, et Eccle-a, et celebritas, audi Paum dicentem: Accessistis civitatem Dei viventis, rusalem cœlestem, et Ecclesiam primitivorum, qui nscripti sunt in cœlis, et multorum millium Anlorum frequentiam.

Iste homo perfecit om-a, quæ locutus est ei Deus, dixit ad eum: Ingredere requiem meam: Quia vidi justum coram me ex nibus gentibus. Iste qui contempsit vitam ndi, et pervenit ad cœtia regna. Quia. loria. ia.

omine, iste sanctus habitain tabernaculo tuo, opeus est justitiam, requiesin monte sancto tuo.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? quis requiescet in monte cto tuo?

ui ingreditur sine macula, et operatur justitiam.

i loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua.

ec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

d nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: timentes autem Dominum glorificat:

ui jurat proximo suo, et non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

ui facit hæc, non movebitur in æternum.

Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Vitam petiit à te, et tribuisti ei, Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex: et super salutare tuum exultabit vehementer.

esiderium cordis ejus tribuisti ei: et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

uoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite

ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te, * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Antiphona. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Antiphona. Hic accipiet benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales; * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? *

Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Antiphona. Hic accipiet benedictionem à Domino, et misericordiam à Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius. ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. Pater noster. Et ne

℟. A vinculis. ℣. Jube domne. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. Lectio vii. Cap. 12. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 13. in Evangelia.

SANCTI Evangelii, fratres charissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurrimus, quatenùs ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cùm carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed qui mihi est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat bonis operibus insudare, protinùs additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cùm per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profectò operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum. ℣. Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat. Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

DUO autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere: ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine casti-

sed et si utrumque agi... estat, ut quisquis ille ...be ad supernam pa... tendat, et nequaquam ... itiis pro mundi hujus ... tate contineat. ... nt' lumbi vestri præ... , et lucernæ ardentes ... anibus vestris: Et ... imiles hominibus ex... ...tibus dominum suum ... lo revertatur à nup... Vigilate ergo, quia ...is qua hora Dominus ... venturus sit. Et vos ... a. Et vos ... cietatem ...

... vos similes homini... bus expectantibus do... m suum, quando re... tur à nuptiis: ut cum ... it, et pulsaverit, con... ... aperiant ei. Venit ... ... Dominus cum ad ju... m properat: pulsat ve... ...m jam per ægritudinis ... itias esse mortem vici... ... designat. Cui confestim ... mus, si hunc cum amo... ...cipimus. Aperire enim ... i pulsanti non vult, qui ... de corpore trepidat: et ... eum, quem contemp... ...se meminit, judicem ... ...dat. Qui autem de sua ... ...t operatione securus ... ...ulsanti confestim ape... ... læti judicem su... ... Et cum tempus pro... ...æ mortis advenerit, ... loria retributionis hi... ...it. ... ...eum laudamus. Te...

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphonæ.

DOMINE, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. *Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis* 17.

Antiphona. Euge serve bone, in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Antiphona. Fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

Antiphona. Beatus ille servus, quem cum venerit dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

Antiphona. Serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum mis. *Eccli.* 31.

BEATUS vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

...

... HYMNUS ...

JESU corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium.
Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reverso tempore
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.
Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia,

Pullula sordes deputans,
Ovans tenet cœlestia.
e Christe Rex piissime,
Hic confitendo jugiter,
Calcavit artes dæmonum,
sævumque averni principem.
irtute clarus et fide,
Confessione sedulus,
ejuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.
roinde te piissime
Præcamur omnes supplices:
Nobis ut hujus gratia
Pœnas remittas debitas.
atri perennis gloria,
Natoque Patris unico,
anctoque sit Paraclito
Per omne semper sæculum.
Amen.
Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.
Benedictus. Antiphona.
uge serve bone, et fidelis, uia in pauca fuisti fidelis, upra multa te constituam, ntra in gaudium Domini ui.
Oratio.
EUS, nos qui beati N. Confessoris tui annua olemnitate lætificas: concede propitius, ut, cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum nostrum.

ADESTO Domine supplicationibus nostris, quas in beati N. Confessoris tui solemnitate deferimus, ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum.

Si fuerit Abbas, Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Domine, beati N. Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

Ad Tertiam, Antiphona Euge serve bone. Capitulum. Beatus vir, qui inventus est. ut supra, lxxxiii.

R. br. Amavit eum Dominus. Et ornavit eum. Amavit. V. Stolam gloriæ induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit eum. V. Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Sextam, Antiphona Fidelis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur.

R. breve. Os justi * Meditabitur sapientiam. Os justi. V. Et lingua ejus loquetur judicium. Meditabitur. Gloria Patri. Os justi. V. Lex Dei ejus in corde ipsius. R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

JUSTUM deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei

stere, percutienti alterum maxillam præbere? ...

Amavit eum. lxxiv.

Lectio vj

Cap. 17 *post initium.*

LAMPAS contempta apud cogitationes divitum. Sæpè contingit, ut electus quisque, qui ad æternam felicitatem ducitur, continua hic adversitate deprimatur; non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat; nulla hunc humanis oculis vestium pompa componat; à cunctis verò despicabilis cernitur, et hujus mundi gratia indignus æstimatur: sed tamen ante occulti judicis oculos virtutibus emicat, vitæ meritis coruscat: honorari metuit; despici non refugit: corpus continentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit; mentem semper ad patientiam præparat, et erectus pro justitia, de perceptis contumeliis exultat, afflictis ex corde compatitur, de bonorùm prosperitatibus quasi de propiis lætatur, sacri verbi pabula in mente solicitus ruminat, et inquisitus quodlibet eloqui dupliciter ignorat.

Iste homo. lxxv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij *Cap.* 12. *d*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 54. *in Luc.* 12.

PUSILLUM gregem electorum, vel ob comparationem majoris numeri reproborum, vel potiùs ob humilitatis devotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate jam dilatatam, tamen usque ad finem mundi humilitate vult crescere, et ad promissum regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blandè consolatus, quam regnum Dei tantùm quærere præcipit, eidem regnum à Patre dandum complacita benignitate promittit.

℟. Iste est qui ante. lxxvj.

Lectio viij.

VENDITE quæ possidetis, et date eleëmosynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militantibus, hujus vitæ necessaria desint: quin etiam possessa propter eleëmosynam vendite. Quod tunc dignè fit, quando quis, semel pro Domino suis omnibus spretis nihilominùs post hæc labo-

re manuum, undè et victum transigere, et eleëmosynam dare queat, operatur. Undè gloriatur Apostolus, dicens: Argentum, aut aurum, aut vestem nullius concupivi: ipsi scitis, quoniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos. ℟. Sint lumbi. lxxxviij.

Lectio ix.

FACITE vobis sacculos, qui non veterascunt: eleëmosynas videlicet operando, quarum merces in æternum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nil pecuniæ reservetur à sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ: cùm et ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, et à fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens, sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopiæ timorem justitia deseratur. Te Deum laudamus 16.

PRO ABBATIBUS,
In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.
Lectio. vij. Cap. 19. d.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.
Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia! Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quærebat: et tamen loquitur confidenter: Reliquimus omnia: Et quia non sufficit tantùm relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos qui secûti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod propriè Apostolorum est, atque credentium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

ponam in te thronum meum, alleluia.

PSALMUS 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquàm sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ità filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.

Antiphona. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, alleluia.

Antiphona. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas. * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias, et judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi: et judicia sua non manifestavit eis.

Antiphona. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. *d.*

FRATRES, Qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

JESU, corona Virginum,
Quem Mater illa concipit.
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens præmia.
Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula.
Amen.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua. ℟. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Oratio.

DEUS, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatæ virginis et martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur Per Dominum.

Alia Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus Domine, beata virgo et martyr imploret; quæ tibi grata semper extitit et merito castitatis, et tuæ professione virtutis. Per Dominum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ N virginis tuæ festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Prudentes Virgines aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

℣. Adducentur Regi virgines post eam. ℟. Proximæ ejus afferentur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum virginum et martyrum tuarum palmas incessabili devotione venerari, ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem, Virginum Dominum, Venite adoremus.

Psalmus: Venite, exultemus. 2.

HYMNUS.

VIRGINIS Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo,
Virginis partos canimus decora
Morte triumphos.
Hæc enim palmæ duplicis beata
Sorte, dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Cæde tyrannum.
Unde nec mortem, nec amica mortis
Mille pœnarum genera expavescens,

Sanguine effuso meruit serenum
Scandere cœlum.
Hujus oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum remitte;
Ut tibi puro resonemus almum
Pectore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque Virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo.
Amen.

Si sancta fuerit Virgo tantùm, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

Virginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo;
Virginis festum canimus beatæ
Accipe votum.
Hujus oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum remitte;
Ut tibi puro resonemus almum
Pectore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque Virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo.
Amen.

In primo Nocturno, Ant. O quàm pulchra est casta generatio cum claritate!

PSALMUS 8.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum; * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glória et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiphona. O quàm pulchra est casta generatio cum claritate!

Antiphona. Ante torum hujus virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * à summo cœlo egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Antiphona. Ante torum hujus virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Antiphona. Revertere, revertere, Sunamitis; revertere, revertere, ut intueamur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

~ Hic accipiet benedictionem à Domino: * et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales! * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Ant. Revertere, revertere Sunamitis: revertere, revertere, ut intueamur te. V. Specie tua, et pulchritudine tua. R. Intende, prosperè procede, et regna. Pater noster. Absolutio. Exaudi. V. Jube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Cap. 7. e

DE virginibus præceptum Domini non habeo: consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus à Domino, ut sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es uxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quærere uxorem. Si autem acceperis uxorem, non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccavit. Tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut et qui habent uxores, tamquam non habentes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudentes: et qui emunt, tamquam non possidentes: et qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum: pro cujus amore sanguinem tuum fudisti. * Et cum Angelis in paradisum introisti. V. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam. Et cum Angelis.

Si non Martyr. R. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupivit Rex speciem tuam. V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Quia concupivit. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio vii.

SOLO autem vos sine solicitudine esse. Qui sine uxore est, solicitus est quæ Domini sunt, quomodò placeat Deo. Qui autem cum uxore est, solicitus est quæ sunt mundi, quomodò placeat uxori, et divisus est. Et mulier innupta, et virgo, cogitat quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodò placeat viro. Porrò hoc ad utilitatem vestram dico: non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis: Propterea benedixit te Deus in æternum.

V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Propterea.

... Spiritus sancti gratia.

Lectio viii.

SI quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quòd sit superadulta, et ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis et hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, benè facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, benè facit; et qui non jungit, meliùs facit. Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit. Quòd si dormierit vir ejus, liberata est: cui vult nubat: tantùm in Domino. Beatior autem erit si sic permanserit, secùndùm meum consilium: puto autem quòd et ego Spiritum Dei habeam.

R. Specie tua, et pulchritudine tua, Intende, prosperè procede, et regna. V. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria Patri. Intende.

In secundo Nocturno. Ant. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua et pulchritudine tua * intende, prosperè procede, et regna,

Propter veritatem: et mansuetudinem, et justitiam: *

et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia, à vestimentis tuis, à domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intùs, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Specie tua et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculò.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Antiphona. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

Antiphona. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis, * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ, mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cùm suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem. ℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio iv.

Lib. I. de Vir. circa initium.

QUONIAM hodie natalis est Virginis, invitat nos integritatis amor, ut aliquid de vir-

ginitate dicamus: ne veluti transitu quodam præstricta videatur, quæ principalis est virtus. Non enim ideò laudabilis virginitas, quia in martyribus reperitur, sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem humano eam possit ingenio comprehendere, quam nec natura suis inclusit legibus? aut quis naturali voce complecti, quod supra usum naturæ sit? E cœlo accersivit, quod imitaretur in terris. Nec immeritò vivendi sibi usum quæsivit è cœlo, quæ sponsum sibi invenit in cœlo.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet. Benedictio. Christus perpetuæ...

Lectio v.

HÆC, nubes, aëra, Angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cùm invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum; propterea adolescentulæ dilexerunt te, et attraxerunt te. Postremò, non meum est illud, quoniam quæ non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo miretur, si Angelis comparentur, quæ Angelorum Domino copulantur.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea. Benedictio. Ignem sui amoris...

Lectio vj.

QUIS igitur neget hanc vitam fluxisse de cœlo, quam non facilè invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terreni corporis membra descendit? Tunc in utero virgo concepit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet aliquis: Sed etiam Elias nullius corporei coitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideò ergo curru raptus ad cœlum, ideò cum Domino apparet in gloria, ideò Dominici venturus est præcursor adventus.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exsultatione. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

... Nocturno. A. Nigra sum, sed formosa f...

liæ Jerusalem: ideò dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Psalmus 95.

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnis dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Antiphona. Nigra sum, sed formosa, filiæ Jerusalem; ideò dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Antiphona. Trahe me post te, in odorem curremus unguentorum tuorum: oleum effusum nomen tuum.

Psalmus 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et

qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiphona. Trahe me post te, in odorem curremus unguentorum tuorum: oleum effusum nomen tuum.

Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Psalmus 97.

CANTATE Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ: * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum. ℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Jube domne. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

SÆPE vos, fratres charissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, et quod foris ostenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

℣. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. ℣. Media nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente. Benedictio. Cujus vel Quarum festum colimus.

Lectio viij.

Et prius quærendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparetur, quæ etiam virgines prudentes et fatuæ dicantur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro eloquio regnum cœlorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scandala poterunt, quæ colligantur.

℟. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ℣. Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinarius denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis, et reprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus et fatuis esse perhibetur. Sunt

namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, et spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, et toto desiderio ad supernam patriam anhelant, æterna præmia expetant, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirùm gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam contegunt. Et sunt plerique qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus, 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

HÆC est virgo sapiens, et una de numero prudentum. Psalm Dominus regnavit. cum reliq 17.

Antiphona. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit. Antiphona. Hæc est quæ nescivit torum in delicto: habebit fructum in respectione animarum sanctarum. Antiphona. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, alleluia. Antiphona. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

Capitulum. 2. *Cor*. 10. *d*

FRATRES, Qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

JESU corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit;
Hæc vota clemens accipe.
Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens præmia.
Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.
Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsùs omnia
Corruptionis vulnera.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula.
Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Antiphona. Simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Oratio.

DEUS, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius, ut qui beatæ N. virginis et martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exem-

pla gradiamur. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus Domine, beata N. virgo et martyr imploret, quæ tibi grata semper extitit et merito castitatis, et tuæ professione virtutis. Per Dominum nostrum.

Pro Virgine non Martyre. Oratio.

EXAUDI nos Deus salutaris noster, ut, sicut de beatæ N. virginis tuæ festivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona. Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei. ℣. Adducentur Regi virgines post eam. ℟. Proximæ ejus afferentur tibi.

Pro pluribus Virginibus.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum virginum et martyrum N. et N. palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

Ad Invitatorium Antiphona. Hæc est virgo sapiens.

Capitulum. Fratres, Qui gloriatur, ut supra, xcviij.

℟. breve. Specie tua, Et pulchritudine tua. Speciem tua. ℣. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua. ℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus, in medio ejus, non commovebitur.

Ad Nonam, Antiphona. Hæc est quæ nescivit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMULOR enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

℟. breve. Adjuvabit eam. Deus vultu suo. Adjuvabit. ℣. Deus, in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria. Adjuvabit. ℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Ista est speciosa.

Capitulum. Eccli. 51. b

DOMINE Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecata sum. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, et in tempore superborum sine adjutorio.

℟. breve. Elegit eam Deus, Et præelegit eam. Elegit. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit. Gloria Patri. Elegit. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Prop-

terreà benedixit te Deus in æternum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

Capitulum. *Sap.* 4.

O Quàm pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius: quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

℟. br. **Elegit.** ut supra, **xcix.**

Ad Vesperas, Ant. Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut in i. Vesperis, **lxxxiv.**

℣. **Diffusa est gratia in labiis tuis.** ℟. **Propterea benedixit te Deus in æternum.**

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine et Martyre, et pro Martyre tantùm Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut supra.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap.* 51.

CONFITEBOR tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum à perditione, à laqueo linguæ iniquæ, et à labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adjutor. Et liberasti me secundùm multitudinem misericordiæ nominis tui, à rugientibus, præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, et de portis tribulationum quæ circumdederunt me; à pressura flammæ, quæ circumdedit me, et in medio ignis non sum æstuata: de altitudine ventris inferi, et à lingua coinquinata, et à verbo mendacii, à rege iniquo, et à lingua injusta.

℟. **Veni sponsa Christi.** xc.

Lectio ii.

LAUDABIT usque ad mortem anima mea Dominum, et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique, et non erat qui adjuvaret. Respiciens eram ad adjutorium hominum, et non erat. Memorata sum misericordiæ tuæ Domine, et operationis tuæ, quæ à sæculo sunt; quoniam eruis sustinentes te, Domine, et liberas eos de manibus gentium. ℟. **Diffusa est.** xcj.

Lectio iij.

EXALTASTI super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecata sum. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, et in tempore superborum sine adjutorio. Laudabo nomen

tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

℟. Specie tua. xcj.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi et Martyris de disciplina et habitu Virginum.

Lectio iv. *Cap.* 2.

NUNC nobis ad virgines sermo est, quarum quo sublimior gloria est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiæ spiritalis, læta indoles, laudis et honoris opus integrum, atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriosa fœcunditas: quantoque plus copiosa virginitas numero suo addit, tanto plus gaudium matris augescit. Ad has loquimur, has adhortamur affectione potius quàm potestate: non quòd extremi, et minimi, et humilitatis nostræ admodum conscii aliquid ad censuram licentiæ vindicemus: sed quòd ad sollicitudinem magis cauti, plus de diabolo infestatione timeamus.

℟. Propter. xciv.

Lectio v.

NEQUE inanis hæc cautio est, et vana formido, quæ ad salutis viam consulit, quæ Dominica et vitalia præcepta custodit, ut quæ se Christo dicaverint, et à carnali concupiscentia recedentes, tam carne, quàm mente se Deo voverint, consumment opus suum magno præmio destinatum: nec ornari jam aut placere cuiquam, nisi Domino suo studeant, à quo mercedem virginitatis expectant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadones, qui ex utero matris sic nati sunt: et sunt spadones, qui coacti sunt ab hominibus; et sunt spadones, que seipsos castraverunt propter regnum cœlorum.

℟. Dilexisti. xciv.

Lectio vj.

DENUO quoque per hanc Angeli vocem continentiæ munus ostenditur, virginitas prædicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: Virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantum masculis continentiæ gratiam Dominus repromittit, et

feminas præterit: sed quoniam femina viri portio est, et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis ferè omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in masculo simul significatur et femina. Quòd si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendunt.

R. Afferentur, xciv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisæi tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

DOMINUS noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, à necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deindè ut eam esse possibilem ostendat, sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ità nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui seipsos castraverunt propter regnum cœlorum. Quibus verbis latentur eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

R. Hæc est virgo. xcvij.

Lectio viij.

ID autem hoc ferè modo confirmat. Cogita tecum, si aut à natura talis esses aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cùm et ejusmodi voluptate careres, et nullam carendo mercedem consequereris? Gratias igitur nunc Deo agas, quòd cum mercede atque corona, idem sustines, quod illi sine corona ac præmio tolerant: immò verò non idem, sed multò leviùs, tum quia spe erigeris, et conscientia recti facti; tum quia non iis ingentibus concupiscentiæ fluctibus jactaris.

R. Media nocte, xcvij.

Lectio ix.

CUM ergo de illis eunuchis dixerit, qui nisi etiam ipsi mente se contineant, frustrà et inutiliter tales sunt, ac de illis qui ut regnum cœlorum consequantur, se continent, subjunxit rursùs, dicens: Qui potest capere capiat: ut alacriores efficiat eo ipso, quod grave esse onus ostendit, et ineffabili benignitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis conclude-

re: idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus. 16.

COMMUNE

[illegible]

[illegible] Antiphona.

Dum esset Rex. [illegible]

[illegible] .cxij. [illegible]

[illegible] ixit Dominus. [illegible]

[illegible] lxxxiv. [illegible]

[illegible] *Eccli.* 51.

CONFITEBOR tibi, Domine Rex, et collaudabo te Deum salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

[illegible] *Prov.* 31. *b*

MULIEREM fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit.

[illegible]

FORTEM virili pectore
Laudemus omnes feminam,
Quæ sanctitatis gloria
Ubique fulget inclyta.
[illegible] sancto amore saucia,
Dum mundi amorem noxium [illegible]
Horrescit, ad cœlestia
Iter peregit arduum.
Carnem domans jejuniis,
Dulcique mentem pabulo
Orationis nutriens,
Cœli potitur gaudiis.
Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus efficis,
Hujus precatu quæsumus,
Audi benignus supplices.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua. ℟. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Pro una Martyre tantum.
Oratio.

DEUS, qui inter cætera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatæ N. martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum martyrum N. et N. palmas incessabili devotione venerari, ut quas digna mente non possumus

celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut, sicut de beatæ N. festivitate gaudemus, ità piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator.

Laudemus Deum nostrum. * In confessione beatæ N.

Psalm. Venite, exultemus. 2.

HYMNUS.

HUJUS oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum remitte;
Ut tibi puro resonemus almum
Pectore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque Virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum dicuntur ut suprà in Communi Virginum. lxxxvij. *exceptâ secundâ Antiphonâ primi Nocturni, cujus loco dicitur sequens Antiphona* Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantùm leguntur ut suprà. Confitebor tibi Domine. *etc.*

Pro nec Virgine nec Martyre, quæ sequuntur.

De Parabolis Salomonis.

Lectio i. *Cap.* 31. *b*

MULIEREM fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vitæ suæ. Quæsivit lanam, et linum, et operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis institoris, de longè portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

℟. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupivit Rex speciem tuam ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Quia concupivit. *Benedictio.* Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

GUSTAVIT, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas exten-

dit ad pauperem. Non timebit domui suæ à frigoribus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi, byssus et purpura indumentum ejus. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terræ. Sindonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chananæo.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: Propterea benedixit te Deus in æternum. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prosperè procede et regna. Propterea. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

FORTITUDO et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in lingua ejus. Consideravit semitas domus suæ, et panem otiosa non comedit. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam prædicaverunt; vir ejus, et laudavit eam. Multæ filiæ congregaverunt divitias, tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo, mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

℟. Specie tua et pulchritudine tua, intende, prosperè procede, et regna. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria. Intende.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi de Viduis.

Lectio iv. *Prope finem.*

AGRUM hunc Ecclesiæ fertilem cerno, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc etiam conjugii fructibus redundantem. Nam etsi diversi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortorum lilia, quantæ aristæ segetum, messium spicæ, compluriumque spatia camporum recipiendis aptantur seminibus, quam redditis novales fructibus feriantur. Bona ergo viduitas, quæ toties Apostolico judicio prædicatur. Hæc enim magistra fidei, magistra est castitatis.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

UNDE et illi qui deorum suorum adulteria et probra venerantur, cælibatus et viduitatis statuere pœnas, ut studii criminum mulctarent studia virtutum, specie quidem, qua fœcunditatem quærerent, sed stu-

dio, quo propositum casti-tatis abolerent. Nam confectis et miles stipendiis arma deponit, et relicto officio quod gerebat, ad propria veteranus rura dimittitur, ut et ipse exercitæ laboribus vitæ requiem consequatur, et alios spes futuræ quietis sub emeridis faciet operibus promptiores. Agricola quoque maturior torquendam aliis vitam committit, et juvenili gravatus opere providentiam curæ senilis explorat: vitem facilis tondere, quàm premere, ut juvenescentem luxuriam reprimat, et adolescentem lasciviam falce succidat: pars eorum quamdam partuum castitatem docens etiam in vitibus expetendam.

℟ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Proptereà unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea. Benedicamus. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

SIMILIS huic vidua velut emeritis veterana stipendiis castitatis, et si conjugii arma deponat, domus tamen totius pacem gubernat: et si vehementis oneribus otiosa, maritandis tamen junioribus provida, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior sit, quarum coeundam aptiorem senili gravitate disponit. Itaque si maturioribus quàm junioribus committitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quàm viduam? Quòd si persecutores fidei persecutores fuerunt etiam viduitatis, utique fidem sequentibus viduitas non pro supplicio fugienda est, sed tenenda pro præmio.

℟ Fallax gratia, et vana est pulchritudo: Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣ Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria. Mulier.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 11. in Evangelia.

CŒLORUM regnum, fratres charissimi, ideircò terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita quæ non novit: quatenus exemplo visibilium se ad invisibilia rapiat, et per ea quæ usu didicit, quasi confricatus incalescat: ut per hoc quod scit notum diligere, discat

et incognita amare. Ecce enim cœlorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur : quem qui invenit homo abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in lingua ejus : consideravit semitas domus suæ, * Et panem otiosa non comedit. ℣. Gustavit et vidit quia bona est negotiatio ejus : non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et panem. Benedi. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur : quia studium cœlestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsenti etenim vita, quasi in via sumus, qua ad patriam pergimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædari ergo desiderat, qui thesaurum publicè portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit : Videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc quod agimus, laudes exterius non quæramus. Sic autem sit opus in publico, quatenùs intentio maneat in occulto : ut et de bono opere proximis præbeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quærimus, semper optemus secretum.

℟. Regnum mundi, et omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amavi : in quem credidi, quem dilexi. ℣. Eructavit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi. Quem. Gloria Patri. Quem. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

THESAURUS autem cœleste est desiderium : ager verò, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii cœlestis. Quem profectò agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinæ cœlestis custodiam calcat : ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat : nihil, quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat. Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Ant.

DUM esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis. Psalmi, Dominus regnavit, cum reliquis. 17. Ant.

benedixit te Deus in æternum.

℣. In Magnificat, Anti. Bona. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperum, et panem otiosa non comedit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium à[illegible] cij.

[illegible] pro Martyre [illegible]

In [illegible] Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Serm. 76. de diversis novi Testamenti locis.

EGO maximè commemorationes diligo Martyrum, diligo, et amplector; atque omnes quidem, sed tum præcipuè cùm mulierum certamina proponuntur. Quantò enim infirmius est vas, tantò major est gratia, tantò illustrius est trophæum, tantò insignior est victoria, non ob imbecillitatem sexus athletarum, sed quòd per ea, quibus vicerat, inimicus, nunc etiam vincatur. R. Propter veritatem. cv.

Lectio v.

PER mulierem vicit, per mulierem superatus est: Hoc illius anteà telum erat: hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, et mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum futilis promissi spe inflata Dei leges violavit, hæc vitam præsentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, et ignavi, quando verò veniam, cùm fortiter ac viriliter se gerant mulieres, cùm adeò se generosè ad certamina pietatis accingant. R. Dilexisti. cvj.

Lectio vj.

FUIT illi corpus imbecillum, et obnoxius sexus injuriæ; verumtamen omnium horum imbecillitatem adveniens gratia occultavit. Nihil enim est, nihil planè potentiùs eo, qui magno cum studio Dei timorem habeat in mente defixum, sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis bestias, quamvis aliud quidvis minentur hostes, omnia nullo negotio contemnit; quod utique Beata ista etiam fecit. R. Fallax gratia. cvj.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Antiph. Domum tuam Domine, cum reliquis de Laudibus. cxxj. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica, 125. et loco ultimi, Psalmus. Lauda Jerusalem. 145.

Capitulum. Apoc. 21.

VIDI civitatem sanctam Jerusalem novam descendentem de cœlo à Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

HYMNUS.

CŒLESTIS urbs Jerusalem,
Beata pacis visio,
Quæ celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.
O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi gratia,
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Cœli corusca Civitas.
Hic margaritis emicant,
Patentque cunctis ostia;
Virtute namque prævia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus
Tormenta quisquis sustinet.
Scalpri salubris ictibus,
Et tunsione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.
Decus Parenti debitum
Sit usquequaque altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula.
Amen.

Hæc est domus Domini firmiter ædificata. ℟. Benè fundata est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificavit Dominus tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

DEUS, qui invisibiliter omnia contines, et tamen pro salute generis humani signa tuæ potentiæ visibiliter ostendis: templum hoc potentia tuæ inhabitationis illustra: et concede: ut omnes, qui huc deprecaturi conveniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamaverint, consolationis tuæ beneficia consequantur. Per Dominum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis reparas diem, et sacris semper mysteriis repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui, et præsta, ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Ad Matutinum, Invitator. Dominum Dei decet sanctitudo: * Sponsum ejus Christum adoremus in ea. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Cœlestis Urbs. ut suprà. cxj.

In primo Nocturno, Ana. Tollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, * et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Antiphona. Tollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales.

Antiphona. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eum Deus manè diluculò.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus, * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.
Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.
Antiphona. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.
Antiphona. Ædificavit Moyses altare Domino Deo.

Psalmus 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis, * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion: * latera Aquilonis, civitas Regis magni.
Deus in domibus ejus cognoscetur, * cùm suscipiet eam.
Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * convenerunt in unum.
Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.
Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.
Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri, * Deus fundavit eam in æternum.
Suscepimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.
Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.
Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.
Circumdate Sion, et complectimini eam: * narrate in turribus ejus.
Ponite corda vestra in virtute ejus: et distribuite domos ejus; ut enarretis in progenie altera.
Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Antiphona. Ædificavit Moyses altare Domino Deo.
℣. Domum tuam Domine decet sanctitudo. ℟. In longitudinem dierum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. ℣. Jube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio j. *Cap. 7.*

CUM complesset Salomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, et devoravit holocausta et victimas; et majestas Domini implevit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eò quòd implesset majestas Domini templum Domini. Sed et omnes filii Israël videbant descendentem ignem, et gloriam Domini super domum, et cor-

ruentes proni in terram super pavimentum stratum lapide, adoraverunt et laudaverunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Rex autem et omnis populus immolabant victimas coram Domino. Mactavit igitur rex Salomon hostias, boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia, et dedicavit domum Dei rex, et universus populus.

℟. In dedicatione templi decantabat populus laudem, * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ℣. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes gentes. Et in ore. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis; et Levitæ in organis carminum Domini, quæ fecit David rex ad laudandum Dominum: Quoniam in æternum misericordia ejus: hymnos David canentes per manus suas. Porrò sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctusque Israël stabat. Sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta et adipes pacificorum: quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta et sacrificia et adipes. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, et omnis Israël cum eo, ecclesia magna valdè, ab introitu Emath usque ad Torrentem Ægypti. Fecitque die octava collectam: eò quòd dedicasset altare septem diebus, et solemnitatem celebrasset diebus septem.

℟. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes, et dicent, Gloria tibi Domine. ℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

COMPLEVITQUE Salomon domum Domini, et domum regis, et omnia quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, et in domo sua, et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait: Audivi orationem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si clausero cœlum, et pluvia non fluxerit, et mandavero et præcepero locustæ, ut devoret terram, et misero pestilentiam in populum meum: conversus autem populus meus super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit: et exquisierit faciem meam,

...t egerit pœnitentiam à ...iis suis pessimis: et ego ...xaudiam de cœlo, et propitius ero peccatis eorum, ...t sanabo terram eorum. ...culi quoque mei erunt ...perti, et aures meæ erectæ ...d orationem ejus, qui in ...oco isto oraverit. Elegi ...nim, et sanctificavi locum ...stum ut sit nomen meum ...bi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et cor ...eum ibi cunctis diebus.

Benedic Domine domum istam, quam ædificavi nomini tuo, venientium in loco isto: Exaudi ...reces in excelso solio gloriæ tuæ. ℣. Domine, si ...onversus fuerit populus ...uus, et oraverit ad sanctuarium tuum. Exaudi, Gloria Patri. Exaudi.

...ij. Nocturno. Ana

Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

PSALMUS 83

QUAM dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

...or meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

...tenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui:

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Antiphona. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Antiphona Vidit Jacob scalam, summitas ejus cœlos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit: Verè locus iste sanctus est.

PSALMUS 86

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion

super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Antiphona. Vidit Jacob scalam, summitas ejus cœlos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit: Verè locus iste sanctus est.

Ant. Erexit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et manè oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam à me.

Pauper sum ego, et in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut

aqua tota die: circumdederunt me simul. longasti à me amicum et proximum, et notos meos à miseria.

Ant. Erexit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper. ℣. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabitur. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 252. de Tempore.

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, altaris vel templi festivitatem colimus, si fideliter ac diligenter attendimus, et sanctè, ac justè vivimus, quidquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spiritali ædificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et iterùm: Nescitis, quia corpora vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est? Et ideò, fratres charissimi, quia nullis præcedentibus meritis per gratiam Dei meruimus fieri templum Dei, quantum possumus cum ipsius adjutorio laboremus, ne Dominus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis inveniat, quod oculos suæ majestatis offendat.

℟. Orantibus in loco isto, Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

SED habitaculum cordis nostri evacuetur vitiis, et virtutibus repleatur: claudatur diabolo, et aperiatur Christo: et ita laboremus, ut nobis bonorum operum clavibus januam regni cœlestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibusdam seris ac vectibus, vitæ nobis janua clauditur: ità absque dubio bonis operibus aperitur. Et ideò, fratres charissimi, unusquisque consideret conscientiam suam, et quando se aliquo crimine vulneratum esse cognoverit, priùs orationibus, jejuniis, vel eleēmosynis studeat mundare conscientiam suam, et sic Eucharistiam præsumat accipere.

℟. O quàm metuendus est locus iste: Verè non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vij.

Si enim agnoscens reatum suum, ipse se à divino altari subtraxerit, citò ad indulgentiam divinæ misericordiæ perveniet. Quia sicut, qui se exaltat, humiliabitur: ità è contrario, qui se humiliat, exaltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiæ pro emendatione vitæ removere voluerit, ab æterno illo et cœlesti convivio excommunicari penitùs non timebit.

℞. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum: fundens oleum desuper, votum vovit Domino. * Verè locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ℣. Cùmque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè. Gloria. Verè.

In tertio Nocturno, Ant. Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Quando hæc Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Alleluia, tunc principium Psalmi est à secundo Versu: Dicet Domino.

PSALMUS 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, et dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, et decem millia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutare meum.

Ana. Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Ana. Templum Domini sanctum est, Dei structura est, Dei ædificatio est.

PSALMUS 95

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi: et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Ana. Templum Domini sanctum est, Dei structura est: Dei ædificatio est.

Ana. Benedicta gloria Domini de loco sancto suó, alleluia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi: * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus: * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, et sanctum est: * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum: et adorate scabellum pedum ejus: * quoniam sanctum est.

Moyses, et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Samuël inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudiebas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Ant. Benedicta gloria Domini de loco sancto suo, alleluia. V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. R. Benè fundata est supra firmam petram. Pater noster. Absolutio. A vinculis. V. Jube domne. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 8. *in Luc. prope finem.*

ZACHÆUS statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingenitæ dignitate sublimis, exiguus itis sicut populus natio-num, audito Domini Salvatoris adventu, quem sui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo facilè Jesum videt: nemo potest Jesum videre constitutus in terra. Et quia non Prophetas, non legem habebat, tamquam formæ gratiam naturalis, ascendit in sycomorum, vanitatem scilicet Judæorum vestigio suo proterens, errata quoque corrigens superioris ætatis: et ideò Jesum in interioris domus recepit hospitio.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: et qui quærit, invenit: Et pulsanti aperietur V. Petite, et accipietis: quærite, et invenietis. Et pulsanti. Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio viij.

ET benè ascendit in arborem, ut arbor bona bonos fructus faceret: ac naturali excisus oleastro, et contra naturam insertus in bonam olivam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inutiles; quorum intructuosam gloriam plebs Gentium fide resurrectionis, quasi quadam corporis elevatione transcendit. Zachæus ergo in sycomoro, cæcus in via, quorum alterum Do-

minus miseratûrus expe. ctat, alterum mansionis suæ claritate nobilitat: alterum sanaturus interrogat, apud alterum se non invitatus invitat. Sciebat enim uberem hospitii sui esse mercedem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

R. Lapides pretiosi omnes muri tui: * Et turres Jerusalem gemmis ædificabuntur. V. Portæ Jerusalem ex sapphiro et smaragdo ædificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et turres. Gloria Patri. Et turres. Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX

VERUM ne cæcum illum tamquam fastidiosi pauperum citò reliquisse videamur, et transisse ad divitem, expectemus eum, quia expectavit et Dominus: interrogemus eum, quia interrogavit et Christus. Nos interrogemus, quia nescimus: ille, quia noverat. Nos interrogemus, ut sciamus undè iste curatus sit: ille interrogavit, ut in uno plures disceremus, undè Dominum videre mereamur. Interrogavit enim, ut crederemus, neminem nisi confitentem posse salvari.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Ana.

DOMUM tuam Domine decet sanctitudo, in longitudinem dierum. Psal. mus. Dominus regnavit. cum reliquis. 17. Ana. Domus mea, domus orationis vocabitur. Antiphona. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, benè fundata est supra firmam petram. Antiphona. Benè fundata est domus Domini supra firmam petram. Ana. Lapides pretiosi omnes muri tui, et turres Jerusalem gemmis ædificabuntur.

Capitulum. *Apoc.* 21.

VIDI civitatem sanctam Jerusalem novam descendentem de cœlo à Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

HYMNUS.

ALTO ex Olympi vertice
Summi Parentis Filius,
Ceu monte desectus lapis
Terras in imas decidens,
Domus supernæ, et infimæ,
Utrumque junxit angulum.
Sed illa sedes Cœlitum
Semper resultat laudibus,
Deumque trinum, et unicum
Jugi canore prædicat:
Illi canentes jungimur
Almæ Sionis æmuli.
Hæc templa, Rex Cœlestium,
Imple benigno lumine:
Huc, ô rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,

**Et nostra corde jugitér
Perfunde cœli gratiâ.
Hic impetrent Fidelium
Voces precesque supplicum
Domus beatæ munera,
Partisque donis gaudeant;
Donec soluti corpore
Sedes beatas impleant.
Decus Parenti debitum
Sit usquequaque altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula.
Amen.**

℣. **Hæc est domus Domini firmiter ædificata.** ℟. **Benè fundata est supra firmam petram.**

Ad Benedictus, Antiphona

Zachæe festinans descende, qui hodiè in domo tua oportet me manere: et ille festinans descendit, ét suscepit illum gaudens in domum suam. Hodiè huic domui salus à Deo facta est, alleluia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando variànda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio

DEUS, qui invisibiliter omnia contines: et tamen pro salute generis humani signa tuæ potentiæ visibiliter ostendis: templum hoc potentia tuæ inhabitationis illustra; et concede, ut omnes, qui huc deprecaturi conveniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamaverint, consolationis tuæ beneficia consequantur. Per Dominum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam. Oratio.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis reparas diem, et sacris semper mysteriis repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona

Domus mea. Capitul. **Vidi civitatem.** ùt suprà. **cxxj.**

℟. br. **Domum tuam Domine,** * **Decet sanctitudo. Domum.** ℣. **In longitudinem dierum. Decet.** Gloria Patri. **Domum.** ℣. **Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos.** ℟. **Pro delictis et peccatis populi.**

Ad Sextam, Antiphona

Hæc est domus Domini.

Capitulum. *Apoc. 21.*

ET audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis: et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

℟. br. **Locus iste sanctus est,** * **In quo orat sacerdos. Locus.** ℣. **Pro delictis et peccatis populi. In quo.**

loria Patri. Locus iste.
Hæc est domus Domini
irmiter ædificata. R. Benè
undata est supra firmam
etram.
Nonam Antiphona.
Lapides pretiosi.
Capitulum. *Apoc. 21. b*
T absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: et mors ultrà
on erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor
rit ultrà, quia prima abierunt. Et dixit qui sedebat
n throno: Ecce nova facio
mnia.
R. breve. Hæc est domus
Domini, * Firmiter ædifiata. Hæc est. V. Benè
undata est supra firmam
etram. Firmiter ædifica.
G. loria Patri. Hæc est.
Benè fundata est domus Domini. R. Supra firmam petram.
In secundis Vesperis Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in
primis Vesperis. cx.
Domum tuam Domine
decet sanctitudo. R. In
ongitudinem dierum.
[illegible]
O quàm metuendus est locus iste! verè non est hic
aliud, nisi domus Dei, et
porta cœli.

SECUNDA DIE
Infra Octavam.
In primo Nocturno [illegible] Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno
Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.
Lectio iv.
In Psalmum 121.
JERUSALEM, quæ ædificatur ùt civitas. Fratres, quando dicebat ista David perfecta erat illa civitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modò ædificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coædificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficieris templum Dei: quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.
R. Orantibus. cxvij.
Lectio v.
IPSA ergo modò civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ùt civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod po-

situm est, quod est Christus Jesus. ℟. O quàm. cxvij.

Lectio ...

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad illa tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia verò spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem.

℟. Manè surgens. cxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

ET confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui, volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citiùs quàm oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

℟. Domus mea. cxx.

Lectio viij.

DISCANT divites, non in facultatibus crimen hærere, sed in iis qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ùt impedimenta improbis, ità bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certè Zachæus, et electus à Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat (alterum enim non sat est: nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quæruntur) uberiorem mercedem quàm conferebat, recepit.

℟. Lapides pretiosi. cxxj.

Lectio ix.

ET bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit! Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites,

avaros. Qui staturâ pusillus erat. Quid sibi vult, quòd nullius alterius staturam Scriptura, nisi hujus, expressit? Vide ne fortè malitiâ pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat, nondum viderat Christum: meritò adhuc pusillus; Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait, Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus. 16.

TERTIA DIE
Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni.
℟. Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 256. de Tempore.

CELEBRITAS hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Ædificium, immò ædificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgebant, hoc fit modo, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lapides præciduntur, cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabrorum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando charitate compaginantur.

℟. Orantibus. cxvij.

Lectio v.

LIGNA ista et lapides si non sibi certo ordine cohærerent, si non se pacificè innecterent, si non se invicem cohærendo sibi, quodammodò amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides et ligna benè sibi cohærere, securus intras, ruinam non times. Volens ergò Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam ædificando dicebat: Mandatum novum do vobis: Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis. In vestra ruinâ jacebatis. Ergo ut eruamini à vestræ ruinæ vetustate, vos invicem amate.

℟. O quàm. cxvij.

Lectio vj.

CONSIDERET ergo charitas vestra, ædificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est, et pro-

missum, orbe terrarum. Cùm enim ædificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit: Canticum novum; hoc Dominus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus; Dominum enim amamus, quo nihil meliùs invenimus: ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.
℟. Manê surgens. cxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex lib. 8 *in Lucam prope finem.*

QUÆ autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientiæ? Ergo Zachæus quamdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, et vidit: hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat aspicere. Pulchrè autem addidit, quia illa parte erat transiturus Dominus: vel ubi sycomorus, vel ubi crediturus: ut et mysterium servaret, et gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.
℟. Domus mea. cxx.

Lectio viij.

VIDIT itaque Zachæum sursùm. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut fœcundæ altitudine arboris eminebat. Et quoniam de typo ad moralia deflexímus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delectat. Zachæus in sycomoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.
℟. Lapides pretiosi. cxxj.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus advenit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cùm esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanaël sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanaël, quia sub lege: Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Do-

mihi occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat: iste jam supra legem relinquebat sua, et Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus. 16,

QUARTA DIE
Infra Octavam
Lectiones primi Noctur.
de Scriptura occurrente
In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. *de Tempore.*

ATTENDITE in Psalmo dedicationis, quem modò cantavimus ex ruina ædificiorum. Conscidisti saccum meum: hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo id ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis: *Ut* cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si exponio, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuò agnoscetis loquentem, ut ametis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit: Eruisti Domine ab inferis animam meam.

℟. Orantibus. cxvij.

Lectio v.

CUJUS anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non derelinques animam meam in inferno? Proponitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: et non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

℟. O quàm. cxvij.

Lectio vj.

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo prædicatione, et per Apostolorum constantiæ diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur: aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

℟. Manè surgens. cxviij.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 27. Moralium cap. 27. post medium.

SI veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem Hinc quippè scriptum est: Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursùm dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc Evangelicæ historiæ verba testantur: quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycomori arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycomorus quippè ficus fatua dicitur. R. Domus mea. cxx.

Lectio viij.

PUSILLUS itaque Zachæus sycomorum subiit, et Dominum vidit; quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit; quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis intendat, curarum sæcularium tumultus præmit. Sed prudenter sycomorum ascendimus, si providèeam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultiùs, quàm amissa non quærere, possessa rapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immò adjunctis aliis patientiam, præbere? R. Lapides pretiosi. cxxj.

Lectio ix.

QUASI enim sycomorum nos ascendere Dominus præcipit, cùm dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne repetas. Et rursùm: Si quis te percusserit in dexteram maxillam, præbe illi et alteram. Per sycomorum Dominus transiens cernitur, quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum, ùt est, solidè, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi in transitu videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapientes esse videntur: quia ad conspiciendum Dominum, in elata cogitationum suarum turba deprehensi, adhuc sycomori arborem non invenerunt. Te Deum. 16.

QUINTA DIE

Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Tempore.

MODO, quando implentur Ecclesiæ, putamus jucundari Judæos! Ecclesiæ ædifican-

tur, dedicantur, implentur: quomodò illi jucundantur! Non solùm non jucundantur, sed etiam confunduntur, et impletur vox exultatitis: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: et non jucundasti inimicos meos super me. Non jucundasti super me: si mihi credant, jucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa quæ cantavimus, aliquando veniamus. Quomodò dicit Christus: Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia! Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

℟. Orantibus. cxvij.

Lectio v.

NON tibi vilescat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclusum pretium tuum. Conscidisti saccum meum. Evasimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum: In passione conscissus est. Quomodò ergo Deo Patri dicitur: Conscidisti saccum meum? Quomodò Patri dicatur, vis audire, Conscidisti saccum meum? Quia proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Judæos nescientes, undè redimerentur scientes, et confunderentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi lætatus est impius. Conscidit saccum lancea persecutor, et fudit pretium nostrum Redemptor.

℟. O quàm. cxvij.

Lectio vj.

CANTET Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judæus emptor. Ecce Judas vendidit, Judæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipsos perdiderunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus. Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia: id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quid est, non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor. Ut non compungar. Christus enim surgens à mortuis, jam non moritur, et mors illi ultrà non dominabitur.

℟. Mane surgens. cxviij.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. *c.* 77. *in Luc.* 19.

QUÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camelus deposita gibbi sarcina per foramen acus transit, hoc est, dives et publicanus relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotione fidei ad videndum Salvatorem, quod natura minùs habuerat, ascensu supplet arboris: atque ideò justè, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem Dominicæ susceptionis, quam desiderabat, accepit.

R. Domus mea. cxx.

Lectio viij.

MYSTICE autem Zachæus, quì interpretatur justificatus, credentem ex Gentibus populum significat. Qui quantò curis sæcularibus occupatior, tantò flagitiis deprimentibus erat factus, humilior. Sed ablutus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre quærebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inolita vitiorum consuetudo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

R. Lapides pretiosi. cxxj.

Lectio ix.

EADEM namque turba noxiæ consuetudinis, quæ suprà cæcum clamantem ne lumen peteret, increpabat; etiam suspicientem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando devicit: ità pusillus necessè est turbæ nocentis obstaculum altiora petendo transcendat, terrena relinquat, arborem crucis ascendat. Sycomorus namque (quæ est arbor foliis moro similis, sed altitudine præstans, undè et à Latinis celsa nuncupatur, ficus fatua dicitur. Et eadem Dominica crux, quæ credentes alit ùt ficus, ab incredulis irridetur ùt fatua.

Te Deum laudamus. 16.

SEXTA DIE

Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. *de Tempore.*

ERGO, dum novam constructionem, sanctæ hujus Ecclesiæ libenter attendimus, quam divino nomini hodiè dedicamus, invenimus à nobis

deberi et Deo nostro maximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos interiùs ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus; et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc, ædificante gratia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

℟. Orantibus. cxvij.

Lectio v.

PRINCIPALITER ergo gratias agamus Domino Deo nostro, à quo est omne datum optimum, et omne donum perfectum: et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quoniam ad construendam istam domum orationis, fidelium suorum visitavit animum, excitavit affectum, subrogavit auxilium, inspiravit necdum volentibus, ut vellent, adjuvit bonæ voluntatis conatus ut facerent; ac per hoc Deus, qui operatur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse cœpit, ipse perfecit.

℟. O quàm. cxvij.

Lectio vj.

ET quia opera bona in conspectu suo numquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ favorem; tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construi, fecit etiam sanctorum martyrum reliquiis ampliùs honorari.

℟. Manè surgens. cxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cùm venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycomorum conscenderat: quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardebat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei à terrenis cupiditatibus

elevatum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est undè est illud: Oculi Domini super justos. Nam et nos quæ amamus, videre; ab his quæ execramur, intuitum festinamus avertere.

R. Domus mea. cxx.

Lectio viij

VIDIT ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, et amavit amantem. Hunc sanè ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycomorum Jesu faciem speculandi Doctor egregius ostendit, cùm ait: Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, solidum cibum ardua perpetuæ majestatis appellans.

R. Lapides pretiosi. cxxj.

Lectio ix

ET dixit ad eum: Zachæe, festinans descende, quia hodiè in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Pharisæorum, hoc est, in Judæorum synagogâ docebat: sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem; contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenato carpebant: pertæsus eorum facinora, discessit et aufugit, dicens: Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodiè autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere: hoc est, novæ lucis gratia coruscante, in humili credentium nationum corde quiescere.

Te Deum laudamus. 16.

SEPTIMA DIE
Infra Octavam

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv

Ex Hom. 33. in cap. 9. Matth.

COMMUNIS omnium domus est Ecclesia in quam vobis priùs ingressis nos intramus, discipulorum formam retinentes: ideòque communiter omnibus statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur socordia torpeat: nemo sæcularibus rebus suspensum animum habeat, cùm jam ad prædicandum sacerdotes intraverint. Non

enim parva huic rei immi-net pœna. Equidem mil-lies potiùs malim in do-mum alicujus vestrûm in gressus destitui, quàm hic prædicans non audiri. Hoc mihi molestius esset, quàm illud, quandoquidem ma-gis propria hæc est, quàm illa.

℟. Orantibus. cxvij.

Lectio v.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes positæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admiran-dum? Nam hæc mensa lon-gè pretiosior est atque ju-cundior: et lucerna hæc quàm illa, ut norunt qui jam fide oleo peruncti, à morbis liberati sunt. Arca jam hæc multò melior, longèque necessaria. Non enim vestes, sed misericor-diam inclusam continet: quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo præstantior: divinarum enim Scriptura-rum requies quovis lecto suavior est.

℟. O quàm. cxvij.

Lectio vj.

ET quidem si concordia perfectè servarentur à nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc idem quod dixi, non esse verum, testantur illa tria millia, et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et anima una erat. Multitu-dinis enim credentium, in-quit, erat cor, et ani-ma una. Sed quia longè ab illorum virtute absumus, et per domos disjuncti su-mus, saltem quando huc convenimus, id omni stu-dio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes et ino-pes sumus, hoc loco saltem cùm huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite: cùmque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solùm, sed animo quo-que respondete.

℟. Manè surgens. cxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii se-cundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo tempore: ingres-sus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Paulò post prædicta.

ET cùm viderent om-nes, murmurabant, dicentes quòd ad ho-minem peccatorem diver-tisset. Manifestum est, Ju-dæos semper Gentium odis-se salutem. Scriptum est enim: Sequenti verò sab-bato penè universa civitas convenit audire verbum Do-mini. Videntes autem tur-

has Judæi repleti sunt zelo, et contradicebant iis, quæ à Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversùs Apostolorum principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, et manducasti cum illis?

℟. Domus mea. cxx.

Lectio viij.

STANS autem Zachæus dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus, et si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Aliis calumniantibus hominem peccatorem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat, fidei veritate persistens, non solùm se ex peccatore conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Domino: Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, et da pauperibus: quisquis ante conversionem innocenter vixit, omnia conversus potest dare pauperibus.

℟. Lapides pretiosi. cxxj.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sustulit, primò hæc juxta legem reddere, deindè quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinent, omnia sua dispergit, dat pauperibus: justitia ejus manet in seculum sæculi. Et hæc est sapientia illa stultitia, quam de sycomoro publicanus quasi fructum vitæ legerat: rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere: pro invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, et ejus qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus. 16.

IN OCTAVA
Dedicationis Ecclesiæ
Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epistola prima sancti Felicis Papæ Quarti.

Lectio iv.

De consecrat. dist. 1. cap.

TABERNACULUM Moysen Domino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altari ejus, et ceteris vasis et utensilibus ad divinum cultum explendum, legimus: et non solùm divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sanctione unctione, Domino jubente, perlinisse novimus. Qualiter autem hæc facta sunt, et quomodò ipsa sacra non alii quàm sacerdotes sacra unctione delibati, Dominique cum vestibus sancti sacrati: et Levitæ tractabant, ferebant, erigebant, et deponebant: in ipsis institutionibus, quæ jubente Domino conscriptæ sunt per Moysen, in lege Domini reperitur.

℟. Orantibus. cxvij.

Lectio v.

QUALITER ergo David regum plissimus amplificaverit cultum Dei, et templum Domino ædificare voluerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat, prohibitus est, et ipse collegerat expensas: Salomon quoque filius ejus, idipsum quod ipse facere optaverat, jubente et auxiliante Deo perfecit, et templum cum altari, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit: in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis Israël cum eo multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Domino Deo nostro septem diebus, et septem diebus, id est, quatuordecim diebus, et in die Octava dimisit populos.

℟. Qiquans. xxvij.

Lectio vj.

De consecrat. dist. 1. cap. 17.

SOLEMNITATES dedicationum Ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos solemniter sunt celebrandæ, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eamdem festivitatem celebraturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosolymis, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quòd autem octo diebus encænia sint celebranda, in libro Regum peracta dedicatione templi reperietis.

℟. Manè surgens. cxviij.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

OMNIBUS Sabbatis per annum, præterquam in Quatuor Temporibus, et Vigiliis, et nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis, ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ vj. dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de S. Maria fit tantùm Commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, V. et Oratione, ut infrà.

Capitulum. *Eccli.* **24. b**

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriëlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

V. **Diffusa est gratia in labiis tuis.** R. **Propterea benedixit te Deus in æternum.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Beata Mater, et intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dominum.** V. **Dominus vobiscum.** R. **Et cum spiritu tuo.**

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum. Post Orationem fiunt Commemorationes consuetæ, de Apostolis, et de Pace, ut supra. 146. Si autem occurrat Festum duplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa Suffragia.

Ad Completorium fit ut in Psalterio. Et in fine Hymni Te lucis ante terminum. dicitur

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine.

Et sic fit in Vesperis facta tantùm ejus Commemoratio de beata Maria, nisi Hymnus alicujus Festi, quod Feria celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium. Ave Maria gratia plena: Dominus tecum. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

HYMNUS

Quem terra, pontus, sidera,
Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem machinam
Claustrum Mariæ bajulat.
Cui luna, sol, et omnia
Deserviunt per tempora,
Perfusa cœli gratia,
Gestant puellæ viscera.
Beata Mater munere,
Cujus, supernus Artifex
Mundum pugillo continens,
Ventris sub arca clausus est.
Beata cœli nuntio,
Fœcunda sanctó Spiritu,
Desideratus gentibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna secula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 108. Et in fine ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum. Pater noster.

ABSOLUTIO.

Precibus et meritis beatæ Mariæ semper virginis, et omnium Sanctorum, perducat nos Dominus ad regna cœlorum. ℟. Amen. ℣. Jube domne benedicere.

Pro prima Lectione, Benedictio. Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferiùs positis per ordinem.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et bene-

dictus fructus ventris tui. Quia quem.

Pro secunda Lectione. Benedictio. Ipsa Virgo Virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℞. Amen.

℞. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Pro tertia Lectione. Benedictio. Per Virginem matrem concedat nobis Dominus salutem et pacem. ℞. Amen.

Lectio iii. ut supra in Officio. ...

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

Et per Horas, Antiphona.

DUM esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis. Psalmus Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio 17.

Antiphona. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Antiphona. Nigra sum, sed formosa, filiæ Jerusalem: ideò dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum. Antiphona. Jam hiems transiit, imber abiit et recessit: surge amica mea et veni. Antiphona. Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis sancta Dei genitrix.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

AB initio, et ante secula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera:
Qui te creavit parvulum:
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flebiles,
Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine:
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Benedicta tu in mulieribus. ℞. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Benedictus Antiphona.

Beata Dei genitrix Maria, virgo perpetua, templum Domini, sacrarium Spiritus sancti: sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo: ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu.

Oratio.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

Deinde fiunt Commemorationes, ut suprà. 146.

Ad Horas, Hymni et Psalmi ut in Psalterio, seu Hymnorum dicitur, Memento salutis Auctor, esu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, etc.

Ad Primam, Ant. Dum esset Rex. Capitulum Regi sæculorum. 27. R. breve. V. Qui natus es de Maria Virgine. Alia ut in Psalterio 27. Post Absolutionem Capitulum In plateis.

Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus. Capitulum. Ab initio. ut suprà cxxxviij. R. breve. Specie tua, Et pulchritudine tua. Specie tua. V. Intende, prosperè procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua. V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus, in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam, Antiphona: Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. breve. Adjuvabit eam, Deus vultu suo. Adjuvabit. V. Deus, in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit. V. Elegit eam Deus, et præelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam Antiphona, Speciosa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. breve. Elegit eam Deus, Et præelegit eam. Elegit. V. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit. Gloria Patri. Elegit. V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi feriales. Capitulum et reliqua omnia si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine Commemorationes, consuetæ, ut in Psalterio. 145.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato ordine subscripto.

MENSE SEPTEMBRI

Ex Epistola sancti Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustam.

Lectio iij.

Epist. 13. *ante medium.*

SACRAMENTUM reconciliationis nostræ ante tempora æterna dispositum nullæ implebant figuræ, quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, creator temporum nasceretur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem; et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et matri, naturamque sibi nostram solus à peccato liber, uniret, sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.
Te Deum laudamus. 16.

MENSE OCTOBRI

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. in c. 12 *Apoc. ante medium.* Lectio iij.

AMPLECTAMUR Mariæ vestigia, fratres mei, levotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Potens est enim. Nempè vellus est medium inter rorem et aream : mulier inter solem et lunam : Maria inter Christum et Ecclesiam constituta. Sed fortè miraris, non tam vellus opertum rore, quàm amictam sole mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omninò vicinitas solis et mulieris. Quomodò enim in tam vehementi fervore tam fragilis natura subsistit? Meritò quidem admiraris Moyses sancte, et curiosiùs desideras intueri. Verumtamen solve calceamenta de pedibus tuis, et involucra pone carnalium cogitationum, si accedere concupiscis.
Te Deum laudamus. 16.

MENSE NOVEMBRI

De Expositione sancti Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam.

Lectio iij.

In cap. 8. *post initium.*

ACCESSI, inquit, ad Prophetissam, et in utero accepit, et peperit filium. Quòd Maria Prophetissa fuerit, ad quam proximè accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Mag-

nificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo; quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quòd si animum accommodaveris universis ejus verbis: non utique per dissidium negaveris eam fuisse Prophetissam, quòd Domini Spiritus n eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbraverit i. Te Deum laudamus. 16.

MENSE DECEMBRI
Ante Adventum,
Ex libro Officiorum sancti Ambrosii Episcopi.
Lectio iij. *Lib.* I. *c.* 18.

BONUS regendæ castitatis pudor est comes, ui primus in ipso cognitionis ingressu Domini matrem commendat legentibus, et tamquam testis locuples dignam, quæ ad tale munus eligeretur, astruit; uòd in cubiculo, quòd sola, uòd salutata ab Angelo tat, et mota est in introitu us: quòd ad virilis sexus peciem peregrinam turbaur aspectus virginis. Itaue quamvis esset humilis, æ verecundia tamen non salutavit, nec ullum responsum retulit, nisi ubi de se pienda Domini generaone cognovit: ut qualitam effectus disceret, non sermonem refelleret. Te Deum laudamus. 16.

Ad Laudes et per Horas, omnia ut suprà, cxxxviij.

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de sancta Maria. Quibus diebus omittitur à primis Vesperis. Cùm dicitur n Choro, in Matutinis et n Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Plùma dicitur post Benedicamus Domino, antequam legitur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ,

Extra Adventum.

Ad Vesperas, Ave Maria. secretò, quæ dicitur semper n principio cujusvis Horarum beatæ Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei. V.

DEUS in adjutorium meum intende. R. Domine ad adjuvandum me festina. Gloria Patri, et Filio. Sicut erat.

In fine Alleluia. ut ante Horas.

Ant. Dum esset Rex.

PSALMUS 109.

DIXIT Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ

emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: * confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Gloria Patri, et Filio.

Ant. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Antiphona. Læva ejus.

PSALMUS 112

LAUDATE pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit cœlo et in terra?

Suscitans à terra inopem, * et de stercore erigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Læva ejus sub capite meo: et dextera illius amplexabitur me.

Antiphona. Nigra sum.

PSALMUS 121

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, * testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te:

Propter domum Domini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

Gloria Patri, et Filio.

Ant. Nigra sum, sed formo-

sa filiæ Jerusalem: ideò dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Antiphona. Jam hiems transiit.

PSALMUS 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ità filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.

Gloria Patri, et Filio.

Ant. Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit: surge amica mea, et veni.

Antiphona. Speciosa facta es.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut bucellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias, et judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi: * et judicia sua non manifestavit eis.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis, sancta Dei genitrix.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

℟. Deo gratias.

HYMNUS.

AVE maris stella,
Dei mater alma
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriëlis ore
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnificat, Antiphona

Beata Mater, et intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dominum. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oratio

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tantùm ad Vesperas et Laudes in Officio S. Mariæ.

Ana. Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumque salute. V. Lætamini in Domino et exultate justi. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

PROTEGE, Domine, populum tuum, et Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum patrocinio confidentem, perpetua defensione conserva.

OMNES Sancti tui, quæsumus Domine, nos ubique adjuvent: ut dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus: et pacem tuam nostris concede temporibus, et ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam: iter, actus, et voluntates nostras, et omnium famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone: benefactoribus nostris sempiterna bona retribue: et omnibus fidelibus defunctis requiem æternam concede. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD COMPLETORIUM.

Ave Maria. ut supra.

CONVERTE nos Deus salutaris noster. R. Et averte iram tuam à nobis.

Deus in adjutorium
loria Patri. Alleluia.

PSALMUS 128

SÆPE expugnaverunt me à juventute mea, * licat nunc Israël.

Sæpè expugnaverunt me juventute mea: * etenim on potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * rolongaverunt iniquitatem iam.

Dominus justus concidit ervices peccatorum: * conundantur et convertantur trorsùm omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, * quod priusquam ellatur, exaruit.

De quo non implevit manum suam qui metit, * et num suum qui manipulos lligit:

Et non dixerunt qui præibant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 129

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 130

DOMINE, non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

Speret Israël in Domino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Gloria Patri, et Filio.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

Maria mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Capitulum. *Eccli.* 24. c

EGO mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei.
℟. Deo gratias.
℣. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad nunc dimittis, Ana.

Sub tuum præsidium confugimus, sancta Dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed à periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio

BEATÆ et gloriosæ semper virginis Mariæ, quæsumus Domine, intercessio gloriosa nos protegat, et ad vitam perducat æternam. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat.

AD MATUTINUM

De beata Maria.

Ave Maria, ut suprà. ℣. DOMINE labia mea aperies. ℟. Et os meum annuntiabit laudem tuam.
℣. Deus in adjutorium.
Gloria Patri. Alleluia.

Invitatorium. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Psalmus Venite, exultemus. 2.

HYMNUS.

QUEM terra, pontus sidera
Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem machinam
Claustrum Mariæ bajulat.
Cui luna, sol, et omnia
Deserviunt per tempora,
Perfusa cœli gratia,
Gestant puellæ viscera.
Beata Mater munere,
Cujus, supernus Artifex
Mundum pugillo continens,
Ventris sub arca clausus est.
Beata cœli nuntio,
Fœcunda sancto Spiritu,
Desideratus gentibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Quando fit Officium novem Lectionum sanctæ Mariæ, dicuntur tres sequentes Nocturni cum suis Psalmis et Antiphonis, nisi aliæ Antiphonæ assignentur, Absolutiones verò et Benedictiones ut in principio Breviarii ante Psalterium

TRES PSALMI
Sequentes dicuntur Fer. j. et v. ad Nocturnum.

Antiphona. **Benedicta tu.**

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster: * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Gloria Patri, et Filio.

Ant. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

Antiphona. **Sicut myrrha.**

PSALMUS 18.

COELI enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tanquàm sponsus procedens de thalamo suo:

Exultavit ùt gigas ad currendam viam, * à summo cœlo egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custo-

dit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Sicut myrrha electa odorem dedisti suavitatis sancta Dei genitrix.

Antiphona. Ante torum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus;* orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Deo Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Gloria Pátri, et Filio.

Antiphona. Ante torum hujus virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum. Pater noster. etc.

Lectiones et reliqua infra. clij.

Sed in Officio non Lectionum dicitur ℣. Specie tua, et pulchritudine tua. ℟. Intende, prosperè procede, et regna.

TRES PSALMI.

Sequentes dicuntur Fer. 2. et 5. ad Nocturnum. Antiphona. Specie tua.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gra-

...ia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent: * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intùs, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * et in sæculum sæculi.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Specie tua et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna.

Antiphona. Adjuvabit eum.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non

commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus, * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus, in medio ejus, non commovebitur.

Ana. Sicut lætantium.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Sicut lætantium omnium nostrûm habitatio est in te, sancta Dei genitrix.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum. Pater noster.

Lectionibus et reliquis infrà. cij.

Sed in Officio novem lectionum dicitur V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus, in medio ejus non commovebitur.

TRES PSALMI

Sequentes dicuntur Feria quarta et Sabbato in Nocturnum.

Ana. Gaude Maria virgo.

PSALMUS 95

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnis dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo.

Antiphona. Dignare me.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Dignare me laudare te, Virgo sacrata, da mihi virtutem contra hostes tuos.

Antiphona. Post partum.

PSALMUS 97.

CANTATE Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ: * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi; * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona, Post partum Virgo inviolata permansisti: Dei genitrix intercede pro nobis.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Sed in Officio mo... Lectionum dicitur V. Elegit eam Deus, et præelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Pater noster. secretò V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo.

ABSOLUTIO

PRECIBUS et meritis beatæ Mariæ semper virginis, et omnium Sanctorum, perducat nos Dominus ad regna cœlorum. R. Amen.

V. Jube domne benedicere. Benedictio. Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. R. Amen.

Lectio I. *Eccli.* 24.

IN omnibus requiem quæsivi, et in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in Israel hereditare, et in electis meis mitte radices. Tu autem

Domine, miserere nobis. R. Deo gratias. V. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia. V. Jube domne benedicere. Benedictio. Ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. R. Amen.

Lectio ij.

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Tu autem Domine.

R. Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. V. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. V. Jube domne benedicere. Benedictio. Per Virginem matrem concedat nobis Dominus salutem et pacem. R. Amen.

Lectio iij.

QUASI cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris. Tu autem Domine.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus Deus.

AD LAUDES.

V. Deus in adjutorium meum intende. R. Domine ad adjuvandum me festina. Gloria. Alleluia.

Antiphona.

ASSUMPTA est Maria in cœlum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dominum. Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Dominica ut in Psalterio. 17. Ana. Maria virgo assumpta est ad æthereum thalamum, in quo Rex regum stellato sedet solio. Ana. In odorem unguentorum tuorum currimus, adolescentulæ dilexerunt te nimis. Ana. Benedicta filia tu à Domino: quia per te fructum vitæ

communicavimus. Antiphona. Pulchra es, et decora filia Jerusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata.

Capitulum. *Cant.* 6. c.

VIDERUNT eam filiæ Sion, et beatissimam prædicaverunt, et reginæ laudaverunt eam.
℟. Deo gratias.

HYMNUS.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera;
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flebiles,
Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ plaudite.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna secula. Amen.

℣. Benedicta tu in mulieribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona. Beata Dei genitrix Maria, virgo perpetua, templum Domini, sacrarium Spiritus sancti; sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo: ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui de beatæ Mariæ virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui verè eam genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Christum Dominum nostrum.
℟. Amen.

Pro Sanctis. Antiphona.

Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumque salute. ℣. Lætamini in Domino, et exultate justi. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

PROTEGE Domine populum tuum, et Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum patrocinio confidentes perpetua defensione conserva.

OMNES Sancti tui, quæsumus Domine, nos ubique adjuvent: ut dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus: et pacem tuam nostris concede temporibus, et ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam: iter, actus, et voluntates nostras, et omnium famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone: benefactoribus nostris sempiterna bona re-

tribue: et omnibus fidelibus defunctis requiem æternam concede. Per Dominum nostrum.

AD PRIMAM.

Ave Maria, &c. V. Deus in adjutorium.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

Maria mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.

Gloria tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna secula.
Amen.

Antiphona. Assumpta est.

PSALMUS 53.

DEUS in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversùm me, et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Domine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster: * et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius

sius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi: * justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est: * et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in æternum.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Assumpta est Maria in cœlum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dominum.

Capitulum. *Cant. 6. a*

QUÆ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ùt luna, electa ùt sol, terribilis ùt castrorum acies ordinata?

℟. Deo gratias.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu

Oratio.

DEUS qui virginalem aulam beatæ Mariæ, in qua habitares, eligere dignatus es: da quæsumus: ut sua nos defensione munitos, jucundos facias suæ interesse commemorationi. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave Maria, &c. ℣. Deus in adjutorium.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacratæ ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

Maria mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Antiphona. Maria virgo.

PSALMUS 119.

AD Dominum cùm tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, et à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 120.

LEVAVI oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum, * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te:

Propter domum Domini Dei nostri; * quæsivi bona tibi.

Gloria Patri, et Filio.

Ant. Maria virgo assumpta est ad æthereum thalamum, in quo Rex regum stellato sedet solio.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b.*

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. R. Deo gratias.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fœcunda, humano

generi præmia præstitisti: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate.

AD SEXTAM.

Ave Maria, &c. V. Deus in adjutorium.

HYMNUS

MEMENTO, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.
Maria mater gratiæ,
Dulcis parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Antiphona. In odorem.

PSALMUS 122.

AD te levavi oculos meos, * qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum: * in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ:* ità oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri:* quia multùm repleti sumus despectione:

Quia multùm repleta est anima nostra:* opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 123.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cùm exurgerent homines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, * qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium:

Laqueus contritus est, * et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit cœlum et terram.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus:* et Dominus in circuitu po-

patri sui, ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac Domine bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. In odorem unguentorum tuorum curimus, adolescentulæ dilexerunt te nimis.

Capitulum. *Eccli.* 14. *b*

ET radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. ℟. Deo gratias. ℣. Benedicta tu in mulieribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

CONCEDE misericors Deus, fragilitati nostræ præsidium: ut, qui sanctæ Dei genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio, à nostris iniquitatibus resurgamus. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD NONAM.

Ave Maria, &c. ℣. Deus in adjutorium.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.
Maria mater gratiæ,
Dulcis parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Antiphona. Pulchra es.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dominus captivatem Sion: * facti sumus sicut consolati:

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

V enientes autem venient cum exaltatione, * portantes manipulos suos.

G loria Patri, et Filio.

PSALMUS 126

NISI Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

N isi Dominus custodierit civitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.

V anum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

C ùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filii: merces fructus ventris.

S icut sagittæ in manu potentis: * ità filii excussorum.

B eatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.

G loria Patri, et Filio.

PSALMUS 127.

BEATI omnes, qui timent Dominum: * qui ambulant in viis ejus.

L abores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et benè tibi erit.

U xor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

F illi tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tuæ.

E cce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

B enedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

E t videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israel.

G loria Patri, et Filio.

Ant. Pulchra es, et decora filia Jerusalem: terribilis ùt castrorum acies ordinata.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

IN plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi. quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. Deo gratias.

V. Post partum virgo inviolata permansisti. R. Dei genitrix intercede pro nobis. K yrie eleïson. Christe eleïson. K yrie eleïson.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

FAMULORUM tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce: ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur. Qui tecum vivit, et regnat in unitate.

OFFICIUM
DEFUNCTORUM.

DICITUR extra tempus Paschale prima cujusque mensis die non impedita Festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolutè incipitur ab Antiphona. **Placebo Domino.**

PSALMUS 114.

DILEXI, quoniam exaudiet Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi: * et in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis: * et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem et dolorem inveni: * et nomen Domini invocavi.

O Domine, libera animam meam: * misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus: * humiliatus sum, et liberavit me.

Convertere anima mea in requiem tuam: * quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, * oculos meos à lacrymis: pedes meos à lapsu.

Placebo Domino * in regione vivorum.

In fine cujuslibet Psalmi, rum dicitur:

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona. **Placebo Domino, in regione vivorum.**

Ana. **Heu mihi Domine.**

PSALMUS 119.

AD Dominum cùm tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * et à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Requiem æternam.

Antiphona. Hei mihi Domine, quia incolatus meus prolongatus est.

Antiphona. Dominus custodit te.

PSALMUS 120

LEVAVI oculos meos in montes, * undè veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Requiem æternam.

Antiphona. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Antiphona. Si iniquitates

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem æternam.

Antiphona. Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit?

Antiphona. Opera.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam

magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocaver o te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui:

Et cantet in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Requiem æternam.

Ant. Opera manuum tuarum Domine ne despicias.

V. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi. R. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Ad Magnificat, Antiphona

Omne quod dat mihi Pater, ad me veniet: et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

[illegible]

Pater noster. secretò.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo.

PSALMUS 145.

LAUDA anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius, * qui fecit cœlum et terram, mare, et omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos: * Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet: * et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generationem et generationem.

Cujus loco ad Laudes di- [illegible] Psalmus. De profundis. [illegible] clxii.

In fine Psalmi. Requiem

æternam * dona eis Domine.

℣. Et lux perpetua * luceat eis.

Deinde ℣. **A porta inferi.** ℟. **Erue Domine animas eorum.** ℣. **Requiescant in pace.** ℟. **Amen.** ℣. **Domine exaudi orationem meam.** ℟. **Et clamor meus ad te veniat.** ℣. **Dominus vobiscum.** ℟. **Et cum spiritu tuo.**

Oratio.

DEUS, qui inter Apostolicos sacerdotes, famulos tuos Pontificali, seu sacerdotali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus, ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio.

DEUS, veniæ largitor, et humanæ salutis amator: quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, beata Maria semper virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas.

FIDELIUM Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

In die verò Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, [illegible] dicitur hæc [illegible] tantùm Oratio, [illegible]

Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia.

In die Depositionis Def[illegible]

[illegible] Orat[illegible]

ABSOLVE, quæsumus Domine, animas famuli tui [illegible] ut defunctus sæculo tibi vivat; et quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit, tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Dominum nostrum.

[illegible]

animam famulæ tuæ [illegible] defuncta.

In Anniversario [illegible]

Oratio.

DEUS indulgentiarum Domine, da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum anniversarium depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Dominum nostrum.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Pro [illegible]

Oratio.

DEUS, qui inter Apostolicos sacerdotes famulum tuum N. Pontificali fecisti dignitate vigere:

præsta quæsumus: ut eorum quoque perpetuò aggregetur consortio. Per Dominum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur Sacerdotali fecisti, &c.

Pro fratribus verò et familiaribus, vel benefactoribus dicitur Oratio Deus veniæ largitor. ut sup. clxiv.

Pro Patre et Matre.
Oratio.

DEUS, qui nos patrem et matrem honorare præcepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meæ, eorumque peccata dimitte: meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Si pro pluribus, dicatur animabus parentum nostrorum [illegible], meque. dicatur nosque.

Si pro Patre tantùm dicatur, animæ patris mei, nostri.

Si pro Matre tantùm, dicatur animæ matris meæ nostræ.

Pro uno Defuncto.
Oratio.

INCLINA Domine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: ut animam famuli tui, quam de hoc sæculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Dominum.

Pro una Defuncta.
Oratio.

QUÆSUMUS Domine pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ: et à contagiis mortalitatis exutam, in æternæ salvationis partem restitue. Per Dominum. ℣. Requiem æternam dona eis Domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium Regem, cui omnia vivunt Venite adoremus. Psalmus Venite, exultemus. 2.

Et in fine Requiem æternam dona eis Domine; et lux perpetua luceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantùm in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infra scripti Nocturni, et Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantùm unum Nocturnum, cum Laudibus hoc ordine: Feria ij. et v. primum Nocturnum: Feria iij. et vj. secundum Nocturnum: Feria quarta et Sabbato tertium Nocturnum.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ij. [illegible]

Antiphona Dirige.

PSALMUS 5

VERBA mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum.

. ntende voci orationis meæ, * Rex meus, et Deus meus, .

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Requiem æternam.

Antiphona. Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam.

Antiphona. Convertere.

PSALMUS 6

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè: * sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi.

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem, * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur et erubescant valdè velociter.

Requiem æternam.

Ant. Convertere Domine, et eripe animam meam: quoniam non est in morte qui memor sit tui.

Antiphona. Ne quando.

Psalm. 7.

DOMINE Deus meus in te speravi: * salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

Nequando rapiat ùt leo animam meam, * dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis:

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam meritò ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge Domine in ira tua: * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti; * et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus judicat populos.

Judica me Domine secundùm justitiam meam, * et secundùm innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutorium meum à Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundùm justitiam ejus: * et psallam nomini Domini Altissimi.

Requiem æternam.

Ant. Ne quando rapiat ùt leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

℣. A porta inferi. ℟. Erue

Domine animas eorum. Pater noster totum secretò.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo.

Lectio j. *Job 7. b*

PARCE mihi Domine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculò, et subitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me, ut glutiam salivam meam? Peccavi, quid faciam tibi ô custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccatum meum, et quare non aufers iniquitatem meam? ecce, nunc in pulvere dormiam: et si manè me quæsieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine. Tu autem. vel alia conclusione.

℟. Credo quòd Redemptor meus vivit: et in novissimo die de terra surrecturus sum: Et in carne mea videbo Deum Salvatorem meum. ℣. Quem visurus sum ego ipse, et non alius, et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne.

Lectio ij. *Job 10.*

TÆDET animam meam vitæ meæ, dimittam adversùm me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita judices. Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et peccatum meum scruteris? Et scias quia nihil impium fecerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit eruere.

℟. Qui Lazarum resuscitasti à monumento fœtidum: Tu eis Domine dona requiem, et locum indulgentiæ. ℣. Qui venturus es judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. Tu eis Domine.

Lectio iij. *Job 10. b*

MANUS tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu: et sic repentè præcipitas me? Memento quæso quòd sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et nervis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

℞. Domine, quando veneris judicare terram, ubi me abscondam à vultu iræ tuæ? Quia peccavi nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pavesco, et ante te erubesco: dum veneris judicare, noli me condemnare. Quia peccavi. ℣. Requiem æternam dona eis Domine: et lux perpetua luceat eis. Quia peccavi.

... ad Laudes, ut in clxxvj. quando dicitur ... tantum Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

... Feria tertia et sexta ... In loco pascuæ.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi deerit, * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitæ meæ:

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum. Requiem.

Antiphona. In loco pascuæ ibi me collocavit.

Antiphona. Delicta.

PSALMUS 24.

AD te Domine levavi animàm meam: * Deus meus in te confido, non erubescam:

Neque irrideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes: * supervacuè.

Vias tuas Domine demonstra mihi: * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine, * et misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in judicio: * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini, misericordia et veritas, * requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israël, * ex omnibus tribulationibus suis.

Requiem æternam.

Antiphona. Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris Domine.

Antiphona. Credo videre

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad

ea: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Requiem æternam

Ant. Credo videre bona Domini in terra viventium.

V. Collocet eos Dominus cum principibus. R. Cum principibus populi sui. Pater noster. totum secreto

Lectio iv. *Job* 13. d

RESPONDE mihi: Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea et delicta ostende mihi: Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persequeris! Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti: Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum quod comeditur a tinea.

R. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hominis. V. De profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi vocem meam. Nec aspiciat.

Lectio v. *Job* 14.

HOMO natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et conteritur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in judicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui

præteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.

℟. Hei mihi Domine, quia peccavi nimis in vita mea: Quid faciam miser? ubi fugiam nisi ad te Deus meus? Miserere mei, dum veneris in novissimo die.

℣. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine succurre ei. Miserere.

Lectio ij. *Job* 14. c.

QUIS mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me; et abscondas me, donec pertranseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursùm vivat? cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

℟. Ne recorderis peccata mea Domine, Dum veneris judicare sæculum per ignem. ℣. Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam. Dum veneris. ℣. Requiem æternam. Dum veneris.

Postea ad Laudes, ut infra, clxxvj. quando dicitur unicum tantum Nocturnum.

AN III. NOCTURNO.
Pro Feria quarta et Sabbato.

Antiphona. Complaceat.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos, * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt: * et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, et locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

nuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam, * à concilio multo.

Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me: * misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus; * comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me: * Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur, et revereantur simul, qui quærunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsùm, et revereantur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent, et lætentur super te omnes quærentes te: * et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dominus solicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris.

Requiem æternam.

Antiphona. Complaceat tibi Domine; ut eripias me: Domine ad adjuvandum me respice.

Antiphona. Sana Domine.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foràs, * et loquebatur in idipsum.

Adversùm me susurrabant omnes inimici mei: * adversùm me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum consti-

tuerunt adversum me: * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Requiem æternam.

Antiphona. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Antiphona. Sitivit.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum: * ità desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es,

Quare oblitus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus: * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Requiem æternam.

Antiphona. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Domini? ℣. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi. ℟. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem. Pater noster. totum secreto.

Lectio vii. *Job* 17.

SPIRITUS meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solùm mihi superest sepulchrum. Non peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meæ dissipatæ sunt, torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem, et rursùm post tenebras spero lucem. Si sustinuero, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

℟. Peccantem me quotidiè, et non me pœnitentem, timor mortis conturbat me: * Quia in inferno nulla est redemptio, miserere mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me. Quia in inferno.

Lectio viii. *Job* 19. *c*

PELLI meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantummodò labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei? quis mihi det ut exarentur in libro stylo ferreo, et plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrecturus sum: Et rursùm circumdabor pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt et non alius: reposita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Domine, secundùm actum meum noli me judicare: nihil dignum in conspectu tuo egi: ideò deprecor majestatem tuam, * Ut tu Deus deleas iniquitatem meam. ℣. Ampliùs lava me Domine ab injustitia mea, et à delicto meo munda me. Ut tu Deus.

Lectio ix. *Job* 10. *d*

QUARE de vulva eduxisti me? qui utinam consumptus essem ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem, de utero trans-

latus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? dimitte ergo me, ut plangam paululùm dolorem meum: Antequam vadam, et non revertar, ad terram tenebrosam, et opertam mortis caligine: Terram miseriæ et tenebrarum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. ℟ Libera me Domine de viis inferni, qui portas æreas confregisti: et visitasti infernum, et dedisti eis lumen, ut viderent te: * Qui erant in pœnis tenebrarum. V. Clamantes et dicentes, Advenisti Redemptor noster. Qui erant. V. Requiem æternam. Qui erant.

Sequens R. dicitur solummodò in die Commemorationis Omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

R. Libera me Domine de morte æterna, in die illa tremenda: * Quando cœli movendi sunt et terra: * Dum veneris judicare sæculum per ignem. V. Tremens factus sum ego, et timeo, dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando. V. Dies illa, dies iræ, calamitatis et miseriæ, dies magna et amara valdè. Dum veneris. V. Requiem æternam. Libera me. usque ad primum versum.

AD LAUDES,

Absolutè incipitur Antiphona. Exultabunt Domino.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus * secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate mea: * et à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cùm judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiam: * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Requiem æternam.

Ant. Exultabunt Domino ossa humiliata.

℣. Exaudi Domine.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, * spes omnium finium terræ, et in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, et timebunt qui habitant terminos à signis tuis: * exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ità est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: * et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti: * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium

et valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Requiem æternam.

Antiphona. Exaudi Domine orationem meam, ad te omnis caro veniet.

Antiphona. Me suscepit.

PSALMUS 62.

DEUS Deus meus: * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, et invia, et inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea, * et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur, Requiem.

PSALMUS 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam, * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent Gentes: * quoniam judicas populos in æquitate, et Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terræ.

Requiem æternam.

Antiphona. Me suscepit dextera tua Domine.

Antiphona. A porta inferi.

Canticum Ezechiæ Isaiæ 38. b

EGO dixi: in dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultrà, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de manè usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad manè, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De manè usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei: corripies me, et vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt, qui descendunt in lacum veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodiè: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Requiem æternam.

Antiphona. A porta inferi erue Domine animam meam.

Antiphona. Omnis spiritus.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dominum de cœlis: * laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol et luna: * laudate eum omnes stellæ et lumen.

Laudate eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta sunt, * ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi: * præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terra: * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri:

... estiæ, et universa pecora: * serpentes, et volucres pennatæ:

Reges terræ, et omnes populi: * principes, et omnes judices terræ.

Juvenes, et virgines: senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * filiis Israël populo appropinquanti sibi.

Hic non dicitur. Requiem æternam.

PSALMUS 149.

CANTATE Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum:

Lætetur Israël in eo qui fecit eum: * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciendam vindictam in nationibus, * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: * et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur. Requiem æternam.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro: * laudate eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus, laudate eum in cymbalis jubilationis: omnis spiritus laudet Dominum.

Requiem æternam.

Ant. Omnis spiritus laudet Dominum. ℣. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi. ℟. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Antiphona. Ego sum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. 9

BENEDICTUS Dominus Deus Israël * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis: * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Requiem æternam.

Antiphona. Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: et omnis qui vivit, et credit in me, non morietur in æternum.

Deinde Pater noster. Psalmus De profundis etc. cum Precibus et Orationibus ut supra in Vesperis. etc.

PSALMI GRADUALES

Dicuntur in Quadragesima Feria quarta cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo novem Lectionum: in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Gloria Patri: Sed in fine ultimi dicitur Requiem æternam.

Incipitur absolute sine Ant.

PSALMUS 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * et à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSALMUS 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: * et abundantia diligentibus te:

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

PSALMUS 122.

AD te levavi oculos meos, * qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum, * in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: * quia multùm repleti sumus despectione:

Quia multùm repleta est anima nostra: * opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

PSALMUS 123.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cùm exurgerent homines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cùm irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, * qui

non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.

Laqueus contritus est, * et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit cœlum et terram.

Requiem æternam * dona eis Domine;

Et lux perpetua * luceat eis.

Deindè dicitur flexis genibus: Pater noster, secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. A porta inferi. R. Erue Domine animas eorum. V. Requiescant in pace. R. Amen. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Domine, animas famulorum famularumque tuarum, et omnium fidelium defunctorum, ab omni vinculo delictorum; ut in resurrectionis gloria inter sanctos et electos tuos resuscitati respirent. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Gloria Patri, ou

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus: * et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac Domine bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati:

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exsultatione, * portantes manipulos suos.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 126.

NISI Dominus aedificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui aedificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu potentis: * ità filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 127.

BEATI omnes, qui timent Dominum, * qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuae.

Filii tui sicut novellae olivarum, * in circuitu mensae tuae.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitae tuae.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.

Gloria Patri.

PSALMUS 128.

SÆPE expugnaverunt me à juventute mea, * dicat nunc Israël.

Saepè expugnaverunt me à juventute mea: * etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum: * confundantur et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut foenum tectorum, * quod priusquam evellatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam qui metit, * et sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui praeteribant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

Gloria Patri, et Filio.

Posteà dicitur flexis genibus. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. Et ne nos inducas in tentationem.

tionem. R. Sed libera nos à malo. V. Memento congregationis tuæ. R. Quam possedisti ab initio. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Gloria Patri.

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine: * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 130.

DOMINE, non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam:

Sicut ablactatus est super matre sua, * ità retributio in anima mea.

Speret Israël in Domino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 131.

MEMENTO, Domine David, * et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei:

Si dedero somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem:

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in

Ephrata: * invenimus eam in campis silvæ. Introibimus in tabernaculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam: * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonia mea hæc, quæ docebo eos:

Et filii eorum usque in sæculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.

* Hæc requies mea in sæculum sæculi: * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam: * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: * et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 132.

ECCE quàm bonum, et quàm jucundum, * habitare fratres in unum:

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in sæculum.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 133.

ECCE nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Gloria Patri, et Filio.

Deinde dicuntur flexis genibus Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperantes in te. ℣. Domine exaudi

vationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

PRÆTENDE Domine famulis et famulabus tuis dexteram cœlestis auxilii: ut te toto corde perquirant; et quæ digne postulant, consequi mereantur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in Festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum, et Laudes diei, dicto: Benedicamus Domino, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscaris.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè: * sed tu Domine usquequo?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur et erubescant valdè velociter.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in

[illegible] convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies: et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 101.

Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt.

[illegible] quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ et indignationis tuæ: quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt: et ego sicut fœnum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes: et memoriale tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus: et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia [illegible] Dominus Sion: et videbitur in gloria sua.

[illegible]

milium: * et non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera: * et populus, qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dominus de cælo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum: * ut solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini: * et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, * et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti: * et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt: * et semen eorum in sæculum dirigetur.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri, et Filio.

PSALMUS 142.

DOMINE exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi: * et anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in

factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me Domine: * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum Domine vivificabis me in aequitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego servus tuus sum.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

LITANIAE.

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de caelis Deus, Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, Miserere nobis.
Spiritus sancte Deus, Miserere nobis.
Sancta Trinitas unus Deus, Miserere nobis.
Sancta Maria, Ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix, ora.
Sancta Virgo virginum, ora pro nobis.
Sancte Michael, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archangeli, orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orate.
Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchae et Prophetae, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacobe, ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacobe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomaee, ora.
Sancte Matthaee, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddaee, ora.
Sancte Mathia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apostoli et Evangelistæ, orate.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
Omnes sancti Innocentes, orate pro nobis.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancti Fabiane et Sebastiane, orate pro nobis.
Sancti Joannes et Paule, orate pro nobis.
Sancti Cosma et Damiane, orate pro nobis.
Sancti Gervasi et Protasi, orate pro nobis.
Omnes sancti Martyres, orate pro nobis.
Sancte Silvester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Hieronyme, ora.
Sancte Martine, ora.
Sancte Nicolae, ora.
Omnes sancti Pontifices et Confessores, orate.
Omnes sancti Doctores, orate pro nobis.
Sancte Antoni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ, orate.
Omnes sancti Monachi et Eremitæ, orate.
Sancta Maria Magdalena, Ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, orate.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercedite pro nobis.
Propitius esto, Parce nobis Domine.
Propitius esto, Exaudi nos Domine.
Ab omni malo, Libera nos Domine.
Ab omni peccato, libera.
Ab ira tua, libera.
A subitanea et improvisa morte, libera.
Ab insidiis diaboli, libera nos Domine.
Ab ira, et odio, et omni mala voluntate, libera nos Domine.
A spiritu fornicationis, libera nos Domine.
A fulgure et tempestate, libera nos Domine.
A morte perpetua, libera.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ, libera nos Domine.
Per adventum tuum, libera nos Domine.
Per nativitatem tuam, libera nos Domine.
Per baptismum et sanctum jejunium tuum, libera nos Domine.
Per crucem et passionem tuam, libera.
Per mortem et sepulturam tuam, libera.

Per sanctam resurrectionem tuam, libera.

Per admirabilem ascensionem tuam, libera.

Per adventum Spiritus sancti Paracliti, libera.

In die judicii, libera.

Peccatores, Te rogamus audi nos.

Ut nobis parcas, te rogamus audi nos.

Ut nobis indulgeas, te rogamus audi nos.

Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.

Ut Ecclesiam tuam sanctam regere et conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut domnum Apostolicum et omnes Ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus audi nos.

Ut regibus et principibus Christianis pacem et veram concordiam donare digneris, te rogamus audi nos.

Ut cuncto populo Christiano pacem et unitatem largiri digneris, te rogamus audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogamus audi nos.

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus audi nos.

Ut animas nostras, fratrum, propinquorum, et benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rogamus audi nos.

Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus audi nos.

Ut nos exaudire digneris, te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.

PSALMUS 69.

DEUS in adjutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur, et revereantur, qui quærunt animam meam:

- A vertantur retrorsum, et erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te, et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum: Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu: Domine ne moreris.

Gloria Patri, sicut erat.

V. Salvos fac servos tuos. R. Deus meus, sperantes in te. V. Esto nobis Domine turris fortitudinis. R. A facie inimici. V. Nihil proficiat inimicus in nobis. R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. V. Domine non secundum peccata nostra facias nobis. R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. V. Oremus pro Pontifice nostro N. R. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus. V. Oremus pro benefactoribus nostris. R. Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam. Amen. V. Oremus pro fidelibus defunctis. R. Requiem æternam dona eis Domine, et lux perpetua luceat eis. V. Requiescant in pace. R. Amen. V. Pro fratribus nostris absentibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. V. Mitte eis Domine auxilium de sancto. R. Et de Sion tuere eos. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DEUS, cui proprium est misereri semper, et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

EXAUDI, quæsumus, Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a pœnis, quas pro his meremur, eripias.

DEUS, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris, preces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro N. et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis aeternae: ut te donante tibi placita cupiat, et tota virtute perficiat.

DEUS, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

URE igne sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

FIDELIUM Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

ACTIONES nostras, quaesumus Domine, aspirando praeveni, et adjuvando prosequere: ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et opere futuros esse praenoscis, te supplices exoramus: ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuae clementia omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum. R. Amen.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. V. Exaudiat nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen. V. Et fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMAE.

Primum dicuntur Litaniae breves in hunc modum.

KYRIE eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.
Sancta Maria, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archangeli, orate pro eo.
Sancte Abel, ora pro eo.
Omnis chorus justorum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchae et Prophetae, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.

Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apostoli et Evangelistæ, orate.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
Omnes sancti Innocentes, orate pro eo.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Martyres, orate pro eo.
Sancte Silvester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Augustine, ora.
Omnes sancti Pontifices et Confessores, orate.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Monachi et Eremitæ, orate.
Sancta Maria Magdalena, ora pro eo.
Sancta Lucia, ora.
Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, orate.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercedite pro eo.
Propitius esto, Parce ei Domine.
Propitius esto, Libera eum Domine.
Propitius esto, libera.
Ab ira tua, libera.
A periculo mortis, libera.
A mala morte, libera.
A pœnis inferni, libera.
Ab omni malo, libera.
A potestate diaboli, libera eum Domine.
Per nativitatem tuam, libera eum Domine.
Per crucem et passionem tuam, libera.
Per mortem et sepulturam tuam, libera.
Per gloriosam resurrectionem tuam, libera.
Per admirabilem ascensionem tuam, libera.
Per gratiam Spiritus sancti paracliti, libera.
In die judicii, libera.
Peccatores, Te rogamus audi nos.
Ut ei parcas, te rogamus.
Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficiscere anima Christiana de hoc mundo, in nomine Dei Patris omnipotentis, qui te creavit; in nomine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est; in nomine Spiritus sancti, qui in te effusus est; in nomine Angelorum et Archangelorum; in nomine Thronorum et Dominationum; in nomine Principatuum et Potestatum; in nomine Cherubim et Seraphim; in nomine Patriarcharum et Prophetarum; in nomine sanctorum Apostolorum et Evangelistarum; in nomine sanctorum Martyrum et Confessorum; in nomine sanctorum Monachorum et Eremitarum; in nomine sanctarum Virginum et om-

omnium Sanctorum et Sanctarum Dei: hodiè sit in pace locus tuus, et habitatio tua in sancta Sion. Per eumdem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Oratio.

DEUS misericors, Deus clemens, Deus, qui secundum multitudinem miserationum tuarum peccata pœnitentium deles, et præteritorum criminum culpas veniâ remissionis evacuas: respice propitius super hunc famulum tuum N. et remissionem omnium peccatorum suorum tota cordis confessione poscentem deprecatus exaudi. Renova in eo, piissime Pater, quidquid terrena fragilitate corruptum, vel quidquid diabolica fraude violatum est: et unitati corporis Ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere Domine gemituum, miserere lacrymarum ejus; et non habentem fiduciam, nisi in tua misericordia, ad tuæ sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

COMMENDO te omnipotenti Deo, charissime frater, et ei, cujus es creatura, committo: ut cùm humanitatis debitum morte interveniente persolveris, ad auctorem tuum, qui te de limo terræ formaverat, revertaris. Egredienti itaque animæ tuæ de corpore splendidus Angelorum cœtus occurrat: judex Apostolorum tibi senatus adveniat: candidatorum tibi Martyrum triumphator exercitus obviet: liliata rutilantium te Confessorum turma circumdet: jubilantium te Virginum chorus excipiat: et beatæ quietis in sinu Patriarcharum te complexus astringat: mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, qui te inter assistentes sibi jugiter interesse decernat. Ignores omne quod horret in tenebris, quod stridet in flammis, quod cruciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus satanas cum satellitibus suis: in adventu tuo te comitantibus Angelis contremiscat, atque in æternæ noctis chaos immane diffugiat. Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus: et fugiant qui oderunt eum, à facie ejus. Sicut deficit fumus, deficiant; sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei; et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei. Confundantur igitur et erubescant omnes tartareæ legiones, et ministri satanæ iter tuum impedire non audeant. Liberet te à cruciatu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab

æternâ morte Christus, qui pro te mori dignatus est. Constituat te Christus Filius Dei vivi intra paradisi sui semper amœna virentia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnoscat. Ille ab omnibus peccatis tuis te absolvat, atque ad dexteram suam in electorum suorum te sorte constituat. Redemptorem tuum facie ad faciem videas, et præsens semper assistens, manifestissimam beatis oculis aspicias veritatem. Constitutus igitur inter agmina beatorum, contemplationis divinæ dulcedine potiaris in sæcula sæculorum. R. Amen.

Oratio.

SUSCIPE Domine servum tuum in locum sperandæ sibi salvationis à misericordia tua. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui ex omnibus periculis inferni, et de laqueis pœnarum, et ex omnibus tribulationibus. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Henoch et Eliam de communi morte mundi. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Noë de diluvio. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldæorum. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Job de passionibus suis. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Isaac de hostia, et de manu patris sui Abrahæ. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Lot de Sodomis, et de flamma ignis. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Moysen de manu Pharaonis regis Ægyptiorum. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Danielem de lacu leonum. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti tres pueros de camino ignis ardentis, et de manu regis iniqui. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Susannam de falso crimine. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti David de manu regis Saul, et de manu Goliæ. R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Petrum et Paulum de carceribus. R. Amen.

Et sicut beatissimam Theclam virginem et martyrem tuam de tribus atrocissimis tormentis liberasti,

[illegible] dignetur [illegible] tui, et tecum sine fine in polis congaudere coelestibus. R. Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi Domine animam famuli tui N. precamurque te Domine Jesu Christe Salvator mundi, ut propter quam ad terram misericorditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non renuas. Agnosce Domine creaturam tuam, non à diis alienis creatam, sed à te solo Deo vivo et vero: quia non est alius Deus praeter te, et non est secundum opera tua. Laetifica Domine animam ejus in conspectu tuo, et ne memineris iniquitatum ejus antiquarum, et ebrietatum, quas suscitavit furor sive fervor mali desiderii. Licet enim peccaverit, tamen Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum non negavit, sed credidit, et zelum Dei in se habuit, et Deum, qui fecit omnia, fideliter adoravit.

Oratio.

DELICTA juventutis ejus, quaesumus, ne memineris Domine, sed secundum magnam misericordiam tuam memor esto illius in gloria claritatis tuae. Aperiantur ei coeli, collaetentur illi Angeli. In regnum tuum Domine servum tuum suscipe. Suscipiat eum sanctus Michael Archangelus Dei, qui militiae coelestis meruit principatum. Veniant illi obviam sancti Angeli Dei, et perducant eum in civitatem coelestem Jerusalem. Suscipiat eum beatus Petrus Apostolus, cui à Deo claves regni coelestis traditae sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apostolus, qui dignus fuit esse vas electionis. Intercedat pro eo sanctus Joannes electus Dei Apostolus, cui revelata sunt secreta coelestia. Orent pro eo omnes sancti Apostoli, quibus à Domino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercedant pro eo omnes sancti et electi Dei, qui pro Christi nomine tormenta in hoc saeculo sustinuerunt: ut vinculis carnis exutus pervenire mereatur ad gloriam regni coelestis, praestante Domino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in saecula saeculorum. R. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini Domino, 118. et totus Psalmus Beati immaculati per Horas distributus. 24

Egressa autem anima, dicitur hoc R. Subvenite Sancti Dei, occurrite An-

geli Domini: Suscipientes animam ejus. Offerentes eam in conspectu Altissimi.

. Suscipiat te Christus qui vocavit te, et in sinum Abrahæ Angeli deducant te. Suscipientes. V. Requiem æternam dona ei Domine, et lux perpetua luceat ei. Offerentes.

Deinde Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Posteà Pater noster secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Requiem æternam dona ei Domine. R. Et lux perpetua luceat ei. V. A porta inferi. R. Erue Domine animam ejus. V. Requiescat in pace. R. Amen. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

TIBI Domine commendamus animam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitatem humanæ conversationis peccata commisit, tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam, incipit, Benedicite. et alii repetunt, Benedicite. Deinde dicit, V. Oculi omnium et alii prosequuntur. In te sperant Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictione. Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo.

Posteà Sacerdos dicit,

Oremus.

BENEDIC Domine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde Lector. Jube domne benedicere. Benedictio. Mensæ cœlestis participes faciat nos Rex æternæ gloriæ. R. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto à Lectore. Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo gratias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit V. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. R. Et Sancti tui benedicant tibi. V. Gloria Patri. R. Sicut erat in principio.

Posteà Sacerdos absolutè dicat.

AGIMUS tibi gratias omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis, qui

uivit et regnat in secula seculorum.
R. Amen.

Deindè alternatim dicitur Psalmus. Miserere mei Deus. 57.

VEL PSALMUS 116.

LAUDATE Dominum omnes Gentes: laudate eum omnes populi: Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: et veritas Domini manet in æternum. Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Sacerdos dicit, Pater noster. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Dispersit, dedit pauperibus. R. Justitia ejus manet in sæculum sæculi. V. Benedicam Dominum in omni tempore. R. Semper laus ejus in ore meo. V. In Domino laudabitur anima mea. R. Audiant mansueti, et lætentur. V. Magnificate Dominum mecum. R. Et exaltemus nomen ejus in idipsum. V. Sit nomen Domini benedictum. R. Ex hoc nunc et usque in seculum.

Deindè sine Oremus.

RETRIBUERE dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam. R. Amen. V. Benedicamus Domino. R. Deo gratias. V. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen. Pater noster secretò. Et finito dicit Sacerdos, Deus det nobis suam pacem. R. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedicite. et alii respondent, Benedicite.

Deindè Sacerdos incipit V. et alii prosequuntur.

EDENT pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: vivent corda eorum in sæculum sæculi. Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò. Et ne nos. Oremus. Benedic Domine, ùt supra in prandio. cc. Jube domne. Benedictio. Ad cœnam vitæ æternæ perducat nos Rex æternæ gloriæ.
R. Amen.

In fine cœnæ dicitur V. Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus: escam dedit timentibus se. Gloria Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in omnibus operibus suis: Qui vivit et regnat in secula seculorum.
R. Amen.

Deindè alternatim dicitur Psalmus, Laudate Dominum omnes Gentes, et reliqua ùt suprà.

Quando semel comedi-

tur omnia dicantur ut in primâ.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM.

CLERICUS in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis, in plurali.

Antiphona. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. *g.*

BENEDICTUS Dominus Deus Israël, * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis: * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri, et Filio.

Antiphona. In viam pacis et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus: et Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via, ut cum pace, salute, et gaudio revertamur ad propria. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. V. Salvos fac servos tuos. R. Deus meus sperantes in te. V. Mitte nobis Domine auxilium de sancto. R. Et de Sion tuere nos. V. Esto nobis Domine turris fortitudinis. R. A facie inimici. V. Nihil proficiat inimicus in nobis. R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. V. Benedictus Dominus die quo-

tuas. R. Prosperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum. V. Vias tuas Domine demonstra nobis. R. Et semitas tuas edoce nos. V. Utinam dirigantur viæ nostræ. R. Ad custodiendas justificationes tuas. V. Erunt prava in directa. R. Et aspera in vias planas. V. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
Oremus. Oratio.

DEUS, qui filios Israël per maris medium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue nobis quæsumus iter prosperum, tempusque tranquillum: ut Angelo tuo sancto comite, ad eum quo pergimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeamus.

DEUS, qui Abraham puerum tuum de Ur Chaldæorum eductum per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti: quæsumus, ut nos famulos tuos custodire digneris: esto nobis Domine in procinctu suffragium, in via solatium, in æstu umbraculum, in pluvia et frigore tegumentum, in lassitudine vehiculum, in adversitate præsidium, in lubrico baculus, in naufragio portus: ut te duce, quo tendimus, prospere perveniamus, et demum incolumes ad propria redeamus.

ADESTO, quæsumus Domine, supplicationibus nostris, et viam famulorum tuorum in salutis tuæ prosperitate dispone, ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates tuo semper protegamur auxilio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incedat, et beati Joannis Præcursoris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit, secura perveniat Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.
V. Procedamus in pace.
R. In nomine Domini. Amen.

PSALMORUM
INDEX.

CANTICORUM INDEX.

HYMNORUM INDEX.

HOMILIA

DICENDA IN MATUTINIS

IN FESTIS UNIUS MARTYRIS

NON PONTIFICIS, QUANDO IN EIS DICITUR MISSA. IN VIRTUTE TUA.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10. *d.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram; non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth. cap.* 10.

SUPRA dixerat: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, prædicate super tecta: nunc infert quid post prædicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquæque domus et infideles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumperetur pax mala. Tale quid et in Genesi ad. versus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, et turrem extruere festinabant, per quam cœli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

℟. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa signo sanctitatis.

Lectio viij.

VENI enim separare hominem adversùs patrem suum. Hic locus propè iisdem verbis in Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantùm, an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plus quàm me, non est me dignus. Qui antè præmiserat: Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere hominem adversùs patrem et matrem, nurum et socrum; ne quis pietatem religioni

anteferret, subjecit, dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quàm me. Et in Cantico legimus canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: ama post Deum, patrem, ama matrem, ama filios.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

ORDO pulcherrimus: ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjicit religioni: Aurum suprà tulerat, æs de zona excusserat: dura Evangelistarum conditio. Undè ergo sumptus, undè victus necessarius? Ad austeritatem mandatorum spe temperat promissorum: Qui recipit, inquiens, vos, me recipit: et qui me recipit, recipit eum qui me misit: ut in suscipiendis Apostolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus. ℟.

PRÆPARATIO
AD MISSAM
PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona.

Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Quæ Antiphona in festis Duplicibus tantum duplicatur et tempore Paschali additur Alleluia in fine. Deinde dicuntur sequentes Psalmi.

PSALMUS 83.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine, * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui:

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Gloria Patri.

PSALMUS 84.

Benedixisti Domine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salu-

taris noster; * et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? * aut extendes iram suam à generatione in generationem.

Deus tu conversus vivificabis nos; * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam; * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam:

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi; * justitia, et pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est; * et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

Gloria Patri.

PSALMUS 85.

INCLINA Domine aurem tuam, et exaudi me: quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis, et mitis, * et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Domine orationem meam: * et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine: et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine: * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua: * lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me: * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt ani-

manum meam: * et non prosposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator et misericors, * patiens, et multæ misericordiæ et verax.

Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum puero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur: * quoniam tu Domine adjuvisti me, et consolatus es me.

Gloria Patri.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi.

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri.

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri.

Deinde repetitur Antiphona.

NE reminiscaris Domine delicta nostra vel parentum nostrorum neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Postea sacerdos dicit.

KYRIE eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. V. Ego dixi, Domine miserere mei. R. Sana

animam meam, quia peccavi tibi. ℣. Convertere Domine aliquantulum. ℟. Et deprecare super servos tuos. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. ℟. Quemadmodum speravimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur justitiam. ℟. Et sancti tui exsultent. ℣. Ab occultis meis munda me Domine. ℟. Et ab alienis parce servo tuo. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

AURES tuæ pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, et gratia sancti Spiritus illumina cor nostrum: ut tuis mysteriis digne ministrare, teque æterna charitate diligere mereamur.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri: ut te perfecte diligere, et digne laudare mereamur.

URE igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

MENTES nostras, quæsumus Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet: et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADSIT nobis quæsumus Domine, virtus Spiritus sancti: quæ et corda nostra clementer expurget, et ab omnibus tueatur adversis.

DEUS, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

CONSCIENTIAS nostras, quæsumus Domine, visitando purifica: ut veniens Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem: Qui tecum vivit.

ORATIONES

Dicendæ cum Sacerdos induitur sacerdotalibus paramentis.

Cum lavat manus dicat:

DA, Domine, virtutem manibus meis ad abstergendam omnem maculam: ut sine pollutione mentis et corporis valeam tibi servire.

Ad Amictum dum ponitur super caput, dicat:

IMPONE, Domine, capiti meo galeam salutis ad expugnandos diabolicos incursus.

Ad Albam cum ea induitur.

DEALBA me, Domine, et munda cor meum:

ut in sanguine Agni dealbatus, gaudiis perfruar sempiternis.

Ad cingulum, dum se cingit.

PRÆCINGE me, Domine cingulo puritatis, et extingue in lumbis meis humorem libidinis, ut maneat in me virtus continentiæ et castitatis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro.

MEREAR, Domine, portare manipulum fletus et doloris; ut cum exultatione recipiam mercedem laboris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

REDDE mihi, Domine, stolam immortalitatis, quam perdidi in prævaricatione primi parentis: et quamvis indignus accedo ad tuum sacrum mysterium, merear tamen gaudium sempiternum.

Ad Casulam, cum affirmitur.

DOMINE, qui dixisti, jugum meum suave est, et onus meum leve; fac, ut istud portare sic valeam, quòd consequar tuam gratiam. Amen.

ORATIONES

Dicendæ ab Episcopo, quando in Pontificalibus celebrat.

Ad Caligas.

CALCEA, Domine, pedes meos in præparationem Evangelii pacis, et protege me in velamento alarum tuarum.

Cum exuitur Cappa.

EXUE me, Domine veterem hominem cum moribus et actibus suis: et indue me novum hominem, qui secundùm Deum creatus est in justitia, et sanctitate veritatis.

Cum lavat manus.

DA, Domine virtutem manibus meis ad abstergendam omnem maculam immundam: ut sine pollutione mentis et corporis valeam tibi servire.

Ad Amictum

PONE Domine galeam salutis in capite meo ad expugnandas omnes diabolicas fraudes, inimicorum omnium versutias superando.

Ad Albam.

DEALBA me, Domine, et à delicto meo munda me: ut cum his, qui stolas suas dealbaverunt in sanguine Agni, gaudiis perfruar sempiternis.

Ad Cingulum.

PRÆCINGE me, Domine, cingulo fidei, et virtute castitatis lumbos meos: et extingue in eis humorem libidinis: ut jugiter maneat in me vigor totius castitatis.

Cum accipit Crucem pectoralem.

MUNIRE digneris me, Domine Jesu Christe,

ab omnibus insidiis inimicorum omnium, signo sanctissimæ Crucis tuæ: ac concedere digneris mihi indigno servo tuo, ut sicut hanc Crucem Sanctorum tuorum reliquiis refertam, ante pectus meum teneo, sic semper mente retineam et memoriam passionis, et sanctorum victorias martyrum.

Ad Stolam.

REDDE mihi, Domine, obsecro, stolam immortalitatis, quam perdidi in prævaricatione primi parentis, et quamvis indignus accedere præsumo ad tuum sacrum mysterium cum hoc ornamento, præsta ut in eodem in perpetuum merear lætari.

Ad Tunicellam.

TUNICA jucunditatis, et indumento lætitiæ induat me Dominus.

Ad Dalmaticam.

INDUE me Domine indumento salutis, et vestimento lætitiæ, et Dalmatica justitiæ circumda me semper.

Ad Chirothecas.

CIRCUMDA Domine manus meas munditia novi hominis, qui de cœlo descendit: ut, quemadmodum Jacob dilectus tuus, pelliculis hœdorum opertis manibus paternam benedictionem, oblato patri cibo potuque gratissimo, impetravit; sic et oblata per manus nostras salutari hostia, gratiæ tuæ benedictionem merear. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui in similitudinem carnis peccati pro nobis obtulit semetipsum.

Ad Planetam.

DOMINE, qui dixisti, jugum meum suave est, et onus meum leve: præsta, ut illud portare sic valeam, quod possim consequi tuam gratiam.

Ad Mitram.

MITRAM, Domine, et salutis galeam impone capiti meo; ut contra antiqui hostis, omniumque inimicorum meorum insidias inoffensus evadam.

Ad Annulum cordis.

CORDIS et corporis mei, Domine, digitos virtute decora, et septiformis Spiritus sanctificatione circumda.

Ad Manipulum.

MEREAR, precor, Domine, manipulum portare mente flebili: ut cum exultatione portionem accipiam cum justis.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quam cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine Alleluia.

Canticum trium puerorum. *Danielis* 3. c

BENEDICITE omnia opera Domini Domino: * laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino: * benedicite cœli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Domino: * benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite sol et luna Domino: * benedicite stellæ cœli Domino.

Benedicite omnis imber et ros Domino: * benedicite omnes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis et æstus Domino: * benedicite frigus et æstus Domino.

Benedicite rores et pruina Domino: * benedicite gelu et frigus Domino.

Benedicite glacies et nives Domino: * benedicite noctes et dies Domino.

Benedicite lux et tenebræ Domino: * benedicite fulgura et nubes Domino.

Benedicat terra Dominum: * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Domino: * benedicite universa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: * benedicite maria et flumina Domino.

Benedicite cete, et omnia quæ moventur in aquis, Domino: * benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes bestiæ et pecora Domino: * benedicite filii hominum Domino.

Benedicat Israël Dominum: * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Domini Domino: * benedicite servi Domini Domino.

Benedicite spiritus et animæ justorum Domino: * benedicite sancti et humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Misaël Domino: * laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu: * laudemus et superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cœli: * et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in sæcula.

PSALMUS 150

LAUDATE Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro: * laudate eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate

enim in cymbalis jubilationis: omnis spiritus laudet Dominum.

Gloria Patri, et Filio, &c.

Antiphona. Trium puerorum cantemus Hymnum quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Tempore Paschali additur: Alleluia.

Kyrie eleison. Christe eleison, Kyrie eleison Pater noster. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. ℟. Et sancti tui benedicant tibi. ℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Lætabuntur in cubilibus suis. ... Non nobis Domine, non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriam. ℣ Domine exaudi orationem meam. ℟. clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEUS, qui tribus pueris mitigasti flammas ignium; concede propitius ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

ACTIONES nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio et operatio à te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

DA nobis quæsumus Domine, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

ORATIONES

Pro opportunitate sacerdotis ante celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUMME sacerdos, et verè Pontifex Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam in ara crucis pro nobis miseris, et peccatoribus, et qui dedisti nobis Carnem tuam ad manducandum, et Sanguinem tuum ad bibendum, et posuisti mysterium istud in virtute Spiritus sancti tui, dicens: Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis. Rogo per eumdem Sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium; rogo per hanc miram et ineffabilem charitatem, qua nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ; doce me quæso per Spiritum sanctum tuum, tantum tractare mysterium ea reverentia, et honore, ea

devotione et timore, quibus oportet et decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere et intelligere, sentire et firmiter tenere, dicere et cogitare quod tibi placet, et expedit animæ meæ. Intret spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono et sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, et sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solemnia mundo corde et puramente celebrare. Libera cor meum ab immundis et nefandis, vanis et noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia et fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii, et per manum sancti Angeli tui repelle a me et a cunctis servis tuis durissimum spiritum superbiæ et xenodoxiæ, invidiæ et blasphemiæ, fornicationis et immunditiæ, dubietatis et diffidentiæ. Confundantur qui nos persequuntur, pereant illi qui nos perdere festinant.

FERIA III. Rex virginum et amator castitatis et integritatis, cœlesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis, ut maneat in me tenor castitatis corporis et animæ. Mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones, et da mihi veram et perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate, ut sacrificium laudis casto corpore et mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, et lacrymarum fonte, quanta reverentia et tremore, quanta corporis castitate, et animæ puritate istud divinum et cœleste sacrificium est celebrandum; ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es sacrificium et sacerdos, mirabiliter et ineffabiliter constitutus!

FERIA IV. Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens offerentem feceris dignum! Scio Domine, et vere scio, et idipsum pietati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium propter nimia peccata mea, et infinitas negligentias meas. Sed scio, et veraciter ex toto corde meo credo, et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, et de peccatoribus justos et

sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc sacrificium celebrare cum timore et tremore, cum cordis puritate, et lacrymarum fonte, cum lætitia spiritali, et cœlesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentiæ tuæ, et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

FERIA IV. Ego enim Domine, memor venerandæ passionis tuæ accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi sacrificium, quod tu instituisti, et offerri præcepisti in commemorationem tui, pro salute nostra. Suscipe illud quæso summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, et pro populo, quem acquisisti sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te et eumdem populum tuum medium esse voluisti, licet in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditæ non recuses, nec per me indignum, eorum salutis pereat pretium, pro quibus victima salutaris dignatus es esse redemptio. Profero etiam Domine, (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debilium, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

FERIA V. Tu enim misereris omnium Domine: et nihil odisti eorum quæ fecisti. Memorare quæ sit nostra substantia: quia tu pater noster es, quia tu Deus noster es; ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer à nobis iniquitates nostras: et ignem sancti Spiritus tui nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra: et da nobis cor carneum, quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus Domine clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem, aspicere digneris: et ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio, tu nobis preces suggere, quas ipse propitius audire, et exaudire delecteris.

FERIA VI. Rogamus etiam te Domine sancte pater, et pro spiritibus fidelium defunctorum: ut sit illis salus, sanitas, gaudium, et

refrigerium, hoc magnum pietatis sacramentum. Domine Deus meus, sit illis hodie magnum et plenum convivium de te pane vivo, qui de cœlo descendisti, et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata mundi, quæ de sancto et glorioso beatæ virginis Mariæ utero est assumpta, et de Spiritu sancto concepta; ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit; ut exinde refecti et satiati, refrigerati et consolati, exultent in laude et gloria tua. Peto clementiam tuam Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis, et sanctificatio tuæ divinitatis. Descendat etiam Domine illa sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque majestas sicut quondam in patrum hostias descendebat, qui et oblationes nostras Corpus et Sanguinem tuum efficiat, et me indignum sacerdotem doceat tantum tractare mysterium cum cordis puritate, et lacrymarum devotione, cum reverentia et tremore, ita ut placidè ac benignè suscipias sacrificium de manibus meis ad salutem omnium tam vivorum quàm defunctorum.

SABBATO. Rogo etiam

te Domine per ipsum sacro
sanctum mysterium corpo
ris et sanguinis tui, qu
quotidie in Ecclesia tu
pascimur et potamur, able
mur et sanctificamur, a
que unius summæ divini-
tis participes efficimur, d
mihi virtutes tuas sancta
quibus repletus, bona con-
scientia ad altare tuum ac-
cedam, ita ut hæc cœlestia
sacramenta efficiantur mihi
salus et vita. Tu enim d
isti ore tuo sancto et bene-
dicto: Panis, quem eg
dabo, caro mea est pro mun
di vita. Ego sum panis vivu
qui de cœlo descendi. S
quis manducaverit ex h
pane, vivet in æternum
Panis dulcissime, sana p
latum cordis mei, ut sen
am suavitatem amoris t
Sana illud ab omni la
gurore, ut nullam præter
sentiam dulcedinem. Pa
candidissime, habens om
delectamentum, et omn
saporem, qui nos semper
ficis, et numquam in te d
ficis, comedat te cor meu
et dulcedine saporis tui r
pleantur viscera anim
meæ. Manducat te An
lus ore pleno, manducet
peregrinus homo pro m
dulo suo, ne deficere pe
in via, tali recreatus viat
Panis sancte, panis v
panis munde, qui desc
disti de cœlo, et das vit
mundo, veni in cor me
et munda me ab omni

quinamento carnis et spiritus. Intra in animam meam, sana et munda me interius et exterius. Esto tutamen, et continua salus animæ et corporis mei. Repelle à me insidiantes mihi hostes, recedant procul à præsentia potentiæ tuæ, ut foris et intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam: ibi non in mysteriis, sicut in hoc tempore agitur, sed facie ad faciem te videbimus, cùm tradideris regnum Deo et Patri, et eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiabis satietate mirifica; ita ut nec esuriam, nec sitiam in æternum. Qui cum eodem Deo Patre, et Spiritu sancto vivis et regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia et bonitate, accedere vereor et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem et linguam non cautè custoditam. Ergo, ô pia Deitas, ô tremenda majestas, ego miser inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio: et quem judicem sustinere nequeo, salvatorem habere suspiro. Tibi Domine plagas meas ostendo: tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa et magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas, quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu Christe, rex æterne, Deus et homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miseriis et peccatis, tu qui fontem miserationis nunquam manare cessabis. Salve salutaris victima, pro me et omni humano genere in patibulo Crucis oblata. Salve nobilis et pretiose sanguis, de vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, et peccata totius mundi abluens. Recordare Domine creaturæ tuæ, quam tuo sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo à me, clementissime pater, omnes iniquitates et peccata mea; ut, purificatus mente et corpore, dignè degustare merear sancta sanctorum: et concede, ut sancta prælibatio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio,

sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque et corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cœcus ad lumen claritatis æternæ, pauper et egenus ad Dominum cœli et terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut panem Angelorum, Regem regum, Dominum dominantium tanta suscipiam reverentia et humilitate, tanta contritione et devotione, tanta puritate et fide, tali proposito et intentione, sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi quæso Dominici corporis et sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, et inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuò contemplari. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio ad beatam Virginem Mariam, ante celebrationem Missæ.

O MATER pietatis et misericordiæ, beatissima virgo Maria, ego miser et indignus peccator ad te confugio, toto corde et affectu: et precor dulcissimam pietatem tuam, ut sicut dulcissimo Filio tuo in cruce pendenti astitisti, ita et mihi misero Sacerdoti, et Sacerdotibus omnibus hic et in tota sancta Ecclesia ipsum hodie offerentibus, clementer assistere digneris, ut tua gratia adjuti, dignam et acceptabilem hostiam in conspectu summæ et individuæ Trinitatis offerre valeamus. Amen.

Ad Sanctum, vel Sanctam, cujus eo die Festum celebratur. Oratio.

O Sancte N. vel, Sancta N. ecce ego miser pec-

cator de tuis meritis confisus, offero nunc sacratissimum sacramentum Corporis et sanguinis Domini nostri Jesu Christi pro tuo honore et gloria; precor te humiliter et devote, ut pro me hodie intercedere digneris, ut tantum sacrificium digne, et acceptabiliter offerre valeam, et cum tecum et cum omnibus electis ejus æternaliter laudare, et cum eo semper regnare valeam.

Beda de Venerabili Eucharistiæ Sacramento.

SACERDOS non legitime impeditus, celebrare omittens, quantum in eo est: 1. Privat sanctam Trinitatem laude et gloria: 2. Angelos lætitia: 3. Peccatores venia: 4. Justos subsidio et gratia: 5. In Purgatorio existentes refrigerio: 6. Ecclesiam spirituali Christi beneficio: 7. Et seipsum medicina et remedio.

ORATIONES

Post celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio sancti Thomæ Aquinatis.

GRATIAS tibi ago Domine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem indignum famulum tuum, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ satiare dignatus es pretioso corpore et sanguine Filii tui Domini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Communio non sit mihi reatus ad pœnam sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, et scutum bonæ voluntatis. Sit vitiorum meorum evacuatio, concupiscentiæ ac libidinis exterminatio, charitatis et patientiæ, humilitatis et obedientiæ, omniumque virtutum augmentatio; contra insidias inimicorum omnium tam visibilium quam invisibilium, firma defensio: motuum meorum, tam carnalium quam spiritualium perfecta quietatio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris, ubi tu cum Filio tuo et Spiritu sancto, sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudium sempiternum, jucunditas consummata, et felicitas perfecta. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

TRANSFIGE, dulcissime Domine Jesu, medullas et viscera animæ meæ suavissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera, serenaque et apostolica sanctissima charitate, ut langueat et liquefiat anima mea solo semper amore et desiderio tui, te concupiscat, et deficiat in atria tua

cupiat dissolvi, et esse tecum: Da, ut anima mea te esuriat, panem Angelorum, refectionem animarum sanctarum, panem nostrum quotidianum, supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem et saporem, et omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiat fontem vitæ, fontem sapientiæ et scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem et gloriam nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione et delectatione, cum facilitate et affectu, cum perseverantia usque in finem; et tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ mea, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea; suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa et ...a et immobiliter sem...it, radicata mens mea, et cor meum. Amen.

Rithmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

ADORO te devote, latens Deitas,
Quæ sub his figuris vere latitas:
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contemplans, totum deficit.
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tutò creditur.
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nî hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul et humanitas:
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam præstans homini:
Præsta meæ menti de te vivere,
Et te illi semper dulce sapere.
Pie pellicane Jesu Domine,

Me immundum munda tuo sanguine:
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere.

Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud, quod tam sitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ. Amen.

LITANIÆ
SS. NOMINIS JESU.

KYRIE eleison. C hriste eleison. K yrie eleison
C hriste audi nos.
hriste exaudi nos.
ater de Cœlis Deus, miserere nobis.
ili Redemptor mundi Deus, miserere nobis.
piritus sancte, Deus, miserere nobis.
ancta Trinitas unus Deus, miserere nobis.
esu Fili Dei vivi, miserere nobis.
esu splendor Patris,
esu candor lucis æternæ,
esu Rex gloriæ,
esu sol Justitiæ,
esu fili Mariæ Virginis,
esu admirabilis,
esu Deus fortis,
esu pater futuri sæculi,
esu magni consilii Angele,
esu potentissime,
esu patientissime,
esu obedientissime,
esu mitis et humilis corde,
esu amator castitatis,
esu amator noster,
esu Deus pacis,
esu auctor vitæ,
esu exemplar virtutum,
esu zelator animarum,
esu Deus noster,
esu refugium nostrum,
esu pater pauperum,
esu thesaurus fidelium,
esu bone Pastor,
esu lux vera,
esu sapientia æterna,

Miserere nobis.

Jesu bonitas infinita,
Jesu via et vita nostra,
Jesu gaudium Angelorum,
Jesu Rex Patriarcharum,
Jesu Inspirator Prophetarum,
Jesu magister Apostolorum,
Jesu doctor Evangelistarum,
Jesu fortitudo Martyrum,
Jesu lumen Confessorum,
Jesu puritas Virginum,
Jesu corona Sanctorum omnium,
Propitius esto, Parce nobis Jesu.
Propitius esto, Exaudi nos Jesu.
Ab omni peccato,
Ab ira tua,
Ab insidiis diaboli,
A spiritu fornicationis,
A morte perpetua,
A neglectu inspirationum tuarum,
Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ,
Per Nativitatem tuam,
Per infantiam tuam,
Per Divinissimam vitam tuam,
Per labores tuos,
Per agoniam et Passionem tuam,
Per Crucem et derelictionem tuam,
Per languores tuos,
Per mortem et sepulturam tuam,
Per Resurrectionem tuam,
Per Ascensionem tuam,
Per gaudia tua,
Per gloriam tuam,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis Jesu.
Jesu audi nos. Jesu exaudi nos.
℣. Sit nomen Domini benedictum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Oratio

DEUS qui gloriosissimum nomen Domini Jesu Christi unigeniti Filii tui fecisti fidelibus tuis summo suavitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendum atque terribile; concede propitius, ut omnes qui hoc nomen

Jesu devotè venerantur in terris, sanctæ consolationis dulcedinem in præsenti percipiant, et in futuro gaudium exultationis, et interminabilis jubilationis obtineant in cœlis. Per eumdem Dominum.

Oremus

DOMINE Jesu Christe, qui dixisti, Petite et accipietis, quærite et invenietis, pulsate et aperietur vobis, quæsumus, da nobis petentibus divinissimi tui amoris affectum, ut te toto corde, ore et opere diligamus, et à tua numquam laude cessemus.

HUMANITATIS tuæ ipsa divinitate unctæ, Domine Jesu Christe, timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum, quia numquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LITANIÆ LAURETANÆ.

Antiphona. Sub tuum præsidium confugimus sancta Dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, virgo gloriosa et benedicta.

KYRIE eleïson, Christe eleïson, Kyrie eleïson,
Christe audi nos, Christe exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserere nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, miserere nobis.
Spiritus sancte Deus, miserere nobis.
Sancta Trinitas unus Deus, miserere nobis.
Sancta Maria,
Sancta Dei genitrix,
Sancta Virgo Virginum,
Mater Christi,
Mater divinæ gratiæ,
Mater purissima,
Mater castissima,
Mater inviolata,
Mater intemerata,
Mater amabilis,
Mater admirabilis,
Mater Creatoris,
Mater Salvatoris,
Virgo prudentissima,
Virgo veneranda,
Virgo prædicanda,

Ora pro nobis.

Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidelis,
Speculum justitiæ,
Sedes sapientiæ,
Causa nostræ lætitiæ,
Vas spirituale,
Vas honorabile,
Vas insigne devotionis,
Rosa mystica,
Turris Davidica,
Turris eburnea,
Domus aurea,
Fœderis Arca,
Janua Cœli,
Stella matutina,
Salus Infirmorum,
Refugium Peccatorum,
Consolatrix Afflictorum,
Auxilium Christianorum,
Regina Angelorum,
Regina Patriarcharum,
Regina Prophetarum,
Regina Apostolorum,
Regina Martyrum,
Regina Confessorum,
Regina Virginum,
Regina sanctorum omnium,

Ora pro nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Antiphona. Sub tuum præsidium confugimus sancta Dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta.

℣. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

GRATIAM tuam quæsumus Domine mentibus nostris infunde, ut qui, Angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnationem cognovimus, per passionem ejus et crucem ad Resurrectionis

gloriam perducamur. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

MODUS

à BENEDICTO XIV. approbatus ad impertiendam Benedictionem Apostolicam, cum Indulgentia plenaria, in articulo mortis constitutis, ab iis servandus, qui facultatem habent à Sede Apostolica delegatam.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum ubi jacet infirmus, dicat, **Pax huic domui, &c.** ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo **Antiphonam Asperges, &c.**

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis: de hujus benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat breviter admoneat: tum instruat atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offeratur ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promuerit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens fore ut ex divinæ muniﬁcentiæ largitate earum pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam. Postea dicat:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

NE reminiscaris, Domine, delicta famuli tui, neque vindictam sumas de peccatis ejus. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. V. Salvum fac servum tuum. R. Deus meus, sperantem in te. V. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui neminem vis perire in te credentem, atque sperantem, secundum multitudinem miserationum tuarum respice propitius famulum tuum: quem tibi vera fides et spes Christiana commendant. Visita eum in salutari tuo, et per Unigeniti tui passionem et mortem, omnium ei delictorum suorum remissionem et veniam clementer indulge, ut ejus anima in hora exitus sui te judicem propitiatum inveniat, et in sanguine

ejusdem Filii tui ab omni macula abluta, transire ad vitam mereatur perpetuam. Per eundem Christum Dominum nostrum.

Tum (nisi hæc Benedictio impertiatur statim post sacramentum Extremæ Unctionis) dicto ab uno ex clericis adstantibus Confiteor, &c. sacerdos dicat, Misereatur, &c. deinde

DOMINUS noster Jesus Christus Filius Dei vivi qui beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi atque solvendi, per suam piissimam misericordiam recipiat confessionem tuam, et restituat tibi stolam primam quam in baptismate recepisti: Et ego facultate mihi ab Apostolica Sede tributa, indulgentiam plenariam et remissionem omnium peccatorum tibi concedo, in nomine Patris + et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

PER sacrosancta humanæ reparationis mysteria, remittat tibi omnipotens Deus omnes præsentis, et futuræ vitæ pœnas, paradisi portas aperiat, et ad gaudia sempiterna perducat. Amen.

Benedicat te omnipotens Deus, Pater, + et Filius, et Spiritus Sanctus. Amen.

Si verò infirmus sit morti proximus, ut nec Confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur.

QUA HORA

Pridie inchoari possit Matutinum juxta tabulam Romæ editam.

Sept.	**vii**	....	[illegible]
Sept.	**xxiv**	....	[illegible]
Oct.	**xi**	....	[illegible]
Oct.	**xx**	....	[illegible]
Nov.	**xviii**	....	[illegible]

NORVICI,

EX TYPOGRAPHIA BACON ET KINNEBROOK.

SUPPLEMENTUM.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA III.
Septembris
Festum Septem Dolorum
B. Virginis Mariæ.
Duplex majus.

AD VESPERAS,
Antiphona.

QUO abiit Dilectus tuus, O pulcherrima mulierum? Quo declinavit Dilectus tuus, et quæremus eum tecum. Psalm. D**ixit Dominus.** cum reliquis de Officio beatæ Mariæ virginis. **cxlj.** Antiphona. **Recedite a me, amare flebo, nolite incumbere, ut consolemini me.** Antiph. **Non est ei species neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus.** Antiph. **A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.** Antiph. **Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.**

Capit. ***Thren.* 2.**

CUI comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? Cui exæquabo te, et consolabor te, Virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

O Quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsum stipite
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium.
Os suave mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,

Et sinistram sauciam,
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lacrymis.
Centiesque, milliesque
Stringit arctis nexibus
Pectus illud, et lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.
Eja, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.
Esto Patri, Filioque,
Et coævo Flamini,
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria;
Et perennis laus, honorque
Hoc, et omni sæculo.
Amen.

V. **Regina Martyrum, ora pro nobis.** R. **Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.**

Ad Magnificat, Antiphona

Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me sol, Filii matris meæ pugnaverunt contra me.

Oratio.

DEUS, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ virginis et matris Mariæ Doloris gladius pertransivit, concede propitius, ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis.

inde fit Commemoratio [illegible]inicæ occurrentis.

Ad Complet. et per H[oras], in fine Hymnorum [d]icitur:

Jesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Ad Matutinum, Invita[torium]

STEMUS juxta Crucem cum Maria, matre Jesu, * **Cujus animam doloris gladius pertransivit.** Ps[al]mus. **Venite, exultemus.** [illegible]

Hymnus.

JAM toto subditus vesper eat polo,
Et sol attonitum præcipitet diem,
Dum sævæ recolo ludibrium necis,
Divinamque catastrophen
Spectatrix aderas supplicii Parens,
Malis uda, gerens cor adamantinum,
Natus funerea pendulus in Cruce
Altos cum gemitus daret
Pendens ante oculos Nati atrocibus
Sectus verberibus: Nati hiantibus
Fossus vulneribus, quot penetrantibus
Te conficit aculeis!
Heu! sputa, alapæ, verbera, vulnera,
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quam varia pium

Cor pressere tyrannide!
Cunctis interea stat generosior
Virgo Martyribus: prodigio novo,
In tantis moriens non moreris Parens
Diris fixa doloribus.
Sit summæ Triadi gloria, laus, honor:
A qua suppliciter, solicita prece,
Posco Virginei roboris æmulas
Vires rebus in asperis. Amen.

In primo Nocturno, Ana. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalmus 3. Domine, quid multiplicati sunt. 4.

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalmus 10. In Domino confido. 8.

Ana. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

Psalmus 30. In te Domine speravi. 48.

V. Regina Martyrum, ora pro nobis. R. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti

De Jeremia Propheta.

Lectio j. *Thren.* 1.

PLORANS ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici. Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, et domi mors similis est. Audierunt quia ingemisco ego, et non est, qui consoletur me.

R. Simeon vir justus, et timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam pertransibit gladius. V. Ne vocetis me pulchram, sed amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam ipsius.

Lectio ij. *Thren.* 2. *d.*

CUI comparabo te? vel cui assimilabo te filia Jerusalem? Cui exæquabo te, et consolabor te, virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui; sibilaverunt, et fremuerunt dentibus et dixerunt: Devorabimus.

R. Surge, et accipe puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi,

usque dum dicam tibi. ℣. Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israel. Et esto.

Lectio iij.

FECIT Dominus quæ cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, et non pepercit, et lætificavit super te inimicum, et exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum super muros filiæ Sion: Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui. ℟. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego, et pater tuus, * Dolentes quærebamus te. ℣. Quid est, quod me quærebatis? In his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse. Ego, et pater. Gloria Patri. Dolentes.

In secundo Nocturno, Ana. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalmus 21. Deus Deus meus respice in me. 32.

Ana. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus 55. Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo. 73.

Ana. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac

Psalmus 41. Quemadmodum desiderat. 63.

℣. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi. ℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Lectio iv

Ex Serm. de 12. *Stellis.*

MARTYRIUM Virginis tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus Senex de puero Jesu) in signum, cui contradicetur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, O beata Mater, animam pertransivit: alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit: ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli.

℟. Jesum bajulantem sibi Crucem, * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant, et lamentabantur eum. ℣. Filiæ Jerusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebatur turba.

Lectio v.

TUAM ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animæ, ac spiritus: Mulier ecce Filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra, licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio sciudit?

R. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus. V. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat autem.

Lectio vi.

NON miremini, fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariæ Filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua majorem nemo habuit: fecit et hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Joseph ab Arimathæa, * Petiit corpus Jesu, quod de Cruce depositum: * Suo complexu Mater excepit. V. Dolens Sunamitis sinu, et genibus suis sustinuit mortuum Filium. Petiit corpus. Gloria Patri. Suo complexu.

In tertio Nocturno, Ana. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor. 77.

Antiphona. Anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequo?

Psalmus 6. Domine, ne in furore tuo arguas me. 4.

Antiphona. Deus adju-

tor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Psalmus 45. **Deus noster refugium, et virtus. 66.**

V. **Per te salutem hauriamus virgo Maria.** R. **Ex vulneribus Christi.**

Lectio **sancti Evangelii secundum Joannem.**

Lectio vij. ***Cap.* 19.**

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

De Instit. Virgin. cap. 7.

STABAT juxta Crucem Mater, et fugientibus viris stabat intrepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis Filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce Filius, Mater se persecutoribus offerebat.

R. **Quis tibi sensus fuit, O Mater dolorum: * Dum Joseph sindone Filium tuum involvit, et posuit eum in monumento.** V. **Considerate, et videte si est dolor sicut dolor meus. Dum.**

Lectio viij.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Eccles. Vercell. prope fin.

MARIA Mater Domini ante Crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in passione Domini conscripserunt, cœlum tenebris obductum, refugisse solem, in paradisum latronem, sed post piam confessionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum cœleste donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod a Filio Mater tanto affectu honoratur.

R. **In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio, et benedictio.** V. **Ave princeps generosa, Martyrumque prima rosa, Virginumque lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut.**

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiphona.

QUO abiit Dilectus tuus, O pulcherrima mulie-

rum? **Quo declinavit Dilectus tuus, et quæremus eum tecum?** Psalm. **Dominus regnavit.** cum reliquis de Laud. **17.** Ana. **Recedite a me, amare flebo, nolite incumbere, ut consolemini me.** Ana. **Non est ei species neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus.** Ana. **A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.** Ana. **Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.**

Capitulum. C **ui comparabo.** ut supra. **1.**

Hymnus.

SUMMÆ Deus clementiæ,
Septem Dolores Virginis,
Plagasque Jesu Filii
Fac rite nos revolvere,
Nobis salutem conferant
Deiparæ tot lacrymæ,
Quibus lavare sufficis
Totius orbis crimina.
Sit quinque Jesu vulnerum
Amara contemplatio,
Sint et dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

V. **Maria virgo per virtutem tot dolorum.** R. **Fac nos gaudere in regno cœlorum.**

Ad Benedictus, Antiphona **Venite ascendamus ad montem Domini, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.**

Oratio.

DEUS, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ virginis et matris Mariæ Doloris gladius pertransivit, concede propitius, ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis.

Et fit Com. Dominicæ.

Ad Primam, Antiphona. **Quo abiit Dilectus tuus.** ut supra.

In R. br. **Christe Fili Dei vivi.** V. **Qui passus es propter nostram salutem.**

Ad Tertiam, Ana. **Recedite a me.** ut supra.

Capitulum. **Qui comparabo.** ut supra. **1.**

R. br. **O vos omnes, * Qui transitis per viam. O vos.** V. **Attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. Qui transitis.** Gloria Patri. **O vos.**

V. **Defecerunt præ lacrymis oculi mei.** R. **Conturbata sunt omnia viscera mea.**

Ad Sextam, Antiphona. **Non est ei species.**

Capit *Thren.* **1.**

PLORANS ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est

qui consolatur eam ex omnibus charis ejus.
R. br. **Defecerunt,* Præ lacrymis oculi mei. Defecerunt.** V. **Conturbata sunt omnia viscera mea. Præ. Gloria Patri. Defecerunt.**
V. **Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.** R. **Inter ubera mea commorabitur.**
Ad Nonam, Antiphona. **Fulcite me floribus.**

Capit. ***Thren.* 2.**

DEDUC quasi torrentem lacrymas per diem, et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.
R. br. **Fasciculus myrrhæ, * Dilectus meus mihi. Fasciculus.** V. **Inter ubera mea commorabitur. Dilectus. Gloria Patri. Fasciculus.**
V. **Anima mea liquefacta est.** R. **Ut dilectus locutus est.**
In secundis Vesperis omnia ut in primis. **1.**
V. **Regina Martyrum, ora pro nobis.** R. **Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.**
Ad Magnificat, Antiphona. **Oppressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebræ meæ caligaverunt.**
Oratio. D**eus, in cujus passione.** ut supra. **7.**
Fit Commem. Dominicæ.

DOMINICA II.

Octobris.

MATERNITATIS B. M. V.
Duplex majus.

Ad Vesperas. Ant. **Beata es virgo Maria,** cum rel. de Laudibus.
Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio par.

Capit. ***Eccli.* c. 24.**

QUI creavit me, requievit in tabernaculo meo: et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.
Hymn. A**ve maris stella.**
V. **Benedicta tu in mulieribus.** R. **Et benedictus fructus ventris tui.**
Ad Magnificat.
Ant. **Cum jucunditate Maternitatem beatæ Mariæ semper virginis celebremus.**
Oratio.

DEUS, qui de beatæ Mariæ virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem.
Et fit Com. Dominicæ.
In fine Hymnorum ad Laudes, et per Horas dicitur.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.

Ad Matutinum. Invitat.
Maternitatem beatæ Mariæ virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.
Psal. V **enite, exultemus.**

Hymnus.

CŒLO Redemptor præ tulit
Felicis alvum Virginis
Ubi caduca membra
Mortale corpus induit.
Hæc Virgo nobis edidit
Nostræ salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Pœnas crucemque pertulit.
Spes læta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Hæc quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces parentis excipit,
Votisque natus annuit,
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria,
Quæ Matris intactum sinum
Ditavit almo germine,
Laus sit per omne sæculum. Amen.

Antiph. et Psalm. Noct. ut in Officio parvo.

In primo Nocturno.

V. **Specie tua et pulchritudine tua.** R. **Intende, prospere procede, et regna.**

De libro Ecclesiastici.

Lectio I. *Cap.* **24.**

EGO ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui; et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quæsivi et in hæreditate Domini morabor.

R. **Felix es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est sol justitiæ Christus Deus noster, per quem salvati et redempti sumus.** V. **Maternitatem beatæ Mariæ virginis cum gaudio celebremus. Ex qua.**

Lectio ii.

TUNC præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in Israel hæreditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requi-

evi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui cœlum, terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui cœlum.

Lectio iii.

QUASI cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi, quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℟. Multæ filiæ congregaverunt divitias, tu supergressa es universas: *Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix. ℣. Sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa. Gloria Patri. Speciosa.

In secundo Nocturno

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.
℟. Propter benedixit te Deus in æternum.

Ex Sermone Sancti Leonis Papæ.

Serm.* 1. *de Nativ. Dom.

Lectio iv.

VIRGO regia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio discit angelico, nec damnum credit pudoris Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam præeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata fœcunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta

sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab æterna morte, factus est homo.

R. Gloriosæ virginis Mariæ Maternitatem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi. V. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Serm. ij. de Nativ. Dom.

Lectio v.

INGREDITUR hæc infima Jesus Christus Dominus noster de cœli sede descendens, et a paterna gloria non recedens, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi, ante tempora manens, esse cœpit in tempore. Nova autem nativitate genitus est: conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternæ carnis concupiscentia, sine maternæ integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanæ substantiæ naturam, et humanæ carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu, et consuetudine, quod credimus, caret: sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo pepererit, Virgo permanserit.

R. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitæ communicavimus. * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. V. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio vi.

OPORTUIT, ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quæ statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiæ donare virtutem; ut virginitas, quæ in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimæ fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam ceteros. Quod ut

fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus fœcundavit, et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde Conceptio, hæc inde purgationem traxit, unde Concepit.

R. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? V. Respexit humilitatem ancillæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde hoc mihi Gloria Patri. Unde hoc mihi.

In tertio Nocturno.

V. Fecit mihi magna, qui potens est. R. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 3.

IN illo tempore: cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Homilia 1. *de Laud. Virg. Matr.*

DEUM et Dominum Angelorum Maria suum Filium appellat: dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli, testante David: qui facit Angelos suos spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? Quibus? Deus hominibus, Deus; inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus, et Potestates obediunt, subditus erat Mariæ.

R. Beata es, virgo Maria Dei genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in æternum. V. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Lectio viij.

MIRARE utrumlibet, et elige quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminæ obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus virginum singulariter canitur, quod sequuntur agnum

quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quæ etiam præit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illus. Erubesce, superbe cinis: Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori? ✠ Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit fœcunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fœcunda virginitas: et incomparabilis prorsus fœcunditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fœcunditas in Virgine, an in Matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas. Nisi quod indubitanter horum singulis præferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentis est atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem. Vos sacræ virgines in Virgine fœcunditatem. Imitamini, omnes homines, Dei Matris humilitatem.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia, cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. V. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis. Gloria Patri. Et de meis.

Nona Lect. de Hom. Dominicæ.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,
et per Horas, Antiph.

Beata es virgo Maria, quæ omnium portastiCreatorem. Ps. Dominus regnavit, cum reliq. 17.

Ant. Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes Virgo.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

Ant Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Viderunt eam filiæ

cerem, ubi privatum militem ulceribus plenum, admirabiliter sanitati restitutum, Christo adjunxit; pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem cæsus, occubuit.

℟. **Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.** ℣. **Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.**

Lectio vj.

SEDIT Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri, creavit presbyteros sexdecim, diaconos quatuor, episcopos octo. Post longam famem, crebrasque verberationes, præceps actus in puteum, atque ita martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in cœmeterium Calepodii, via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris. Ejus postmodum corpus in Basilicam Sanctæ Mariæ Transtiberim, ab ipso ædificatam delatum, sub ara majori, maxima veneratione colitur.

℟. **Stola jucunditatis induit eum Dominus. * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.** ℣. **Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam.** Gloria Patri. **Et coronam.**

DIE XIX. OCTOBRIS.

In Laudibus fit Commem. Octavæ S. Edwardi.

Ant. ex j. Vesp. **Similabo eum. lxix.** ℣. **Amavit eum.** Oratio ut in Breviario **444.**

DOMINICA III. OCTOBRIS.

Puritatis B. M. V.
Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiph. **Sicut lilium.** cum reliquis de Laudibus.

Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. **cxli.**

Capit. ***Sap. c. 4.***

O QUAM pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymnus.

PRÆCLARA custos virginum,
Intacta Mater Numinis,
Cœlestis aulæ janua,
Spes nostra, cœli gaudium.
Inter rubeta lilium
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconi impervia,
Amica stella naufragis,

Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Hæc conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

V. Cum jucunditate virginitatem beatæ Mariæ semper virginis celebremus.
R. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum

Ad Magnificat. Antiph. Nihil inquinatum in eam incurrit: candor est lucis æternæ, et speculum sine macula.

Oratio

DA quæsumus, omnipotens æterne Deus: ut purissimæ virginis Mariæ integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes; ejus intercessione, puritatem mentis et corporis consequamur. Per Dominum.

Et fit Commem. Dominicæ.

Ad Matutinum, Invitat. Virginitatem Deiparæ celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm Venite exultemus. 2

Hymnus

O STELLA Jacob fulgida
O solis instar splendida
Aurora; qua nil purius
Refulget inter sidera.
Stolis amictæ candidis
Tibi catervæ cœlitum
Plaudunt, sacræque virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra, et alba lilia:
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus assonans
Ad astra voces efferat
Et virginis præconia.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Antiphonæ et Psalmi Noct. ut in Officio parvo. cxlvij.

IN I NOCTURNO.

V. Venerunt mihi omni bona pariter cum illa.
R. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Lectio j. *Cap.* 2.

EGO flos campi, et lilium Convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quam desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Læva ejus sub capite meo, et dextera

illius amplexabitur me. Adjuro vos filiæ Jerusalem, per capreas, cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreæ, hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi. Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, et veni.

R. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. V. Una est columba mea, perfecta mea: viderunt eam filiæ Sion, et beatissimam prædicaverunt. Pulchra.

Lectio ij. *Cap* 4.

QUAM pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad, dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fœtibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreæ gemelli, qui pascuntur in liliis; donec aspiret dies, et inclinentur umbræ. Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

R. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit: flores apparuerunt in terra nostra. V. Surgam, et circuibo civitatem, per vicos et plateas quæram, quem diligit anima mea. Jam.

Lectio iij. *Cap.* 4. 8.

VENI de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua sponsa, mel, et lac sub lingua tua, et odor vestimentorum tuorum, si-

cut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

R. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo. Qualis est dilectus tuus, O pulcherrima mulierum? V. Dilectus meus candidus, et rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis.

IN II NOCTURNO.

V. Post partum Virgo inviolata permansisti.
R. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex libro Sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lectio iv.

Lib. 2 post init.

SIT vobis tanquam in imagine descripta virginitas, vitaque beatæ Mariæ, de qua, velut in speculo, refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi, tanquam in exemplari, magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit.

R. Beatissima virgo Maria, hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi, * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad cœlos. V. Ad te clamamus exules filii Hevæ: recordare nostri sanctissima Virgo. Per quam.

Lectio v.

DE ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed mente, quæ nullo doli etiam ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem reponens, intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

R. Beata Maria tantæ extitit puritatis; ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat, creavit, de qua crearetur, elegit. V. Ipsa est stella ex Jacob, cujus radius universum orbem illuminat. Deus.

Ex Sancto Petro Chrysologo.

Lectio vj. *Serm.* 145.

HÆC dedit cœlis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem sæculis redditura. Vere benedicta Virgo, quæ et virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: Vere benedicta, quæ et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quæ et divini germinis suscepit gloriam et Regina extitit totius castitatis.

R. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Et virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque. * Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei V. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et. Gloria Patri, Quod.

IN III. NOCTURNO.

V. Invenisti gratiam apud Deum. R. Sancta Dei Genitrix, virgo immaculata.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. i. c.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Hom. 2. super Missus est.

NOVUM canticum illud, quod solis dabitur in regno Dei cantare virginibus, ipsam virginum Reginam, imo primam inter ceteras esse cantaturam, nemo est qui ambigat. Puto autem illam, præter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam, atque elegantiori carmine lætificaturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos deponere, vel exprimere modulos ne ipsarum quidem virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quæ sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem, Deus enim est, quem peperit, et qui Matrem suam in cœlestibus donaturus gloria singulari, in terris prævenire curavit et gratia, quia videlicet ineffabiliter, et intacta conciperet, et pareret incorrupta.

R. Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: Ecce virgo

concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. ℣. Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Ecce.

Lectio viii.

DEUM hujusmodi decebat nativitas, qua nonnisi de Virgine nasceretur. Talis congruebat et Virgini partus, ut non pareret, nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere Matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque esse Virginem, de qua immaculata immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis, et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis prærogaverat meritum. Ut igitur, quæ Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter, et paritura, sancta esset corpore, accepit donum virginitatis: ut esset et mente, accepit donum humilitatis.

O admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem! O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, Virginem carne, Virginem mente, Virginem professione, Virginem denique, qualem describit Apostolus, mente et corpore sanctam; nec noviter, nec fortuito inventam, sed a sæculo electam, ab Altissimo præcognitam, et sibi præparatam, ab Angelis servatam, a Patribus præfiguratam, a Prophetis promissam.

℟. Beata Dei genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. ℣. Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes Virgo. Sola. Gloria Patri. Sola.

Nona Lect. de Homilia Dominicæ.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiph.

Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.

Psalm Dominus regnavit cum reliquis de Dominica. 17.

Antiph. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Antiph. Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra

raphim, non Cherubim, non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles, aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et mater: eadem virgo et genitrix.

R. **Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam.** V. **Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.**

Lectio vj.

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quanto virgo hæc præstantior sit cœlestibus potentiis? Illæ cum timore et tremore assistunt, faciem velantes suam: hæc humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur mater, cœlum, puella, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, gloria et firmamentum, assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum et Dominum nostrum, ut per te misericordiam invenire in die judicii, et quæ reposita sunt iis, qui diligunt Deum, bona consequi possimus, gratia et benignitate Domini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spiritui gloria, et honor, et imperium, nunc et semper in sæcula sæculorum. Amen.

R. **Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: Unguentum effusum nomen tuum.** V. **Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes.** Gloria Patri. **Unguentum.**

Nona Lectio de Hom... Dominicæ occurrentis.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In Festo Sanctissimi Redemptoris. Duplex maju...

Ad Vesperas. Antiph. **Virgam virtutis suæ emittet Dominus ex Sion, et regnabit in sæculum sæculi.**

Psalm. **Dixit Dominus. 125.**

Antiph. **Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.**

Psalm. **Confitebor. 125.**

Antiph. **Misericordia mea, et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberator meus.**

Psalm. **Credidi. 129.**

Antiph. **Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.**

Psalm. De profundis. 134.

Capit. *Tob. 3.*

BENEDICTUM nomen tuum, Deus patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

CREATOR alme siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu redemptor omnium,
Intende votis supplicum.
Commune qui mundi nefas
Ut expiares, ad crucem
E virginis sacrario
Intacta prodis victima.
Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primum sonat,
Et cœlites, et inferi
Tremente curvantur genu.
Qui, dæmonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.
Te deprecamur ultimæ
Magnum diei judicem;
Armis supernæ gratiæ,
Defende nos ab hostibus.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

V. Redemisti nos, Domine, in sanguine tuo.

R. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat.

Antiph. Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum, alleluia.

Oratio

DEUS, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede; ut hæc beneficia recolentes, tibi perpetua caritate adhærere, et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem.

Et fit Commem. S. Joannis Cantii.

Ad Matutinum, Invitat.

Redemptorem sæculorum, ipsum Regem Angelorum Adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus. 2.

Hymnus

RERUM creator optime,
Rectorque noster aspice,
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Mentes manusque tollimus
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum præcipit.
Paulusque gestis censuit.
Te sancte Christe poscimus,
Ignosce culpis omnibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Jesu, tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

IN I NOCTURNO.

Antiph. **Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto tuo.**

Psalm. **Domine quid multiplicati. 4.**

Antiph. **Domine Dominus noster, quam admirable est nomen tuum in universa terra.**

Psalm. Idem, qui incipit a ij. versu: **Q uoniam elevata est. 6.**

Antiph. **Dominus in templo sancto suo: Dominus in cœlo sedes ejus.**

Psalm. **I n Domino confido. 8.**

V. **Redime me Domine, et miserere mei.** R. **In Ecclesiis benedicam te Domine.**

De Isaia Propheta.

Lectio j. *Cap.* 51.

AUDITE me, qui sequimini quod justum est, et quæritis Dominum: attendite ad petra unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua præcisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus: et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium et lætitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me popule meus et tribus mea me audite: quia lex a me exiet, et judicium meum in lucem populorum requiescet. Prope est justus meus, egressus est Salvator meus, et brachia mea populos judicabunt: me insulæ expectabunt, et brachium meum sustinebunt.

R. **Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, et elevatum: et pleua erat omnis terra majestate ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replebant templum** V. **Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri Et ea.**

Lectio ij.

LEVATE in cœlum oculos vestros et videte sub terra deorsum: quia cœli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur et habitatores ejus sicut hæc interibunt: salus autem mea in sempiternum erit et justitia mea non deficiet. Audite me qui scitis justum: populus meus lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorabit eos tinea: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum.

R. **Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram.** V **Qui regis Israel, intende, qui**

deducis velut ovem Joseph. Aperi. Lectio iij

CONSURGE, consurge, induere fortitudinem brachium Domini: consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus sæculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? Et nunc qui redempti sunt a Domino, revertentur et venient in Sion laudantes, et lætitia sempiterna super capita eorum, gaudium et lætitiam tenebunt, fugiet dolor, et gemitus. Ego, ego ipse consolabor vos. Quis tu, ut timeres ab homine mortali, et a filio hominis, qui quasi fœnum ita arescet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit cœlos, et fundavit terram: et formidasti jugiter tota die a facie furoris ejus, qui se tribulabat, et paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internecionem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus.

R. Deus, qui sedes super thronum, et judicas æquitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: *Quia tu solus laborem, et dolorem consideras. V. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia tu. Gloria Patri. Quia tu.

IN II NOCTURNO.

Antiph. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui

Psalm. Exaudiat te Dominus. 15.

Antiph. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Psalm. Domini est terra. 30.

Antiph. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

Psalm. Deus noster refugium. 66.

V. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

R. Visita nos in salutari tuo.

Sermo S. Leonis Papæ.

Serm. 1. de jejunio x. mensis, et collectis.

Lectio iv.

SI fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostræ intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris: et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo, divinæ benignitatis forma resplendeat. Ad quam quo-

tidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostræ non est, nisi misericordia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiæ nostræ, suæ veritatis luce discuteret.

R. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. V. Dominus pars hæreditatis meæ, et calicis mei. Propter.

Lectio v

DILIGENDO itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: et ut in nobis formam suæ bonitatis inveniat, dat unde, ipsi quoque, quod operatur, operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suæ caritatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatum sæpe in reprobos tendat affectus: quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus; et vita in voluntate ejus: quia non aliter nobis erit dignitas divinæ majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

R. Intuere Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster. V. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est.

Lectio vi

DICENTE itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua: et diliges proximum tuum sicut teipsum, suspiciat fidelis anima auctoris sui, atque rectoris immarcessibilem caritatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in cujus operibus, atque judiciis nihil vacat a veritate justitiæ, nihil a miseratione clementiæ. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigi intelligit, vel probari.

R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino: * Et facta est lætitia magna in populo. V. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum. Et. Gloria Patri. Et.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.
Psalm. Exaudi Deus deprecationem. 76.
Antiph. Deus meus, Salvator meus, salutare meum, et spes mea in æternum.
Psalm. Confitebimur. 88.
Antiph. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.
Psalm. Quam dilecta. 99.
V. Notam fecisti in gentibus virtutem tuam.
R. Redemisti in brachio tuo populum tuum.
Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap.* 3.

IN illo tempore: dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis, qui est in cœlo. Et reliqua.
Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. in Cap. 3. *Joan.*

NEMO ascendit in cœlum, nisi qui de cœlo descendit. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur· Nec lætatur, inquit, in perditione vivorum; creavit enim ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat diabolus; Consensio tua O homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, æqualis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

R. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum tu es: hæreditas mea Israel.
V. Beata gens, cujus est Dominus Deus; populus electus in hæreditatem. Quem.

Lectio viij

ET sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet

Filium hominis. Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? mors vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mortuus est Christus.

R. **Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.** V. **Tres sunt, qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus.** Gloria **Patri. Plena.**

Lectio ix.

INTERIM modo, fratres, ut a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Quomodo, qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic, qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem: hic autem ait, ut habeant vitam æternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura præstabat vitam temporalem: res ipsa cujus illa figura erat, præstat vitam æternam.

Te **Deum laudamus. 16.**

AD LAUDES,

et per Horas, Antiph.

C**antate Domino, quoniam mirifice fecit: annuntiate hoc in universa terra.**

Psalm. D**ominus regnavit**, cum reliquis de Dom. 17.

Antiph. **Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam: quia factus est mihi in salutem, alleluia.**

Antiph. **Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis: confitemini Domino, et invocate nomen ejus.**

Antiph. **Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.**

Antiph. **Exulta, et lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israel.**

Capit. ***Tob. 3.***

BENEDICTUM nomen tuum, Deus patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his qui invocant te.

Hymnus.

SALUTIS humanæ Sator,
Jesu voluptas cordium,

Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium.
Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?
Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. **Domine, refugium factus es nobis.**
℟. **A generatione, et progenie.**

Ad Benedictus, Antiph. **Ecce Deus noster iste, expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus, et lætabimur in salutari ejus, alleluia.**

Oratio.

DEUS, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede; ut hæc beneficia recolentes, tibi perpetua caritate adhærere, et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem.

Ad Primam. ℟. br. **Christe Fili.** ℣. **Qui redemisti mundum.**

Ad Tertiam, Antiphona. **Ecce Deus.**

Capit. **Benedictum.** ut supra.

℟. br. **Redime me Domine:** * **Et miserere mei. Redime.** ℣. **In Ecclesiis benedicam te Domine. Et Gloria Patri. Redime.**

℣. **Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.**
℟. **Visita nos in salutari tuo.**

Ad Sextam, Antiphona. **Haurietis aquas.**

Capit. **1 *Cor.* 1.**

EX ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio.

℟. br. **Memento nostri Domine,** * **In beneplacito populi tui. Memento.** ℣. **Visita nos in salutari tuo. In beneplacito. Gloria Patri. Memento.**

℣. **Redemisti nos Domine in sanguine tuo.**
℟. **Et fecisti nos Deo nostro regnum.**

Ad Nonam Antiph. **Exulta et lauda.**

Capit. ***Apoc.* 4.**

DIGNUS es Domine Deus noster accipere gloriam, et honorem, et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione, et fecisti nos Deo nostro regnum.

R. br. **Notam fecisti in populis,** * **Virtutem tuam. Notam.** V. **Redemisti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam.** Gloria Patri. **Notam.**

V. **Domine refugium factus es nobis.** R. **A generatione, et progenie.**

In ij. Vesp. omnia ut in primis. **24.**

Ad Magnificat. Ant.

Regnum tuum, regnum omnium sæculorum, et dominatio tua in omni generatione, et generationem, alleluia.

Oratio. **Deus qui Unigenitum.** ut supra.

Et fit Commem. S. Raphaelis Archangeli.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In festo sancti Raphaelis Archangeli. Duplex

AD VESPERAS,

Ana. **Missus est Angelus Raphael.** cum reliquis de Laudibus. Psalm. **Dixit Dominus.** cum reliquis de Dominica. **125.** et loco ultimi, Psalmus. **Laudate Dominum omnes Gentes. 129.**

Capit. *Tobiæ* **12.**

QUANDO orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

TIBI Christe splendor Patris,
Vita, virtus cordium;
In conspectu Angelorum
Votis, voce psallimus:
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.
Collaudamus venerantes,
Omnes cœli Principes,
Sed præcipue fidelem
Medicum, et comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem dæmonem.
Quo custode procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici,
Mundo corde, et corpore:
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.
Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus:
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui trinus, et unus Deus
Extat ante sæcula.
Amen.

V. **Stetit Angelus juxta aram templi.** R. **Habens thuribulum aureum in manu sua.**

Ad Magnicat, Antiphon.

Ego sum Raphael Angelus, qui asto ante Dominum: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus.

Oratio.

DEUS, qui beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis: ut

ejusdem semper protegamur custodia, et muniamur auxilio. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum Invitator.

Regem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus. Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus. Tibi Christe. 2, ut supra in Vesperis. 32.

In I. Nocturno. Antiphona.

Ingressus Tobias invenit juvenem præcinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et ignorans quod Angelus esset, salutavit eum. Psalmus. Domine Dominus noster, cum reliquis Psalmis secundum finem Nocturnorum, ut in Festo Dedicationis sancti Michaelis. 383.

Ant. Angelus Raphael seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiæ filius. Psalmus. In Domino confido. Ana. Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, et sanum tibi reducam, alleluia. Psalmus. Domine, quis habitabit. V. Data sunt Angelo incensa multa. R. Ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

De libro Tobiæ.

Lectio j. *Cap.* 12.

VOCAVIT ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus? Me duxit et reduxit sanum, pecuniam a Gabelo ipse recepit, uxorem ipse me habere fecit, et dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit, meipsum a devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cœli, et bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

R. In illo tempore exauditæ sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos: quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatæ. V. Tobias et Sara in tribulatione positi, cum lacrymis orare cœperunt. Et missus.

Lectio ij.

ET vocantes eum, pater scilicet, et filius, tulerunt eum in partem: et rogare cœperunt, ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit

eis occulte: Benedicite Deum cœli, et coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei revelare et confiteri honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccata, et facit invenire misericordiam et vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

R. Egressus Tobias invenit juvenem splendidum stantem præcinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et salutavit eum, et dixit: * Unde te habemus, bone juvenis? V. Et ignorans, quod Domini Angelus esset, salutavit eum, et dixit. Unde.

Lectio iij.

ET nunc misit me Dominus ut curarem te et Saram uxorem filii tui dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, et trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, et cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare, et bibere: sed ego cibo invisibili, et potu, qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus est ergo ut revertar ad eum qui me misit: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, et ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum: et exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

R. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, et dixit: Gaudium sit tibi semper. * Forti animo esto, in proximo enim est, ut a Deo cureris. V. Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, et lumen

cœli non video? Forti animo. Gloria Patri. Forti. In secundo Nocturno, Ana. Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, et trahe eum extra aquas. Psalm Cœli enarrant. 386. Ana Obsecro te, Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti? Psalmus. Domini est terra Antiphona. Lumina fel sanet, sed virtus cordis et jecoris, diaboli expellit potestatem. Psalmus. Benedicam Dominum. V. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

R. De manu Angeli.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Sermone I. *in Dominica* 15. *de beato Tobia, qui est* 226. *de Tempore.*

BEATUS Tobias qui panem suum noverat frangere esurienti, mercedem celerem mercenario præparat laboranti. Patienter lectione percepta, quæ nuper est recitata, admirabamur patris, filiique tractatum, quemadmodum Angelus monet, quem æstimabant terrenum sub cœlesti gloria mercenarium. Ad hoc enim cæcitatis incurrit exitium, ut Angelum susciperet medicum, qui divinis facibus incensus, sic anhelavit: Honesta est oratio cum jejunio, et eleemosyna. Oratio justi clavis est cœli. Ascendit precatio, et descendit Dei miseratio. Licet alta sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habet conscientiam. Cum sensibus loquitur, si sit solus noster gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: fletus citius audit, quam voces. Oratio invidi solet de auribus propulsari. Erat patris et filii anima una: dum esset proprietas membrorum, erat illis singularis germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus, istum hominem, adjicientes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona: et rogare cœpit mercenarium, ut mercedis suæ sumat effectum. Frater, inquit, accipe, quod tuum est, et tunc vade salvus. Recipe mercedem tuam, quia mihi, et filio meo bonam præbuisti misericordiam. Tolle ut dixi, substantiam, quam cum filio meo reportasti: nam gratia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

R. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens, ait: * Ego suum Azarias Ananiæ magni filius. V. Genus quæris mercenarii, an ipsum

mercenarium, qui cum filio tuo est? Sed ne forte sollicitus sis. Ego.

Lectio v.

CONTINUO Angelus gaudet de cogitata mercede, qui missus fuerat gratis facere pietatem. Tobis, inquit, vel Tobias, quid de mea mercede satis superflue cogitatis? Habete quod vobis donavit Pater ille cœlestis. Ego minister sum curationis, ille est auctor sanitatis. Nescitis, cujus mercenarii ope perfrui meruistis. Defunctos Captivitatis sepelire non timuistis. Tobis ascenderunt ad Dominum opera tua, quia relicto prandio, reddidisti mortuum sepulturæ. Ego Domino medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori cœlestis. Mortuum sepelistis, et mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat cæcitas oculorum, unde patientia tua clarius meruisset de cœlestibus ornamentum. Ego sum Raphael, unus ex septem Angelis, qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanæ mercedis, divitem me facit conversatio majestatis. Dives est ille, qui me misit, gratis jussit impendi, quod gratis ipse concessit. Nec ipse honorem gratiarum mi deputetis, quia nihil me viribus percepistis. Deo benedicite, et illi confitemini, et ipsum glorificate, quia vobiscum fecit bona.

R. Exivit Tobias, ut lavaret pedes suos, et ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum, qui expavescens, clamavit voce magna, dicens: Domine, invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, et trahe eum ad te: Exentera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repone tibi: sunt enim necessaria ad medicamenta utiliter.

V. Attraxit autem Tobias piscem in siccum, et palpitare cœpit ante pedes ejus, et ait Angelus ei. Exentera.

Lectio vj.

SUBITO patefacto mysterii cœlestis honore voce Raphaelis Archangeli attoniti Tobis et Tobias, collapsi in terram proruerunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem insolitam audierunt. Quid metuistis pater Tobis filiusque Tobias? Mercenarium habere cœlestem, et tamquam operarium locare terrestrem? Celavit vobis Angelus nomen, Azarias sum inquit, Ananiæ magni filius; et cum dixit: Ego sum Raphael Angelus, celavit in primo nomine di-

gnitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret: Ego sum Angelus, non esset Tobiæ mercenarius. Servata est dignitas nominis, ut postremo magnitudo claresceret dignitatis. Videte, charissimi, quantum sit eleemosynæ meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis, quantum proficit mortuos sepelire, ut oblatio ejus per Angelum Raphaelem ad cœlestem ascenderet majestatem. Videtis, quia eleemosyna a morte liberat, et ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat a tenebris peccatorum. Tobis via sua deducitur, Sara tot viris contristata per Angelum matrimonio copulatur.

℟. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphael ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum, et gratias agens ei, accede ad patrem tuum, et osculare eum: * Statimque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum: scias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, et videbit pater tuus lumen cœli: et in aspectu tuo gaudebit. ℣. Tolle tecum ex felle isto piscis: erit enim necessarium. Statimque lini. Gloria Patri. Statimque.

In tertio Nocturno, Ana. Est hic Sara Raguelis filia, quæ tibi conjugio dabitur, et omnis substantia ejus. Psalmus. Cantate Domino. 390. Ana. Septem viros habuit, quos dæmonium oppressit, timeo ne mihi simile contingat. Psalm. Dominus regnavit, exultet, Ana. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris. Psalm. Benedic anima mea Domino. ℣. Apprehendit Angelus Raphael dæmonium. ℟. Et relegavit illud in deserto superioris Ægypti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo tempore: Erat dies festus Judæorum, et ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. *in Cap.* 5. *Joannis.*

MIRUM non esse debet a Deo factum miraculum: mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quam mirari debemus: quia Dominus noster et Salvàtor Jesus Christus homo factus est, quam quod divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem

nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines; et plus est, quod vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moriturorum.

R. Benedicite Deum cœli, dixit Angelus Raphael, et coram omnibus viventibus confitemini ei: * Quia fecit vobiscum misericordiam suam. V. Ipsum benedicite, et cantate illi, et narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

SED quia ipsa anima nec eum noverat, a quo sananda erat, et oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret; nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret. Fecit quod videri poterat, ut sanaretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, cæcorum, claudorum, aridorum.

R. Tempus est, ut revertar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Raphael: * Vos autem benedicite Dominum, et narrate omnia mirabilia ejus. V. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem. Gloria Patri. Vos autem.

Lectio ix.

ET cum esset medicus et animarum et corporum, et qui venisset sanare omnes animas credíturorum, de illis languentibus unum elegit, quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, et quasi humano captu et ingenio consideremus facientem, et quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit: et quoad benignitatem, parum fecit. Tot jacebant, et unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Ana.

MISSUS est Angelus Raphael ad Tobiam et Saram, ut curaret eos. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis de Laudibus Dominicæ. 17. Antiphonia. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum et dixit: Gaudium sit tibi semper. Ana. Forti animo esto Tobias: in proximo enim est, ut a Deo cureris. Ana. Benedicite Deum cœli, et coram omnibus viventibus confitemini illi: quia fecit vobiscum misericordiam suam. Antiphona. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, et cantate illi.

Capitulum. *Tobiæ* 12.

QUANDO orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

CHRISTE, sanctorum decus Angelorum,
Rector humani generis et Auctor,
Nobis sacratum tribue benignus
Scandere cœlum.

Angelum nobis medicum salutis
Mitte de cœlis Raphael, ut omnes
Sanet ægrotos, pariterque nostros
Dirigat actus.

Hinc Dei nostri genitrix Maria,
Totus et nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul et beata
Concio tota.

Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus resonat in omni
Gloria mundo.
Amen.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum Raphael Angelus, qui asto ante Dominum: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis: ut ejusdem semper protegamur custodia, et muniamur auxilio. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Ingressus Angelus. Capitulum. Quando orabas, ut supra.

℟. breve. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta aram templi. Gloria Patri. Stetit Angelus. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona. Forti animo.

Capitulum. *Tobiæ* 12. *c.*

ET nunc misit me Dominus, ut curarem te, et Saram uxorem filii tui a dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

℟. br. Ascendit fumus aromatum, * In conspectu

Domini. Ascendit fumus. V. **De manu Angeli. In conspectu.** Gloria **Patri. Ascendit.** V. **In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.** R. **Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.**

Ad Nonam, Antiphona.

Pax vobis.

Capitulum. *Tobiæ* **12. *d.***

TEMPUS est, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus.

V. breve. In conspectu Angelorum, * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. V. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam tibi Deus meus. Gloria Patri. In conspectu. V. **Adorate Deum.** R. **Omnes Angeli ejus.**

In secundis Vesperis, An: **Missus est Angelus.** cum reliquis Antiphonis de Laudibus. Psalmus. **Dixit Dominus.** cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psalm. **Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam. 139.**

Capitulum, Hymnus, V. ut in j Vesp. **32.**

Ad Magnificat, Antiphon. **Princeps gloriosissime Raphael Archangele, esto memor nostri: hic, et ubique semper precare pro nobis Filium Dei.**

Oratio. **Deus, qui beatum** ut supra. **39.**

Et fit Commem. S. Joannis de Beverlaço, et SS. Chrysanthi, etc.

OFFICIUM

DE SS. SACRAMENTO,

Quod Feria v. cujusque Hebdomadæ, extra tempus Adventus, Quadragesimæ, et Vigiliarum, non impedita Officio novem Lectionum, etiam translato, fieri potest sub ritu Semiduplici.

AD VESPERAS,

Ana. **Sacerdos in æternum Christus Dominus secundum ordinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.** Psalm. **Dixit Dominus. 125.** Ana. **Miserator Dominus escam dedit timentibus se in memoriam suorum mirabilium.** Psalm. **Confitebor. 125.** Ana. **Calicem salutaris accipiam, et sacrificabo hostiam laudis.** Psalm. **Credidi. 129.** Ana. **Sicut novellæ olivarum, Ecclesiæ filii sint in circuitu mensæ Domini.** Psalm. **Beati omnes. 133.** Antiph. **Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, frumenti adipe satiat nos Dominus.** Psalmus. **Lauda Jerusalem Dominum. 145.**

Capitulum. **1 *Cor.* 11. *e.***

FRATRES, Ego enim accepi a Domino quod et tradidi vobis: quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

PANGE lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conversatus,
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.
In supremæ nocte cœnæ
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene
Cibis in legalibus,
Cibum turbæ duodenæ
Se dat suis manibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:

Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus deficit:
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.
Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui:
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.
Genitori, Genitoque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.
Amen.

V. **Panem de cœlo præstitisti eis.** R. **Omne delectamentum in se habentem.**

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam suavis est Domine spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suavissimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, fastidiosos divites dimittens inanes.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue quæsumus; ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymni dicitur: **Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.**

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem adoremus dominantem Gentibus: **Qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem.**

Psalm. **Venite, exultemus** 2.

Hymnus.

SACRIS solemniis juncta sint gaudia,
Et ex præcordiis sonent præconia:
Recedant vetera, nova sint omnia,
Corda, voces, et opera.
Noctis recolitur cœna novissima,
Qua Christus creditur agnum et azyma
Dedisse fratribus, juxta legitima
Priscis indulta patribus.
Post agnum typicum, expletis epulis,
Corpus Dominicum datum discipulis,
Sic totum omnibus, quod totum singulis,
Ejus fatemur manibus.
Dedit fragilibus corporis ferculum,
Dedit et tristibus sanguinis poculum,
Dicens, Accipite quod trado vasculum,
Omnes ex eo bibite.
Sic sacrificium istud instituit,
Cujus officium committi voluit

Solis Presbyteris, quibus sic congruit,
Ut sumant, et dent ceteris.
Panis Angelicus fit panis hominum,
Dat panis cœlicus figuris terminum:
O res mirabilis, manducat Dominum
Pauper, servus, et humilis.
Te trina Deitas, unaque poscimus,
Sic nos tu visita, sicut te colimus:
Per tuas semitas duc nos quo tendimus,
Ad lucem, quam inhabitas. Amen.

In primo Nocturno, Ana. **Fructum salutiferum gustandum dedit Dominus mortis suæ tempore.** Psalmus. **Beatus vir. 3.** Antiphona. **A fructu frumenti et vini multiplicati fideles in pace Christi requiescunt.** Psalmus. **Cum invocarem. 148.** Antiph. **Communione calicis, quo Deus ipse sumitur, non vitulorum sanguine congregavit nos Dominus.** Psalm. **Conserva me Domine. 10.** V. **Panem cœli dedit eis.** R. **Panem Angelorum manducavit homo. Pater noster.** Absolutio. **Exaudi Domine.** V. **Jube domne.** Benedictio. **Benedictione perpetua.**

Lectiones primi Nocturni leguntur de Scriptura occurrente. R. i. **Immolabit hœdum multitudo filiorum Israel ad vesperam Paschæ: * Et edent carnes, et azymos panes.** V. **Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epulemur in azymis sinceritatis et veritatis. Et.** Benedictio. **Unigenitus Dei Filius.**

R. ij. **Comedetis carnes, et saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.** V. **Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis.** Benedictio. **Spiritus sancti gratia.** R. iij. **Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit et bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.** V. **Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit. Gloria Patri. Et.**

In secundo Nocturno, Ana. **Memor sit Dominus sacrificii nostri, et holocaustum nostrum pingue fiat.** Psalmus. **Exaudiat te Dominus. 15.** Antiphona. **Paratur nobis mensa Domini adversus omnes, qui tribulant nos.** Psalm. **Dominus regit me. 32.** Antiphona. **In voce exultationis resonent**

epulantes in mensa Domini. Psalmus. **Quemadmodum desiderat. 63.** V. **Cibavit illos ex adipe frumenti.** R. **Et de petra, melle saturavit eos.** Pater noster. Absolutio. **Ipsius pietas.** V. **Jube domne.** Benedictio. **Deus Pater omnipotens.**

MENSIBUS SEPTEMBRI ET OCTOBRI.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi de Sacramentis.

Lectio iv.

Lib. 4. cap. 4.

AUCTOR Sacramentorum quis est, nisi Dominus Jesus? De cœlo ista Sacramenta venerunt. Consilium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divinum miraculum, quod populo pluit Deus manna de cœlo: et non laborabat populus, et manducabat. Tu forte dicis: Meus panis est usitatus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentorum: ubi accesserit consecratio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruamus. Quomodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratione. Consecratio igitur quibus verbis est, et cujus sermonibus? Domini Jesu. Nam reliqua omnia, quæ dicuntur, laudem Deo deferunt, oratio præmittitur pro populo, pro regibus, pro ceteris: ubi venitur, ut conficiatur venerabile Sacramentum, jam non suis sermonibus sacerdos, sed utitur sermonibus Christi.

R. **Cœnantibus illis accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: * Accipite et comedite: hoc est corpus meum.** V. **Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturemur? Accipite et comedite.** Benedictio. **Christus perpetuæ.**

Lectio v.

ERGO sermo Christi hoc conficit Sacramentum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt omnia. Jussit Dominus, et factum est cœlum: jussit Dominus, et facta est terra: jussit Dominus, et facta sunt maria: jussit Dominus, et omnis creatura generata est. Vides ergo quam operatorius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermone Domini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant, quanto magis operatorius est, ut quæ erant, in aliud commutentur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem. Ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt. Ergo tibi ut respondeam, non erat corpus Christi ante consecrationem.

sed post consecrationem dico tibi, quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est: ipse mandavit, et creatum est.

℟. **Accepit Jesus calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine: * Hoc facite in meam commemorationem.** ℣. **Memoria memor ero, et tabescet in me anima mea. Hoc facite.** Benedictio. **Ignem sui amoris.**

Lectio vj. ***Cap. 5.***

JAM redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem et venerabile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intellige, quid est amplius, manna de cœlo, an Corpus Christi? Corpus Christi utique, qui auctor est cœli. Deinde, manna qui manducavit, mortuus est: qui manducaverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatorum, et non morietur in æternum. Ergo non otiose, cum accipis, tu dicis, Amen, jam in spiritu confitens, quod accipias Corpus Christi. Dicit tibi sacerdos, Corpus Christi: et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitetur lingua, teneat affectus.

℟. **Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt: * Hic est panis, de cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.** ℣. **Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic est panis.** Gloria Patri. **Hic est.**

MENSE NOVEMBRI.

Sermo beati Cyrilli Episcopi Jerosolymitani.

Lectio iv.

Catechesi Mystagog. 4.

IPSA beati Pauli doctrina abunde sufficere videtur, ut certam vobis de divinis mysteriis fidem faciat, quibus digni redditi, concorporei, ut ita dicam, et consanguinei Christi facti estis. Ipse enim modo clamabat, quod in nocte, qua tradebatur Dominus noster Jesus Christus, accipiens panem, et gratias agens fregit, et dedit discipulis suis dicens: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum Et accipiens calicem, et gratias agens, dixit: Accipite et bibite: hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiaverit, ac dixerit: Hoc est Corpus meum: quis audebit deinceps ambigere? Et cum idem ipse tam asseveranter dixerit: Hic est sanguis meus: quis umquam dubitaverit, ut dicat non esse ejus sanguinem?

℟ **Cœnantibus. 44.**

Lectio v.

AQUAM olim in vinum convertit in Cana Galileæ, quod habet quamdam cum sanguine propinquitatem: et eum parum dignum existimabimus, cui credamus quod vinum in sanguinem transmutarit? Ad eas nuptias, quibus corpora copulantur, vocatus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum: et non multo magis sic eum corpus et sanguinem suum fruenda nobis donasse persuasum firmiter habebimus, ut ea cum omni certitudine tamquam corpus ipsius et sanguinem sumamus? Nam in specie panis dat nobis corpus, et in specie vini dat nobis sanguinem: ut, cum sumpseris, gustes corpus et sanguinem Christi, factus ejusdem corporis et sanguinis particeps. Sic enim efficimur Christiferi, hoc est, Christum in corporibus nostris ferentes, cum corpus ejus et sanguinem in membra nostra recipimus: sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ consortes reddimur.

R. Accepit Jesus. 45.

Lectio vj.

OLIM cum Judæis Christus disserens, Nisi manducaveritis, inquit, carnem meam, et biberitis meum sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi quæ dicta fuerant, non spiritaliter acceptissent, offensi abierunt retro: putabant enim, quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant et in veteri testamento panes propositionis: verum illi cum fuerint veteris testamenti, finem jam acceperunt. In novo vero testamento, panis est cœlestis, et calix salutaris, qui et animam et corpus sanctificant. Quamobrem non sic hæc attendas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam etiam si sensus illud tibi renuntiat, fides tamen te confirmet. Ne judices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitationem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui corporis et sanguinis Christi particeps fieres.

R. Ego sum panis. 45.

In tertio Nocturno, Ant. Introibo ad altare Dei: sumam Christum, qui renovat juventutem meam. Psalm. Judica me Deus. 70. Antiph. Cibavit nos Dominus ex adipe frumenti: et de petra, melle saturavit nos. Psalmus. Exultate Deo. 97 Antiph. Ex altari tuo, Domine, Christum sumimus: in quem cor et

caro nostra exultant. Psalmus. **Quam dilecta tabernacula. 99.** V. **Educas panem de terra.** R. **Et vinum lætificet cor hominis. Pater noster.** Absolutio. **A vinculis.** V. **Jube domne.** Benedict. **Evangelica lectio.**

MENSIBUS SEPTEMBRI, ET OCTOBRI.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap. 6. f.*

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Lib. 8. de Trin. ante med.

NON est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legamus: et quæ legerimus, intelligamus; et tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigendi locus.

R. **Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo** V. **Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.** Benedictio. **Divinum auxilium.**

Lectio viij.

NUNC enim et ipsius Domini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Chisto, et Christus in nobis sit. Anne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc, quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacramentum communicatæ carnis et sanguinis simus, ipse testatur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me videbitis: quoniam ego vivo, et vos vivetis: quoniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

R. **Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.** V **Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. Et qui.** Gloria Patri. **Et qui.** Benedictio. **Ad societatem.**

Lectio ix.

QUOD autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit, ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perfecta autem hujus unitatis sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem: et qui manducat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo modo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus. 16.

MENSE NOVEMBRI.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f.*

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 4. *in Joannem, c.* 17.

QUI manducat, inquit, carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sicuti enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: sic qui carnem et sanguinem Domini recipit, cum ipso ita conjungitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniatur. Simile quodam modo apud Matthæum comperies. Simile est, inquit, regnum cœlorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat, sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, et sua gratia replet: et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

R. Qui manducat. 47.

Lectio viij.

NOS vero, si vitam æternam consequi volumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus: caveamusque ne loco laquei damnosam religionem diabolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignoramus, judicium sibi comedere atque bibere illum, qui de pane comedit, et de calice bibit indigne. Ego igitur probo meipsum, et indignum invenio. Quando igitur, quicumque tu es, qui ista dicis, dignus eris?

Quando Christo teipsum offeres? Nam si peccando indignus es, et peccare non desinis (quis enim delicta intelligit? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.
R. **Misit me. 47.**

Lectio IX.

QUARE pias quæso cogitationes suscipias, studiose sancteque vivas, et benedictionem participes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægrotos curat, collisos redintegrat: et sicut pastor bonus, qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.
T e **Deum laudamus. 16.**

AD LAUDES,

et per Horas, Ana.
SAPIENTIA ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam. Psalmus. **Dominus regnavit.** cum reliquis. 17. Antiphona. **Angelorum esca nutrivisti populum tuum, et panem de cœlo præstitisti eis.** Antiphona. **Pinguis est panis Christi, et præbebit delicias regibus.** Ana. **Sacerdotes sancti incensum et panes offerunt Deo.**

Antiphona. **Vincenti dabo manna absconditum, et nomen novum.**

Capitulum. **1 *Cor.* 11. *e***

FRATRES, Ego enim accepi a Domino quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

VERBUM supernum prodiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum exiens,
Venit ad vitæ vesperam.
I **n mortem a discipulo**
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit discipulis.
Q **uibus sub bina specie**
Carnem dedit et sanguinem;
Ut duplicis substantiæ
Totum cibaret hominem.
S **e nascens dedit socium,**
Convescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.
O **salutaris hostia,**
Quæ cœli pandis ostium:
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.
U **ni trinoque Domino**
Sit sempiterna gloria:
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria.
Amen.

℣. **Posuit fines tuos pacem.** ℟. **Et adipe frumenti satiat te.**

Ad Benedictus, Antiphona. **Ego sum panus vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum.**

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memoriam reliquisti: tribuæ quæsumus; ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas.

Ad Primam, R. br. **Christe Fili.** ℣. **Qui natus es de Maria virgine.**

Ad Tertiam, Antiphona. **Angelorum esca.**

Capitulum. **Fratres, Ego enim.** ut supra. **49.**

R. br. **Panem cœli, * Dedit eis. Panem cœli.** V. **Panem Angelorum manducavit homo. Dedit eis.** Gloria Patri. **Panem.** ℣. **Cibavit illos ex adipe frumenti.** ℟. **Et de petra, melle saturavit eos.**

Ad Sextam, Antiphona. **Pinguis est panis.**

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *f.*

QUOTIESCUMQUE enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis: mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

R. br. **Cibavit illos, * Ex adipe frumenti. Cibavit** ℣. **Et de petra, melle saturavit eos. Ex adipe.** Gloria Patri. **Cibavit.** ℣. **Educas panem de terra.** ℟. **Et vinum lætificet cor hominis.**

Ad Nonam, Antiphona **Vincenti dabo manna.**

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *f.*

QUICUMQUE manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis et sanguinis Domini

R. br. **Educas panem, * De terra. Educas panem.** V. **Et vinum lætificet cor hominis. De terra.** Gloria Patri. **Educas.** V. **Posuit fines tuos pacem.** R **Et adipe frumenti satiat te.**

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis. **41.**

V. **Panem de cœlo præstitisti eis.** R. **Omne delectamentum in se habentem.**

Ad Magnificat, Antiphona **O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recolitur memoria passionis ejus: mens impletur gratia: et futuræ gloriæ nobis pignus datur.**

Oratio. **Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili** ut supra.

OFFICIUM
CONCEPTIONIS
B. MARIÆ VIRGINIS,

Quod quolibet Sabbato anni (extra Adventum, Quadragesimam, et Sabbata Vigiliarum, et Quatuor Temporum) non impedito Festo novem Lectionum, etiam translato, ritu Semiduplici recitari potest.

AD VESPERAS,

Antiphona. **Conceptio gloriosæ.** cum reliquis de Laudibus. Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. **cxlj.**

Capitulum. **Ab initio.** Hymnus. **Ave maris. cxliij.** V. **Conceptio sanctæ Mariæ virginis.** R. **Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Gloriosæ virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus, quæ et genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.**

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus impertire; ut, quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Conceptionis ejus votiva commemoratio, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator. **Conceptionem virginis Mariæ celebremus : * Christum ejus Filium adoremus Dominum.** Psalmus. **Venite. 2.** Hymnus. **Quem terra.** Antiphonæ, et Psalmi Nocturnorum ut in ejus Officio parvo. **cxlvj.**

In primo Nocturno.

V. **Specie tua, et pulchritudine tua.** R. **Intende, prospere procede, et regna. Pater noster.** Absolutio. **Exaudi Domine.** V. **Jube domne.** Benedictio. **Benedictione perpetua.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

R. j. **Concepta est beata virgo Maria ex progenie David : * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo.** V. **Conceptionem beatæ Mariæ virginis cum gaudio celebremus. Per quam.** Benedictio. **Unigenitus Dei Fi-**

lius. R. ij. Beatissimæ virginis Mariæ Conceptionem devotissime celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. V. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ virginis devotissime celebremus. Ut ipsa. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

R. iij. Gloriosæ virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi. V. Beatissimæ virginis Mariæ Conceptionem devotissime celebremus. Cujus Dominus. Gloria Patri. Cujus.

MENSIBUS SEPTEMBRI, ET OCTOBRI.
In secundo Nocturno.
Ex Epistola sancti Ambrosii Episcopi ad Siricium Papam.
Lectio iv.
Epist.* 81. *al* 7. *post initium.

De via perversitatis produntur dicere: Virgo concepit, sed non virgo generavit. Potuit ergo virgo concipere, non potuit virgo generare, cum semper conceptus præcedat, partus sequatur? Sed si doctrinis non creditur sacerdotum, credatur oraculis Christi, credatur monitis Angelorum dicentium: Quia non est impossibile Deo omne verbum. Credatur Symbolo Apostolorum, quod Ecclesia Romana intemeratum semper custodit et servat. Audivit Maria vocem Angeli, et quæ ante dixerat: Quomodo fiet istud? non de fide generationis interrogans, respondit postea: Ecce ancilla Domini, contingat mihi secundum verbum tuum.

R. Conceptio gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. V. Concepta est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus vita.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri adversus Jovinianum.
Lectio v.
Ex Apolog. ad Pammachium, pro libro adversus Jovinianum, in fine.

Christus virgo, mater virginis nostri virgo perpetua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingressus est ostiis: et in sepulchro ejus, quod novum et in petra durissima fuerat excisum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus: de

quo fonte ille fluvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem vel funium, vel spinarum: funium, peccatorum, quibus, ante alligabamur: spinarum, quæ suffocant sementem patrisfamilias. Hæc est porta Orientalis, ut ait Ezechiel, semper clausa, et lucida, operiens in se, vel ex se proferens sancta sanctorum, per quam sol justitiæ et Pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingreditur et egreditur.

R. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. V. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra commemoratione præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi et martyris adversus hæreses.

Lectio vj.

Lib. 5. cap. 19.

IN sua propria veniente Domino, et sua propria eum bajulante conditione, quæ bajulatur ab ipso, et recapitulationem ejus, quæ in ligno fuit inobedientiæ, per eam, quæ in ligno est, obedientiam faciente, et seductione illa soluta, qua seducta est male illa, quæ jam viro destinata erat virgo Heva: per veritatem evangelizata est bene ab Angelo jam sub viro virgo Maria. Quemadmodum enim illa per angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum, prævaricata verbum ejus; ita et hæc per Angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum, sic hæc suasa est obedire Deo, ut virginis Hevæ virgo Maria fieret advocata. Et quemadmodum adstrictum et morte genus humanum per virginem, solvatur per virginem: æqua lance disposita virginalis inobedientia, per virginalem obedientiam.

R. Conceptio tua, Dei genitrix virgo, guadium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: *Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra, paulo post.

CUJUS vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur? quia totius scilicet dispensationis caput, radix atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cœli appellavit ac terræ, cum certe non de cœlo solum terraque loqueretur, sed de cunctis, quæ inter ipsa subsistunt: ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte, et capite bonorum librum vocavit.

R. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viij.

QUA vero de causa non eum ante filium Abrahæ, et postea filium David nuncupavit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset quod fecit et Lucas: nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris et gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctior. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero quasi novum et recens ab omnibus celebrabatur.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Lectio ix.

IPSI namque Judæi dicunt: Nonne ex semine David, et Bethlehem castello, ubi erat David venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahæ, sed omnes filium David nominabant: qui etiam hono[rabi]liores quosque de sanctitate reges, qui post David fuisse referuntur, ab [eo] omnes vocabant. Nec [i]solum, verum etiam Deus nam et Ezechiel et [alii] Prophetæ dicunt, Da[vid] surrecturum esse eis, atque venturum: non de [i]utique mortuo jam

quentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persona sumit exordium: et tum demum ad antiquiorem recurrit parentem.

Te Deum laudamus. 16.

MENSIBUS NOVEMBRI ET DECEMBRI.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorii Papæ in libros Regum.

Lectio iv.

***In* I. *Reg.* I.**

FUIT vir unus de Ramathaimsophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine beatissima semper virgo Maria, Dei genitrix, designari. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem, electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solium Deitatis erexit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes sanctos refulsit.

℟. **Conceptio. 52.**

Ex Epistola sancti Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustam.

Lectio v.

Epistola* 13. *ante medium.

SACRAMENTUM reconciliationis nostræ ante tempora æterna dispositum, nullæ implebant figuræ: quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, creator temporum nasceretur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

℟. **Cum jucunditate. 53.**

De Expositione sancti Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam.

Lectio vj.

In cap.* 8. *post initium.

ACCESSI, inquit, ad prophetissam, et in utero accepit, et peperit filium. Quod Maria pro-

phetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit, memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum: et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis ejus verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse prophetissam, quod Domini Spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbraverit ei.

R. Conceptio tua. 53.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra, paulo post.

DUO sunt, quæ pariunt quæstionem. Unum, quæ causa sit, ut in generationem catalogo Virgo sileatur: alterum vero, qua ratione Joseph memoretur, cui certe nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim et unum abundare, et alterum deesse. Quid ergo dicemus? quod utique primum illud necesse fuerit memorari, quemadmodum ex David virgo descenderit. Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gabriel loquentem Dominum: Vade ad Virginem desponsatam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo et familia David illam Virginem esse cognoscas?

R. Beatam me. 54.

Lectio viij.

NON erat mos apud Hebræos generationum catalogum per feminas texere. Ut ergo et morem custodiret, neve in ipso statim principio videretur antiqua destruere, et nobis Virginem certius indicaret, parentes ejus reticens atque majores, de Joseph generatione non tacuit. Sive enim hæc fecisset in Virgine, novitatis non effugisset invidiam; sive Joseph reticuisset, non agnosceremus ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discerneremus, quæ esset Maria, vel unde, et consuetudo legis permaneret immobilis, generationum catalogum usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit.

R. Felix namque. 54.

Lectio ix.

HOC enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod scilicet inde esset et Virgo: quia utique nequaquam justus iste pateretur, uxorem sibi aliunde, quam unde lex præcipiebat, eligere. Possumus vero aliam quoque et altiorem, quidem proferre rationem, ob quam parentes Virginis prætermissi sunt. Sed quæ ea est? Noluit Evangelista recenti adhuc tempore novi illius admirandique partus Judæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum atque insignium virorum traditione susceptus.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Ana.

CONCEPTIO gloriosæ virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 17. Antiphona. Conceptio sanctæ Mariæ virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. Antiph. Regali ex progenie Maria exorta refulget: cujus precibus nos adjuvari mente et spiritu devotissime poscimus. Antiphona. Corde et animo Christo canamus gloriam, in hac sacra commemoratione præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ana. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitulum. A b initio.

Hymnus. O gloriosa Virginum. cxxxviij.

V. Conceptio sanctæ Mariæ virginis. R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Conceptionem perpetuæ virginis genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluia.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus impertire: ut, quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Conceptionis ejus votiva commemoratio, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Per Horas, Anæ Laudum. Capitula, et R. brevia ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato. cxxxix.

In ij. Vesperis, omnia ut in primis. 51. A Cap. de Dominica, cum Commem. Conceptionis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Conceptio tua, Dei genitrix virgo, gaudium annun-

tiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

